ต้นฉบับ

ชุดที่ ๕ ของ ๑๗ ชุด

ห้องสมุด
เลขทะเบียน
29 เม.ย. 47
รัฐสภา

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๒๘

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๒๘ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ห้องสมุด
เลขทะเบียน 00220 DL
29 เม.ย. 49
รัฐสภา

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๒๘

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๒๘ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

		หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม	ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม		๑
๒.๑ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร		๑
๒.๒ รับทราบเรื่องการถ่ายทอดการประชุมวิทยุกระจายเสียง		๓
๒.๓ รับทราบเรื่องการนำวัตถุใด ๆ เข้ามาแสดงในที่ประชุม		๓
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม	ไม่มี	๓

เรื่องหารือ

- นายอดิศร เพียงเกษ ๓, ๒๖๕
- นายนริศ ขำนุรักษ์ ๕
- นายสมชาย สุนทรวัฒน์ ๕
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๕, ๖, ๑๓๗, ๒๗๔, ๓๐๒
- นายสมศักดิ์ เทพสุทิน ๗, ๓๐๑, ๓๐๒
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๗, ๓๕, ๓๘

หน้า

- นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ๘, ๑๐, ๑๓๔, ๓๐๓, ๓๑๖
- พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ๑๑

เรื่องด่วน

- นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ๑๕
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ๓๗, ๓๘, ๑๓๐, ๓๒๗
- นายประชา ประสบดี ๓๙
- นายบรรหาร ศิลปอาชา ๔๐
- นายนิพนธ์ บุญญามณี ๔๐
- นายตรีพล เจาะจิตต์ ๔๒
- นายอดิศัย โพธารามิก ๕๙, ๑๐๘, ๑๖๘
- นายไพฑูรย์ แก้วทอง ๗๐, ๑๗๔
- นายนคร มาฉิม ๗๑
- นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ๗๖, ๑๐๘
- นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ๑๐๖, ๑๐๗, ๑๒๙, ๑๓๕, ๑๓๖
- นายอาคม เอ่งฉ้วน ๑๑๗, ๑๒๕, ๑๒๖, ๑๓๑, ๑๓๔, ๑๓๘, ๑๔๘, ๑๕๐, ๑๕๑, ๑๕๓, ๑๕๘
- นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ๑๒๔, ๑๒๕, ๑๒๘, ๑๓๒, ๑๔๑, ๑๔๕, ๒๖๖, ๓๖๔
- นายโกเมศ ขวัญเมือง ๑๒๘
- นายสนั่น สุธากุล ๑๓๗, ๑๔๖, ๒๗๔, ๓๐๐

หน้า

- นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง ๑๓๙, ๑๔๐, ๑๔๘, ๑๕๐, ๑๕๑
- นายธีระชัย แสนแก้ว ๑๔๐, ๒๔๐, ๓๖๗
- นายมานิตย์ สังข์พุ่ม ๑๔๒, ๒๒๘, ๒๓๖, ๒๓๘
- นายสุวโรช พะลัง ๑๔๔, ๑๔๕
- นายศุภชัย โพธิ์สุ ๑๔๖
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๑๔๗
- นายนิโรธ สุนทรเลขา ๑๔๘
- นายพงศกร อรรณนพพร ๑๕๗, ๑๖๓, ๑๖๕, ๑๖๖, ๑๖๗, ๑๘๕, ๑๘๗
- นายพีระพงศ์ เฮงสวัสดิ์ ๑๖๐, ๑๘๒, ๑๘๔
- นายอำนวย คลังผา ๑๖๗
- นายอลงกรณ์ พลบุตร ๑๗๘, ๑๘๘, ๑๙๐
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๑๙๑, ๑๙๕
- นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ๒๐๘, ๒๑๔, ๒๒๐
- นายจุติ ไกรฤกษ์ ๒๒๖, ๒๒๘, ๒๓๓, ๒๓๔, ๒๓๘, ๒๔๑, ๒๔๕, ๒๔๗
- นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล ๒๓๒, ๒๓๓, ๓๓๘
- นายสถาพร มณีรัตน์ ๒๓๗, ๒๔๗
- นายอนุชา นาคาศัย ๒๔๑
- นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ ๒๔๙, ๒๖๖, ๒๗๒, ๒๗๓, ๒๗๕
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๔๙, ๒๖๓, ๒๖๕, ๒๙๙, ๓๔๙, ๓๕๔, ๓๕๖, ๓๕๘, ๓๕๙, ๓๖๐, ๓๖๑, ๓๖๕

หน้า

- นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ ๒๖๓, ๒๖๕
- นายทองดี มนิสสาร ๒๗๕
- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ๒๗๗, ๒๘๗
- นายพงษ์เทพ เทพกาญจนา ๓๐๒
- นายสุทิน คลังแสง ๓๒๘, ๓๕๓
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๓๒๙
- พลเรือโท โรช วิภัตภูมิประเทศ ๓๓๑
- นายชิงชัย มงคลธรรม ๓๓๑, ๓๓๙, ๓๔๐
- ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย ๓๕๖
- นายนิสิต สินธุไพร ๓๕๗
- นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ๓๕๘
- นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๓๖๐
- นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล ๓๖๓
- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ๓๖๔
- นายปองพล อดิเรกสาร ๓๖๘

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 28 สมัยสามัญทั่วไป
วันพุธที่ 28 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2546

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1	นายกมล จิระพันธุ์วาณิช	✓			
2	นายสุภาพ คลี่ขจาย	✓			
3	นางนงค์นาถ เตชะไพบูลย์	✓			
4	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
5	นายกริช กงเพชร	✓			
6	นางกรุณา ชิดชอบ	✓			
7	นายกฤษฎา สัจจกุล	✓			
8	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
9	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
10	นายกอบศักดิ์ ชุติกุล	✓			
11	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
12	นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา	✓			
13	นางกันตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
14	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
15	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
16	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
17	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
18	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
19	ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง	✓			
20	นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
21	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
22	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
23	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์	✓			
24	นายเกษม อุประ	✓			
25	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
26	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	✓			
27	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
28	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
29	นายขจรธน จุดโต		✓		
30	นายคงกฤช หงษ์วิไล	✓			
31	นางสาวคนึง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
32	นางคมคาย พลบุตร	✓			
33	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
34	นายเงิน บุญสุภา	✓			
35	นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์	✓			
36	นายจองชัย เที่ยงธรรม	✓			
37	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
38	นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์	✓			
39	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
40	นายภาคิน สมมิตร	✓			
41	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
42	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
43	นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
44	นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
45	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
46	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
47	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	✓			
48	นายเจือ ราชสีห์	✓			
49	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
50	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
51	นายเฉลิมชัย จีนะวิจารณะ	✓			
52	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
53	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
54	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
55	นางสาวชรินรัตน์ พุทธปวน	✓			
56	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
57	นายชวน หลีกภัย	✓			
58	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
59	นายสมศักดิ์ วรคามิน	✓			
60	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
61	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
62	นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	✓			
63	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
64	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
65	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
66	นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิติธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
67	นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
68	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	✓			
69	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
70	นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	✓			
71	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
72	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
73	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
74	นายชูศักดิ์ แอกทอง	✓			
75	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
76	พลเอก เชษฐา ฐานะจาโร	✓			
77	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
78	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
79	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
80	นายไชยา พรหมา	✓			
81	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
82	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
83	นายจรัส พั้วช่วย			✓	
84	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
85	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
86	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
87	นายอมรเทพ สมหมาย	✓			
88	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
89	นายฐวงศ์ ฉายะบุตร	✓			
90	นาวาโท เดชา สุขารมณ์	✓			
91	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
92	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
93	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
94	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	✓			
95	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
96	นายถวิล ฤกษ์หร่าย	✓			
97	นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	✓			
98	นายถาวร เสนเนียม	✓			
99	นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
100	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
101	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
102	นายทวี สุระบาล	✓			
103	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
104	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
105	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
106	นายทองดี มนิสสาร	✓			
107	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
108	นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
109	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
110	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	✓			
111	นายเทวัญ ลิปตพัลลภ	✓			
112	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
113	นายธนญ ตันติสุนทร	✓			
114	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
115	นายธนิตพล ไชยนันทน์	✓			
116	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
117	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
118	นายธวัชชัย สัจจกุล	✓			
119	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
120	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
121	นายธานี ยี่สาร	✓			
122	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
123	นายธีรโชต กองทอง	✓			
124	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
125	นายธีระ สลักเพชร	✓			
126	นายธีระชัย ศิริขันธ์	✓			
127	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
128	นายธีระยุทธ วานิชชัง	✓			
129	นายนคร มาฉิม	✓			
130	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
131	นายนพดล พลเสน	✓			
132	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
133	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
134	นายนริศร ทองธิราช	✓			
135	นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์	✓			
136	นายนัจมุดดีน อูมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
137	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
138	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
139	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
140	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
141	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
142	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
143	นายนิมิตร นนทพันธาวาทย์	✓			
144	นายนิยม วรปัญญา	✓			
145	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
146	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
147	นายนิสิต สินธุไพร	✓			
148	พันตำรวจโท บรรยิน ตั้งภากรณ์	✓			
149	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
150	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
151	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
152	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
153					
154	นายบุญชู ตรีทอง	✓			
155	นายบุญเติม จันทะวัฒน์	✓			
156	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
157	นายบุญพันธ์ แขวัฒนะ	✓			
158	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
159	นายบุญลือ ประเสริฐโสภา	✓			
160	นายบุญส่ง ไข่เกษ	✓			
161	นายบูราฮานูดิน อุเซ็ง	✓			
162	นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์	✓			
163	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	✓			
164	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
165	นายประกิจ พลเดช	✓			
166	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
167	นายประจักษ์ แกล้วกล้าหาญ	✓			
168	นายประชา ประสพดี	✓			
169	นายสัมพันธ์ เสิศนุวัฒน์	✓			
170	พลตรี ศรชัย มนตริวัต	✓			
171	จ่าสิบเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
172	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
173	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
174	นายประดุจ มั่นหมาย	✓			
175	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
176	นายประทีป กรีฑาเวช	✓			
177	นายธนกร นันที	✓			
178	นางประไพพรรณ เส็งประเสริฐ	✓			
179	นายประภัตร โพธสุธน	✓			
180	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	✓			
181	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
182	พันตำรวจเอก ปรีดี เจริญศิลป์	✓			
183	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
184	นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
185	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
186	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
187	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
188	นายประสานต์ บุญมี	✓			
189	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
190	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ	✓			
191	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
192	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	✓			
193	นายประเสริฐ เด่นนภาลัย	✓			
194	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
195	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
196	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
197	นายปรีชา มุสิกุล	✓			
198	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
199	นายปรีชา เลาหพงศ์ชนะ	✓			
200	นางปวีณา หงสกุล	✓			
201	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
202	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
203	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
204	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
205	นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์	✓			
206	นายญาณเดช ทองสิมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
207	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
208	นางผณินทรา ภัคเกษม	✓			
209	นางผ่องศรี แซ่จึง	✓			
210	นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	✓			
211	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
212	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
213	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
214	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
215	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
216	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
217	ร้อยตำรวจเอก พเยาว์ พูลธรัตน์		✓		
218	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
219	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
220	นายพรวุฒิ สารสิน	✓			
221	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
222	นายพรศักดิ์ เปี่ยมคล้า	✓			
223	นายพรเสก กาญจนจารี		✓		
224	นายพฤฒิชัย ดำรงรัตน์	✓			
225	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
226	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
227	นายพายัพ ปั้นเกตุ	✓			
228	นางพิชญ์สินี กิตติรักษกุล	✓			
229	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
230	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
231	พันโทหญิงฐิติยา รังสิตพล		✓		
232	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
233	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
234	นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ	✓			
235	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
236	นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
237	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
238	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
239	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
240	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
241	นายพูลสวัสดิ์ โหตระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
242	นายโพธิพงษ์ ลำซำ	✓			
243	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
244	นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
245	นายไพร พัฒโน	✓			
246	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
247	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
248	นายไพศาล จันทรภักดี	✓			
249	นายไพศาล จันทวารา	✓			
250	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
251	นางฟาริดา สุไลมาน	✓			
252	นายภัทรศักดิ์ โอสถานุเคราะห์	✓			
253	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
254	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
255	นายภูมิ สาระผล	✓			
256	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
257	นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	✓			
258	นายมงคล กิมสูนจันทร์	✓			
259	นายประสงค์ บูรณ์พงศ์	✓			
260	นายมณเฑียร สงฆ์ประชา	✓			
261	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
262	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
263	นายมหิดล จันทรางกูร	✓			
264	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
265	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
266	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
267	นายมารุต บุนนาค	✓			
268	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
269	นายมุข สุไลมาน	✓			
270	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
271	นายยงยศ อดิเรกสาร	✓			
272	นายยงยุทธ ติยะไพรัช	✓			
273	นายยงยุทธ สุวภาพ	✓			
274	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
275	พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร	✓			
276	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
277	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
278	นายรณฤทธิชัย คานเขต	✓			
279	นาวาอากาศโท รวยลาภ เอี่ยมทอง	✓			
280	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
281	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
282	นางสาวเรวดี รัศมิทัต	✓			
283	นายเรวัต สิรินุกุล	✓			
284	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
285	นายนพดล อินนา	✓			
286	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
287	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
288	นางลาวัณย์ ตันติกุลพงศ์	✓			
289	นายลิขิต หมู่ดี	✓			
290	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ คชรักษ์	✓			
291	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	✓			
292	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
293	นายวรวุฒิ ภุมมะกาญจนะ	✓			
294	นายสถาพร มณีรัตน์	✓			
295	นายวราวุธ ศิลปอาชา	✓			
296	นายวัชรา ณ วังขนาย	✓			
297	นายวัฒนา เซ่งไพเราะ	✓			
298	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
299	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
300	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง	✓			
301	นายวัลลภ สุปริยศิลป์	✓			
302	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
303	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
304	นายวิจัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
305	นายวิจิตร พรพฤฒิพันธุ์	✓			
306	นายวิจิตร ศรีสอ้าน	✓			
307	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
308	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
309	นายวิชัย สามิตร	✓			
310	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
311	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
312	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
313	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
314	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
315	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
316	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
317	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
318	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
319	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
320	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
321	นายวินัย เสนเนียม	✓			
322	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
323	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
324	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
325	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์		✓		
326	นายวิวรรธนไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
327	นายจำนงค์ โพธิสาโร	✓			
328	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนา	✓			
329	นายวิเศษ ใจใหญ่		✓		
330	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
331	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
332	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
333	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
334	นายจุติ ไกรฤกษ์	✓			
335	นายวีระชัย วีระเมธีกุล	✓			
336	นายวีระพล อดิเรกสาร	✓			
337	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
338	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
339	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
340	นายเวียง วรเชษฐ์		✓		
341	พันตำรวจโท ไวพจน์ อาภรณ์รัตน์	✓			
342	นายศรคม ภาชา	✓			
343	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
344	นายศักดา คงเพชร	✓			
345	นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	✓			
346	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
347	นางสาวศันสนีย์ นาคพงศ์	✓			
348	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
349	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
350	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
351	นายศิริโชค โสภา	✓			
352	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
353	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
354	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
355	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
356	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
357	นายศุภรักษ์ ควรหา	✓			
358	นายสงกรานต์ คำพิไสย์	✓			
359	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
360	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
361	นายชัย ชิดชอบ	✓			
362	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
363	นายสนั่น สุธากุล	✓			
364	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
365	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
366	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
367	นายสมเจตน์ ลิมปะพันธุ์	✓			
368	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
369	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
370	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	✓			
371	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
372	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
373	นายสมบัติ รัตโน	✓			
374	นายสมบูรณ์ ไพรวัลย์	✓			
375	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
376	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
377	นายสมมารถ เจ๊ะนา	✓			
378	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
379	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
380	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
381	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
382	นายสมศักดิ์ พันธ์เกษม	✓			
383	นายสมศักดิ์ โสมกลาง	✓			
384	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
385	นายจักรพันธุ์ ยมจินดา	✓			
386	นายสฤษฎ์ อึ้งอภินันท์	✓			
387	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
388	นายสัญชัย วงษ์สุนทร	✓			
389	นายสันติ ตันสุหัช	✓			
390	นายสันทัด จีนาภักดิ์	✓			
391	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
392	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
393	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
394	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
395	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
396	นายสานิต ว่องส้ธนพงษ์	✓			
397	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
398	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
399	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
400	นายสิทธิชัย โควสุรัตน์	✓			
401	นายสิน กุมภะ	✓			
402	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
403	นายสุขวิช รังสิตพล	✓			
404	นายสุขุม เลาวัณย์ศิริ	✓			
405	นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	✓			
406	หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
407	นายสุชน ชามพูนท	✓			
408	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
409	นายการุญ จันทรางศุ	✓			
410	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
411	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
412	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
413	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
414	นายปกิต พัฒนกุล	✓			
415	นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์	✓			
416	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
417	นายสุทิน คลังแสง	✓			
418	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
419	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์			✓	
420	นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์	✓			
421	นายสุธา ชันแสง	✓			
422	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			
423	นายสุพล ฟองงาม	✓			
424	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
425	นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์	✓			
426	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี	✓			
427	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
428	นายสุรชัย เบ้าจรรยา	✓			
429	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
430	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
431	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
432	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
433	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
434	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
435	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
436	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	✓			
437	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
438	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
439	นายสุลัยมาลย์ วงษ์พานิช	✓			
440	นายสุวรรณ กู้สุจริต	✓			
441	นายสุวโรช พะลัง	✓			
442	นายปานปรีย์ พหิทธานุกร	✓			
443	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
444	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
445	นายสุวิชญ์ โยทองยศ	✓			
446	นายสฤต สันติเมทนีดล	✓			
447	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
448	นางสาวสุวิมล พันธ์เจริญวรกุล	✓			
449	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
450	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
451	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
452	นายเสรี สาระนันท์	✓			
453	นายแสวง ฤกษ์จรัล	✓			
454	นายโสภณ ซารัมย์	✓			
455	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
456	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
457	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
458	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
459	นายบุรินทร์ หิรัญบูรณะ	✓			
460	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสรฐ	✓			
461	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
462	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
463	นายอนันต์ อนันตกูล	✓			
464	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
465	นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	✓			
466	นายอภิชาต การิกาญจน์	✓			
467	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	✓			
468	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
469	พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	✓			
470	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
471	นางสาวอรดี สุทธศรี	✓			
472	นายอรรคพล สรสุชาติ	✓			
473	นายอรรถพล มามะ	✓			
474	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
475	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินิทธ์	✓			
476	นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพยสิทธิ์	✓			
477	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
478	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
479	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
480	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
481	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
482	นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน	✓			
483	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	✓			
484	นายอำนวย คลังผา	✓			
485	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
486	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
487	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
488	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	✓			
489	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
490	นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
491	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
492	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
493	นายเอกกมล คีรีวัฒน์	✓			
494	นายเอกธนัช อินทร์รอด	✓			
495	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
496	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
497	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
498	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
499	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์			✓	
500	นางฮูวัยดีย๊ะ พิศสุวรรณ อุเซ็ง	✓			
	รวม = 499	489	7	3	

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)

บุคลากร 5

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๘๙ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้ สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมจะเปิดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘ ขณะนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม วันนี้ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม

๒.๑ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ด้วยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าประกาศแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร จึงขอเชิญสมาชิกโปรดยืนขึ้นรับฟังพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ อุษารัตน์ ๑/๒

"พระบรมราชโองการ
ประกาศ
แต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้นายชวน หลีกภัย เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ตามประกาศลงวันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔ นั้น

เนื่องจาก นายชวน หลีกภัย ได้พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ทำให้ นายชวน หลีกภัย ขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร จึงพ้นจากตำแหน่งตามความในมาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ ทรงพระราชดำริว่า นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ซึ่งได้รับเลือกเป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ มีคุณสมบัติตามความในมาตรา ๑๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมควรเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อุทัย พิมพ์ใจชน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ เชิญนั่งได้ครับ

๒.๒ รับทราบเรื่องการถ่ายทอดการประชุมวิทยุกระจายเสียง นะครับ วันนี้ถ่ายทอดช่อง ๑๑ กรมประชาสัมพันธ์

๒.๓ รับทราบเรื่องการนำวัตถุใด ๆ เข้ามาแสดงในที่ประชุม ด้วยคุณอลงกรณ์ พลบุตร ได้มีหนังสือขออนุญาตใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม เพาเวอร์ พ้อยท์ (Power point) ประกอบการอภิปรายเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสภา ผมจึงอนุญาตตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ส่วนสมาชิกท่านอื่นถ้าประสงค์จะใช้อุปกรณ์อื่น ๆ มาประกอบการอภิปรายขอให้ประสานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไว้ล่วงหน้าเพื่อการดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ขอเรียนเพิ่มเติมคุณอลงกรณ์ว่าในช่วงที่จะใช้ได้ขออนุญาตด้วยวาจาอีกครั้งหนึ่งนะครับ ผมอนุญาตเป็นหนังสือไปแล้วนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม วันนี้ไม่มี

นายอดิศร เพียงเกษ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอดิศรเชิญเลยครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายอดิศร เพียงเกษ จากพรรคไทยรักไทย ในวาระประธานแจ้งเพื่อทราบนั้นผมขออนุญาตปรึกษาท่านประธานเรื่องสำคัญเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายตุลาการครับท่านประธานครับ ตามมาตรา ๑๖๖ ถ้าจะดำเนินคดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างสมัยประชุมนั้น ทางศาลยุติธรรมจะต้องทำหนังสือมาที่สภาผู้แทนราษฎรเพื่อจะให้สภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติว่าจะให้ดำเนินคดีหรือไม่ ท่านประธานครับ ในวาระการประชุมในวันพฤหัสบดีกระผมถูกทางศาลยุติธรรมโดยคุณกองเกียรติ คมสัน ขอตัวไปดำเนินคดีในคดีหมายเลขดำที่ ๗๖๘๖/๒๕๔๒ ขออนุญาตเอ่ยนาม พลตำรวจตรี เสรี เตมียเวช โจทก์ อดิศร เพียงเกษ กับพวก ๗ คน ข้อเท็จจริงท่านประธานครับ กระผมทั้งโจทก์และจำเลยได้ถอนฟ้องไปแล้ว คือว่าผมไม่ได้เป็นจำเลยในคดีนี้ ผมจึงขออนุญาตปรึกษาท่านประธานครับว่าเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ผมโดนมาครั้งหนึ่งแล้วในสมัยประชุมครั้งที่แล้ว ศาลพังงาออกหมายจับผมในสมัยประชุม ผมคิดว่าต่างฝ่ายต้องรับผิดชอบ

ตามรัฐธรรมนูญนะครับ จึงขอปรึกษาท่านประธานว่าเรื่องอย่างนี้ขอให้เกิดกับผม เป็นคนสุดท้ายนะครับ อย่าได้ทำอย่างนี้อีก ถ้าประชาชนเกิดจะทำอย่างไร เงินเดือนก็เยอะนะครับ เยอะกว่าผู้แทนเยอะครับ

- ๒/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ผมคิดว่าอย่างนี้ครับ ผมจะทำหนังสือแจ้งไปทางศาลให้ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวกับสภาให้ชัดเจนหน่อย เพราะว่าถ้าไม่ชัดเจนนี่มันจะปรากฏในระเบียบวาระแล้วเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะต้องเอาออก ต้องขออนุญาตที่ประชุมนะครับ ก็จะแจ้งไปให้ทราบเพื่อให้ทางศาลได้ตรวจสอบให้ละเอียดหน่อยนะครับ คุณนริศครับ เชิญครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อสักครู่ท่านประธานกรุณาแจ้งว่าวันนี้มีการถ่ายทอดเฉพาะช่อง ๑๑ ใช่ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ปกติจะมีการถ่ายทอดช่อง ๙ ด้วย ผมจึงขออนุญาตและขอทราบเหตุผลว่าทำไมถึงไม่ถ่ายทอดทั้ง ๒ ช่อง กราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอชี้แจงได้ไหมครับ คุณสมชายเชิญเลยครับ

นายสมชาย สุนทรวัฒน์ (สระบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมชาย สุนทรวัฒน์ สระบุรี พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่าในอดีตที่ผ่าน ๆ มานั้นเราเคยมีการถ่ายทอดเสียงแล้วก็ถ่ายทอดทางโทรทัศน์นะครับ ๒ ช่อง มาตลอดทุกรัฐบาล แม้แต่รัฐบาลชุดนี้นะครับเมื่อครั้งที่แล้วเราก็ถ่ายทอด ๒ ช่อง ยังมีกรณีพิเศษอีกครับ ไอทีวีอีกช่องหนึ่ง แต่เนื่องจากว่าในขณะนั้นศักยภาพของช่อง ๑๑ นั้นยังไม่มีความพร้อม ขณะนี้ช่อง ๑๑ นั้นมีศักยภาพในการข่ายครอบคลุมทั่วทั้งประเทศทุกจังหวัด ทุกอำเภอ และทุกหมู่บ้านแล้ว เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับว่าในการถ่ายทอดครั้งต่อ ๆ ไปนะครับ ทุก ๆ ครั้งนั้นเราจะใช้ช่อง ๑๑ เป็นประจำครับ ขอกราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิทยาเชิญเลยครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่าประเด็นที่ท่านนริศได้หารือเมื่อสักครู่เป็นประเด็นที่สำคัญนะครับ แล้วเป็นประเด็น

ที่จำเป็นต้องรับคำชี้แจงจากท่านประธานสภาเป็นหลัก หรือไม่ก็ตัวแทนรัฐบาลครับ เพราะสาระของระบอบประชาธิปไตยก็คือการมีส่วนร่วมของประชาชน การถ่ายทอดทางวิทยุโทรทัศน์เป็นส่วนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับและโดยเฉพาะในประเด็นที่สำคัญครับ การอภิปรายในญัตติไม่ไว้วางใจเป็นประเพณีปฏิบัติมาโดยตลอดครับ สภาเราต้องหาช่องทางในการที่จะถ่ายทอดเพื่อเผยแพร่ให้พี่น้องประชาชนทราบอย่างกว้างขวางมากที่สุด ผมคิดว่าคนที่จะต้องคำถามนี้ครับเป็นท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบดูแล อ.ส.ม.ท. ครับ เหตุผลถึงการไม่ถ่ายทอดอยู่ตรงไหนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือผมเพิ่มเติมอย่างนี้นะครับ เมื่อกี้นี้ผมอ่านตกไปมีถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยด้วย แล้วก็วิทยุกระจายเสียง ๙ ของรัฐสภาด้วย แล้วก็ถ่ายทอดโทรทัศน์ช่อง ๑๑ ด้วย ก็แจ้งให้ทราบนะครับ ผมคิดว่าน่าจะพอกันแล้วนะครับ คุณวิทยาเชิญ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : นิดเดียวครับ ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าเป็นหนังสือแจ้งจากทางกรมประชาสัมพันธ์ ช่อง ๑๑ แจ้งท่านประธานนะครับ ผมขออนุญาตเรียนถามท่านรัฐมนตรีอยู่พร้อมหน้านะครับ ช่อง ๙ ทำไมถึงไม่ถ่ายทอดครับ เพราะจะยืนยันว่าช่อง ๑๑ ถ่ายทอดครอบคลุมทั่วประเทศ ผมบอกไม่จริงครับ ยังมีพื้นที่ที่ช่อง ๙ ได้ถ่ายทอดมากกว่าช่อง ๑๑ ด้วยซ้ำไปครับ เหตุผลของการขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เมื่อเขาไม่ชี้แจงก็ดำเนินการต่อนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่มีอะไรมากกว่านี้นอกจากถามว่าทำไมถึงไม่ถ่ายทอดช่อง ๙ ท่านสมาชิกครับ มีคำถามบังเอิญว่าถามรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรับผิดชอบด้วยหรือครับ เชิญเลยครับ

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ขออนุญาตท่านประธานได้ตอบข้อคำถามของท่านสมาชิกพรรคฝ่ายค้านนะครับ ในข้อเท็จจริงแล้วก็คงจะไม่ใช่เป็นคำตอบโดยตรงนะครับ แต่ว่าอยากจะให้ข้อมูลว่าในอดีตที่ผ่านมาช่อง ๑๑ นั้นมีสถานีที่เป็นเครือข่ายควบคุมประมาณ ๓๒ สถานีเท่านั้น แต่ปัจจุบันนี้สถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ มีสถานีควบคุมถึง ๕๑ สถานีทั่วประเทศ ควบคุมทุกพื้นที่ จึงขออนุญาตได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกเพื่อทราบ และในขณะเดียวกันช่อง ๙ นั้นก็เป็นช่องที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องของการพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ ถ้าหากว่าเมื่อช่อง ๑๑ มีเครือข่ายครบเกือบทุกพื้นที่แล้วก็คิดว่าเป็นการประหยัด แล้วก็เป็นเรื่องของการดำเนินการที่ควรที่จะดำเนินการในเรื่องของความเกี่ยวข้องต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : น่าจะชัดเจนแล้วนะครับ เห็นคุณนิพิฏฐ์ติดใจยกมืออยู่หลายที เชิญเลยครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกจากพรรครัฐบาลได้กรุณาตอบชัดเจนนะครับว่าในอดีตเมื่อมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลนั้นนะครับ ทั้งสถานีโทรทัศน์ช่อง ๙ และช่อง ๑๑ ถ่ายทอดทุกครั้ง เพิ่งมีครั้งนี้เป็นครั้งแรกครับที่ช่อง ๑๑ ถ่ายทอดเพียงช่องเดียว ช่อง ๙ ไม่ได้ถ่ายทอด ผมเรียนข้อเท็จจริงให้ท่านประธานรับทราบอย่างนี้ครับ ในขณะนี้นะครับในความเป็นจริงแล้วช่อง ๑๑ ยังรับไม่ได้ทุกจังหวัด ไม่ชัดเจน ผมยกตัวอย่างจังหวัดพัทลุงของผมนี่นะครับ ช่อง ๑๑ ยังรับไม่ได้ครับ จังหวัดสตูลของท่าน ส.ส. สนั่นก็รับไม่ได้ครับ ผมกราบเรียนท่านประธานฝากถึงท่านนายกครับ วันนี้เป็นความโชคดีครับ ท่านนายกรัฐมนตรีนั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ด้วย กรุณาสั่งเถอะครับท่านครับ กรุณาสั่งให้ช่อง ๙ ถ่ายทอดด้วยเพื่อพี่น้องประชาชนทั้ง ๖๐ กว่าล้านคนจะได้รับฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ครับ ถ้ารัฐบาลมีผลงานแล้วก็ตอบคำถามของฝ่ายค้านได้ รัฐบาลก็จะได้ผลงานของรัฐบาลไปด้วยครับ ท่านนายกครับ กรุณาลุกขึ้นแล้วก็มีบัญชาให้ช่อง ๙ ถ่ายทอดด้วยเถอะครับ ให้เหมือนทุกครั้งเถอะครับท่านประธานครับ ช่อง ๑๑ รับชมไม่ได้ทุกจังหวัดครับท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ผมว่าเรื่องการถ่ายทอดได้มีการสอบถามมีการชี้แจงทุกฝ่ายแล้วนะครับ ต่อไปเข้าระเบียบวาระที่ ๓ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุมครับ วันนี้ไม่มีครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ท่านนายกจะตอบครับท่านครับ ท่านนายกจะตอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาไม่ได้ยกมือครับ

(นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี ต่อไปครับเป็นเรื่องด่วน

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประท้วงเรื่องอะไร

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมยังไม่อนุญาตเลยคุณจุรินทร์ นั่งลงก่อน ผมยังไม่อนุญาต นั่งลงก่อนคุณจุรินทร์ เผอิญเมื่อกี้ผมมองไปเห็นคุณชินวรณ์ยืนขึ้นแล้วยกมือเหมือนประท้วง ผมถามประท้วงเรื่องอะไร ผมเลยไม่ทันอนุญาตคุณจุรินทร์นะครับ คุณประท้วงเรื่องอะไรคุณชินวรณ์

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขออนุญาตที่จะประท้วงท่านประธานครับ เพราะว่ากรณีของท่านนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ได้หยิบยกประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอภิปรายในวันนี้ และสภากำลังจะหารือนะครับ ผมคิดว่าท่านประธานไม่น่าจะรวบรัดนะครับ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากที่ในยุคของการเปิดเผยข่าวสารข้อมูลและยุคประชาธิปไตย และมีประเด็นอย่างนี้ครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้คุณชินวรณ์ คุณฟังผมนะ ผมขออนุญาตไหน ๆ คุณประท้วง เห็นไหมครับลักษณะการอภิปรายก็จะขึ้นต้นว่าเรื่องนี้สำคัญ

สำคัญต้องถ่ายทอด ๆ ถามว่าซ้ำไหม ซ้ำคุณนริศไหม ซ้ำคุณวิทยาไหม นั่นข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ ถามว่าแล้วเขาชี้แจงแล้วหรือยัง ก็ชี้แจงแล้ว ส่วนพอใจไม่พอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวนะครับ เมื่อชี้แจงแล้วก็จบแล้ว ไม่พอใจก็เป็นความรู้สึกส่วนตัว ชัดไม่ชัดก็เป็นความรู้สึกส่วนตัว ใครชี้แจงไม่ชัดคนนั้นก็เสียเอง ใครไม่เข้าใจคนนั้นก็เสียเอง ใครเข้าใจ คนนั้นก็เข้าใจ เรื่องมีอยู่แค่นี้ จะให้เข้าใจทุกคนมันเป็นไปไม่ได้ในสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ผมจึงเรียนชี้แจงคุณนิพิฏฐ์อย่างนี้ มีประท้วงต่อ เชิญเลยครับ

- ๔/๑

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธานนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อไหน

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานกรุณาให้ผมฟังเหตุผลท่านประธาน ผมยืนฟังครับ ต่อไปนี้ผมประท้วงท่านประธาน ผมขอความกรุณาท่านประธานได้ฟังเหตุผลให้จบนะครับว่าท่านประธานผิดข้อบังคับอะไรที่ผมลุกขึ้นยืนประท้วง

ประการแรก ก็คือว่าการหยิบยกประเด็นขึ้นมาประท้วง ไม่ใช่ประท้วง หารือท่านประธานนั้นเป็นประเด็นที่ชอบโดยข้อบังคับครับ เมื่อเป็นเช่นนี้ผมได้กราบเรียนเหตุผลว่าเนื่องจากยุคนี้เป็นยุคของข่าวสารข้อมูลนะครับ แล้วเรามีประเพณีที่จะดำเนินการในการถ่ายทอดทั้งช่อง ๙ ช่อง ๑๑ ผมยืนยันเหตุผลตามที่ท่านนิพิฏฐ์ได้ยืนยันไปแล้ว ขอประทานโทษที่เอ่ยนามว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชของผมก็รับไม่ได้ทุกช่อง

ประการที่ ๒ ที่ผมประท้วงท่านประธานก็คือว่า ท่านประธานกระทำผิดข้อบังคับครับ ผิดข้อบังคับก็คือว่าในกรณีที่มีการหารือแล้วให้มีการชี้แจง ท่านประธานควรที่จะให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้มีการชี้แจงนะครับ แต่ท่านประธานไปชี้ท่านสมชาย ผมไม่ทราบว่ามันเกี่ยวข้องกับผู้ควบคุมกำกับช่อง ๙ อ.ส.ม.ท. อย่างไรครับ โดยข้อบังคับแล้วการตอบกระทู้ก็ดี ญัตติก็ดี ท่านจะต้องให้เจ้าของที่เกี่ยวข้อง รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นคนตอบ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ผมไม่แน่ใจว่าท่านสมชาย สุนทรวัฒน์ นั้นได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีหรือไม่ แล้ววันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมกำกับช่อง ๙ อ.ส.ม.ท. นะครับ ผมคิดว่าท่านก็อยู่นะครับ ท่านประธานให้ท่านชี้แจงด้วยเหตุผลชัดเจนสิครับ พวกผมก็จะยอมรับฟังเหตุผล แต่ไม่อย่างนั้นจะมีข้อกล่าวหานะครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเชิญเลย กล่าวหาอะไรเพิ่มอีก

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ข้อกล่าวหาประการที่ ๓ ก็คือว่าคราวที่แล้วท่านประธานเป็นคนให้เหตุผล ผมจำได้ว่าที่ต้องถ่ายทอดทั้งช่อง ๙ ช่อง ๑๑ เพราะว่าบางช่วงช่อง ๑๑ นั้นอาจจะต้องไปถ่ายทอดข่าวสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพระราชสำนัก หรืออาจจะเป็นข่าวประจำวัน ประชาชนจะได้ติดตามอย่างต่อเนื่องจะได้ไปดูช่อง ๙ ครับ นี่คือเหตุผลที่

ท่านประธานเคยพูดในสภาแห่งนี้เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม แล้ววันนี้ท่านประธานจะรวบรัดตัดบท ผมจึงขอประท้วงท่านประธานด้วยเหตุผล ๓ ประการนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วินิจฉัยทั้ง ๓ ประการนะครับ

ประการแรก ข้อประท้วงของคุณไม่มีสิทธิจะประท้วงเลย เพราะอะไรทราบไหมครับ เพราะคุณเองเป็นคนบอกเองว่าผมจะหารือแล้วท่านประธานไม่อนุญาต ก็คุณดูข้อบังคับสิครับ การหารือเรื่องใด ๆ ก็อยู่ที่ประธานจะอนุญาตหรือไม่ เมื่อประธานไม่อนุญาตก็คือหารือไม่ได้ นี่คือข้อบังคับมันชัดเจน แล้วผมก็อนุญาตให้คุณพูด ไม่เป็นไร เพราะว่ามันเกี่ยวพันกับผมโดยตรง ประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ ที่คุณพูดนี่มันก็ซ้ำกับคนอื่นหมดแล้ว แล้วเขาชี้แจงไปแล้ว

ประการที่ ๓ ที่ถามว่าที่ชี้คุณสมชายนะครับ เนื่องจากคุณสมชายอยู่ในพรรครัฐบาล บังเอิญยกมือขึ้นมานี่ ฟังให้ดีนะครับ บังเอิญยกมือขึ้นมาผมก็ยังไม่รู้ว่าจะพูดเรื่องอะไร เมื่อเขาพูดเรื่องนี้ก็เป็นการชี้แจงในเรื่องที่เขารับทราบมา มันก็เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อสภา ผมไม่เห็นว่านอกประเด็นตรงไหนก็จึงให้เขาพูดต่อ ถ้าเขาพูดเรื่องอื่นสิครับ เขากำลังพูดเรื่องวิทยุแต่คุณสมชายพูดเรื่องน้ำท่วมสระบุรีสิครับผมจะได้ไม่ให้คุณสมชายพูด นี่คือข้อชี้แจงที่ประธานสภาตอบข้อชี้แจงของคุณนะครับ ผมคิดว่าจบเรื่องนี้ได้แล้วนะครับ รู้กันหมดแล้วว่าถ่ายทอดแค่ตรงนี้นะครับ ท่านนายกยกมือจะชี้แจง เชิญเลยครับ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เพื่อให้ฝ่ายค้านได้สบายใจ ผมจะให้ช่อง ๙ เสริมในช่วงที่ช่อง ๑๑ ต้องตัดไปเข้ารายการอื่น ซึ่งความจริงแล้ววันนี้พื้นที่ครอบคลุมของช่อง ๑๑ ยังทำท่าจะมากกว่าช่อง ๙ เอาด้วยซ้ำนะครับ เพราะว่าความจำเป็นที่คนจะดู ๒ ช่องพร้อมกันคงไม่มีนะครับ ถ้าคนติดตามอยากจะดูการถ่ายทอดเรื่องของการอภิปรายในวันนี้ก็คงจะดูช่องใดช่องหนึ่งก็ได้ เพราะส่วนใหญ่แล้วเวลานี้ตามที่ท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ได้ชี้แจงนะครับ บังเอิญว่าผมได้มอบอำนาจให้รองนายกทุก ๆ ท่านหมดแล้ว เพราะฉะนั้นผมเองไม่ได้ดูโดยตรง ฉะนั้นผมจะไม่ทราบรายละเอียด แต่ตามที่ท่านสมศักดิ์ได้ชี้แจงก็คือว่าช่อง ๑๑ วันนี้มีพื้นที่ครอบคลุมกว้างมาก คือเพิ่มอีกจาก ๕๐ เป็น ๕๒ ซึ่งเราเพิ่งได้อนุมัติงบประมาณไปเมื่อปีที่แล้วตอนที่รัฐมนตรีสมศักดิ์เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีนะครับ เพราะฉะนั้น

ความครอบคลุมก็มีพอเพียงอยู่แล้ว ฉะนั้นก็ขอให้เป็นเรื่องเสริมกรณีที่ช่อง ๑๑ ต้องตัดรายการไปถ่ายทอดเรื่องอื่น จะให้มีช่อง ๙ เสริม สรุปแล้วว่าประชาชนจะดูได้ตลอดเวลานะครับ

- ๕/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าจบเรื่องนี้ได้แล้วนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อนุญาตคุณนิพิฏฐ์ครับ ผมขอเข้าเรื่องด่วนเลยนะครับ เป็นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๓๐ คน เป็นผู้เสนอ

ก่อนที่จะให้ผู้เสนอแต่ละเหตุผล ผมขออนุญาตใช้เวลาเล็กน้อย เพื่อทำความเข้าใจกับสมาชิก ๒ เรื่อง คือ

เรื่องแรก การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนี้ เป็นการเสนอตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ ซึ่งในมาตรา ๑๘๖ นั้น ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม สำหรับการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติสอไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย จะเสนอโดยไม่มีการยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๓๐๔ คือการยื่นคำร้องขอถอดถอนก่อนไม่ได้ ญัตติขอเปิดอภิปรายในครั้งนี้มีรัฐมนตรีถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจจำนวน ๕ ท่าน ดังนี้นะครับ ๑. รัฐมนตรีที่ถูกยื่นคำร้องให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งและถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจมีจำนวน ๑ ท่าน ได้แก่ คุณสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ๒. รัฐมนตรีที่ถูกขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเพียงอย่างเดียวมีจำนวน ๔ ท่าน ได้แก่ ๑. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒. คุณอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๓. คุณปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๔. คุณสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ในการอภิปรายรัฐมนตรีที่ถูกยื่นคำร้องให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งและถูกขอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจด้วย ไม่ไว้วางใจด้วยและถูกถอดถอนนะครับ สมาชิกมีสิทธิขอเปิดอภิปรายในประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์สอไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมูลเหตุที่ได้ยื่นถอดถอนไว้แล้ว ส่วนรัฐมนตรีที่ถูกขออภิปรายไม่ไว้วางใจเพียงอย่างเดียวนั้น สมาชิกไม่มีสิทธิอภิปรายในพฤติการณ์การร่ำรวยผิดปกติสอไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

เรื่องที่ ๒ ในการอภิปราย ผมจะให้ผู้เสนอได้อภิปรายก่อน และการอภิปรายลำดับต่อไปไม่จำเป็นต้องเป็นการอภิปรายสลับกันระหว่างฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุนตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๘ และในการชี้แจงนั้น นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเท่านั้นที่มีสิทธิอภิปรายชี้แจงตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๗ ผมหวังว่าการอภิปรายจะดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและข้อบังคับทุกประการนะครับ ขอเชิญผู้นำฝ่ายค้านเลยครับ พร้อมหรือยังครับ เชิญเลยครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กระผมได้รับมอบหมายจากเพื่อนสมาชิกที่ได้เข้าชื่อเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลในคราวนี้ ให้ทำหน้าที่เป็นผู้อภิปรายในการนำเสนอญัตติดังกล่าว กระผมจึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ดังต่อไปนี้

เรื่อง ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักฐานการยื่นคำร้องขอถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ

พวกข้าพเจ้าผู้มีรายนามท้ายญัตตินี้ ขอเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยมีรัฐมนตรีที่ถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามรายนามดังต่อไปนี้

๑. นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

๒. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. นายอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

๔. นายปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ

๕. นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โดยได้แนบหลักฐานการยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ ในกรณี นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐมนตรีผู้มีรายนามข้างต้น ได้บริหารราชการแผ่นดินผิดพลาดบกพร่องในเรื่องดังต่อไปนี้ กล่าวคือ ได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ขาดจริยธรรม ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาและประชาชน นโยบายประกาศสงครามกับคอรัปชั่น เป็นแต่เครื่องมือ สร้างภาพ ป้องพวก มีการเลือกปฏิบัติ ละเว้นเป็นหลายมาตรฐาน ทั้งยังมีการสมคบใช้นโยบายเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีแยบยล หากดูผิวเผินเสมือนหนึ่งสนองประโยชน์ส่วนรวม แต่เบื้องลึกคือประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก ซึ่งเป็นการทุจริตรูปแบบใหม่หรือการทุจริตเชิงนโยบาย ทั้งรัฐมนตรีข้างต้นยังมีพฤติกรรมส่อทุจริต ประพฤติมิชอบ ล้มเหลวในการจัดการกับการทุจริต ละเลยการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์พวกพ้อง โดยไม่คำนึงถึงความเสียหายและประโยชน์ของประชาชน หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินจะเกิดความเสียแก่ประเทศชาติไม่มีที่สิ้นสุด รัฐมนตรีผู้มีรายนามข้างต้นจึงไม่สมควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไป ส่วนเหตุผลและรายละเอียดต่าง ๆ กระผมและเพื่อนสมาชิกจะได้แถลงและชี้แจงในที่ประชุมนี้ต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่กระผมจะได้อภิปรายในเรื่องรายละเอียดที่เกี่ยวข้องในบางท่าน บางราย และในบางประเด็น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นนี้ก่อนว่าการเข้าชื่อกันเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ และการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่กำลังกระทำกันอยู่นี้เป็นการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๑๘๖ ดังที่ประธานได้กรุณาแจ้งให้ทราบเมื่อสักครู่นี้แล้ว เป็นการ

ทำหน้าที่ของฝ่ายค้านในการควบคุมและตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร เป็นการทำตามหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ซึ่งต้องถือเป็นกลไกที่มีความสำคัญยิ่งในการตรวจสอบและในการถ่วงดุลในระบบรัฐสภาของเรา ทั้งนี้ ก็เพื่อที่จะระงับยับยั้งความเสียหายในความผิดพลาด บกพร่องของฝ่ายบริหารนั่นเอง เพราะฉะนั้นการเข้าชื่อในการยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลของฝ่ายค้านในครั้งนี้เป็นเพราะมีความผิดพลาด บกพร่องเกิดขึ้น เป็นเพราะมีความเสียหายในการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารเกิดขึ้น ซึ่งถ้าฝ่ายค้านไม่เข้าชื่อกันเสนอญัตติเพื่อทำหน้าที่ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้วละก็ต้องถือว่าฝ่ายค้านบกพร่องในหน้าที่อย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นถึงอยากจะยืนยันกับท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่าการเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจของรัฐบาลในครั้งนี้ไม่ใช่เป็นการทำตามฤดูกาลหรือทำตามเทศกาล หรือไม่ใช่เป็นการทำเพื่อแสดงศักยภาพของหัวหน้าพรรคคนใหม่คือตัวกระผมเอง ดังที่ได้มีความพยายามที่จะพูดจาให้เกิดความสับสนอยู่ตลอดเวลา แต่ว่าเป็นเพราะมีความผิดพลาดและมีความบกพร่องในการบริหารราชการแผ่นดินเกิดขึ้นแล้ว

ส่วนความผิดพลาดบกพร่องในการบริหารราชการแผ่นดินที่เกิดมีขึ้นนั้นจะเป็นเรื่องเสียหายร้ายแรงขนาดไหนอย่างไร ถ้าพิจารณาตามญัตติที่นำเสนอแล้วก็จะมีอยู่ ๔ ระดับด้วยกันคือ

๑. บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ขาดจริยธรรม ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาและประชาชน

๒. ละเลยการปฏิบัติหน้าที่ สร้างภาพ ป้องพวก มีการเลือกปฏิบัติ ละเว้นเป็นหลายมาตรฐาน

๓. มีการสมคบใช้นโยบายเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีแยบยล ซึ่งเรียกว่า ทุจริตเชิงนโยบาย ซึ่งหากดูผิวเผินเสมือนสนองประโยชน์ส่วนรวม แต่เบื้องลึกคือประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก และ

๔. มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งก็ได้มีการยื่นคำร้องขอถอดถอนต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้มีการถอดถอนออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็ได้ดำเนินการไปแล้ว

ท่านรัฐมนตรีท่านใดจะมีความผิดพลาดเสียหายร้ายแรงอยู่ในลำดับใดอย่างไร กระผมและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเจ้าของญัตติที่จะอภิปรายก็จะได้อภิปรายให้เห็นเป็นลำดับ ๆ ไป แต่ว่าอย่างไรก็ตามก่อนที่จะถึงวาระดังกล่าวนี้ โดยที่การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจในคราวนี้ได้มีการกล่าวถึงการทุจริตในเชิงนโยบาย คือการสมคบกันใช้นโยบายเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยวิธีแยบยลดังกล่าวแล้ว กระผมจึงใคร่จะได้ขอใช้เวลาในตอนนี้สักเล็กน้อยกราบเรียนถึงสาระสำคัญในประเด็นดังกล่าวพอเป็นสังเขปเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง เพราะจะได้ไม่ต้องประท้วงกันให้เสียเวลาเมื่อถึงตอนที่เพื่อนสมาชิกเจ้าของเรื่อง เจ้าของญัตติท่านจะได้อภิปรายกัน ผมคิดว่านี่ประการหนึ่งครับ กับอีกประการหนึ่งดูจะมีการตั้งคำถามอยู่เป็นนัย ๆ อยู่ตลอดเวลาว่า เมื่อกล่าวหาว่าทุจริตก็ต้องยื่นถอดถอนจึงจะอภิปรายได้ เพราะฉะนั้นจึงควรที่จะได้ทำความเข้าใจกันเรื่องการทุจริตเชิงนโยบายในตอนนี้กันตามสมควร เรื่องการทุจริตเชิงนโยบายหรือคอรัปชั่นเชิงนโยบายนั้น ท่านประธานคงจะได้ยินได้ฟังกันอยู่บ่อย ๆ ในช่วงหลัง ๆ นี่ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่รัฐบาลนี้

เข้ามาทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน กระผมไม่แน่ใจเหมือนกันว่ามันมาพร้อม ๆ กันหรืออะไรทำนองนั้น แต่ว่าที่กระผมค่อนข้างจะแน่ใจเป็นอันมากก็คือว่าคนที่นำเอาศัพท์แสงดังกล่าวนี้มาพูดจาเป็นคนแรกให้ได้รับทราบกันอยู่ทั่วไปก็น่าจะเป็นท่านศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี พอท่านกล่าวคำนี้ออกมา รู้สึกว่าจะเป็นที่โดนใจผู้คนโดยทั่วไปเป็นอันมาก ซึ่งกระผมเข้าใจว่าคง ๒ เหตุ ๒ ประการด้วยกันครับ

ประการแรก อาจจะเป็นเพราะคนพูดเป็นคนดัง เพราะฉะนั้นเมื่อพูดอะไรก็ดังกันไปหมด

ประการที่ ๒ ที่กระผมเข้าใจว่าได้รับความสนใจเป็นอันมาก ก็เพราะมักจะมีตัวอย่างที่แสดงให้เห็นอยู่ตลอดเวลาถึงคำอธิบายของศัพท์แสงดังกล่าวนี้ ท่านประธานเองก็อยู่ในสภานี้มานาน ความจริงเรื่องการทุจริตเชิงนโยบายดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าถ้าเรานึกย้อนรอยถอยหลังไปตามสมควรก็จะพบความจริงว่าไม่ใช่เรื่องใหม่เลยครับ เพราะว่าในเวลาที่ราชการจัดสรรงบประมาณไปทำบ่อน้ำเพื่อให้คนในหมู่บ้านได้ใช้อุปโภค บริโภค แทนที่บ่อจะอยู่ตรงกลางหมู่บ้านซึ่งจะเป็นความสะดวกแก่ประชาชนโดยทั่วไปในหมู่บ้าน แต่ว่าบ่อน้ำดังกล่าวนี้ก็กลับไปอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกับบ้านคนสำคัญในหมู่บ้านหรือผู้นำหมู่บ้าน อย่างนี้กล่าวได้ทีเดียวว่าเป็นการทุจริตเชิงนโยบาย หรือแม้แต่การทำถนนครับ ซึ่งในสภานี้ก็เคยมีอยู่สักครั้งสองครั้งที่เคยเรียกขานถนนดังกล่าวนั้นว่าเป็นถนนควายเดินบ้าง เป็นถนนคนเมินบ้าง เมื่อหลายปีก่อน หรือแม้แต่การทำถนนผ่านที่ดินหรืออ้อมที่ดินของเจ้าของที่ดินบางรายเพื่อประโยชน์เป็นเงินเป็นทองหรือเพื่อประโยชน์อย่างไรก็สุดแท้แต่ ต้องยอมรับความจริงว่านั่นก็คือการทุจริตเชิงนโยบาย ----------

นั่นคือความเป็นมาในอดีต แต่ปัจจุบันนี้ที่เรื่องราวดังกล่าวนี้ได้ใหญ่โตมากขึ้น เพราะผลประโยชน์มากขึ้น โครงการใหญ่ขึ้น เป็นเงินเป็นทองมากยิ่งขึ้น เป็นมหาโครงการ เป็นอภิมหาโครงการ เป็นสัมปทานระยะยาว แล้วก็จะมีเรื่องราวของผลประโยชน์ทับซ้อน หรือผลประโยชน์แอบแฝงที่ขัดแย้งกันอยู่ระหว่างผลประโยชน์ของคนมีอำาจกับผลประโยชน์ของรัฐ จนถึงขนาดมีการกำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อหาทางป้องกันการทุจริตเชิงนโยบาย อย่างที่ว่า จากข้อเท็จจริงที่ยกมาให้เห็นถ้าถามว่าทำได้ไหม ผิดกฎหมายไหม ก็ต้องตอบว่าทำได้ ไม่มีอะไรผิด เมื่อไม่มีอะไรผิดก็ไม่มีอะไรที่จะไปถอดถอน จะเรียกว่าเป็นการทุจริตที่ชอบด้วยกฎหมายก็ยังได้ เพราะเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย เพียงแต่มีความไม่สุจริตเป็นอย่ายิ่งซ่อนเร้นอยู่ข้างในเท่านั้นเอง และการทุจริตที่ว่านี้ยังหมายรวมไปถึงการใช้ขั้นตอน ใช้ช่องว่างของกฎหมายและมาตรการในการบริหารจัดการในอำนาจหน้าที่เพื่ออำนวยผลประโยชน์กันอีกด้วย เป็นการทุจริตที่นับวันจะใหญ่โตมากขึ้นในบ้านเมืองของเราทุกวันนี้ จึงต้องเป็นหน้าที่ของฝ่ายค้านที่จะต้องตรวจสอบและหาทางระงับยับยั้ง จึงต้องนำเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจกันในคราวนี้ ส่วนจะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ประการใดก็สุดแท้แต่ แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดฝ่ายค้านก็ได้ทำหน้าที่ของตัวเองแล้ว อย่างน้อยที่สุดประชาชนในประเทศซึ่งเป็นเจ้าของบ้านเมืองนี้ก็จะได้รับรู้รับทราบว่ามีอะไรเกิดขึ้นในบ้านเมืองนี้ ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่กระผมประสงค์ที่จะได้ทำความเข้าใจกันเสียก่อน ก่อนที่กระผมและเพื่อนสมาชิกเจ้าของญัตติที่ได้เข้าชื่อจะได้อภิปรายถึงท่านรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลต่อไป กระผมเองในส่วนของกระผมเองด้วยความตั้งใจที่จะให้การอภิปรายเที่ยวนี้เป็นไปด้วยความรวบรัดใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ก่อนที่ท่านสมาชิกท่านอื่นจะได้อภิปราย กระผมจะขอใช้โอกาสนี้อภิปรายท่านรัฐมนตรีบางราย บางท่าน และบางประเด็นดังต่อไปนี้

ท่านรัฐมนตรีท่านแรกที่กระผมคิดว่าควรจะได้กล่าวถึงก่อนคนอื่นครับ ในฐานะที่ท่านได้รับการกล่าวหาด้วยข้อกล่าวหาที่รุนแรงกว่าใครเพื่อน คือท่านรัฐมนตรีสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผมอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อเช้าทราบความจริงว่าวันนี้ดูท่านจะพกพระเครื่องมาหลายองค์ครับ แล้วเข้าใจว่าคงไม่มีเฉพาะพระเครื่องเท่านั้นครับ ท่านสมาชิกที่ผ่านมาทางสภาเมื่อเช้านี้ก็จะพบความจริงว่าท่านยังพากองเชียร์มาอีกด้วย โดยส่วนตัวของกระผมเองครับ ก็ขอเรียนท่านประธานว่าเดิมกระผมค่อนข้างจะจะมีความ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

นิยมชมชอบท่านรัฐมนตรีท่านนี้อยู่ไม่น้อย เพราะท่านดูจะเป็นท่านรัฐมนตรีที่มีอัธยาศัยไมตรีอย่างดียิ่งน่าคบหาสมาคม แต่วันนี้เมื่อโดยหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ท่านมีพฤติกรรมหลายอย่างที่ควรแก่การตรวจสอบ กระผมก็ไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่น และคงจะต้องทำความเข้าใจกับท่านเป็นประการที่ ๒ ว่าที่ได้มีการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านในคราวนี้ไม่ใช่เป็นเพราะท่านเป็นเลขาธิการพรรคไทยรักไทย กระผมจำเป็นต้องพูดเช่นนี้เพราะดูจะมีการพูดถึงกันอยู่บ่อยเป็นพิเศษ เข้าใจว่าเหตุผลก็คงเพื่อที่จะลดน้ำหนักของการทำหน้าที่ตรวจสอบของฝ่ายค้านนั่นเอง เราเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจท่าน เพราะพฤติกรรมของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรัฐมนตรีของท่านนั้นมีปัญหาครับที่ควรจะได้ทำการตรวจสอบ ----------

ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ต้องยอมรับว่าเป็นรัฐมนตรีที่ภาพค่อนข้างจะดีอยู่พอสมควร ในความรู้สึกของสื่อมวลชน นั่นก็คือภาพของนักปราบทุจริตคอรัปชั่น มีภาพของการปราบการทุจริตคอรัปชั่นในหน่วยงานที่ท่านกำกับดูแลดูจะบ่อยเป็นพิเศษ เรียกว่ามีเรื่องราวฉาวโฉ่ของความไม่ชอบมาพากลอยู่ที่ไหนก็จะพบเห็นท่านรัฐมนตรีสุริยะท่านอยู่ที่นั่นทุกครั้งไปครับ นี่คือภาพที่ได้เห็นกันในทางจอโทรทัศน์ ที่โด่งดังสุด ๆ ก็เห็นจะเป็นการไล่จับคนโกงที่เก็บค่าผ่านทางมอเตอร์เวย์ (Motorway) กระผมเข้าใจว่าภาพที่เราคงลืมกันไม่ได้เลยก็คือภาพของการเกณฑ์ทหารเป็นจำนวนร้อยไปนับรถยนต์กันที่นั่น ซึ่งในความรู้สึกของท่านรัฐมนตรีกระผมเข้าใจว่าท่านคงรู้สึกทีเดียวว่าเป็นความสำเร็จ ความสำเร็จที่ว่านี้ก็คือความสำเร็จที่ท่านสามารถสร้างสถิติของการปลดข้าราชการและพนักงานชั้นผู้น้อยออกจากงานเป็นจำนวนมาก กระผมขออนุญาตขีดเส้นใต้คำว่า ชั้นผู้น้อย มีการทุจริตกรณีจัดซื้อไม้หมอนรถไฟ ท่านรัฐมนตรีก็ไปถึงครับก็ถึงขนาดลงมือนับ ลงมือชี้ด้วยตัวเองเลยทีเดียว มีกลุ่มธุรกิจผู้เช่าที่การรถไฟเอารัดเอาเปรียบการรถไฟแห่งประเทศไทย ท่านรัฐมนตรีสุริยะท่านก็สั่งรื้อสัญญาเป็นการใหญ่เลยทีเดียวครับ ขณะนี้ก็ทราบว่าท่านกำลังรื้อกันหลายที่หลายแห่ง แต่ปัญหาที่ยังสงสัยก็คือว่าท่านจะรื้อจนตลอดรอดฝั่งหรือท่านจะรื้อเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น ตรงนี้เป็นปัญหาครับท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าการทำการรื้อเพียงครึ่งเดียวของท่านรัฐมนตรีสุริยะนี่ครับ ซึ่งได้กลายมาเป็นมูลเหตุหนึ่งของการถอดถอนและการอภิปรายไม่ไว้วางใจท่าน เพราะเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือการตัดตอนเอาผิดเฉพาะชั้นผู้น้อยที่กระผมขอขีดเส้นใต้เอาไว้แล้วนั่นเอง โดยไม่ยอมเอาผิดกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ทั้ง ๆ ที่รู้ ทั้ง ๆ ทราบ กรณีนี้ก็คือกรณีทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างระบบคอมพิวเตอร์มอเตอร์เวย์อันโด่งดัง เมื่อท่านรัฐมนตรีท่านรู้ ท่านทราบ แล้วยังไม่ดำเนินการในทางที่ถูกต้องในทางราชการ ท่านก็ต้องรับผิดชอบในฐานะปฏิบัติหน้าที่ผิดต่อตำแหน่งในทางหน้าที่ราชการ นอกจากนี้ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ยังมีพฤติกรรมเลือกปฏิบัติ กลั่นแกล้ง แทรกแซงการแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารและพนักงานในหน่วยงานที่ท่านกำกับดูแลอยู่เสมอ ๆ ที่ซ้ำร้ายที่สุดได้มีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างสำคัญที่ทำให้บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ในกำกับดูแลต้องได้รับความเสียหาย

โดยต้องจ่ายเงินเพิ่มเติมในการออกแบบการก่อสร้างสนามบินแห่งใหม่ที่ไม่ควรจะต้องจ่าย เป็นจำนวนถึง ๒๒๘ ล้านบาท และด้วยพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจซึ่งพวกกระผมจึงไม่ไว้วางใจท่าน พร้อมทั้งได้ยื่นถอดถอนด้วยแล้ว ซึ่งก็จะมีเพื่อนสมาชิกที่ร่วมลงชื่อจะได้มาอภิปรายในรายละเอียดต่อไป

ท่านรัฐมนตรีคนที่ ๒ ที่กระผมคิดว่าควรจะได้มีการพูดถึงในเวลานี้เช่นเดียวกันก็คือ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ สำหรับท่านรัฐมนตรีท่านนี้กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าการอภิปรายไม่ไว้วางใจเที่ยวนี้ไม่มีชื่อท่านร่วมอยู่ด้วยก็ดูจะเป็นเรื่องแปลกประหลาดทันที ทั้งนี้ เพราะตลอดระยะเวลา ๑ ปีเศษ ๆ ที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระทรวงที่ท่านดูแลรับผิดชอบนั้นก็จะพบความจริงว่ามีเรื่องราวฉาวโฉ่เกิดขึ้น จะเรียกว่าเกือบจะทุกเดือนก็ว่าได้ ไหนจะเรื่องโกงวัว โกงควาย ซึ่งก็คือการจัดซื้อโค กระบือ เพื่อมอบแก่เกษตรกรผู้ยากไร้ที่ส่อไปในทางทุจริต ----------

ไหนจะเรื่องโกงชาวนาด้วยการจัดซื้อปุ๋ยปลอมไปแจกให้อันเป็นการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติ ตามติด ๆ มาด้วยเรื่องทุจริตการจัดซื้อเมล็ดพันธุ์ข้าวเพื่อแจกชาวนาผู้ประสบภัยธรรมชาติเช่นเดียวกัน ชาวนาไทยของเราก็เลยต้องโดนภัยซ้ำสองสิครับ ไหนจะโดนภัยธรรมชาติ ไหนจะโดนภัยแห่งการทุจริตคอรัปชั่นที่ปราศจากการดูแลรับผิดชอบของท่านรัฐมนตรีอีกด้วย แล้วไม่เพียงแต่ชาวนาเท่านั้นนะครับ ชาวสวนก็ยังโดนเข้าอีกด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งก็ยังมีอีกมากมายหลายเรื่องที่เพื่อนสมาชิกที่เข้าชื่อกันเสนอญัตติในคราวนี้ก็จะได้อภิปรายกันต่อไป ท่านรัฐมนตรีท่านอาจจะแก้ตัวว่าหลายเรื่องเป็นเรื่องเก่า เป็นเรื่องเดิมที่ได้เกิดมีขึ้นก่อนหน้าที่ท่านจะเข้ามาทำหน้าที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในกระทรวงนี้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นกระผมก็คงจะต้องบอกกับท่านว่าในฐานะท่านรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง ในฐานะผู้บังคับบัญชาที่สูงสุดในกระทรวงเมื่อมีเรื่องราวฉาวโฉ่เกิดขึ้นท่านก็ต้องดูแลแก้ไข ต้องชำระสะสาง แล้วต้องกระทำอย่างจริงจัง ไม่ใช่กระทำแต่เพียงเป็นพิธีเท่านั้น กระผมเห็นว่าท่านรัฐมนตรีท่านนี้ค่อนข้างจะปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่เท่าที่ควรครับ ที่สำคัญก็คือว่าจนก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำขึ้นมาอีกเป็นหลายครั้งหลายหน การดำเนินการของท่านรัฐมนตรีท่านนี้ถ้าจะพูดกันตามประสาหมัด ๆ มวย ๆ แล้วเห็นจะกล่าวได้ทีเดียวว่า ท่านต่อยไม่เป็นหมัดซึ่งก็ไม่ทราบว่าจะเป็นเพราะท่านหมดแรงเสียเองหรือเป็นเพราะท่านกลัวว่าคู่ต่อสู้ หรือคู่กรณีหรือผู้เกี่ยวข้องจะต้องเจ็บตัวมากนัก ซึ่งอาจจะเป็นเช่นนั้นได้เหมือนกันครับ ท่านเพิ่งจะมาเร่งรัดดำเนินการเอาจริง ๆ ก็ต่อเมื่อมีข่าวว่าจะมีการเข้าชื่อกันขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจในคราวนี้นี่เองครับ ก็เลยกลายเป็นว่าท่านเป็นรัฐมนตรีที่มีการละเว้น ที่มีหลายมาตรฐาน ทั้งสร้างภาพ ป้องพวก อันแสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวในการจัดการกับการทุจริตคอรัปชั่นโดยสิ้นเชิง พวกกระผมจึงไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านได้ ซึ่งก็จะมีเพื่อนสมาชิกมาอภิปรายในลำดับต่อไปเช่นเดียวกัน

คราวนี้ก็มาถึงท่านรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านรัฐมนตรีคนสำคัญครับ ท่านรัฐมนตรีท่านนี้มีโจทก์เยอะ มีผู้จองคิวอภิปรายไว้มากมายหลายคนด้วยกันครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงจะขออภิปรายในตอนนี้เพียงบางเรื่องบางประเด็นเท่านั้น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าในเวลาที่ประเทศไทยของเราได้ตัดสินใจด้วยความเห็นพ้องต้องกันว่า ระบบเศรษฐกิจที่เหมาะสมสำหรับประเทศเราคือระบบเศรษฐกิจเสรี

ระบบเศรษฐกิจเสรี หรือทุนนิยมเสรีนั้น ดูเราจะมีความเป็นห่วงเป็นใยตรงนี้มากถึงเรื่องทุนใหญ่ทำลายทุนเล็ก เป็นเรื่องทุนมากทำลายทุนน้อย เราเกรงการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม เรากลัวว่าการแข่งขันในการค้าขายที่ได้ชื่อว่าการแข่งขันค้าขายโดยเสรีนั้น เอาเข้าจริงไม่ใช่เสรีจริง ๆ เราเกรงว่าผู้บริโภคของเราคือประชาชนส่วนใหญ่จะเสียหายไม่ได้รับการคุ้มครอง ในการตราบทบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับสุดท้าย คือฉบับปี ๒๕๔๐ ครับ ซึ่งท่านประธานเองก็ดูจะมีบทบาทเกี่ยวข้องในเรื่องนี้อยู่มากตามสมควร ก็ได้มีบทบัญญัติที่กำหนดเอาไว้อย่างชัดเจนในมาตรา ๘๗ ว่า รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกการตลาด กำกับ ดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาดตัดทอนทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อสนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้ รัฐบาลก่อนหน้านี้ซึ่งกระผมคงไม่จำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นรัฐบาลของคณะไหน เป็นรัฐบาลของพรรคการเมืองใด เพียงแต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่ารัฐบาลในสมัยนั้นได้เร่งรัดจัดทำพระราชบัญญัติที่สำคัญที่สุดขึ้นมาฉบับหนึ่ง โดยการนำเอากฎหมายในการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นมาปรับปรุงเสียใหม่มายกเครื่องเสียใหม่เกือบจะทั้งหมด ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะได้มีบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นระบบ ----------

อันจะเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจให้เป็นไปอย่างเสรีและป้องกันไม่ให้มีการเอารัดเอาเปรียบในทางประกอบธุรกิจได้ และก็ด้วยความร่วมมืออย่างดียิ่งของรัฐสภาในเวลานั้น กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ก็เป็นอันเสร็จเรียบร้อยเมื่อปี ๒๕๔๒ กฎหมายฉบับนั้นก็คือ พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ สาระสำคัญที่เด่นชัดก็คือความพยายามที่จะป้องกันมิให้ผู้ประกอบการรายใหญ่หรือทุนใหญ่ที่ประกอบธุรกิจอยู่ในประเทศของเรา ไม่ว่าจะเป็นสัญชาติใดก็แล้วแต่ ไม่ให้เอารัดเอาเปรียบผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นคนไทยแท้ ๆ ตลอดจนเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยส่วนใหญ่ ซึ่งเรียกกันว่า ผู้บริโภค กฎหมายฉบับนี้เรียกผู้ประกอบการรายใหญ่หรือทุนใหญ่ที่น่าหวั่นเกรงเหล่านั้นว่า ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ซึ่งก็หมายถึงผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายที่ค้าขายสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือประกอบธุรกิจบริการใดบริการหนึ่งซึ่งมีส่วนแบ่งในตลาดและมียอดเงินขายเป็นจำนวนมาก ๆ แต่จะมากขนาดไหน อย่างไร จนน่าหวั่นเกรงจนกระทั่งจะมีอิทธิพลหรือมีอำนาจเหนือตลาดได้ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานเป็นผู้กำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีบทบัญญัติหลายมาตราที่กำหนดขึ้นมาเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้ประกอบการรายใหญ่หรือทุนใหญ่ที่ว่านี้ ที่สำคัญ ๆ และเข้าใจง่ายก็คือบทบัญญัติมาตรา ๒๕ ที่กำหนดเรื่องสำคัญ ๆ ไว้ ๔ เรื่องที่ห้ามมิให้กระทำกัน ก็คือ ๑. ห้ามกำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม ข้อนี้ก็ดูจะเป็นที่เข้าใจว่าเป็นเรื่องคุ้มครองผู้บริโภคอย่างแน่นอน เพราะของจะถูกหรือแพงก็น่าจะอยู่ที่ตรงนี้ ๒. ห้ามกำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่เป็นการบังคับ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นลูกค้าของตน ให้จำต้องจำกัดการบริการ จำกัดการผลิต การซื้อ หรือการจำหน่าย หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อ เลือกขาย เลือกได้รับบริการ หรือให้บริการ หรือแม้แต่จะไปหาสินเชื่อจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น กระผมเข้าใจว่าบทบัญญัติที่กำหนดสาระสำคัญในข้อ ๒ เอาไว้ก็คงจะด้วยความรู้สึกว่า ถ้าผู้ประกอบการรายใหญ่เอาเปรียบคนอื่นเขามาก ๆ ไปกำหนดเงื่อนไขให้เขามีความยุ่งยากในทุกเรื่อง คนที่จะได้รับผลกรรมในที่สุดก็คือผู้บริโภคนั่นเอง ๓. ห้ามระงับ กัก หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ รวมทั้งการนำเข้าจากภายนอกโดยไม่มีเหตุผล ทำลาย หรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า

เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด ซึ่งอันนี้ก็เพื่อจะโก่งราคาให้สูงขึ้นในที่สุดนั่นเอง และข้อที่ ๔ ก็คือห้ามแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุอันสมควร กระผมเข้าใจว่าเพียงห้ามทั้ง ๔ เรื่อง ๔ หัวข้อนี้ได้ ทุกฝ่ายก็จะได้รับความเป็นธรรมพอสมควรทีเดียว แต่ประเด็นสำคัญมันอยู่ตรงที่ว่าจะห้ามได้จริงก็ต่อเมื่อคณะกรรมการที่มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ท่านจะต้องเป็นผู้กำหนดว่าทุนใหญ่รายใดผู้ประกอบการรายใดที่อยู่ในวิสัยที่จะทำทั้ง ๔ เรื่องดังกล่าวได้ แล้วก็หาทางป้องกันเสียโดยกำหนดว่าเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่จะมีอำนาจเหนือตลาดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะตราบใดที่ท่านยังไม่กำหนด ไม่ดำเนินการเช่นนี้ท่านก็ไม่สามารถที่จะห้ามไม่ให้เขากระทำได้ ที่กระผมและหลายต่อหลายคนที่เข้าชื่อกันเสนอญัตติไม่ไว้วางใจท่านในคราวนี้นอกเหนือจากเรื่องอื่น ๆ แล้ว เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเรื่องหนึ่งเช่นเดียวกัน ----------

- ๑๒/๑

ทั้งนี้ก็เพราะว่าในทันทีที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสร็จเรียบร้อยพอที่จะสามารถใช้บังคับได้ แล้วก็หลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องด้วยความรัดกุมรอบคอบแล้ว คณะกรรมการการแข่งขันในทางการค้าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในสมัยนั้น คือท่านดอกเตอร์ศุภชัย พานิชภักดิ์ เป็นประธาน ได้ให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์ในเรื่องผู้มีอำนาจเหนือตลาดโดยพิจารณาจากผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งในตลาดเป็นจำนวน ๑ ใน ๓ คือร้อยละ ๓๓ ขึ้นไป และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาในสินค้าหรือบริการประเภทเดียวกันเป็นจำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไป การใช้ส่วนแบ่งการตลาดในร้อยละ ๓๓ ขึ้นไปประกอบกับการใช้ยอดเงินขายตั้งแต่๑,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไปประกอบกันก็โดยจุดประสงค์ที่จะให้ครอบคลุมเฉพาะธุรกิจขนาดใหญ่จริง ๆ ครับ ซึ่งเมื่อรวม ๒ เกณฑ์เข้าด้วยกันแล้วจะมีผู้ประกอบการจำนวนเพียง ๓๔ รายเท่านั้นครับในจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมดซึ่งได้แจ้งงบการเงินต่อกรมทะเบียนการค้าในปีก่อนนั้นเป็นจำนวนถึง ๑๓๕,๖๐๗ ราย เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ประกอบกับการใช้เกณฑ์เดียวกันในทุกภาคธุรกิจซึ่งจะก่อให้เกิดความเสมอภาคแก่ผู้ประกอบธุรกิจในทุกสาขาไม่เป็นการเลือกปฏิบัติก็น่าจะเป็นเหตุผลที่เหมาะสม เป็นเหตุผลที่สมควรอย่างยิ่งในการที่จะประกาศให้ผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวนี้เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะได้ควบคุมพฤติกรรมของผู้ประกอบการรายใหญ่หรือทุนใหญ่ก็จะได้เดินไปตามระบบของกฎหมายที่พึงประสงค์ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ในสมัยนั้นก็ได้มีหนังสือไปถึงสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๓ และก็ได้มีหนังสือแจ้งเรื่องดังกล่าวไปอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๓ แต่ว่าบังเอิญต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลมาเป็นรัฐบาลนี้ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงส่งเรื่องคืนไปยังกระทรวงพาณิชย์เพื่อพิจารณาใหม่ ซึ่งถ้าหากกระทรวงยังมีความประสงค์จะดำเนินการต่อไปก็ให้แจ้งยืนยัน ปรากฏว่าในขณะที่สำนักงานส่งเสริมการค้ากรมการค้าภายใน ซึ่งมีอธิบดีกรมการค้าภายในเป็นเลขาธิการได้เสนอความเห็นต่อท่านรัฐมนตรีว่าควรที่จะยืนยันหลักเกณฑ์เดิมตามที่คณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีท่านไม่เอาด้วยครับ ท่านสั่งให้พิจารณาทบทวนกันเสียใหม่ แล้วก็เลย

คาราคาซังกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้ คณะกรรมการแข่งขันทางการค้าซึ่งมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ดูไม่ค่อยจะรู้ร้อนรู้หนาวเอาเสียเลยกับการที่จะเร่งรัดให้มีการดำเนินการตามกฎหมายที่สอดรับกับเจตนารมณ์อันสำคัญของรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ ที่กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าดูท่านรัฐมนตรีจะไม่คอยรู้ร้อนรู้หนาวเอาเสียเลยกับการที่จะเร่งรัดให้มีการดำเนินการตามกฎหมายก็เพราะว่า ปี ๒๕๔๔ ทั้งปีครับ ปรากฏว่าคณะกรรมการที่มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ไม่มีการประชุมกันเลยแม้แต่ครั้งเดียว ปี ๒๕๔๕ ทั้งปีประชุมกัน ๒ ครั้ง ----------

- ๑๓/๑

แต่ก็ไม่ได้ประชุมกันเพื่อพิจารณาเรื่องหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด ซึ่งควรจะได้พิจารณากัน แต่ว่าหากประชุมกันเพื่อแต่งตั้งอนุกรรมการเท่านั้น นี่กระผมก็ว่าไปตามหลักฐานในหนังสือตอบรับที่ท่านอธิบดีกรมการค้าภายในในฐานะเลขาธิการของกรรมการทำหนังสือตอบรับมายังท่านประธานคณะกรรมาธิการการพัฒนาเศรษฐกิจของสภาผู้แทนราษฎร กระผมยังสงสัยอยู่ด้วยซ้ำไปว่าป่านนี้ท่านอธิบดีอาจจะลำบากไปแล้วหรือไม่ก็ไม่ทราบท่านรัฐมนตรีท่านนี้ท่านมาทำท่าว่าขยันขึ้นในปี ๒๕๔๖ นี่เองครับ คือเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการแข่งขันทางการค้าได้ประชุมกันและมีมติกำหนดหลักเกณฑ์การมีอำนาจเหนือตลาดของธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง และธุรกิจยานยนต์ เพียง ๒ ธุรกิจเท่านั้น ซึ่งก็เท่ากับปฏิเสธหลักการดั้งเดิมของคณะกรรมการที่เพียรใช้ความพยายามจะใช้หลักเกณฑ์เดียวในทุกภาคธุรกิจเพราะจะได้ไม่ชื่อว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเมื่อเลือกประกาศกำหนดเป็นทีละรายสองรายเช่นนี้แล้วก็เกิดความรู้สึก เกิดข้อครหากันทีเดียวว่าเมื่อไรจะประกาศได้อย่างครบถ้วน และสำหรับรายที่ยังไม่ได้ประกาศก็สบายไปเพราะไม่อาจใช้ข้อห้ามตามมาตรา ๒๕ เพื่อคุ้มครองผู้ค้าและประชาชนผู้บริโภคได้ ก็มีคำถามถามกันไว้พอสมควรว่าที่มีการประกาศกำหนดดังกล่าวนี้เป็นการประกาศกำหนดเพื่อประโยชน์ใครหรือไม่ อย่างไร กรณีเรื่องประกาศผู้มีอำนาจเหนือตลาดของธุรกิจจักรยานยนต์ก็เริ่มมีการพูดถึงกันบ้างแล้วว่าเป็นการประกาศกำหนดเพื่อรองรับยักษ์ใหญ่รายสำคัญที่จะนำเข้าจักรยานยนต์มาจากประเทศอื่นอีกหรือไม่ ผมคิดว่าเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีต้องชี้แจง เรื่องกำหนดเกณฑ์การมีอำนาจเหนือตลาดของธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง ทั้ง ๒ เกณฑ์นี่ครับ คือ ๑. ต้องมีส่วนแบ่งตลาด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ และยอดขายต้องเกินปีละ ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท และ ๒. ธุรกิจ ๓ ราย ร่วมกันมีส่วนแบ่งตลาด ๑ ใน ๓ และมียอดขายเกิน ๔๕,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นธุรกิจที่มีอิทธิพลหรือที่มีอำนาจเหนือตลาด กระผมเข้าใจว่าดูจะเป็นที่กล่าวขวัญกันทั่วไปว่ายอดที่กำหนดไว้นั้นดูจะสูงเกินไปจนไม่สามารถที่จะไปบังคับกับผู้ประกอบการค้าปลีก ค้าส่งได้ใช่หรือไม่ และยิ่งถ้าหันมาดูสาระสำคัญของข้อกฎหมายในส่วนนี้ ในส่วนที่ให้หมายถึงผู้ประกอบธุรกิจในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น หรือบริการใดบริการหนึ่งแต่เพียงบริการเดียวเท่านั้น ยิ่งชัดเจนว่ายอดที่กำหนดไว้สูงดังกล่าวนี้จะเป็นการประกาศไปในลักษณะที่ประกาศไปแล้วก็ไม่สามารถที่จะนำมาใช้บังคับได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

การประกาศกำหนดสำหรับธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งดังกล่าวนี้ก็เสมือนหนึ่งว่าเป็นการประกาศเพื่อสักแต่ว่าให้มีประกาศเท่านั้น เพราะผลในทางบังคับใช้จะไม่มีเลย ท่านประธานครับเมื่อมาถึงตอนนี้กระผมเข้าใจว่าบรรดาคนที่เป็นห่วงร้านโชห่วยทั้งหลายครับ ไม่ว่าจะเป็นหอการค้าในหัวเมืองต่างจังหวัดหรือบรรดาผู้นำท้องถิ่นและสภาท้องถิ่น ซึ่งก็ทราบดีกันอยู่แล้วว่ากฎหมายว่าด้วยการค้าปลีก ค้าส่ง ที่กระทรวงพาณิชย์เคยให้ความหวังกันเอาไว้ว่าจะทำให้เพื่อความเป็นธรรม เพื่อรักษาวิถีชีวิต วิถีค้าขายของคนไทยโดยทั่วไปนั้นไม่มีแล้ว แล้วท้ายสุดก็มีการตั้งความหวังกันเอาไว้ว่าอาจจะได้รับอานิสงส์จากกฎหมายการแข่งขันทางการค้าเมื่อมีการประกาศกฎเกณฑ์ของผู้ประกอบรายใหญ่ที่จะมีอิทธิพลเหนือตลาด บัดนี้ก็คงสิ้นหวังกันไปแล้ว แล้วก็เช่นเดียวกับผู้ผลิตสินค้าซึ่งเป็นคู่ค้ากับผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดดังกล่าวนี้ ซึ่งดูจะได้รับผลกระทบจากสัญญาอันไม่เป็นธรรมมาตลอดก็คงจะได้รับต่อไป การที่ท่านรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก ท่านปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ในอันที่จะเร่งรัดดำเนินการประกาศกำหนดผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาดเพื่อให้สามารถใช้บังคับกฎหมายเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และต่อผู้บริโภค แถมยังเลือกปฏิบัติในการประกาศกำหนดเสมือนหนึ่งใช้อำนาจในทางบริหารเพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการบางกลุ่มบางธุรกิจเท่านั้น อันนี้กระผมคิดว่าพอที่จะเรียกได้ว่าเป็นการคอรัปชั่นเชิงบริหารจัดการหรือเชิงนโยบายได้ด้วยเช่นเดียวกัน และเมื่อประกอบกับเรื่องอื่น ๆ ที่เพื่อนสมาชิกของกระผมจะได้ลุกขึ้นอภิปรายในลำดับถัดไปต่อจากนี้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าพวกเราจึงอยู่ในวิสัยที่ไม่สามารถจะไว้วางใจท่านรัฐมนตรีท่านนี้ได้ ในส่วนของกระผมในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำเสนอญัตติในวันนี้ ก็คงขออนุญาตท่านประธานเพียงเท่านี้ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ท่านสมาชิกครับ ผมอยากขอหารือ ๒ เรื่อง นะครับ

เรื่องที่ ๑ เป็นไปได้ไหมครับอันนี้ไปพูดกันข้างนอกก็ได้นะครับสำหรับวิป (Whip) ทั้ง ๒ ฝ่ายว่าเราจะอภิปรายรัฐมนตรีท่านใดสัก ๒ ท่าน นาย ก นาย ข และท่านที่ ๓, ๔, ๕ ก็จะได้พักผ่อนออมกำลังไว้เตรียมตอบ สมองจะได้ใส ๆ นะครับ อันนี้ผมว่าไม่ได้เสียหายอะไรเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายนะครับ

ข้อที่ ๒ คำพูดว่า ทุจริตเชิงนโยบายนี่นะครับ เป็นไปได้หรือไม่ว่าพูดง่าย ฟังง่าย แต่เสียหายมาก เพราะว่าคำว่า ทุจริตนี่มันเสียหาย แล้วตรงไหนก็ไม่รู้เพียงแต่ว่าเชิงนโยบาย จริงหรือเปล่าก็ไม่ใช่ ต่อไปการที่ใครจะออกนโยบายอะไรมานี่นะครับ เราก็ไปบอกว่าทุจริตเชิงนโยบายอย่างนี้ แล้วจริงหรือเปล่าก็ไม่ทราบนะครับ อันนี้เสียหาย ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี่นะครับถามว่าทำไมถึงต้องให้การอภิปรายถอดถอนว่าทุจริตต้องไปยื่นถอดถอน ให้ ป.ป.ช. สอบสวน เพราะในอดีตเรากล่าวหาผู้บริหารนี่นะครับในทางทุจริต กล่าวหาแล้วนี่นะครับจริง ไม่จริง ก็ไม่ทราบถึงเวลายกมือนี่เสียงข้างมากก็ไว้วางใจ ประชาชนก็คาใจว่าที่ไว้วางใจไปนี่พวกมากลากไปอุ้มกันหรือเปล่า จริงหรือไม่จริง เขาเสียนะครับ แต่รัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้บอกว่าอะไรว่าถ้าหากว่าทุจริตต้องไปยื่นถอดถอน ถ้ากรรมการที่เกี่ยวข้องหรือคณะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วว่าไม่ใช่ ไม่เป็นครอบครัวเขา วงศ์ตระกูลเขา อนาคตทางการเมือง หรือว่าส่วนตัวเกียรติยศเขาก็ยังอยู่เหมือนเดิม แต่ถ้าไม่มีการชี้ขาดก็คาใจของประชาชน แล้วคนไทยก็แปลกนะครับ ถ้าเรื่องไม่ดีเชื่อไว้ก่อน ส่วนเรื่องดีไม่ค่อยจะเชื่อหรือว่าเชื่อยาก ไม่อยากเชื่อ เพราะฉะนั้นในฐานะที่ผมก็เป็นนักการเมืองแล้วก็ดูแลการประชุม คำว่า ทุจริตเชิงนโยบาย ผมคิดว่าไม่น่าที่จะใช้นะครับ แล้วถ้าใช้นี่ทุจริตตรงไหนก็น่าจะบอกกันเลยนะครับ นี่ผมเพียงแต่หารือนะครับ ผมไม่ได้พูดว่า ท่านผู้นำฝ่ายค้านพูดไม่ถูกต้อง เพราะผมก็ให้พูดจนจบนะครับ ก็หารือในโอกาสต่อไป เชิญท่านบัญญัติครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ บรรทัดฐาน กระผมยังคิดว่าเรื่องของการทุจริตเชิงนโยบายนั้น ดูกระผมจะได้ใช้ความพยายามในการอธิบายในตอนต้นของการเสนอญัตตินี้เอาไว้แล้วตามสมควร กระผมยังคิดว่าท่านประธานจะเข้าใจครับ กระผมพยายามอธิบายให้ฟังว่าการทุจริตเชิงนโยบายที่ว่านี้ถ้าจะถามว่าผิดกฎหมายไหม ก็ต้องตอบว่าไม่ผิด เพราะไม่มีอะไรห้าม ----------

- ๑๕/๑

เพราะเป็นการกระทำอย่างมีขั้นมีตอน โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายบ้าง อาศัยขั้นตอนของระเบียบข้อบังคับบ้าง แม้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจะพยายามกำหนดเอาไว้ในทำนองว่าต้องมีการถอดถอนถ้ามีการทุจริต แต่นั่นก็ดูจะเป็นเรื่องผิดกฎหมายทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ผิดสามารถทำได้ตามกฎหมาย แต่ว่ามีวาระซ่อนเร้นที่แอบแฝงไว้ภายใน กระผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้ถ้าไม่นำมาพูดกันในสภานี้ ถ้าไม่สามารถที่จะพูดจาทำความเข้าใจกันได้ อันตรายที่จะเกิดขึ้นกับบ้านเมืองอย่างใหญ่หลวงในวันข้างหน้าคงมีอยู่ ความจริงกระผมเข้าใจว่าท่านประธานเองซึ่งดูจะมีบทบาทเกี่ยวข้องเป็นอย่างมากในการเขียนรัฐธรรมนูญฉบับหลังสุดอย่างที่ว่า กระผมคิดว่าบทบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับหลังสุดอย่างที่ว่าที่พยายามเขียนเอาไว้ในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน ผลประโยชน์แอบแฝง ผลประโยชน์ที่ขัดกันระหว่างผลประโยชน์รัฐกับผลประโยชน์ของคณะรัฐมนตรีที่มานั่งบริหารบ้านเมืองนั้น ผมคิดว่าบทบัญญัติเหล่านั้นดูจะเป็นบทบัญญัติที่สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนครับว่าเรื่องนี้จะเกิดขึ้นแล้วเรื่องนี้จะเป็นอันตรายมาก แต่ถามว่าจำเป็นต้องถอดถอนหรือไม่ ท่านนำมาพูดกันกระผมก็ยังอยากยืนยันว่าคงไม่จำเป็นต้องถอดถอน เพราะว่าจะถอดถอนก็ต่อเมื่อเป็นการทุจริตที่ผิดกฎหมายเท่านั้น แต่นี่ไม่ผิดก็น่าจะพูดกันได้ ผมคิดว่าเพื่อประโยชน์ของสภานี้เพื่อประโยชน์ของการตรวจสอบรัฐบาลซึ่งดูจะเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญยิ่งของระบอบรัฐสภาของเรา และเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศที่จะได้รับรู้รับทราบถึงอันตรายเหล่านี้ กระผมยังคิดว่าท่านประธานไม่น่าจะจำกัดครัดเคร่งในประเด็นเหล่านี้จนมากมายเกินไปครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงนิดหนึ่งครับ ที่ผมให้ท่านบัญญัติอธิบายเพราะเห็นว่าท่านเข้ามาทำหน้าที่ในวันแรกในเบื้องต้นและหน้าที่สำคัญ ก็ไม่อยากจะขัดจังหวะตอนนั้นใช้คำว่า ไม่อยากจะขัดจังหวะ ตอนนั้น แต่ที่จะทำความเข้าใจตอนจบแล้วจริงอยู่คำว่า ทุจริต เราต้องยอมรับว่าเป็นการกล่าวหาแล้วก็เสียหาย จริงหรือไม่จริงก็ไม่ทราบ ถ้าจริงก็ควรจะเอาตอนจริงมาพูด มาร้องมาเรียน แล้วก็มาดำเนินการ ถ้าอย่างนี้เพื่อประโยชน์ของสภาอย่างเดียวไม่พอ มันเพื่อประโยชน์ของนักการเมืองด้วยกันด้วย

ถ้านักการเมืองด้วยกันถูกกล่าวหาแล้วไม่จริง ลอย ๆ เลื่อนลอยนี่นะครับมันเสียโดยที่ผมเรียนแล้วว่าสังคมไทยเราเชื่อง่ายในเรื่องที่ไม่ดี ส่วนเรื่องดี ๆ ท่านก็เฉย ๆ นะครับ ถ้าเรื่องไม่ดีจะกระพือแล้วก็เสียอนาคตเสียอะไรไปต่าง ๆ เราหารือในฐานะที่เป็นนักการเมืองและทำงานการเมือง แล้วก็รู้ว่าความเสียหายนี่ถ้าเป็นการกล่าวลอย ๆ เชิง ๆ แล้วก็ชัดหรือไม่ชัดมันเสียแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงหารือเฉย ๆ แต่ถ้าไม่ถูกใจไม่ถูกอะไรก็ว่ากันไปตามข้อบังคับ ผมไม่ได้ติดใจอะไรในฐานะที่อยู่ร่วมกัน บางครั้งท่านก็พูดถึงประธานสภาบ้าง ผมก็พูดถึงงานทั่วไปบ้างก็เท่านั้นเองนะครับ เชิญเอาคนยังไม่ได้พูดบ้าง เห็นยกมือ เอาฝ่ายค้านก่อน คุณนิพิฏฐ์ยังไม่ได้พูดวันนี้เชิญ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมกราบขอบคุณท่านประธานครับที่ได้กรุณากล่าวว่าผมยังไม่ได้พูดในวันนี้ ผมขออนุญาตปรึกษาท่านประธานอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญนะครับ คือเรื่องการถ่ายทอดของช่อง ๙ กับช่อง ๑๑ ผมเรียนอย่างนี้ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขากำลังพูดเรื่องเชิงนโยบายกันอยู่นะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผม ๒ เรื่องท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนั้นจบไปแล้ว

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ มีประชาชนโทรมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นเอาเรื่องที่ ๒

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : มีประชาชนโทรมาจากเทพารักษ์ครับ ท่านนายกครับ บอกว่าที่เทพารักษ์ สำโรง สมุทรปราการ เขามีเบอร์โทรศัพท์มาด้วยบอกว่าเขารับช่อง ๑๑ ไม่ได้ เขาอยากจะฟังการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมบอกแล้วว่าจบเรื่องถ่ายทอดแล้ว เอาเรื่องที่ ๒ กำลังพูดกันเรื่องเชิงนโยบายนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ได้ครับท่านครับ ผมเรียนท่านประธานว่ามีพี่น้องจากจังหวัดสตูล จากพิษณุโลก จากอำนาจเจริญ อำเภอเสนานิคม อำเภอชานุมาณ

อำเภอปทุมราชฎร์ อะไรพวกนี้ บางส่วนรับไม่ได้ครับท่านนายกครับ ผมว่าไม่เสียหายเลยครับ ประเพณีเราถ่ายทอดช่อง ๙ มาตลอด นั่นคือเรื่องแรกที่ผมปรึกษาท่านประธาน

เรื่องที่ ๒ ผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานว่า

(นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ขอประท้วงท่านประธานหน่อยครับ

- ๑๖/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพิฏฐ์มีคนประท้วง เชิญคนประท้วง

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้อยู่ในร่องในรอยเสียเลย ท่านประธานชี้ไว้แล้วว่าทุจริตเชิงนโยบายคืออะไร อะไรต่าง ๆ ก็ยกมือกันเยอะแยะฉะนั้นเรื่องถ่ายทอดนี่จบแล้วท่านประธาน อุดรธานีผมนี่ห่างกว่าพัทลุงอีก อยู่ในป่าหุบภูพานถ่ายทอดรับช่อง ๑๑ เต็มตืดเลย เขาโทรศัพท์มาหาผม เขาถามว่ากำนันต่ายเมื่อไรจะพูดสักที ผมบอกว่ายังพูดไม่ได้ เพราะไม่มีใครพูดขัดหูผมสักคนหนึ่ง แต่ตอนนี้คุณนิพิฏฐ์รู้สึกขัด ๆ ก็เลยออกมาประท้วง อยากจะให้อยู่ในร่องในรอย ผิดตรงไหนฟันไปเลย ผิดอย่างนั้น ผิดอย่างนี้ โกงอ้ายนั่นโกงอ้ายนี่ ไม่ใช่ไปซอกโน่นซอกนี่แล้วก็เลอะเทอะ ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้นะครับ คุณสุรชาติ เนื่องจากคุณนิพิฏฐ์อยู่ในระหว่างหารือ เขาไม่ได้ทำผิดข้อบังคับ คุณก็ประท้วงไม่ได้นะครับ แต่ผมฟังความจนจบแล้ว คิดว่าไม่ต้องวินิจฉัยนะครับ คุณนิพิฏฐ์ว่าต่อเถอะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมกราบเรียนว่าผมไม่ถือโทษโกรธท่านกำนันสุรชาติที่อภิปรายพาดพิงถึงผมถึงเรื่องที่ไม่มีสาระ เพราะผมถือว่าความอดทนความอดกลั้นของผู้ที่ต่ำต้อยกว่าคือความอดทนที่สูงสุด ผมอดทนได้ต่อท่านกำนันสุรชาติ แต่ว่าถ้าเป็นผู้อื่นขึ้นมาพูดอย่างนี้ผมไม่ยอมนะครับ แต่ผมอโหสิให้กับท่าน

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ผมขอประท้วงท่านประธานก่อน ขอประท้วงไปยังท่านนิพิฏฐ์ ผมไม่ได้พูดไร้สาระนะ ช่อง ๑๑ นี่ท่านประธานบอกว่าถ่ายทอดช่องเดียว ช่อง ๙ ไม่ต้องถ่ายทอด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรชาติครับ ผมขออนุญาต ในโอกาสต่อไปถ้าจะพูดกับประธานสภาขอให้ยกมือก่อนนะครับ ไม่ใช่ลุกขึ้นก็พูดได้เลย อันนี้ผมขอให้สมาชิกทุกท่านทราบนะครับ คุณยกมือใช่ไหมครับ ผมไม่อนุญาตนะครับ นั่งลงเลย คุณนิพิฏฐ์ เอาว่าอย่างนี้นะครับ เอาว่าเรื่องวิทยุมันชัดเจนแล้วนะ ท่านนายกก็รับปากว่าตรงไหนที่มันมีอยู่ ๒ จังหวะ จังหวะหนึ่งถ้าช่อง ๑๑ จะต้องตัดไปทำอย่างอื่น ท่านจะให้ช่อง ๙ ถ่ายทอดแทน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ไม่ใช่อย่างนั้น คือเป็นพื้นที่ที่ช่อง ๑๑ รับไม่ได้จริง ๆ ครับ รับไม่ได้ นี่เขาโทรศัพท์มา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวตรงนี้ไปหารือกันในระหว่างอื่นนะครับ เพราะว่าถ้าขืนเอาเรื่องขัดข้องทางวิทยุมาหารือกันในสภาผมว่ามันคงไม่จบสำหรับงานนี้ เอาว่ามีข้อขัดข้องอย่างนี้ เดี๋ยวให้เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ เดี๋ยวผมให้เลขาธิการสภาไปพูดกับท่านอธิบดีนะ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ได้ครับ ผมยอมรับคำวินิจฉัยของท่าน อีกเรื่องหนึ่ง ผมปรึกษาท่าน ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ จบไปแล้วนะครับ อีกเรื่องหนึ่งเพื่อวางกรอบในการอภิปรายให้ชัดเจน ท่านประธานครับ คือเรื่อง

(นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพิฏฐ์ครับ คุณสุรชาติได้ยืนขึ้นยกมือประท้วงตามข้อบังคับต้องให้โอกาสคนประท้วงก่อน

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : คือท่านประธานขออนุญาตนิดนะครับ คือผมอยากจะให้คุณนิพิฏฐ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วบอกด้วยผิดข้อบังคับข้อไหน

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ผมอยากให้คุณนิพิฏฐ์ถอน หาว่าผมต่ำต้อย สูงเท่าเทียมกัน แต่ผมเป็น ส.ส. ก่อนด้วย แต่อย่ามาพูดว่าต่ำต้อย ไร้สาระ ไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : เรา ส.ส. เท่าเทียมกัน เงินเดือน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งลง ผมฟังอยู่ เขาไม่ได้พูดว่าอย่างนั้น เขาบอกว่าในฐานะเขาเป็นคนต่ำต้อยเขาทนได้ เป็นความอดทนขั้นสูง เขาต่ำต้อยเขาทนได้ เรื่องมีอย่างนั้น เขาไม่ได้ว่าคุณ วินิจฉัยแล้ว จบนะครับ ผมขออนุญาตอย่างนี้นะครับ เอาอย่างนี้คุณนิพิฏฐ์ครับ ผมไม่หารือเรื่องอะไรแล้ว ผมกับคุณบัญญัติเข้าใจกันดีแล้ว ต่อไปนี้เข้าประเด็นเลยนะครับ คุณจะอภิปรายใคร

(นายประชา ประสบดี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประชา ประสบดี (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ เดี๋ยวขอสมุทรปราการหน่อยครับ ผมยืนยกมือขึ้นนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออภัยนะครับ มีท่านสมาชิกประท้วงผมนะครับ เชิญเลยครับ ขานชื่อด้วยครับ

นายประชา ประสบดี (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประชา ประสบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ เขต ๓ พรรคไทยรักไทย ท่านผู้อภิปรายได้อภิปรายว่าจังหวัดสมุทรปราการที่ถนนเทพารักษ์นั้นไม่สามารถรับสัญญาณถ่ายทอดได้ ผมอยู่จังหวัดสมุทรปราการนะครับ เมื่อกี้โทรเช็คกลับไปแล้ว ชัดแจ๋วเลยนะครับ บ้านที่โทรมา ผมเชื่อว่า สงสัยโทรทัศน์จะเครื่องเก่า วิทยุถ่านจะอ่อนไป ก็เลยรับสัญญาณไม่ได้ ผมขอยืนยันว่าสมุทรปราการนั้นรับสัญญาณได้ชัดเจนนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมวินิจฉัยนะครับ คุณยกมือขึ้นประท้วงนี่ ต้องประท้วงว่าสมาชิกทำผิดข้อบังคับ ไม่ใช่ประท้วงว่าบ้านผมเรียบร้อยสมบูรณ์ดี อย่างนี้ มันก็ไม่ถูก มันทำให้สภาเสียเวลา

นายประชา ประสบดี (สมุทรปราการ) : ขออภัยท่านประธานครับ ถ้าไม่พูดอย่างนี้ก็ไม่ได้พูดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ้าว นี่ละเขาเรียกว่าใช้ข้อบังคับ ผมอุตส่าห์อธิบายแล้วเพื่อให้ทำความเข้าใจว่าต่อไปนี้ไม่ควรจะเป็นอย่างนี้นะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับผมประท้วงท่านประธานนิดหน่อยครับ หัวหน้าพรรคผมยกมือตั้งนานครับ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ท่านไม่มองบ้างเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มองไม่เห็นนะครับ ตอนนี้เห็นแล้ว เชิญครับท่านบรรหารครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมยังปรึกษาท่านไม่จบเลยนะครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย ผมนั่งฟังตั้งแต่เปิดสภามาถึงตอนนี้เกือบจะเที่ยงแล้ว ๑๑.๐๐ น. ด้วยกัน ปัญหาประเด็นต่าง ๆ เราจะใช้การอภิปรายไม่ไว้วางใจคราวนี้ใช้เวลา ๒ วันด้วยกัน ถ้าพ้นพรุ่งนี้เลยเที่ยงคืนไปแล้วต้องไปโหวตกันอีกวันหนึ่ง นี่เป็นประเด็นปัญหา ทีนี้ข้อสรุปทั้งหมดเท่าที่เมื่อกี้ผมเองนั่งฟังอยู่แล้ว คำว่า ทุจริตเรื่องเชิงนโยบาย ท่านผู้นำฝ่ายค้านก็ได้ชี้แจงไป ท่านประธานสภาก็ได้กรุณาชี้แจงไป ก็ขึ้นอยู่ที่ประชุมจะว่าอย่างไรกัน ผมคิดว่าท่านประธานน่าจะตัดประเด็นแล้วตอนนี้เกือบเที่ยงยังมีอีกตั้ง ๕ ท่านต้องอภิปรายด้วยกันเดี๋ยวจะไม่จบภายใน ๒ วัน ผมขอความกรุณาท่านประธานตัดประเด็นแล้วก็ควรจะให้จบ เรื่องถ่ายทอดก็จบไปแล้ว ทุจริตเชิงนโยบายก็ชี้แจงไปหมดแล้ว ขอบคุณมากท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเป็นตามนั้นก็แล้วกันนะครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านครับ จะให้ใครอภิปรายเรื่องไม่ไว้วางใจครับ คุณนิพนธ์เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ต่อข้อหารือของท่านประธานในคำว่า ทุจริตเชิงนโยบาย ซึ่งเป็นคำที่ปรากฏชัดเจนในญัตติการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนี้ ได้บรรจุไว้ชัดเจนแล้วในญัตติ โดยข้อบังคับแล้วท่านประธานครับ ถ้าหากว่าญัตตินี้ไม่ชอบตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๕ ท่านประธานดูสิครับ เมื่อประธานสภาได้รับญัตติตาม ข้อ ๑๕๔ แล้วให้ทำการตรวจสอบ หากมีข้อบกพร่องให้ประธานสภาแจ้งผู้เสนอทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับญัตติ เมื่อประธานสภาได้ตรวจสอบความถูกต้องของญัตติแล้วให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนและแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ ในญัตตินี้ท่านประธานรับไปแล้วและแจ้งให้นายกรัฐมนตรีแจ้งให้รัฐบาลทราบแล้ว ท่านประธานไม่ได้ทักท้วงเลยว่า คำว่า ทุจริตเชิงนโยบาย ซึ่งฝ่ายค้านได้เขียนเอาไว้ในญัตติแล้ว เป็นญัตติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พอมาในสภาแห่งนี้ ท่านประธานจะทำหน้าที่อื่นไม่ได้แล้วนอกจากทำหน้าที่เป็นกลางในที่ประชุม จะทำหน้าที่เป็นโฆษกรัฐบาลไม่ได้แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณนะครับ ขอชี้แจงคุณนิพนธ์นะครับ ขออภัยเดี๋ยวต่อคุณชาญชัย เรื่องมันเป็นอย่างนี้นะครับ ญัตติที่ผมรับไว้ ฟังให้ดีนะครับ คำนี้คำว่า เชิงนโยบาย เมื่อการอภิปรายคราวที่แล้วก็มีการพูดกัน ผมก็บอกว่า ขออภัยท่านสมาชิกครับ ถ้าบอกว่า ทุจริต ไม่ว่าจะเชิงนโยบายหรือเชิงอะไรก็แล้วแต่ ถ้าจะพูดต้องไปขอถอดถอนก่อน ถ้าไม่มีคำขอถอดถอนก่อนพูดไม่ได้ในการอภิปราย ที่นี้ถามว่า ทำไมผมจึงรับญัตติที่มีเชิงนโยบายแล้วคุณนิพนธ์บอกว่ารับไว้แล้วถือว่าถูกต้อง ที่ผมรับผมเห็นว่าเป็นข้อที่เคยปฏิบัติกันมาในภารอภิปรายคราวที่แล้ว และถ้าผมไปทักท้วงเวลามันก็น้อย เกิดมีโต้แย้งเรื่องญัตติอยู่ไม่ได้เข้าสักทีหนึ่งก็จะกลายเป็นว่าประธานสภาถ่วงเวลาของท่านหรือเปล่า เวลาก็น้อย เพราะสภาก็จะปิด ด้วยประโยชน์ของฝ่ายค้านเองผมจึงได้บรรจุเข้าไปเพื่อญัตตินี้มีเวลาสมบูรณ์ เมื่อจะอภิปรายผมก็ให้ข้อสังเกต ไม่เป็นไรเรื่องนี้ผมถือว่าจบแล้วนะครับ เพราะว่าผมได้ทำความเข้าใจกับคุณบัญญัติแล้วก็จบแล้ว ผมไม่ให้ใครชี้แจงอีกแล้วนะครับ ขอให้เข้าเรื่องอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งเลยครับ จะเอาท่านใดเชิญเลยครับ เรื่องหารือไม่มี คุณตรีพลเชิญครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ จากนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนที่จะอภิปรายผมขออนุญาตใช้สแตนนะครับ แล้วก็ใช้ชาร์ท และวัสดุบางประการนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีท่านใดครับ เพื่อให้ง่ายในการจับประเด็นให้เป็นท่าน ๆ ไปนะครับ เอาท่านใดครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับ ประเด็นในการพิจารณาจะได้ง่ายนะครับ ให้ทีละคน ๆ ครับ ผมหารือนะครับว่าจะเอาใครเป็นคน ๆ ไปนะครับ แล้วถ้าเป็นไปได้ถ้าหากฝ่ายที่อภิปรายได้ให้รายชื่อขึ้นมาก่อนก็ดีนะครับ ผมจะได้เรียกถูกว่าเป็นผู้ที่กำลังจะอภิปรายรัฐมนตรีนะครับ เชิญเลยครับคุณตรีพลครับ เจ้าหน้าที่ช่วยอำนวยความสะดวกด้วยครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ จากนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตอภิปรายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เนื่องจากว่ามีคุณสมบัติหลายประการที่ไม่น่าไว้วางใจในประเทศชาติที่เจริญนะครับถ้าหากว่ามีรัฐบาลที่เข้มแข็ง มีฝ่ายค้าน ฝ่ายตรวจสอบที่เข้มแข็ง ผู้ที่ได้ประโยชน์คือประเทศชาติและประชาชน ผมพูดซ้ำครับ ถ้ามีรัฐบาลที่เข้มแข็งในทางความดี มีฝ่ายตรวจสอบที่เข้มแข็ง ผู้ที่ได้ประโยชน์คือประชาชนและประเทศชาติ เพราะฉะนั้นการทำหน้าที่ของฝ่ายตรวจสอบจึงเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำ ถ้าหากว่าฝ่ายบริหารฉลาด ฝ่ายรัฐบาลฉลาดเอาข้อมูลของฝ่ายตรวจสอบเอาไปสังเคราะห์วิเคราะห์แล้วนำเอาไปปรับปรุงแก้ไขก็จะได้ประโยชน์ แต่ถ้าหากว่าฝ่ายบริหาร ฝ่ายรัฐบาลไม่ได้สนใจในเรื่องนี้ ผมว่ามันเป็นการเสียเวลาและเสียโอกาส เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้กระผมทำหน้าที่ฝ่ายตรวจสอบเพื่อให้ข้อมูลแก่ฝ่ายบริหาร และขณะเดียวกันก็จะแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบเพราะเราทำหน้าที่แทนประชาชน ๖๓ ล้านคน การอภิปรายจะอยู่บนพื้นฐานความไม่ไว้วางใจที่พรรคร่วมฝ่ายค้านเสนอไปนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีคุณสมบัติหลายประการที่ไม่สามารถจะไว้วางใจได้ เช่น

ประการที่ ๑ บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว

ประการที่ ๒ ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ

ประการที่ ๓ ไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาและกับประชาชน

ประการที่ ๔ มีบางโครงการ มีบางนโยบายที่ช่วยเหลือพรรคพวกหรือพวกพ้องจนก่อให้เกิดผลเสียหายต่อประเทศชาติ และ

ข้อที่ ๕ ละเลยไม่กำกับ ไม่ควบคุม ทำให้ประเทศชาติเสียหาย

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านมีความล้มเหลวค่อนข้างจะล้มเหลวแบบครบวงจร ล้มเหลวแบบครบวงจรหมายความว่าล้มเหลวตั้งแต่เริ่มต้น แก้ไขแล้วก็ล้มเหลว ล้มเหลวในทุกกรณี ล้มเหลวแบบครบวงจรผมจะพูดแสดงหลักฐานทางราชการซึ่งถือว่าเป็นใบเสร็จ แล้วจะชี้แจงให้เห็นความเสียหายเอาเป็นขั้นเป็นตอน

ล้มเหลวครบวงจรประการที่ ๑ ไม่สามารถทำตามนโยบายที่ทางรัฐบาลแถลงไว้กับสภา เล่มสีขาวนี่ละครับ ไม่สามารถที่จะทำได้ตามที่แถลงไว้ในรัฐสภา และไม่สามารถที่จะทำได้ตามที่ไปสัญญากับประชาชนนะครับ ผมจะยกตัวอย่าง อย่างหน้าที่ ๒ ของนโยบายนี่คือเอกสารของทางราชการ เขียนไว้ชัดว่าปัจจุบันประชาชนทุกระดับได้รับความเดือดร้อนอันเกิดจากรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ซึ่งเป็นผลมาจากการตกงาน ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ รัฐบาลจึงตั้งเป้าหมายที่จะดำเนินนโยบายเพื่อลดความยากจนและนำไปสู่การสร้างงานสร้างรายได้ นั่นก็หมายความว่าทำให้ราคาสินค้าเกษตรดีขึ้น ในหน้าที่ ๘ ของคำแถลงนโยบายจะพัฒนาการตลาดในประเทศให้ดี ผมจะชี้ให้เห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ทำลายตลาดการเกษตรบางสินค้า มีเอกสารทางราชการ จะพัฒนาการตรวจสอบคุณภาพสินค้าเกษตร ผมจะชี้ให้เห็นว่าสินค้าบางชนิดมีสารปนเปื้อนทางเคมี แล้วก็ไม่สามารถจะแก้ไขอะไรได้ นี่เป็นความล้มเหลวประการที่ ๑ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รวมทั้งรัฐบาลด้วยนะครับ เมื่อเวลาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องราคาสินค้าเกษตรก็จะต้องบอกว่าราคาสินค้าเกษตรสูงขึ้น ----------

แต่มักจะพูด ๒ อย่างคือราคายางดีขึ้นและราคาข้าวดีขึ้น แถมให้อีกอย่างหนึ่งมันสำปะหลังพอไปได้ แล้วราคาสินค้าเกษตรอื่นละครับ ราคายางพาราถ้าท่านบอกว่ารัฐบาลทำให้ดีขึ้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ทำให้ดีขึ้น ทำไมท่านไม่ทำให้ราคากุ้งกุลาดำดีขึ้น รัฐบาลบอกว่ายางพาราอย่างน้อยต้อง ๑ ดอลลาร์ ทำไมไม่ทำให้ได้ ๔๒ บาท ณ บัดนี้ เดี๋ยวนี้มันเหลือ ๓๓ - ๓๕ บาท เพราะฉะนั้นการประชาสัมพันธ์ ๆ ได้ แต่ควรประชาสัมพันธ์ในสิ่งที่มีปัญหาอยู่ แต่ท่านไม่ค่อยพูดถึงนะครับ ราคาลำไยตกต่ำก็ไม่ค่อยพูดถึง ผมขออนุญาตใช้ชาร์ทนะครับ นี่เป็นเอกสารทางราชการแล้วก็ใช้อันนี้เป็นใบเสร็จ ส่วนมากเราจะขอใบเสร็จเมื่อทุจริต การอภิปรายไม่ไว้วางใจไม่จำเป็นต้องทุจริตอย่างเดียว รัฐมนตรีไม่สามารถนั่งบริหารได้ ถ้าท่านไม่สามารถทำได้ตามนโยบาย อันแรก ปาล์มน้ำมันก็ดิ่ง ผมใช้ตัวเลขที่เห็นได้ชัดเจนคือ ตกต่ำตลอดเวลา กุ้งตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ตกตลอดเวลา ทำไมไม่แก้บ้าง ไข่ไก่ก็ตกต่ำตลอดเวลาไม่ค่อยพูดถึง ไก่เนื้อลูกไก่ตัวละ ๒ บาท ท่านประธานท่านอยู่ชลบุรี ท่านรู้ดีฟาร์มไก่เนื้อเยอะตัวละ ๒ บาท ผมก็เคยเอามาพูดในสภา แล้วไก่เนื้อนี่ตกต่ำมาตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ แต่เดี๋ยวนี้เริ่มดีขึ้น ท่านอย่าไปบอกว่ารัฐบาลทำเองนะครับ ที่ดีขึ้นเพราะว่าประเทศฮอลแลนด์นี่ไก่เป็นโรคหวัดนกต้องฆ่าไก่ทั้งประเทศ ที่ดีขึ้นเพราะโรคหวัดซาร์สเป็นอานิสงส์ ญี่ปุ่นไม่กินไก่จีนครับ ก็หันกลับมากินไก่ไทย ไก่เริ่มดีขึ้น เอาว่าทันสมัยที่สุดเดี๋ยวนี้ลำไย ลิ้นจี่ ราคาตก สินค้าเกษตรมันรู้จะออกเดือนไหน ปีไหน ทำไมท่านไม่เตรียมการ ท่านใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยให้ปัญหาเกิดขึ้นก่อนแล้วก็ท่านตามแก้ปัญหา ท่านอย่ามาบอกว่าเรื่องนี้ผมตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว เรื่องนี้ผมดำเนินการแล้ว อย่างนั้นไม่ใช่ผู้นำ คือผู้ตามครับ ประเภทที่ว่าบ้านไฟไหม้เรียบร้อยแล้วเพิ่งซื้อรถดับเพลิงนี่จะต้องไม่ทำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านทำอย่างนี้ตลอด ลิ้นจี่ปีกลายก็เป็นอย่างนี้ ปีนี้ก็เป็นอย่างนี้อีกกิโลกรัมละ ๘ - ๑๒ บาทแล้วครับ เขามาร้องเรียนผมกับร้องเรียนท่านเวลาเดียวกัน เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นผมไม่ไว้วางใจที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้บริหารกระทรวงนี้อีกต่อไป เพราะกระทรวงนี้เป็นกระทรวงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ กระทรวงนี้จะเป็นกระทรวงที่จะทำให้รัฐบาลทำได้ตามนโยบาย นั่นคือสร้างรายได้เพิ่มขึ้น เกษตรผลิต พาณิชย์ขาย เป็นเรื่องที่ต้องทำครับ เกษตรผลิตนี่เกษตรเขาผลิตได้มาตลอด แล้วผลิตได้ดีด้วย แต่พาณิชย์ขายไม่เป็นแล้ว ไหนลองยกตัวอย่างได้ครับลำไย ลำไยนี่

เขาผลิตได้เยอะแยะครับ เกษตรกรเก่งครับ แต่คนขายไม่เก่ง ลิ้นจี่ออกมาเยอะแยะ แต่คนขายไม่เก่ง ไก่แช่แข็งผลิตได้เยอะแยะ แต่คนขายไม่เก่ง เพราะฉะนั้นท่านไม่สามารถที่จะนั่งบริหารกระทรวงการขายได้อีกต่อไป นั่นเป็นเหตุผลประการที่ ๑ เอกสารที่เป็นหลักฐานคืออันนี้ มีที่มาทั้งนั้นละครับ สมาคมอาหารแช่แข็งมีที่มาหมดครับ นี่เป็นเอกสารที่เป็นใบเสร็จที่ไม่จำเป็นต้องเป็นตัวเงินแต่มีค่ามากกว่าเงิน ถ้าหากว่าท่านไม่สามารถทำได้ตามนโยบายผมว่าท่านก็อย่าพูดมากเกินไป อย่างพูดบอกว่านี่สินค้าเกษตรดีขึ้นลงหนังสือพิมพ์มติชนมีดราฟ (Draft) ครับ แต่เป็นดราฟของยางพารากับของเข้า และที่อย่างนี้ทำไมไม่ลงแจ้งให้ประชาชนทราบ รัฐบาลหารสอง ผมใช้คำว่าอย่างนั้น คือพูดในเรื่องที่ดี ประชาสัมพันธ์ในเรื่องที่ดี เรื่องไม่ดีไม่เคยชี้แจงประชาชน รัฐบาลพูดเชื่อได้ครึ่งหนึ่ง โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์ นี่เป็นความล้มเหลวประการที่ ๑

- ๒๐/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมบอกว่าล้มเหลวครบวงจรเริ่มตั้งแต่นโยบายก็พลาดแล้ว ต่อไปผมจะยกตัวอย่างสินค้าเกษตร ๒ ชนิด ๑. ลำไยภาคเหนือ ๒. ปาล์มน้ำมันภาคใต้ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อลำไยราคาตกต่ำก็มีการแก้ไขเกิดขึ้น นี่ถ้าไม่ตกต่ำถ้าท่านวางแผนให้ดีวางแผนด้านการตลาดให้ดี ท่านไม่จำเป็นต้องจำนำลำไยอบแห้งเลย ถูกไหม แต่เมื่อท่านไม่สามารถที่จะทำให้ราคาลำไยดีได้ ท่านไม่สามารถที่จะหาตลาดเพิ่มเติมได้ก็ไม่เป็นไร ท่านก็มาช่วยเหลือเกษตรกรนะครับโดยจัดโครงการรับจำนำลำไยอบแห้งปี ๒๕๔๕ ผมจะพูดไม่ให้ซ้ำกับอภิปรายครั้งก่อน อันนี้เป็นลำไยภาคสอง ลำไยที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรักษา ลำไยที่เกี่ยวข้องกับการขาย ท่านกำหนดนโยบายและวิธีการรับจำนำผิดพลาดครับ ระบบวิธีการผิดพลาด ที่ว่าผิดพลาดเพราะว่ามีทุจริต ๑๔ รายการครับ เป็นไปได้อย่างไรในโลกแห่งความเป็นจริง สินค้าเกษตรชนิดเดียวทุจริต ๑๔ รายการ คิดเป็นลำไยที่โดนคดี ๔๒ ล้านกิโลกรัมครับ ๔๒ ล้านกิโลกรัม เราจำนำลำไย ๘๐ ล้านกิโลกรัม ลำไยโดนคดี ๔๒ ล้านกิโลกรัม เป็นไปได้อย่างไร นี่คือความผิดพลาดที่ไม่สามารถให้อภัยได้ จะช่วยเหลือชาวสวนลำไยแต่ปรากฏว่าก็ผิดพลาดขึ้นอีก ผมขออนุญาตใช้ชาร์ท (Chart) นะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับ ของผมจะเป็นเอกสารที่เป็นใบเสร็จทางราชการทั้งสิ้น แล้วเอกสารในมือผมนี่มาจากห้องประชุม คชก. มาจากห้องประชุม ๑๐๑ กรมการค้าภายในเพราะฉะนั้นเป็นเอกสารที่เป็นใบเสร็จได้นะครับ ที่จริงองค์การคลังสินค้านี่ไม่ให้ความร่วมมือกับผมเลย ผมขอข้อมูลเป็นเวลาประมาณ ๑๐ กว่าวัน ไปด้วยตัวเอง ๓ ครั้ง เมื่อวานก็ไปนี่ขนาดผมเป็นกรรมาธิการนะครับ เป็นตัวแทนประชาชนนะครับ ไปพบรองผู้อำนวยการอย่างน้อย ๒ ท่าน แต่ท่านรองผู้อำนวยการท่านคงไม่เกี่ยวข้อง แต่ผู้ตรวจราชการที่รักษาการผู้อำนวยการองค์การคลังสินค้าไม่ให้ข้อมูลผมเลย เป็นคนใกล้ชิดของท่านต่อไปคงเป็นอธิบดี แต่เป็นเอกสารทางราชการที่ผมได้มาก่อน ผมลองดูสิว่าจะให้ผมไหม เมื่อไม่ให้ก็ไม่เป็นไรครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะชี้ให้เห็นตัวเลข ลำไยนี่ครับจำนำ ๘๐ ล้านกิโลกรัม มีคดีทุจริต ๑๔ รายการ ผมไม่ต้องพูดถึงนะครับ เพราะว่ามันจะซ้ำกับคราวก่อน ๑๔ รายการเป็นลำไยที่ต้องคดี ๔๒ ล้านกิโลกรัม เกินครึ่งครับ อย่างนี้ผมถือว่าบริหารผิดพลาด ละเลยไม่ปฏิบัติต่อหน้าที่ ไม่กำกับ ไม่ควบคุมปล่อยให้มีการปฏิบัติที่ส่อไปในทางทุจริต ท่านต้องรับผิดชอบ

ละเลยปฏิบัติต่อหน้าที่ ไม่กำกับ ไม่ควบคุมจนทำให้ราชการเสียหาย ทำให้พี่น้องชาวสวนลำไยเสียหาย นี่เป็นล้มเหลวประการที่ ๒ ท่านประธาน

ล้มเหลวประการที่ ๓ ผมก็มีเอกสารอีก ผมจะบอกว่าเอกสารนี่มาจากไหนได้เลยนะครับ เอกสารครั้งนี้มาจากการประชุมคณะกรรมการระบายลำไยอบแห้งครั้งที่ ๓ นี่เรื่องขายแล้ว วันที่ ๗ มกราคม เวลา ๑๕.๐๐ น. ห้องประชุม ๑๐๑ กรมการค้าภายใน -------

- ๒๑/๑

เพราะฉะนั้นเป็นเอกสารที่เป็นใบเสร็จได้นะครับ มาถึงความล้มเหลวประการที่ ๓ คราวนี้มาขายแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ลำไย ๘๐ ล้านกิโลกรัม มีชาวสวนมาไถ่ถอนไป ๑๘ ล้านกิโลกรัมกว่า ๆ เหลือลำไยหลุดจำนำ ๖๑ ล้านกิโลกรัม ลำไยนี้ต้องเอาไปไหนครับ ต้องเอาไปขายครับ ที่ที่ผมชี้นะครับเป็นบริษัทที่มาซื้อ แต่กระทรวงพาณิชย์ค่อนข้างไปจำกัดผมถึงว่าท่านบริหารการขายผิดพลาด โดยบอกว่าผู้ที่จะมาเป็นพ่อค้ามาซื้อของรัฐบาลนั้น ๑. ต้องซื้อมาก ๆ ๒. ต้องซื้อยกโกดัง เอาว่าเอาบริษัทใหญ่ ๆ บริษัทใหญ่ผมไม่เอ่ยชื่อ แต่ผมมีอยู่ที่หางดง ๔๐ ล้านกิโลกรัมครับท่านประธาน ถ้า ๔๐ ล้านกิโลกรัมซื้อแล้วเอาไปขายหมดไม่เป็นไร แต่บังเอิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โชคร้าย ที่ว่าโชคร้ายก็เพราะว่าท่านกลับบริหารการขายช้าเกินไป ท่านประธานลำไยจะราคาดีตอนปีใหม่และราคาดีมาก ๆ ตอนตรุษจีน แต่ด้วยการบริหารที่มีความล้มเหลวทางด้านการตลาดของกระทรวงพาณิชย์ทำให้ไม่สามารถเอาลำไยออกตลาดได้ในช่วงนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไปพบกับนักธุรกิจที่เขาซื้อ ๔๐ ล้านกิโลกรัม ผมไปที่บ้านเขา ไปนั่งที่บ้านหลังจากที่ผมไม่ได้ข้อมูลจากองค์การคลังสินค้า ผมต้องขึ้นเครื่องบินไปที่บ้านเขา ไปนั่งคุยว่าเป็นอย่างไรบ้างเดี๋ยวนี้นี่ทำไมไม่เอาลำไยออกจากโกดังบ้าง เพราะลำไยฤดูกาลใหม่มันจะมาแล้วมันจะราคาตกอีก เขาบอกว่าไม่มีทางครับท่านประธาน เหมือนกับขายยาง ๑.๓ แสนตัน มาลักษณะเดียวกัน แต่ลำไยรุนแรงกว่า ที่ว่ารุนแรงกว่า เพราะ ๑. ลำไยในประเทศจีนราคาตกต่ำตอนนี้ ผมก็ถามพรรคพวกที่ในประเทศจีน รัฐบาลไปขายเขาเกรด เอเอ ๗๔ บาท เกรด เอ ๕๗ บาท เกรด บี ๓๐ กว่าบาท แต่ในประเทศจีนเดี๋ยวนี้ราคาไม่ถึงนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเขาเอาไปขายเขาก็ขาดทุน ผมก็ไปดูตามโกดังต่าง ๆ เต็มไปหมดท่านประธาน เพราะฉะนั้นลำไยชุดนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านตอบผมสิครับว่าภายใน ๓ เดือนนี้ต้องหมดจากประเทศไทย ถ้าท่านยืนยันได้ก็จะดีมาก ที่ผมอยากให้ท่านยืนยันก็เพราะว่าลำไยฤดูกาลใหม่กรกฎาคมนี้ก็จะมาอีกแล้ว พ่อค้าเขารู้ว่าลำไยเก่ายังมีอยู่ ลำไยใหม่ก็จะมากดราคา ลำไยตกต่ำแน่นอน ผมทายเอา พยากรณ์ นี่คือความผิดพลาดทางด้านการบริหารอย่างสิ้นเชิง แล้วผมอยากเรียนท่านประธานนะครับว่าลำไยที่ท่านว่าอยู่นั้นเดี๋ยวนี้เน่าเสียประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ครับ ผมไปมาด้วยตัวเองครับ หลังจากไม่ได้ข้อมูลจากองค์การคลังสินค้า ผมต้องพูดซ้ำ ๆ เพราะข้าราชการเห็นผม แต่ผมไม่เคยได้ข้อมูล ผมตำหนิรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์ มันต้องให้ข้อมูล ผมบอกแล้วว่าสิ่งที่ผมพูดวันนี้รัฐบาลเอาไปแก้ไข เอาไปปรับปรุงจะเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่เอาใจใส่ ไม่ดูแล ดูแคลนคำพูด อย่างนี้รัฐบาลไม่ได้ประโยชน์ นายกรัฐมนตรีไม่ได้ประโยชน์ ผมบอกว่าผมไปหลายโกดังปรากฏขึ้นรามากครับ ผมขออนุญาตใช้ภาพครับ ผมขออนุญาตว่าจะต้องมีรูปผมด้วย เพราะยืนยันว่าเป็นเอกสารที่เป็นใบเสร็จ ท่านดูสิครับนี่ลำไยที่เก็บมาไว้ ๖ - ๗ เดือน เละเทะหมดแล้ว ลำไยจะใส่ในถุงพลาสติกแล้วก็มัดแล้วก็ปิดกล่อง โกดังนี้มีปัญหาเรื่องอุบัติเหตุหลังคารั่ว ที่เห็นคนเยอะ ๆ ไปซ่อมหลังคา แต่ท่านอย่าไปกังวลหลังคาไม่ทำให้เกิดเชื้อรา เชื้อราเกิดขึ้นเพราะเนื่องจากความละเลยของรัฐมนตรีว่าการนั่นอีกละครับ ท่านไม่ไปควบคุม ไม่ไปดูแล ลำไยอบแห้งความชื้นเกิน ๑๓.๕ เปอร์เซ็นต์เมื่อไรเป็นราเมื่อนั้นครับ และเนื่องจากท่านกำหนดราคาลำไยมันสูงเกินไป เกรด เอเอ ท่านกำหนดถึง ๗๓ บาท ๗๒ บาท จริง ๆ ราคาตลาดมันควรจะเป็น ๖๐ กว่าบาท ท่านไปกำหนดราคาสูงเกษตรกรเขาก็เร่งอบสิครับ เครื่องอบจุ ๒,๐๐๐ กิโลกรัมก็ใส่เข้าไป ๓,๐๐๐ กิโลกรัม เร่งอบอุณหภูมิความร้อนไม่ทั่วถึงลำไย ลำไยก็มีเปอร์เซ็นต์ความชื้นสูงครับ และความชื้นสูงจะเป็นลำไยเกรด เอเอ ที่มีเนื้อมาก เพราะฉะนั้นล่มสลายลำไยชุดนี้ ล่มสลายแน่นอนท่านประธาน ท่านจะเห็นว่าเชื้อราจุดขาว ๆ เชื้อรา ที่ผมไปดูกล่องเดียวเชื้อราเห็นชัดเลยครับ นี่จะเห็นชัดเจน

เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ บริหารการขายท่านก็บริหารล้มเหลว ผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านได้นะท่านประธาน เพราะว่าท่านล้มเหลวครบวงจรในเรื่องลำไยว่าตั้งแต่ไม่สามารถทำลำไยให้ราคาดีได้ เมื่อราคาไม่ดีท่านก็มาแก้ไขท่านก็พลาดแห่งความแก้ไขอีก ทำให้ลำไยโดนคดีไป ๔๒ ล้านกิโลกรัมไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ เมื่อท่านมาขายท่านก็ขายพลาดอีก ทำไมท่านขายบริษัทนั้นบริษัทเดียว ๔๐ ล้านกิโลกรัม ทำไมไม่แยกขายบริษัทนั้น ๕ ล้านกิโลกรัม บริษัทนี้ ๕ ล้านกิโลกรัม บริษัทนั้น ๕ ล้านกิโลกรัม ทำไมท่านยืนยันได้ไหมว่าเขาจะขายหมดก่อนลำไยฤดูกาลใหม่มา ท่านโปรดยืนยัน แต่ที่ผมไปมาไม่มีทางครับ ถ้าหากว่าเขาทิ้งงาน ผมอยากจะให้ท่านตอบว่าท่านไปทำสัญญาค้ำประกันเท่าไรดูสิตรงกับผมไหม แต่ในที่ประชุมของ คชก. บอกว่าจะต้องมีการขายตามระเบียบทางราชการ ท่านรัฐมนตรีอย่าลืมตอบข้อนี้นะครับ ตอบข้อที่ว่าท่านไปค้ำประกันเขาเท่าไร เงินประกันอยู่ที่ไหน ตรวจสอบได้ไหม แต่ที่ผมรู้จ่ายเงินค้ำประกันเป็นงวด ๆ อันตราย ลำไย ๔๐ ล้านกิโลกรัมถ้าเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๖๐ บาท เป็นเงิน ๒,๔๐๐ ล้านบาทครับท่านประธาน ถ้าท่านประกันเล็กน้อยเขาทิ้งงานแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะได้ติดตามลำไยภาค ๓ ต่อไป ผมไม่สามารถไว้วางใจให้ท่านบริหารกระทรวงการขายอีกต่อไปนะครับ นั่นเป็นเรื่องภาคเหนือ ต่อไปก็ล่องไปทางใต้นะครับ ไปติดตามราคาปาล์มน้ำมัน ปาล์มน้ำมันผมว่าท่านรู้เรื่องปาล์มน้ำมันแล้วผมคิดว่าท่านต้องพิจารณาตัวเองนะครับ เพราะผิดพลาดมาก ๆ ผมใช้คำว่า ผิดพลาดแบบสมบูรณ์แบบครับ ผิดพลาดตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบ ผิดพลาดประการที่ ๑ เป็นผิดพลาดที่เกิดจากตัวท่านเอง ผิดพลาดทางวาจาครับ ผมไม่เชื่อว่าท่านไปพูดได้อย่างไร เพราะว่าคำพูดที่ลูกผู้ชายมันมีอยู่เวลาเราเรียนลูกเสือ เสียชีพอย่าเสียสัตย์ ท่านไปให้คำมั่นสัญญาเมื่อท่านไปปราศรัยที่ชุมพร ที่สุราษฎร์ธานี เอกสารที่เป็นใบเสร็จคือ ส.ส. สินิตย์ เลิศไกร นั่งฟังอยู่ด้วย ท่านไปให้คำมั่นสัญญาว่ายางพาราจะต้องไม่ต่ำกว่า ๓๐ บาทต่อ ๑ กิโลกรัม กาแฟต้องไม่ต่ำกว่า ๓๐ บาทต่อ ๑ กิโลกรัม และปาล์มน้ำมันต่อไปนี้ไม่ต่ำกว่า ๓ บาทต่อ ๑ กิโลกรัม การที่ให้คำมั่นสัญญาอย่างนี้ทำให้ชาวสวนเสียหายมาก เสียหายอย่างไรครับ เขาเชื่อครับ เขาเชื่อแล้วทำไมครับ เขาปลูกปาล์มเพิ่มขึ้น ซื้อที่ดินปลูกปาล์มขึ้นปลูกกันมากเลย เพราะว่านายกรัฐมนตรีบอกว่าจะอยู่ ๖ ปี จะอยู่ ๒๐ ปี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์บอกว่าปาล์มจะต้องไม่ต่ำกว่ากิโลกรัมละ ๓ บาท ถ้าป้าแม้น ลุงมีพูด

ไม่เป็นไรครับ แต่ถ้ารัฐมนตรีพูดเสียหายมาก ๆ ผมว่าคำพูดคำมั่นสัญญาของท่านมันไม่เป็นจริงหรอกครับ เดี๋ยวนี้ปาล์มกิโลกรัมละ ๑ บาท ๗๐ สตางค์ครับ ๑ บาท ๒๐ สตางค์ก็เคยถึงครับ ๑ บาท ๓๐ สตางค์ ๑ บาท ๔๐ สตางค์ ๑ บาท ๗๐ สตางค์ ๑ บาท ๘๕ สตางค์ ทำไมท่านไม่ทำตามคำมั่นสัญญา ผมว่าเฉพาะความผิดพลาด เสียสัตย์ ผมว่าน่าจะเป็นข้อเดียวที่ท่านน่าจะลาออกจากกระทรวงพาณิชย์ คนอื่นพูดไม่เป็นไรครับ แต่ถ้ารัฐมนตรี เสนาบดีพูดคนมันเชื่อครับ ปลูกปาล์มเพิ่มขึ้น ซื้อที่ดินเพิ่มขึ้น เพราะเขาเชื่อมั่นว่านายกจะอยู่ ๒๐ ปี อยู่ ๖ ปี ปาล์มมันปลูก ๕ - ๖ ปีมันเป็นเขาทำนะครับ นี่คือความเสียหาย ท่านทำให้เกิดความเสียหาย ผมไม่สามารถไว้วางใจได้เพราะท่านพูดแล้วท่านทำไม่ได้ เสียชีพอย่าเสียสัตย์ ผมว่าท่านเสียตำแหน่งอย่าเสียสัตย์น่าจะดี นั่นความผิดพลาดประการที่ ๑

- ๒๓/๑

ความผิดพลาดประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านอนุญาตให้นำปาล์มน้ำมันเข้ามาในประเทศนอกโควตา อนุญาตได้ อนุญาตนำเข้ามาเพื่อมารีแพคกิ้ง (Re-packing) มาเพื่อบรรจุหีบห่อใหม่แล้วก็ส่งออก ได้ครับ แต่ท่านอนุญาตแล้วท่านไม่ได้ควบคุม ไม่ได้กำกับ ไม่ได้ดูแล น้ำมันอยู่ในประเทศครับ น้ำมันอยู่ในประเทศอะไรเกิดขึ้น ปาล์มน้ำมันราคาตกต่ำ ผมขออนุญาตใช้ชาร์ท (Chart) นะครับ การอนุญาตให้นำปาล์มน้ำมันนอกโควตาเข้ามา ไม่เป็นไรครับ ถ้ามีการกำกับ ดูแลดีไม่เป็นไรครับ แต่ท่านให้นำเข้ามาถึง ๑๘ บริษัทครับ บริษัทที่ ๑ ถึงบริษัท ๑๘ ปี ๒๕๔๕ เอาเข้ามา ๑๑ ล้านกิโลกรัม ปี ๒๕๔๖ เดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม ๓ เดือนเอาเข้ามา ๒๒ ล้านกิโลกรัม รวมแล้ว ๓๓ ล้านกิโลกรัม ๑๘ บริษัทนี่ผมไม่เอา ผมเอาเฉพาะบริษัทใหญ่ ๆ นะครับ บริษัทใหญ่ ๆ ๗ บริษัทครับ ๗ บริษัทนี่นำเข้ามา ๓๑ ล้าน ๖ แสนกิโลกรัม ส่งออกไปเพียง ๖๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม ท่านรัฐมนตรี หลักการดี นำเข้าจากประเทศมาเลเซียราคาถูกกว่ามารีแพคกิ้งบรรจุหีบห่อแล้วก็ส่งไปประเทศพม่า ประเทศจีน หลักการดีครับ แต่ทำไมส่งออก ๖๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม ท่านไม่ได้ควบคุม ท่านละเลย เขาว่าคนกระทรวงพาณิชย์มีส่วนที่จะได้เรื่องนี้ เดี๋ยวผมจะบอกว่าบริษัทบางบริษัทจัดตั้งมาเพื่อการนี้โดยเฉพาะ และเพิ่งจัดตั้งปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ดูเสมือนหนึ่งว่ารู้แล้วว่ามีโครงการนี้ รู้แล้วว่ามีนโยบายนี้คุณเอาไปทำนะ แน่นอนครับท่านรัฐมนตรีว่าการครับ เราดูตัวเลขเรารู้ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ นะครับ ปี ๒๕๔๖ เพียง ๓ เดือนแค่นั้นเอง รวมแล้วน้ำมันปาล์มนำเข้ามา ๓๑ ล้าน ๖ แสนกิโลกรัม ส่งออก ๖๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม นำเข้า ๓๑ ล้าน เหลือในประเทศ ๒๕ ล้านกิโลกรัม หลายคนสงสัย ท่านประธานผ่านไปยังพี่น้องประชาชนสงสัย ทำไมบรรจุหีบห่อแล้วส่งไปขายทางโน้น มีอย่างนี้ครับท่านประธาน น้ำมันปาล์มในประเทศมาเลเซียมันถูก ตอนนี้เป็นตัวเลขที่จริง ๆ ทั้งนั้น มาเลเซียกิโลกรัมละ ๑๘ บาท ๒๐ บาท นำเข้ามาในบ้านเรา ๒๕ - ๒๗ บาท ส่งไปขายพม่า ๒๑ - ๒๓ บาท หลักการที่ว่านำเข้ามาแล้วเอามารีแพคกิ้ง มาบรรจุหีบห่อแล้วส่งไปขายประเทศพม่าเป็นหลักการที่ดี แต่ใครจะโง่ละครับ มาข้ามประเทศไทยราคากิโลกรัมละ ๒๕ - ๒๗ บาทใช่ไหมครับ ผมโทรศัพท์ไปถามที่ด่านแม่สอด ด่านแม่สาย ว่าราคาพม่าเท่าไร กิโลกรัมละ ๒๑ - ๒๓ บาทครับ นำเข้าจากประเทศมาเลเซีย ๑๘ - ๒๐ บาท มาขายในประเทศไทยขายเป็นขวดก็มีนะครับ ๓๕ บาท ๓๓ บาท ขายแบบเถื่อนก็มีนะครับ นี่แบบเถื่อน นี่คือน้ำมันปาล์ม น้ำมันปาล์มอยู่ในเครือข่ายนี้

ละครับ นี่ ๒๘ บาท เอามาจากมาเลเซีย ๑๘ บาท ๒๐ บาท มาใส่ถุงอย่างนี้ นี่ที่ตลาดเทเวศน์นะครับ ทันสมัย นี่เอกสารที่เป็นใบเสร็จ ทันสมัย แล้วเรื่องอะไรเขาจะไปส่งพม่าครับ นี่มันชัดเจนครับ แล้วไม่ใช่น้อย ๆ นะครับ นำเข้ามา ๓๑ ล้านกิโลกรัม ส่งออก ส่งออกเพื่อพรางตาแค่นั้นเอง ผมมีเอกสารของกรมศุลกากร คนดีก็มีนะครับ นี่ผมไปขอพร้อมกับ อคส. อคส. ไม่ให้อะไรเลย แต่กรมศุลกากรให้ข้อมูลมาหมด ----------

คนดีก็มีนะครับ เสียภาษีโดยถูกต้อง มีครับ เห็นไหมครับ นี่เถื่อนเลย ที่ไม่เถื่อนก็มี ทำถูกต้อง แต่ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าเขาเอาน้ำปาล์มในบ้านเรา เอาน้ำมันปาล์มจากประเทศมาเลเซียดีกว่า เป็นน้ำมันปาล์มที่สามารถปรุงได้เลย เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ โครงการที่จะให้นำน้ำมันปาล์มเข้ามาเพื่อส่งออกไปขายต่างประเทศเป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ของท่านละเลยมาก ๆ ไม่เอาใจใส่ ไม่ควบคุม ไม่ดูแล ผมไม่สามารถไว้วางใจท่านได้ ถ้าท่านยังบริหารอยู่ชาวสวนปาล์มแย่ ตอนนี้กิโลกรัมเหลือ ๑.๗๐ บาท ถ้าน้ำมันไม่ดีเหลือ ๑.๒๐ บาทครับ ก็มีครับ เพราะฉะนั้นท่านไม่สมควรที่จะอยู่กระทรวงการขายต่อไป ท่านจะไปอยู่กระทรวงอื่นไม่เป็นไรครับ แต่กระทรวงการขายท่านพลาดมา ลำไยพลาด ปาล์มน้ำมันนี่พลาดมาก ๆ แล้วจะพลาดขึ้นมาอีก ท่านเป็นคนทำให้มีการหลีกเลี่ยงภาษี การจัดตั้งบริษัทเอาพวกพ้องแน่นอน ผมขออนุญาตใช้ชาร์ทครับ ต่อไปนี้เป็นเอกสารทางราชการ เมื่อกี้ผมบอกว่ามี ๑๘ บริษัท บริษัทที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านควรจะทราบนะครับ มี ๗ บริษัท บริษัทใหญ่ ๆ นะครับ หลักการของการนำน้ำมันปาล์มจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อมาบรรจุหีบห่อใหม่แล้วส่งออกนั้น ถ้าหากว่าบริษัทนั้นตั้งในนิคมอุตสาหกรรม ตรงนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการท่านทราบ แต่พี่น้องประชาชนยังไม่ทราบ เพื่อน ส.ส. ยังไม่ทราบ ถ้าบริษัทนั้นตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม ไม่ต้องเสียภาษี ๑๔๔.๖ เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากว่าไปตั้งในนิคมอุตสาหกรรม ผมไม่จำเป็นต้องพูดไปตามตัวเลขราชการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุธาทิพย์ นำเข้ามามากนะครับ นำเข้ามามากทีเดียวบริษัทนี้เป็นประมาณ ๖ - ๗ ล้าน ผมก็ตามไปดูว่าบริษัทนี้จดทะเบียนอยู่ที่ไหน จดทะเบียนอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ผมคิดว่าต้องเป็นบริษัทใหญ่ เพราะว่านำเข้ามาเป็นหลายล้าน ๖ - ๗ ล้าน ผมก็ขับรถไปที่นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ไม่มีครับ มีแต่โกดัง โกดังของนิคมอุตสาหกรรม แล้วก็เอาชื่อไปแปะติด ชื่อเล็กนิดเดียว นี่ผมถ่ายภาพโกดัง ไปเช่าโกดัง นี่แสดงว่ากลุ่มบุคคลนี้ย่อมจะต้องรู้ว่ามีโครงการนี้แน่นอน ถามว่าทำไมต้องไปเช่าโกดังในอุตสาหกรรมแหลมฉบัง เพราะหลีกเลี่ยงภาษี ๑๔๔.๖ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็รี แพคกิ้ง ถูกต้องครับ ผมตามไปดู คิดว่าจะบรรจุหีบห่อ

ให้สวย ใส่ขวดให้สวย ไม่ใช่ครับ ใส่ปี๊บครับ แล้วก็ปี๊บ อันนี้ไม่ใช่รีแพคกิ้ง แล้ว รีปี๊บกิ้งแล้ว เอามาใส่ปี๊บ นี่เอามาใส่ปี๊บนะครับ เอามาพรางตา ผมไป ๕ ครั้งท่านรัฐมนตรีว่าการครับ ไม่มีการเอามาเลย แน่นอนหลักฐานชัดเจนคราวนี้ ไม่มีการทำงานเลย เพียงแต่ว่าใส่ปี๊บ ถามว่ามีในศุลกากรไหม มีครับ ส่งออกมีนะครับ แต่ส่งออกไม่หมด เห็นไหมครับ มีครับในนี้มี ส่งออกไม่หมด ที่เหลือไปไหน ขายอย่างนี้ได้กำไรกว่าครับ เพราะขายไปประเทศพม่า ด่านแม่สอด แม่สาย ปี๊บละ ๓๙๐ บาท ถึง ๔๑๐ บาท ปี๊บหนึ่งมี ๑๘ กิโลกรัม หารเข้าไปดูประมาณ ๒๐ บาท ๒๑ บาท ๒๒ บาท แล้วไปขายประเทศพม่าให้ฉลาดน้อยทำไมถูกไหมครับ นี่ชัดเจนครับ ไปตั้งตรงนี้ผิดพลาดหนึ่งแล้วครับ หลีกเลี่ยง เอาให้ชัดกว่านั้นอีก บริษัทนี้จดทะเบียนวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๖ นี่ก็เขาว่าอยู่ในเครือข่ายกระทรวงพาณิชย์อีก เป็นผู้ใหญ่แน่รายนี้ ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามัญ อัลรอยยาน จดทะเบียนนี่หนังสือกระทรวงพาณิชย์นะครับ จดทะเบียนวันที่ ๒๐ มกราคม ปี ๒๕๔๖ แต่ปี ๒๕๔๕ นำเข้ามาแล้ว ๑ ล้าน ๒ แสน กิโลกรัม มันนำมาได้อย่างไร ท่านรัฐมนตรีว่าการท่านอยู่ได้อย่างไร ๑ ล้าน ๒ แสน กิโลกรัม จดทะเบียนวันที่ ๒๐ มกราคม ปีนี้ครับ แต่ปีที่ผ่านมานำเข้ามาแล้ว ๑ ล้าน ๒ แสน กิโลกรัม ----------

ผมก็สงสัยบริษัทนี้มาก ตรวจสอบไปที่กรมศุลกากร ไม่มีทะเบียนการเสียภาษี แต่กระทรวงพาณิชย์ออกใบรับรองนำน้ำมันปาล์มเข้ามา โอ้โฮ ผมว่าข้อนี้ข้อเดียวท่านก็พิจารณาตัวเองได้แล้ว บริษัทเถื่อนครับ แต่ว่ากระทรวงพาณิชย์ กรมการค้าต่างประเทศออกใบรับรองนำเข้าน้ำมันปาล์มนอกโควตา ๑ ล้าน ๒ แสนกิโลกรัม ทะเบียนมาจัดตั้งปี ๒๕๔๖ นี่เขาไม่ประชุมกันบ้างหรืออธิบดี นี่ผิดพลาดมหาศาล ตามมาอีกครับ เดือนมกราคมนำเข้ามาอีก ๓ ล้าน จดทะเบียนวันที่ ๒๐ มกราคม แต่นำเข้ามาอีก ๓ ล้าน แสดงว่าจดหรือไม่จดไม่สำคัญแย่มาก ผมก็ตามไปดูอยู่ที่ไหนล่ะครับ อยู่ที่สะเดา นี่ครับห้องแถวเห็นไหมครับ บ้านเลขที่ ๙๔ หมู่ ๗ ซอย ๑๖ ถนนไทยจังโหลน ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ผมไปถ่ายใหม่กว่าจะหาเจอนะครับ ต้องไปหาไปรษณีย์ เราก็สงสัยหนักเข้าไปอีก ตามไปดู ไปที่อำเภอสะเดา ปรากฏว่าห้องแถวนี้ชื่อ นางสาวบุญงาม ใจมา ต้องขออภัยที่ต้องเอ่ยชื่อ เพราะบ้านเลขที่เดียวกัน ไปกันใหญ่เลยเห็นไหมครับ แล้วบริษัทนี้นำเข้าปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ๗ ล้าน ๔ แสนกิโลกรัม ไม่มีการส่ง ไม่รู้ว่าส่งออกไปไหน ไม่รู้เรื่องเลย แล้วถูกกรมศุลกากรบอกว่าบริษัทนี้ไม่มีใบทะเบียนภาษี ผมไม่สามารถที่จะให้ท่านอยู่ในกระทรวงการขายได้ครับ เพราะมันผิดพลาดค่อนข้างจะมากทีเดียว ผมไม่อยากคิดเป็นเงินนะครับ ท่านประธานที่เคารพ แต่ผมคิดว่าผิดพลาดทุกกรณี นำเข้ามาท่านไม่ควบคุม ส่งออกไม่ครบ การจัดตั้งบริษัทเถื่อนหลีกเลี่ยงภาษี ที่วันนั้นท่านไปตรวจสอบดูที่นิคมอุตสาหกรรมที่อยุธยา บริษัทเอทีเอส ไม่ได้เกี่ยวข้องเรื่องธุรกิจน้ำมันเลย แต่ว่าก็เอาน้ำมันปาล์มเข้ามา ๑ ล้าน ๔ แสนกิโลกรัม เกือบทุกบริษัทละเลยปฏิบัติต่อหน้าที่ ทำให้ราชการเสียหาย ท่านประธานที่เคารพ สุดท้ายท่านประธานครับ ผมจะต้องกล่าวถึงเรื่องที่ท่านให้คำมั่นสัญญา น้ำมันปาล์มเถื่อนไม่เป็นไร หลีกเลี่ยงภาษีเถื่อนไม่เป็นไร บริษัทเถื่อนไม่เป็นไร ท่านเป็นคนทำให้น้ำมันปาล์มราคาตก ผมกล่าวหาเลย เพราะท่านให้นำเข้าน้ำมันปาล์มมาแล้วท่านก็ไม่ได้ควบคุม แต่สิ่งที่ผมจะเน้นย้ำเพื่อให้เป็นสุภาพบุรุษทางการเมือง แล้วจะได้เป็นจารีตประเพณีต่อไป นั่นก็คือเมื่อรัฐมนตรีซึ่งกำกับดูแลการบริหารกระทรวงนี้ ดูแลประเทศนี้ครับ เมื่อให้คำมั่นสัญญากับประชาชนแล้วถ้าทำไม่ได้ต้องพิจารณาตัวเอง เพราะท่านทำให้ประชาชนเสียหายแล้ว ชาร์ทนี่แสดงให้เห็นนะครับ ในปี ๒๕๔๕ ราคาปาล์มเฉลี่ย ๒.๒ บาทต่อ ๑ กิโลกรัม พอมาปลายธันวาคม มกราคมขึ้นมาสูง ขึ้นมา ๓.๘๐ บาท ๔ บาท ถูกครับ แต่หลังจากที่ท่านปล่อยให้

น้ำมันปาล์มเข้ามา มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พรวดมาเลยเห็นไหม มันจะสอดคล้องกับน้ำมันปาล์มที่เหลือในประเทศ กราฟกิโลกรัมละ ๓ บาทนี่เป็นกราฟของท่านอดิศัยนะครับ กราฟนี้ท่านต้องรับผิดชอบ ๔ เดือนที่ผมทำคำนวณนะครับ ----------

- ๒๖/๑

ถ้าท่านสามารถทำได้ตามคำมั่นสัญญากิโลกรัมละ ๓ บาท ปาล์มเฉลี่ยขณะนี้กิโลกรัมละ ๑.๗๐ บาท ประชาชนขาดรายได้ไป ๑.๓๐ บาท ถ้าท่านทำตามคำมั่นสัญญาได้ปาล์มปีหนึ่ง ผมคิดเพียง ๔ เดือน ปาล์มปีหนึ่งจะให้ผลผลิต ๔ ล้าน ๔ แสนตัน ๔ เดือน มันก็น้อยลงมา คิดเป็นเงิน ท่านประธานครับ ๔ เดือน ๑ ล้าน ๔ แสนตัน หรือ ๑ ล้าน ๔ แสนกิโลกรัม คือ กิโลกรัมละ ๑ บาท ๓๐ สตางค์ ที่เขาขาดหายไป รวมแล้วท่านทำให้ชาวสวนปาล์มขาดหายไป ประมาณ ๑,๘๙๐ ล้านบาท ถ้าท่านสามารถทำกราฟอดิศัยได้กราฟ ๓ บาทต่อกิโลกรัม ตามที่ให้คำมั่นสัญญา ชาวสวนปาล์มจะต้องมีรายได้เพิ่มขึ้น ๑,๘๙๐ ล้านบาท ในช่วง ๔ เดือน ผมไม่คิดปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๔ เฉลี่ย ๑ บาท ๑๑ สตางค์ ปาล์มปี ๒๕๔๕ เฉลี่ย ๒ บาท ๒๒ สตางค์ แต่ปี ๒๕๔๖ ตกมาตลอด ท่านประธานที่เคารพ ท่านมีความผิดพลาด สมบูรณ์แบบ สมบูรณ์แบบประการที่ ๑ ก็คือให้คำมั่นสัญญาแล้วท่านทำไม่ได้ สมบูรณ์แบบ ประการที่ ๒ ก็คือว่า ท่านอนุญาตให้นำปาล์มน้ำมันเข้ามา แต่ท่านไม่สามารถควบคุมดูแลได้ ทำให้ปาล์มน้ำมันเหลืออยู่ในประเทศมาก ทำให้ปาล์มน้ำมันราคาตกต่ำ ท่านรัฐมนตรีว่าการเป็นคนทำให้ปาล์มน้ำมันตกต่ำ ประการที่ ๓ ท่านไม่ดูแลการจัดตั้งบริษัทเลย ปล่อยให้มีบริษัทเถื่อนแล้วนำน้ำมันปาล์มเข้ามา ทำให้พี่น้องชาวสวนปาล์มเดือดร้อน ประการที่ ๔ ท่านเปิดโอกาสให้คนหลีกเลี่ยงภาษี และขอบอกว่าคนที่ทำผิดทั้งหลายนั้นกระทรวงพาณิชย์รู้ เพราะว่าหลายบริษัทจดทะเบียนปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๔ ทั้งนั้น แล้วหลายบริษัทไม่ได้ทำธุรกิจปาล์มเลย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านก็ทราบ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อแก้ปัญหาลำไยก็ล้มเหลว ลำไยครบวงจร เมื่อมาทางใต้มาแก้ปัญหาเรื่องปาล์มน้ำมัน ก็ผิดพลาดสมบูรณ์แบบ ความล้มเหลวครบวงจรบวกความผิดพลาดสมบูรณ์แบบในสินค้าเกษตร ที่ผมยกตัวอย่าง ๒ ตัวนี้ ผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจให้ท่านได้บริหารกระทรวงพาณิชย์อีกต่อไป ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณนคร ขอโทษนะครับ ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงเลยนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายอดิศัย โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านประธานครับ ตอนแรกว่าจะขออนุญาตฟังผู้อภิปรายให้ครบ ต้องขอขอบพระคุณท่านผู้นำฝ่ายค้านซึ่งรับพระบรมราชโองการเมื่อเช้านี้ ที่ได้เปิดประเด็นในเรื่องของกฎหมาย ซึ่งท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญอยู่พอสมควร ตรงนี้ผมขออนุญาตว่าจะชี้แจงทีหลังตอนท้ายอีกทีหนึ่ง เรื่องที่อยากจะเรียนชี้แจงอันดับแรก ก็คือเรื่องของสินค้าเกษตรที่บอกราคาตกต่ำ เพราะว่าอันนี้เป็นสิ่งที่ท่านผู้อภิปรายฝ่ายค้านได้ใช้ลีลาโวหารแบบเดิม ความจริงวันนี้ตั้งใจว่าจะไม่พูดแบบเดิม ก็ท่านถากถางมาก็จะไม่ถากถางกลับ แต่บางทีก็อาจจะไม่ได้เพราะว่าบางทีประชาชนอาจจะอยากฟังในสิ่งที่มันมัน ๆ เหมือนกันนะครับ ก็อย่างนี้ครับว่าท่านพูดออกมายังให้เครดิต (Credit) ผมพอสมควรนะครับ บอกว่าราคาข้าวยังดีอยู่ ราคายางพารา รัฐบาลนี้ยังดีแล้วก็มันสำปะหลังก็ยกให้ ๓ ตัว ๔ ตัว ต้องถือว่า ๓ - ๔ ตัวนี้เป็นสินค้าเกษตรที่ราคาค่อนข้างจะสูงและก็สูงมาก ๆ เวลาเดียวกันเป็นสินค้าหัวใจของประเทศ อย่างข้าว ต้องถือว่าเป็นราคาที่เกี่ยวกับครัวเรือนถึงประมาณ ๓.๗ ล้านครัวเรือน จาก ๖ ล้านครัวเรือนของประเทศไทยเรา ถือว่าเป็นประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของสินค้าเกษตรทั้งหมดที่ทำเต็มราคาประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่ผลผลิตที่ออกมาจากชาวบ้านนะครับ ตรงนี้เป็นหัวใจที่ผมคิดว่ารัฐบาลได้ทำงานค่อนข้างจะสำเร็จผล มันสำปะหลังก็ถือว่าน้อยประมาณสัก ๑ ใน ๑๐ ของข้าว ยางพาราเป็นตัวที่ ๒ เรามีไร่ยางพาราประมาณ ๑๒ ล้านไร่ด้วยกัน ซึ่งมีผลผลิตค่อนข้างจะสูง ตอนนี้ราคาสูงขึ้นไปมาก อาจจะพูดได้ว่าเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาดั้งเดิม ----------

ประเด็นที่ผมอยากจะชี้แจงเรื่องข้าว เรื่องมันสำปะหลัง รายละเอียดพวกนี้ถ้าพาดพิงมาทีหลัง โดยท่านผู้จะอภิปรายต่อไปก็จะชี้แจงต่อไปนะครับ แต่อยากจะขออนุญาตเรียนถึงท่านตรีพล ที่ได้มีการคุยกันมาหลายครั้งในการอภิปรายทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องตอนแถลงนโยบาย ก็ตามหรือตอนที่มีการชี้แจงในรอบ ๑ ปี ๒ ปี ซึ่งท่านก็ได้เป็นผู้นำในการอภิปรายเรื่องสินค้าเกษตร ซึ่งต้องยอมรับว่าที่ท่านพูดทั้งหมดมันสวนทางกับความเป็นจริงทั้งหมด ท่านหยิบประเด็นเล็ก ๆ มาพูด หยิบชาร์ทซึ่งผมอ่านไม่เห็นนะครับแต่ไม่ทราบว่าทีวีจะมองเห็นหรือเปล่า ท่านบอกว่าชาร์ท ๓ บาทของรัฐมนตรีอดิศัย ก็ดีครับที่ท่านช่วยทำชาร์ทให้ แต่ตรงนี้ไม่ต้องทำชาร์ทหรอกครับมันอยู่ในสมอง พวกท่านที่เป็น ส.ส. ภาคใต้ทุกคนท่านรู้ดีกว่าผมอีกนะครับ ผมจะจัดการเรื่องสินค้าภาคใต้ได้ดีที่สุดในสมัยหน้า ถ้าผมมี ส.ส. ไทยรักไทยเข้าไปบ้าง เพราะตอนนี้ยากลำบากเหมือนกันนะครับ พอจัดการเข้าไปแล้วก็จะมีปัญหาเรื่องความร่วมมือ ใจหนึ่งก็อยากให้ผมจัดการ เพราะว่าต้องการฟังเสียงประชาชน แต่อีกใจหนึ่งก็กลัวรัฐบาลจะได้คะแนนเสียง อันนี้เป็นสิ่งที่ลักลั่นในหัวใจของท่าน แต่ผมเวลาทำสินค้าเกษตรขึ้นทุกตัวต้องไปถามประชาชน ภาคใต้ก็เชียร์ผมเยอะเลยครับ ยางพาราไม่ต้องพูดถึง ปาล์มน้ำมันก็เชียร์นะครับ วันนี้ราคาอาจจะตกมาบ้าง ท่านบอกว่า ๑ บาท ๕๐ สตางค์ วันนี้ไม่ใช่ ผมตั้งเป็น ๓ เกรด เกรด ๑๓ เปอร์เซ็นต์ที่กลั่นน้ำมันมา ๑๓ เปอร์เซ็นต์นี่ถือว่าต่ำสุด แล้วเกรด ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เกรด ๑๗ เปอร์เซ็นต์นะครับ บางทีก็ ๑๘ - ๑๙ เปอร์เซ็นต์บางครั้งได้ วันนี้ทุกโรงสกัดจะต้องติดราคาตามเกรดน้ำมันก็ทำให้ราคาวันนี้ถ้าเกรด ๑๗ เปอร์เซ็นต์จะราคา ๒ บาท ๒๐ สตางค์ ก็ถือว่าแฟร์ (Fair) ในเมื่อราคามาเลเซียบอกว่า ๑๘ บาทที่สกัดแล้ว เมืองไทยบอกว่า ๑๖ บาทเศษ ๆ บางครั้งนะครับเราก็มีการตรวจสอบกันเข้มข้นขึ้น เพราะว่าสินค้าปาล์มน้ำมันนี่เป็นสินค้าที่รัฐบาลเข้าไปควบคุมดูแลโดยใช้พระราชบัญญัติราคาสินค้า ในการที่จะเคลื่อนย้ายน้ำมันดิบไปไหนจะต้องมีการขออนุญาตทุกวัน ที่แล้วมาเราอาจจะปล่อยปละละเลยอย่างที่ท่านบอกคือประมาณเดือนหนึ่งเราไปดูครั้งหนึ่ง แต่วันนี้ดูถี่ขึ้นหลังจากมีปัญหามาก ๆ ปาล์มน้ำมันผมยังยุชาวบ้านนะครับบอกให้ปลูกต่อ ท่านบอกว่าทำให้ชาวบ้านชักสับสน แต่จริง ๆ ผมบอกยุให้ปลูกต่อ แล้วก็ไม่ใช่พืชผลเฉพาะปาล์มน้ำมันที่ต้องปลูกต่อ มันจะต้องปลูกต่อทุกพืชผลนะครับหาที่ดินมาทำกินให้มาก ๆ ขึ้น เพราะเกษตรกรเราจะต้องอยู่กับเรื่องชีวิตอย่างนี้ประมาณไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีจากนี้ไป แล้วเรื่องการวางแผนระยะยาวผมเป็นรัฐบาลที่ท่านนายก

มอบหมายให้ผมดูแลกระทรวงพาณิชย์ก็ทำด้วยความเต็มใจแล้วก็เต็มที่ แล้วก็มีจิตวิญญาณที่จะทำเพื่อประชาชนจริง ๆ อันนี้พูดได้เต็มปาก เพราะฉะนั้นการทุจริตของรัฐมนตรีท่านไม่ได้กล่าวหา ผมต้องขอบคุณ แต่ท่านบอกว่ามันอาจจะมีข้างล่าง ผมไม่ได้ปฏิเสธตรงนี้นะครับ แล้วก็ไม่เคยปฏิเสธมาก่อนเลยตั้งแต่สมัยไหนก็ตามเพราะทุจริตอย่างนี้มันฟักตัวกันมายาว มีผลกันมายาวมากเป็นระยะเวลานาน ๆ นานก่อนสมัยรัฐบาลของท่านนายกชวนที่ผมเคารพด้วยนะครับ ท่านก่อน ๆ นี้เป็นของใครก็ตามผมไม่ทราบ แต่สินค้าเกษตรอันนี้ทุจริตมาตลอดเวลา ทีนี้ผมจะต้องอยู่ในตำแหน่งนี้ ๓ ปีเป็นอย่างน้อย เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาของผม ผมต้องแก้เพื่อปีต่อ ๆ ไป ผมทำวันนี้เพื่อพรุ่งนี้ พรุ่งนี้ก็ปีหน้าก็หวังว่าคงจะได้รับการอภิปรายไม่ไว้วางใจอีก ซึ่งไม่เป็นไรก็จะมาคุยกันต่อ เรื่องที่ผมทำปีที่แล้วชี้แจงไปส่วนหนึ่ง วันนี้ก็มีความรอบรู้มากขึ้น และวิธีการต่าง ๆ ก็จะเห็นชัดว่าเราทำออกมาแล้วได้ผล และประเด็นที่ท่านหยิบขึ้นมาแต่ละอันต้องขอบคุณ ประเด็นเหล่านี้ผมฟังทั้งหมดแล้วเป็นเรื่องที่ท่านนำผลจากที่ผมไปแถลงทั้งนั้น ไม่ว่าจะมาจากหนังสือพิมพ์ก็ตาม ที่ผมแถลงเป็นทางการก็ตาม เป็นข่าวทีวีก็ตามทุกเรื่อง ----------

ไม่ใช่ว่าปาล์มน้ำมันราคาตกเพราะว่าผมปล่อยให้ทุจริตคอรัปชั่นหรือให้มีการนำเข้ามา ตรงนี้เป็นประเด็นที่ต้องบอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องต่อเนื่อง ท่านอยู่ภาคใต้ท่านทราบดี หลายท่านอยู่ในธุรกิจของปาล์มน้ำมันโดยตรง โดยตรงเลยครับ หลายท่านที่นั่งตรงนี้ก็เห็น ๆ กันอยู่ มีทั้งไร่ มีทั้งสวน มีทั้งโรงสกัด เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ถ้าจะทำให้สังคมนี้ดีก็ต้องเข้าไปจัดการให้เรียบร้อย ปัญหาหลักของปาล์มน้ำมันต้องบอกว่าอยู่ที่การลักลอบนำเข้า อันนี้จริงนะครับ ท่านทราบดี แต่ไม่ใช่บอกว่าผมปล่อยให้ลักลอบนำเข้าแล้วถึงทำให้ราคาตก ไม่ใช่ ผมเข้ามาใหม่ ๆ ท่านบอก ๑ บาท ๑๑ สตางค์ ๑ บาท ๕ สตางค์ เดินขบวนที่ชุมพร ที่กระบี่ทำท่าจะเดินขบวน เราเข้าไปรับประกันตรงนั้นประมาณ ๑ บาท ๕๐ สตางค์ แล้วขึ้นเป็น ๑ บาท ๘๐ สตางค์ มาเป็น ๒ บาทเศษ ๆ ผมไปที่สุราษฎร์ธานีก็ไปพบ ส.ส. พวกเรา พวกท่านซึ่งเป็นพรรคพวกเพื่อนฝูงผมหลายคนเหมือนกัน ก็มีการคุยกันนะครับว่าถ้าทำได้จริง ๆ ก็เป็นสิ่งที่ดี ผมก็ตั้งเป้าถามว่าเราพยายามจะจะบี้ผ่าน ๒ บาท เกษตรกรบอกว่าถ้าผ่าน ๒ บาทได้และผลผลิตสูง ๆ อย่างนี้ ผลผลิตต่อไร่ผมสูงขึ้นมาอย่างปีนี้ ๔.๔ ล้านตัน ถ้าได้อย่างนี้ ๒ บาทขึ้นไปผมพอใจทุกคน ผมไปครั้งที่ ๒ เขาก็มาโชว์ให้ดูว่า ๒ บาท ๖๕ สตางค์ ไม่ได้ซื้อที่โรงสกัดนะครับ ซื้อที่ลานเท เอาบิลมาให้ดูทุกอย่าง จากนั้นมาผมก็ถามว่าตรงนี้รัฐบาลดูสิว่าต้นทุนของท่านประมาณ ๑ บาท ๕๐ สตางค์ ๑ บาท ๔๐ สตางค์ แล้วแต่สถานที่ แต่ถ้าปีไหนออกเยอะ ๆ เช่นปีนี้ต้นทุนก็ต่ำลงต่อไร่ อาจจะเหลือแค่ประมาณ ๑ บาท ๒๐ สตางค์ อะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราทำให้ราคาอยู่ ๒ บาทขึ้นไปจะต้องถือว่าใช้ได้ ถือว่าใช้ได้นะครับ จังหวะที่ปีที่แล้วขึ้นไปมากเพราะว่ามีการดึงน้ำมันออกไปขายต่างประเทศประมาณ ๒ แสนตัน ทำให้น้ำมันของเราขาดแคลนพอสมควร ๒ แสนตันตรงนั้นวันนี้เรามีสต็อกของเราอยู่ประมาณ ๕๗,๐๐๐ ตันต่อเดือน เพื่อจะกันไว้บริโภค ทฤษฎีเขียนว่าอย่างนั้น แต่จริง ๆ มันไม่ใช่ อย่างที่ท่านบอกเมื่อสักครู่นี้คือว่า มีการทดลองนำเข้า การปล่อยปละละเลยมีมานาน ไม่ได้เกิดสมัยนี้ แต่สมัยนี้ก็บอกว่ามีถึงเข้าไปจับครับ ไปจับอยุธยา ไปจับต้นแบบ แล้วก็ไปดูจับทุกแห่ง วันนี้ผมจับ แม้กระทั่ง ๒ วันที่แล้วนี้ก็มีการจับกุมการลักลอบนำเข้าเป็นถุงอย่างที่ท่านโชว์เมื่อสักครู่นี้ เป็นถุงสีดำไม่ใช่ถุงสีนี้ ไม่กี่ตันหรอกครับประมาณสัก ๒๕ ตันเท่านั้นเอง

แต่กำลังดำเนินคดีอยู่ในคุก ฉะนั้นตรงนี้รัฐบาลทำเต็มที่ มาตรการครบวงจรในการแก้ปัญหา ก็นำเสนอคณะรัฐมนตรี นำเสนอไปทั้งหมดแล้วเป็นแพคเกจ (Package) ใหญ่ออกมา เห็นชอบเรียบร้อย ปฏิบัติแล้ว ตั้งกรรมการแล้ว แล้วก็ออกปฏิบัติในพื้นที่ตลอดเวลา ศุลกากรดีนะครับวันนี้ดีขึ้นมาก ตรวจสอบทุกด่าน การนำเข้าเพื่อออกไปข้างนอกท่านตั้งคำถามถูกต้องเลยว่าทำไมจะต้องมาผ่านเมืองไทย ในเมื่อมาเลเซียส่งออกไปข้างนอกได้ตรงไปพม่า ทำไมต้องผ่านเมืองไทย ท่านต้องเข้าใจนะครับ ท่านอาจจะรู้ด้วย นักธุรกิจมาเลเซียก็เข้ามาร่วมมือกับพวกเราภาคใต้ เขาบอกว่าบางคนเป็นนักการเมืองด้วย ไม่รู้ว่าพรรคไหน ร่วมมือตั้งบริษัทขึ้นมา มีบริษัทหนึ่งมาเลเซียถือหุ้น ๔๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ไม่ผิดกติกาถือว่าใช้ได้ ทำได้ แต่ว่ามันเป็นการบงการดำเนินการทำให้ธุรกิจเราปั่นป่วน สินค้าที่นำเข้ามาใช้ช่องว่าง ช่องว่างตรงนี้ไม่ใช่ช่องว่างที่เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลนี้ เป็นช่องว่างของกฎหมายที่เกิดขึ้นมานานแล้ว ----------

- ๒๙/๑

ให้เราสามารถที่จะมีเอ็กซ์ปอร์ต โพรเซสซิ่งโซน (Export processing zone) ซึ่งเกิดในสมัยท่านนายกชวน ตรงนั้นคนไหนที่เอาของเข้ามาที่นิคมอุตสาหกรรมเพื่อนำส่งออกยกเว้นภาษีหมดนะครับ เขาจะเขียนป้ายเลยเอ็กซ์ปอร์ต โพรเซสซิ่งโซน เพราะฉะนั้นน้ำมันปาล์มนี่ท่านบอกว่า ๑๔๔ เปอร์เซ็นต์ ใช่นะครับ ๑๔๔ เปอร์เซ็นต์ ถ้านำเข้าเพื่อส่งออก แล้วก็มีเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ว่าทุกคนนี่ใช้เป็นจุดช่องว่างตรงนี้ ส่วนช่องว่างที่เกิดขึ้นนานแล้วไม่ใช่เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลชุดนี้ เราพยายามอุดนะครับ ช่องว่างตรงนี้มีผู้ลักลอบนำเข้ามาแล้วก็บอกว่าเป็นนักการเมืองเสียส่วนใหญ่ที่อยู่เบื้องหลัง ผมจะไม่พูดกระทบกระเทือนใครนะครับ ไม่ว่าจะเป็นสภาสูงหรือสภาต่ำ ใช้คำนี้ และตรงนี้ก็เป็นอิทธิพลที่มันเกิดขึ้นในเมืองไทย ซึ่งท่านนายกทักษิณพยายามจะปราบอิทธิพลตรงนี้อยู่ อันนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งนะครับ ตรงนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลนี้ทำเต็มที่ทุกอย่าง เพราะเรารู้ว่าถ้าเราจะปราบอย่างนี้ได้เราต้องทำให้ครบวงจร น้ำมันปาล์มวันนี้ที่ผมรับปากกับชาวบ้านไว้ว่า ชาวบ้านต้องการเห็นที่ราคาเท่าไร ชาวบ้านบอกว่า แหม ถ้า ๓ บาทได้นี่จะเป็นบุญกุศลอย่างยิ่งของเขาเลย เขาไม่เคยเห็นนะครับ ผมก็บอกว่า ผมก็ไม่ได้รับปากผมไม่รับปากเลยนะ จังหวะต่อมานี่พอเรามีการระบายน้ำมันปาล์มออกไป น้ำมันแห้งลงไปท่านจำได้ไหมครับเมื่อปลายปีที่แล้วนี่ ผู้ทำน้ำมันบริสุทธิ์นี่นะครับวิ่งมาหากระทรวงพาณิชย์ขอนำเข้าจากมาเลเซีย ๒๐,๐๐๐ ตัน ผมใช้ไม่เป็นกิโลกรัมแล้ว เป็นตันนะครับ ๒๐,๐๐๐ ตันเพื่อที่จะบอกว่า ตอนนี้ไม่ได้รีเอ็กซ์ปอร์ตนะ ขอเอานำเข้าจริง ๆ เพราะว่าวันนี้น้ำมันที่ขายเป็นขวด ๆ นี่นะครับ บนซุปเปอร์มาร์เก็ต (Supermaket) ของเรานี่ขึ้นไป ๔๐ บาทแล้วครับกระทรวงพาณิชย์มีซีลลิ่ง (Ceiling) ไว้ที่ ๓๘ บาท วันนั้นขึ้นไป ๔๒ บาท ต้องไล่จับกันนะครับผมก็ได้ข่าวว่าเขาไปเอาน้ำมันมาเลเซียมาเติมบ้าง อะไรบ้าง ทำนองอย่างนั้นนะครับ เพื่อจะให้ได้ ๓๘ บาท แต่ประเด็นอยู่ที่ว่าเขาขอนำเข้า ขอขึ้นราคา ขอมา ๒ อย่าง กระทรวงพาณิชย์โดยผมเป็นรัฐมนตรี ไม่ให้ทั้ง ๒ อย่าง แล้วก็บอกผู้บริโภคว่าผมสัญญาว่าต้นปีหน้าคือตอนนี้ราคาน้ำมันบริสุทธิ์ที่เราบริโภคกันอยู่จะต้องลดราคาลงมา เพราะช่วงนั้นผลปาล์มจะออกมาเยอะนะครับ เราดูจากสถิติทั้งหมดเห็นชัดว่าเป็นอย่างนั้น ตอนนั้นเราแข็งใจไม่ให้นำเข้าถ้านำเข้ายิ่งปั่นป่วนใหญ่ นั่นถูกต้องทางการทางกฎหมาย แต่ขบวนการลักลอบนำเข้าก็ยังมีนะครับไม่ได้ปฏิเสธว่าไม่มี เพราะอย่างนี้ผมถึงไม่อนุญาตให้นำเข้าเพราะรู้มันลักลอบกันอยู่ต้องหามาตรการเข้าไปดูแล ประเด็นนี้นะครับที่ทำให้วันนี้ที่ผมทายไว้ก็จริง ช่วงที่ขาดแคลน

น้ำมันมาก ๆ สต็อกเดือนหนึ่งเราบอกว่า ๕๗,๐๐๐ ตันนี่เป็นมินิมั่ม สต๊อก (Minimum stock) ของเมืองไทย กันไว้ไม่ให้ขาดแคลน ผมบอกไม่จำเป็นหรอกลดอีกหน่อยได้ไหม เพราะเมืองไทยปลูกทุกวัน อย่าไปคิดว่าเราเป็นญี่ปุ่น อย่าไปคิดว่าเราเป็นสิงคโปร์ เรามีของเอง ปลูกเอง มีน้ำมันสต็อกลดลงมาได้เหลือ ๓๐,๐๐๐ ตันพอแล้ว แล้วพอ ๓๐,๐๐๐ ตันนี่นะครับ ผมก็บอกให้ลดลงมาเหลือ ๓๐,๐๐๐ ตัน ธุรกิจก็มีการทำให้ราคาสูงขึ้น เป็นการค้าขายธรรมดา ระหว่างโรงสกัดกับโรงน้ำมันบริสุทธิ์เป็นการต่อรอง วันนั้นอำนาจต่อรองอยู่ที่โรงสกัด น้ำมันบริสุทธิ์ก็ลำบากหน่อยก็ขอขึ้นราคา สูงก็ไม่ได้ นำเข้าก็ไม่ได้ จนโรงสกัดวันนั้นถึงขึ้นราคาได้เยอะนะครับ ไม่ใช่ ๑๘ บาทอย่างวันนี้ โรงสกัดขึ้นได้เป็น ๒๕ บาท ๒๗ บาท แล้วก็แย่งซื้อสินค้าจากเกษตรกร แย่งกันอย่างเรียกว่าไม่น่าเชื่อ แย่งซื้อจนกระทั่งราคาสินค้าขึ้นไป เกษตรกรขายน้ำมันปาล์ม ขายผลผลิตปาล์มจาก ๒ บาท ๕๐ สตางค์ ๓ บาท ๕๐ สตางค์ ๔ บาทนะครับ ทะลุขึ้นไปถึง ๕ บาทอยู่ไม่กี่วันแล้วก็ไหลลงมานะครับ สถิติที่เป็นเคิร์ฟ (Curve) ของผมนี่จริง ๆ คือเคิร์ฟตัวนั้น มันจะขึ้นมาอย่างนี้ ๆ แล้วขึ้นไป ๕ บาทแล้วไหลลงมานะครับ แต่ขาลงมานี่เกิดเรื่องมากขึ้น จังหวะที่ปี ๒๕๔๖ ต้นปีคือมกราคม วันที่ ๑ รัฐบาลไทยจะต้องอนุญาตให้มาเลเซียนำปาล์มน้ำมันเข้าที่ภาษี ๕ เปอร์เซ็นต์นะครับ ที่ภาษี ๕ เปอร์เซ็นต์ตามกติกาของอาฟตา (AFTA) ----------

- ๓๐/๑

ผมก็บอกทางมาเลเซียว่า เราไม่พร้อม ขออนุญาตยืด คือมาเลเซียก็ยืดเราเรื่องรถยนต์ เราก็ขอยืดเรื่องน้ำมันปาล์ม จากนั้นมานะครับที่เขาเตรียมว่าเขาจะเอาน้ำมันปาล์มทะลักเข้ามา การลักลอบนำเข้านำมามหาศาลช่วงนั้น ถึงทำให้น้ำมันปาล์มนี่ฟลัช (Flush) ในเมืองไทยมาก เราบอกสต็อกเรามีแค่ ๕๗,๐๐๐ ตันต่อเดือนเราใช้ได้ ปรากฏไม่ใช่ มันเข้ามา อาจจะเป็นแสนตันอยู่ในเมืองเลย น้ำมันราคาถูกอย่างรวดเร็ว โรงสกัดอำนาจต่อรองหายไปทันที เมื่อเขาขายได้ราคาจาก ๒๐ กว่าบาท ลดลงมาเหลือ ๑๖ บาท เหลือ ๑๔ บาทตอนท้าย ๆ ผมคุยหมดทุกคน โรงสกัดก็เชิญมาคุย เขาบอก เขาไม่ใช่ไปซื้อราคาแพงได้อย่างไร วันนี้เราก็มีการบริหารการจัดการทั้งหมดเรื่องน้ำมันปาล์ม ผมถึงบอกว่าวันนี้ที่ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้แล้วก็วันนี้ถึงแม้ปาล์มจะออกมามาก แต่การจัดการไม่ให้มีการลักลอบนำเข้าอย่างเข้มแข็งขึ้นนี่ทุกอย่างโดนควบคุมหมด โรงสกัดเริ่มขายน้ำมันปาล์มได้ราคาสูงขึ้น ๑๗ บาท ถ้า ๑๗ บาท เปอร์เซ็นต์ของน้ำมัน ๑๗ เปอร์เซ็นต์นี่ต้องขายได้ ๒.๓๐ บาท ๒.๔๐ บาทแล้ว วันนี้ยังดื้อกันอยู่นิดหนึ่ง ยังไม่ขึ้นนะครับ ยังไม่ค่อยขึ้น แต่ว่าบางแห่งก็เริ่มซื้อ ๒ บาทกว่าแล้ว ถ้าน้ำมัน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ก็ซื้ออาจจะต่ำกว่า ๒ บาท ประมาณสัก ๑.๙๐ บาท ผมมีตัวเลขตลอดเวลา มีรายวันเลย นั่งดูทุกคืน เพราะฉะนั้นการบริหารของผมนี่ทำอย่างลึกครบวงจรแล้วก็ไม่มีช่องที่ท่านจะมาตำหนิได้ ท่านจะบอกไม่ไว้วางใจผมก็ยังนึกไม่ออกว่าท่านจะไว้วางใจใครได้ ท่านลองกลับไปสมัยท่าน ท่านจับทุจริตไม่ได้เลย หรือไม่จับเลยผมก็ไม่ทราบ แต่สมัยผมนี่ผมจับตลอด ที่ท่านพูด ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ผมพูดมาแล้วทั้งนั้น จะเปลี่ยนเรื่องไปลำไยก็ได้นะครับ ลำไยก็เหมือนกัน ขอพูดอย่างนี้นิดหนึ่งไว้ก่อน ลำไยนี่นะครับ ผมไม่อยากใช้เวลาท่านมาก เพราะเดี๋ยวหลายคนจะช่วยอภิปรายนี่ ลำไยผมเรียนให้ทราบว่า วันนี้ท่านดูประเด็นเรื่องทุจริตจริงครับ เหมือนกันนะครับ เราไปจับก่อน ๑๖ ตุลาคม ปี ๒๕๔๕ ผมเป็นคนแรกที่ประกาศว่าไปเจอกล่องเปล่า กล่องเปล่าซึ่งกล่องหนึ่งประมาณ ๑๐ กิโลกรัม ถึง ๑๗,๐๐๐ กล่องด้วยกัน ที่สถานที่หนึ่ง ท่านระบุไว้ ๑๔ แห่ง อันนี้ใกล้เคียงความจริง แต่ที่ท่านบอกว่าระบุว่าจำนวนนั้นไม่ถูกหรอก ผิด เดี๋ยวจะเอาจำนวนมานั่งคุยกันได้ มาแมทช์ (Match) ตัวเลขกันได้ ต้องขอบคุณที่ท่านช่วยเตือนต่าง ๆ เหล่านี้ ผมต้องทำการบ้านเหมือนกันครับ ปกติลืมไปเยอะแยะแล้ว

พอรู้ว่าท่านจะอภิปรายก็ไปนั่งเปิดตำราดูก็พอจำได้ เดี๋ยวท่านขึ้นรอบสองก็จะเล่าให้ฟังต่อนะครับ เรื่องมันเป็นว่า เราต้องการให้ลำไยสดนี่ราคาสูง ที่แล้วมาราคามันจะตกอย่างรวดเร็วเลย พอผลผลิตออกมามาก ตกเร็วมาก เหลือไม่ถึง ๑๐ บาท ทั้ง ๆ ที่เกรด ๒ เอ ดับเบิ้ล เอ นะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ถามว่าเราค้าสินค้าไปที่ไหนบ้าง ทำอะไรบ้าง ลำไยตกปีหนึ่งประมาณ ๓ แสนตันเศษ ๆ ต้น ๆ เท่านั้นเอง ส่วนใหญ่ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ส่งไปขายจีนหมด ในรูปของอบแห้งนี่เป็นสถิติดั้งเดิมมาตลอด ลำไยสดที่บริโภคในประเทศนี่ไม่มากเลยนะครับ ยิ่งไปทำกระป๋องไปแปรรูปอย่างอื่นไม่มากเลย เราพยายามคิดวิธีแปรรูปต่าง ๆ ก็ไม่ได้ทำให้ต้องใช้วัตถุดิบมาก

- ๓๑/๑

แต่ที่ใช้จริง ๆ ส่งไปขายเป็นกอบเป็นกำเป็นกำไรกันนี่นะครับ แล้วพ่อค้ากำไรทั้งนั้นนะครับ ก็คือลำไยอบแห้ง ถามว่าเกษตรกรได้กำไรไหม ปีที่แล้ว ๆ มาไม่ได้กำไรหรอกครับเกษตรกร เพราะเราขายที่ท้องถิ่นมันแค่ต่ำกว่า ๑๐ บาทบางที เพราะฉะนั้นปีนี้คือปีที่แล้วที่ผมเข้ามาดูนี่ลำไย ๔ แสนตันเป็นอย่างต่ำนะครับ บางคนบอกมากกว่า ๔ แสนตันซึ่งไม่เคยเกิดขึ้น ผมจะพยายามทำให้ราคาลำไยมันอยู่เรียกว่า ไม่ต่ำเกินไปไม่สูงเกินไป ลำไยสดนะครับ เพราะว่าการซื้อลำไยอบแห้งของเราพ่อค้าที่จีนเขาจะดูต้นทุนของเราที่ราคาลำไยสด ถ้าเราบอกลำไยสดเหลือ ๑๐ บาท อย่างไรเขาก็ไม่ซื้อราคาแพง เพราะว่าการค้าขายวันนี้ไม่ได้ค้าขายอย่างที่เรานึกว่ามันแบ่งประเทศกันขายนะ มันยื่นมือมาซื้อกันในเมืองไทย พ่อค้าจีนก็มาจอยท์ เวนเจอร์ (Joint venture) กับคนไทยมาอยู่กับสหกรณ์ มาอะไรต่าง ๆ เก็บผลผลิตต่าง ๆ แล้วเขาก็ดูราคาเราหมดทุกอย่าง ถ้าราคาเราสูงเขาต้องให้ราคาอบแห้งเราต่ำไม่ได้ และตรงนี้คือทฤษฎีใหญ่ ๆ แล้วก็เป็นเรื่องของการที่ต้องปฏิบัติ ผมก็ต้องพยายามทำให้ลำไยตรงนี้ราคาไม่ตกท้องช้างเตี้ยลงไปมากกะไว้สัก ๒๐ บาท ทีนี้ชาวสวนนี่เราก็บอกว่าเอามาอบแห้งเสีย อบแห้งแล้วก็สามารถที่จะส่งไปที่ราคาสูงได้ ตอนที่ท่านบอกว่าราคา ๗๒ บาท เกรดดับเบิ้ลเอ ๗๒ บาท แล้วก็เกรดบีเท่ากับ ๕๔ บาทอะไรนี่ครับที่เราตั้งราคากันไว้ตรงนี้เป็นราคาที่สูงที่สุดไม่เคยตั้งมาก่อน เพราะเราเจตนาจะให้ราคาสดไม่ต่ำ เมื่อสดไม่ต่ำก็คือว่าชาวบ้านก็จะไม่ขายราคาถูก ท่านต้องไม่ลืมนะครับว่าวันนั้นที่ผมทำสำเร็จก็คือว่าราคาสดไม่ต่ำลง ต่ำกว่า ๒๐ บาทโดยเฉลี่ยนะครับที่เกรดดับเบิ้ลเอ แต่เราผลิตลำไยได้เป็นเท่าค่อนครับ อีก ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตที่เราเคยผลิตกันมา ๔ แสนตันหรือกว่านั้นก็แสดงว่าทุกคนผลผลิตต่อไร่สูงขึ้นได้ ๒๐ บาท วันนั้นที่กิโลเทียบกับได้ ๓๐ กว่าบาท ถามว่าเกษตรกรเป็นอย่างไร ทุกคนไม่มีเสียงบ่นเลย ลำไยเราหากินในประเทศไทยนี่ราคาไม่ถูกเลยนะครับลำไยสดนี่ อบแห้งนะครับ ทีนี้พออบแห้งที่ถามว่า ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ ตันทั้งหลายนี่นะครับ อันนี้ผมก็ต้องยอมรับว่ามีการทุจริตเกิดขึ้น เพราะว่าขบวนการของข้าราชการ ของพนักงานรัฐวิสาหกิจของเราบางคนที่เกี่ยวข้องต้องยอมรับว่าขบวนการเหล่านี้มีขบวนการดั้งเดิมมาตลอดในการที่จะมีการทุจริต เพราะฉะนั้นผมไม่ปฏิเสธเรื่องทุจริตนะครับ ๑๐ กว่ารายไปจับ ต่างกรรมต่างวาระมีทั้งองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการเกษตร ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงพาณิชย์ ๒ องค์กร ซึ่งร่วมมือกันกับทางพ่อค้าแข็งขันมาก ผมขอให้เขาย้ายลำไยมีอยู่ครั้งหนึ่งเป็นมติ คชก. เพราะเรารู้แล้วว่า

ซัมติ้ง รอง (Something wrong) ผิดปกติมาก ๆ เอาชื่อมาเข้าคิวไว้ก่อน ฉะนั้นลำไยพวกนี้บางทีไม่ได้เป็นของเกษตรกรแล้วพ่อค้าไปซื้อมาเรียบร้อยอบแห้งมาแล้ว แล้วมาเข้าคิวกันเองแบ่งผลประโยชน์กันเอง ผมอาจจะบอกท่านทุกคนนี่มากกว่าที่ท่านพูดอีกก็ยังได้นะครับถ้ามีเวลา มีค่าใช้จ่าย ค่าหัวคิวต่าง ๆ เยอะแยะไปหมด เราเข้าไปดูละเอียดยิบเราเห็นชัดว่าทุกอย่างมันเกิดคนโกงกันขึ้นในการจำนำ เราพยายามสกัดกั้นซึ่งทำได้นะครับ ทำได้ในระดับหนึ่งทีเดียว วันนี้เรื่องที่ถามว่าเกิดขึ้นแล้วอะไรเกิดขึ้นแบ่งเป็นหลายประเภทลำไยหายทั้งหมด ลำไยเหลือกล่องเปล่ามีลม มีของไม่ถูกคุณภาพ มีของไม่ถูกตามเกรด เกรด บี กลายเป็นเกรด เอ นี่มีทุกประเภทอยู่ในนั้นมีข้อกล่าวหาครบอยู่ในนั้นหมดส่งดำเนินการตามกฎหมายหมดแล้วนะครับ เรื่องใหญ่ ๆ มีอยู่เรื่องหนึ่งอดีตผู้อำนวยการองค์กรของผมติดอยู่ในนั้นด้วย ติดอยู่ในนั้นด้วยเหตุผลที่ตำรวจจัดการเองไม่ได้ก็เพราะว่าเป็นข้าราชการเป็นรัฐวิสาหกิจต้องส่ง ป.ป.ช. ก่อนครับ ส่ง ป.ป.ช. ไปแล้วหลายเคส (Case) หลายกรณี ป.ป.ช. ก็ใช้เวลามีเรื่องปัญหาท่านเยอะ ผมอยากให้เร่งให้จบนะครับ จบแล้วเจอคนผิดแน่ ๆ เจอแน่ครับ ฉะนั้นการจำนำลำไยได้ผลไหม ต้องบอกว่าได้ผล การทุจริตมีไหม บอกว่า มี แล้วก็บอกว่าที่มันมีเพราะว่าตั้งใจจับ ตั้งใจดูแล

- ๓๒/๑

ผมก็จะถามท่านว่าที่ผมพูดทั้งหมดนี่ไม่ได้แตกต่างที่ท่านพูดเลย ข้อมูลทั้งหลายท่านก็เอามาจากที่ผมให้บ้าง ท่านบอกว่าท่านจะไปหาข้อมูลจาก อสค. ไม่ได้ บางทีเขาไม่รู้จริง ๆ นะครับ ไม่รู้จริง ๆ เพราะกระบวนการทั้งหมดมันออกไปอยู่ที่อื่นในการทำงาน แล้วก็สมัยท่านเป็นรัฐบาลทำไมท่านไม่ไปหา อสค. ไปขอข้อมูลมาบ้าง แล้วมาเปิดเผยบ้าง ผมไม่เคยเห็นครับ วันนี้ผมเปิดเผยทั้งหมดนะครับ ให้ประเทศเรารู้ว่านี่คือความจริงที่เกิดขึ้นในเมืองไทย เราต้องช่วยกันแก้ไข เพราะฉะนั้นท่านอภิปรายตรงนี้ก็เป็นสิ่งที่ดีนะครับ เป็นการช่วยกันเอาข้อมูลมาเปิดเผย แล้วก็ยังต้องขอบคุณที่ท่านยังไม่ได้กล่าวหาผมว่าผมทำทุจริต แต่ว่าผมบกพร่องในหน้าที่ ท่านไว้ใจผมไม่ได้ที่จะให้บริหารกระทรวงพาณิชย์ต่อไป ผมพูดอย่างนี้แล้วท่านพอจะรับได้ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณนคร มาฉิม ครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวก่อนครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าผมไม่พูดเลยมันจะเกิดความเสียหายสั้น ๆ นิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ผมไม่อนุญาตครับ เพราะผมนั่งฟังมาโดยตลอด ไม่ได้พาดพิงถึงท่านไพฑูรย์เลยจนนิดเดียว

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (บัญชีรายชื่อ) : ไม่ใช่ ในประเด็นที่บอกว่ารัฐบาลที่แล้วนะครับ มีการจับกุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ใช้คำว่า รัฐบาลที่แล้วแล้ว ครับ ไม่ใช่ ที่แล้ว

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (บัญชีรายชื่อ) : จับกุมหรือลักลอบการนำเข้าอะไรต่าง ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ผมไม่อนุญาตนะครับ เพราะว่าผมนั่งฟังไม่ได้พาดพิงถึงเลย เชิญคุณนคร มาฉิม ครับ คุณตรีพลคุณได้อภิปรายไป ๔๒ นาที แล้วท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจงตอบ ตรงนี้อยู่ที่เพื่อนสมาชิกจะตัดสินใจว่าจะไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจนะครับ ผมไม่อนุญาตแล้วนะครับ เชิญคุณนคร มาฉิม ครับ เชิญครับ นี่เป็นการอภิปรายนะครับ ไม่ใช่เป็นการโต้เถียงกันนะครับ ท่านอภิปรายให้เหตุผลท่านก็ชี้แจงไปแล้วก็จบแล้วนะครับ แล้วการตัดสินใจอยู่ที่สมาชิกครับ เชิญคุณนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ผมจะขออนุญาตที่จะไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เนื่องจากว่าในช่วงเวลาที่ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รับผิดชอบดูแลประโยชน์สุขแล้วก็คุ้มครองผู้บริโภค ดูแลพี่น้องเกษตรกรนั้น ท่านไม่ใส่ใจแล้วก็ไม่ยอมใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีอยู่ให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันเพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภค ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ผมได้กล่าวหาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าท่านไม่ยินยอมที่จะใช้อำนาจตามกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรัฐมนตรีว่าการก็เพราะว่าตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าหรือว่าพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พุทธศักราช ๒๕๔๒ ที่มีผลใช้บังคับตั้งแต่ ๒๕๔๒ ก็คือตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๒ โดยเฉพาะบทบัญญัติในมาตรา ๓ ที่ให้คำนิยาม ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด หมายความว่าผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดขายเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้โดยให้พิจารณาสภาพการแข่งขันของตลาดด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดนั้นมีหลายธุรกิจ แต่ในวันนี้นะครับที่ผมจำเป็นที่จะต้องไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็เพราะว่าจะพูดแทนพี่น้องเกษตรกรที่เป็นเกษตรกรทำไร่ข้าวโพด เรื่องนี้ผมได้เคยสอบถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปครั้งหนึ่ง โดยการตั้งกระทู้ถามสดต่อสภาแห่งนี้ แต่ได้รับคำตอบจากท่าน

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าจะเร่งรัดแล้วก็จะดำเนินการให้เกิดความเป็นธรรมแก่เกษตรกรเหล่านี้

- ๓๓/๑

ความเป็นมาเป็นแบบนี้ครับท่านประธานครับ เนื่องจากว่าในปัจจุบันมีเกษตรกรผู้ผลิตข้าวโพดประมาณ ๔ แสนรายทั่วประเทศ ในจำนวน ๔ แสนรายนี่นะครับ ส่วนใหญ่แล้วจะทำข้าวโพดในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในราคาขายที่เป็นผลผลิตของเกษตรกรนั้นขายได้ค่อนข้างราคาต่ำ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมจำเป็นที่จะต้องหยิบยกขึ้นมาก็คือเรื่องต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูงมาก แล้วก็สูงเกินกว่าความเป็นจริง โดยเฉพาะเจาะให้ลึกลงไปอีกก็คือเรื่องเมล็ดพันธุ์นะครับ เรื่องเมล็ดพันธุ์นี่นะครับก็คือ ข้าวโพด ราคาที่จำหน่ายในท้องตลาดให้กับเกษตรกรทั่วประเทศโดยเฉลี่ยกิโลกรัมละประมาณ ๙๐ ถึง ๑๑๐ บาท ตีไปกลาง ๆ ว่าอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๐๐ บาทที่ซื้อขายที่พ่อค้านำไปจำหน่ายให้กับเกษตรกรผู้เพาะปลูก ซึ่งในปัจจุบันก็อยู่ในระหว่างการเพาะปลูกของเกษตรกรเหล่านี้ในจำนวนทั้งหมดประมาณ ๔ แสนราย ในต้นทุนการผลิตผมก็ได้สอบถามไปที่ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมาธิการการพัฒนาเศรษฐกิจของสภาผู้แทนราษฎร ท่านได้ให้ข้อมูลที่ชัดเจนครับท่านประธานว่าต้นทุนการผลิตของเมล็ดพันธุ์ที่เป็นแม่พันธุ์ พ่อพันธุ์ แล้วก็เมล็ดพันธุ์ที่จะนำไปปลูกเพื่อเป็นผลผลิตต่อไปนั้น รวมราคาทุกอย่างแล้วไม่น่าจะเกิน ๔๐ บาทต่อ ๑ กิโลกรัม แต่ราคาที่จำหน่ายตีเฉลี่ยไปที่ราคา ๑๐๐ บาทต่อกิโลกรัม ถามว่าเป็นความผิดของพ่อค้าไหม ของผู้ประกอบธุรกิจด้านนี้ไหม ไม่ใช่เป็นความผิดของพวกเขา เพราะว่าถ้าเกิดว่าเขาจะลงทุนที่ราคา ๕ บาท แต่เขาไปขายที่ ๑๐๐ บาทก็ไม่ถือว่าเป็นความผิด ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจที่ได้กำไรของธุรกิจในสายนั้น ๆ ทีนี้พอผมมาดูที่ว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ให้กับเกษตรกรมีอยู่กี่ราย แล้วก็แต่ละรายมีส่วนแบ่งการตลาดจำนวนเท่าไร ท่านประธานที่เคารพครับ ในปัจจุบันที่ทางการได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรได้ระบุไว้ชัดเจนว่ามีผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดจำหน่ายให้กับเกษตรกรทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบัน ๗ บริษัท ไม่ได้ให้บุคคลภายนอกเสียหายนะครับท่านประธานครับ บริษัทแรกก็คือบริษัทเจริญโภคภัณฑ์เมล็ดพันธุ์ จำกัด หรือ ซีพี (CP) มีส่วนแบ่งการตลาด ๖๐ ถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ บริษัทที่ ๒ ก็คือ

บริษัท มอนซันโต้ เมล็ดพันธุ์ จำกัด มีส่วนแบ่งการตลาดประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นก็มีบริษัท แปซิฟิคเมล็ดพันธุ์ บริษัทเซนเจนทา ซีด จำกัด บริษัท ยูนีซีด จำกัด บริษัท ไพรโอเนียร์ ไฮเบรด ไทยแลนด์ จำกัด และบริษัท รอแยล ซีด จำกัด ซึ่ง ๕ บริษัทที่เหลือมีส่วนแบ่งการตลาดค่อนข้างต่ำมาก แล้วทำไมผมถึงจะต้องหยิบยกเรื่องนี้มาอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นของเอกชน ท่านประธานครับ เพราะว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ที่ได้บริหารราชการแผ่นดินแล้วก็เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ยอมออกประกาศกำหนดส่วนแบ่งการตลาดตามมาตรา ๘ ซึ่งท่านมีฐานะเป็นประธานคณะกรรมการอยู่ ----------

มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าบัญญัติไว้แบบนี้ ขออนุญาตท่านประธานอ่านสั้น ๆ มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ๑. เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ ๒. ประกาศกำหนดส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของธุรกิจใดที่ถือว่าผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ท่านประธานที่เคารพ ตั้งแต่ที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบันนี้ ท่านไม่ได้ใส่ใจที่จะดูแลผลประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกร ไม่ได้ดูแลเลยว่าในเรื่องการเอาเปรียบผู้บริโภค ในเรื่องการเอาเปรียบพี่น้องเกษตรกร ทั้ง ๆ ที่กฎหมายให้อำนาจไว้เต็มที่ เพราะเหตุนี้ครับ ท่านประธานครับ ผมจึงไม่อาจที่จะไว้วางใจให้ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงอีกต่อไปได้ เห็นมีอยู่อย่างเดียวที่ท่านได้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาแต่ยังไม่มีผลในการปฏิบัติ ก็คือการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ท่านได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และธุรกิจที่ท่านเจาะลงไปก็มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องธุรกิจรถจักรยานยนต์ ท่านได้มีประกาศและก็แต่งตั้งเมื่อ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ในเรื่องพี่น้องเกษตรกรที่จะช่วยลดการเอาเปรียบ ลดต้นทุนการผลิต ลดการเอารัดเอาเปรียบไม่มีเลยครับ ท่านประธานครับ เพราะท่านไม่ใส่ใจ เพราะถ้าเกิดว่าท่านไม่ยอมที่จะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ของการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ท่านก็ปล่อยให้บริษัทยักษ์ใหญ่ที่ครองส่วนแบ่งการตลาดจำนวนมาก กำหนดราคาเอง ผลิต ๔๐ บาท ขายสัก ๑๒๐ บาท ๑๑๐ บาท ๑๐๐ บาท ได้กำไรมหาศาล แต่ถ้าเกิดว่าท่านรัฐมนตรีท่านนี้ใส่ใจแล้วก็มีการประกาศกำหนดเกณฑ์ของผู้ที่มีอำนาจเหนือตลาดอยู่ ท่านประธานครับ เชื่อเหลือเกินว่าผลประโยชน์ที่พี่น้องเกษตรกรผู้ผลิตข้าวโพดไม่น้อยกว่า ๔ แสนรายจะได้ลดต้นทุนการผลิตปีละไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาทนี้ที่มาของมันก็คือว่ามีพี่น้องเกษตรกรที่ใช้เมล็ดพันธุ์ปลูกต่อปีประมาณ ๒๒,๐๐๐ ตันต่อปี ถ้าราคากิโลกรัมละ ๑๐๐ บาทก็ตีเป็นเงินไป ๒,๒๐๐ ล้านบาท ถ้าเกิดว่ารัฐมนตรีท่านใส่ใจดูแล ดูแลไม่ให้ผู้ที่เอารัดเอาเปรียบหรือว่าผูกขาดตลาด มีส่วนแบ่งการตลาดครอบงำตลาดแล้วก็มีอำนาจเหนือตลาดแล้ว ราคาที่เป็นธรรมและก็เหมาะสมผมเชื่อว่าเงินจำนวนเป็นพัน ๆ ล้านบาทต่อปีจะถึงมือพี่น้องเกษตรกร เพราะเหตุที่ท่านละเลยไม่ใส่ใจไม่ดูแล ไม่ให้ความเป็นธรรมกับเกษตรกร เอื้อประโยชน์แต่พวกพ้องที่เป็นรัฐบาลด้วยกันอยู่

ผมจึงไม่สามารถที่จะไว้วางใจให้ท่านบริหารราชการแผ่นดินในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อีกต่อไปได้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณพุทธิพงษ์ ผมขออนุญาตขัดจังหวะนิดหนึ่งครับ ขณะนี้ผู้นำเยาวชนตำบลทั่วประเทศและเจ้าหน้าที่กรมการพัฒนาชุมชนได้เข้ามาเยี่ยมชมสภา สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับครับ เชิญคุณพุทธิพงษ์ต่อครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ ~~ซึ่งก่อน~~ กนเอ็น ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมในการอภิปรายในวันนี้ด้วย เพราะเหตุที่ว่าการอภิปรายในครั้งนี้นั้นผมต้องเรียนท่านประธานว่า พี่น้องประชาชนทั้งประเทศให้การจับตามองเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์ที่ผมกำลังจะอภิปรายต่อไปนี้ครับ เหตุผลเพราะอะไรครับท่านประธาน เพราะว่าที่ผ่านมาจะได้ยินข่าวอยู่เสมอในด้านของตัวเลข ซึ่งพี่น้องประชาชนก็ให้ความสนใจ ----------

แต่เขาเหล่านั้นไม่เคยทราบเลยว่าตัวเลขเหล่านั้นมีที่มาที่ไปอย่างไร เห็นแต่ตัวเลขตอนสุดท้าย แล้วผมก็จะถือโอกาสนี้กราบเรียนฝากท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีด้วยครับว่า ตัวเลขที่ท่านได้และชื่นชมในส่วนของกระทรวงพาณิชย์ทั้งหมดนั้น ขอกราบเรียนให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ใช้เวลาอันน้อยนิด เวลาที่มีค่าของท่านช่วยตรวจสอบดูสักนิดครับว่าตัวเลขเหล่านั้นมีที่มาที่ไปอย่างไร บางครั้งเป็นเงินงบประมาณของพี่น้องประชาชนครับที่โยกย้ายจากกระเป๋าซ้ายไปสู่กระเป๋าขวา แต่ไม่มีใครทราบครับว่ากระบวนการนั้นเขาทำกันอย่างไร และใครเป็นผู้ได้หรือเสียผลประโยชน์ วันนี้แหละครับผมอยากจะนำเรียนถึงท่านนายกรัฐมนตรีด้วย และท่านคณะรัฐมนตรีทั้งคณะจะได้ทราบว่ามีใครอยู่ ๑ คนครับที่ร่วมคณะรัฐมนตรีของท่านที่ทำอะไรแล้วไม่ตรงไปตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ในการแถลงนโยบายครับ ท่านประกาศว่าท่านจะประกาศสงครามกับคอรัปชั่น ไม่ต้องมีใบเสร็จครับวันนี้แหละครับ หลังจากนี้ตัวอย่างต่อไปนี้ผมจะนำเรียนเป็นขั้นเป็นตอน อยากให้ท่านประธานและเพื่อน ๆ สมาชิกได้ติดตาม ผมไม่ทราบเหมือนกันว่าสิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้นั้นเขาเรียกใบเสร็จในความรู้สึกของท่านนายกหรือไม่ แต่ผมคิดว่าคงจะมีประโยชน์ไม่มากก็น้อยกับการตัดสินใจว่าจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ที่ชื่ออดิศัย โพธารามิก จะต้องเป็นรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ บริหารราชการแผ่นดินต่อไปหรือไม่ครับ

ท่านประธานครับ มีอีกเรื่องหนึ่งครับที่ผมอยากจะกราบฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมกราบขอขอบพระคุณท่านล่วงหน้าครับ เมื่อการอภิปรายไม่ไว้วางใจปีที่แล้วครับ ท่านได้พูดถึงกระผมและได้ตักเตือนกระผม ผมในฐานะที่เป็นผู้น้อยครับก็น้อมรับว่าผมนั้นไม่ค่อยมีความรู้ เป็น ส.ส. ใหม่ ผมน้อมรับครับท่านประธานที่ผมต้องพูดอย่างนี้ไม่ได้นอกประเด็นครับ ผมกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพราะว่าผมก็นำคำที่ท่านสอนผมนั้นไปปฏิบัติครับ เพราะผมอยากจะทราบว่า สิ่งที่เรียกว่าคนมีความรู้เขาปฏิบัติหน้าที่หรือบริหารงานกันอย่างไรครับ ผมถึงได้ติดตามการทำงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้โดยละเอียด ด้วยความเคารพส่วนตัว และอยากจะเรียนรู้ว่าสิ่งที่บอกว่าเป็นผู้ที่รู้นั้นเขาบริหารบ้านเมืองกันอย่างไรครับ ทำให้วันนี้ผมได้เข้าใจสัจธรรมอยู่อย่างหนึ่งครับท่านประธานว่าคนที่คิดว่าตัวเองเป็นผู้รู้นั้น ถ้านำเอาความรู้มาบริหารบ้านเมือง หรือทำให้ประเทศชาติเสื่อมเสีย หรือนำความรู้นั้นมาบริหารราชการ

แผ่นดินแบบไม่โปร่งใสและส่อให้เห็นถึงการทุจริต ดังนั้นจะเห็นว่าคุณค่าของความเป็นมนุษย์มันก็ไม่มากเท่าไรครับ ในทางตรงกันข้ามถ้าคนที่มีความรู้น้อย หรือที่ถูกว่าไม่มีความรู้ แต่ประพฤติปฏิบัติอยู่ในสิ่งที่ดี ยึดถือปฏิบัติอยู่ในสิ่งที่เป็นสิ่งที่ดี เป็นคุณงามความดีที่ดี ทำอะไรอย่างโปร่งใสและซื่อสัตย์สุจริต คุณค่าของความเป็นมนุษย์นั้นมากมายกว่าหลายเท่าตัวนักครับ ผมฝากท่านประธานกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ไว้เบื้องต้นว่า ท่านทำให้ผมได้รู้ได้เห็นสัจธรรมในชีวิตอีกข้อหนึ่งครับ

ลำดับต่อไปครับท่านประธาน ผมจะขอยกตัวอย่างว่าเหตุผลอะไรที่จะทำให้เห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ ท่านดอกเตอร์อดิศัย โพธารามิก ท่านมีพฤติกรรมมีการบริหารราชการแผ่นดินที่บกพร่อง ล้มเหลว มีการเลือกปฏิบัติให้กลุ่มคนบางกลุ่มได้รับผลประโยชน์ และทำให้ประเทศชาติเสื่อมเสีย ทั้งทางด้านทรัพย์สินและชื่อเสียงครับ ถ้าดูผิวเผินอาจจะนึกว่าสิ่งที่ท่านทำนั้นเป็นประโยชน์กับบ้านเมืองครับ และก็ใช้ความรู้สึกและก็ใช้คนที่มีรายได้น้อยหรือชาวนา ชาวไร่นั้นมาแอบอ้างครับ หรือถ้าเรียกกันง่าย ๆ ก็คือ. เอามาบังหน้า แต่กระบวนการทั้งหลายทั้งปวงนั้น ผมจะยกให้เห็นต่อไปนี้ครับ อยากจะฝากท่านประธานว่า กระบวนการต่อไปนี้อาจจะต้องนำเอกสารบางอย่างขึ้นมาชี้แจง และผมรับรองว่าเอกสารทุกอย่างเป็นความจริง และทุกครั้งที่ผมจะนำเอกสารดังกล่าวขึ้นผมจะขออนุญาตท่านประธานทุกครั้งครับ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ครับ เมื่อพูดถึงสินค้าการเกษตร สิ่งที่สำคัญที่สุดที่พี่น้องประชาชนชาวไทยหรือแม้กระทั่งท่านประธาน หรือผมก็ตามต้องระลึกถึงพระคุณอยู่ตลอดเวลาว่า เราโตมาด้วยสินค้าเกษตรก็คือข้าวครับ นอกเหนือจากการที่จะให้พี่น้องประชาชนในประเทศได้บริโภคแล้วยังสามารถนำส่งออกไปเป็นรายได้มหาศาลให้กับประเทศอีกด้วย ผมไม่อ้อมค้อมล่ะครับท่านประธาน ผมอยากจะเรียนท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่ากรุณาครับฟังเรื่องราวที่ผมจะยกตัวอย่างนี้ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง และผมเชื่อว่าท่านรับรู้ทุกขั้นตอน และมีหลายประเด็นที่ท่านต้องตอบในสภาแห่งนี้ วันนี้ครับ ว่าสิ่งที่ท่านทำไปนั้นเพราะอะไร เมื่อพูดถึงการส่งข้าวหรือการส่งออกข้าวไปในต่างประเทศ แน่นอนครับ ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกข้าวเรียกว่าอยู่ในอันดับต้น ๆ หลาย ๆ ประเทศต้องการข้าวจากประเทศไทยเพราะมีคุณภาพมาก เมื่อพูดถึงการส่งออกข้าวเราสามารถส่งข้าวออกไปได้ถึงตะวันออกกลาง ยุโรป อเมริกามากมายทั่วโลกครับ แต่ตัวอย่างหรือคำคำหนึ่งที่ผมอยากจะนำเรียนถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และพี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านด้วยว่า เมื่อพูดถึงการส่งออกข้าว คำแรกที่จะต้องพูดถึงหรือนึกถึงและเป็นคำสากลที่บัดนี้รู้สึกว่าจะเป็นที่คุ้นเคยของทุก ๆ คนครับ นั่นคือคำว่า โควตา เมื่อพูดถึงคำว่า โควตา ถามว่าท่านนึกถึงอะไรก่อนครับ อย่างแรกครับ สิทธิพิเศษ การจัดสรรอย่างเป็นธรรมหรือไม่ เงินทองหรือผลประโยชน์ที่จะได้ตามมาหลังจากนั้นท่านประธานครับ โควตาข้าวอียู (EU) ผมตรงประเด็นเลยครับ หรือเราเรียกง่าย ๆ ว่าเป็น

ว่าเป็นข้าวที่ทางสหภาพยุโรปหรืออียูนั้นมอบกลับมาให้กับประเทศไทยในฐานะที่ต้องการจะให้ผู้ค้าของประเทศไทยนำมาจัดสรรและนำเข้าไปในประเทศสหภาพยุโรปครับ ท่านประธานคงจะพอนึกออกว่า สหภาพยุโรปนี้มีหลายประเทศในทวีปยุโรปเข้ามารวมตัวกันเพื่อเป็นสหภาพและมีการต่อรองทำการค้าขายกับนานาประเทศครับ ประเทศใดก็ตามที่เป็นประเทศสมาชิกจะต้องทำตามเงื่อนไขของสหภาพยุโรปทั้งหมด ผมขออนุญาตเรียกว่า สหภาพยุโรปหรืออียูเป็นข้อตกลงระหว่างกันกับประเทศสมาชิก เมื่อพูดถึงโควตาข้าวอียูครับท่านประธาน ผมขอย้อนไปสักเล็กน้อย และก็อยากให้รัฐมนตรีว่ากระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ได้ฟังครับ เพราะนี่คือหัวใจและใจความสำคัญว่า ผมไม่ทราบว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ท่านทราบหรือไม่ว่า จุดประสงค์จริง ๆ ของคำว่า โควตาข้าวอียูนั้นคืออะไร ผมจะกราบเรียนท่านประธานครับ ผมเป็นผู้ที่มีความรู้ไม่มากนักแต่พยายามจะนำเรียนท่านประธานครับ คำว่า โควตาข้าวอียูนั้นเริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ เมื่อมีประเทศอยู่ ๓ ประเทศก็คือ สวีเดน ออสเตรียและฟินแลนด์กำลังจะเข้ามาเป็นสมาชิกของสหภาพยุโรปหรืออียู แต่ก่อนหน้านั้นประเทศทั้ง ๓ ประเทศนี้ได้มีการทำธุรกิจการค้ากันกับการส่งออก บริษัทส่งออกของไทยในการที่จะนำข้าวไปขายในประเทศทั้ง ๓ ประเทศ โดยเป็นการเจรจาระดับธุรกิจต่อธุรกิจ ซึ่งจะไม่ต้องเสียภาษีมากนักหรือบางประเทศไม่ต้องเสียภาษีเลยครับ ----------

แต่เมื่อ ๓ ประเทศนี้ได้เข้าเป็นสมาชิกอียู หรือสหภาพยุโรปในปี ๒๕๓๙ อียูก็มีความรู้สึกว่าจะเป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการส่งออกข้าวไทยที่เคยตกลงค้าขายอยู่กับ ๓ ประเทศนี้ จึงได้จัดสรรโควตาข้าวอียูให้กับประเทศไทยเป็นจำนวน ๖๔,๘๖๗ ตันทุกปี นับตั้งแต่นั้นมา และด้วยกระบวนการของสหภาพยุโรปหรืออียูในการที่จะส่งต่อโควตาข้าวนี้มาให้กับประเทศไทยมีความจำเป็นครับท่านประธานที่จะต้องส่งมาในรูปของรัฐสู่รัฐ ก็คือส่งมาให้กับรัฐบาลไทยภายใต้การควบคุมของกระทรวงพาณิชย์ครับ ถามว่าโควตาข้าวอียูนี้มีความพิเศษอย่างไร ท่านประธานครับผมจะกราบเรียนว่าโควตาข้าวอียูอันนี้มีข้อพิเศษที่น่าสนใจมากที่สุดก็คือโควตาทั้งหมดนี้เมื่อนำส่งจากประเทศไทยแล้วไปถึงประเทศสหภาพยุโรปทุก ๆ ประเทศที่เป็นสมาชิกจะไม่ต้องเสียภาษีเลยครับ แต่ถ้าส่งนอกเหนือจากโควตาข้าวอียูที่ผมกล่าวไปนี้นั้นจะต้องเสียภาษี ๔๐๐ เหรียญต่อตันครับ ซึ่งคิดเป็นเงินไทยประมาณ ๑๗,๐๐๐ บาทโดยประมาณต่อตันครับ ท่านประธานจะเห็นนะครับถ้ามีการส่งในนอกโควตาซึ่งก็มีอยู่เป็นประจำระหว่างผู้ค้าชาวไทยส่งออกข้าวไปสหภาพอียูจะต้องบวกเข้าไปอีก ๔๐๐ เหรียญต่อตัน แต่สำหรับโควตาข้าวอียูที่ได้สิทธิอันนี้นั้นประหยัดต้นทุนไป ๔๐๐ เหรียญ ท่านประธานครับใครไม่อยากได้บ้างครับ ต้นทุนก็ต่ำ เมื่อส่งไปกำไรเห็น ๆ แน่ ๆ อยู่แล้วอย่างน้อย ๔๐๐ เหรียญต่อตัน โควตาข้าวอียู ๖๐,๐๐๐ กว่าตันที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปนั้นแบ่งเป็น ๓ ประเภท ประเภทแรกคือข้าวขาวหรือข้าวหอมมะลิที่เรารู้จักกันดีเป็นจำนวน ๒๑,๔๕๕ ตัน ท่านประธานจำตัวเลขตรงนี้ไว้ให้ดีนะครับ ๒๑,๔๕๕ ตัน ตรงนี้ละครับคือตัวเลขที่สำคัญมาก อีก ๒ ส่วนก็เป็นข้าวกล้อง ๑,๘๑๒ ตัน ข้าวหัก ๔๑,๖๐๐ ตันครับ และเมื่อท่านรัฐมนตรีท่านนี้เข้ามาบริหารกระทรวงพาณิชย์ในปี ๒๕๔๔ การจัดสรรโควตาข้าวก็เป็นไปตามปกติครับ ถามว่าเป็นอย่างไร ก็นำประวัติเก่า ๆ ของบริษัทที่ส่งออกข้าวไปจากประเทศอียูนั้น ๆ ทุก ๆ ประเทศครับของคนไทยทั้งหมดเอามาลำดับดูประวัติกันว่าใครส่งออกข้าวไปอียูได้มากก็จะได้จัดสรรโควตานี้เป็นจำนวนมาก ท่านประธานคงจะตามผมทันนะครับใครส่งออกโควตานี้น้อยก็จะได้โควตาข้าวอียูที่ไม่ต้องเสียภาษีน้อยครับ เข้าใจง่ายครับเป็นเรื่องที่เอกชนแล้วก็ผู้ส่งออกข้าวของไทยนั้นเข้าใจง่ายแล้วรู้สึกว่ามีความชอบธรรม และในปี ๒๕๔๔ ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ก็ดำเนินการแบบนี้แล้วก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้นครับ เป็นที่น่าชื่นชมอย่างมาก และรัฐบาลก่อน ๆ ที่ผ่านมาก็ทำแบบนี้มาตลอด พอมาถึงปี ๒๕๔๕

ครับท่านประธานไม่ทราบว่ามีวิสัยทัศน์อะไร คิดใหม่ ทำใหม่ หรือเปล่าผมไม่ทราบ แต่เดี๋ยวเราจะมาดูกันว่าคิดใหม่ ทำใหม่ ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น มันถูกหรือไม่ ในปี ๒๕๔๕ ครับ ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ละครับ ท่านดอกเตอร์อดิศัย โพธารามิก ท่านได้เซ็นระเบียบกระทรวงว่าด้วยการจัดสรรปริมาณข้าวส่งออกภายใต้โควตาภาษี ไปสหภาพยุโรปก็คือการจัดสรรโควตาข้าวที่ผมกำลังกราบเรียนท่านประธานอยู่นี่ละครับ ผมมีเอกสารอยู่ในมือครับท่านประธาน ขออนุญาตท่านประธานนำขึ้นแสดงเพื่อให้เห็นว่า ผมไม่ได้พูดลอย ๆ แล้วเป็นการอภิปรายแบบสร้างสรรค์ครับ และมีลายเซ็นอย่างถูกต้อง จากรัฐมนตรีท่านนี้ละครับ ท่านประกาศไว้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ครับ ไม่ทราบ ท่านรัฐมนตรีว่าการจำได้หรือเปล่า แต่ว่าวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๕ ลงชื่อ นายอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ ถามว่าใจความสำคัญตรงนี้มีอะไร ที่พิเศษกว่าที่ผ่าน ๆ มาบ้าง มีครับท่านประธาน ----------

- ๓๘/๑

ในข้อ ๖.๑ ในเรื่องของข้าวขาวปริมาณ ๒๑,๔๕๕ ตัน ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานว่าจำเลขตัวนี้ให้ดีครับ เป็นส่วนโควตาข้าวอียูที่เป็นข้าวหอมมะลิ ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ออกประกาศมาว่าในส่วนนี้ใน ๖.๑ คือโควตาข้าว ๒๑,๔๕๕ ตันนี้ให้จัดสรรใหม่ให้แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มครับ กลุ่มแรก ๗๐ เปอร์เซ็นต์จาก ๒๑,๔๕๕ ตันนี้ให้ไปดำเนินการเหมือนเดิมคือจัดสรรให้เอกชนไทยที่ส่งออกข้าวตามประวัติเหมือนเดิมครับ แต่อีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของ ๒๑,๔๕๕ ตันที่เป็นข้าวหอมมะลินั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะเอามาขายเอง เริ่มต้นตรงนี้ท่านจะเอามาขายเอง ไม่เป็นไรครับเพื่อความเป็นธรรมของท่าน ผมก็ยังไม่เชื่อว่าท่านออกประกาศมานี้จะไม่มีประโยชน์กับบ้านกับเมือง ผมคิดว่าท่านต้องมีแนวคิดอะไรที่ทำให้เป็นประโยชน์แน่นอนกับบ้านกับเมือง ท่านถึงได้กล้าออกประกาศอันนี้ออกมา ต่อไปนะครับท่านประธาน เมื่อได้จัดสรรตรงนี้ออกมาเป็นคำสั่งในเดือนมกราคมแล้ว อย่างที่ผมเรียนครับผมให้ความเป็นธรรมกับท่านเสมอครับ ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ได้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน วันจันทร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ หลังจากที่เซ็นประกาศประมาณ ๓ วัน เกี่ยวกับเหตุผลว่าทำไมถึงได้เอาโควตา ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี้ไปแย่งของเอกชน ผมขอใช้คำนี้ครับ ไปปันส่วนที่เอกชนเขาควรจะได้มา ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านให้เหตุผล ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านครับ ส่วนการกันโควตาข้าวส่วนหนึ่งประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์จะให้กับองค์การคลังสินค้าหรือ อคส. นั้นยังคงยืนยันที่จะให้ อคส. ได้รับสิทธิในการจัดสรรต่อไป ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามข้อท้วงติงของผู้ส่งออกเอกชน เพราะกระทรวงพาณิชย์ต้องการที่จะให้ อคส. ทำธุรกิจให้เป็น ท่านประธานฟังเหตุผลตรงนี้นะครับ ต้องการจะให้ อคส. ทำธุรกิจให้เป็นในฐานะที่ อคส. เป็นหน่วยงานภาครัฐก็ต้องทำให้ได้และไม่ต้องกังวลครับว่าจะมีปัญหาต่อไปเหมือนที่ผ่านมา แล้วต่อไปนี้ฟังให้ดีนะครับ ผมเชื่อว่าโควตาที่ อคส. ได้ไปจะไม่มีปัญหาเหมือนที่ผ่านมาที่ อคส. นำโควตาไปให้เอกชน ท่านประธานครับตอนนี้รับทราบร่วมกันนะครับว่าท่านรัฐมนตรีได้ให้เหตุผลไว้แบบนี้ผมมองอย่างเป็นธรรมครับก็ดูเข้าท่าดี ถามว่าเข้าท่าอย่างไร ผมมองว่าการที่ให้ อคส. ไปดำเนินการจัดสรรนั้นคงจะเอาโควตาอันนี้ไปให้กับพี่น้องชาวไร่ ชาวนาได้มีโอกาสได้ทำการค้าให้เป็นอย่างที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์ไว้ได้มีโอกาสไปค้าข้าวได้กำไรกับต่างประเทศถึงสหภาพยุโรปครับ พี่น้องชาวไร่ชาวนาที่ฟังอยู่ได้ยินอย่างนี้คงยิ้มแก้มปริครับ น่าภูมิใจได้ไปทำการค้าโดยไม่ต้องผ่าน

พ่อค้าคนกลาง ผมก็คิดอย่างนั้นครับ แต่ที่ไหนได้ครับท่านประธานก็มีเรื่องที่ผมไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ผมเคารพท่านนี้เกิดขึ้น เวลาผ่านไปประมาณ ๔ เดือนครับ ท่านคงพอจะจำได้เวลาผ่านไปประมาณ ๔ เดือนเมื่อท่านเซ็นและให้สัมภาษณ์ไว้ในเดือนมกราคม ในส่วนของข้าราชการประจำ หรือปลัดกระทรวงก็ดี อธิบดีของกระทรวงต่าง ๆ ก็ดี ในกระทรวงพาณิชย์ก็ยังมีความสับสนว่าในส่วน ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี้ท่านจะเอาไปทำอย่างไร ผมก็อยากทราบ ผมเชื่อว่าท่านประธานก็อยากทราบ ผมมีเอกสารครับ ----------

เอกสารนี้เป็นการนำเรียนจากอธิบดีไปถึงปลัดกระทรวงพาณิชย์ และนำเรียนถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ละครับ จดหมายออกในวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๕ ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานขยายตรงนี้นิดหน่อยครับ เพื่อจะได้เห็นชัดแล้วก็เห็นทั่วกันว่าสิ่งที่ผมพูดนั้นเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงครับ ท่านประธานจะเห็นนะครับว่านี่เป็นเอกสารของทางราชการจริงและมีลายเซ็นข้างล่าง เดี๋ยวผมจะอ่านให้ท่านประธานฟังว่าคนที่เซ็นนี่ไม่ต้องสงสัยครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายอดิศัย โพธารามิก ท่านเซ็นครับ ในวันที่ ๒๒ เมษายน แต่ผมให้ความเป็นธรรมกับท่านครับ ท่านเซ็นจดหมายออกในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๕ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศออกไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เดือนมกราคมนะครับ วันนี้ท่านเซ็นสั่งการมา ๒๕ เมษายน ๒๕๔๕ นี่คือจุดเริ่มต้นครับท่านประธาน เหตุมันเกิดตรงนี้ครับ วันที่ ๒๕ เมษายนนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้เซ็นออกมาว่าอย่างไรครับ เขาหารือไปว่าจะทำอย่างไรดีกับโควตาข้าว ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่ท่านไป ผมขออนุญาตใช้คำว่า เบียดบังจากเอกชนเขามา ท่านสั่งการลงมาครับว่าจะแจ้งให้ทราบเพื่อปรึกษาการจัดสรรในส่วนของโควตานี้ต่อไปในเดือนมิถุนายน วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ ครับ ท่านมีการสั่งการนะครับว่าวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ คือหลังจากนี้อีกประมาณ ๑๐ กว่าวันจากที่ท่านสั่งการนี่นะครับ ค่อยมาหารือกันใหม่แล้วท่านจะสั่งการว่าจะให้ใครเป็นคนดำเนินการ ต่อไปครับท่านประธาน ขออนุญาตนะครับท่านประธาน มีอีกแผ่นหนึ่งครับ เพื่อยืนยันว่าสิ่งที่ผมพูดนั้นมันอยู่ในกรอบเวลาที่ใกล้เคียงกันมาก และแล้วในวันที่ ๒๖ มิถุนายน หลังจากนั้นไม่กี่วันท่านก็มีคำสั่งออกมาอีกบอกว่า โควตาข้าวที่เหลืออีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์จัดสรรให้กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ขาย นี่ก็เห็นชัดเจนว่าท่านรับทราบและท่านสั่งการมาให้กรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้นำไปขายครับ นี่ลายเซ็นของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แน่นอนครับ แต่ข้าราชการประจำอื่น ๆ ที่เซ็นกันมาเป็นขั้นตอนตามลำดับผมไม่ขอเอ่ยเพราะเขาจะได้รับความเสียหายเพราะเขาทำตามหน้าที่ครับ แต่นี่เป็นที่รับทราบโดยทั่วกันว่าท่านรัฐมนตรีรับทราบตลอด และท่านเป็นคนสั่งการในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ ว่าให้ขายเองภายใต้กรมการค้าต่างประเทศ ขออนุญาตต่อนะครับท่านประธาน เมื่อมาถึงตรงนี้แล้วครับ สิ่งที่น่าแปลกใจก็เกิดขึ้นอีก ท่านประธานครับ ในวันที่ ๘ กรกฎาคมครับ ท่านตามทันนะครับ ในวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ไม่กี่วันครับ หลังจากที่

ท่านสั่งการไปเมื่อกี้ ๒๘ มิถุนายนกระมังครับที่ท่านสั่งการให้กระทรวงพาณิชย์ขายเอง วันที่ ๘ กรกฎาคมครับ วันที่ ๒๖ มิถุนายนครับ ขออนุญาตครับ ขอโทษครับ ผ่านไปไม่กี่วันครับ วันที่ ๘ กรกฎาคม ไม่ถึง ๑๐ วันครับ มีจดหมายอีก ๑ ฉบับครับ ขออนุญาตท่านประธานอ่านครับ ตามที่กระผมได้รายงานด้วยวาจากรณี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เรียกท่านปลัดและกระผมเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พร้อมมีบัญชาให้ ฟังให้ดีนะครับ กรมการค้าต่างประเทศรีบตกลงซื้อขายข้าวอียูภายใต้โควตา ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้นให้เร็วที่สุด เพื่อจะได้สามารถทำใบเอ็กซ์ปอร์ต เซอติฟิเคท (Export certificate) หรือใบขออนุญาตส่งออกให้ทันในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ----------

- ๔๐/๑

นี่ก็เป็นอีกอันหนึ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องรับทราบแน่นอนและสั่งการมีบัญชาครับว่าให้จัดการหาผู้มาซื้อโดยเร็ว นี่หารือจดหมายหลักฐานวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๕ นะครับ เดี๋ยวท่านดูว่าสิ่งที่น่าตกใจคืออะไรครับ ผมก็ไม่ทราบที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าต้องปฏิรูประบบราชการเพราะมีความช้าอืดอาด เดี๋ยวท่านดูอันนี้แล้วอาจจะเปลี่ยนใจครับ เวลาผ่านไป ๒ วันครับ ในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ได้มีการเซ็นสัญญาระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับบริษัทบริษัทหนึ่งที่จะทำการซื้อขายข้าว ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่ท่านได้สั่งการมาในวันที่ ๘ นั่นละครับ ท่านประธานเห็นไหมครับ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าหน่วยงานราชการนั้นทำงานช้า ผมว่าคงไม่ใช่แล้วละครับ ถ้าทำอย่างนี้ผมว่าเร็วไปด้วยซ้ำ สั่งบัญชามาให้รีบหา ตกลงเซ็นสัญญาโดยเร็ว ในวันที่ ๘ กรกฎาคม วันที่ ๑๐ ท่านเซ็นสัญญาแล้วครับ ๒ วัน จะสังเกตว่ากระบวนการคัดสรรบริษัทที่มาเซ็นสัญญานี้โปร่งใสหรือไม่ ผมไม่ทราบ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องตอบโดยละเอียดครับ ว่าในเวลา ๒ วันนี้เปิดประมูลกันอย่างไรครับ หรือมีการจัดจ้างเลือกซื้อเลือกสรรกันแบบพิเศษ พิเศษจริง ๆ ครับ ผมไม่ทราบเหมือนกันว่าจะใช้คำว่าอะไรที่จะเหมาะสมมันถึงได้เร็วขนาดนี้ เมื่อมีการเซ็นสัญญาในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ครับ สิ่งที่ไม่น่าเกิดขึ้นก็เกิดขึ้นอีกครับ บริษัทที่เซ็นสัญญาผมขออนุญาตเอ่ยนามบริษัทเพราะคงไม่เป็นการเสื่อมเสียครับ เพราะบริษัทไม่ได้ทำอะไรเลยเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิในการมาซื้อโควตาข้าว ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้นไป บริษัทนี้ชื่อบริษัทแลมบริดจ์ครับ จริง ๆ ยาวกว่านี้แต่ผมขอเรียกสั้น ๆ เพื่อความเข้าใจง่าย แลมบริดจ์ครับ เป็นบริษัทต่างชาติแล้วจากหลักฐานได้ชี้แจงไว้ทั้งหมดนั้นก่อตั้ง ที่อยู่ทั้งหมดที่ให้กับกระทรวงพาณิชย์นะครับอยู่ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ครับ แลมบริดจ์นี่นะครับอยู่สวิตเซอร์แลนด์ และที่น่าแปลกที่ผมบอกว่าอะไรมันเกิดขึ้นก็คือว่าทำไมครับท่านประธานไปเบียดบังโควตาข้าวเขามาสัมภาษณ์ว่าจะให้ อคส. ช่วยจัดสรรอย่างเป็นธรรม ใช้เวลา ๒ วัน บริษัทนี้มาจากไหนครับแล้วแถมที่น่าเจ็บใจแทนพี่น้องชาวไร่ ชาวนา ของเราเหลือเกินครับ เพราะบริษัทนี้ดันเป็นบริษัทต่างชาติอยู่ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์รายเดียวมาจากไหนไม่ทราบเอาชิ้นปลามันไปกินเลยครับ ๓๐ เปอร์เซ็นต์บริษัทเดียวครับ ท่านประธานรู้สึกว่ามันแปลกไหมครับ ไม่เป็นไรครับ ผมจะนำเรียนท่านประธานว่าความแปลกตรงนี้คล้าย ๆ กับผมครับ ผมไม่ยอม

หยุดแค่นี้แน่นอน เพราะมันเป็นสิ่งที่ผมต้องเรียนรู้ต่อไปครับ ตามคำสั่งท่านรัฐมนตรีครับ ผมก็ตามไปดูครับว่าเมื่อเซ็นสัญญากันในวันที่ ๑๐ นั้น มีการตกลงซื้อขายกันอย่างไร ราคาในการซื้อขายนั้นเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ มีเหตุการณ์ที่ไม่ปกติเกิดขึ้นอีกแล้วครับ ราคาที่ตกลงซื้อขายกับบริษัทแลมบริดจ์ในโควตาข้าวทั้ง ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ตกลงซื้อขายกันในราคาที่ ๕๐๐ เหรียญต่อตันครับ ท่านประธานต้องจำเลขตัวนี้ให้แม่นเลยนะครับ เดี๋ยวตัวนี้จะเป็นตัวที่อธิบายทั้งหมดครับ ๕๐๐ เหรียญต่อตัน ท่านประธานทราบไหมครับว่าบริษัทเอกชนผู้ส่งออกไทยที่ได้โควตา ๗๐ เปอร์เซ็นต์ที่กระทรวงพาณิชย์สรรหาให้นั้นเขาไปค้าขายกับ อียู ในเวลาเดียวกันกับที่ท่านเซ็นสัญญากับบริษัทนี้ครับ ราคากลางข้าวขณะนั้นที่เขาค้าขายกันอยู่นี่อยู่ที่ประมาณ ๖๗๐ - ๗๐๐ เหรียญต่อตันครับ ท่านเห็นไหมครับประเทศชาติขาดทุนไป ๑๗๐ - ๒๐๐ เหรียญต่อตันนะครับ แต่ไม่เป็นไรครับ เดี๋ยวกลับมาดูกันใหม่ตรงนี้ ถามว่าราคากลางนี้ผมเอามาจากไหน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ทราบดีครับ ทุกกระบวนการของการส่งออกข้าวไม่ว่าจะไปประเทศไหนก็ตามจะต้องมีผู้ที่รู้ราคาอยู่ ๒ พวกครับ ซึ่งเป็นคำสั่งของท่านนั่นแหละครับ ๑. สภาหอการค้าไทยต้องเป็นผู้กำกับและได้รับการชี้แจงอย่างละเอียดว่าส่งไปประเทศไหน ราคาเท่าไร วันไหน จำนวนเท่าไร และในกลุ่มที่ ๒ ก็คือกระทรวงพาณิชย์เองต้องมีข้อมูลตรงนี้อย่างชัดเจนว่าส่งข้าวไปไหน วันไหน จำนวนเท่าไรและราคาเท่าไรครับ เพื่อความเป็นธรรมกับท่านประธานที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานนะครับ เพื่อความเป็นธรรมกับรัฐมนตรีนะครับ ผมไปเช็คมาอย่างดีครับว่าราคาในขณะนั้น ๖๗๐ - ๗๐๐ เหรียญต่อตันจริงหรือไม่ครับ

หอการค้าไทยของเรานี่ละครับทุกคนรู้จักดีได้เตรียมข้อมูลทั้งหมดไว้ให้ผมอยู่ใน เอกสารบนโต๊ะนี้แหละครับเดี๋ยวถ้าท่านประธานอยากได้ผมจะนำเรียนเพราะเยอะมาก เพราะมันจะเป็นช่วงปีเกือบ ๓ เดือนครับว่าเขาค้าขายกันอย่างไร ราคาเท่าไร แล้วเขาสรุปมาว่า ๖๗๐ ถึง ๗๐๐ เหรียญต่อตัน ต่อครับท่านประธาน ความสงสัยในเรื่องของราคายังไม่หมดแค่นั้น เพราะอะไรครับเพราะเราหยุดไม่ได้แล้วครับ บริษัทนี้เป็นบริษัทอะไรมาจากไหนมันมาหยิบชิ้นเนื้อปลามันของพี่น้องผู้ส่งออก เอกชนก็ดี หรือชาวไร่ชาวนาก็ดีเอาไป ผมก็ตามไปดูอีกครับท่านประธาน ว่าที่อยู่ที่เขาให้ไว้กับกระทรวงพาณิชย์ตอนเซ็นสัญญานั้นน่ะเขียนไว้ว่ามีที่อยู่อะไร เบอร์โทรศัพท์อะไร ก็ตามไปดูครับ เมื่อได้รายละเอียดตรงนี้ก็ต้องตามเช็คกันละครับวันนี้ว่าบริษัทนั้นอยู่ที่ไหน ปรากฏอยู่สวิตเซอร์แลนด์ครับ ก็ได้ติดต่อไปที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ตามเบอร์โทรศัพท์และที่อยู่ที่ได้ให้เอาไว้กับกระทรวงพาณิชย์ในวันเซ็นสัญญาครับ ปรากฏครับผมก็ไม่ทราบท่านรัฐมนตรีต้องตอบผมครับ ติดต่อไปเบอร์โทรศัพท์นั้น ๆ ในสวิตเซอร์แลนด์เขาบอกผมว่าอย่างไรครับ เขาบอกไม่มีครับบริษัทแลมบริดจ์ไม่มี เบอร์โทรศัพท์ที่โทรมาชื่อบริษัทคอมเพลท จำกัด ครับ นี่ก็ประการแรกนะครับว่าบริษัทที่ทำการค้าขายกับท่าน กระทรวงพาณิชย์เซ็นสัญญากันทั้งทีที่อยู่เบอร์โทรศัพท์ยังแจ้งเท็จต่อหน่วยงานราชการมีความผิดหรือไม่ท่านต้องไปตามดูครับ แต่ผมได้เช็คแล้วและผมก็มีหลักฐานอีกอันหนึ่งครับที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่กล่าวหาท่านลอย ๆ หรอกครับว่าท่านไม่ทราบเดี๋ยวจะหาว่าเพิ่งรู้ครับ ขออนุญาตท่านประธานนะครับในวันที่ ๑๙ กรกฎาคมครับมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกระทรวงรู้สึกไม่สบายใจจึงทำเรื่องเรียนถึงท่านปลัดกระทรวงพาณิชย์ในวันที่ ๑๙ กรกฎาคมหลังจากที่เซ็นสัญญาประมาณ ๙ วัน ว่าได้ตรวจสอบตรวจเช็คคล้าย ๆ ที่ผมเรียนท่านประธาน แล้วได้ทราบว่าบริษัทแลมบริดจ์ที่เซ็นสัญญานั้นไม่มีบริษัทนี้จดทะเบียนอยู่ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ดังกล่าว รวมถึงที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ก็ไม่มีจริงตามที่เซ็นสัญญาครับ เห็นไหมครับว่าไม่ใช่ผมไปเช็คคนเดียวแล้วท่านเพิ่งมาบอกว่าท่านเพิ่งรู้ ขอบพระคุณมาก ท่านรู้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคมแล้วครับของจริงทั้งนั้นครับ ต่อครับท่านประธาน เมื่อท่านรับทราบแล้วก็ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงครับยังยืนยันกับบริษัทแลมบริดจ์ไม่รู้ว่ารักอะไรกันมากครับก็ยังยืนยันที่จะส่งข้าวกันต่อ

กระบวนการมันก็ดำเนินต่อไปครับ แต่ไม่หมดความพยายามครับท่านประธาน ขอเรียนนิดหนึ่ง ผมก็อยากรู้จริง ๆ เพราะเผื่อจะได้หลักฐานว่ามันมีความเกี่ยวพันอย่างไรกับบริษัทแลมบริดจ์ ถึงได้โควตาข้าวทั้ง ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี้ไปตรวจสอบไปตรวจสอบมาครับไม่ใช่จากที่ไหนหรอกครับ ก็จากกระทรวงท่านนะครับเมื่อได้มีการรับทราบแล้วว่าแลมบริดจ์ไม่มีจริงในสวิตเซอร์แลนด์ เขาก็ทำหนังสือแจ้งไปที่ผู้ที่มาเซ็นสัญญาในวันที่ ๑๐ ของบริษัทแลมบริดจ์ว่ามันเกิดอะไรขึ้น

- ๔๒/๑

เจ้าหน้าที่คนนั้น ฝรั่งคนนั้น ผมมีชื่อครับ ผมขอเรียกสั้น ๆ ว่ามิสเตอร์ฮิวโก้ จริง ๆ ชื่อเขายาวมาก มิสเตอร์ฮิวโก้ก็แจ้งกลับมาที่กระทรวงพาณิชย์ว่า ต้องขอโทษด้วย บริษัทจริง ๆ อยู่ที่ประเทศปานามา แต่ชื่อแลมบริดจ์ ไปไกลถึงปานามาครับท่านประธาน ไม่ลดละความพยามยามครับ เดี๋ยวจะหาว่าเป็นการอภิปรายแบบไม่สร้างสรรค์ ตามไปอีกที่ปานามาจะได้เห็นกันชัด ๆ ว่าประเทศนี้เป็นใคร มาจากไหน ทำไมถึงมาได้สิทธิโควตาของคนไทยไปได้ มันเจ็บช้ำครับท่านประธาน ก็ตามไปดู ขออนุญาตท่านประธานนะครับ ผมมีเอกสารที่จะแสดงให้ท่านประธาน ผมอุตส่าห์ไปเอามาครับท่านประธาน เพื่อความสบายใจของทุกฝ่าย นี่เป็นเอกสารรับรองถูกต้องจากทางการของประเทศปานามาว่าบริษัทแลมบริดจ์นี้เป็นบริษัทอะไร มีจริงครับท่านประธาน เดี๋ยวท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะว่าผมว่าผมพูดมุสาไม่เคยครับ มีจริงครับ ไม่ได้อยู่สวิส ไปอยู่ปานามาครับ แล้วก็ไปขอ รัฐบาลของปานามาก็น่ารักเหลือเกิน บอกเรื่องนี้เป็นนโยบายของประเทศปานามาที่โปร่งใสสามารถตรวจเช็คได้ว่าใครเป็นใครในบริษัท ผมก็เลยขอบพระคุณเขาอย่างสูงแล้วให้เขาช่วยส่งเอกสารทั้งหมดนี้มาแล้วเซ็นรับรองถูกต้องมาด้วย ปรากฏบริษัทแลมบริดจ์เป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนหรือถ้าเป็นภาษาไทยก็คือ เป็นเงินทุนจัดตั้งบริษัทนี่แหละครับ ผมเห็นแล้วผมแทบเป็นลมครับท่านประธาน มีเงินทุนจดทะเบียนของบริษัท ๑๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐหรือประมาณ ๔ แสนบาทครับ ประเทศเราทุนจดทะเบียน ๑ ล้าน การทำธุรกิจใหญ่ ๆ เขายังไม่ค่อยยอมรับกันเลยครับ ให้เพิ่มทุนบ้างให้อะไรบ้าง ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทราบดี และที่สำคัญเวลาจะจดทะเบียนการค้าของประเทศไทยรัฐมนตรีคนไหนต้องรับผิดชอบครับ ไม่ใช่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้หรือครับ ถ้าท่านบอกท่านไม่รู้เรื่องการจดทะเบียนไม่ไหวแล้วครับท่านประธาน บริษัททั้งประเทศคงต้องยกเลิกแล้วก็เริ่มกันใหม่หมดครับ ต่อครับท่านประธาน เงินทุนจดทะเบียน ๔ แสนบาทแต่มาได้โควตาข้าวของประเทศไทยไปเป็นร้อยล้านบาทครับ อีก ๑ ขั้นตอนที่ผิดปกตินะครับยังไม่หมดครับท่านประธาน บริษัทนี้จดทะเบียนในวันที่ มีครับโดยละเอียด จดทะเบียนขึ้นในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ลองนับเดือนกันดูครับ ตั้งบริษัทวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ๑ ปีกับอีก ๓ เดือนนิด ๆ ครับ มาเซ็นสัญญาซื้อข้าวจากกระทรวงพาณิชย์ในเงิน ๕๐๐ เหรียญต่อตัน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แปลกไหมครับ เป็นใครมาจากไหนก็ไม่ทราบ บริษัทเพิ่งจดทะเบียนปีกว่า ๆ ก็รับไปเลย แต่ก่อนหน้านี้ผมลืมเรียนท่านประธานนิดเดียวครับ ตอนที่ผมเช็คราคาข้าว

๖๗๐ - ๗๐๐ เหรียญต่อตันกับสภาหอการค้าไทย ก็ได้ถือโอกาสเช็คตรงนี้ด้วยว่าบริษัทแลมบริดจ์เคยมาทำธุรกิจ ธุรกรรมอะไรกับกระทรวงพาณิชย์ หรือแม้กระทั่งผู้ส่งออกข้าวที่เป็นคนไทยหรือไม่ ไม่มีครับ ๓ ปีย้อนหลังยืนยันว่าไม่มีบริษัทนี้เลย แต่ก็เพิ่งมาถึงบางอ้อก็ตอนที่เห็นว่าก็เขาเพิ่งจดทะเบียนบริษัทเมื่อปี ๒๕๔๔ นี้เอง ต่อนะครับท่านประธาน นี่คือความเป็นมาเป็นไปที่เราพอจะเห็นกันชัดเจนว่าบริษัทแลมบริดจ์นี้มีที่มาที่ไปอย่างไร ไม่เป็นไรครับท่านประธานเดี๋ยวว่ากันต่อนี่เฉพาะส่วนของบริษัทว่ามีความเป็นมาเป็นไปอย่างไร น่าสงสัยขนาดไหน ทุนจดทะเบียน ๔ แสนบาท ได้โควตาการซื้อข้าวจากไทยเป็นร้อยล้าน มากมายมหาศาลเหลือเกินครับ คราวนี้เรามาดูกันว่าหลังจากกระบวนการวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เมื่อเซ็นสัญญากับบริษัทแลมบริดจ์เรียบร้อยแล้วพันธะผูกพันต่อไปของบริษัทคืออะไร ไม่ยากเลยครับท่านประธาน มีกฎ ระเบียบชัดเจนว่า ผู้ที่ได้โควตาข้าวส่งออกไปประเทศสหภาพยุโรปในโควตาข้าวที่ผมเรียนท่านประธานไป ๖๐,๐๐๐ กว่าตัน หรือในส่วนของข้าวหอมมะลิ ๒๑,๔๕๕ ตันที่ผมเรียนท่านประธานไปนะครับ ทุกบริษัท ๗๐ เปอร์เซ็นต์ที่ได้รับจัดสรรไปทั้งหมด จะต้องจ่ายเงินค่าธรรมเนียมพิเศษให้กับหลวงหรือให้กับรัฐบาลไทยนี่แหละครับในราคาตันละ ๕,๐๐๐ บาทครับ ----------

๗๐ เปอร์เซ็นต์ ทุก ๆ บริษัทจ่ายเรียบร้อยหมดครับ ถามว่าทำไมเขาถึงต้องรีบจ่าย ๑. คือกฎหมาย ๒. ถ้าไม่จ่ายจะไม่ได้ใบอนุญาตส่งออกข้าวนั้น ๆ ก็ไม่สามารถดำเนินการส่งออกข้าวไปสหภาพยุโรปได้ ผมก็กลับมาดูครับว่าบริษัทแลมบริดจ์นี้ต้องจ่ายในราคาเท่าไร ค่าธรรมเนียมพิเศษการส่งข้าวที่เขาได้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์นะครับท่านประธาน เขาจะต้องจ่ายเงินให้กับหลวงหรือให้กับรัฐนี่ในราคา ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาทครับ ตัวเลขนี้นะครับ ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท ทุนจดทะเบียน ๔ แสนนะครับ จะต้องจ่ายเฉพาะค่าธรรมเนียม ๓๒ ล้านกว่าบาทนะครับ ผมก็ไม่ทราบว่าอย่างไร ตามต่อครับ ก็มีสิ่งที่ผมเรียกว่า ความไม่น่าจะเกิดขึ้น มันก็เกิดขึ้นอีกครับ มันยังไม่หมดแค่นั้นครับ กับเรื่องนี้ มันเป็นอะไรที่ต้องเรียกว่าซับซ้อนยิ่งกว่าซับซ้อนครับ มีจดหมายการหารือเพื่อเป็นที่มาให้ผมต้องสงสัยอีกละครับ ผมนี่มันเป็นคนขี้สงสัยครับท่านประธานขออนุญาตมีจดหมายหารือถึงตั้งแต่อธิบดีจนถึงปลัดกระทรวงพาณิชย์ครับ ในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๕ ครับ หารือว่าอะไร หารือว่าจะนำเงินสำรองจำนวน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท จากที่ไหนเพื่อเป็นเงินสำรองจ่ายในค่าธรรมเนียมพิเศษ ที่กระทรวงพาณิชย์ได้ค้าขายข้าวจำนวน ๖,๔๓๖ ตัน ก็คือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นั่นละครับ ให้กับบริษัทแลมบริดจ์ สงสัยไหมครับท่านประธานว่าถ้าไม่มีอะไรเกิดขึ้นจริง ทำไมคนในกระทรวงต้องมีจดหมายกันให้วุ่นวายว่าจะเอาเงินที่ไหนมาสำรองจ่าย ง่าย ๆ ครับท่านประธาน ผมกราบเรียนคิดง่าย ๆ เลย เพราะแลมบริดจ์ไม่ยอมจ่ายเงินก้อนนี้อย่างไรครับ แล้วก็มีอภิสิทธิ์มีอิทธิพลเหนือผู้ส่งออกรายอื่น ทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็ไม่ได้เป็นคนไทยนะครับ ไม่ยอมจ่าย แต่บริษัทนี้ต้องยอมรับครับท่านประธาน ต้องยอมรับจริง ๆ ว่ามีอิทธิพลมาก ถามว่าเพราะอะไร ตั้งแต่ปลัดกระทรวงพาณิชย์ อธิบดี ไม่รู้กี่กรม ต้องมานั่งหารือเพื่อจะหาเงินสำรองไปจ่ายแทน ท่านลองนึกสิครับว่าผู้มีอิทธิพลคนนั้นจะต้องใหญ่ระดับไหน ระดับปลัดกระทรวงและอธิบดีหลาย ๆ กรมต้องมานั่งหารือเพื่อจะเอาเงินตรงนี้ไปสำรองจ่ายแทน ไม่เป็นไรครับ ไม่มีปัญหา เพราะว่านโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีจะปราบอิทธิพล ผมก็จะคอยดูครับว่าจะมีใครเข้าข่ายหรือไม่ ต่อครับท่านประธาน เมื่อมีการทำหนังสือกันเรียบร้อย ก็มีข้อเสนอแนะ ออกมา ๒ ข้อ ข้อ ๑ ครับท่านประธาน ให้มีการทำการยืมเงิน

สำรองจ่ายนี้จาก ๒ ที่มาครับ ๑. คือให้ยืมจาก อคส. หรือองค์การคลังสินค้า ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์บอกว่าอยากให้เขาค้าขายให้เป็นนี่ละครับ จะไปยืมเงินเขามาเขาไม่ได้ค้าด้วยยังต้องไปเสียเงินให้ท่านรัฐมนตรียืมอีก ๓๒ ล้านกว่าบาท มาจ่ายค่าธรรมเนียม ส่วนที่ ๒ ครับ อาจจะต้องยืมหน่วย น.บ.ข. ครับ เป็นหน่วยที่เรียกว่า บัญชีการค้าข้าว คิดว่ารัฐมนตรีคงรู้จักและเข้าใจดีนะครับ ชื่อเต็มครับ บัญชีกรมการค้าต่างประเทศ หน่วยบัญชีข้าว นี่คือ น.บ.ข. ครับ ผมเห็นท่านรัฐมนตรีช่วย ผมกลัวท่านจะสับสนครับ เพราะว่ามันมีตัวย่อเยอะมากครับ ผมเข้าใจครับ กรมบัญชีการค้าต่างประเทศ หน่วยบัญชีข้าว น.บ.ข. ๒ ที่ครับ คือสิ่งที่คิดว่าน่าจะยืมเงินตรงนี้มาใช้ได้ ----------

- ๔๔/๑

แต่ก็มีข้าราชการบางส่วนที่ไม่เห็นชอบด้วยเพราะเกรงว่าการที่ทำอย่างนี้จะมีปัญหาและมีความเสี่ยงต่อบ้านต่อเมืองครับว่าถ้าบริษัทนั้นไม่จ่ายแล้วเราจ่ายไปก่อน ในท้ายที่สุดจ่ายทั้งหมดมาแล้วจะมาหักเงินนั้นคืนให้กับหน่วยงานราชการ แล้วถ้าหักไม่ได้ใครเสีย ใครขาดทุน หน่วยงานทั้งหลายที่ผมได้กราบเรียนไว้นี่นะครับต้องแจ้ง สตง. ครับ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเขาก็มีจดหมายมาว่าให้ไม่ได้ หรือถ้าให้ต้องผ่านการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรีก่อน ดังนั้นเรื่องที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นอีกแล้วครับ มีการทำหนังสือขออนุมัติ ฟังให้ดีนะครับ มีการทำหนังสือขออนุมัติเห็นชอบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้แหละครับขออนุญาตท่านประธานขยายให้ใหญ่ขึ้นมานิดหนึ่งครับจะได้เห็นกันชัด ๆ ในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ ในเรื่องการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษการส่งออกข้าวไปสหภาพยุโรป จากเงินค้าข้าวตามสัญญาระหว่างกรมการค้าต่างประเทศกับบริษัทแลมบริดจ์ชัดเจนครับ ถามว่ามีใจความว่าอย่างไร มีใจความดังนี้ครับ มีใจความว่า ค่าธรรมเนียมตามที่จะต้องเรียกเก็บเป็นจำนวน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาทนั้นได้ตรวจสอบแหล่งเงินที่สามารถจะนำมาชำระแทนแล้วตามกฎหมาย ขออนุญาตต่อนะครับ แต่มีวิธีการที่จะต้องทำได้อยู่ ๒ วิธีก็คือวิธีการที่ผมเรียนไปเมื่อสักครู่ครับ แต่มีข้อสุดท้ายคือข้อที่ ๓.๓ ครับ ขอให้กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาแล้วขอเรียนว่าการจำหน่ายข้าวในครั้งนี้เป็นการระบายข้าวหอมมะลิจากสต็อก (Stock) ของรัฐบาล ก็คือผ่าน อคส. นะครับ นำขายให้กับเอกชน จึงต้องเห็นสมควรขออนุมัติจากคณะกรรมการนโยบายข้าวหรือ กนข. ก่อน รวมถึงการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษตันละ ๕,๐๐๐ บาท หรือประมาณ ๑๒๐ เหรียญต่อตันจากการขายเอ็กซ์ แวร์เฮ้าส์ (X-Warehouse) ตามสัญญาที่ทำไว้ตันละ ๕๐๐ เหรียญ คงเหลือราคาค่าข้าวตามสัญญาประมาณ ๓๘๐ เหรียญสหรัฐ ที่เหลือนี้ก็ให้ส่งคืน คชก. ต่อไป ทั้งนี้กรมการค้าต่างประเทศได้ยกร่างพิจารณาแล้วเพื่อนำเข้าสู่ที่ประชุม กนข. จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากชอบด้วยดำริขอได้โปรดนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อพิจารณาขอความเห็นชอบ จะได้นำเข้าสู่วาระพิจารณาการประชุม กนข. ต่อไป นี่คือหน่วยงานราชการทำถึงท่านปลัด และท่านปลัดก็นำจดหมายนี้กราบเรียนถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ และก็มีคำสั่งอยู่ตรงนี้ครับ เมื่อกี้ที่ผมได้ยกให้ท่านดูไปแล้วนะครับ มีคำสั่งลายเซ็นของท่าน ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ นายอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์ เห็นชอบตามข้อ ๓.๓ เห็นไหมครับว่าอะไรเกิดขึ้น ไม่ต้องยืมเงินจากใคร ทั้งนั้นแหละครับ เห็นชอบให้เอาเข้าคณะกรรมการนโยบายข้าวหรือ กนข. เพื่ออะไรครับ เพื่อให้หักเงิน ๓๒ ล้านบาทนี้หลังจากที่บริษัทแลมบริดจ์เอามาจ่ายทั้งก้อนใหญ่แล้ว ท่านประธานเห็นไหมครับ เริ่มมีการเลือกปฏิบัตินะครับ บริษัทเอกชนอื่น ๆ ต้องจ่ายก่อน ถึงได้ใบอนุญาตส่งออก ตอนนี้เริ่มแล้วครับ ก้าวขาแรกเข้าไปแล้วครับ บอกให้นำเข้าที่ประชุม กนข. เพื่อผ่านการเห็นชอบ ต่อครับท่านประธาน เมื่อมีการเห็นชอบให้นำเข้าวาระการประชุม กนข. ในวันที่จะเกิดขึ้นนะครับ ผมเรียนท่านประธานครับ การประชุมครั้งต่อไปจะเกิดขึ้น ในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๕ จะมีการประชุม กนข. คณะกรรมการนโยบายข้าว ครั้งที่ ๗/๒๕๔๕ นี่ก็คือสิ่งที่ท่านเห็นชอบให้เอาเข้าพิจารณาในการประชุม กนข. ในครั้งนี้ครับ ก็ดีครับทุกคน จะได้รับทราบว่าท่านจะใช้วิธีการใดจะเอื้อกับบริษัทแลมบริดจ์อย่างไร ผมว่ามันก็น่าจะเห็นชัดกันวันนั้นนะครับ วันที่ประชุมก็คือ ๖ กันยายน ๒๕๔๕ ----------

- ๔๕/๑

แต่ครับท่านประธาน ผมขอใช้คำว่า แต่ แต่สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นอีกแล้วครับกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ ๒ วันล่วงหน้า มีจดหมายรายงานไปถึงอธิบดีและปลัดว่าได้รับแจ้งจากฝ่ายเลขานุการ กนข. ก็คือที่จะประชุมกันนี่นะครับว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีบัญชาให้ถอนเรื่องออกจากวาระเพื่อพิจารณาของ กนข. นั้น ผมถามท่านรัฐมนตรีครับว่าเหตุผลอะไรท่านถึงจะต้องถอนเรื่องนี้ออกจากการพิจารณาการประชุม กนข. ในครั้งนั้น เพราะท่านกลัวคนอื่นจะทราบหรือเปล่าครับ หลังจากที่ได้ให้ถอนออกการประชุมก็เป็นไปตามปกติครับ ก็ไม่มีวาระนี้เข้าตามบัญชาของท่าน ทำอย่างไรล่ะครับคราวนี้เงิน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท จะเอาที่ไหนมาจ่าย จะยืม ท่านก็บอกว่าไม่ให้ จะให้หักก็ต้องผ่านการพิจารณาหรือคำเห็นชอบจากตัวท่านเอง และนำเข้าชี้แจงในคณะการประชุม กนข. เดือดร้อนใครครับท่านประธาน ก็เดือดร้อนข้าราชการประจำทั้งหลาย น่าสงสารมาก ไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนไปเป็นค่าธรรมเนียม เพราะจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องเก็บตรงนี้ให้ได้ก่อนที่จะออกใบส่งออกให้กับบริษัท แลมบริดจ์ เขาก็ทวงเช้าทวงเย็นเพราะเขาก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าทำไมเขาต้องจ่าย หรือเขารู้อยู่แล้วว่าจะมีคนช่วยเขาว่าไม่ต้องจ่าย เขาก็ทวงแต่ใบเอ็กซ์ปอร์ต เซอร์ติฟิเคท หรือ อีซี (EC) หรือใบอนุญาตส่งออกนี่แหละ ก็ทำให้สิ่งที่น่าติดตามก็เกิดขึ้น ข้าราชการชั้นผู้น้อย ชั้นผู้ใหญ่มากมายก็สับสนว่าจะทำอย่างไรกันดีเมื่อไม่ได้รับการอนุมัติจากท่านรัฐมนตรี และไม่ได้เอาผ่านที่ประชุม กนข. เพื่อรับมติเห็นชอบ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ก็มีการทำเรื่องถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อีกในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ท่านพอลำดับได้นะครับ ประชุม กนข. ที่ไม่ให้เอาเข้า ๖ กันยายน ผ่านจากนั้นไปวันที่ ๘ ตุลาคม เพราะเขาไม่รู้จะทำอะไรช่วงระหว่าง ๖ กันยายน กับ ๘ ตุลาคม ก็สับสนกันอยู่ว่าจะเอาเงินที่ไหนมาจ่าย บริษัทก็ทวงแล้วทวงอีก จะเอาบัตรใบอนุญาตส่งออก พอวันที่ ๘ ตุลาคม ก็มีหนังสือ อันนี้ผมอยากจะเอาไว้ทีหลังครับว่าก่อนครับท่านประธาน ก่อนที่จะไปถึงตรงนั้นมันมีเรื่องน่าติดตามมากกว่านี้ เมื่อมีการสับสนกันตรงนี้เกิดขึ้น มีเจ้าหน้าที่ ผมไม่อยากจะเอ่ยนาม ข้าราชการมากมายหลายท่าน ไม่ใช่ท่านเดียว ท่านอย่าไปเอาความผิดเขา ทำหนังสือบันทึกข้อความถึงปลัดกระทรวงพาณิชย์ว่าการกระทำนี้ถ้ามีการยืมเงินหรืออะไรเกิดขึ้นก็ตาม ถ้ามีผลได้ผลเสียทั้งหมด ใครจะรับผิดชอบ อย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้ว ถ้าสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมาตรวจสอบแล้ว เงินนี้มีความเสี่ยงสูง

เกิดไม่ได้คืน ใครจะรับผิดชอบ ก็หารือกันไปพอสมควรครับ เวลาผ่านไปไม่นานครับ ท่านประธาน ก็มีการทำหนังสืออีก ๑ ฉบับ ฉบับนี้ล่ะครับ ผมอยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพของผมได้อยู่ด้วยหรือได้ยิน ผมไม่ทราบว่าท่านเรียกว่าใบนี้คือใบเสร็จหรือไม่ เพราะถ้าผมมั่นใจว่าใบนี้คือใบเสร็จ ผมคงยื่นถอดถอนไปแล้วล่ะครับ แต่ด้วยคำจำกัดความของคำว่า ใบเสร็จ นั้น มันไม่มีการตีความอย่างชัดเจน ผมถึงอนุมานเอาเองว่าให้ท่านประธานและให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รวมถึงท่านนายกรัฐมนตรี ถ้าท่านได้รับฟังอยู่ช่วยสละเวลาสักเล็กน้อยของท่านเถอะครับท่านนายก ช่วยพิจารณาดูหน่อยว่าสิ่งที่ผมจะนำเรียนต่อไปนี้นั้นมันคือใบเสร็จ และเป็นใบที่ชี้ชัดหรือไม่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ใช้อำนาจของท่านในทางที่ผิด ใช้อำนาจของท่านในการที่ออกคำสั่งอันนี้เพื่อช่วยให้บริษัท แลมบริดจ์ นี้ล่ะครับ ไม่ต้องเสียภาษีค่าธรรมเนียมที่จะต้องเข้าหลวง ----------

ใช้อำนาจของท่านเกื้อหนุนสนับสนุนให้กับคนกลุ่มหนึ่งที่เป็นชาวต่างชาติได้ผลประโยชน์ และทำให้รัฐเสียหายหรือเสี่ยงต่อความเสียหายเป็นเงิน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท นี่ครับ ท่านประธานขออนุญาตท่านประธานนะครับ ท่านประธานสิ่งที่ผมพูดทั้งหมดนี้เป็นความจริง มีเลขลงรับครบครับ และมีลายเซ็นของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ครับ เซ็นในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ลายมือท่านนะครับ ผมขออนุญาตอ่านเลยครับท่านประธาน เห็นชอบให้หักค่าธรรมเนียมการคืนเงินส่วนที่เหลือให้นำเสนอ คชก. เพื่อเห็นชอบต่อไป หนังสือลงเลขที่พณ ๐๓๐๓/๔๑๖๖ เสนอเข้าไปให้ท่านวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ ท่านเซ็นคำสั่งที่ผมได้อ่านไปเมื่อกี้วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ท่านประธานครับ ความหมายของคำสั่งของท่านนี้หมายถึงอะไร หมายถึงเห็นด้วยและรับทราบและเห็นชอบให้หักค่าธรรมเนียมจำนวน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท ทีหลังครับ เพราะท่านเขียนว่า พอหักแล้วเงินที่เหลือให้นำคืน คชก. ต่อไป ก็หมายความว่าหลังจากที่เขาได้โควตาไปทั้งหมดกี่ร้อยล้านเมื่อจ่ายมาหลังจากที่เขาส่งออกไปประเทศต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว นำเงินทั้งหมดมาจ่ายให้กับกระทรวงพาณิชย์แล้วให้หัก ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าธรรมเนียมครับ เห็นไหมครับว่าท่านใช้อำนาจของท่านในทางที่เอื้อพวกพ้องอย่างไร แต่ผมก็คงไม่กล้ากราบเรียนว่าเป็นพวกพ้องของท่านล่ะครับ เพราะผมก็ไม่ได้มีหลักฐานว่าท่านไปจดบริคณห์สนธิที่ปานามากับเขาด้วย ผมก็ให้ความเป็นธรรมกับท่านครับ แต่ผมจะกราบเรียนว่ากระบวนการทั้งหมดทั้งปวงที่ผมกราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกทุกท่านมันน่าสงสัยกี่กระบวนการครับ มีความไม่โปร่งใสทุกขั้นตอน และแล้วครับท่านประธานข้าราชการประจำก็ต้องยึดตามคำสั่งท่านครับ ก็มีการส่งออก ส่งใบเรียกว่าใบอนุญาตส่งออกให้กับแลมบริดจ์ ผมก็ไปแอบขอเขามาครับ ไม่ใช่ข้าราชการประจำนะครับ จากบริษัททั่วไปครับ อยู่ในมือผมนี่ครับ นำส่งประเทศต่าง ๆ ทั้งหมด ๓๐ ประเทศ มีทั้งสหราชอาณาจักร เยอรมัน สวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ครบถ้วนครับ แต่ก็ต้องขอชื่นชมบริษัทแลมบริดจ์ว่าเขาก็เอาไปส่งให้กับบริษัทอียูจริง ๆ ครบถ้วนทั้ง ๖,๔๓๖ ตัน แต่ที่น่าสงสัยครับท่านประธาน ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะต้อง

ลุกขึ้นตอบผมและท่านจะต้องบอกว่า เหตุใดเงิน ๓๒,๑๘๐,๐๐๐ บาทนั้นรัฐต้องจ่าย ทำไมบริษัทไม่ต้องจ่าย เพราะท่านคงจะบอกว่าบริษัทแลมบริดจ์นี้ไม่ได้เป็นผู้ส่งออก กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ส่งออก จึงมีหน้าที่ต้องจ่ายตามระเบียบค่าธรรมเนียม ไม่ใช่ครับท่านประธาน ผมคิดว่าท่านต้องตอบอย่างนี้แน่นอน ----------

ผมก็เตรียมเหมือนกัน ทำการบ้านครับ ข้อมูลในการส่งออกของบริษัทแลมบริดจ์ไปยังประเทศต่าง ๆ ๓๐ ประเทศนั้นไม่มีราคาว่าบริษัทนั้นขายให้กับบริษัทต่าง ๆ ที่ส่งไปถึงยุโรปว่าขายให้เขากี่บาท ตันละกี่บาท ดังนั้นจะเห็นว่าถ้ากระทรวงพาณิชย์เป็นคนส่งออกและขายกับบริษัทเหล่านี้เอง ท่านต้องมีหลักฐานสิครับว่าท่านขายบริษัทเหล่านี้ตันละกี่บาท แต่ปรากฏว่าที่ทำสัญญากันวันที่ ๑๐ กรกฎาคมนั้น ท่านบอกว่ากระทรวงพาณิชย์ขายเหมาทั้งหมดให้แลมบริดจ์ตันละ ๕๐๐ เหรียญต่อตัน ท่านเห็นไหมครับ กระทรวงพาณิชย์ไม่ใช่ผู้ส่งออกแล้วครับ กระทรวงพาณิชย์นำโควตาขายเหมารวมทั้ง ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้นให้กับบริษัทแลมบริดจ์ แล้วบริษัทแลมบริดจ์มีหน้าที่เป็นผู้ส่งออกจริงนำส่งให้กับประเทศต่าง ๆ ตามที่เขาได้ชี้แจงไว้ที่นี่ครับ มีหมดครับว่าวันไหนกี่ตัน ๆ แต่ราคาเขาไม่บอกเพราะมันเป็นเรื่องของเขา เมื่อเขาได้โควตาไปแล้วเขาซื้อกับกระทรวงพาณิชย์ในจำนวน ๕๐๐ เหรียญต่อตัน เขาไปขาย ๗๐๐ เหรียญ ๖๐๐ เหรียญแน่นอนครับ เพราะผมเรียนไปแล้วว่าราคาตลาด ณ วันนั้น ๖๐๐ - ๗๐๐ เหรียญต่อตัน และอย่างที่ผมกราบเรียนครับว่าโควตา อียูนั้นยกประโยชน์ให้ไม่ต้องเสียภาษี ๔๐๐ เหรียญต่อตัน ท่านประธานลองคำนวณดูง่าย ๆ ครับ ต้นทุนลดไป ๔๐๐ เหรียญ กำไรทั้งนั้นครับ ถ้าต้นทุน ๓๐๐ - ๔๐๐ บาท ท่านขายเขาให้แลมบริดจ์ท่านได้ ๑๐๐ เหรียญต่อตัน แลมบริดจ์มีส่วนต่างอีก ๒๐๐ เหรียญถึง ๓๐๐ เหรียญต่อตันที่จะไปค้ากำไร ผมถามว่าถ้าท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ท่านนี้ไม่มีอะไรกับตรงนี้จริง ๆ และต้องการจะทำความโปร่งใสและทำประโยชน์ให้กับบ้านกับเมืองจริง ๆ ต้องการจะระบายข้าวในสต็อกของกระทรวงพาณิชย์จริง ๆ ทำไมท่านไม่ขายตรงให้กับอียูเลยล่ะครับ ในราคา ๖๐๐ - ๗๐๐ - ๘๐๐ เหรียญต่อตันก็ได้ แต่ด้วยเหตุผลอะไรไม่ทราบท่านถึงได้ทุบราคาเหลือ ๕๐๐ เหรียญต่อตันแล้วขายให้บริษัทกระดาษ บริษัทนี้แหละครับที่ผมเรียกอย่างนี้เพราะว่าทุนจดทะเบียน ๔ แสนบาทนะครับ เห็นไหมครับว่าความเสียหายกับบ้านกับเมืองมันเกิดขึ้นมากเหลือเกิน ต่อครับท่านประธาน หลังจากที่ทุกอย่างเสร็จสรรพตามกระบวนการ ผมก็อยากจะชี้ประเด็นสั้น ๆ ว่าโควตาข้าว ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่ท่านเอามาขายเองนั้นท่านประมูลหรือมีการจัดสรรอย่างไรครับ ๒ วัน แลมบริดจ์เขาได้ไปและในราคาที่ถูกแสนถูกขนาดนั้น ท่านต้องตอบครับ กระบวนการในเรื่องของ

ค่าธรรมเนียมที่แลมบริดจ์ไม่ยอมจ่ายเงิน ๓๒ ล้านบาทเข้ากับหลวง ทำไมท่านถึงกล้าเซ็นคำสั่งพิเศษให้กับบริษัทนี้เป็นกรณีพิเศษครับ ถ้าอย่างนั้นคราวหน้า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ที่เขาได้ของท่านไปเขาวิ่งมาหาท่าน เขาคงเอาข้าวไปขายก่อนแล้วค่อยมาจ่ายก็คงจะได้ครับ นี่เป็นการเลือกปฏิบัติหรือเปล่าครับ แล้วเหตุผลที่ท่านจะตอบผมในเรื่องของการแบ่งโควตา ๓๐ เปอร์เซ็นต์ตั้งแต่แรก ในปี ๒๕๔๕ นี่นะครับว่าจะมาขายเองที่เราพูดคุยกันอยู่ตอนนี้นะครับ ที่ผมได้เรียนไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่าท่านให้สัมภาษณ์ไว้ในหนังสือผู้จัดการรายวันว่าจะไม่ให้ อคส. ผมยืนยันได้ว่าจะไม่ให้ อคส. ไปขายกับเอกชนจริง ผมยืนยันได้ ผมเชื่อท่านครับเป็นความจริง เพราะ อคส. ไม่ได้ไปขายกับเอกชนครับ ท่านแหละครับเป็นคนไปขายกับเอกชน แล้วที่บอกว่า อคส. เป็นหน่วยงานรัฐจะได้ค้าขายให้เป็น ตั้งแต่ผมอภิปรายมาทั้งหมดมีอยู่แค่ ๒ ส่วนครับที่ อคส. มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อความเป็นธรรมของท่านครับ ๑. อคส. มีหน้าที่ดูแลสต็อกหรือกระทรวงพาณิชย์ฝากข้าวทั้งหมดไว้ในสต็อกข้าวของ อคส. ก็มีหน้าที่จำหน่ายข้าวทั้งหมดนี้ให้กับบริษัทแลมบริดจ์ ก็คือเป็นแค่ผู้นำส่งข้าวเท่านั้นเองครับ ไม่ได้มีกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องของกระบวนการค้าขายอะไรเลย เพราะท่านขายเองนี่ครับ ประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านคงจำได้ ท่านจะไปยืมเงิน อคส. เขามาจ่ายแทนบริษัทอีก ๓๒ ล้านบาท มี ๒ ส่วนเท่านั้นครับที่ อคส. ที่ท่านบอกจะให้เขาค้าขายให้เป็น ผมยังไม่เห็นเลยว่า อคส. จะเป็นได้อย่างไร หรือถ้าจะเป็นครับ บทเรียนอันแสนแพงของ อคส. อันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้จะรับผิดชอบไหมครับ บทเรียนที่ท่านบอกว่าท่านอยากให้ อคส. ค้าขายเป็น เขาได้เรียนตรงไหนครับ แล้วประเทศชาติเสียหายไปเท่าไรครับ นี่คือกระบวนการทั้งหมดที่ท่านไปเบียดบังเอาโควตาข้าวส่งออกไปอียู ๓๐ เปอร์เซ็นต์มาขายเองทั้งหมด แล้วมีกระบวนการที่ไม่โปร่งใสเลย ผมต้องเรียนว่าทุก ๆ ขั้นตอน

ยังไม่หมดแค่นี้ครับท่านประธาน เรื่องสุดท้ายเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าถ้าพี่น้องประชาชนได้ฟังวันนี้ โดยเฉพาะพี่น้องชาวไร่ ชาวนา จะต้องเสียใจอย่างมากกับการที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ แสดงความประพฤติอย่างนี้ หากินหรือใช้วิธีทางอำนาจของท่านอย่างนี้ในการใช้ชาวไร่ ชาวนา ในการหาประโยชน์ให้กับพวกพ้อง เพราะอะไรครับท่านประธาน เมื่อกี้ที่ผมกราบเรียนไปทั้งหมดจบกระบวนการนี้คือการส่งข้าวไปอียูในปี ๒๕๔๕ ในโควต้า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่กระทรวงพาณิชย์นำมาขายเองและท่านก็อนุมัติอย่างที่ผมกราบเรียน ไม่รู้ว่าอะไรทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ผมเคารพนับถืออย่างมาก ให้เปลี่ยนแปลงไปมากขนาดนี้ ที่ผมบอกยังไม่จบ โชคดีจริง ๆ ที่การอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านนี้เกิดขึ้นในช่วงใกล้ ๆ กลางปี ๒๕๔๖ ก็เลยมีคำสั่งอีกคำสั่งหนึ่งออกมาครับ ลงคำสั่งวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ นายอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ นะครับ ไม่กี่เดือนท่านคงจำได้ ว่าด้วยระเบียบกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการจัดสรรปริมาณข้าวส่งออกภายใต้โควตาภาษีไปสหภาพยุโรปสำหรับปี ๒๕๔๖ ก็เหมือนกับใบแรกที่ผมนำเรียนท่านประธานล่ะครับว่าปี ๒๕๔๕ ท่านออกระเบียบแบบนี้ จัดสรรให้กับเอกชนแบบเดิม คือจัดสรรตามประวัติ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ นำมาขายเอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์แล้วก็มีความไม่โปร่งใสเกิดขึ้นมากมายในส่วน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่ผมกราบเรียนไปแล้ว แต่ปีนี้ครับลองไปดูว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลง ในข้อ ๘ ขออนุญาตท่านประธานอ่านนะครับ ให้จัดสรรปริมาณข้าวตามข้อ ๖.๑ คือข้าวขาวปริมาณ ๒๔,๐๕๕ ตันเหมือนปีที่แล้วนะครับ ร้อยละ ๕๐ ของปริมาณข้าวครับ ท่านประธานที่เคารพครับ คงจะติดใจละครับ ปีที่แล้ว ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ตามประวัติ ปีนี้ครับขออีกหน่อยครับ เป็น ๕๐ เปอร์เซ็นต์เอามาขายเอง อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์เอาจัดสรรตามโควตาเหมือนเดิม เห็นไหมครับ ยังไม่จบครับ กระบวนการทั้งหลายทั้งปวงนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านตอบอย่างละเอียดครับ ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนจะได้เห็นแล้วครับวันนี้ และอย่างที่ผมเรียนท่านประธานไปตั้งแต่ต้นว่าถ้าเป็นไปได้ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านบอกว่าท่านเป็นสุภาพบุรุษ ท่านจะประกาศสงครามคอรัปชั่น ปราบคอรัปชั่น ดูแล ครม. คณะรัฐมนตรีของท่านให้บริหารราชการแผ่นดินอย่างโปร่งใส ไม่ไว้หน้าใครทั้งนั้น ผมถามว่ากระบวนการทั้งหมดที่เราเล่าไปนี้มีหลักฐานอ้างอิงทุกประการ ผมมิบังอาจที่จะไปบอกว่า ท่านทุจริตหรือท่านผิดหรือท่านรู้เห็นเป็นใจกับบริษัท

ที่ได้ประมูลหรอกครับ ผมไม่กล้า แต่ผมอยากจะใช้เวทีตรงนี้ให้พี่น้องประชาชน ชาวไร่ ชาวนา ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่ผมเคารพทุกท่าน รวมถึงคณะรัฐมนตรีครับ ลองพิจารณาว่าเรื่องนี้เคยเกิดขึ้นในกระทรวงอื่นบ้างไหม หรือมีคณะรัฐมนตรีท่านไหนใน ครม. ชุดนี้ทำแบบนี้บ้างไหมครับ เห็นไหมล่ะครับว่า มีบางคนครับสามารถใช้อำนาจในทางที่ไม่ชอบจริง ๆ แต่ด้วยความเคารพส่วนตัวผมก็เคารพครับ แต่ด้วยหน้าที่การงานและการทำหน้าที่ฝ่ายค้านที่ถูกต้อง ผมจำเป็นต้องอภิปรายเรื่องนี้อย่างเป็นธรรมและอย่างสร้างสรรค์ โดยการนำข้อมูลทั้งหมดที่เป็นความจริงมาเล่าให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกรวมถึงประชาชนได้รับฟัง------

ท่านประธานครับ ผมคงไม่สามารถจะสรุปอะไรได้สั้นไปกว่านี้แล้วครับ เพราะเหตุผลทุก ๆ เหตุผลที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วนั้นชี้ชัดครับ และชี้ให้เห็นครับว่ากระบวนการจัดสรรหรือการบริหารบ้านเมือง บริหารแผ่นดินในกระทรวงพาณิชย์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ละครับ ท่านรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก นี่ละครับ มีความไม่โปร่งใสอย่างไร มีที่มาที่ไปอย่างไร เหมาะหรือไม่ครับกับการที่จะรับตำแหน่งนี้ต่อไป และทุกคนคงทราบครับ กระทรวงพาณิชย์เป็นกระทรวงหัวใจหลักของการพัฒนาเศรษฐกิจ จะต้องนำสินค้า ไม่ว่าจะเป็นสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม สินค้าของแม่บ้าน ชาวบ้านเอาไปขายในเวทีการค้าโลก และคงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าในวันนี้การแข่งขันทางการค้าเกิดขึ้นมากมายภายใต้กรอบมากมาย ดับบลิว ที โอ (WTO) การเปิดการแข่งขันการค้าเสรี อาฟต้า (AFTA) มากมายเหลือเกินครับ นี่เป็นเรื่องในประเทศแท้ ๆ นี่เป็นเรื่องเล็ก ๆ ครับที่ท่านรัฐมนตรีต้องดูแล เป็นการบริหารจัดการในประเทศยังเป็นอย่างนี้ แล้วนับประสาอะไรจะไปตกลงต่อรองกับต่างประเทศเขา ภายใต้การแข่งขันที่สูงขึ้นทุกวัน เหตุผลทุกเหตุผลที่ผมได้เรียนท่านประธานไปนี้คงจะสามารถสนับสนุนและทำให้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี คณะรัฐมนตรีทุก ๆ ท่านก็ดี หรือแม้กระทั่งเพื่อน ๆ สมาชิกในฝ่ายรัฐบาลก็ดีจะได้เห็นกันชัด ๆ ละครับว่า การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ชื่อ อดิศัย โพธารามิก ท่านนี้มีการบริหารราชการแผ่นดินที่บกพร่องจริงหรือไม่ มีการบริหารราชการแผ่นดินที่ล้มเหลวหรือไม่ มีการเลือกปฏิบัติให้กับกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและทำให้รัฐเสียผลประโยชน์หรือไม่ เหตุผลทุก ๆ เหตุผลนี้คงไม่สามารถจะปฏิเสธได้ แต่ผมก็จะคอยฟังคำตอบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าท่านจะชี้แจงอย่างไร สุดท้ายครับ ฝากท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีด้วยว่า ที่ท่านจะออกมาปราบอิทธิพล ปราบมาเฟีย ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากถึงท่านนายกว่า กรุณาอย่าลืมครับ อย่าลืมปราบอิทธิพลหรือมาเฟียที่อยู่ไม่ไกลตัวท่านเท่าไร แล้วพี่น้องประชาชนจะสรรเสริญเยินยอครับ อย่าเพิ่งไปทำไกลตัวครับ ไปช่วยอิทธิพลวินมอเตอร์ไซค์อะไรก็แล้วแต่เป็นสิ่งดีครับในเบื้องต้น แต่คนเราถ้าไม่ทำอะไรใกล้ ๆ ตัวให้เสร็จลุล่วงไปด้วยดีแล้ว

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : มีผู้ประท้วงนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ผมขออนุญาตที่จะประท้วงและจะให้เหตุผลสัก ๒ ข้อ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี ตลอดระยะเวลาที่ท่านผู้อภิปราย ท่านขออนุญาตว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านประท้วง

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ผมประท้วงข้อ ๖๑ ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ตลอดระยะเวลาที่ผู้อภิปราย คือท่านพุทธิพงษ์นี่ได้กล่าวหา กระผมเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ท่านอยู่แล้ว แต่เผอิญ ๑ ชั่วโมง ๓๗ นาทีกับ ๒๘ วินาที กระผมเองได้นั่งบันทึกโดยตลอด แล้วก็ข้อกล่าวหานั้นคงจะไปไกลครับ กรุงเทพไปสวิส ไปปานามากลับมากรุงเทพ แล้วก็วนอยู่ตรงนี้ เรียนได้ว่าครับ ถ้ามีการอภิปรายอย่างนี้ผมกลัวว่า ๒ วันจะไม่เพียงพอ คือวนเวียนซ้ำซากอยู่ที่เดิม เรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับแล้วก็คำพูดสับสนไปมา บอกท่านรัฐมนตรีไม่ทุจริต แต่สุดท้ายก็บอกหากินกับชาวไร่ ชาวนาผมเรียนได้ว่าเรื่องนี้รัฐมนตรีคงตอบได้อยู่แล้วละ ผมคงไม่ได้ตอบแทน แต่อยากฝากท่านประธานว่า กรุณาได้ดูแลเรื่อง ท่านประธานครับ ถ้าเพื่อนสมาชิกจะโห่นี่ผมว่าคงจะไม่เหมาะสม แล้วกรณีที่เกิดขึ้น สมัยท่านเป็นรัฐบาลก็เหมือนกัน ผมเองก็กล่าวหาท่านทุจริตหลาย ๆ ประเด็นเหมือนกัน ก็เป็นโอกาสที่ท่านจะได้ตอบอยู่แล้ว แต่เรียนว่าประเด็นนี้คือผมยินดีครับที่จะอภิปรายได้เต็มที่ แต่ว่าเผอิญท่านพุทธิพงษ์เองนี่ได้กล่าวซ้ำไปซ้ำมาจริง ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ พอแล้วครับ เหตุผลพอจะทราบแล้วครับ ถึงข้อประท้วง

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : อย่างไรท่านได้ควบคุมการประชุมด้วย เพราะว่ากล่าวหานี้กล่าวหาได้ แต่ขอให้อยู่ในความพอดีครับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ เดี๋ยวผมขอวินิจฉัยก่อนนะครับ ผู้ประท้วงรายแรก คุณหมอวิชัยประท้วงว่าข้อ ๖๑ ผู้อภิปรายฟุ่มเฟือย ซ้ำซาก ซึ่งผมเองก็ฟังวิทยุมาตลอด ผู้อภิปรายก็คงจะใช้เวลานานไปนิดหนึ่ง แต่ก็ขอให้อยู่ในประเด็น ขอให้สรุปหน่อยก็แล้วกันนะครับ เพราะว่าเดี๋ยวเราจะไม่เสร็จ เชิญต่อครับ

- ๕๐/๑

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณท่านประธานครับ พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ส.ส. กทม. พรรคประชาธิปัตย์ ขอบพระคุณท่านประธาน แล้วก็ขอบพระคุณผู้ที่ประท้วงผมด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญต่อเลยครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าสิ่งที่ผมพูดนี้ไม่ได้วกวนเลย สิ่งที่ผมกราบเรียนทั้งหมดนี้จริง ๆ แล้วเป็นกระบวนการตั้งแต่ต้นจนจบ ถ้าจะนำชี้แจงให้ท่านรัฐมนตรีตอบ ผมเชื่อว่าเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีก็ต้องตอบ ผมก็ยินดีรับฟังครับ แต่การที่จะกล่าวหาใครลอย ๆ นี่มันเป็นการทำการเมืองแบบไม่สร้างสรรค์ไงครับ ผมจึงต้องเริ่มตั้งแต่ ๑ จนถึง ๑๐ แล้วก็จบการอภิปรายครับ จะให้ผม ๑ ถึง ๕ ผมทำไม่ได้เดี๋ยวจะว่าผมอีก สุดท้ายครับผมขอสรุปว่าสิ่งที่ผมได้อภิปรายมาทั้งหมด ผมมีเหตุผลทุก ๆ เหตุผลครับที่จะสนับสนุนให้ผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ที่ชื่อท่านอดิศัย โพธารามิก นี้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และบริหารราชการแผ่นดินต่อไปครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอดิศัย โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจริง ๆ ก็ไม่อยากใช้เวลาตอนนี้นะครับ เพราะทราบว่าทางวิปอยากจะขอให้มีการผู้อภิปรายก่อน แล้วก็ผมใช้เวลาทีหลัง แต่ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่น่าต้องพูดเหมือนกัน เพราะว่าประเด็นที่พูดมาเมื่อสักครู่นี้เป็นเรื่องของการใช้ข้อมูลที่สะเปะสะปะนิดหน่อยนะครับ หมายความว่าจับข้อมูลมาได้บ้างครบบ้างไม่ครบบ้าง แล้วก็มาปะติดปะต่อเป็นเรื่องทั้งหมดนะครับ อยากจะเรียนท่านว่าอย่างนี้ การทำงานของผมจะต้องบอกว่าไม่เหมือนกับที่แล้ว ๆ มาพูดกันเกือบ ๑๐ ทีแล้วนะครับคงไม่เป็นไร เพราะว่าท่านพูดซื่อผม ๑๐ ทีเหมือนกันเมื่อสักครู่นี้ ที่แล้วมาประเดี๋ยวเอาไว้พูดตอนท้ายก็แล้วกันว่าผมจะโชว์ความแตกต่างของท่านของผมอย่างไรบ้าง ประเด็นที่ผมพูดเรื่องนี้ก็คือเรื่องข้าวอียู ท่านพยายามจะพูดใช้เวลา

ประมาณ ๒๐ นาทีกว่าจะรู้คำว่า อียู โผล่ออกมานะครับ จริง ๆ พูดกันอยู่แล้ว แล้วก็ผมได้ตอบเรื่องนี้ในราชกิจจานุเบกษาแล้วนะครับ ข้อความตอนหนึ่งของท่านก็ไปลอกมาจากนั่น แล้วก็ลอกไม่ครบอ่านไม่ชัด คือเข้าใจผิดหมดทุกอย่าง แต่ว่าผมจำเป็นต้องชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกทุกคนฟังว่าทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการคิดวิธีใหม่ ๆ ของเรา ซึ่งบางทีท่านคิดว่าเราทำทุจริต ก็เพราะว่าอาจจะไปคิดคล้าย ๆ ของท่านสมัยเดิมว่าอย่างนี้ทุจริต ก็เลยเอามาลองเหมาดูว่าเราทุจริต แต่ไม่ใช่นะครับ เริ่มต้นก็ไม่ถูกแล้ว โควตาข้าวอียูนี่มันเริ่มมาสมัยท่าน มันเริ่มนานแล้วนะครับ คนที่ไปเจรจาเรื่องอียู ๓ ประเทศที่เข้ากับ อียูใหม่นี่เราเสียผลประโยชน์ เพราะว่าพอเข้าอียูปั๊บ ๓ ประเทศนี่ต้องขึ้นภาษีหลาย ๆ อย่างด้วยกัน เพราะฉะนั้นเราก็ไปเจรจา อันนี้เกิดขึ้นในสมัยที่แล้ว ๆ มานะครับ ผมคิดว่าไม่ต่ำกว่า ๕ - ๖ ปีที่แล้วมา เรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับข้าวสักนิดเดียว ผลประโยชน์เรื่องอื่นทั้งนั้น แต่ว่าเจรจาแล้วอียูบอกว่า เอ้า เอาข้าวไปก็แล้วกัน ให้โควตามาประมาณ ๖๐,๐๐๐ ตัน ซึ่งแยกเป็นข้าว ๓ - ๔ ประเภท ประเภทที่คนสนใจมากคือข้าวขาวหรือหอมมะลิ เพราะอียูมีภาษีสูงนะครับ ประมาณ ๔๐๐ อียู อันนี้ถูกต้องนะครับ ตรงนี้เป็นหัวใจที่ทุกคนอยากได้ข้าวอียูไป แล้วก็มีการต่อสู้กันในเรื่องของการค้าและการเมืองตั้งแต่สมัยเก่ามาตลอดนะครับ ว่าทำอย่างไรจะให้ข้าวตัวนี้อยู่กับทางพ่อค้ากลุ่มไหนอย่างไร ๆ บ้าง ก็มีกติกาเกิดขึ้นมามากมาย กติกาเหล่านี้เป็นกติกาที่ตั้งขึ้นในสมัยท่านเป็นรัฐมนตรีนะครับ ทางท่านศุภชัยก็ได้มีการแก้ไขกติกาเป็นบางครั้งบางคราว ผมเองก็ไม่อยากพูดถึงท่านศุภชัยมาก เพราะเราจะไปเจอกันที่จังหวัดขอนแก่นวันที่ ๓ นี่นะครับ เพราะไปพูดเรื่องของเอเปค แต่ว่าถ้าพาดพิงถึงท่านก็ไม่ได้เจตนา เพราะอย่างไรก็ตามทุกเรื่องมันก็พาดพิงไปถึงรัฐบาลเดิมนะครับ รัฐมนตรีช่วยบางคนที่เข้ามาดูแลก็อาจจะโดนพาดพิงถึง ตรงนี้ก็ต้องถือว่าเป็นเรื่องต่อเนื่องกันนะครับ เพราะฉะนั้นการต่อสู้เรื่องข้าวอียูนี่มันมีกระบวนการกันมาหลายอย่าง สมัยก่อนรัฐบาลไม่ให้เลยนะ เอาไปหมดไม่ให้พ่อค้าเลยไปจัดการเองเลยก็มี ให้ อคส. จัดการร้อยเปอร์เซ็นต์ก็มี ----------

แล้วก็ทำไม่สำเร็จก็มี แล้วเอามาคืนพ่อค้าก็มี ฉะนั้นตรงนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นมานาน ผมเข้ามาเขาบอกว่ากระบวนการนี้ต้องเอาเร็ดคอร์ด (Record) ของพ่อค้าที่ส่งเข้าไปอียูจริง ๆ เอามาเรียงลำดับกันนับกันเลย ๓ ปีว่าใครส่งไปมากเท่าไร แล้วก็เอาสัดส่วนหารตรงนั้น คนไหนส่งมากก็จะได้ข้าวอียูมาก เช่นเราพูดถึงประมาณ ๑๒,๐๐๐ ตันที่เป็นข้าวขาวทุก ๆ คนอยากได้ก็จะมาดูสัดส่วนกัน ก็มีการทะเลาะกันมาก บางคนบอกว่าเอ๊ะน่าจะเอาปีเดียว ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านได้สัญญาไว้ในระเบียบปฏิบัติของปีหนึ่งก่อนผมจะเข้ามาบอกว่าเอาปีที่ ๓ ปีไปก่อน ดูเร็คคอร์ด ๓ ปีไปก่อน แล้วปีต่อไปค่อยดู ๑ ปี จะมีผลต่างกันเยอะก็อาจจะเป็นเจตนาดีของท่าน แต่สุดท้ายก็ไม่ได้ปฏิบัติตามนั้น มาถึงสมัยผม ผมเพิ่งเข้ามาใหม่ ๆ ผมก็เห็นชอบไปตามนั้นทุกอย่าง ก็เอาระเบียบเดิมคือ ๓ ปี แล้วก็แจกสรรกันไปตามนั้น พอปีที่ ๒ เป็นเรื่องที่เรามานั่งดูยุทธศาสตร์ของข้าว หอมมะลิถ้าท่านจำได้ช่วงนั้นมันราคาตกเลยนะครับ มันไหลมาตั้งแต่ปลายรัฐบาลที่แล้ว ไหลลงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงเหลือ ๒๗๐ เหรียญต่อตัน อันนั้นต่ำสุดซึ่งมันพิสดารมากไม่น่าเกิดกับเมืองไทย เราก็มาจับประเด็นได้ว่ามันเป็นเพราะว่าเอาข้าวมาปนกัน หอมมะลิเคยส่งไปขายแค่ ๑ ล้าน ๒ แสนตัน ต่างประเทศ มันกลายเป็น ๓ ล้านกว่าตัน ของก็เลยถูกทันที อันนี้ก็ไม่อยากกล่าวหาพ่อค้ามันเป็นเรื่องจริง เราก็เลยมาตั้งระเบียบปฏิบัติตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมา ปลายปี ว่าต่อไปนี้ข้าวหอมมะลิจะต้องเป็นข้าวที่มีคุณสมบัติเป็นหอมมะลิจริง ๆ ไม่ใช่ว่าหอมมะลิ ๕๐ แล้วบอกว่าบวกข้าวอื่น ๕๐ แล้วบอกนี่ชื่อหอมมะลิ ไม่ใช่ เสียหายหมด ฉะนั้นเราก็ตั้งกติกาว่าเอา ๘ เปอร์เซ็นต์เป็นหลัก ปนได้ไม่เกิน ๘ เปอร์เซ็นต์ถึงจะเรียกว่าหอมมะลิ ถ้าปนเข้าไปต้องบอกว่าปนเท่าไร แต่อย่างไรก็ตามไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ และต้องบอกสัดส่วนของการปน ตรงนี้ต่อสู้กันมามาก ถ้าจำไม่ผิดท่าน ต้องจำนะครับปีที่แล้วมกราคมเริ่มเปิดใช้กติกาใหม่ ไม่มีการยอมแพ้กัน ทั้งนักธุรกิจ พ่อค้าส่งออกก็สู้กัน รัฐบาลกระทรวงพาณิชย์ก็ต้องเข้าไปทำงานรุนแรงขึ้น เกิดการกระทบกระทั่งมากขึ้น มากจริง ๆ นะครับ พ่อค้าไม่พอใจมาก ๆ เพราะเขาเคยขายออเดอร์ (Order) ได้อย่างนี้ ๆ ไม่สนใจหรอกครับเขาขายราคาต่ำ ราคาแพง ขอให้ขายได้จำนวนมาก ๆ ถ้าเขาขายได้ราคาต่ำเขาก็มาบีบโรงสีซื้อราคาต่ำ โรงสีก็ไปบีบซื้อราคาต่ำจากเกษตรกร เพราะฉะนั้นข้าวในปี ๒๕๔๔ ทั้งปี ถ้าท่านจำไม่ผิดนะครับ ราคาข้าวหอมมะลิ ข้าวเปลือก ไหลลงมาจนกระทั่งน่าใจหาย มันเป็นข้าวนาปรัง เหลือแค่ ๔,๗๐๐ บาท

ณ เดือนตุลาคม ซึ่งปกติตุลาคมเป็นช่วงที่ข้าวหอมมะลิยังไม่ผลิตออกมาใหม่ แล้วปลายฤดูมันต้องขึ้นไป ๘,๐๐๐ ๗,๐๐๐ ได้ กระบวนการนี้ทำให้ข้าวราคาไหลตกมาก ผมพูดตรงนี้ยืดยาวนิดหนึ่ง แต่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน แนวคิดของเราก็คือว่าทำอย่างไรที่จะให้ราคาข้าวหอมมะลิกลับขึ้นมาใหม่ ผมเน้นเรื่องข้าวหอมมะลิเป็นหลักเลย เพราะผมรู้ว่าถ้าผมทำหอมมะลิได้ตัวเดียว ข้าวทุกตัวรับรองว่าติดแหผมไปหมด แล้ววันนี้เป็นเรื่องจริง อันนี้เป็นเรื่องจริงนะครับ ฉะนั้นข้าวหอมมะลิที่เราทำก็คือ ๑. เราตั้งกติกาใหม่ มีการต่อต้านรุนแรง ๒. รัฐบาลต้องมีความเกี่ยวข้องในการเข้าไปแทรกแซงขายบ้าง อันนี้เป็นที่ไปที่มาของรัฐบาลไม่ได้ให้ข้าวไปหมดครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์อย่างที่เขาต้องการ เก็บไว้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ไม่ได้แปลว่าจะไปให้ อคส. นะครับ ผมต้องขอปฏิเสธว่าท่านเอาหนังสือพิมพ์ฉบับเดียวซึ่งมาอ่านเป็นเรื่องเป็นราวแล้วก็พูดซ้ำพูดซากว่าทำไมให้ อคส. แล้วไม่ให้ แล้วจะให้ คือเป็นเรื่องของข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งผมก็ไม่อยากจะปฏิเสธว่าให้สัมภาษณ์หรือไม่ให้สัมภาษณ์ แต่ผมเชื่อว่าเจตนาผมไม่ได้ต้องการให้ อคส. ผู้อำนวยการอาจจะอยากได้ ข้าราชการอาจอยากได้แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่ อันนี้เป็นยุทธศาสตร์ที่เราเก็บไว้ครับ ----------

ช่วงนั้นผมมีข้าวหอมมะลิอยู่ในคลังสินค้าของเราจำนวนหนึ่ง ราคามันตกเหลือ ๒๗๐ เหลือ ๓๐๐ เหรียญขึ้นมาหน่อยหนึ่ง วันที่ผมทำคือมิถุนายน พอเริ่มกติกา ๑ มกราคม ไม่ได้ผล ๑ มิถุนายนผมต้องออกกติกาใหม่รุนแรงขึ้นตรวจสอบข้าวหอมมะลิที่ออกไป จากนั้นมาราคาค่อยเขยิบขึ้น ประกอบกับช่วงนั้นเราต้องขายข้าวหอมมะลิเป็นตัวอย่างจากรัฐบาลที่ราคาสูงกว่าปกติ ปกติเราขายข้าวที่ เอฟโอบี (FOB) แล้วก็ทอนราคามาเป็นที่เอ็กแวร์เฮาท์ (ex - warehouse) หมายความว่าต้องมีค่าใช้จ่าย เป็นราคาที่ เอฟโอบี จะสูงกว่า เอ็กแวร์เฮ้าส์ก็คือว่าที่โกดังแถมกระสอบไปด้วยราคาเท่าไรต่อตัน แล้วก็ขนออกไป ในกระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการที่อยู่ในความนึกคิดว่าต้องการที่จะทำให้สินค้าข้าวราคาสูงขึ้นและเป็นการเสริม วันนั้นเราได้ขายได้ ๕๐๐ เหรียญต่อตันที่ราคา เอ็กแวร์เฮ้าส์ ซึ่งราคาหอมมะลิถ้า เอ็กแวร์เฮ้าส์ ตอนนั้นจากโรงสีผมว่าได้กิโลกรัมละประมาณสัก ๑๒ บาท ๑๑ บาทได้หรือเปล่ายังไม่ทราบ ก็ออกมาจะเห็นชัดว่าราคาที่โรงสีกับราคาที่คลังสินค้าของเราเป็นราคาเทียบกันได้ ต่างกันนิดหน่อย ฉะนั้นวันนี้เราพูดถึงราคาเท่าไร ๆ มันมีกลไกของราคาขึ้น ๆ ลง ๆ ตลอดเวลา แต่ข้าวหอมมะลิราคามันเริ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่ช่วงที่ผมพูดเมื่อสักครู่นี้ราคายังตก เราขายได้ ๕๐๐ เหรียญต่อตัน พระเอกแล้วนะครับ พระเอกมาก ๆ แต่ขายไปนิดเดียว มีข้าวอยู่ประมาณ ๖,๐๐๐ ตัน ก็ตัดส่วนออกไปจาก ๒๐,๐๐๐ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็เหลือ ๖,๐๐๐ ตัน ขายที่ราคา แลนด์มาร์ค (Landmark) มาร์ค (Mark) ไพร์ส (Price) ไว้ก่อน จากนั้นมาข้าวหอมมะลิราคาขึ้นตลอดครับ ปี ๒๕๔๕ ขึ้นทั้ง ๒ ทาง ผมไปทำมาร์เก็ตติ้ง (Marketing) ไปเมืองจีน ไปหลาย ๆ ที่ด้วยกัน ไปกับพ่อค้าส่งออก ไปกับเกษตรกร ไปกับทุก ๆ คนที่เกี่ยวข้องราคาสูงขึ้น ผมก็ไม่เข้าใจนะว่าวันนี้ท่านไปเอาข้อมูลจากไหนมา ข้าราชการของผมก็แหมไม่น่าจะเอาข้อมูลอย่างนี้ให้ท่าน แต่ที่จริงข้อมูลอันนี้ไม่ใช่ความลับเลย แล้วการสั่งงานของผมนี่ผมระมัดระวัง บางเรื่องบอกให้ผมทราบนี่ผมไม่ทราบ ผมไม่ยอมทราบด้วย ให้เห็นชอบ ผมไม่เห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นบางทีท่านอ่านให้ฟังนี่มันเข้าใจผิด หลายเรื่องด้วยกันเข้าใจผิด เรื่องประเด็นของการขายต้องเรียนให้ทราบว่า มันไม่ใช่เฉพาะเรื่องนี้ สมัยที่ผม

ขายข้าวตอนนี้ หรือขายมันสำปะหลังตอนนี้ที่มันได้ราคา ไม่ได้ขายแบบสมัยที่ท่านทำกัน เอามาประมูลนะครับ เดี๋ยวมีเรื่องอีกเยอะแยะเดี๋ยวเล่าให้ฟังนะครับ ถ้าถึงเรื่องข้าวอื่น ๆ เอามาประมูลกัน ขายราคาถูกลงไปเยอะแยะ ขาดทุนเป็นพัน ๆ ล้านบาท มากมาย วิธีที่เราเปลี่ยนไปคือว่า เราต้องเอาสินค้าให้เขาเสนอราคาเข้ามา ตั้งแต่ขายข้าวโพดแล้วครับ ทำมาเรื่อย ขายกาแฟก็ทำอย่างนี้ ขายมันสำปะหลังก็ทำอย่างนี้ ตอนแรกขายให้เขาเสนอราคาเข้ามา อาจจะราคาถูกหน่อยขายไป ประเดี๋ยวเขาก็ติดใจเขาก็มาใหม่ เขาขอซื้อราคาแพงขึ้น เกิดการแข่งขัน สุดท้ายโหลงโจ้งแล้วเราได้กำไร ผมทำเรื่องมันสำปะหลังที่ติดค้างมาจากท่าน ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตัน กำไรนะครับ เป็นครั้งแรกในชีวิตในประวัติศาสตร์ไทยก็แล้วกันนะครับว่าขายสินค้าเกษตรที่รับจำนำแล้วกำไรคือมันสำปะหลัง เพราะว่าวิธีการทำอย่างนี้ แล้วทุกอย่างวันนี้ไม่ว่าจะขายข้าวอย่างไร ระบายข้าวอย่างไร รัฐบาลได้รับข้าวเข้ามามากจริง ไม่ได้แปลว่ารัฐบาลจะทำให้เกิดความเสียหาย จะใช้เงินมากจริงแต่เป็นเงินหมุนเวียนแล้วมันกลับมาทีหลังได้ เมื่อเราขายสินค้าออกไป ถ้าจังหวะเคราะห์ดีเราขายได้ของราคาดี อย่างวันนี้ผมเรียนท่านเลยว่า ผมจำนำข้าวหอมมะลิที่ ๖,๕๐๐ บาท เกษตรกรก็มีความสุขแล้วตอนนั้น ๖,๕๐๐ ๖,๖๐๐ ๖,๗๐๐ ตาม ๓ ระดับด้วยกัน เดี๋ยวนี้ขึ้นไป ๘,๐๐๐ กว่านะครับ มาไถ่ถอนกันหมด ฉะนั้นข้าวหอมมะลิวันนี้ผมถือว่าผมทำสำเร็จ สำเร็จแล้วก็ยั่งยืนด้วย เพราะพ่อค้าทุกคนให้ความร่วมมือ อันนี้คือพูดหลังจากที่เรามีปัญหากันระหว่างพ่อค้ากับข้าราชการทำไมต้องทำอย่างนี้ เดี๋ยวนี้ทุกคนเห็นชอบหมดแล้ว วันนี้ข้าวหอมมะลิไปอยู่ที่เกือบ ๕๐๐ เหรียญต่อตัน ต้องหยุดราคาเอาไว้นะครับ ไม่ได้คุยโม้นะครับ พ่อค้าบอกกันว่าเราต้องหยุดราคาไว้ให้เรามีเสถียรภาพในประเทศก่อน กำไรทุกคนถ้วนหน้าแล้ว โรงสีกำไรแล้ว พ่อค้ากำไรแล้ว เกษตรกรกำไรแล้ว มาถอนจำนำไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ไทยว่าต้องถอนจำนำข้าวในเดือนมีนาคม ----------

ข้าวขึ้นมาถึง ๘,๐๐๐ - ๙,๐๐๐ บาท ถ้าสีได้ ๔๒ กรัมนี่หมื่นบาทแล้ว แต่ของไม่ค่อยมีวันนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้มีนาคมของขึ้นราคาหมด ไม่เคยมีเกษตรกรถึงได้เงินเพิ่มอีกคนละ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ บาทในการจำนำ อันนี้เป็นสิ่งที่ผมต้องเล่าเรื่องมาโยงนะครับ ทีนี้มาถึงประเด็นที่ว่าเราขายข้าวตรงนี้ เราก็ขายโดยวิธีไม่ได้ประมูลนะครับ ใครอยากเสนอราคาเสนอมา แต่ก็ต้องมีคอนดิชั่น (Condition) แปลว่าต้องมีเหตุมีผลว่าจะรับไปอย่างไรอะไรอย่างไรบ้าง และตรงนี้ท่านเข้าใจผิดว่าเราให้ อคส. ขาย ไม่ใช่ เราให้กระทรวงพาณิชย์เองขาย กระทรวงพาณิชย์ขายก็แปลว่าให้กรมการค้าต่างประเทศ เพราะทุกอย่างเราขายจีทูจี (G to G) นี่กรมการค้าต่างประเทศที่เรียกว่า คต. ชื่อสั้น ๆ นี่นะครับ เป็นคนขายทำสัญญาทั้งนั้น แล้วตัว คต. นี้ทำสัญญามาเยอะแยะ วันนี้เราทำสัญญากับฟิลิปปินส์เกือบ ๓ แสนตันจบไปแล้ว แล้วทำสัญญากับใครต่อใครต่าง ๆ อันนี้เป็นเรื่องใหม่ ๆ ที่ท่านไม่รู้นะครับ และก็ไม่เคยทำมาก่อน ถามว่าผิดกติกาไหม ผมก็นั่งปรึกษาข้าราชการตลอดเวลา ไม่ผิดนะครับ เขาบอกว่าทำได้ เสนอราคาเข้ามา เพราะฉะนั้นเวลาราคาเข้ามาเราอยากจะขาย ถ้าราคาดีเราก็ขาย ราคาไม่ดีเราก็ต่อรอง หรือไม่เราก็ยกเลิก ฉะนั้นกระบวนการเหล่านี้จะทำให้ราคาสินค้าที่ขายไม่ตก เพราะฉะนั้นบริษัทที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ ผมเองก็จำชื่อไม่ได้บังเอิญค่อย ๆ เปิดอ่านดู ผมไม่ได้อยู่ในกระบวนการทำพวกนี้ เพียงแต่สั่งไว้ว่าตรงนี้ คต. ขายเอง เมื่อขายเองนี่กติกาที่เราวางไว้ต่าง ๆ เช่น พ่อค้าเอาไปขาย พ่อค้าจะได้เอ็กซ์ปอร์ต ไลเซินซ์ (Export licence) เพื่อไปแอพพลาย (Apply) ขออิมพอร์ท (Import) ไลเซินซ์ ของประเทศอียู อียู ๑๕ ประเทศไปไหนก็ได้ ตรงนี้ต้องเริ่มจากเราก่อน ต้องมีเอ็กซ์ปอร์ต ไลเซินซ์ก่อน กติกาก็บอกว่าต้องเอา ๕,๐๐๐ บาทเพราะถือว่าได้สัดส่วนมากหน่อย ก็เอา ๕,๐๐๐ ต่อตันมาวางให้กับทาง คต. ก่อน เงินกองนี้ก็เก็บเข้าเป็นเงินทุนข้าวนะครับ ฉะนั้น ๕,๐๐๐ บาทนี่ไม่ตกหล่นหายไปไหนเลย ทีนี้พอเราขายเองก็ตัวเราเองอยู่ใน คต. ด้วยกัน มันอยู่อาจจะคนละกองอยู่ใกล้ ๆ กัน เขาก็ไม่กล้าปฏิบัติเพราะเขาไม่เคยทำมาก่อน บอกก็เราขายเองใช่ไหมวันนี้ เราขายเองเราขาย ๖,๐๐๐ ตันเราได้เงินมาเท่าไร ของที่ได้มานั้นท่านบอกว่าบริษัทนี้ไม่มีตัวตน ไม่อยากใช้คำว่าโกหกนะ ~~ขี้~~ เพ้เลย ใช้ไม่ได้นะครับ แอลซี (L/C) เขาเปิดมาก็มี แอลซีตัวอย่างก็มีแอลซีแบงก์ไหนจะยอมเปิดแอลซีโดยบริษัทไม่มีตัวตน ถ้าท่านอยากรู้มาดูนะครับ มาขอดูต่อได้ แต่การพูดเรื่องปะติดปะต่อเหมือนกับว่าทั้งหมดนี้ทำโดยบริษัทอะไรก็ไม่รู้ จดทะเบียนเท่าไร

ก็ไม่ทราบ แต่ว่าการค้าขายต่างประเทศต้องเข้าใจนะครับว่า อินเตอร์เนชั่นแนล โบรคเกอร์ (International broker) หรือเทรดเดอร์ (Trader) เป็นพ่อค้านะครับ เขาจะมารับสินค้าแล้วเขาจะค่อย ๆ จ่ายออกไป ในกรณีนี้เขาค่อย ๆ จ่ายออกไปขึ้นเรือทีละ ๒๐ - ๓๐ ตัน ไปเรื่อย ๆ นะครับ นี่กระบวนการที่ขึ้นเรือไป แล้วเขาไม่ต้องมาบอกคุณละครับว่าเขาต้องขายไปตันละเท่าไร เราไม่มีสิทธิจะไปรู้เขา เขาต้องเอากำไรแน่ เราพอใจราคาขายหรือเปล่า ถ้าเราพอใจราคาขายเราก็ขาย เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ทำขึ้นเจตนาบริสุทธิ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ----------

ผู้ที่เห็นว่าทำไม่ถูกคืออาจจะเป็นพ่อค้าบางกลุ่มที่ว่า เอ๊ะผมเคยได้ตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตอนนี้หายไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วปีนี้จะเหลือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่เรื่องแปลกเลยนะครับ ยุทธวิธีที่วางไว้อีกเหมือนกันว่าจะเอาอย่างไรกับตรงนี้ เพราะเรามีข้าวหอมมะลิใหม่ ตอนนี้ราคา ๔๕๐ เหรียญต่อตัน ทำกำไรเยอะแยะเลย ผมก็อยากทำกำไรให้เกษตรกรนะครับ ไม่ใช่ทำกำไรให้กับพ่อค้า พ่อค้าถ้าเอาตรงนี้ไปหมด เอาไปซื้อข้าวที่ไหนราคาเท่าไรเราก็ไม่ทราบ เขาก็ได้กำไรไป วันนี้ท่านมาซื้อข้าวจากยุ้งฉางของรัฐบาลนี่ เราได้ราคาชัดเจน แต่ตรงนี้ท่านอย่าตกใจว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์นี้ผมจะไปทำให้เสียหายนะ อาจจะเสียหายกับพ่อค้า แต่จะเป็นผลดีกับประเทศชาติ ผลดีกับเกษตรกร แล้วผมทำงานตรงนี้ต้องบอกท่านว่า ท่านนายกให้ผมอยู่อีกปีหนึ่ง ผมก็ทำอย่างนี้ เพราะได้รับคำสั่งมาบอกต้องทำราคาสินค้าเกษตรให้อยู่ให้ได้ ผมบอกกับประชาชนว่าวันนี้สินค้าเกษตรหอมมะลิไม่ต้องห่วงแล้ว ไม่มีตก ต้นฤดูใหม่ตุลาคม พฤศจิกายน ปีหน้า ไม่ไหลลงมาเป็น ๕,๐๐๐ บาทแน่นอน เพราะวันนี้มันแข็งเป๊กจะเป็นหมื่นบาทอยู่แล้ว ฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่เราทำเป็นเรื่องจริงจัง ฉะนั้นในเรื่องของ ๕,๐๐๐ บาทนี่ ประเด็นที่คุณพูดซ้ำพูดซาก วนซ้ำวนซาก เอามติที่ผมเขียนต่าง ๆ มา ไม่ใช่เลย ข้าราชการเขาบอกว่าเขาไม่กล้าทำตรงนี้เพราะเขาไม่แน่ใจ เขาบอกไม่แน่ใจว่าระหว่าง ๒ กองนี้มันจะต้องจ่ายเงินกันก่อนหรือเปล่า ผมบอกมันมีแอลซี (L/C) มาทั้งใบเบ้อเร่อมีไหมก็เอามาดูกัน บอกมีแอลซี คอนเฟิร์ม (Confirm) ไหม คอนเฟิร์ม ถามว่าแบงก์เรียบร้อยไหม เรียบร้อย พอส่งข้าวแต่ละล็อตก็เบิกเงิน เบิกเงินก็เอาไปสิ สัดส่วน ๕,๐๐๐ อยู่ระหว่างกองตรงนั้นเอง ที่เหลือก็คือเงิน คชก. ก็เข้าแบงก์ ตรงนี้โปร่งใสทุกอย่าง ไม่มีอะไรเพี้ยนเลย ผมเรียนท่านตรงนี้ว่า ตรงนี้เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะอภิปราย เพราะเป็นเรื่องประเภทที่เรียกว่า เป็นการทำงานข้อมูลอะไรผมก็ไม่ทราบท่านเอามาจากไหน แล้วก็ข้อมูลนี้ไม่ได้ปิดบังอะไรเลย ท่านตรวจสอบได้ตลอดเวลา ผมเรียนท่านอย่างนี้ว่า ไม่อยากใช้เวลาท่านมากตรงนี้ แต่ผมไม่อยากจะให้คนเข้าใจผิดว่า รัฐบาลนี้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผมนี้มีผลประโยชน์ ผมควรจะต้องโดนพิจารณาให้ถอดถอน แม้กระทั่งที่บอกเป็นไม้เด็ดของท่านวันที่เท่าไร ๑๑ ตุลาคมนี่ ผมไปลงใช้ชื่อว่าให้หักเงินตรงนี้ไว้ ที่เหลือให้ส่ง คชก. ก็ที่อธิบายให้ฟัง ก็หักไว้ ก็คือ คต. ก็เก็บไว้ ที่เหลือก็ส่ง คชก. มันอยู่ในแอลซีหมดแล้ว เงินไม่ได้หายไปไหน เป็นไปตามกติกา เพียงแต่วิธีการจัดการผิดเพี้ยนไป และพอทำอย่างนี้เป็นแลนด์มาร์ก (Landmark) ของผม เป็นไพรซ์มาร์ก (Price

mark) ของผมที่ทำให้ราคาเริ่มต้นขึ้นมาตลอดเวลา วันนี้หอมมะลิไปถึง ๔๙๕ เหรียญต่อตัน แล้วก็ผมเรียนเลยว่าข้าวเปลือกวันนี้ถ้าคนไหนมีข้าวเปลือกที่สีได้ ๔๒ กรัมต่อ ๑๐๐ กรัม ท่านจะขายได้ ๑๑,๐๐๐ บาท ถ้ามีไปขายเลย โรงสีรับซื้อหมด วันนี้โรงสีขายข้าวให้กับผู้ส่งออกกิโลกรัมละ ๒๐ บาทแล้ว ๒๐ - ๒๑ บาทแล้ว ๑๙ บาทนี่เราเพิ่งจะขึ้นตัวเลขมาเป็นเกือบ ๒๐ บาท ท่านไปถามโรงสีวันนี้แฮปปี้ไหม ไปถามดูทุกคนเป็นอย่างไร ผู้ส่งออกไม่มีปัญหาเหมือนกัน เพราะถือว่าผู้ส่งออกนี่เขาได้กำไรสัดส่วน แต่ถ้าข้าวข้างนอกขึ้นราคาเร็วเกินไป เขาไปขาย ๕๐๐ เหรียญ ๖๐๐ เหรียญ เขาอาจจะขาดทุนได้ ฉะนั้นตรงนี้เราต้องรักษาราคาตรงนี้ไว้ ผมขออนุญาตเรียนแค่นี้นะครับ เพื่อไม่ต้องการจะรบกวนเวลามาก และขอปฏิเสธข้อกล่าวหาโดยสิ้นเชิง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านอาคมครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะเป็นผู้สนับสนุนญัตติ และเป็นคนหนึ่งที่อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการ นายอดิศัย โพธารามิก ท่านรัฐมนตรีพูดเมื่อสักครู่ว่า พ่อค้าคนไหนส่งข้าวไปในตลาดอียูมาก หมายถึงนอกโควตานะครับ รัฐบาลก็จะจัดสรรโควตาให้มาก นี่ท่านรัฐมนตรีพูดเองนะครับเมื่อสักครู่ ในรัฐบาลก่อนเขาก็ทำเช่นนี้ครับ เขาจึงไม่แบ่งให้กับบริษัทต่างประเทศ เขาแบ่งให้กับบริษัทซึ่งเป็นคนไทย เพราะว่ามันเป็นแรงจูงใจที่จะให้พ่อค้าข้าวไปซื้อข้าวมาจากเกษตรกร และจะดูย้อนหลังกี่ปีก็ตามนี่คือมาตรการที่รัฐบาลที่แล้ว ๆ มาเขาทำ ----------

แต่ท่านบอกว่าของท่านทำไม่เหมือนคนอื่น ส.ส. กรุงเทพมหานคร พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ พยายามจะถามแต่ท่านไม่ตอบ เช่น ถามว่าทำไมไปจัดสรรให้กับบริษัทต่างประเทศ ท่านบอกว่าให้กรมการค้าต่างประเทศขาย ท่านก็รู้นะครับว่า เมื่อสักครู่นี้เขาพยายามจะบอกว่าการทำเช่นนั้นมันไม่เคยทำมาก่อนและไม่ถูกต้อง เพราะว่าท่านเอื้อประโยชน์หลายอย่าง เช่น บริษัทนี้ไปจดทะเบียนในประเทศอื่นถือว่าเป็นบริษัทต่างประเทศ แล้วเวลามีปัญหาก็คือว่าวางเงิน ๓๒ ล้านก่อน ก่อนที่จะได้ใบส่งข้าว ท่านก็มาสั่งการให้ช่วยเหลือ พอสั่งการให้ช่วยเหลือข้าราชการก็บอกว่าเอาเข้า กนข. สิท่านก็ถอดเอาออกมา สิ่งเหล่านี้ท่านต้องตอบ นี่คือผมอยากจะกราบเรียน เพราะอะไรครับท่านประธานครับ เพราะว่าโควตาที่ได้นี้จำนวน ๒๐,๐๐๐ กว่าตัน ยกเว้นภาษี ๔๐๐ เหรียญ ๔๐๐ เหรียญคิดเป็นเงินก็ ๓๕๒ ล้านบาท นี่คือคำสงสัย แต่ว่าท่านรัฐมนตรีไปตอบเรื่องโน่น เรื่องการขายข้าว เขารู้กันแล้วข้าวขายอย่างไร ข้าวถ้าแพง ถ้าในกรณีที่ท่านบอกว่าเวลานี้กำลังแพงก็มันไม่ใช่ฤดูกาล นี่ต้นฤดูมันก็ต้องแพง ในขณะนี้ข้าวมันไม่ใช่ต้นฤดู แต่ว่าพอถึงต้นฤดูมันก็ต้องมีมาตรการที่จะไปช่วยเหลือเกษตรกร นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนเรื่องนี้เป็นประเด็นแรกที่ท่านพยายามจะพูด แล้วกรณีที่ท่านบอกว่าบริษัทนี้ไม่มีตัวตัน ท่าน ส.ส. พุทธิพงษ์ไม่ได้พูด บอกว่ามีตัวตน แต่จดทะเบียนด้วยวงเงินเล็กน้อยแต่ปล่อยให้มาค้าข้าวตั้ง ๖๐๐ ล้านบาท นี่ต่างหากครับที่เขาถาม และทำไมล่ะครับต้องไปจัดสรรให้กับบริษัทต่างประเทศ ท่านรัฐมนตรีจะขายเองก็ได้ ท่านบอกว่าดึงเอามาเพื่อจะขายเอง บริษัทในประเทศก็มีความสามารถ ถ้าท่านต้องการเอาเรื่องนี้ไปเป็นการแทรกแซง สมมุติที่ท่านอธิบาย บริษัทต่างประเทศเหล่านี้ในวงการค้าข้าวเขาปิดกันให้แซดเลยว่าท่านรัฐมนตรีมีส่วนอยู่ด้วย ที่ผมพูดเช่นนี้เพราะต้องการให้ท่านปฏิเสธอย่างไร ให้ท่านปฏิเสธว่าบริษัทนี้ท่านไม่มีส่วนรู้เห็นและไม่เป็นเจ้าของบริษัท ผมอยากให้ท่านปฏิเสธเพราะท่านอยู่ในสภานี้คนก็จะได้หายสงสัย เพราะฉะนั้นที่เขาลือกันนี่ว่าท่านเป็นเจ้าของบริษัท ไม่จริง หรือถ้าท่านบอกว่าผมกล่าวหาท่าน ท่านจะฟ้องผมก็ได้ แต่ว่าโดยข้อบังคับ โดยเอกสิทธิ์ในสภานี้ท่านตอบดีกว่า ท่านไม่ต้องลากผมไปศาล แต่ถ้าท่านลากผมไปศาลได้ ผมก็ยินดี ผมจะได้อ้างบริษัทชัยพรค้าข้าวเป็นพยาน ท่านประธานครับ นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านในเบื้องต้นนะครับ กรณีที่ท่านตรีพลพูดก็เหมือนกัน ท่านตรีพลพยายามจะพูดถึงเรื่องนโยบายที่ท่านกระทำนี่มันผิดพลาด ทำให้ปาล์มน้ำมันตกต่ำ พยายาม

จะท้วงติงท่าน แต่ว่าท่านก็พยายามจะบอกว่าปาล์มตกไม่เป็นไร ขณะนี้เกษตรกรพออยู่ได้ แต่ว่าราคายางดี คือพืชตัวไหนดีท่านก็ยกตัวอย่างแต่ตัวนั้นน่ะ ในขณะที่พืชที่ตกต่ำ อย่างเช่น เวลานี้ผลไม้จากเชียงใหม่ภาคเหนือมารออยู่หน้าทำเนียบ นั่นท่านก็ไม่ได้แก้ แต่กรณีปาล์มนี่นะครับ ในสินค้าเกษตร ผมเคยอยู่กระทรวงเกษตร พวกเราก็เคยเป็นรัฐบาล ประเทศไทยมีสินค้าเกษตรมากมายมันมีความเป็นไปได้ พืชบางตัวนี่ราคาจะแพง มันเป็นเรื่องของอุปสงค์อุปทาน นี่รัฐมนตรีเข้าใจดี โดยเฉพาะรัฐมนตรีข้าง ๆ นี่จะรู้เรื่องดี มันเป็นเรื่องของอุปสงค์และอุปทาน เพราะฉะนั้นถ้าความต้องการมาก ผลผลิตน้อยราคาก็แพง กรณียางก็จะเป็นเช่นนั้น ในตลาดรู้กันหมดว่าเวลานี้จีนต้องการมาก ญี่ปุ่นต้องการมาก อเมริการ่วมซื้อด้วย เมื่อซื้อด้วยมันก็ต้องแพง แต่ท่านก็บอกว่ารัฐบาลของท่านก็ทำให้ของแพง แน่นอนผมเป็นเกษตรกร ผมสนับสนุนเกษตรกรให้เกษตรกรพอใจ กรณีปาล์มเขาถามประเด็นเดียวท่านไม่ตอบ เขาถามว่าท่านเป็นรัฐมนตรีทำไมไปประกาศเป็นสัญญาประชาคมไว้ที่สุราษฎร์ธานีต่อหน้าท่านผู้แทนสินิตย์ว่า ในรัฐบาลไทยรักไทยราคาปาล์มจะไม่ต่ำกว่าราคา ๓ บาท ตรงนี้ต่างหากที่ท่านต้องตอบ จะไม่ต่ำกว่าราคา ๓ บาท แต่ว่าวันนี้ท่านก็ยืนยันแล้วว่าบาทกว่า ๑.๗๐ บาท ๑.๘๐บาท และท่านบอกว่า ๑๗ เปอร์เซ็นต์มีถึง ๒ บาทกว่า บ้านผมก็มีปาล์มครับ ตอนที่ปาล์มตกลงไป ๑.๒๐ บาท ผมมาทวงสัญญาท่านว่า รัฐมนตรีอดิศัยต้องรับผิดชอบ เพราะท่านไปสัญญา แต่ถ้าท่านบอกว่าเป็นกลไกตลาด ถ้าปาล์มออกมากมันต่ำอย่างนี้ผมฟังได้ แต่ท่านอย่าไปสัญญา เพราะว่าวันนั้นท่านพลาดอย่างไร ท่านเห็นว่าตอนต้นฤดูกาลที่ปาล์มไม่มีลูก เพราะปาล์มมันจะมีช่วงพีค (Peak) อยู่ เดือนนี้มันจะพีค ราคาปาล์มมัน ๔ บาทกว่า พอ ๔ บาทกว่าท่านไปที่สุราษฎร์ธานีท่านก็เลยกระโดดใส่เลย พี่น้องชาวสุราษฎร์ธานี ผมเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์ ผมจะไม่ทำให้ราคาปาล์มต่ำกว่า ๓ บาท ตบมือหน่อย ชาวบ้านก็ตบมือครับ เพราะตอนนั้นราคามัน ๔ บาทกว่า ----------

แล้วท่านยังพูดต่อไปอีกนะครับ นี่ผมขออนุญาตฟ้องนายกทักษิณเลยนะครับว่าท่านไม่ได้เป็น ส.ส. ที่ไปช่วยหาเสียงให้พรรคโดยแท้จริง เพราะท่านบอกว่าถ้าอยากจะให้อดิศัยมาเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์อีกเที่ยวหน้าเลือก พาร์ตี้ ลิสท์ (Party list) ไทยรักไทย ส่วน ส.ส. เขต แล้วแต่พี่น้องคิดเอาเอง มีที่ไหน ส.ส. บอกให้เลือกพาร์ตี้ ลิสท์ แต่ว่า ส.ส. ให้แล้วแต่ เพราะตอนนั้น ส.ส. สินิตย์ยืนอยู่ด้วย ถ้าไม่จริงท่านปฏิเสธ ท่านประธานครับ ผมเริ่มต้นก็อยากจะกราบเรียนกับท่านอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีท่านนี้เพราะผมเป็นผู้สนับสนุนญัตติคนหนึ่ง ท่านประธานครับตอนแรกผมไม่ค่อยเชื่อ เมื่อต้นปีนี้ถ้าเราไม่ขี้ลืมจนเกินไป สื่อมวลชนสายทำเนียบขนานนามคนนั้นขนานนามคนนี้ ซึ่งก็เป็นสิทธิเพราะประเทศไทยเป็นประเทศประชาธิปไตยเขาก็สามารถสะท้อนความรู้สึกของเขาได้ ผมถือว่าการสะท้อนความรู้สึกของสื่อมวลชนเป็นการสะท้อนความรู้สึกของประชาชน ผมหมายถึงสื่อที่ดีนะครับ เพราะฉะนั้นสื่อมวลชนในขณะนั้นตั้งฉายาของท่านว่า ท่านรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก ซึ่งผมกำลังจะไม่ไว้วางใจเป็นรัฐมนตรีที่ให้ฉายาว่าขุนนางค้างสต็อก (Stock) ตอนแรกผมบอกไปกล่าวหาท่านรุนแรง เป็นขุนนางค้างสต็อกได้อย่างไร แต่พอผมฟัง ส.ส. กรุงเทพ ผมบอกว่าใช่เลย ใช่เลยครับ และผมจะมีเหตุผลสนับสนุนเลยว่าท่านต้องเป็นขุนนางค้างสต็อกจริง ๆ ท่านประธานครับ พอคำว่าขุนนางค้างสต็อก เราก็ต้องมาดูคำว่า สต็อก สินค้าใดก็ตามที่เป็นสินค้าค้างสต็อกแสดงว่ามันขายไม่ออก เมื่อขายไม่ออกมันก็ไม่มีคุณภาพเพราะบางทีมันก็หมดอายุ เช่น ปลากระป๋องอย่างนี้มันจะบุบบิบบู้บี้ เราจะเห็นว่าปลากระป๋องพวกนี้จะถูกระบายออกก็เมื่อตอนที่เกษตรกรหรือประชาชนน้ำท่วมจะเห็นกระป๋องพวกนี้เยอะมาก คือเอาไปบริจาคน้ำท่วม บะหมี่สำเร็จรูปก็เหมือนกัน เอาไปให้เกษตรกร เอาไปให้คนยากคนจน สิ่งเหล่านี้คือผมยืนยันว่านั่นคือสินค้าค้างสต็อก แล้วก็ตั้งฉายาท่านนะครับ ไม่ใช่ผมตั้งนะครับ ผมจึงกราบเรียนกับท่านว่านี่คือเหตุผลอันหนึ่งซึ่งผมกำลังจะอภิปรายท่าน แต่ผมจะพูดในเรื่องของจริยธรรม ท่านประธานอาจจะสงสัยว่าผมพูดได้หรือในญัตติมีไหม ท่านประธานครับผมก็เป็นผู้แทนมาหลายสมัยก่อนที่ผมจะพูดคำว่า ท่านไม่มีจริยธรรมและผมไม่ไว้วางใจ ผมก็ไปเอาญัตติมาแล้ว ในญัตติที่ ฯพณฯ ผู้นำฝ่ายค้านพูดเมื่อเช้านะครับ ผมเอาเฉพาะในส่วนที่มีคำว่า จริยธรรม เนื่องจากว่ารัฐมนตรีที่มีรายนามข้างต้นนี้แน่นอนมีชื่อท่านอดิศัยอยู่ด้วย ได้บริหารราชการแผ่นดิน

ผิดพลาด บกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ขาดจริยธรรม ขาดจริยธรรม ผมพูดย้ำ ๒ ครั้ง เพื่อให้เห็นว่าสิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้เพื่อน ๆ จะได้ไม่ต้องลุกขึ้นมาประท้วงอยู่ในญัตติ ท่านประธานครับ เมื่อผมพูดคำว่าขาดจริยธรรมนี่มันเป็นเรื่องใหญ่นะครับ มันเป็นเรื่องใหญ่ เพราะว่าในสังคมประชาธิปไตยหรือในสังคมโลกเวลานี้เขาถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่จะมาเป็นนักการเมือง คนจะไปเป็นอื่นเขาก็สำคัญอยู่แล้ว แต่คนจะมาเป็นผู้ปกครองบ้านเมืองเขาถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ มันไม่เรื่องใหญ่ได้อย่างไร นี่เอกสารที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เสนอต่อสภาเพื่อของบประมาณ นายกรัฐมนตรีของบประมาณ ๑๙,๐๐๐ ล้าน เพื่อจะบริหารราชการแผ่นดิน โดยท่านใช้คำว่า โดยยึดหลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักธรรมาภิบาลใน ๑๙,๐๐๐ ล้านนี้นะครับ มันมีการขยายความว่าเราจะส่งเสริมการบริหารอย่างสุจริต โปร่งใสและตรวจสอบได้ ป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐและภาคเอกชน นี่เป็นนโยบายที่ท่านแถลงเมื่อขอเงิน ผมกำลังจะบอกว่า ๑๙,๐๐๐ ล้านนี่กระทรวงพาณิชย์ได้ไป ๗๖ ล้าน ในการแก้ไขปัญหาและกระทำการในเรื่องของธรรมาภิบาล ท่านต้องตอบสภาว่า ๗๐ กว่าล้านนั้นขณะนี้กำลังจะสิ้นปีงบประมาณแล้วเอาไปทำอะไร หรือว่าการขายข้าวให้กับบริษัทต่างชาตินั้นก็ถือว่าเป็นนโยบายหนึ่งที่ว่าด้วยเรื่องของธรรมาภิบาลแบบอดิศัย ----------

ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าเมื่อผมได้ให้คำจำกัดความเรื่องนี้แล้วผมก็จะเข้าประเด็น ผมก็กล่าวหาท่านว่าท่านขาดจริยธรรม เพื่อให้มันครอบคลุม ผมก็ค้นไปเปิดพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิต หน้า ๑๐๕ นับจากข้างล่างบรรทัดที่ ๕ บรรทัดที่ ๕ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานดังกล่าวเขียนคำว่า จริยธรรม ไว้ว่าคือ ธรรมที่เป็นข้อปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม พูดง่าย ๆ ก็คือว่าถ้าขาดจริยธรรมก็คือขาดธรรมะที่ควรปฏิบัติ ขาดศีลธรรม หรือถ้าแปลให้กับประชาชนที่อยู่ทางบ้านฟังสรุปก็คือว่าคนที่ขาดจริยธรรมก็คือว่า คนที่ไม่น่าไว้วางใจ ผมละเว้นที่จะพูดว่าเป็นคนเลวนะครับ คนไม่น่าไว้วางใจ ท่านประธานครับ ผมจำเป็นจะต้องแสดงเอกสารบ้าง เพราะฉะนั้นก็ต้องขออนุญาตท่านประธานไว้แต่ต้น ผมกราบเรียนท่านตรงนี้นะครับ วิปนี่ให้เวลาไม่มาก เพราะฉะนั้นก็จะพูดด้วยข้อมูลที่มีอยู่ และใช้เวลาจำกัด คือจะแยกออกเป็น ๒ ส่วน ท่านรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก ขาดจริยธรรมอย่างไร เอาส่วนแรกก่อนท่านประธาน แล้วก็จะพูดถึงส่วนที่ ๒ ซึ่งไม่ยาว แต่ส่วนแรกนี่จำเป็นต้องพูด เพราะว่าผมต้องการให้เป็นบรรทัดฐานสำหรับนักการเมืองของประเทศไทยในอนาคตและถึงลูกถึงหลาน ท่านประธานครับ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา เราเปลี่ยนแปลงการปกครอง สิ่งหนึ่งที่เราเรียกร้องตลอดเวลาก็คือว่าเราอยากจะได้นักการเมืองดี ๆ เราอยากจะได้คนดีเข้ามาปกครองบ้านเมือง เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นทำทุกอย่าง รณรงค์ทุกอย่างเพื่อจะได้กระบวนการเลือกตั้งให้ได้คนบริสุทธิ์ยุติธรรมเข้ามา ถึงขนาดว่าประชาชนลุกขึ้นมาเรียกร้องเพื่อจะแก้ไขรัฐธรรมนูญจึงได้มีรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูป นี่คือสิ่งที่ผมไม่เห็นว่ามันสำคัญอย่างไร เพราะฉะนั้นคนที่จะมาเป็นนักการเมืองนี่ต้องพร้อมที่จะให้เขาตรวจสอบ นี่คือการทำหน้าที่ตรวจสอบของผม และท่านก็ต้องลุกขึ้นตอบกับประชาชน ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก ท่านไม่ได้ลงรับเลือกตั้งแบบผมหรอก แต่ไม่ผิดหรอกเพราะรัฐธรรมนูญเปิดทาง ท่านเคยเป็นรัฐมนตรีโดยที่ไม่ผ่านการเลือกตั้งก็ไม่ผิดอีกเพราะรัฐธรรมนูญเปิดช่อง แต่ที่ผมแปลกใจก็คือว่าท่านรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก เป็นบัญชีรายชื่อพรรคไทยรักไทยลำดับต้น ๆ ลำดับต้น ๆ ข้ามหัวเพื่อนในพรรคไทยรักไทยไปเป็นจำนวนมาก ก็ไม่แปลกอีก แต่ถ้าท่านฟังผมเรื่องนี้แล้วพวกผู้แทนไทยรักไทยจะต้องถึงบางอ้อ ท่านประธานครับ ท่านอดิศัย โพธารามิก ใช้วิธีการก้าวกระโดดเช่นนี้ครับเข้ามาเป็นบัญชีรายชื่อในลำดับต้น ๆ และก็ข้ามไปเป็นรัฐมนตรีว่าการ ผมให้ข้อสังเกตนะครับว่า

สิ่งที่ผมจะกล่าวต่อไปนี้มันเป็นเหตุผลสนับสนุนที่ผมกำลังจะกล่าวหาท่านว่า ทำไมเวลามีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรีหลายครั้ง มีสื่อมวลชนก็บอกว่าท่านอดิศัยจะโดนแน่ ท่านอดิศัยจะโดนแน่ เพราะท่านนายกรัฐมนตรีนี่ท่านมีโอกาสที่จะปรับปรุงรัฐมนตรีของท่านหลายครั้ง แต่ท่านอดิศัยไม่หลุดครับ ไม่หลุด เพราะฉะนั้นคำพูดที่เขาพูดกันว่า ๓ หนุ่ม ๓ มุม ในพรรคไทยรักไทยนี่ไม่มีวันหลุด เพราะเขาพูดกันถึงตัวเลข ๖๐๐ ซึ่งผมไม่รู้ว่า ๖๐๐ อะไรนะครับ สิ่งทั้งหลายเหล่านี้ท่านประธานครับผมเอาเรื่องที่จะกราบเรียนท่านประธานมากล่าว บัญชีนี้ครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ บัญชีนี้ความจริงเปิดเผยไม่ได้ แต่ว่าเนื่องจากมันมีคำสั่งให้เปิดได้แล้ว โดยคำสั่งของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจและการคลัง ที่ สค/๑/๒๕๔๕ โดยเป็นการเปิดเผยทั้งหมดมิได้เจาะจงรายใดรายหนึ่ง เป็นคำสั่งอะไรครับท่านประธานครับ เป็นคำสั่งของ ก.ล.ต. เป็นประกาศของ ก.ล.ต. เกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับคนที่ทำผิดพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ นี่เป็นเอกสารที่ผมได้มาจาก ก.ล.ต. ขณะนี้เปิดเผยได้แล้ว เนื่องจากว่ามีการไปร้องเพราะว่าเรามีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีจะมาบอกว่าผมทำผิดกฎหมายไม่ได้ แต่ท่านประธานครับเนื่องจากว่าเขาเปิดเผยรวม ผมก็ต้องกราบขออภัยด้วยว่าเฉพาะคนอื่นผมจะไม่กล่าวถึงนะครับ เพราะว่าเขามีความรู้สึกว่าเขาเสียหาย คนอื่นผมจะไม่พูดถึง ผมจะพูดถึงเฉพาะรัฐมนตรี เพราะท่านสามารถตอบชี้แจงได้ แต่ว่าถ้าท่านรัฐมนตรีได้ฟังแล้ว ได้เห็นแล้ว ผมก็อยากจะให้ท่านประธานได้เห็นชัด ผมจึงทำมาแผ่นเดียวชาร์ท (Chart) ที่จริงผมไม่อยากจะทำมาหลายแผ่นหรอกครับ แต่ว่าเพื่อประกอบที่ฝ่ายค้านได้ทำหน้าที่และประกอบกับรัฐบาลชอบกล่าวหาฝ่ายค้านเสมอว่า มีกระดาษแผ่นเดียวก็เอามาอภิปราย ผมเลยเอามาหลายแผ่นในวันนี้ ท่านประธานครับ อันนี้ผมขยายมาเพื่อให้ท่านประธานได้เห็นเพราะท่านนั่งอยู่บนบัลลังก์อาจจะไกล สื่อมวลชนกรุณาถ่ายเฉพาะสีแดง เพราะถ้าถ่ายตรงอื่นนี่ท่านต้องรับผิดชอบติดคุกเอาเองนะครับ ผมไม่ประสงค์จะไปกับท่านด้วยและผมไม่เจตนาจะพูดถึงคนอื่น ----------

ท่านประธานครับ นี่เป็นประกาศ ก.ล.ต. เกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับที่ผิดพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ ๒๕๓๕ เวลานี้เป็นเอกสารสาธารณะไปแล้ว ท่านไปสามารถถอดเวบไซต์ (Web site) เอาใน ก.ล.ต. ได้ เลขที่คำสั่งครับ ๑๐๙/๒๕๔๑ ชื่อผู้กระทำความผิด อดิศัย โพธารามิก

(นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : มีผู้ประท้วงครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุภรณ์ อัตถาวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย จังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานต้องวินิจฉัยครับ ท่านผู้กำลังอภิปรายไม่อภิปรายอยู่ในประเด็นของญัตติการยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจ มันเป็นเรื่องที่ท่านเอาหลักฐานอะไรมาพูด ท่านต้องบอกว่าวันนี้ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ ท่านอดิศัย โพธารามิก นั้นท่านบริหารราชการแผ่นดินในฐานะผู้กำกับกระทรวงพาณิชย์ เสียหายบกพร่องต่อหน้าที่อย่างไร ท่านเสียหายกระทรวงพาณิชย์ ท่านไปบริหารแล้วทำให้กระทรวงพาณิชย์เดือดร้อน พี่น้องประชาชนเดือดร้อนอย่างไร ประเทศชาติเสียหายอย่างไร ขณะนี้ท่านกำลังเอาหลักฐานอะไรขึ้นมาพูดครับ ท่านต้องวินิจฉัยว่าเรื่องนี้ที่ท่านกำลังชี้แจงมันเป็นประเด็นพาดพิงเรื่องส่วนตัว ถึงแม้ว่าท่านจะดำเนินกิจการของท่านอย่างไรก็เป็นเรื่องส่วนตัวครับ ท่านประธานครับ เมื่อกี้ผมก็นั่งฟังมาอยู่พักหนึ่งแล้วว่าท่านผู้กำลังอภิปรายท่านนี้พูดถึงเรื่องว่าเป็น ๓ ทหารเอกของท่านนายก เป็นผู้อะไรหกร้อย ผมไม่อยากจะเอามาพาดพิง ท่านควรจะพูดอยู่ในกรอบ ท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่เป็นถึงอดีตรัฐมนตรีแล้ว ทำอะไรให้น่าเชื่อถือให้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ต่อสภาแห่งนี้สิครับท่านประธานครับ ผมศรัทธาท่านครับ ที่ผ่านมาผมศรัทธาท่าน แต่วันนี้ท่านกำลังจะให้ผมเสื่อมศรัทธาต่อท่านครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านอาคมครับ คือคงจะต้องชี้แจงสักนิดหนึ่งว่าหลักฐานที่ท่านกำลังจะนำเข้ามาใช้ในสภานี่มันเกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ว่าบกพร่องไร้ประสิทธิภาพอย่างไร ช่วยอธิบายนิดครับ ผมจะได้อนุญาตต่อ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : คือท่านประธานครับ ผมได้กราบเรียนแล้วว่าผมพูดอยู่ในญัตตินะครับ ส่วนผู้ประท้วงนี่เมื่อกี้ผมดูแล้วอาจจะเป็นไปได้ที่อาจจะท่านนั่งหลับอยู่ไม่ได้ฟังนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ไม่เป็นไรครับ พูดกับประธานครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ผมพูดกับท่านประธานนะครับ แต่ว่าที่ผมกำลังจะอธิบายนี่ผมก็เห็นว่ากระทรวงพาณิชย์มันจะมีข้อมูลข่าวสารมากมาย มันจะมีพระราชบัญญัติซื้อขายล่วงหน้า มันจะมีพระราชบัญญัติตอบโต้ทางการค้า ถ้าเราได้รัฐมนตรีที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเหมือนกับที่นายกรัฐมนตรีแถลงที่เรียกกันว่า ธรรมาภิบาล ไปปกครองบ้านเมืองดูแลคนทั้ง ๖๒ ล้านคน เราสบายใจ เราไม่จำเป็นต้องไม่ไว้วางใจ แต่ว่าวันนี้ผมกำลังจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าประวัติของท่านนี่ครับ

(นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : มีผู้ประท้วงอีกครั้งหนึ่งครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ กระผม สุภรณ์ อัตถาวงศ์ พรรคไทยรักไทย นครราชสีมา ท่านกำลังกล่าวหาว่ารัฐมนตรีต้องได้คนที่ซื่อสัตย์แสดงว่าท่านบ่งบอกถึงว่าท่านอดิศัยไม่ซื่อสัตย์ ท่านทำไมไม่ยื่นถอดถอนก่อนครับ ท่านประธานครับ ท่านต้องยื่นถอดถอนก่อน แต่วันนี้ท่านจะมากล่าวหาว่าเรากำลังจะได้รัฐมนตรีไม่ซื่อสัตย์ แสดงว่าผิดญัตติครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านนั่งลงก่อนครับ ผมกำลังจะคุยกับท่านอาคม ให้ท่านอาคมชี้แจงสักนิดหนึ่งแล้วผมจะชี้แจงกับท่านอาคมอีกครั้งหนึ่งครับ คือกรณีอภิปรายไม่ไว้วางใจของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อภิปรายได้เฉพาะการบกพร่องไร้ประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน คงจะไม่เกี่ยวเนื่องไปถึงว่าการทุจริต เพราะฉะนั้นอะไรก็แล้วแต่ที่จะไปกล่าวหาท่านไม่สุจริตนี่คงจะอภิปรายไม่ได้

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานเก่งครับวินิจฉัย ผมได้บอกท่านแล้วว่าญัตตินี้เป็นญัตติไม่ไว้วางใจ ถ้าเป็นญัตติขมรัฐมนตรีผมจะขึ้นมาทำไมท่านประธานรัฐธรรมนูญเขาเปิดโอกาสให้รัฐบาลบริหาร แต่ให้ฝ่ายค้านตรวจสอบ วันนี้ญัตติมันบอกว่าไม่ไว้วางใจ แล้วในไม่ไว้วางใจนี่มันมีคำบอกว่าขาดจริยธรรม ผมก็ต้องบอกท่านประธานใช่ไหมว่ารัฐมนตรี ๕ คนนี่ขาดจริยธรรมตรงไหน เพราะฉะนั้นเอกสารหลักฐานถ้าผมเอาของเท็จมาก็เล่นงานผม แต่ถ้าเอาของจริงมาท่านก็จะได้ชี้แจง ก็มีแค่นั้นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านอาคมครับ กรณีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคล ถ้าเป็นเรื่องของการทุจริต ท่านต้องยื่นถอดถอน แต่ในกรณีของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นการอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ต้องอิงที่รัฐธรรมนูญกับอิงที่ข้อบังคับต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับ เพราะฉะนั้นการที่จะไปกล่าวหาว่าทุจริต ไม่สุจริตคงจะไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าท่านพูดพาดพิงถึงการทุจริต ผมคงไม่อนุญาตนะครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานพูดถูกครับ ผมเข้าใจ ผมก็เป็นผู้แทนราษฎรมาพร้อม ๆ ท่าน ผมบอกหรือยังว่าท่านรัฐมนตรีทุจริต ท่านฟังอยู่ บอกหรือยัง ผมเพียงแต่บอกว่าพฤติการณ์ที่ว่านี้ถ้าการขาดจริยธรรมนี่มันมีส่วนสนับสนุนให้ในวันข้างหน้าอาจจะทุจริต ท่านจำได้ไหมครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมกำลังจะสนับสนุนเหตุผลนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ ก็เตือนท่านไว้ครับ เพราะท่านพูดมาหลายครั้งเรื่องทุจริต เพราะฉะนั้นเชิญต่อครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ขอบคุณครับ โอ.เค. ครับ จะได้ไม่เสียเวลาครับ

(นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ผมวินิจฉัยแล้วครับท่านสุภรณ์ครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ต้องฟังเหตุผลผมนิดหนึ่งครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผม สุภรณ์ อัตถาวงศ์ พรรคไทยรักไทย จังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานต้องวินิจฉัยว่าหลักฐานที่ใช้ในขณะนี้ของท่านผู้กำลังอภิปรายนั้นไม่ใช่เป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการของกระทรวงพาณิชย์ ท่านประธานไม่ควรจะอนุญาตให้นำขึ้นมาใช้ในการอภิปรายในครั้งนี้ และสิ่งสำคัญที่สุดครับ มันไม่ได้เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินเอาขึ้นมาชี้แจงไม่ได้ มันเป็นเรื่องที่ท่านกำลังจะพาดพิงเรื่องส่วนตัวแล้วอ้างถึงว่าขาดจริยธรรม คุณธรรมอะไรของท่าน แล้วท่านก็กล่าวถึงว่านี่คือการวางแผนเพื่อที่จะทุจริตในอนาคต มันไม่ได้ครับท่านประธาน ท่านผิดข้อบังคับและผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านประธานต้องชัดเจนตรงนี้ แล้วต้องวินิจฉัยให้เด็ดขาดครับท่านประธานครับ อันนี้ผมชี้แจงเหตุผลและท่านประธานต้องฟังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านสุภรณ์นั่งก่อนนะครับ เพราะผมจะฟังอีกสักนิดหนึ่งนะครับ ถ้ายังไม่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน ผมก็คงจะให้ผู้อภิปรายนั้นหยุดนะครับไม่ให้อภิปรายต่อขออีกสักนิดหนึ่งครับ เพราะว่ายังไม่เข้าเนื้อเรื่อง

(นายโกเมศ ขวัญเมือง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านจะประท้วงหรือท่านจะทำอะไรครับ เชิญอภิปรายต่อดีกว่านะครับ

นายโกเมศ ขวัญเมือง (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ ผม โกเมศ ขวัญเมือง ผมขออนุญาตใช้สิทธิเนื่องจากท่านใช้ดุลยพินิจในแง่ของสิ่งที่เรียกว่า การอภิปรายไม่ไว้วางใจตามรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญที่เขาเรียกว่า ตั้งระบบตรวจสอบควบคุมเพื่อยับยั้งความเสียหายของการปฏิบัติของรัฐมนตรี ในการตรวจสอบของฝ่ายบริหารนั้นเขาทำได้ ๓ อย่างครับ อย่างที่ ๑ ก็คือตรวจสอบนโยบาย รัฐบาลต้องแถลงนโยบายก่อนเข้าสภา สภาเป็นผู้อนุมัติ

นโยบายถึงจะทำงานได้นะครับ นี่อันที่ ๑ อันที่ ๒ ตรวจสอบเรื่องเงิน ก่อนจะเอาเงินไปบริหารแผ่นดิน เงินงบประมาณของประชาชนต้องยอมรับจากสภา อันที่ ๓ ตรวจสอบคนครับ นอกจากเงิน นอกจากนโยบายแล้วยังเป็นคน คนตรงนั้นคือรัฐมนตรี รัฐมนตรีตรวจสอบได้กี่ประการครับ อันที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงกับตามนโยบาย อันที่ ๒ ใช้เงินผิดครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมประท้วงท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ผมกำลังจะเตือนท่านดอกเตอร์โกเมศอยู่นะครับว่า ขอบคุณที่เลคเชอร์ (Lecture) นะครับ แต่ถึงอย่างไรก็ตามผมยังรักษากฎ กติกา ข้อบังคับ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญอยู่ การอภิปรายไม่ไว้วางใจเรามีกฎ มีกติกา ถ้าเป็นเรื่องของการทุจริตประพฤติผิดต่อหน้าที่ขัดรัฐธรรมนูญหรือทำผิดกฎหมายของรัฐมนตรีนั่นต้องยื่นถอดถอน แต่ในกรณีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แค่บกพร่องต่อการปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นก็มีกรอบของมันอยู่ตามรัฐธรรมนูญ เชิญท่านโกเมศนั่งเถอะครับ จะได้อภิปรายกันต่อครับ

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านวิชัยผมชี้แจงไปแล้วนะครับ ตรงประเด็นไหมครับ หรือท่านมีประเด็นอื่นจะประท้วงอีกครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี ผมเรียนท่านประธานว่าผมได้ฟังการประท้วงจากสมาชิกของพรรคไทยรักไทยมีเหตุผลครับ ถ้าท่านประธานกรุณาได้อ่านญัตติอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากรัฐมนตรีผู้มีรายนามข้างต้นซึ่งรวมถึงท่านอดิศัยด้วยนะครับ ได้บริหารราชการแผ่นดินผิดพลาดบกพร่องในเรื่องดังต่อไปนี้ กล่าวคือ ได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ขาดจริยธรรม ไม่ปฏิบัติตามนโยบาย ผมเรียนว่าท่านผู้อภิปรายซึ่งกำลังทำหน้าที่อยู่นั้นไปหยิบเพียงประเด็นขาดจริยธรรมเข้ามา

ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินแต่ประการใดทั้งสิ้น เรียนว่าในขณะนี้นั้น พยายามจะตีภาพมั่วนะครับท่านครับ ทั้งที่ความเป็นจริงตามรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องยื่นถอดถอนด้วย ถ้าบอกทุจริต ผมเรียนได้ว่าผมยังยืนยันว่าท่านประธานต้องวินิจฉัยนะครับ กรณีเช่นนี้เป็นกรณีที่จะนำเอาเรื่องส่วนตัว ผมเรียนว่าถ้าจะเอาเรื่องส่วนตัวอภิปรายกันนี่ อย่าว่าแต่ ๒ วันเลยครับ ๗ วันก็อภิปรายไม่หมดนะครับ ทุกคนมีเรื่องส่วนตัวทั้งหมดละครับ ถ้าจะพูดไป ท่านประธานครับ โปรดได้วินิจฉัยเป็นไปตามข้อบังคับด้วยครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญคุณหมอวิชัยนั่งลงก่อนนะครับ ผมวินิจฉัยหมอวิชัยก่อนนะครับ กรณีนี้ท่านอาคมกำลังพูดถึงเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งท่านมีอยู่ในญัตติก็คือขาดจริยธรรม ผมกำลังจะฟังอีกสักนิดหนึ่งนะครับว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องทุจริตหรือไม่ เพราะการขาดจริยธรรมจะนำพาไปสู่การไม่ไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผมจะฟังตรงนี้นิดหนึ่งครับ เพราะว่าถ้าพูดถึงไปกล่าวหาท่านรัฐมนตรีทุจริตนี่ ผมในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมที่ประชุมคงจะยอมไม่ได้หรอกครับ ทีนี้อยากจะขอฟังอีกสักนิดหนึ่งครับ

(นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านกำนันสุรชาติเมื่อกี้ประท้วงมีอะไรครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย ผมอยากจะประท้วงท่านประธาน ข้อ ๖๑ ผมอยากให้ประธานแนะแนวผู้อภิปรายนิดหนึ่งว่าผู้ถูกอภิปรายได้รับโปรดเกล้าฯ มาเมื่อไร แล้วก้าวล่วงไปถึงปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๐ ผมว่ามันไปกันใหญ่ ถ้าประวัติผม ปี ๒๕๒๘ ปี ๒๕๓๙ ไปกันใหญ่เลยนะครับ ฉะนั้นอยากจะเอาในกรอบว่าท่านบริหารราชการแผ่นดินผิดพลาดตรงไหน พูดจากับพ่อค้าพ่อขายไม่ดีหรืออย่างไร ไปตีปากฝรั่งมาหรือเปล่า อะไรทำนองนั้น ฉะนั้นต้องอยู่ในกรอบครับท่านประธาน ถ้าคอรัปชั่นก็ถอดถอนเลย จากนั้นการอภิปราย อย่าลืมนะครับท่านประธาน พระบรมสาทิสลักษณ์อยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านอาคมครับ ก็คงจะเข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านอาคมคงอภิปรายเข้าสู่ประเด็นในการบริหารราชการแผ่นดินของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับ แล้วก็คงจะละเว้นคำพูดที่จะถูกนำพาซึ่งการประท้วง ขอให้ท่านเข้าประเด็นเลยครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผมถือหนังสืออยู่เล่มหนึ่ง ซึ่งวางอยู่บนโต๊ะผู้แทนทุกคนนะครับ เพื่อพี่น้องประชาชนทางบ้านจะได้ทราบว่าหนังสืออะไร ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ แสดงว่าในสภานี้เขาถือเรื่องจริยธรรมเป็นเรื่องใหญ่ ท่านประธาน เมื่อผมได้พูดถึงตรงนี้แล้วผมคิดว่ารัฐมนตรีมีหน้าที่ในการวินิจฉัยตัดสินใจ ซึ่งจะทำให้ประชาชนจำนวนมากได้รับผลกระทบในทางบวกและทางลบ เพราะฉะนั้นคนที่จะมาเป็นรัฐมนตรีผมจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบย้อนหลัง และผมได้กราบเรียนแล้วว่ามันไม่ได้เป็นประเด็นที่ผมได้บอกว่าทุจริต แต่ว่ามันเป็นเรื่องของผิดจริยธรรม ผมกำลังจะบอกว่ามันมี ๒ ส่วน ผมพูดในอดีตกับพูดในอนาคต ทีนี้พอผมยังไม่ทันพูดเลยตกอกตกใจกันใหญ่ไม่ทราบว่ามันไปรับนโยบายหรือว่ามันมีปัญหาอะไรนะครับ ผมว่าฟังไปเรื่อย ๆ แล้วท่านจะสบายหู

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : คือสิ่งที่ท่านนำมาอภิปรายเป็นเรื่องที่มันส่วนตัวของท่านรัฐมนตรีในอดีต ซึ่งก็ไม่ควรจะเกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอให้ท่านพยายามละเว้น

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : เราไปกำหนดคุณสมบัติของผู้แทนราษฎร เราไปกำหนดคุณสมบัติของรัฐมนตรี ไม่อย่างนั้นกำหนดไว้ทำไม ไม่ต้องกำหนดสิสมัครเลย ใครก็ได้ นาย ก นาย ข นายแมว เรากำหนดขึ้นมาก็เพราะว่าเราต้องการคนดีมีคุณภาพ และอย่างไรก็ตามผมบอกแล้วว่าวันนี้เราเป็นบุคคลสาธารณะ เมื่อเป็นบุคคลสาธารณะแล้วเราไปกลัวอะไรกับการตรวจสอบครับท่านประธาน ผมบอกว่ากลับดีเสียอีกมันจะได้ชี้แจง ผมกำลังจะกล่าว ๒ ส่วนว่าในอดีตไม่ทราบว่าท่านจะพลาดหรือไม่พลาด แต่ว่าผมกำลังจะเอามาแสดง และผมกำลังจะเอาปัจจุบันมาบวกกันและผมไม่ไว้วางใจแค่นั้นแหละครับ ท่านประธาน ในอดีตนะครับท่านก็เป็นเจ้าของบริษัทก็รู้ ๆ กันอยู่ว่าคือบริษัท ทีทีแอนด์ที

(TT&T) ซึ่งเป็นโครงการทำโทรศัพท์บ้าน ซึ่งบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เราต้องถือว่าเป็นบริษัทสาธารณะ เพราะว่าใครก็สามารถเข้าไปซื้อหุ้นได้ท่านประธาน เพราะฉะนั้นทีทีแอนด์ทีของท่านไม่ทราบว่าบริหารไปอย่างไร เพราะตอนนั้นท่านยังไม่ได้เข้ามาในวงการเมือง ที่จริงบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เขากำหนดไว้เลยว่ามันต้องธรรมาภิบาล ซึ่งเป็นการเรียกร้องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอยู่ ผมฟังท่านออกทีวีหลายครั้ง ผมสนับสนุนว่าต้องธรรมาภิบาล เพราะว่ามันเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปถือหุ้นได้ เข้าไปลงทุนได้ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีของผมท่านนี้แหละครับท่านไปถูกคำสั่งของ ก.ล.ต. ซึ่งมันมีคนอื่นด้วยเห็นไหมครับ มันมีโอกาสที่คนอื่นก็อาจจะทำผิดพลาดได้ แต่ว่ามันมีคนอื่นด้วย แต่ผมบอกแล้วคนอื่นผมไม่เกี่ยวนะ ผมเอาเฉพาะนายอดิศัย เพราะวันนี้ผมไม่ไว้วางใจท่าน นายอดิศัยผิดกฎหมายนะครับ ไม่ใช่ทุจริตผิดกฎหมาย ก.ล.ต. มาตรา ๒๔๑ ก.ล.ต. สั่งปรับ ๖๙ ล้านบาท

(นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านสุภรณ์ครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมสุภรณ์ อัตถาวงศ์ นครราชสีมา พรรคไทยรักไทย ผมเองว่าท่านประธานอาจจะคลาดเคลื่อนหรือเข้าใจประเด็นญัตติผิดด้วยหรือเปล่า ท่านประธานครับ ท่านประธานก็รู้ชัดเจนว่าการที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงนั้นคุณสมบัติทุกคนต้องผ่านการตรวจสอบมาแล้ว และแน่นอนที่สุดครับไม่มีใครครับในอดีตไม่เคยทำธุรกิจ ทุกคนก็เคยทำ แม้กระทั่งผู้อภิปรายก็อาจจะเคยทำก็ได้ ทำไมล่ะครับในอดีตเขาจะทำอะไรไว้อย่างไร เมื่อไร อย่างไรนั้น แต่ทุกอย่างได้ผ่านการตรวจสอบอย่างบริสุทธิ์แล้วถึงเข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ดังนั้นแล้วการที่ผู้อภิปรายยังคลาดเคลื่อนในประเด็นของญัตติอยู่ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน นายแพทย์วิชัยเองท่านก็ได้บอกแล้วว่าญัตติมันชัดเจนครับว่าการบริหารราชการแผ่นดินผิดพลาดบกพร่องในเรื่องหน้าที่ดังต่อไปนี้ แต่อันนี้มันเป็นเรื่องที่เคยทำมาในอดีต ท่านประธานครับท่านประธานแม้แต่อนุญาตให้ชาร์ท (Chart) แผ่นนี้

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ประท้วงทีละคนครับ ท่านสุภรณ์ครับ พอสมควรแล้วครับ เชิญท่านนั่งลงครับ ท่านอาคมครับ ผมคงไม่อนุญาตให้อภิปรายในเรื่องอดีตซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัว เพราะการที่ท่านได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้มาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้นก็ได้ผ่านกระบวนการขั้นตอน กฎหมายต่าง ๆ ข้อบังคับต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในอดีตก็คงจะไม่ต้องอภิปรายกันละครับ คงจะอภิปรายเฉพาะในการบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน คำวินิจฉัยผมถือว่าเด็ดขาดแล้วครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผมกำลังจะเรียกร้องให้ประธานได้กรุณาใจเย็น ๆ รัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่าต้องมีฝ่ายค้านซึ่งมีการตรวจสอบ มีญัตติไม่ไว้วางใจ แล้วท่านประธานไปเอาการมีพระบรมราชโองการมาโปรดเกล้าฯ แล้วมาบอกว่าไม่ต้องไว้วางใจ ท่านประธานพูดผิดหรือเปล่าครับ ญัตติไม่ไว้วางใจจะเกิดขึ้นได้อย่างไร รัฐมนตรีทุกคนก็มีพระบรมราชโองการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ไม่ผิดหรอกครับ พูดได้ถูกต้อง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลยครับว่าการบริหารราชการแผ่นดินของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ถ้าบกพร่อง ไร้ประสิทธิภาพ ท่านว่าไปให้เต็มที่ ผมไม่ปิดกั้นท่านเลยนะครับ เพราะฉะนั้นท่านอภิปรายตรงนี้ ตรงประเด็นที่ท่านเข้ามารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์บริหารราชการผิดพลาดตรงไหนบ้าง ท่านว่าไปเต็มที่เลย แต่ในอดีตคงไม่อนุญาตแล้วครับ เชิญครับ

(นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านชินวรณ์มีประท้วงอะไรครับ ท่านชินวรณ์ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธาน เพราะท่านประธานทำผิดข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ข้อไหนครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ประเด็นแรกที่ผมประท้วงท่านประธานก็คือ ข้อ ๖๑ ก่อนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ข้อ ๖๑ ผิดตรงไหนครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ในกรณีที่มีผู้ประท้วงต้องยกมือขึ้นเหนือศีรษะนะครับ ท่านประธานครับ แล้วท่านประธานปล่อยให้ผู้ประท้วงนั้นได้มีการอภิปรายเปรียบประหนึ่งว่าเหมือนกับชี้แจงแทนรัฐมนตรี ประการที่ ๒ ที่ผมประท้วงท่านประธานก็คือว่า

ผมไม่อยากให้ท่านประธานยุติในคำวินิจฉัยของท่านประธานก่อน โดยเหตุผลก็คือโดยข้อบังคับเมื่อมีการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ เมื่อท่านประธานรับญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้ว ท่านประธานก็เห็นชัดเจนนะครับ และท่านผู้อภิปราย ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านอาคม เอ่งฉ้วน ได้เรียนกับท่านประธานในเบื้องต้นแล้วว่าต้องการที่จะอภิปรายในประเด็นที่เป็นการขัดต่อจริยธรรม ซึ่งถือว่าเป็นการดำเนินการอภิปรายตามมาตรา ๑๘๖ ครับ ซึ่งจะต้องใช้ตามวรรคสอง ที่จะต้องนำมาตรา ๑๘๖ วรรคสองและวรรคสามเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ในกรณีเช่นนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับ เมื่อญัตติบอกว่าขาดจริยธรรม ท่านรัฐมนตรีอาคมกำลังนำอภิปรายไปสู่ให้เห็นว่าการขาดจริยธรรมนั้นเป็นเช่นไร ก็จำเป็นที่จะต้องอภิปรายเพื่อนำเหตุผลให้เกิดความเข้าใจครับ ผมไม่อยากเห็นมีบางคนที่ขึ้นมาชี้นำท่านประธาน ผมอยากให้ท่านประธานได้ใช้ดุลยพินิจตามญัตติที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับทั้ง ๒ ประการที่ผมกราบเรียนแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านนั่งลงได้ครับ ท่านชินวรณ์ครับ

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานผมประท้วงต่อ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ผมวินิจฉัยทีละคนก่อนนะครับ ผมเองไม่ได้ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๑๑ แน่นอนนะครับ ในขณะเดียวกันท่านสุภรณ์ขึ้นมาประท้วงก็ต้องอนุญาตเหมือนอนุญาตท่านชินวรณ์ให้พูดให้จบก่อน อธิบายให้จบก่อนว่าประท้วงเพราะอะไร ซึ่งก็มีเหตุมีผลซึ่งรับฟังได้ เช่นเดียวกับท่านนายแพทย์วิชัยท่านก็อธิบายถึงเหตุผลของการประท้วง ซึ่งก็มีเหตุมีผลรับฟังได้ แล้วผมก็ได้วินิจฉัยไปเรียบร้อยแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นคำวินิจฉัยของประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๖๓ ถือว่าเป็นเด็ดขาด เพราะฉะนั้นเชิญท่านอาคม ท่านจะประท้วงข้อไหนครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิก่อนที่เพื่อนสมาชิกจะได้ประท้วงต่อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี ผมเรียนท่านประธานว่าท่านได้วินิจฉัยตามข้อ ๖๓ ครบถ้วนแล้ว แล้วผมยังยืนยันครับท่าน ที่ท่านอาคม ขออนุญาตต้องเอ่ยนาม บอกว่าขาดจริยธรรมนี่ ต้องเรียนว่าขณะนี้กำลังย้อนไปเรื่องของส่วนตัว เนื่องจากขาดจริยธรรมที่พูดถึงในนี้คือบริหารราชการแผ่นดินครับ แล้วผมต้องเรียนด้วยว่าเพื่อนสมาชิกที่มาพูดเมื่อกี้ก็ไม่ถูก คือไปพูดเรื่องรัฐธรรมนูญว่าถ้าแบบนั้นแล้วต้องยื่นทุจริตด้วย ท่านครับ เรื่องของคนบางคนมันมีเยอะนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาเรื่องส่วนตัวมาพูดกันนี่ผมเรียนท่านแล้วนะครับ บางคนชอบพลาซ่า เอนเทอร์เทนเม้นท์ (Entertainment) เยอะแยะไปหมดทั้งลูกพี่ลูกน้อง ขนกันไปนะครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : พอแล้วครับ เชิญคุณหมอวิชัยครับ ไปไกลแล้วครับ เชิญนั่งก่อนครับ คงจะพอสมควรแล้ว การวินิจฉัยของประธานตามข้อ ๖๓ ถือว่าสิ้นสุดเด็ดขาด เพราะฉะนั้นท่านอาคมอภิปรายต่อได้เฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในสมัยที่ท่านดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ท่านดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบันนะครับ คงจะไม่พูดถึงเรื่องอดีตแล้วครับ เชิญต่อได้ครับ

(นายสนั่น สุธากุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ผมประท้วงครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอประท้วงท่านประธานครับ คือในการอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้น ญัตติได้ระบุประเด็นชัดเจน และท่านผู้อภิปรายต้องการที่จะอภิปรายเพื่อชี้ถึงความไม่มีจริยธรรมของท่านรัฐมนตรี และต้องการที่จะอภิปรายให้เห็นว่าจริยธรรมนั้นมันเป็นเรื่องสืบเนื่อง ทั้งในเรื่องของอดีตมาจนถึงปัจจุบัน และจะนำไปสู่อนาคต และท่านประธานใช้ดุลพินิจว่าเรื่องจริยธรรมนั้นจะต้องตัดขาดอดีตออกไป พูดเฉพาะปัจจุบันเท่านั้น ห้ามพูดอดีต จริยธรรมมันเป็นสายน้ำ เป็นเสมือนสายธารแห่งจริยธรรมที่มีความต่อเนื่องครับ ดุลยพินิจในการตัดสินใจในแต่ละเรื่องของท่านรัฐมนตรีนั้นมีทุกวัน และจะต้องอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม ไม่ว่าจะเป็นอดีตมาจนถึงปัจจุบัน และต่อไปในอนาคต จะสรุปว่าในอดีตนั้นจะทำเลวอย่างไรก็ไม่มีผลถึงปัจจุบันและอนาคตนั้นเป็นไปไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นเรื่องจริยธรรม ผมอยากให้ท่านประธานได้ทบทวนว่า ท่านใช้ดุลพินิจ ท่านวินิจฉัยว่าให้พูดได้เฉพาะปัจจุบันและอนาคตนั้นผมคิดว่าเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ถูกต้องครับ ขอประท้วงท่านประธานครับ

(นายวิทยา แก้วภราดัย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านนั่งลงครับ ท่านวิทยา เชิญครับ ประท้วงอะไรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๘ (๑) (๒) และ (๓) ผมเข้าใจว่ากระบวนการพิจารณาของท่านประธานกำลังจะก่อให้เกิดความไม่สงบภายในสภาครับ เพื่อนสมาชิกจากฝ่ายรัฐบาลที่นั่งด้านหลังผมไม่ขอเอ่ยนาม ลุกขึ้นประท้วง ปรากฏว่าลุกขึ้นอภิปรายตลอด

แล้วท่านนั่งฟังตลอด พอท่านชินวรณ์ลุกขึ้นประท้วง ท่านประธานต้องถามก่อนว่าข้อไหน ผมเข้าใจกระบวนการดำเนินการของท่านต้องตั้งหลักให้นิ่งครับ แล้วอย่ากังวล เพราะข้ออภิปรายของท่านอาคม เอ่งฉ้วน ยังไม่ระบุพาดพิงครับว่ารัฐมนตรีทุจริต แต่เรื่องจริยธรรมเป็นเรื่องที่กำหนดไว้ในญัตติเรียบร้อย ท่านจะหลีกเลี่ยงไม่ให้กล่าวถึงจริยธรรมไม่ได้หรอกครับ เพราะถ้าท่านหลีกเลี่ยง ท่านกระทำการในทางที่จะส่อไปในการขัดต่อรัฐธรรมนูญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ ท่านวิทยาครับ ผมไม่ได้ห้ามเลยนะครับ เชิญท่านนั่งลงก่อนครับ ผมไม่ได้ห้ามเลยว่าท่านอาคมห้ามอภิปรายเรื่องการขาดจริยธรรม ผมไม่ได้ห้าม เพียงแต่ว่าถ้าขาดจริยธรรมในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่เป็นรัฐมนตรี ตรงนี้อภิปรายได้ แต่ถ้าขาดจริยธรรมตั้งแต่สมัยไหนก็ไม่รู้ ตั้งแต่เด็กจนโต ตรงนี้ผมไม่อนุญาต เพราะฉะนั้นการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เราอภิปรายไม่ไว้วางใจในขณะที่รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งหน้าที่ เชิญท่านนั่งลงก่อนครับ ผมจะอ่านญัตติของท่านให้ฟัง แล้วท่านก็จะได้เข้าใจมากขึ้น ญัตติของท่านเองนี่ละครับ ในย่อหน้าที่ ๓ ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐมนตรีผู้มีรายนามข้างต้นได้บริหารราชการแผ่นดินผิดพลาด บกพร่อง ในเรื่องดังต่อไปนี้ กล่าวคือ ได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ขาดจริยธรรม ท่านพูดของท่านชัดเจน ได้บริหารราชการแผ่นดินผิดพลาด บกพร่อง เขาบริหารราชการแผ่นดินบกพร่องและขาดจริยธรรม ก็ต้องว่ากันถึงการบริหารราชการในขณะที่เป็นรัฐมนตรีสิครับว่าขาดจริยธรรมตรงไหน เพราะฉะนั้นผมไม่อนุญาตละครับ ท่านเองท่านเขียนญัตติชัดเจนครับ เชิญต่อครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ ในส่วนที่กำลังดำเนินนโยบายหรือกำลังเป็นรัฐมนตรีอยู่ก็มีครับ แต่ว่าผมบอกแล้วว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านเอาแผ่นเหลืองเก็บไปได้เลยครับท่านครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : อันนี้เอาลงได้นะครับ เพราะรู้กันอยู่แล้วว่า

ถูกปรับ ๖๙ ล้านบาท เอาลง ท่านทำผิดมาตรา ๒๔๑ ถูกปรับ ๖๙ ล้านบาท ท่านทราบไหมครับ มาตรา ๒๔๑ คือซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายใน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเอาเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินครับท่านครับ

(นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร (คนที่สอง) : เชิญท่าน

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อริสมันต์ พงศ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ผมขออนุญาตประท้วงท่านผู้ที่กำลังอภิปรายอยู่นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ข้อไหนครับ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ข้อ ๖๓ นะครับท่านครับ การวินิจฉัยของท่านประธานถือว่าเป็นเด็ดขาดแล้วนะครับ กับการที่ท่านผู้อภิปรายยังดื้อด้าน ผมขออนุญาตใช้คำนี้นะครับ ยังอภิปรายซ้ำซากอยู่เหมือนเดิม ผมฟังการอภิปรายมาตั้งแต่เช้าแล้วนะครับ ผมคิดว่าถ้าไม่จำเป็นผมจะไม่ประท้วง ขณะที่เมื่อเช้านี้เขาบอกว่าท่านประธานทำหน้าที่เป็นโฆษกรัฐบาล ครั้งนั้นผมก็อยากจะประท้วงนะครับ แต่ครั้งนี้มันก็รุนแรงขึ้น ๆ ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องส่วนตัวนะครับ เพราะฉะนั้นอยากจะให้เข้าตรงประเด็นในขณะที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้ดำรงตำแหน่งแล้วก็บริหารงานราชการเกี่ยวกับเรื่องของกระทรวงพาณิชย์ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านอภิปรายไปแล้วขอให้ยุติแล้วก็จงเชื่อฟังให้เกียรติท่านประธานนะครับ เพราะวันนี้ท่านประธานทำหน้าที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เข้าใจแล้วครับ เดี๋ยวจะเป็นการอภิปรายครับ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ก็ต้องขอประท้วงนะครับ ขอวินิจฉัยด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านอาคมครับ มีผู้ประท้วงผมอีกแล้วนะครับว่าการวินิจฉัยนั้นเด็ดขาดแล้วครับ คอยสักครู่นะครับ

(นายธีระชัย แสนแก้ว ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านมีประเด็นอะไรประท้วงอีกครับ ท่านธีระชัยเชิญครับ ข้อไหนครับ เชิญครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ข้อ ๖๑ และข้อ ๖๓ ครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธีระชัย แสนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย จริง ๆ แล้วตลอดระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมานั้น ตัวกระผมเองก็เป็น ส.ส. อาวุโสพอสมควรนะครับ พยายามที่จะเป็นผู้ใหญ่ นั่งฟังตั้งแต่เช้าก็ไม่อยากจะประท้วงอะไรให้เป็นการขัดจังหวะ แต่ท่านผู้อภิปรายพยายามที่จะพูดผิดข้อบังคับ ฝ่าฝืนการชี้ขาดของท่านประธาน

ตามข้อบังคับ ข้อ ๖๓ แล้วก็ข้อ ๖๑ ก็ไม่ตรงประเด็น แต่ผมไม่ทราบว่าท่านผู้ที่กำลังอภิปรายนี่อภิปรายนายอดิศัยสมัยตั้งแต่ตอนที่ยังไม่ได้เป็นรัฐมนตรี หรือว่าอภิปรายรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีปัจจุบันนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เข้าใจแล้วครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ตรงนี้ก็คือชัดเจน ผมชี้ให้เห็นว่าความชัดเจนอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นคนที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : พอสมควรแล้วครับคุณธีระชัยครับ เดี๋ยวผมจะวินิจฉัยต่อครับ ท่านวีระชัยครับ ท่านนั่งได้แล้วครับ เข้าใจแล้วครับ เชิญครับ

(นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านสุภรณ์ครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ กระผมขอประท้วงท่านผู้กำลังอภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ข้อเดียวกันหรือเปล่าครับ ข้อ ๖๓ หรือเปล่าครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ในข้อ ๖๑ และข้อ ๖๓ ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับท่านประธาน ท่านประธานครับ กระผม สุภรณ์ อัตถาวงศ์ พรรคไทยรักไทย นครราชสีมา ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ที่ท่านผู้กำลังอภิปรายบอกว่าท่านถือหนังสือบอกว่าข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๔๔ ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิก วันนี้ผมไม่ได้คิดว่าท่านอดิศัยขาดจริยธรรม แต่ว่าท่านผู้กำลังอภิปรายกำลังขาดจริยธรรมครับ ขาดจริยธรรมอย่างไร เพราะว่าท่านประธานวินิจฉัยเด็ดขาดเป็นที่สิ้นสุดแล้ว แต่ท่านผู้กำลังอภิปรายก็ไม่ยอมหยุดครับ ก็ยังยืนยันที่จะกล่าวหาท่านอดิศัยอยู่อย่างนี้ ผมถึงบอกว่าใครขาดจริยธรรมกันแน่ครับท่านประธานครับ ขอได้โปรดวินิจฉัยด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านนั่งลงครับ

(นายมานิตย์ สังข์พุ่ม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญคุณมานิตย์ครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผม มานิตย์ พรรคไทยรักไทย ผมไม่ได้ประท้วงผู้อภิปรายนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านประท้วงอะไรครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ผมประท้วงท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ว่าอย่างไรครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ผมทั้งประท้วง แล้วก็ผมอยากเรียนอย่างนี้ท่านประธานครับ วันนี้ผมรู้ว่าอย่างไรท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ประท้วงอะไรครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ผมประท้วงว่าท่านประธานนั้นเมื่อวินิจฉัยไปแล้วไม่เด็ดขาดครับ ฟังเหตุผลผมนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ข้อ ๖๓ เชิญครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ผมเป็นห่วงท่านประธานว่าวันนี้ท่านประธานเหนื่อยแน่นอนครับ เพราะว่าข้อมูลใหม่คนที่เป็นรัฐมนตรีทุกกระทรวงผมดูแล้วเขาไม่มีข้อมูล ฉะนั้นจะเอาข้อมูลเก่า ๆ ซึ่งมันผิดกับญัตติ เมื่อฝ่ายค้านอภิปราย อย่างไรซีกนี้ต้องประท้วงแน่นอนครับ ฉะนั้นท่านประธานต้องวินิจฉัยและบอกว่าให้ไปเอาข้อมูลมาตั้งแต่ดำรงตำแหน่งมาคุยกัน พวกเราถึงจะนิ่ง ท่านสังเกตเห็นไหมครับ ๒ - ๓ ท่านที่ผ่านมาเราไม่ตอบโต้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ เข้าใจแล้วครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ผมก็พยายามนั่งดูสื่ออยู่ว่าเป็นความคิดแนวใหม่ สร้างสรรค์ยุคใหม่

- ๖๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านมานิตย์ ครับ เชิญนั่งลงครับ พอแล้วครับ ผมวินิจฉัยนะครับ เนื่องจากท่านประท้วงข้อเดียวกันหมด คือข้อ ๖๓ คือการวินิจฉัยของประธานเป็นเด็ดขาดที่สิ้นสุด ซึ่งผมเองก็ได้ย้ำเตือนกับท่านผู้อภิปรายไปเสร็จเรียบร้อยแล้วด้วยการตกลงกันเรียบร้อยแล้ว แม้กระทั่งชาร์ท หรือสีเหลืองก็เอาลงแล้วเห็นไหมครับ ก็กำลังจะเริ่มอภิปรายต่อ ว่าการขาดจริยธรรมคือการขาดจริยธรรมในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งตกลงกันไว้แล้ว ทีนี้ถ้าหากว่านอกจากการอภิปรายดำเนินการต่อไป แล้วผิดข้อบังคับกันใหม่ เดี๋ยวค่อยว่ากันใหม่ เรื่องนี้จบไปแล้วครับ ขอท่านอาคมช่วยอภิปรายให้อยู่ในประเด็นการไม่ไว้วางใจนะครับ ท่านสุวโรช

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธาน ผมประท้วงท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : กำนันเดี๋ยวก่อนครับ ท่านสุวโรชประท้วงก่อน

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ เมื่อกี้นี้ชาวบ้านเขาโทรศัพท์มา เขาบอกเขาเบื่อหน่าย อยากฟังแบบประเภทฉับ ๆ ๆ ไปเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านสุวโรชเชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับข้อ ๖๓ ซึ่งต้องกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับว่าท่านประธานมีหน้าที่ในการควบคุมการประชุมสภา และท่านประธานปล่อยให้สมาชิกลุกขึ้นมา แล้วมากล่าวหาผู้ที่อภิปรายนะครับว่าขาดจริยธรรมตรงนี้ครับ ท่านปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะฉะนั้นท่านประธานเองต้องควบคุมการประชุมให้อยู่ในข้อบังคับสิครับ วันนี้เป็นหน้าที่ของฝ่ายค้านที่จะตรวจสอบรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นท่านประธานเองต้องให้สมาชิกที่กล่าวพาดพิงว่าผู้ที่กำลังอภิปรายอยู่นี่ครับขาดจริยธรรม ตรงนี้ต้องถอนก่อนสิครับ ขอประธานได้โปรดวินิจฉัยด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขาดจริยธรรม ไม่เชื่อฟังประธานกระมังครับ คงไม่เป็นไรหรอกครับ เชิญต่อครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ยิ่งท่านประธานพูดอย่างนั้นละครับ ยิ่งจะทำให้การประชุมมันไม่เป็นไปด้วยความราบรื่นและที่มันควรจะเป็น เพราะฉะนั้นเมื่อประธานวินิจฉัยตรงนั้นแล้วนะครับ มันจะเสียหายอะไรท่านประธาน

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ทีละคนครับ ครูแก้วเดี๋ยวก่อนครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : เพราะท่านประธานวินิจฉัยแล้วนะครับว่าตรงนั้นมันไม่ดีก็ต้องบอกสมาชิกที่เขากล่าวสิครับว่าให้ถอนคำพูดตรงนั้นเสียมันก็จบ จะได้อภิปรายต่อไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุภรณ์ถอนนะครับ ให้สงบเรียบร้อยครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุภรณ์ อัตถาวงศ์ พรรคไทยรักไทย นครราชสีมา จริง ๆ แล้วครับท่านประธานครับ ผมเองไม่อยากจะพูดอะไรมาก ผมเองกับท่านอาคมก็หุ่นคล้ายพี่คล้ายน้องกัน กับท่านสุวโรชยิ่งเหมือนพี่น้องกันใหญ่เลย จริง ๆ ไม่น่าจะมาประท้วงกันด้วยซ้ำไป ผมบอกว่าวันนี้ผมไม่ได้กล่าวหาท่านอาคมขาดจริยธรรม ผมบอกว่าท่านอาคมถ้าไม่เชื่อฟังประธาน เดี๋ยวจะขาดจริยธรรมเหมือนที่ท่านกล่าวหาท่านอดิศัย ท่านต้องเชื่อฟังท่านประธาน เพราะข้อบังคับจริยธรรมมันชัดเจน วันนี้ถ้าท่านเชื่อฟังท่านประธานแล้ว ท่านก็ไม่ได้ขาดจริยธรรมครับท่านประธานครับ ผมไม่ได้กล่าวให้ท่านเสียหายอะไรเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ได้ว่านะว่าขาดจริยธรรม ถ้าใครไม่เชื่อฟังประธานแล้วขาดจริยธรรม

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ยกเว้นท่านไม่เชื่อเท่านั้นเอง

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เดี๋ยวให้มันเรียบร้อย ทีละคนครับ ท่านศุภชัยประท้วงอะไรครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย ขอประท้วงท่านผู้ที่อภิปรายทางฝ่ายค้านนะครับที่ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๓ คำวินิจฉัยของท่านประธานถือว่าเป็นที่สิ้นสุดแล้ว ฉะนั้นจึงขออนุญาตท่านประธานใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำวินิจฉัยของท่านประธานให้ออกจากห้องประชุมไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ ขอบคุณครับ

(นายสนั่น สุธากุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : จบหมดแล้วครับ วินิจฉัยจบ เรื่องอะไรครับ เชิญท่านสนั่น

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอประท้วงท่านประธานในเรื่องของการวินิจฉัยคำว่า ขาดจริยธรรม ในประมวลจริยธรรมซึ่งเป็นประมวลจริยธรรมที่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ให้ความเห็นชอบไปและใช้บังคับเป็นหลักในการควบคุมจริยธรรมของสมาชิกของสภาแห่งนี้นั้นได้กำหนดไว้ว่า เรื่องจริยธรรมเป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่เป็นเรื่องเล่น ๆ ไม่ใช่เรื่องที่บุคคลหนึ่งบุคคลใด สมาชิกคนหนึ่งคนใดจะวินิจฉัยชี้ขาดว่าคนนั้นคนนี้ไม่มีจริยธรรม ----------

แม้แต่ท่านประธานเองก็ไม่มีอำนาจ เพราะในข้อบังคับนี้ ประมวลจริยธรรมนี้บอกว่าจะชี้ขาดว่าคนใดไม่มีจริยธรรมนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องตัดสินโดยคณะกรรมการจริยธรรมครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะประท้วงท่านประธานครับ ในการที่พูดไม่ว่าจะเป็นการวินิจฉัยเล่น ๆ หรือว่าท่านพูดจริง การที่จะชี้ว่าท่านผู้อภิปรายขาดจริยธรรม ถ้าไม่เชื่อฟังท่านประธาน ผมคิดว่าเป็นการวินิจฉัยที่ไม่มีอำนาจที่จะทำได้ครับ ขอประท้วงท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เข้าใจครับ การวินิจฉัยควรจะต้องตั้งกรรมการ แต่ในระหว่างการควบคุมในการประชุมเป็นอำนาจของประธานที่จะควบคุมให้สงบเรียบร้อย แล้วก็ข้อบังคับซึ่งทุกคนต้องยึดข้อบังคับเป็นหลัก เพราะฉะนั้นตรงนี้ละครับที่บอกว่ามีจริยธรรมกันทุกคนก็ต้องอาศัยข้อบังคับเป็นหลักครับ เชิญต่อครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผม นิโรธ สุนทรเลขา ขอประท้วงครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ ดิฉันประท้วงก่อนค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : จะประชุมกันต่อหรือยังครับ เชิญท่านสุภาพสตรีก่อนครับ ท่านรังสิมาเชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ดิฉันขอประท้วงประธานนะคะ ข้อบังคับ ข้อ ๖๓ ท่านประธานไม่แข็งนะคะ คือท่านประธานวินิจฉัยแล้ว เมื่อท่านวินิจฉัยให้ท่านสุภรณ์ถอนคำพูด คำวินิจฉัยถือว่าเป็นเด็ดขาด แต่เมื่อท่านสุภรณ์ยังไม่ถอนคำพูด ท่านก็ไม่บังคับให้เขาถอนคำพูด ท่านก็เรียกคนโน้นคนนี้ก็ทำให้ท่านผิดข้อ ๖๓ นะคะ

นายนิโรธ สุนทรเลขา (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผม นิโรธ สุนทรเลขา พรรคชาติไทย ขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านประท้วงอะไรครับ ด้านหลังครับ เดี๋ยวจะได้ประชุมต่อแล้วครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา (นครสวรรค์) : ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานสภานะครับ ในข้อบังคับ ข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) ครับ ไม่สามารถควบคุมการประชุมให้อยู่ในความสงบเรียบร้อยได้ ผมขอหารือท่านประธานพักการประชุม ๑๐ นาทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : คงไม่ต้องหรอกครับ ทุกอย่างสงบเรียบร้อยดีครับ ยังไม่มีอะไรที่ไม่สงบเรียบร้อยเลยครับ ท่านรังสิมาครับ ผมก็ได้วินิจฉัยว่าถ้าท่านสุภรณ์พูดอย่างนั้นจริงก็ให้ถอน แต่ท่านสุภรณ์ก็ขึ้นมายืนยันแล้วว่าไม่ได้กล่าวว่าท่านอาคมขาดจริยธรรม เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ชัดเจนอยู่ในบันทึกแล้วครับ ถ้าหากว่าพูดจริงก็คงจะต้องถอนนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้การวินิจฉัยทุกอย่างสิ้นสุดแล้วครับ ขอให้ท่านอาคมดำเนินการอภิปรายต่อครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ เพื่อความเป็นธรรมนะครับ ในฐานะที่ท่านก็พยายามจะรักษาความเป็นธรรม คุณสุภรณ์นะครับ ผมไม่ติดใจเพราะท่านยืนยันแล้วว่าท่านไม่ได้กล่าวหาผม แต่กรณีที่สมาชิกจากกรุงเทพมหานครนะครับ อริสมันต์กล่าวว่าผมดื้อด้าน อันนี้ท่านประธานจะพิจารณาได้อย่างไร ผมขออนุญาตให้ถอนครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านอริสมันต์ครับ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทยนะครับ ผมคิดว่าในบางสิ่งบางอย่างที่ท่านผู้อภิปรายได้กระทำอยู่ในขณะนี้นะครับ อย่างที่ ๑ ผมเข้าใจว่าถ้าท่านไม่ดื้อด้านนะครับ ท่านก็คงจะอ่านหนังสือไม่แตก เพราะญัตติของท่านได้ถามก็คือว่าท่านรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เอาเฉพาะว่าท่านอริสมันต์ไม่ได้กล่าวหาท่านอาคมว่าดื้อด้านก็แล้วกันนะครับ จะได้ประชุมต่อแล้วครับ ไม่อย่างนั้นก็ยาวอีกละครับ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือผมเปรียบเทียบว่าถ้าลักษณะอย่างนี้ ถ้าท่านยังจะตะแบงพูดไปอย่างนี้ แล้วท่านประธานก็วินิจฉัยแล้วว่าขอให้ยุติในเรื่องของอดีต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านยืนยันสักคำนะครับว่าท่านไม่ได้กล่าวหาท่านอาคมว่าไม่ได้ดื้อด้านก็แค่นั้นแหละครับ จบแล้วครับจะได้ประชุมต่อครับ ท่านอริสมันต์ครับ จะได้จบนะครับ

- ๖๖/๑

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ จริง ๆ แล้วผมไม่ได้จะกล่าวหาลักษณะอย่างนั้นนะครับ แต่ผมเปรียบเทียบให้ฟัง ผมจึงบอกว่าผมไม่อยากที่จะใช้คำพูดว่า ดื้อด้าน แต่ผมยกตัวอย่างไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ก็ยืนยันสักครั้งนะครับว่าไม่ได้กล่าวหาท่านอาคมว่าดื้อด้าน

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ ถอนครับ

นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ผมไม่ได้กล่าวหาท่านว่าเป็นคนดื้อด้านนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ ก็แค่นั้นครับ จบครับ เชิญต่อครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ มีว่าถอนหรือไม่ถอนเท่านั้นเอง ท่านประธานต้องวินิจฉัย ไม่ใช่ลุกขึ้นมาด่าผมซ้ำสอง เขาถอนหรือเปล่าท่านประธาน หรือปฏิเสธว่าไม่ถอน ท่านประธานต้องใช้อำนาจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านอริสมันต์ ถ้าท่านกล่าวว่าท่านอาคมดื้อด้านขอให้ถอนครับ ถอนเถอะครับจะได้ประชุมต่อแล้วครับ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ครับ ท่านประธานที่เคารพผม อริสมันต์ครับ เมื่อตะกี้นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ถอนเลยครับ เอาถอนก่อนครับ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ผมต้องขออธิบายก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ถอนก่อนแล้วเดี๋ยวอธิบาย

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : เมื่อกี้นี้ท่านก็ได้วินิจฉัยแล้วว่าเป็นเรื่องส่วนตัวไม่เกี่ยวกับจริยธรรมนะครับ ท่านผู้อภิปรายก็ยังอภิปรายต่ออีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านอริสมันต์ เดี๋ยวไม่จบครับ คือท่านพูดคำเดียวว่าขอถอน นี่เป็นคำสั่งของประธานนะครับ ขอให้ท่านถอนตรงนั้นก่อน

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) : ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากว่าท่านประธานได้ขอร้องผมอย่างนี้ เพื่อการอภิปรายจะได้เป็นไปอย่างราบรื่น ผมก็ขออนุญาตถอนก็แล้วกันครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ เชิญต่อครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ กระผม อาคม เอ่งฉ้วน ครับ กำลังทำหน้าที่นะครับ ผมพยายามจะบอกว่าสิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้มันมีเหตุผลสนับสนุน ได้เรียนแล้วว่ามีอยู่ ๒ ส่วน กรณีที่ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ท่านได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้มันจะสนับสนุนเหตุผลที่ผมพูดพอดี ท่านจะเห็นเลยว่าท่านใช้ความเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กระทำการในขณะที่คนอื่นไม่เคยทำ และเวลานี้ฝ่ายค้านกำลังสงสัยว่าพฤติการณ์เช่นนี้ทำให้การบริหารงานในกระทรวงพาณิชย์ไม่มีประสิทธิภาพ ถามว่าทำไมจึงไม่มีประสิทธิภาพ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าการขาดจริยธรรมของท่านในเวลาที่ท่านเข้าไปนั่งอยู่ในกระทรวงพาณิชย์มันก็ก่อให้เกิดปัญหามากมาย เพราะท่านต้องทำงานกับข้าราชการประจำ ในรอบหลายสิบปีที่กระทรวงพาณิชย์ตั้งมา ไม่เคยมียุคใดสมัยใดที่ข้าราชการในกระทรวงพาณิชย์ลาออกมากที่สุด ท่านประธานครับ ผมขอเอ่ยนามก็ได้ นี่คือเหตุผลที่เอามาสนับสนุนนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านทำงานไม่ได้กับปลัดกระทรวงพาณิชย์ ในที่สุดท่านก็ต้องออกไป นายเกริกไกร จีระแพทย์ ถูกเสนอ ครม. ให้เด้งไปตบยุงอยู่ที่ทำเนียบ และต่อมาท่านก็ไปร้องศาลปกครองเพื่อปกป้องศักดิ์ศรี ท่านนายกรัฐมนตรีกรุณาให้ไปเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรี กรณีคนนี้นะครับถ้าในวงการการค้าเขารู้ว่าเคยเป็นผู้แทนการค้าในองค์การการค้าโลก คนที่ ๒ ท่านประธานครับ ที่ผมเห็นว่ารัฐมนตรีไม่มีจริยธรรมก็คือว่าอดีตอธิบดีกรมเจรจาการค้า นางบุญทิพา สิมะสกุล ลาออกเพราะทนไม่ได้ที่เห็นยุทธศาสตร์การค้า การเจรจาการค้าของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เสียเปรียบอยู่ตลอดเวลา

ท่านรัฐมนตรีว่าการของเรานะครับไปเจรจากับนางราฟีดา อาซีส ซึ่งเขามีความเชี่ยวชาญมาก เป็นรัฐมนตรีพาณิชย์ ๑๙ ปี เวลานี้ผมจะถามเพื่อแทนคนไทยทั้งชาติว่า การเสียเปรียบของไทยที่ท่านไปเจรจามาในขณะนี้ได้รับค่าชดเชยหรือยัง เรื่องการกีดกันทางการค้าในกรณีสินค้ารถยนต์จากประเทศไทย นี่คือสิ่งที่ผมเห็นว่ามันเป็นประโยชน์ของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นจริยธรรมมันมีส่วนอย่างมากในการตัดสินใจ ท่านประธานจะบอกได้อย่างไรว่าสิ่งที่ผมพูดนี้ไม่อยู่ในประเด็น เพราะจริยธรรมมันติดอยู่กับตัว เวลานี้เมื่อท่านมาบริหารประเทศท่านทำงานแทนคนไทย ๖๓ ล้านคน ท่านประธานครับ ดูตัวอย่างในต่างประเทศครับ เพราะผมเห็นรัฐบาลของเราชอบแอบอ้างต่างประเทศ ก็ดีครับถ้าต่างประเทศทำดี เราก็ยกย่องชมเชยทุกครั้งท่านก็แอบอ้างยกตัวอย่างว่าเอาตามต่างประเทศ ผมก็เลยยกตัวอย่างต่างประเทศ ในต่างประเทศนะครับคนที่มีประวัติไม่ดีหรือมีความเสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผิดพระราชบัญญัติเช่นนี้เขาไม่ให้ทำงานใหญ่ และมีโทษครับ ผมเอาหนังสือพิมพ์ของประเทศอังกฤษมาให้ท่านประธานได้ดูนะครับ เป็นหนังสือพิมพ์เอคโคโนมิสท์ นี่ในประเทศอังกฤษเขาลง ในสหรัฐอเมริกานะครับมีนายมิวเคิล ซึ่งก็เป็นนักธุรกิจคนหนึ่งได้ไปกระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ ----------

นายมิวเคิลท่านนี้ครับ อัยการสูงสุดในประเทศสหรัฐอเมริกาฟ้องติดคุก ๒ ปี ผิด พ.ร.บ. เดียวกันกับที่ท่านอดิศัย โพธารามิก ผิดนี่คือมาตรา ๒๔๑ ที่อินไซเดอร์ (Insider) ตลาดหุ้น คือรู้ข้อมูลก่อนที่ประชาชนจะรู้ เขาตัดสิน ๒ ปี ปรับ ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญ นี่ครับท่านประธาน หลักฐานเขาจึงบอกว่ามันเป็นเรื่องใหญ่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านอาคมครับ เอาเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินนะครับ เชิญเข้าประเด็นเลยครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : เมื่อผมยกตัวอย่างในต่างประเทศ เพราะว่าเพื่อให้สอดคล้องกับที่รัฐบาลนี่พอใจ เพราะว่าไม่กี่วันนี้ก็ไปเอานายไมเคิล อีปอตเตอร์ มาพูด เอาเงินโอนให้กับสถาบันศศินทร์ ไป ๒๐ ล้านบาท เพราะปีที่แล้วรัฐบาลจะเชิญมาเอง สื่อมวลชน ประชาชนคัดค้านมาก ปีนี้ก็เลยโอนไปให้สถาบันศศินทร์ สถาบันศศินทร์ก็ไปศึกษาครับ ตอนแรกจะศึกษาเรื่องความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ดีครับ เราจะได้โอกาสในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ แต่สถาบันศศินทร์ก็ไปเชิญไมเคิล อีปอตเตอร์ แบบปีที่แล้วมา น่าเสียดายมากครับ เงิน ๒๐ ล้านบาท ปรากฏว่าพอมาพูดเสร็จ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่าสิ่งที่ท่านพูดผมรู้หมดแล้ว เงิน ๒๐ ล้านบาทก็เสียไปอีก แต่ว่าอย่างไรก็ตามครับ ก็ถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารก็แล้วกัน ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่าการทำความผิดเช่นนี้มันจะติดตัวไป และเมื่อมาวินิจฉัยในกระทรวงพาณิชย์ดังกรณีที่เพื่อนผมอธิบาย ผมมีสิ่งที่เกิดขึ้นในรัฐบาลนี้อีกเรื่องหนึ่งนะครับ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาที่นี้เอาเรื่องข้าว เมื่อกี้เขาพูดเรื่องพ่อค้าข้าวในปานามา ทีนี้ผมจะพูดพ่อค้าข้าวในจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับในจังหวัดบุรีรัมย์ ในจังหวัดขอนแก่น เราก็ปลูกข้าวกัน ท่านอดิศัยนี่ครับก็ได้ทำผิดกับคนอื่นอีกแล้ว คนอื่นเขาไม่ทำนะครับ แต่ว่าท่านก็ทำ ผมจึงพยายามอธิบายนะครับว่าการที่ท่านทำเช่นนี้มันมีผลสืบเนื่องมาจากการที่ผมได้กล่าวแล้วว่ามันเป็นเรื่องของวิสัยทัศน์หรือเป็นเรื่องที่เราไม่น่าไว้วางใจ ประเทศไทยเราก็มีการแทรกแซงข้าว แต่ปรากฏว่าในการแทรกแซงข้าว ปีนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ทำผิดจากปีก่อน ๆ ที่ผ่านมา เพราะมี ส.ส. ๒ คน ท่านประธานครับ อันนี้ไม่เสียหายครับ เพราะ ส.ส. ๒ คนนี้เขาบอกว่า นโยบายแทรกแซงข้าวที่ให้โรงสีเข้าร่วมโครงการมันทำให้ประชาชนไม่สะดวก ที่จริงเขาทำกันมาแล้วโรงสีนี่มันมีทุก

อำเภอเขาก็ทำกันมานาน การที่เขาใช้โรงสีเพราะอะไรครับท่านประธานครับ เพราะโรงสีนี่สามารถจะเก็บข้าวไว้ได้อย่างน้อย ๆ ๙๐ วันที่รัฐบาลกำหนด คือเขาต้องมียุ้งฉาง เขาต้องมีเครื่องชั่ง เขาต้องมีลานตาก มีเครื่องอบความชื้น นี่คือเป็นการป้องกันเหตุไม่ให้ข้าวของรัฐบาลที่ไปแทรกแซงมาเสียหาย เขาจึงกำหนดให้โรงสีแทรกแซง ๓ เท่าของกำลังผลิตที่โรงสีจะทำได้ แต่ปรากฏว่าผู้แทนราษฎร ๒ ท่านครับ ท่านเจตนาดี แต่ว่าประสงค์อย่างอื่นหรือไม่ท่านประธานลองฟังดูนะครับ ท่านเจตนาดีครับ ทำหนังสือมาถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ไม่ได้ให้มีแต่โรงสี ประชาชนจะเดือดร้อน เพราะฉะนั้นก็จึงขอให้รัฐมนตรีกำหนด สั่งการให้ยุ้งฉางเข้าร่วมโครงการด้วย ท่านประธานครับ รัฐมนตรีก็ใจดีเหลือหลายครับ สั่งการทันที นี่เป็นหนังสือสั่งการที่รัฐมนตรีสั่งการว่า ปีนี้ในการแทรกแซงตลาดข้าวให้ยุ้งฉางและไซโลเก็บข้าวเปลือกซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดที่เป็นแหล่งเพาะข้าวร่วมโครงการด้วย นี่เห็นไหมครับ นี่แหละครับคือความเสียหายที่ผมพูดว่ามันโยงกับจริยธรรมที่ผมพูด แต่พวกเราพยายามจะสกัดกั้นไม่ให้ผมพูด ซึ่งประชาชนก็จะเสียโอกาส เรามีญัตติไม่ไว้วางใจเพื่ออะไรครับ ปีหนึ่งเราจะได้มามีโอกาสพูดในเรื่องที่รัฐบาลบกพร่อง ผิดพลาด ใครทุจริตก็กล่าวหากันไปเลย แต่ว่าเมื่อเรายังไม่พบว่าท่านทุจริต แต่ว่าท่านทำให้เสียหายและในวันข้างหน้าเราป้องกันเหตุครับท่านประธาน ท่านประธานครับ จาก ส.ส. ๒ คนดังกล่าว ผมจำเป็นต้องเอ่ยนาม ไม่เสียหายจะเสียหายหรือไม่เสียหายก็แก้ตัวได้เพราะอยู่ในสภานี้ ชื่อ ส.ส. พงศกร อรรณนพพร จังหวัดขอนแก่น พรรค ทรท. ส.ส. พีระพงศ์ เฮงสวัสดิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ เขต ๕ ไทยรักไทย หนังสือ ๒ ฉบับนี้ครับทำให้เปลี่ยนนโยบายของกระทรวงพาณิชย์ได้ และมันเกิดอะไรขึ้นครับท่านประธานครับ มันเกิดปัญหาขึ้นทั้งหมด ๔ ประเด็นซึ่งเสียหาย และผมคิดว่าถ้าในปีต่อไปยังใช้นโยบายนี้ ความเสียหายก็จะยิ่งเกิดขึ้นและจะตกไปถึงเกษตรกร องค์การคลังสินค้าเมื่อมีนโยบายอย่างนี้ โรงสีก็เอายุ้งฉางพวกนี้ครับให้เข้าร่วมโครงการ แต่ว่ายุ้งฉางพวกนี้นะครับไม่ได้มีมาตรฐานเหมือนกับโรงสี เขาก็จัดสรรให้ ผมยกตัวอย่างครับ โรงสีที่จังหวัดบุรีรัมย์ ชื่อ รัตนสุขพืชผล อยู่ที่อำเภอพุทไธสง เขาก็ไปตรวจสอบ คุณสมบัติไม่ครบหรอกครับ แต่ว่าเนื่องจากว่าอย่างที่ผมเรียนอย่างไร ส.ส. เขาทำจดหมายมา องค์การคลังสินค้าก็อาจจะเกรงใจหรืออาจจะเรียกข้อมูลภายหลัง ซึ่งไม่ได้ครับ ----------

ให้ไป ๒,๐๒๘ ตัน คือให้ไปแทรกแซงข้าวเปลือก ๒,๐๒๘ ตัน ก็ต่างกับโรงสีเล็กน้อย โรงสีเขามียุ้งฉางขนาดใหญ่โตมากกำลังผลิตสูง เขายังได้แค่ ๓,๐๐๐ ตัน โรงสีนี้ได้ไป ๒,๐๒๘ ตัน และท่านประธานตามผมไปสิครับว่าโรงสีนี้ของใคร ท่านประธานครับ แค่นี้ยังไม่พอครับ ผมกำลังจะบอกว่านี่การบริหารงานมันบกพร่อง ส่วนว่าจะทุจริตหรือไม่ทุจริตวันนี้ยังไม่พูดนะครับ แต่ว่าดูเจตนาครับ เขาให้แค่ ๒,๐๐๐ ตัน ให้ไปซื้อข้าวเปลือก ดูสินี่หลักฐานปรากฏว่าหลักฐานที่เรามีอยู่ในมือนี้เป็นหลักฐานขององค์การคลังสินค้า เขาชี้แจงมาว่าข้าวเปลือกแต่ละโรง ๆ ที่ได้รับซื้อไว้ในฤดูกาลนี่นะครับ โรงสีรัตนสุขที่ผมพูดเมื่อสักครู่นะครับ โรงสียุ้งฉางของรัตนสุขพืชผลเขาให้แค่ ๒,๐๐๐ ตัน แต่หลักฐานที่ผมถืออยู่ในมือนี้ครับท่านประธานครับ ๒๓,๓๑๘ ตัน มันเป็นเรื่องแปลกประหลาดมากครับ มันเก่งกว่าโรงสีขนาดไหนละครับ เขาให้ ๒,๐๐๐ ตัน มันซื้อตั้ง ๒๐,๐๐๐ ตัน แล้วข้าวของรัฐบาลจะเหลืออะไรละครับ ยุ้งฉางก็ไม่ได้มาตรฐาน เครื่องอบก็ไม่มี แล้วได้ค่าฝากสิครับท่านประธาน เพราะองค์การคลังสินค้าไปจ่ายให้ตันหนึ่ง ๕๕ บาทต่อเดือน ๕๕ บาทต่อตัน ต่อเดือน ท่านประธานคูณเข้าไปดูสิครับ ๒๓,๐๐๐ ตันนี่กี่ล้าน นี่คือพฤติการณ์ พฤติกรรม ท่านรัฐมนตรีจะบอกว่าไม่รู้ก็ไม่ได้ แล้วเรื่องนี้รัฐมนตรีไม่เคยตอบ วันนี้ผมจึงจำเป็นต้องย้ำให้รัฐมนตรีตอบในสภานี้เพราะเกษตรกรฟังอยู่ ท่านรัฐมนตรีครับนี่ประเด็นแรก ๑. ทำเกินโควตา ผมมีหลักฐานว่านี่คือเกินโควตา ทำผิดข้อที่ ๒ อีก ท่านประธานครับ ผิดระเบียบ เพราะว่าไปจดทะเบียนย้อนหลัง เนื่องจากว่าลุกลี้ลุกลน หลังจากที่รัฐมนตรีอนุมัติให้เข้าร่วมโครงการได้ลุกลี้ลุกลนนะครับไปซื้อข้าว แต่ว่าซื้อไปซื้อมาปรากฏว่าผิดอีก ซื้อไปซื้อมาก็ปรากฏว่านี่หลักฐานนะครับ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน เป็นรายงานขององค์การคลังสินค้า วันที่รับมอบข้าววันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ วันที่อนุมัติให้เข้าร่วมโครงการ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ วันที่ทำสัญญา มาทำสัญญากันหลังจากที่ตัวเองเข้าไปร่วมโครงการแล้ว คือทำสัญญาย้อนหลัง คือไปทำสัญญาย้อนหลังวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ นี่ก็ผิดอีก และนอกจากผิดเรื่องการทำสัญญาย้อนหลังแล้ว ปรากฏว่าในหลักประกันบริษัทอื่น โรงสีอื่นมีหมดครับ แต่โรงสีรัตนสุขพืชผล บุรีรัมย์ ไม่มี ท่านประธานครับ ปรากฏว่าคนที่ไปทำสัญญากับองค์การคลังสินค้านี่ครับ นามสกุลเดียวกับผู้แทนครับ เฮงสวัสดิ์ครับ นี่แหละที่ท่านรัฐมนตรีต้องตอบ ที่เขาเรียกว่าผลประโยชน์ทับซ้อน คือกำหนดนโยบายและพรรคพวก

พวกพ้องได้ประโยชน์ไป เราไม่บอกว่ารัฐมนตรีทุจริตนะครับ แต่คนที่ได้ประโยชน์แน่ ๆ คือเจ้าของโรงสีที่ไปร่วมโครงการ ผิดตั้งแต่ต้น ๑. โควตาได้น้อย แต่ซื้อมาก ๒. ไม่มีเงินวางค้ำประกัน ๓. เวลานี้ข้าวที่เก็บไว้ไม่สามารถส่งคืนให้องค์การคลังสินค้าได้ เพราะข้าวเสียหมดครับ ส่งได้แค่ ๖๙ ตัน แต่ว่าค่าเก็บเอาไปแล้ว ค่าเก็บก็เอาไปแล้ว ข้าวเวลานี้ขายทอดตลาด ผมถามว่าขายทอดตลาดก็ได้ราคาถูก ๆ นี่ข้าวหอมมะลินะครับ และรัฐมนตรีก็คุยนักคุยหนา โอ๊ย ข้าวหอมมะลิแพง ดี แต่ว่าการดำเนินการมันผิดพลาด ไปกำหนดให้ยุ้งฉางเข้าร่วม เพื่อใคร พวกใคร ถ้าข้าวดีจริง ๆ แล้วไปแทรกแซงทำไม ทำไมไม่ปล่อยให้เป็นกลไกตลาด การที่ประกาศนโยบายแทรกแซงข้าวหรือรับจำนำข้าว นั่นก็แสดงให้เห็นว่าข้าวราคาไม่ดี ท่าน ส.ส. จากจังหวัดลพบุรี อำนวย คลังผา นี่ครับ เคยยื่นญัตติในสภานี้ เรื่องกรณีการทุจริตในการแทรกแซงราคาข้าว ตอบในราชกิจจานุเบกษา ผมไปคัดมา นั่นก็แสดงให้ยืนยันว่าในพื้นที่ของท่านก็ราคาข้าวตกต่ำและมีการทุจริตกัน ไม่อย่างนั้นท่านจะมาถามกระทู้ในราชกิจจานุเบกษา รัฐมนตรีว่าการตอบทำไม ----------

ท่านประธานครับ มันมีอีกประเด็นหนึ่งนะครับนี่ครับ ตามไปดูที่กรมทะเบียนการค้า บริษัทรัตนสุขพืชผลไปจดทะเบียนทีหลังอีก ไปจดทะเบียนเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ ลนลานครับ กลัวจะขาดคุณสมบัติ ไปจดทะเบียนหลังจากที่เขาร่วมโครงการแล้ว โครงการนี้ร่วมตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ เริ่มซื้อข้าวแล้ว รับจำนำข้าวแล้ว เอาข้าวเข้าไปใส่สต๊อกแล้ว แต่ว่าท่านไปจดทะเบียนเอาปี ๒๕๔๕ มกราคม เห็นไหมครับท่านประธานนี่คือหลักฐานทั้งหมด ผมพูดจบแล้วผมก็จะถ่ายเอกสารให้กับท่านประธานสภา ๑ ชุด เพื่อให้ท่านประธานได้เห็นว่าเอกสารที่มาแสดงนั้นไม่ใช่ต้องการที่จะมากล่าวหาลอย ๆ มีหลักฐาน มีเอกสารซึ่งออกโดยทางราชการ

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน มันมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าว ผมจึงบอกว่าว่านี่เป็นตัวอย่างหนึ่งในหลาย ๆ ตัวอย่างซึ่งสอดรับกับที่ ส.ส. กรุงเทพมหานครพูด ท่านประธานครับ นอกจากนั้นนะครับในการที่ดำเนินการในกระทรวงพาณิชย์มันมีความจำเป็นที่รัฐมนตรีจะต้องดำเนินการให้โปร่งใส กรณีนี้เป็นกรณีที่ผมเอามาโยงให้เห็นว่าความผิดที่ท่านกระทำในอดีตนี่ครับ วันนี้มีส่วนสนับสนุนเกื้อหนุนกัน ผมพูดเรื่องจริยธรรมครับ ผมจึงไม่สามารถเอาเรื่องทุจริต เอาคนนั้นคนนี้ให้เงินท่านมาไม่ได้ แต่กรณีที่มีการพูดกันมาก่อนหน้าผมก็พอจะแสดงให้เห็นว่านี่คือการควบคุมและทำหน้าที่ของเรา มันมีหลายเรื่องหลายราวที่ท่านกำหนดนโยบายแล้วให้ประชาชนเสียหาย ท่านอาจจะกำไรเท่าไร ผมไม่รู้นะครับจากการกระทำของท่านในอดีต แต่การกำไรของท่านนะครับนั่นหมายถึงน้ำตาและหยดเลือดของคนผู้ซื้อหุ้นที่เขาเรียกกันว่าพวกแมลงเม่าท่านประธาน แต่วันนี้กรณีข้าวประชาชนตาดำ ๆ จำนวนมากที่ขายข้าวและจากการที่ท่านดำเนินการนโยบายเช่นนี้ประชาชนก็จะเสียประโยชน์ ท่านใช้วิธีสุจริตโดยใช้กลอุบายนี่ผมใช้คำว่าอย่างนี้

นายพงศกร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : มีผู้ประท้วงครับท่าน

นายพงศกร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพกระผม พงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคไทยรักไทย ต้องขออนุญาตท่านประธานและต้องขอบคุณผู้อภิปรายนะครับ หลังจากที่ท่านจบประเด็น

เรื่องข้าวแล้วก่อนที่ท่านจะต่อประเด็นอื่น ต้องขออนุญาตที่ท่านได้เอ่ยอ้างชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคือตัวผมแล้วก็ท่านพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ จะได้ต่อเนื่องประเด็นจะได้จบทีละประเด็นนะครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ จะเป็นสุจริตก็เรียกว่าสุจริตโดยใช้กลอุบาย ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ ผมใช้คำว่า สุจริต นะครับ ท่านประธานครับ ดังจะเห็นว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจแต่ละครั้งนี่ครับฝ่ายค้านก็พยายามทำหน้าที่ แต่เนื่องจากมีข้อมูลจำกัดด้วยหลาย ๆ เรื่องที่ท่านประธานก็ทราบดี เราหาข้อมูลนี่ค่อนข้างยาก เพราะฉะนั้นกว่าเราจะรวบรวมเรียบเรียงขึ้นมาทำได้ก็เป็นเรื่องที่ลำบาก แต่ว่าเราพยายามทำเต็มที่ ข้อมูลทั้งหมดในวันนี้นะครับผมคิดว่ามีคนกล้า คนดีมีเยอะแต่คนกล้าหาไม่ค่อยได้ แต่ยังมีคนกล้าบางคนเอามาให้ เช่น ได้กรณีพุทธิพงษ์เราได้จากคนกล้าในกระทรวงพาณิชย์ เสียดายครับคนในกระทรวงพาณิชย์ไม่กล้าเหมือนคนใน ส.ป.ก. กระทรวงเกษตร ไม่เช่นนั้นก็จะโกนหัวกันหลายคนอย่างผมนี่ไม่ต้องถึงขนาดโกนหัวเพราะว่าผมก็ประท้วงอยู่แล้ว นี่ก็ถือว่าทำหน้าที่ประท้วงรัฐมนตรีในตัวแล้ว ผมไม่ไว้วางใจอย่างไร ถ้าการโกนหัวคือการประท้วงรัฐมนตรีนี่ถือว่าผมไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคำพูดและการโกนหัว แต่ผมไม่ต้องโกน ท่านประธานครับ เมื่อปีที่แล้วเราเสียไปคนหนึ่ง เรามีคนให้ข้อมูลเราแล้วก็ต้องตาย เวลานี้ตำรวจยังจับไม่ได้ครับ ยังจับไม่ได้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็ยังจับไม่ได้ ชิปปิ้งหมู ท่านประธานจำได้ไหมครับ ชิปปิ้งหมูเอาข้อมูลมาให้เราแล้วเขาก็ถูกฆ่าตายวันนี้ตำรวจยังจับไม่ได้ เราไม่ได้กล่าวหาว่ารัฐบาลหรอกครับ แต่ว่ารัฐบาลต้องตอบให้ได้ว่าใครฆ่าต้องจับกุมมาให้ได้ คนเช่นนี้พวกเราชมเชย พวกเราขอแสดงความเศร้าเสียใจต่อครอบครัวของเขา แต่ว่าอย่างไรก็ตามท่านประธานครับ ผมเป็นคนที่นับถือพุทธ ศาสนาพุทธสอนเราว่า เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร แต่ว่าในขณะเดียวกันครับศาสนาพุทธก็สอนเราว่าคนประพฤติชั่วหรือคนได้ทำกรรมใดไว้กรรมจะตามสนอง ไม่ช้าหรอกครับไม่ช้าก็เร็ว และผมคิดว่าไม่นาน เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่สามารถไว้วางใจรัฐมนตรี อดิศัย โพธารามิก ได้ ทั้ง ๆ ที่ผมมีข้อมูลอีกพอสมควร แต่ว่าผมเคารพท่านประธาน ท่านประธานบอกว่าพอแค่นี้ ความเสียหายที่

ท่านทำไว้ในอดีตมากมายเหลือเกิน จนวันนี้ท่านมานั่งเป็นรัฐมนตรีว่าการ ท่านนายกรัฐมนตรีให้ท่านมาเป็นรัฐมนตรีว่าการดูแลสินค้าเกษตรของประเทศ ผมเชื่อว่าบุคคลผู้นี้จะสร้างความเสียหายให้กับพี่น้องประชาชนที่เป็นเกษตรกรและการค้าอีกมากครับ ผมไม่ไว้วางใจครับ

- ๗๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ผมให้ผู้ถูกอภิปรายพาดพิงใช้สิทธิตามข้อบังคับ ข้อ ๖๓ เชิญครับ

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : ผมขออนุญาตก่อน ส.ส. พงศกรนะครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญครับ

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ ส.ส. จากบุรีรัมย์ เขต ๕ ครับ ก่อนอื่นก็ต้องขอกราบขอบคุณท่านอาคม เอ่งฉ้วน ที่ได้กล่าวถึง ผมได้มาชี้แจง เพราะว่าอันนี้คาราคาซังมานาน แล้วก็อยากจะอธิบายให้เพื่อนสมาชิกทุกท่านได้ทราบความเป็นไปเป็นมา แล้วก็จะได้เข้าใจกันเสียทีเพราะว่าไม่มีโอกาสชี้แจงสักที

เริ่มแรกที่โครงการจำนำข้าว ผมกราบเรียนท่านอาคมว่าเป็นโครงการที่ดีของรัฐบาลที่เรารับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการที่จะส่งเสริมให้ชาวบ้านไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าโรงสีต่าง ๆ หรือพ่อค้าประชาชน ก็ได้เข้ามาแทรกแซงในโครงการข้าวในปี ๒๕๔๔/๒๕๔๕ โครงการเริ่มแรกครั้งแรกจริง ๆ เป็นโครงการนโยบายที่จะช่วยเหลือเกษตรกร พยายามให้โรงสีทุกโรงสีเข้าร่วมโครงการ แต่ก็มีปัญหาเพราะว่าโรงสีไม่ค่อยได้เข้าร่วม เพราะว่ายังไม่มั่นใจในโครงการ ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่เป็นประชาชนเหมือน ๆ กับพี่น้อง ก็อยากจะช่วยเหลือพี่น้องในฐานะมาเป็นผู้แทน ก็เลยร้องขอให้เรามาช่วยพี่น้องเพื่อกระตุ้นให้โรงสีเข้าร่วมโครงการ เพราะว่าจังหวัดบุรีรัมย์ยังไม่มีโรงสีเข้าร่วมโครงการ แล้วโกดังของรัตนสุขเองไม่ใช่โรงสีครับ เป็นโกดัง ผมจะขอกราบเรียนเป็นสเต็ป ๆ (Step) ให้พี่น้องได้ทราบว่าขั้นตอนเป็นอย่างไรครับ หลังจากที่ผมเริ่มปรึกษากับพาณิชย์จังหวัดว่าเราจะช่วยพี่น้องอย่างไร เพราะว่าโรงสีต่าง ๆ ก็ไม่เข้าร่วมโครงการ ทางพาณิชย์จังหวัดก็ได้ขอร้องผมบอกว่าคุณพีระพงษ์มีฉาง มียุ้งเปล่าอยู่ มีตาชั่ง มีอะไรครบ แต่ผมหยุดทำการซื้อข้าวมาหลายปีครับ เป็นยุ้งฉางเก่า หมายถึงว่าเปิดโครงการนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะให้โรงสีได้แข่ง ถ้าผมเปิดแล้วโรงสีไม่เปิดโรงสีก็จะไม่ได้ข้าว ก็คิดว่าจะกระตุ้นประมาณสักอาทิตย์ ๒ อาทิตย์ เพื่อให้โรงสีเข้าร่วม

โครงการ หลังจากผมเปิดไปได้ ๒ อาทิตย์ โรงสีในจังหวัดบุรีรัมย์เข้าร่วมโครงการประมาณ ๑๓ โรง ตอนหลังมาถึง ๑๘ โรง ผมก็จะหยุดแล้วครับ เพราะได้กระตุ้นแล้วเพื่อให้หยุด แต่ที่นี้ก็มีปัญหาต่อครับท่านประธานครับ คือประชาชนในเขตอำเภอผมมี ๔ อำเภอ อำเภอพุทไธสง อำเภอนาโพธิ์ อำเภอคูเมือง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ ไม่มีโรงสีสักโรง พี่น้องก็บอกว่าขอร้องให้ซื้อต่อได้ไหม ให้รับจำนำต่อได้ไหม โครงการเริ่มแรกผมให้แค่ อคส. ใช้สถานที่ของผม แล้วก็ให้เบิกเงินจาก ธ.ก.ส. ผมไม่ได้เข้าร่วมโครงการครับ เพียงให้ยืมพื้นที่ ผมให้ยืมพื้นที่แค่นั้นเองครับ แต่พอหลังจากที่ทำไปได้ ๒ อาทิตย์ ๓ อาทิตย์ พี่น้องขอร้องว่าให้รับจำนำต่อ ทาง อคส. บอกว่าถ้าจะรับจำนำต่อก็จะต้องทำสัญญาเพื่อป้องกันสินค้าเสียหาย ผมถึงได้ไปทำให้ครับ ขอประทานโทษท่านประธาน ที่ท่านอาคมบอกว่าที่ผมได้รับค่าเช่า ผมไม่ได้สักสลึงเลยครับ ผมทำให้เพื่อประชาชนครับ ให้ตรวจสอบได้ ที่คุณอาคมบอกว่าผมได้ค่าเช่ากิโลละ ๕๐ สตางค์หรืออะไร สลึงหนึ่งผมยังไม่ได้เลย ผมให้ใช้สถานที่เปล่า ๆ แค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นอยากให้ท่านประธานตรวจสอบจากเอกสารของท่านอาคมที่บอกว่าผมได้รับมาทุกเดือน หลังจากที่ผมได้รับโครงการจำนำนี้แล้วก็เอาข้าวไปส่งโรงสีที่พิมาย โกดังตรงนั้นไม่ใช่ผมไปเช่า แต่เป็นของโรงสีไทยเจริญกุดจิกไปเช่า แล้วผมก็ไปส่งให้ แล้วผมก็มีเอกสารที่อยู่ในมือผมวันนี้ก็คือโรงสีรับทั้งปริมาณ ทั้งคุณภาพไปเรียบร้อยแล้วครับ แล้วโรงสีไม่ใช่เฉพาะกุดจิกครับ อีก ๔ โรงสีที่รับไป เขาก็ส่ง ไป อคส. เสร็จเรียบร้อย เหลือโรงสีโรงนี้ที่ท่านว่ามีปัญหา แต่ขั้นตอนของผมนั้นผมมอบให้กับ อคส. กับโรงสีกุดจิกไปเรียบร้อย เพราะฉะนั้นผมทุจริตตรงไหน ผมซับซ้อนตรงไหนในการหาผลประโยชน์ ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าโครงการอย่างนี้เป็นโครงการที่ดีช่วยเหลือประชาชน แต่ท่านต้องหาข้อมูลมาให้ชัดเจนในการที่จะกล่าวหาใครต่อใคร เพราะว่าผมเคยกราบเรียนว่าตั้งแต่ท่านอลงกรณ์ ถึงขอกล่าวพาดพิงนิดหนึ่ง ได้กล่าวหาผมมาตั้งแต่ต้น ผมพยายามชี้แจงตลอด ผมบอกว่าคุณอลงกรณ์ ถ้าผมทำผิดนะ แม้แต่บาทเดียวนะผมลาออกเลย ผมบอก แต่ถ้าผมไม่ทุจริตผมขอให้คุณอลงกรณ์ขอโทษผมสักคำได้ไหม เพราะว่าผมบอกว่าผมผู้แทนผู้น้อยไม่บังอาจที่จะเอาตำแหน่งผมไปแลกกับตำแหน่งท่านได้ ขอเอาตำแหน่งของผมแลกกับคำขอโทษ แล้วผมก็พูดที่ห้องแถลงข่าวของรัฐสภา เชิญทั้งผู้สื่อข่าวมาชี้แจงบอกว่าให้มาพบกันสักครั้งเพื่อจะชี้แจง เขาก็ไม่มาครับ ผมบอกว่าอย่าเอาประเด็นการเมืองมาเล่นกันอย่างนี้ เพราะว่าผมรู้ว่าเขตผม ผมสู้กับประชาธิปัตย์ ผมสู้กับ

ส.ส. ปณวัตร แล้วก็เป็นเกมการเมืองมาตลอด เพราะฉะนั้นให้ท่านหาหลักฐานที่แท้จริงแล้วก็มาพิสูจน์กัน แต่ขั้นตอนของผมนั้นได้ทำหน้าที่เรียบร้อยให้กับประชาชนแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านพงศกรครับ

- ๗๑/๑

นายพงศกร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคไทยรักไทย ต่อกรณีเพื่อนสมาชิกซึ่งได้อภิปรายเมื่อกี้ได้กล่าวพาดพิงว่า ๒ ส.ส. ของรัฐบาล ซึ่งกรณีนี้ทุกท่านก็คงจะได้ทราบตามสื่อต่าง ๆ จากเหตุการณ์ที่ผ่านมา ๓ - ๔ เดือน ซึ่งหลายครั้งเราเองได้ออกมาชี้แจงต่อสื่อ แล้วก็มาแถลงข่าว ณ สภาแห่งนี้ว่า เราซึ่งเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน ได้รับความไว้วางใจจากพี่น้องประชาชนเข้ามาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เวลาพี่น้องประชาชนมีเรื่องเดือดร้อนอะไรก็มาพึ่งพาผู้แทนราษฎร สิ่งสำคัญยิ่งที่เกิดขึ้น ณ สภาแห่งนี้ที่ผู้ทรงเกียรติได้พาดพิงก็คือเกี่ยวกับเรื่องนโยบายของรัฐบาล ฯพณฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งมีนโยบายอย่างชัดเจนเพื่อที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรชาวไร่ ชาวนา ซึ่งจากฤดูกาลที่ท่านอาคมได้พูดถึงนั้นก็คือฤดูกาลรับจำนำข้าว ปี ๒๕๔๔/๒๕๔๕ ซึ่งในช่วงนั้นก็ต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่า ราคาพืชผลการผลิตตกต่ำ โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ พวกเราเป็นผู้แทนราษฎร พี่น้องชาวนาเดือดร้อน เราเองก็ต้องมาขอรัฐมนตรีว่า พื้นที่ของผมไม่มีโรงสีนะครับ ขอให้ทางรัฐบาลได้ลงไปดูแลพี่น้องเกษตรกรด้วย เพราะเราต้องการให้ชาวนาได้มีราคาข้าวเท่ากับเขตที่มีการรับจำนำ ของผมเองต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่าต้องแยกส่วนกันระหว่างจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดบุรีรัมย์ ของผม ส.ส. พงศกร อรรณนพพร จังหวัดขอนแก่น และไม่มีข้าวเขมร ไม่มีข้าวสวมสิทธิตามที่เป็นข่าวมาตั้งแต่ ๓ - ๔ เดือนก่อน เราท้าพิสูจน์กันหลายครั้งหลายคราแล้ว และอีกส่วนหนึ่งต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนด้วยความเคารพนะครับว่า เขตของท่าน ส.ส. พีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ ซึ่งท่านได้เอานโยบายของรัฐบาลไปจำนำข้าวให้กับพี่น้องประชาชนนั้นเป็นเขตซึ่งอยู่ติดกับเขตของกระผมนะครับ อำเภอต่อเนื่องกันและไม่มีโรงสี ผมเองก็เอานโยบายตรงนี้ไปให้กับพี่น้องประชาชน และสิ่งที่สำคัญยิ่งต้อง ขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าจุดสถานที่ที่ใช้ในอำเภอของผมนั้นไม่มีโรงสีเช่นเดียวกัน เราขอร้อง อคส. นะครับจากกระทรวงพาณิชย์ลงไปจำนำข้าวให้กับพี่น้องเกษตรกร และไม่ใช่

ตัวเราเป็นคนทำเอง มีเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเกษตรอำเภอ การค้าภายใน จังหวัด ธ.ก.ส. ไปนั่งอยู่ ณ ตรงนั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้อง ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าเราได้ขอตัวแทนจากพี่น้องประชาชนก็คือองค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้าไปดูแลให้เกิดความเรียบร้อยและเป็นธรรมที่สุดกับเกษตรกร และสิ่งที่สำคัญยิ่งท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับในที่กล่าวถึงตัวผมนั้น เวลาท่านอภิปรายไป ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ตันหรืออะไรทำนองนั้น ๒๓,๐๐๐ ตันในเขตของกระผมไม่ใช่ต้องขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ของผมได้รับจำนำไปอันนี้ก็คือเอกสารของ อคส. ซึ่งผมได้ขอไว้ตั้งแต่ครั้งที่มีปัญหาและมีการถกเถียงกันกับพรรคฝ่ายค้านที่ลงไปตรวจสอบ ในเขตจังหวัดของผมนะครับที่ไม่ใช่โรงสีก็มีอยู่หลายโรงที่ได้เปิดรับจำนำในลักษณะนี้ เพราะว่าเป็นนโยบายที่ดีของรัฐบาล ทุกส่วนก็อยากช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร สำหรับของผมนั้นได้รับจำนำไป ๖,๔๔๘,๑๓๗ กิโลกรัม และการรับจำนำนั้นต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า ในสำหรับโกดังที่รับจำนำไม่ใช่ของผม โกดังที่เปิดให้กับพี่น้องประชาชนในเขตผมนั้น แต่ละวันที่เกษตรกรเอาข้าวมาให้กับ อคส. รับจำนำ ทาง อคส. ก็จะมีการตักข้าวแต่ละวันออกจากสถานที่รับจำนำทั้งหมด เพื่อไปเก็บไว้ ณ ที่โรงสีที่จะแปรสภาพ ไม่มีข้าวค้างสต็อก (Stock) แม้แต่กิโลกรัมเดียวนะครับ และถึงปัจจุบันนี้ต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานว่าข้าวจำนวน ๖,๔๔๘,๑๓๗ กิโลกรัมนั้นได้แปรสภาพเป็นข้าวสารและส่งมอบกับทางราชการเป็นที่เรียบร้อย ไม่เสียหายแม้แต่ ๑ กิโลกรัม ผมเองก็เคยได้ชี้แจงเรื่องนี้ให้กับทางสื่อมวลชนและออกหลายสถานี เพื่อที่ต้องการจะให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจตรงกันว่า หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่เฉพาะออกกฎหมาย และโดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาคอีสาน ซึ่งเป็นเขตที่แห้งแล้งนั้นนะครับ รับปัญหาทุกสิ่งทุกอย่าง ถนนหนทางไม่ดีก็มาขอผู้แทนนะครับ ข้าวราคาตกต่ำไม่ดีก็มาบอกผู้แทนว่าต้องไปหารัฐบาลนะ แต่ถือว่าเป็นโชคดีของผู้แทนราษฎรในภาคอีสานและทุก ๆ ภาคนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : พอสมควรแล้วครับ

นายพงศกร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : ขออนุญาตท่านประธาน เพราะว่าเรื่องนี้ที่ต้องกล่าวให้หมดสิ้นกระบวนความเพราะว่าเป็นเรื่องที่คาราคาซังกันมานาน และก็อยากที่จะกล่าวต่อในเรื่องของเขตจังหวัดบุรีรัมย์ต่อเนื่องอีกนิดหนึ่ง ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : พอสมควรแล้วครับ เพราะว่าทางบุรีรัมย์เขาชี้แจงไปแล้วครับ

- ๗๒/๑

นายพงศกร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ การที่ฝ่ายผู้อภิปรายได้กล่าวพาดพิงแล้วก็พูดไปเรื่องอื่นนั้นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับในเขตของจังหวัดขอนแก่นของผม ผมเสียหาย ท่านประธานครับ ผมต้องขออนุญาตว่าเป็นความโชคดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เราได้มีพรรคการเมืองพรรคหนึ่งแล้วมาเป็นรัฐบาลแล้วมีนโยบายที่ดีกับพี่น้องเกษตรกรตอนนี้เบาขึ้นไปเยอะ แต่ในส่วนนี้ที่จะต้องพูดต่อไปในอนาคตอีกนิดหนึ่งท่านประธานที่เคารพสำหรับจังหวัดขอนแก่นของผม ณ วันนี้ผมเองที่ผ่านมาก็ได้พูดไปแล้วว่า ผมเป็นผู้แทนราษฎรใส่ใจดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชน ถ้าตัวผมโกงกินประชาชนในโครงการลักษณะอย่างนี้แม้แต่บาทเดียวอย่างที่ท่าน ส.ส. พีระพงษ์ได้พูดไป ผมก็ได้เคยท้าทายกัน ณ สภาแห่งนี้ว่าถ้าแม้แต่บาทเดียวที่ทางรัฐบาลเสียหายนะครับ ตัวผมพร้อมที่จะลาออกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเช่นเดียวกันที่ผมได้ท้าทายไปว่าท่านอลงกรณ์ซึ่งไปตรวจสอบในพื้นที่ตรงนั้นถ้าไม่เป็นดังที่ท่านพูดท่านกล้าแสดงสปิริท (Spirit) เช่นเดียวกันหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : พอสมควรแล้วครับ

นายพงศกร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ยังมีต่ออีกนิดหนึ่งขออนุญาตที่จะต้องกล่าวให้หมดสิ้นกระบวนความ ในส่วนของ ส.ส. พีระพงษ์หลายท่านอาจจะเข้าใจว่า ส.ส. พีระพงษ์ ส.ส. พงศกร ร่วมกันทุจริตนะครับ เพราะว่าเวลากล่าวถึงนี่กล่าวพร้อมกันทั้ง ๒ คน แต่เป็นคนละที่คนละจังหวัดกัน กล่าวแม้แต่ว่าข้าวเขมรมาเอาข้าวเก่ามาจำนำอะไรทำนองนี้ทั้งหมด สำหรับจังหวัดขอนแก่นของผมนี่คือแปรสภาพ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ส่งมอบทั้งหมดแล้ว แต่ที่เกิดปัญหาขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพ ที่เกิดปัญหาขึ้นมาก็คือโกดังข้าวรัตนสุข ก็คือของท่าน ส.ส. พีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ เขตของท่านไม่มีโรงสี แม้แต่เริ่มต้นเขตของผมยังไปจำนำกับเขตของท่านนะครับ ต้องเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ท่านได้รับจำนำให้กับพี่น้องเกษตรกร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : พอสมควรแล้วครับ เพราะว่าท่านพีระพงษ์ได้อภิปรายชี้แจงไปแล้วในส่วนของท่านพีระพงษ์นะครับ เพราะฉะนั้นพอสมควรแล้วครับ ท่านอำนวยพาดพิงไม่เสียหายหรอกครับแค่ท่านอาคมพาดพิงว่าท่านได้ตั้งกระทู้ถาม ซึ่งรัฐมนตรีก็ได้ตอบ มีส่วนไหนเสียหายครับ

เอาเฉพาะส่วนที่เสียหายนะครับเชิญ

นายพงศกร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตที่จะสรุปอีก ๒ นาที ท่านประธานครับ ขอนิดเดียวครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : พอแล้วครับ ชัดเจนแล้วครับ เพราะว่าส่วนที่พาดพิงมาก็ได้ชี้แจงชัดเจนแล้วครับ เชิญท่านนั่งลงได้แล้วครับ ท่านพงศกรครับ เชิญท่านนั่งครับ ไม่อนุญาตให้พูดแล้วครับ เชิญท่านอำนวยครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานนะครับที่ให้โอกาสผมได้ชี้แจงตามที่ท่านผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ได้พาดพิงถึงผมในเรื่องของยื่นกระทู้ถามตอบในราชกิจจานุเบกษาในเรื่องของการรับจำนำข้าวหรือการทุจริตข้าว เรื่องนี้สืบเนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านได้มอบหมายให้ผมได้ตรวจสอบในการทำงานของสหกรณ์การเกษตร จังหวัดลพบุรี ว่ามีการร้องเรียนจากกลุ่มเกษตรกรว่า สหกรณ์การเกษตรนั้นได้มีการรับจำนำข้าวไม่โปร่งใส ผมก็ได้นำเรื่องนี้มาปรึกษาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าให้ผมได้ตรวจสอบอีกขั้นหนึ่งตามนโยบายของรัฐบาลโดยการนำของ ฯพณฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร นั้นในเรื่องของนโยบายปราบปรามการทุจริต เพราะฉะนั้นผมถือโอกาสตรวจสอบในส่วนนี้ แต่ผลสรุปได้ตรวจสอบสรุปแล้วว่าไม่มีการทุจริตและแทรกแซงแต่อย่างใด เรื่องนี้ความเป็นมาอย่างนี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอปรึกษาท่านสมาชิกว่าของกระทรวงพาณิชย์มีอีกไหมครับ ถ้าไม่มีผมจะให้รัฐมนตรีตอบชี้แจงจะได้จบเป็นรายบุคคลไป ของฝ่ายค้านไม่มีแล้วนะครับที่จะอภิปรายกระทรวงพาณิชย์จะได้เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายอดิศัย โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านเพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่าน กระผมคงจะตอบคำถามอีก ๒ - ๓ คำถามนะครับ แล้วก็อยากจะสรุปนิดหน่อย คือคำถามที่ท่านอาคมได้กรุณาได้ถามขึ้นมานี้ก็เป็นคำถามซึ่งเป็นเรื่องที่ทุกคนทราบอยู่ แล้วก็วันนี้เอามาอภิปรายในสภาแล้วก็ได้มีการชี้แจงตอบไปส่วนหนึ่งแล้ว กระผมขอยืนยันว่าเรื่องทุจริตนี้ไม่มีเด็ดขาดนะครับ แล้วก็วิธีการที่ว่ารัฐมนตรีพาณิชย์นี่จะเอื้ออำนวยพวกพ้อง ส.ส. ของเราเองเป็นไปไม่ได้ครับ เพราะว่าผมเองได้รับการกดดันจาก ส.ส. เยอะในปีที่แล้วตอนที่ข้าวหอมมะลิราคาตกต่ำมาก ๆ ในปี ๒๕๔๔ นี่ ก็มาคิดหาวิธีการต่าง ๆ แล้วมีการร่วมมือกันระหว่าง ส.ส. กับเรา ผมได้มีการตั้ง ส.ส. เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีเฉพาะเรื่องข้าวจำนวนหนึ่ง เราเข้าไปช่วยกันจัดการ ก็ปรากฏว่าได้ผลดีเป็นอย่างยิ่ง ทีนี้ในกรณีที่มีปัญหาถึง ส.ส. ๒ ท่านเมื่อสักครู่นี้ ผมขอขยายความนิดหนึ่งเรื่องจริงมันอย่างนี้ครับคือว่า ในช่วงปี ๒๕๔๔ นี่ เป็นจังหวะที่ทางรัฐบาลเราจะต้องเข้าไปแก้ปัญหาเรื่องข้าวหอมมะลิจะเห็นว่ามันเริ่มตกต่ำมาเรื่อย ๆ แล้วเรามีการออกมาตรฐานใหม่ที่ผมเล่าให้ท่านฟังเมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่เราได้พยายามทำด้วยกัน การจำนำข้าวหอมมะลินี้ไม่เคยมีมาก่อน เพราะว่าที่แล้วมาจำนำรู้สึกจำนำยุ้งฉางอย่างเดียว ยุ้งฉางก็แปลว่าที่ฉางที่ราษฎรมียุ้งอยู่นี่นะครับ ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นธนาคารได้เข้าไปจำนำที่นั่นเป็นหลัก แต่ว่า ธ.ก.ส. จะต้องใช้กรรมวิธีมากในการไปวัดจำนวนข้าว แล้วก็นำมาจำนำ ทีนี้ตรงนี้กว่าจะทำได้ต้องใช้ประมาณเดือนมกราคมไปแล้ว ข้าวหอมมะลิจะออกประมาณเดือนตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม ทยอยออกมาแล้ว ตอนนั้นข้าวยังไม่แห้ง ยังไม่แห้งก็จำนำยุ้งฉางก็ยังจำนำไม่ได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ก็เป็นสิ่งที่เราต้องหาวิธีใหม่ เพื่อที่จะให้ข้าวหอมมะลิเปลี่ยนวิธีการคือจากข้าวปน กลายเป็นข้าวที่สามารถจะเป็นของจริง ๆ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ข้าวหอมมะลินี่นะครับ เราก็ต้องรับจำนำเกือบหมดเลย ตอนนั้นเราบอกว่าเรารับจำนำหมด มีเท่าไรเอาหมด แต่เจตนาไม่ต้องการที่จะไปเอาหมด เพียงแต่ว่าต้องการที่จะให้เกษตรกรมีทางเลือกเพื่อไม่ให้พ่อค้ามากดราคาสินค้า ทีนี้เวลานั้นโรงสีที่อุบลราชธานี ที่สุรินทร์ ที่ศรีสะเกษ และทุกโรงสีที่บุรีรัมย์อะไรก็แล้วแต่รวมทั้งขอนแก่นด้วยนี่ ไม่ร่วมเข้าโครงการเลย เพราะว่าไม่คุ้นเคยกับวิธีนี้ วันที่เราประกาศออกไปนี่มีเข้ามาประมาณ ๒๕ โรงสี เมื่อเรารับทั้งหมดแล้วเราจะเห็นชัดว่าข้าวนี่เกษตรกรมีความรู้สึกว่าโดนพ่อค้ามากดราคา ช่วงนั้นราคาติดหูติดตามาตั้งแต่ปีที่แล้ว

ว่าราคามันถึง ๔,๗๐๐ บาท รัฐบาลมากำหนดราคาให้ ๖,๕๐๐ บาท เขาก็มาที่นี่หมด จังหวะที่โรงสีไม่เข้าโครงการตรงนั้น เราคิดวิธีว่าทำอย่างไรที่จะทำให้ราษฎรมีทางออก ผมก็ปรึกษากับที่ปรึกษาผมทั้งหลายเยอะแยะซึ่งเป็น ส.ส. ทั้งนั้นนะครับ ก็มีความเห็นว่าเราน่าจะหาทางเปิดเขาเรียกว่ายุ้งฉางกลาง พวกนี้ไม่ใช่ยุ้งฉาง ใหญ่ เป็นโกดังใหญ่ ๆ ไม่ใช่โรงสีนะครับ ตรงนี้ไม่ใช่โรงสี เป็นสถานที่ที่พ่อค้าข้าวสมัยก่อนนี้เขาใช้ซื้อข้าวมาเก็บ แล้วก็ไปขายต่อ รอเวลาตรงนั้นก็มีมากจำนวนหนึ่ง เราก็ได้ประกาศออกไปเป็นทางการ ไม่ได้ทำงุบงิบ ไม่ได้ไปบอก ส.ส. ๒ ท่านให้ทำเรื่องเข้ามา ไม่ใช่ ได้ทำเป็นทางการ ๑๒ จังหวัด วันนั้นส่งเข้ามาทั้งหมดประมาณ ๒๕ จุดด้วยกัน เหตุผลคือเพื่อที่จะเอาข้าวมาไว้ รัฐบาลก็จะระบายออกไปโรงสีต่าง ๆ โรงสีที่จะเข้ามาในโครงการนี้ก็เป็นโรงสีที่อยู่ในจังหวัดที่พอจะสีข้าวให้เราได้ เราก็มีรายชื่อโรงสีขึ้นมา ตรงนี้เป็นสิ่งที่เราได้เริ่มทำงานกัน แล้วก็ได้ผลครับ ได้ผลตรงที่ว่าโรงสีที่ไม่เข้าร่วมโครงการกับเรานี่ ก็งงว่าเอ๊ะอยู่ ๆ ข้าวที่เขานั่งเฝ้าอยู่ จะต้องเป็นของเขาอยู่นี่ วันนี้ไม่ใช่แล้ว ราษฎรมีทางเลือกแล้ว ขนมาที่ยุ้งโกดังกลางของเรา โกดังกลางของเราทำหน้าที่อะไร ชั่งน้ำหนัก วัดความชื้น ออกใบประทวน เท่านั้นเอง เก็บข้าว แล้วทำอย่างละเอียดรอบคอบ ข้าวที่เข้ามานี่ผมไปดูสถิติแล้ว รับมาได้ทั้งหมดแค่ ๘๐,๐๐๐ กว่าตัน จาก ๒๐ กว่ายุ้งฉางกลาง เหตุที่รับได้น้อยก็เพราะว่าหลังจากนั้นอีกไม่ถึงเดือนโรงสีก็รู้สึกว่าตัวเองโดนแข่งก็เลยเข้ามาในโครงการหมด เป็น ๑๒๕ โรงสี เมื่อโรงสีเข้าโครงการแล้ว โรงสีก็ทั้งรับข้าว ทั้งสีข้าว แล้วก็ส่งข้าวได้ ฉะนั้นกระบวนการจำนำข้าวก็เดิน ยุ้งฉางกลางของเราที่เราให้ทำนี้ เรามีกติกาง่าย ๆ นิดเดียว บอกว่า ----------

เราให้ค่าเช่าเขา ๕๐ บาทต่อตันต่อเดือนเฉพาะเดือนแรก เดือนถัดไปเหลือ ๒๐ บาทต่อตัน แล้วก็ตกลงกันไป ทีนี้พอทำอย่างนี้ทำไม่ถึง ๓ เดือน กระบวนข้าวก็เข้ามาสู่กระบวนการที่ถูกต้องคือเข้ามาที่โรงสีแล้วก็ออกไปอย่างนั้น ยุ้งฉางกลางที่รับเข้ามานี่ ผมต้องยืนยันว่ามีบางยุ้งเขาส่งบิลมาเรียบร้อยแล้ว เขารับได้ค่าเดียว ค่าเช่า ๕๐ บาทต่อเดือน และบางคนคำนวณไม่ออก เพราะว่าข้าวเข้าแล้วออกทุกวัน ข้าวเข้ามาวันนี้ ๔๐๐ ตัน พรุ่งนี้ขนไป ที่เราขนไปตรงนี้ยุ้งฉางกลางก็ไม่ได้เป็นคนขน เราไปให้โรงสีที่มาเข้าโครงการกับเราเฉพาะสีข้าวอย่างเดียวเป็นคนขน เพราะโรงสีเขาจะมีการคิดค่าขนต่าง ๆ ตามวิธีการของเขาคือว่า สมมุติประมาณ ๑๒๐ บาท ๑๕๐ บาทต่อประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตรอะไรอย่างนี้ มันเป็นสูตรของมันอยู่ตรงนี้มีกติกาชัดเจน มีสัญญาชัดเจนระหว่างโรงสีกับ อคส. ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่อง ฉะนั้นจะเห็นว่ามี ๒ พาร์ท (Part) ด้วยกันคือ ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งยุ้งฉางกลางซึ่งเกิดขึ้นใหม่เพราะเป็นกรรมวิธีใหม่ต้องการให้เข้ามาแข่งขันแล้วก็ได้ผลอย่างยิ่ง สุดท้ายเราทำงานประมาณเดือนธันวาคม พอเดือนมีนาคมหมดแล้วข้าวไม่มีเหลือแล้ว ยุ้งฉางกลาง ๒๐ กว่าแห่งรับไปได้แค่ ๘๐,๐๐๐ กว่าตันจากข้าวที่เรารับมาได้ทั้งหมด ๑ ล้าน ๖ แสนตัน รวมทั้งยุ้งฉางของเกษตรกรด้วยนิดเดียวนะครับ แต่ว่าวิธีการนี้ทำให้กระบวนการจำนำข้าวของอีสานเที่ยวนั้นเกิด ไม่ใช่เกิดแบบเดิมคือเกิดที่ยุ้งฉางอย่างเก่า เกิดคือว่ามีโรงสีเข้าใจขึ้นแล้วมาร่วมโครงการแล้วนั่นละเป็นรากฐานของการที่ทำให้ข้าวขึ้นราคาหมด เพราะฉะนั้นการทุจริตนี่ผมยืนยันได้ว่าไม่มี ผมเชื่อว่า ๒ ท่านที่อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ท่านไม่รู้ลึก ๆ ถึงแนวคิดที่ผมคิดอย่างไรหรอกนะครับ แต่บังเอิญพวกเราได้มีการคุยกัน แล้วบางคนก็มีพรรคพวกเพื่อนฝูงบอก ถ้าอย่างนั้นช่วยกันเปิดผมไปเช็คดูรายการแล้วปรากฏว่าทั้ง ๒ ท่านยังไม่ได้ยื่นเรื่องขอเงินค่าเช่าเลย ถึงยื่นมาก็จะคำนวณลำบาก เพราะมันต้องคำนวณว่ามีของเท่าไรอยู่ ๑ เดือนที่จะได้ ๕๐ บาทต่อตัน เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่เราควรจะจ่ายเงินให้เพื่อความเป็นธรรมในการทำงาน ยุ้งฉางกลางอื่น ๆ เราได้จ่ายเงินไปบ้างแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมเรียนว่าไม่มีเจตนาทุจริตอะไรเลย แล้วก็เป็นเรื่องที่ท่านนำมาอภิปรายท่านจับข้อมูลมา ผมฟังท่านอาคม เอ่งฉ้วน ด้วยความเคารพว่า ท่านไม่เข้าใจประเด็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านพูดยุ้งฉางกลางเป็นโรงสีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ วันนี้ผมไม่ถือ ผมถือว่าเป็นเรื่องที่ท่านเข้ามาตรวจสอบ และท่านก็มี

ความยากลำบากในการที่จะไปหาข้อมูล ตรงนี้ท่านต้องเข้าใจว่า วันนี้ผมก็ไม่อยากจะไปพูดว่าเราทำงาน วิธีคิด วิธีใหม่อย่างไร ข้อมูลต่าง ๆ คนจะหาข้อมูลมันต้องเข้าใจเรื่องก่อนพอสมควรถึงจะไปหาข้อมูลที่ถูกต้องได้ แต่ถ้าไม่เข้าใจเรื่องเราไปได้ข้อมูลชิ้นหนึ่งออกมา อีกชิ้นหนึ่งออกมาแล้วจับประติดประต่อแล้วคิดเอาเอง แล้วก็จะต้องคิดไปทางร้ายเพราะท่านเป็นฝ่ายค้านมันก็จะเกิดเหตุอย่างนี้ ซึ่งผมต้องเรียนด้วยความเคารพว่า ผมเคารพท่านที่ว่าท่านได้นำตรงนี้ขึ้นมาพูด แล้วเปิดโอกาสให้ผมชี้แจงกับประชาชน ชี้แจงกับพ่อแม่พี่น้องทุกคนที่เกี่ยวข้อง วันนี้เป็นกระบวนการที่ทำให้สินค้าราคาเกษตรสูงขึ้น เรื่องของข้าราชการผมไม่อยากจะตอบอะไรท่าน มันก็เป็นกระบวนการซึ่งมีการสับเปลี่ยนข้าราชการกัน ช่วงที่ผมมีเหตุการณ์ช่วงนั้นตุลาคมปีโน้น ถ้าท่านเทียบวันนี้กับการทำงานของผมเป็นอย่างไร ผมก็มีการจัดกองทัพใหม่ จัดวิธีการใหม่ และถ้ามามองเหตุการณ์ในวันนี้กระทรวงอื่นยิ่งแล้วกว่าผมอีก เขาก็จัดของเขาใหม่ แต่ไม่ได้แปลว่าเขาจัดแล้วเป็นการกลั่นแกล้งข้าราชการ ไม่ใช่ครับ ท่านต้องเข้าใจว่าข้าราชการก็มีที่มาที่ไป มีการโยกย้ายกันได้ รัฐมนตรีก็เหมือนกัน อยู่แผล็บ ๆ นายกก็ปลดได้เปลี่ยนได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ไม่จีรังยั่งยืน อย่าไปคิดว่าจีรังยั่งยืน อายุ ๖๐ ก็ปลดเกษียณไปอยู่บ้าน ไปเลี้ยงหลานเลี้ยงลูกไม่เป็นไร ตรงนี้เป็นสังคมเกิดขึ้น แต่หมายความว่า ถ้าให้รัฐมนตรีหรือนายกเรานี่ไม่สามารถจะไปแตะข้าราชการได้เลย มีการฟ้องร้องกันได้ มันก็เป็นเรื่องทำงานลำบากแล้วประเทศนี้นะครับ ตำแหน่งที่อยู่ไม่ว่าใครจะเป็นปลัดกระทรวง เป็นอธิบดีทั้งหลาย มันจะเท่มันจะโก้ก็ตอนเรามีตำแหน่งตรงนั้น รัฐมนตรีก็แบบเดียวกันแต่ถึงเวลาก็ต้องมีการถ่ายเท เพราะประเทศไทยมีการเติบโต มีประชากรรุ่นหลัง ๆ เข้ามาตั้งเยอะแยะ เพราะฉะนั้นต้องมีการถ่ายเทต่าง ๆ อำนาจการทำงานต้องทำมีการตรวจสอบ เพราะฉะนั้นประเทศไทยเราถือว่าเป็นประเทศที่ค่อนข้างจะใช้ได้ทีเดียว ถ้าเราเทียบกับประเทศอื่น ๆ ณ วันนี้นะครับ ----------

ฉะนั้นผมถึงต้องบอกว่าข้อกล่าวหาท่านว่าผมทำให้มีปัญหากับข้าราชการตรงนี้ปฏิเสธ อีกเหมือนกัน ท่านบอกให้ผมปฏิเสธผมปฏิเสธหมดทุกเรื่องครับที่ท่านพูดนะครับ ถ้าลองไปถามกระทรวงพาณิชย์ผมสิครับวันนี้เป็นอย่างไร เป็นกระทรวงที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวมาก ๆ เลย มาก ๆ จริง ๆ แล้วผมก็ไม่อยากจะไปพูดว่ากระทรวงผมเด่นกว่ากระทรวงอื่น แต่ผมก็ต้องบอกว่าวันนี้ผมพอใจข้าราชการของผมมาก ตั้งแต่ระดับทำงานปลัดกระทรวง อธิบดีทุกคน ข้าราชการชั้นซี ๙ ซี ๘ ซี ๗ ซี ๖ วันนี้ทำงานค่อนข้างจะดีมาก แล้วก็คิดว่าจะดีต่อ ๆ ไป เพราะฉะนั้นภาพที่ท่านคิดไว้อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ไม่จริงเลยนะครับ ท่านลองไปถามข้าราชการดู เรียกมาสัมภาษณ์ตัวต่อตัวเลยนะครับ รับรองเลยว่าไม่มีข้าราชการคนไหนที่บอกว่ากลัวผม ผมสั่งแล้วก็ให้ข้อมูลท่านไม่ได้ ไม่ใช่เลยนะครับ ถ้าท่านรู้วิธีหาข้อมูล รู้เข้าใจว่าจะต้องขอข้อมูลอะไรได้ทั้งนั้นครับ แต่บังเอิญเขาอาจจะไม่นึก อาจจะทำไม่ได้เพราะว่ามันไม่เข้าใจ พอเริ่มจากไม่เข้าใจเสียแล้วมันก็ข้อมูลลำบากขึ้น ผมก็ขออนุญาตพอดีผมมีชาร์ทจะมาอภิปรายนิดหน่อย แต่คิดว่าคงจะไม่ต้องใช้แล้วนะครับ แล้วก็เนื่องจากใช้เวลายืดยาวมามาก แล้วทางผมคงจะไม่มีอะไรพูดมากไปกว่านี้ แต่มีสิ่งที่อยากจะเปรียบเทียบและมีชาร์ทที่เห็นชัด ๆ ว่าการจำนำข้าว การแทรกแซงข้าวไม่ว่าจะเป็นซื้อข้าวสาร ซื้อข้าวเปลือกสมัยเมื่อก่อนผมเข้ามาปี ๒๕๔๒/๒๕๔๓ ๒๕๔๓/๒๕๔๔ ซึ่งโอนมาเป็นข้าวให้ผมอีกประมาณ ๒ ล้าน ๘ แสนตัน มีวิธีการอย่างไร ผมได้ลงไปดูเรื่องของการใช้เงินของ คชก. ต่าง ๆ จะเห็นว่าโดยสรุปคือวิธีการที่ท่านทำทั้งหมดนี้ไม่ได้เอื้ออำนวย ไม่ได้เอื้ออำนวยให้เกษตรกรหรือใครสักคนหนึ่ง การบริหารงานในช่วงนั้นของท่านไปเอื้ออำนวยกับพ่อค้า นักธุรกิจเสียมากกว่า ฉะนั้นการที่ท่านเอาข้าวไปจำนำ ยกตัวอย่างท่านจำนวนข้าวสาร ๗ แสนตัน ท่านใช้เงินไปประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท วันนี้สามารถจะบอกได้ว่าท่านขาดทุน ๒,๕๐๐ กว่าล้านบาท ขาดทุนคือ ๑. ขาดทุนจากขายข้าวเปลือกกับข้าวสารที่ราคาต่างกัน อันนี้ราคาหายไป ซึ่งตรงนี้ไม่เป็นไรถ้ารู้วิธีการทำ แต่ท่านทำในลักษณะที่ว่าเอามาประมูลกัน เพราะฉะนั้นราคามันก็เลยต่ำ ตรงนี้ขาดทุนเยอะพอสมควรนะครับ ขาดทุนกับค่าดำเนินการ หมายความว่าค่าจัดการทั้งหลาย ค่ากระสอบ ค่าพลิกกอง ค่าอะไรต่าง ๆ เยอะแยะไปหมดเลยเป็นเงินอีกจำนวนมากมาย ถึงจะเห็นว่าทั้งหมดนี้พอท่านทำงาน 1 ชิ้น ข้าวก็ไม่ได้ขึ้นราคามาก ข้าวภาคกลางก็ ๔,๗๐๐ เหมือนวันนี้ ๔,๙๐๐ จังหวะที่ทำไปนี้นะครับ

ก็ปรากฏว่าท่านใช้เงินไปถึง ๕๑ เปอร์เซ็นต์ของยอดเงิน ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท หายไป ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท หายสนิทเลยนะครับ เรียกว่าจ่ายขาดเลย แล้วอย่างนี้ไม่ใช่ ๑ โครงการ มีทุก ๆ โครงการตลอดมา ผมมีชาร์ท (Chart) มาแสดงแต่ว่าขออนุญาตไม่ขึ้นชาร์ท นอกจากว่าท่านจะอภิปรายกลับมาอีกทีผมก็จะขึ้นชาร์ทให้ดู ตรงนี้เป็นสิ่งที่มีข้อเปรียบเทียบ สิ่งที่ผมทำมาในปีนี้ใช้เงินไปพอสมควร แต่ก็ขายของได้ราคามา แล้วก็เทียบค่าใช้จ่ายของเรานี่ต่ำกว่ามาก เพราะว่าเราไม่เคยมีค่าเก็บกวาด ไม่เคยมีค่าพลิกกอง ไม่เคยมีค่าอะไรต่าง ๆ อีกเยอะแยะ เพราะเราใช้วิธีที่ระบายข้าวเร็ว เพราะฉะนั้นโรงสีที่เข้าร่วมโครงการเรานี่จะไม่มีการมาชาร์จ (Charge) เงินตรงนี้ได้และไม่มีเหตุผลจะชาร์จได้ ก็เพราะว่าวันนี้กระทรวงพาณิชย์บริหารด้วยข้าราชการ บริหารด้วยนักการเมืองอย่างนี้ แต่ที่แล้ว ๆ มาคนที่เป็นอนุกรรมการทั้งหลายไปดูชื่อเลยครับ ผมไม่อยากจะบอกชื่ออะไรบ้าง มีหลักฐานหมดทุกอย่าง ผมถึงบอกมิน่าล่ะเงินถึงหายมากเอาไปไหม ไม่ทราบมันเป็นเพราะอะไร ตรงนี้ก็ถือโอกาสนี้ประกาศให้ประชาชนรู้ไว้ว่าการรับจำนำข้าวของเรานี่เราใช้เงิน คชก. มาเป็น ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทแล้วนะครับ วันนี้หายไปเกินครึ่งแล้วนะครับ หายไปเกินครึ่ง กระบวนการที่หายไปนี่หายไปกับโครงการต่าง ๆ ----------

ผมถึงอยากจะเสนอว่าน่าจะมีการเอาเรื่องนี้มาทบทวนเสียทีว่าการใช้เงิน คชก. วิธีการต่าง ๆ ที่ดีบ้าง ไม่ดีบ้าง ล้มเหลวบ้าง แล้วก็สินค้าเกษตรราคาไม่เคยขึ้นมันเกิดเพราะอะไร อันนี้น่าสนใจ น่าตั้งคณะทำงานมาดู เพื่อเป็นการศึกษาดูว่าประเทศเราจากนี้ไปถ้าจะทำอย่างนี้เราต้องดูว่าอดีตของเรามีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ปัจจุบันนี้อาจจะมีข้อบกพร่องบ้าง อาจจะยังไม่เพอร์เฟค (Perfect) แต่ว่าอีก ๒ - ๓ ปีข้างหน้านี่ก็จะดีขึ้น ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะเสนอ แล้วก็ผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะทำ ผมขออนุญาตจบแค่นี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบรัฐมนตรีพาณิชย์แล้วนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตพาดพิงนะครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตชี้แจงพาดพิงนิดหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาคนพาดพิงก่อนครับ เชิญท่านอดีตรัฐมนตรีไพฑูรย์ครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไพฑูรย์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเรียนให้ท่านประธานได้ทราบนิดหนึ่งครับว่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ว่าถ้าผมไม่ชี้แจงแล้วอาจจะเกิดการเสียหายหรือคนที่มองแล้วเข้าใจผิด เรื่องของในช่วงรัฐบาลที่แล้วที่ผมดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะประเด็นหลักเลยนะครับ ท่านบอกว่ารัฐบาลชุดผมใช้เงิน คชก. เยอะแล้วก็ขาดทุน จริง ๆ แล้วสินค้าเกษตรนี่นะครับ ท่านประธานเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ จะเห็นว่าสินค้าเกษตรบางครั้งเวลาออกมาเยอะราคาก็ถูก บางครั้งเมื่อมีน้อยราคาก็แพง มันจะออกมาเป็นอย่างนี้ตลอด แต่วิธีการแก้ไขทำไมถึงแก้ไขโดยใช้เงิน คชก. ตอนรัฐบาลท่านเข้ามาใหม่ ๆ เลยบอกว่า วิธีการจำนำไม่ดี มีสต็อกลม มีการคอรัปชั่น คงจะจำได้นะครับ เอาคอมมานโดไปตรวจกันเยอะแยะเลย

ทั่วทั้งประเทศ ผลที่สุดออกมาแล้วนะครับไม่มีอะไรที่เป็นชิ้นเป็นอัน แล้วก็ราคาข้าว โดยเฉพาะทางภาคอีสานตกในช่วงนั้น ท่านถึงได้รับการเรียกร้องจาก ส.ส. อะไรต่าง ๆ พวกนี้ท่านก็มาใช้มาตรการจำนำ แล้วก็บอกมาตรการจำนำนั้นดีกว่าเดิม มันไม่อะไรผิดไปจากเดิมเลยนะครับ ผิดนิดเดียวเท่านั้นเองคือให้เอาข้าวไปฝากไว้โรงสีโดยที่ไม่ต้องเสียค่าฝาก แต่ท่านจะสั่งแปรรูปเป็นข้าวสารเป็นช่วง ๆ แต่พอแปรรูปเป็นข้าวสารก็ต้องไปเก็บในโกดังข้าวสารก็ต้องเสียค่าเช่าอยู่ดี อันอื่นเหมือนกันหมดไม่มีอะไรเลยที่ไม่เหมือนกัน แต่วิธีการของท่านที่ท่านบอกว่าดีนี่มันกลับตรงข้าม เช่น การจำนำข้าวเปลือกของเกษตรกรจำนำใบประทวนอยู่ ๓ แห่ง แห่งที่ ๑ จำนำที่ยุ้งฉางของชาวบ้านในราคาเท่าไรก็แล้วแต่ชนิดของข้าว อันที่ ๒ จำนำโกดังนอก ก็คือให้ อคก. หรือ อคส. ของท่าน อคก. หรือ อคส. ก็ให้โรงสีโดยที่บอกว่าฝากไม่เสียค่าเช่า แต่ตอนที่รัฐบาลเก่าที่เราทำอยู่เราเช่าโกดังนอกโดยที่ว่าโรงสีก็ได้ถ้ามีโกดัง เมื่อข้าวเปลือกขึ้นราคาก็ไถ่ถอนไปขายได้ราคาตามที่ขึ้นในช่วง ๔ เดือนที่จำนำอยู่ แต่ถ้าหากว่าข้าวราคาต่ำกว่านั้นก็ไม่ต้องรับผิดชอบ ปีนี้ละครับที่ท่านเห็นตรงนี้จะเห็นชัดเลยนะครับว่าข้าวมันมีน้อยแล้วก็ราคาขึ้น ----------

ปรากฏว่าที่ไปจำนำกับโรงสีนะครับ มีหลายแห่งเลย ไม่คืนเงินให้ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการคงจะจำได้นะครับ ท่านไพศาลที่ได้ตั้งกระทู้ถามสดถามในสภาเมื่อสองอาทิตย์ก่อนโน้น ผมจำได้นะครับบอกว่า เมื่อราคาที่ไปจำนำไว้กับโรงสีพอคนจะไปไถ่ถอนคืนนะครับ เพื่อจะเอามาขายให้ได้ราคาเหมือนเดิมนี่ครับโรงสีจะเอาข้าวสารคืนให้ แล้วไปขายเอง แล้วก็ได้คืนให้โดยทางที่ไม่ถูกต้องด้วย แต่ท่านก็ได้ชี้แจงไปบอกว่าต้องได้คืนเท่ากับราคาข้าวเปลือก เดี๋ยวนี้ละครับมีกี่แห่งที่ยังไม่ได้คืน เยอะเลยเกือบจะทุกที่ ขอให้ท่านไปดูเรื่องเก่า ๆ ดูนะครับ ในประเด็นที่บอกว่ารัฐบาลก่อนที่ผมบริหารอยู่นะครับ ทำมีแต่ขาดทุน ท่านไปดูเอกสารเก่าเลยนะครับ มาตรการที่เราซื้อข้าวสารโดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ ทางภาคอีสานในช่วงปี ๒๕๔๑ เราซื้อข้าวสารกระสอบละ ๑,๔๓๐ บาทต่อกระสอบ พอมาเราประมูล เราขายได้กระสอบละเฉลี่ยนะครับ ๑,๘๕๐ กว่าบาท เราใช้วงเงินที่ตั้งไว้ ๗,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ใช้ไปประมาณสัก ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาทเศษ ๆ ได้กำไรมาเกือบ ๑๐๐ ล้านบาท ท่านไปดูเอกสารเก่าขอจาก อ.ต.ก. อคส. มาดูครับ เพราะฉะนั้นในช่วงหลังนะครับที่เราจำนำแล้วที่ท่านมาขายต่อนี่ครับบางทีเก็บไว้แล้วไม่ขาย แล้วบอกว่าข้าวนั้นนะครับ คงจะจำได้นะครับบอกว่าเน่า แข็งอะไรนี่ต้องไปเลี้ยงหมูนะครับ ท่านเก็บไว้ท่านไม่ขายนี่ครับจนกระทั่งมาอ้างอยู่ทุกรัฐบาลทุกปีที่ออกมาบอกว่ารัฐบาลเก่านั้นเก็บไว้ แต่ถ้าท่านขายเป็นระยะ ๆ มันก็จะไม่ขาดทุนขนาดนั้น เพราะฉะนั้นสินค้าเกษตรที่ท่านประธานทราบดีนะครับว่าถ้ามีปัญหานี่เราให้นโยบาย กนข. หรือให้ คชก. นี่ครับเป็นผู้ที่ไปช่วยทำ ถ้าขาดทุนรัฐบาลหรือ คชก. นี่ก็ต้องเบิกเงินกองกลาง ซึ่งถ้าหากว่าได้กำไรก็ต้องคืนเงินกองกลาง ซึ่งการขึ้นการลงนี่ครับ มันอยู่ที่ดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) อยู่ที่ปริมาณกับอยู่ที่ตัวนี้ ขออีกประเด็นเดียวครับท่านประธานครับ ที่ท่านบอกว่ามันสำปะหลัง พอท่านมาราคาดี ราคาสูงขึ้น ท่านไปเช็คประวัติแล้วก็ดูเอกสารด้วยนะครับว่ามีอยู่ช่วงหนึ่งที่เราจัดสัมมนาแก้ปัญหามันสำปะหลังแบบถาวร เพราะมันสำปะหลังปีหนึ่ง ผลิตประมาณ ๑๗ - ๑๘ ล้านตันนะครับ เราใช้ภายในประเทศประมาณไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ขายต่างประเทศ แล้วขายให้ใครครับ ขายให้อียู (EU) โดยขายเป็นมันอัดเม็ด แล้วก็มันอัดเม็ดนี่ไม่ค่อยสะอาด ถ้าอียูปีไหนที่ธัญพืชเขาดีนะครับเขาก็ซื้อเราน้อย ราคาก็ตก ปีไหนที่มันไม่ดีเขาซื้อเรามาก ราคาเราก็โอ.เค. พอไปได้ เราได้มีมาตรการ

ระยะยาวนะครับทำมันสะอาด โดยที่ว่าแทนที่จะเก็บเป็นมัดอัดเม็ดนะครับ เก็บเป็นมันเส้นสะอาด แล้วก็ให้ลานต่าง ๆ กู้เงิน คชก. ปลอดดอกเบี้ย เพื่อเอามันหัวที่ขุดมาปนดินปนอะไรต่าง ๆ พวกนี้มาร่อนตะแกงก่อน ค่อยไปสับเป็นมันอัดเม็ด แล้วก็เอามันอัดเม็ดนี่ครับสนับสนุนให้มีการใช้ภายในประเทศมากขึ้นโดยเฉพาะสัตว์ใหญ่กับสัตว์ปีก เอาไปผสมกับกากถั่วเหลืองที่นำมา เพราะฉะนั้นการใช้ในประเทศนี่มีเยอะ อันที่ ๒ ครับ เมื่อมันเส้นสะอาดแล้วนะครับ ประเทศที่ต้องการซื้อมันเส้นที่สะอาดก็มีมากขึ้น เช่น จีน อย่างที่ท่านไปบอกแล้วว่าขายได้อะไรพวกนี้ เริ่มต้นมาจากเราเอามันสะอาด หรือเกาหลี พอมีการซื้อเยอะปริมาณของเราบางปีก็มากบางปีก็น้อยนะครับ ราคามันก็ดีขึ้น อันนี้คือการที่เราทำไว้นะครับ ผมเองผมไม่อยากจะไปบอกว่าอะไรดีหรืออะไรไม่ดี เพราะฉะนั้นคนที่เข้ามาดูที่กระทรวงพาณิชย์นะครับ และโดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์ทุกยุคทุกสมัยครับ การอภิปรายนี่ครับ ท่านประธานทราบดี ท่านก็โดนทุกคนก็โดน เพราะแก้ปัญหาเรื่องปากเรื่องท้อง เพราะฉะนั้นการแก้แต่ละครั้งนี่ครับมันก็ต้องแก้ตามเหตุการณ์อย่างที่ท่านทำนี่ครับ ท่านบอกว่าของเก่าทำไม่ดี แต่ท่านก็ทำไมถึงมาทำจากของเก่า ถ้าอะไรดีก็ต่อยอด ถ้าอะไรไม่ดีเราก็เปลี่ยนแปลง ซึ่งวิธีการก็ต้องเป็นอย่างนั้น แต่อย่าไปตำหนิกันว่ายุคโน้นเป็นอย่างนี้ ยุคนี้เป็นอย่างนี้ เมื่อท่านเข้ามาแล้วครับอะไรดีทำไปเถอะ อะไรที่ไม่ดีต้องแก้ไข มันไม่มีหรอกครับที่ว่าเขียนมาทีเดียวกติกาอย่างนี้เป็นอย่างนี้แล้วถูกหมดนะครับ แม้แต่กฎหมายก็ยังเปลี่ยนกันอยู่เรื่อย ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสมควรแล้วนะครับที่พาดพิงนะครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (บัญชีรายชื่อ) : ครับ จึงเรียนเพื่อความเข้าใจนะครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณลงกรณ์เป็นคนสุดท้ายไหมครับ เราจะได้ไปรัฐมนตรีอื่นครับ เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงไม่ได้ตั้งใจที่จะอภิปรายกระทรวงพาณิชย์เพียงแต่ว่ามีการพาดพิง แล้วก็มีความคลาดเคลื่อนในข้อเท็จจริงหลายเรื่องนะครับ เพื่อบันทึกความถูกต้องในเรื่องนี้อยากจะเรียนว่า ผมทำหน้าที่ในการตรวจสอบโครงการข้าวอยู่ ๓ เรื่อง ๑. ก็คือเรื่องการทุจริตพันธุ์ข้าว กข ๖ ๒. ก็คือเรื่องการส่งออกข้าวโควตา อียู นี่ละครับที่ท่านพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ขออภัยต้องเอ่ยนาม ได้อภิปรายไปได้ส่วนหนึ่ง ๓. ก็คือโครงการจำนำข้าว ฤดูกาลปี ๒๕๔๔/๒๕๔๕ ซึ่งในประเด็นดังกล่าวนั้นกระผมได้เข้าไปตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ นะครับ แล้วก็ต่อเนื่องมา มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องในหน้าที่ มีการเลือกปฏิบัติ ละเว้นปฏิบัติ แล้วก็มีการกระทำผิดต่อระเบียบตลอดจนมติของ กนข. อยู่หลายเรื่อง จากการตรวจสอบนั้นโดยสรุปก็คือว่าที่ยุ้งฉางรัตนสุขพืชผลที่มีการกล่าวถึงนั้นเป็นกรณีของการที่เกิดความเสียหายและมีการไม่ปฏิบัติตามระเบียบทางราชการอยู่ ๔ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่ามีการทำสัญญาย้อนหลัง เมื่อมีการเริ่มรับจำนำข้าวก็มีการทำสัญญาย้อนหลัง ๒. วันที่ทำสัญญาก็ทำสัญญาก่อนที่จะได้รับการอนุมัติจากทางราชการ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่ามีการรับจำนำเกินโควตา ทำสัญญาที่ ๒,๐๐๐ ตัน แต่ว่ามีการจำนำถึง ๒๓,๐๐๐ ตัน ประเด็นนี้ได้ก่อให้เกิดความเสียหายในภายหลัง เพราะว่าท่านประธานคงทราบว่าในกรณีของการเปิดให้โรงสีหรือยุ้งฉางเข้าร่วมโครงการนั้น โดยเฉพาะโรงสีเขาจะให้โควตาในการรับจำนำได้นั้น ๓๐ เท่าของกำลังการผลิต เช่น โรงสี ๑๐๐ เกวียน ก็จะได้ ๓,๐๐๐ เกวียน อันนี้เป็นหลักเกณฑ์ กรณีที่มีการเปิดยุ้งฉางกรณีพิเศษของเอกชนนั้น

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ พัชรี ๗๘/๒

เป็นกรณีพิเศษภายใต้บัญชาของรองประธานกรรมการนโยบายข้าวคือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ฯพณฯ อดิศัย โพธารามิก เมื่อมีการเปิดตรงส่วนนี้ ผมเข้าใจดีครับในแง่ผู้แทนราษฎรทั้ง ๒ ท่าน กรณีที่ต้องการให้มีแหล่งรับจำนำมากขึ้นนั้นก็เป็นเจตนาที่ดี แต่จะเจตนาที่ดีอย่างไรก็ตาม เราก็ต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการและหลักเกณฑ์ที่คนอื่นปฏิบัติ เพราะฉะนั้นในกรณีการทำสัญญาย้อนหลังก็ดี อันนี้ก็ไม่ถูกต้อง ประการที่ ๒ ก็คือว่าจำนำเกินโควตา เพราะว่าลานดังกล่าวนั้นความจริงก็ไม่ใช่มีลักษณะยุ้งฉางนะครับ เมื่อผมไปตรวจตอนนั้นก็ทำเป็นคล้ายตลาดโรงเกลือก็คือเอาเสื้อผ้าเก่า รองเท้าเก่า มาขาย เป็นลานคอนกรีตแล้วก็มีโรงเรือนอยู่ มีอยู่แค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นเวลาที่ไปคำนวณที่จะว่าทำไมต้องทำสัญญาให้แค่ ๒,๐๐๐ นั้น ก็เพราะว่าความสามารถในการดูแลรักษาข้าวที่รับจำนำมาในขณะนั้นข้าวความชื้นสูงสำหรับข้าวหอมมะลิ ซึ่งจำนำมาเกวียนละ ๖,๕๐๐ บาทนั้น ถ้าเกิดความสามารถนั่นหมายความว่าการดูแลรักษาไม่ดี แล้วตรงนี้เกิดผลอะไร มันเกิดผลเกิดความเสียหายกับข้าวหอมมะลิ ๑๒,๐๐๐ ตันถูกทิ้งไว้ ๑ ปีครับ ลองคำนวณสิครับว่าเงินได้จ่ายไปแล้ว ใบประทวนออกไปแล้ว ชาวนาไปเบิกเงินกับ ธ.ก.ส. แล้ว เกิดความเสียหาย ๑๒,๐๐๐ ตัน ผมไปตรวจนั้น ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ มีการขนย้ายจากยุ้งฉางรัตนสุขพืชผลไปยังโกดังไม่มีชื่อเสียงนะครับอยู่กลางทุ่งนา อยู่ที่อำเภอพิมาย ชื่อเจ้าของคือนายไพโรจน์ ดีผาสุข ขนกันเข้ามา ผมสอบปากคำคนที่เกี่ยวข้องหมดนะครับ ผมก็ให้ความเป็นธรรมครับ ผมตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าขนกันเข้าไป เขาบอกว่าอย่างไรครับ มันไม่ใช่อย่างที่ว่าเป็นของโรงสีชัยณรงค์ กุดจิก ซึ่งอยู่ที่สูงเนินครับ เขาบอกว่าทาง อคส. เป็นหนี้ค่าเช่าเขา ๖ ล้านกว่าบาท ๑ ปี ๑๗ วันที่เอาข้าวไปฝากเขาไว้นี่ ผมก็แปลกใจว่าข้าวตั้ง ๑๒,๐๐๐ ตัน ท่านขนไปทิ้งไว้ที่นั่นได้อย่างไรนะครับ ตรงนี้เกิดความเสียหาย ท่าน ส.ส. จะรับผิดชอบหรือไม่อีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่านี่คือข้อเท็จจริงตรวจสอบได้ครับ ----------

๓. ก็คือว่ายุ้งฉางเอกชนดังกล่าวมีสิทธิ์อะไรในการที่ไม่ต้องวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน กระบวนการรับจำนำหมายความว่า ชาวนาเอาข้าวไปที่ยุ้งฉาง ยุ้งฉางตรวจวัดความชื้นชั่งน้ำหนักเสร็จออกใบประทวน ชาวนาเอาใบประทวนไปเบิกเงินรับที่ ธ.ก.ส. หลังจากนั้นยุ้งฉางจะต้องดูแลรักษาข้าว แล้วก็โดยคำสั่งของ กนข. แล้วก็กรรมการแปรรูปข้าวระดับจังหวัดจะต้องส่งข้าวนั้นไปสีแปรสภาพที่โรงสีนอกจังหวัดของตัวเพราะเกรงการเวียนเทียนข้าว ท่านประธานครับปรากฏว่ายุ้งฉางดังกล่าวนั้นไม่ทราบว่าได้อภิสิทธิ์อะไรไม่ต้องวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน โรงสีจะเข้าโครงการนั้นท่านรัฐมนตรีเองเป็นผู้ออกคำสั่งนะครับ บอกว่าแม้แต่โรงสีซึ่งมีกำลังการผลิตสีแปรสภาพข้าวได้ด้วยตัวเองแล้วมีความชำนาญการนั้น ถ้าเป็นโรงสีที่ไม่มีสัญญาค้ำประกันตามเงื่อนไขที่กำหนดก่อนรับฝากข้าวนั้นแบลกลิสท์ (Blacklist) หมด ถ้าภายใน ๓๐ วันไม่มาวางนั้นแบลกลิสท์หมด ยุ้งฉางนี้จนสิ้นโครงการเดือนมีนาคมปี ๒๕๔๕ รายงาน อคส. พฤศจิกายน ปี ๒๕๔๕ ยังไม่มีการวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน และข้าวที่เสียหายไปเก็บกับใครครับ นอกจากนี้แล้วผมเปรียบเทียบว่าในจังหวัดบุรีรัมย์นั้นมีโรงสีเข้าร่วมโครงการครับไม่ใช่อย่างที่ท่านชี้แจง ตั้งแต่พฤศจิกายนเมื่อเริ่มฤดูกาลรับจำนำปี ๒๕๔๔/๒๕๔๕ พฤศจิกายน ธันวาคม มกราคม ๑๐ กว่าโรงครับ แล้วยุ้งฉางนี้เริ่มรับเมื่อไรครับ ไม่ได้ก่อนคนอื่นครับ จะมาอ้างบอกว่าไม่มีโรงสีไม่ได้ แต่เห็นใจว่าระยะทางเดินทางความสะดวกอาจจะจำเป็น แต่ว่าไม่มีเหนือกฎเกณฑ์ครับ ในบุรีรัมย์มียุ้งฉางเอกชนเข้าร่วม ๒ โครงการ ๑. คือรัตนสุขพืชผลที่พุทธไธสง บุรีรัมย์ ๒. ก็คือ หจก. เอ็นเอ็นที ๑๙๙๙ ท่านประธานครับทำไม หจก. เอ็นเอ็นที ๑๙๙๙ มีวางหลักทรัพย์ค้ำประกันครับ แต่มีอยู่อีกยุ้งฉางเดียวไม่ต้องวาง ผมไม่ได้เอาเรื่องนี้เป็นประเด็นการเมืองอย่างที่ท่าน ส.ส. ได้พาดพิงถึงหรอกครับ ผมตรวจสอบนั้นตาบอดสีครับ ข้อเท็จจริงเป็นข้อกล่าวหา แล้วข้อเท็จจริงนั้นจะยืนยันด้วยตัวของตัวเอง ประเด็นนี้ความจริงผมไม่ได้ตั้งใจอภิปราย เพียงแต่มี ส.ส. สนใจแล้วก็ได้อภิปรายขึ้นเพียงเพื่อชี้ให้เห็นว่าโครงการของรัฐไม่ว่าแม้แต่เรื่องข้าวอียู ท่านรัฐมนตรีตอบไม่ชัดเจนว่าทำไม

บริษัทต่างประเทศถึงได้สิทธิพิเศษอย่างนั้น กรณีนี้เช่นกันยุ้งฉางที่เข้าร่วมโครงการทำไมถึงได้สิทธิพิเศษ แม้แต่การส่งสีแปรสภาพข้าวเขากำหนดว่ากันข้าวเวียนเทียนในจังหวัดจึงต้องขนออกไปสีนอกจังหวัด คือไปที่ชัยณรงค์ กุดจิก แต่ปรากฏว่าหลังจากส่งไปแล้วนโยบายนี้คลาดเคลื่อนผิดพลาด แต่กำหนดไปแล้วปรากฏว่าได้มีการขนข้าวจากยุ้งฉางนี้ละครับสีในจังหวัดของตัวเอง ๓ โรงสี มีชื่อมีวันที่รับข้าวหมดทุกอย่างอยู่ในระยะที่ยังอยู่ระยะจำนำ คือก่อนสิ้นมีนาคม อธิบดีกรมการค้าภายในออกมาแถลงบอกว่าเอาไปสีแปรสภาพตามมติ คือสีในจังหวัดตัวเองหลังจากสิ้นระยะเวลาจำนำข้าว ผมได้ตอบโต้ไปแล้วว่าเป็นข้อความที่เป็นเท็จ เพราะรายงานทุกอย่างเราไปสำเนามาได้หมดไม่ว่าจะเป็นพาณิชย์จังหวัด หรือวา อ.ต.ก. อคส. ที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะการมารายงานต่อสภานี้ไม่ว่าใครก็ตามที่พูดในสภานี้ต้องพูดความจริง ผมยินดีนะครับและยินดีรับคำท้าด้วย ผมเรียนว่ากว่าจะเป็น ส.ส. ไม่ง่ายหรอกครับ เพราะฉะนั้นอย่ามาท้าอะไรง่าย ๆ ข้อเท็จจริงอยู่ในนี้ทั้งหมด ผมเรียนว่าเรื่องนี้กรณียุ้งฉางรัตนสุขพืชผลกระทำการขัดระเบียบมีอภิสิทธิ์เลือกปฏิบัติ และที่สำคัญเกิดความเสียหาย ข้าว ๑๒,๐๐๐ ตัน ท่านประธานเชื่อไหมครับเอาไปสีแปรสภาพโกดังกลางที่โคราชรับเท่าไรรู้ไหมครับ ๖๙ ตัน ๑๑,๐๐๐ กว่าตันเป็นข้าวเปลือกหอมมะลิอย่างดีกองทิ้งเอาไว้ วันนี้โรงสีชัยณรงค์ กุดจิก ซึ่งต้องรับภาระแบบกล้ำกลืนรับซื้อประมูลแบบขายทอดตลาดไป ผมเสียดายนะครับ ๑๒,๐๐๐ ตันไม่ใช่น้อย ๆ แต่มันไม่ใช่เรื่องใหญ่มากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการรับจำนำทั้งหมด แต่ผมชี้ให้เห็นว่าการปฏิบัติบริหารราชการแผ่นดินนั้นจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติไม่เลือกปฏิบัติและที่สำคัญก็คือคู่สัญญา จะด้วยเจตนาดีของท่าน ส.ส. หรือไม่ก็ตามทำไมต้องเป็นคู่สัญญาก็คือภรรยาของท่าน ส.ส. ทั้งที่ไม่ใช่เป็นผู้มีอำนาจในร้านยุ้งฉางรัตนสุขพืชผลซึ่งจดทะเบียนกับทางจังหวัด ----------

และที่สำคัญก็คือเผอิญท่าน ส.ส. ขอนแก่น พาดพิงถึงนิดหนึ่ง ขออภัยนะครับ ที่ผมต้องพูดความจริงก็คือว่า ผมเชื่อว่าท่านมีความตั้งใจดี เพราะผมให้สัมภาษณ์เรื่องนี้เสมอในฐานะผู้แทนราษฎรที่เรามาจากชาวนาด้วยกัน แต่ว่าท่านเป็นกรณีเดียวกันครับ ปรากฏว่ายุ้งฉางเอกชนของท่านนั้นผมไปสำรวจตรวจสอบหมดแล้ว สภาพมันไม่อยู่ในสภาพที่ดีพอเลยครับ แต่ว่ากลับกลายเป็นว่าคู่สัญญา อคส. ที่เข้ามาทำสัญญาก็คือน้องชายของท่าน และเช่นกันครับทำสัญญาย้อนหลัง จำนำเกิน ไม่มีวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน ตรงนี้เป็นข้อผิดพลาดซึ่งท่านต้องยอมรับครับ ส่วนประเด็นที่มีการพูดถึงข้าวเขมร ข้าวอะไรนั้นผมเรียนว่า ตอนผมไปตรวจนั้นนะครับ ผมแปลกใจว่า ๑๒,๐๐๐ ตัน นั้นเสื่อมสภาพเร็วได้อย่างไร เพียงแค่รับจำนำในช่วงของพฤศจิกายน ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์ หลังจากนั้นเอาไปสีส่งโกดังกลางที่โคราช เขารับแค่ ๖๙ ตันเท่านั้นเอง โรงสีก็เลยต้องหยุดสีเพราะว่าโกดังกลางไม่รับ เขามีโซเวเยอร์ (Soveyer) ในการตรวจสอบคุณภาพ ตรงนี้เองคือสิ่งที่ผมอยากจะเรียนว่ามันเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้น แล้วก็มีการปฏิบัติที่ลักลั่น การบริหารซึ่งเลือกปฏิบัติแล้วก็ขัดต่อมตินะครับ ดังนั้นก็เลยเรียนท่านประธานว่าข้อเท็จจริงเป็นเช่นนี้ พร้อมจะยืนยันทั้งเอกสารข้อเท็จจริงและพยานบุคคลทุกอย่างครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าจบท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ได้แล้วนะครับ

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตพาดพิงครับ ผม พีระพงษ์ ครับ ผมเสียหายที่ท่านอลงกรณ์ได้กล่าวพาดพิงเมื่อกี้นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกี้นี้ที่ว่าน้องชายหรืออะไร

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : ไม่ นั่นของ ส.ส. พงศกร แต่ของผม ส.ส. พีระพงษ์ บุรีรัมย์ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อกี้ได้อธิบายไปรอบหนึ่งแล้ว พอดีท่านอลงกรณ์ได้พาดพิงก็อยากจะชี้แจงเพิ่มเติมอีกสักนิดหนึ่งครับ ผมไม่รบกวนเวลาสภามากเท่าไร ประเด็นแรกที่ท่านอลงกรณ์บอกว่า

ทำสัญญาย้อนหลัง ผมขอกราบเรียนว่าเมื่อกี้ผมเกริ่นนำบอกว่าโครงการของผมทางพาณิชย์จังหวัดขอร้องให้เริ่มโครงการเพื่อกระตุ้นให้โรงสีเข้าร่วมโครงการ ที่ท่านอลงกรณ์บอกว่าโรงสีเข้าร่วมก่อนผม ผมยอมรับครับ คือลงชื่อไว้ครับ แต่ไม่รับจำนำเสียที คือไปแจ้งชื่อที่พาณิชย์จังหวัดไว้เป็นเดือน ๒ เดือน ไปแจ้งไว้แต่ก็ไม่ดำเนินการรับจำนำ จนทางพาณิชย์จังหวัดร้อนใจ ผมเองก็ร้อนใจเพราะว่านโยบายของรัฐบาลประกาศออกไปแล้วว่าจะรับจำนำตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน จนถึงมกราคมยังไม่ได้รับจำนำ ผมถึงได้ร่วมกับทางพาณิชย์จังหวัดโดยขออนุญาตมาทางกระทรวงพาณิชย์ได้ให้เปิดโครงการรับจำนำเพื่อกระตุ้นให้โรงสีเข้าร่วมโครงการ ผมกะว่าจะทำประมาณสักอาทิตย์ ๒ อาทิตย์ หรือ ๓ อาทิตย์ ก็จะเลิกโครงการเพื่อให้โรงสีเข้าร่วม หลังจากที่ผมทำไปได้ ๓ อาทิตย์แล้ว โรงสีเขาถึงเข้ามาร่วมโครงการ เพราะว่าเขาไม่มั่นใจในโครงการตอนแรกว่าจะไปในทิศทางไหน พอเห็นว่า ส.ส. พาเดินหน้าเขาก็เลยทำตาม หลังจากนั้นพอผมจะหยุดชาวบ้านก็เรียกร้องว่าใน ๔ อำเภอของเรานี่ไม่มีโรงสีก็อยากจะให้ดำเนินการต่อ ผมก็อนุญาตให้ทาง อคส. กับ ธ.ก.ส. ดำเนินการต่อโดยผมให้ใช้พื้นที่ ยืมพื้นที่ แล้วก็ไม่ใช่ว่าจะเก็บข้าวไว้อยู่ที่โกดังครับท่านประธาน เพียงแต่ว่าจำนำวันนี้ต้องขนออกไปส่งตามโรงสีแล้วก็จบกัน พรุ่งนี้มาใหม่อีก ๕๐๐ ตันก็ขนออกไป เพราะฉะนั้นที่ท่านบอกว่าทำไมได้จำนำเยอะเป็นหลายสิบเท่าของโกดังนั้น ไม่ใช่ครับ เพียงแต่ว่าแต่ละวันนั้นเขามาจำนำประมาณ ๕๐๐ ตันหรือ ๑,๐๐๐ ตันก็ขนออกไปให้หมด สำหรับโรงสีที่พิมายผมขอกราบเรียนท่านอลงกรณ์ว่า ให้เกียรติท่านถึงบอกกราบเรียนให้ท่านบอกว่า โรงสีนี้ไม่ใช่ผมเป็นคนกำหนดโกดังที่พิมาย โกดังนี้คือโรงสีไทยเจริญ กุดจิกเป็นคนมาเช่าแล้วก็บอกให้ผมเอาข้าวไปส่งที่โกดังที่พิมาย ตอนแรกผมยังเอะใจว่าทำไมไม่ไปส่งที่โรงสีกุดจิกเลย ทำไมต้องขยักซับซ้อนกันอย่างนี้ เขาก็บอกว่าโกดังของเขายังสร้างไม่เสร็จ ว่าให้มาเก็บตรงนี้ก่อนเพื่อจะช่วยเหลือพี่น้องในโครงการนี้ ผมก็ไปเก็บไว้ที่พิมายให้ เพราะฉะนั้นต้องให้คุณอลงกรณ์เข้าใจว่าตรงพิมายไม่ใช่สถานที่ผมไปกำหนดพื้นที่เก็บ เพียงแต่ อคส. ร่วมกับโรงสีเป็นผู้กำหนดในการที่จะให้ไปเก็บตรงนั้น อันนี้หลักฐานมี ----------

หลังจากที่ผมเอาไปส่งก็มีปัญหาอีกว่าโรงสีโกดังตรงนี้ที่พิมายนี่เขาเก็บไม่ทัน เพราะว่ารถเอาไปส่งเยอะ ผมก็ได้กราบเรียนมาทางท่านอธิบดี และทางท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ตอนนั้นท่านเฉลิมพล ท่านก็บอกว่าเอาส่งในเขตภายในจังหวัดเป็นบางส่วน ในช่วงที่ว่ามันส่งที่พิมายล้น ผมก็เอามาส่งให้ไม่มาก แต่ ๔ โรงสีที่ผมไปส่งก็ไม่มีปัญหา เขาสีเขาก็ส่ง อคส. ได้เรียบร้อยหมด เพราะฉะนั้นพอจบโครงการ ๒๐,๐๐๐ กว่าตัน ผมส่งจบหมด เอกสารอยู่ในนี้ครับ คุณอลงกรณ์จะดูก็ได้ว่าทุกโรงสีเซ็นรับหมดแล้ว ทั้งคุณภาพ ทั้งปริมาณไม่ได้เกิดความเสียหายจากที่ผมส่ง แต่การเสียหายเกิดจากที่ผมส่งอย่างไร ผมไม่ได้รับรู้ เพราะฉะนั้นคุณต้องตรวจสอบให้ด้วยความเป็นธรรม ไม่ใช่คุณอยากจะกล่าวหาอะไรโดยไม่มีพื้นฐานหรือหลักฐานอะไร อยากจะคิดว่าคงเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้คุณก็พูดไป เดี๋ยวผมจะเอาหลักฐานไปให้ท่านดูก็ได้ ว่าหลักฐานที่ผมส่งข้าวได้ครบทุกเม็ด ๑ กิโลกรัมก็ไม่หาย แล้วก็ไม่ได้เสียหายจากที่ผมในการดำเนินการ ที่บอกว่าชื่อภรรยามาเป็นเจ้าของย้อนหลังผมก็กราบเรียนว่า ๓ อาทิตย์ที่เราทำโครงการ เราไม่ได้ทำสัญญาครับ เพียงแต่ว่าจะเริ่มโครงการนำร่อง แล้วก็จะจบ พอหลังจากนั้นพี่น้องบอกว่า ๔ อำเภอนี้ไม่มีโรงสี ก็เลยต้องต่อ อคส. ก็เลยว่าต่อ ธ.ก.ส. ก็ขอต่อบอกว่าให้ทำตรงนี้ ผมก็ให้พื้นที่ทำ แต่เขาบอกว่าช่วงจำนำแต่ละวันมันอาจจะมีการเสียหายเกิดขึ้นได้ เขาอยากจะหาเจ้าภาพรับผิดชอบ ที่แต่ละวันตอนเช้าตอนเย็นต้องขนไป ผมบอกว่าเอาสิ เพราะว่าชื่อตรงนั้นเป็นที่ของทะเบียนการค้าเป็นชื่อภรรยาผม ผมถึงใจซื่อผมก็ให้ ถ้าผมคิดจะโกงผมจะเอาชื่อภรรยาผมไปใส่ทำไม ผมเอาคนอื่นก็ได้ นาย ก นาย ข ใส่ก็ได้ ท่านถึงบอกว่าทำไมสัญญาย้อนหลัง ก็เพราะว่าผมว่าจะทำ ๓ อาทิตย์ให้โครงการนำร่องแล้วก็จบ เพื่อช่วยชาวบ้าน การช่วยชาวบ้านคุณอลงกร์ว่ามันผิดนักผมก็จะลาออกให้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจแล้วครับคุณพีระพงษ์ครับ

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : ครับ เดี๋ยวผมขอต่ออีกนิดหนึ่ง เพราะว่าพาดพิงตรงนี้เสียหายมาก ตั้งแต่เริ่มคุณอลงกรณ์พูดมาหลายเดือนแล้ว ลูกผมไม่ได้ไปโรงเรียนเป็นอาทิตย์ เขาไม่กล้าเจอหน้าเพื่อน เพราะว่าลูกเขาอาย

เขาว่าพ่อเลิกเป็นผู้แทนเถอะ ถ้าเผื่อทำดีอย่างนี้เราก็ยังถูกกล่าวหาอย่างนี้ ผมขอความเป็นธรรมกับคุณอลงกรณ์ แล้วก็ขอความเป็นธรรมจากหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ตั้งคณะกรรมการมาสอบสวนผมได้เลย แล้วผมขอกราบเรียนว่าให้ถามท่านอาจารย์เจริญ คันธวงศ์ ที่ไปพื้นที่ผม มีท่านเป็นประชาธิปัตย์คนเดียวที่ไปในพื้นที่ผม เพื่อไปดูผลงานผมว่าผมทำงานอะไรบ้าง ผมก็อยากกราบเรียนให้ท่านดอกเตอร์เจริญได้ขึ้นมาพูดว่าผมทำงานอย่างไรให้กับพี่น้อง เพราะฉะนั้นขอให้ประธานช่วยให้ความเป็นธรรมกับผมแค่นี้พอ เพราะว่าผมพูดไม่เก่ง แต่ผมก็พูดด้วยความจริงใจที่อยากจะให้พี่น้องได้เข้าใจในตัวผม ถึงวันนี้สภาไม่เข้าใจ แต่พี่น้องในพื้นที่ผม ขอให้เข้าใจว่าเจตนาของผมดี ผมก็พอใจแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสมควรแล้วนะครับ ผมจะได้ไปรัฐมนตรีท่านอื่นได้

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : ผมขออีกนิดหนึ่งท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วครับ ผมฟังแล้วเข้าใจแล้ว

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครยกมือประท้วงข้างหลัง

นายพงศกร อรรณนพพร (~~บุรีรัมย์~~ ขอนแก่น) : ไม่ได้ประท้วงครับท่านประธานครับ พงศกรครับ พาดพิงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พาดพิงเกี่ยวกับอะไรครับ

นายพงศกร อรรณนพพร (~~บุรีรัมย์~~ ขอนแก่น) : ที่เมื่อกี้นี้อย่างไรครับ ท่านอลงกรณ์กล่าวพาดพิงนะครับว่า ๒ ส.ส. คือพงศกรและพีระพงษ์ น้องชายของ ส.ส. กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่ท่านผู้ทรงเกียรติคือท่านอลงกรณ์ พลบุตร ได้กล่าวเมื่อกี้นี้ว่า โอ.เค. เข้าใจผู้แทนราษฎรว่ามีความตั้งใจในการที่จะทำให้พี่น้องประชาชน อาจจะไม่เจตนาหรืออะไรที่ท่านได้กล่าวมาแต่เบื้องต้นเมื่อกี้ ผมต้องขออนุญาตท่านประธานนะครับว่า ที่ท่านได้อภิปรายอย่างต่อเนื่องไปเมื่อกี้นี้

ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ จังหวัดขอนแก่น สำหรับตัวผมได้ชี้แจงไปแล้วเมื่อกี้นี้นะครับว่าโครงการของผมได้ขอร้องมาทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คือ ท่านอดิศัย โพธารามิก นะครับว่า พื้นที่ของกระผมไม่มีโรงสี และต้องการให้พี่น้องเกษตรกรได้รับราคาพืชผลการเกษตรเท่าเทียมกับพื้นที่ที่มีโรงสี และผมได้หาสถานที่ในตัวอำเภอโดยที่ไม่ต้องไปเช่า ไม่ต้องไปเสียค่าเช่า ไม่ต้องเสียเงินงบประมาณแผ่นดินแม้แต่บาทเดียวก็ได้ใช้สถานที่ของน้องชายผมเป็นสถานที่ในการรับจำนำข้าวในฤดูกาล ปี ๒๕๔๔/๒๕๔๕ นะครับ

ท่านประธานที่เคารพ จำนวนเกษตรกรที่มารับจำนำนะครับ ที่เอาข้าวมาจำนำให้กับรัฐบาลนั้น จำนวน ๒,๔๔๒ ราย เป็นจำนวนข้าว ๖,๔๔๘,๑๓๗ กิโลกรัม และข้าวจำนวนดังกล่าวได้ขนออกจากสถานที่รับจำนำทุกวันไปไว้ที่โรงสีที่จังหวัดนครราชสีมา และปัจจุบันนี้ได้มีการแปรสภาพทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว ทางราชการไม่ได้สูญเสียแม้แต่บาทเดียว แต่ที่เป็นข่าวมา ๓ - ๔ - ๕ เดือนที่ผ่านมาพี่น้องประชาชนหลายจังหวัดก็ไม่เข้าใจ คิดว่าผู้แทนราษฎรโกงนะครับท่านประธานครับ เพราะฟังอยู่ฝ่ายเดียวว่า ส.ส. รัฐบาล ๒ ท่านโกงแล้ว โกงเงินภาษีพี่น้องประชาชน เอาเงินไปจำนำข้าว โกงเงินของรัฐบาลแล้ว จริง ๆ แล้วพวกผมได้รับความบอบช้ำทางจิตใจมาก ท่านประธานครับ การทำหน้าที่ผู้แทนราษฎรที่ดีในการประสานนโยบายที่ดีของรัฐบาลไปสู่พี่น้องประชาชน กลายเป็นว่าเรารับบาปตัวนี้จากคำพูดซึ่งอาจจะไม่เข้าใจโดยแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ ณ ปัจจุบันนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้สูญเสียแม้แต่ ๑ สตางค์เพราะอะไรครับ ท่านประธานครับ ค่าเช่าก็ไม่ได้เสีย เพราะผู้แทนไปหาสถานที่มาให้ ค่าพนักงานก็ไม่ต้องจ่าย ทุกอย่างผู้แทนราษฎรเข้าไปรับผิดชอบให้ทั้งหมด อย่างนี้หรือครับท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่พวกผมได้รับกลับมา แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งก็คือนโยบายของรัฐที่ไปนั้นดีกับพี่น้องประชาชน พวกผมต้องเรียกร้องเพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนและเกษตรกรได้ตัวนี้ครับท่านประธานครับ แต่สำหรับในการทำต่อไปว่ามีใบค้ำ ไม่มีใบค้ำ เพราะว่าพวกเราเอาส่วนราชการเข้าไปทำ เอา อคส. เอา ธ.ก.ส. เอาเกษตรอำเภอไปออกใบประทวนเงินรับที่ ธ.ก.ส. ท่านประธานที่เคารพ แต่สำหรับเหตุการณ์ที่จังหวัดบุรีรัมย์ก็คือท่านอลงกรณ์ได้พูดไปเมื่อกี้ก็คือเหตุการณ์ของบุรีรัมย์ทั้งหมด ท่าน ส.ส. พีระพงษ์ก็บอกเข้าไปนำส่งมอบกับ อคส. กับโรงสีทั้งหมดแล้ว ส่วนจะไปสูญเสียข้างหน้าที่เกิดขึ้นทั้งหมดกี่ล้านกิโลนั้น ท่าน ส.ส. พีระพงษ์ไม่ทราบ แต่สิ่งที่ทราบก็คือว่ารับจำนำไว้ทั้งหมดแล้วก็ส่งมอบไปทั้งหมดแล้ว แต่เหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นไปข้างหน้านั้นมีอะไรเกิดขึ้นก็ดีใจที่มีการตรวจสอบนะครับ เพราะเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนเป็นห่วงพี่น้องเกษตรกร เป็นห่วงงบภาษีพี่น้อง เป็นห่วงภาษีทุกบาททุกสตางค์ของพี่น้องประชาชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอได้แล้วนะครับ

นายพงศกร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : เพราะฉะนั้นตามที่ท่านอลงกรณ์ได้พูดในการรับคำท้าหรือไม่รับคำท้าอะไรทั้งหลายทั้งปวง แต่ปัจจุบันนี้สิ่งที่ผมได้แถลงข่าวไปทั้งหมด

เราได้ดำเนินคดีและแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนไว้ทั้งหมดแล้วครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าน่าจะจบได้แล้วนะครับ คุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ เผอิญข้อเท็จจริงผมเรียนว่า ที่บอกว่าไม่มีความเสียหายไม่ใช่ครับ ผมเรียนว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่กล่าวอภิปรายท่านรัฐมนตรีนะครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอลงกรณ์ผมขออภัยนะครับ คือคุณอลงกรณ์ได้พูดชัดเจนนะครับ ชัดเจนว่าพาดพิง ๒ คน แล้วพฤติกรรมหรือการทำงานหรืออะไรต่าง ๆ ถึงรัฐมนตรีด้วย เป็นการเสียหาย ชัดเจนแล้วนะครับ เสียหายนะในความเห็นของคุณอลงกรณ์เสียหายแน่นอนหมดแล้ว ส่วน ๒ ท่านขึ้นมาแก้ตัวหรือว่าแถลงข้อเท็จจริงอะไรก็แล้วแต่นะครับว่าไม่เสียหาย ก็อยู่ที่ว่าเราจะฟังใคร ถ้าขืนพูดอีกก็เป็นการตอบโต้กัน ผมให้ความเห็นอย่างนี้นะครับ ผมจึงขออภัยท่านอลงกรณ์ว่า เอาละ ที่คุณบอกว่าเสียหายคุณก็พูดไปแล้ว เพราะฉะนั้นที่เขาบอกไม่เสียหายเขาก็พูดไปแล้ว ต่างคนต่างพูด เราฟังดูเชื่อใครก็อยู่ที่เราแล้วนะครับ ไม่ใช่มาพูดซ้ำอีกแล้วเขาจะเชื่อเราหรือเชื่อทางโน้น ไม่ใช่ ถ้าพูดซ้ำอีก ทางโน้นก็มาพูดอีก อย่างเดิมอีก ไม่จบแน่คืนนี้ผมว่านะครับ เฉพาะเรื่องข้าว ๒ จังหวัด ๒ อำเภอนี่ ผมขออภัยคุณอลงกรณ์นะครับ ได้เห็นใจผมเถอะครับ และเห็นใจเพื่อนสมาชิกด้วยนะครับ ถ้าจะสั้น ๆ ก็จะอนุญาตนะครับ เชิญเลยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ เผอิญเป็นเรื่องระหว่างท่านรัฐมนตรีผู้กำกับดูแลนะครับ ซึ่งเผอิญไปเกี่ยวกับ ส.ส. แค่นั้นเอง ดังนั้นเรียนท่านประธานว่าในกรณีนี้เป็นเรื่องที่ความเสียหายเกิดขึ้น ไม่ใช่ว่าไม่ได้เกิดความเสียหาย

(นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอลงกรณ์ครับ มีคนประท้วงยืนขึ้น ยกมือเชิญเลยครับคุณสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม สุรชาติ

ชำนาญศิลป์ อุดรธานี พรรคไทยรักไทย ผมขอประท้วงท่านประธานนะครับ เพราะว่าท่านอลงกรณ์ไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรี เสร็จแล้วก็รู้อยู่แล้ว อย่าไปพาดพิงคนอื่นเขา ชี้ไปชี้มาเดี๋ยวทั้งวันครับท่านประธาน รัฐมนตรีผม ๕ ท่านเลยไม่รู้จะตอบเมื่อไร นี่ปัญหานะครับ อยากให้ประธานปฏิบัติให้เคร่งครัด ดูแลข้อบังคับเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ชัดเจนหน่อยครับท่านประธาน เดี๋ยวกำนันต่ายออกมาก็ยุ่งอีกนะครับ ฝากท่านประธานด้วย

- ๘๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วินิจฉัยนะครับว่าที่ประท้วงไม่เข้าหลักเกณฑ์ก็ไม่วินิจฉัย คุณอลงกรณ์สรุปได้แล้วนะครับ เชิญเลยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ครับ ผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงเรื่องคดีผมก็กะว่าแจ้งความเท็จด้วย เพราะว่าเรื่องปุ๋ยปลอมผมก็โดนแจ้งความก็ไม่เป็นไร ก็สู้ในฐานะที่ผมทำงานโดยสุจริตในฐานะผู้แทน เพียงแต่ความจริงทั้งหมดที่นำเสนอนั้นเป็นเรื่องซึ่งท่านรัฐมนตรีก็ต้องชี้แจงว่า ๑๒,๐๐๐ ตัน ๑ ปี มันเกิดความเสียหาย ที่บอกว่าไม่เสียหายและมีเอกสารไม่ใช่ครับ เพราะว่าสื่อมวลชนไปดูด้วยตา มีหลักฐานทุกอย่าง ภาพถ่ายตรงนี้ใครรับผิดชอบและยุ้งฉางนั้นก็ไม่มีหลักค้ำประกัน และข้อเท็จจริงก็คือว่าเจ้าหน้าที่ระดับสูงในระดับจังหวัดซึ่งผมก็สอบปากคำมาหมดแล้ว บอกว่าท่าน ส.ส. บุรีรัมย์นั่นแหละครับ ท่านนี้เป็นคนนำไปชี้เช่าโกดังดังกล่าว เพราะฉะนั้นท่านบอกว่าท่านไม่รู้ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องของโรงสีชัยณรงค์ กุดจิกนั้น ไม่จริงครับ ผมได้สัมภาษณ์สอบปากคำทุกคนมาหมดแล้ว เพียงแต่ว่าประเด็นไม่ใช่เรื่องที่ผมจะไปกล่าวหาใครง่าย ๆ ข้อเท็จจริงเป็นข้อกล่าวหาสำหรับการสอบสวนของผม และก็เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีจะต้องชี้แจงว่าท่านปล่อยให้มีการปฏิบัติต่างหลักต่างเกณฑ์ได้อย่างไร แล้วก็เมื่อเกิดความเสียหายเช่นนี้ ท่านจะให้ใครรับผิดชอบหรือตัวท่านจะรับผิดชอบ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมคิดว่าจบเรื่อง

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน ผมขออนุญาตนิดหนึ่งเพราะเมื่อกี้เขายังเข้าใจคลาดเคลื่อน เดี๋ยวพี่น้องจะเข้าใจคลาดเคลื่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อนุญาตนะครับ

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : เรื่องการเช่าโกดังครับท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ เขาจะคลาดเคลื่อนมันเรื่องของเขา คุณชี้แจงแล้วก็เรื่องของคุณ ผมว่าชัดเจนทั้งสองฝ่ายแล้ว คือต่างคนต่างบอกว่า ๒ บวก ๒ สมมุติบางคนบอกว่า ๔ อีกคนบอก ๕ ก็เถียงกันอยู่อย่างนี้ ก็แล้วแต่ว่าคนฟังเขาจะเชื่อใคร เวลานี้คุณก็ถูกด้วยกันทั้งคู่ เอาอย่างนี้ก็แล้วกันนะครับ อยู่ที่ว่าสมาชิกจะเชื่อใคร ไม่ล่ะครับ ผมฟังแล้วไม่ใช่เปิดประเด็นหรอกครับ ผมไม่อนุญาต ไม่อย่างนั้น

เป็นการโต้เถียงกันนะครับ คุณก็ชี้แจง คุณพีระพงษ์ครับ ผมไม่อนุญาตนะครับเพราะว่า คุณก็พูดชัดเจนแล้วในการทำงานของคุณที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงพาณิชย์ เกี่ยวข้องกับข้าว คุณอลงกรณ์ก็กล่าวหารัฐมนตรี แล้วก็พาดพิงไปถึงคุณ ก็ชัดเจนแล้วว่ากล่าวหาเรื่องอะไรบ้าง ผมว่ามันชัดเจนทั้งสองฝ่ายแล้วนะครับ น่าจะจบได้แล้วนะครับ ขืนโต้กันไปให้เข้าใจทุกกระเบียดนิ้ว มันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ เพราะความเข้าใจของคนมันไม่เท่าเทียมกันนะครับ ผมไม่อนุญาต เอาเป็นว่าจบรัฐมนตรีพาณิชย์ เชิญรัฐมนตรีต่อไปเลยครับ คุณสาทิตย์ครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ตลอดระยะเวลากว่า ๗ ชั่วโมง ตั้งแต่เมื่อเช้าจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ฝ่ายค้านได้ทำหน้าที่ของเราในญัตติการขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผมต้องกราบเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นว่าการทำหน้าที่ของพวกเราในฐานะเป็นฝ่ายค้านในวันนี้นั้น พวกเราทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นผู้เลือกพวกเราให้เข้ามาทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้ ประเด็นที่สำคัญที่สุดของการทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชนก็คือการปกป้องผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนอันเป็นหน้าที่ที่พวกเราไม่อาจที่จะละเลยได้ ที่ผมและคณะจะอภิปรายต่อไปนี้นั้นก็คือการปกป้องผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นเรื่องที่พวกเราเองได้ให้ความสนใจและติดตามในเรื่องนี้มาตั้งแต่ต้น นั่นก็คือผมและคณะจะอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ว่าท่านมีพฤติกรรมที่ไม่น่าไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีต่อไปได้ ข้อกล่าวหาซึ่งผมและคณะจะได้อภิปรายเป็นลำดับจากนี้ไปนั้นก็คือกล่าวหาท่านรัฐมนตรีว่า นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ได้บริหารราชการแผ่นดินอันมีลักษณะเป็นการสนับสนุนการดำเนินการในเรื่องที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ระหว่างผลประโยชน์ทางธุรกิจของนักธุรกิจผู้มั่งคั่งกับผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนคนไทย ----------

ซึ่งผลจากการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐและต่อประชาชน ทั้งที่เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วและที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต อีกทั้งการดำเนินการดังกล่าวยังเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มทุนธุรกิจ โดยไม่สนใจปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ผมต้องเรียนท่านประธานว่าการกระทำที่พวกผมจะอภิปรายต่อไปนี้นั้น ถ้าท่านประธานจะได้ฟังต่อเนื่องกันไปซึ่งจะมีผู้อภิปรายทั้งสิ้นจำนวน ๔ คน ท่านประธานจะเห็นเป็นลำดับ เป็นขั้นตอน เป็นกระบวนการอย่างชัดเจน เพราะเรื่องที่จะอภิปรายต่อไปนี้นั้น หลายคนบอกว่าเป็นเรื่องเข้าใจยาก เป็นเรื่องเทคนิค เป็นเรื่องความซับซ้อน แต่ความเป็นจริงแล้ว สังคมไทยของเรายังขาดโอกาสที่มีการอธิบายเรื่องนี้อย่างเป็นกระบวนการและอย่างเป็นขั้นตอนอย่างที่พวกเราจะอภิปรายต่อไป เมื่ออภิปรายจบ ผมเรียนว่าสิ่งที่พวกเราอภิปรายนั้นจะชี้ให้เห็นว่าท่านรัฐมนตรีไม่สมควรได้รับความไว้วางใจให้เป็นรัฐมนตรีต่อไป เพราะการกระทำของท่านน่าจะมีนัยที่เข้าข่ายสิ่งที่เราเรียกกันว่าเป็นการทุจริตเชิงนโยบายหรือไม่ด้วย ความจริงแล้วเรื่องของการทับซ้อนเชิงผลประโยชน์หรือความขัดกันของผลประโยชน์ หรือภาษาสมัยใหม่เรียกว่า การทุจริตเชิงนโยบาย นั้นหาใช่ว่าจะเป็นเรื่องใหม่เสียทีเดียวไม่ ความจริงในกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางปกครอง ปีพุทธศักราช ๒๕๓๙ ย้อนหลังจากนี้กลับไปอีกหลายปี มีสาระของกฎหมายในมาตรา ๑๓ มีเจตนารมณ์ที่เขียนเอาไว้ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐในการพิจารณาทางปกครอง ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น ๖ วงเล็บ มีคำอธิบายของนักกฎหมายมหาชนว่า เรื่องนี้เป็นหลักความไม่มีส่วนได้ส่วนเสียของเจ้าหน้าที่หรือเป็นเรื่องหลักของการทับซ้อนกันของผลประโยชน์ นั่นก็คือเขาจะห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความเกี่ยวพันกับเรื่องที่จะต้องมีการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้ดุลยพินิจหรือวินิจฉัยในสิ่งที่เป็นการจะออกคำสั่งทางปกครองนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เรื่องของการทับซ้อนเชิงผลประโยชน์นั้นไปเบียดบังผลประโยชน์ของสาธารณะ ในขณะเดียวกันในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมาย ป.ป.ช. ซึ่งออกเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญยังเขียนไว้ในหมวด ๙ ว่าด้วยเรื่องของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม เริ่มต้นที่มาตรา ๑๐๐ ถึง มาตรา ๑๐๒ เอาไว้ด้วย ผมยกตัวอย่าง ๒ กฎหมายนี้ขึ้นมาเพื่อชี้ให้กับท่านประธานและเพื่อนสมาชิกได้เห็นว่าชะรอยกฎหมายก็ดี หรือรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ก็ดี

คงจะเล็งเห็นได้อย่างชัดเจนว่าต่อจากนี้ไปการตัดสินนโยบายหรือการใช้ดุลยพินิจทางการเมือง จะมีเรื่องของการทับซ้อนเชิงผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ จึงบัญญัติเอาไว้ในหลายเรื่องอย่างชัดเจนมาก ที่พูดกันมากที่สุดก็คือเรื่องของมาตรา ๔๐ หรือเรื่องของความถี่ ซึ่งจะเกี่ยวพันกับธุรกิจนับเป็นแสนล้านบาทที่เรากำลังจะอภิปรายต่อไปว่าเขาไม่ต้องการให้ฝ่ายการเมืองเพียงฝ่ายเดียว หรือรัฐบาล หรือฝ่ายบริหารเพียงฝ่ายเดียวเข้ามาทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่อีกต่อไปแล้ว แต่เขาประสงค์จะให้มีหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระ ใช้ถ้อยคำอย่างนี้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งต่อมาก็จะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๐ นี้ ออกมาแล้วบัญญัติให้มีกรรมการชุดหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. เจตนารมณ์ก็คือให้คณะกรรมการ กทช. นี้เป็นหน่วยงานอิสระที่ฝ่ายบริหารไปครอบไม่ได้ นั่นแปลว่ารัฐธรรมนูญก็ดี กฎหมาย ป.ป.ช. ก็ดี กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองก็ดี มีวัตถุประสงค์ป้องกันเรื่องของการทับซ้อนเชิงผลประโยชน์ ผมยกตัวอย่างนี้ท่านประธานคงจะเห็นชัด ความจริงแล้วเรื่องของการทับซ้อนเชิงผลประโยชน์ที่ผมบอกว่าเมื่ออภิปรายจบนั้นก็ต้องพิจารณาเหมือนกันว่าเป็นเรื่องของการทุจริตเชิงนโยบายหรือไม่ มีข้อถกเถียงเป็นอย่างมากครับ ผมจึงไม่กล่าวหาอย่างชัดเจนว่าท่านรัฐมนตรีทุจริตเชิงนโยบาย เพราะจะกลายเป็นเรื่องถกเถียงกัน แต่ผมกล่าวหาว่าท่านสนับสนุนการกระทำการที่เป็นเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อน ----------

แต่เรื่องของทุจริตเชิงนโยบายนั้นมีคนให้คำจำกัดความเอาไว้ที่น่าสนใจมาก ดอกเตอร์อัมมาร์ สยามวาลา ประทานโทษเอ่ยนามท่าน เขียนไว้ในคำนำของรายงานผลการศึกษาวิจัย เรื่องติดตามประเมินผลบังคับใช้รัฐธรรมนูญ เรื่องการเมืองกับผลประโยชน์ทางธุรกิจภายใต้รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านนิดเดียวเท่านั้นเองว่า เรื่องทุจริตคอรัปชั่นไม่จำเป็นต้องหมายถึงการฉ้อโกงที่ผิดกฎหมายเสมอไป ความหมายของการคอรัปชั่นที่มีการใช้อย่างแพร่หลายคือการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ในบางครั้งวิธีการตักตวงผลประโยชน์ส่วนตัวจากอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้นอาจไม่ผิดกฎหมาย เช่น ในกรณีที่นักการเมืองจัดสรรงบประมาณให้สัมปทานกำหนดแนวนโยบายทางเศรษฐกิจหรือออกกฎเกณฑ์กำกับดูแลธุรกิจที่เอื้อประโยชน์ต่อกิจการที่ตนมีส่วนได้เสียด้วย เป็นต้น ในคำนี้นี้เขียนต่อครับว่าเราจะต้องช่วยกันป้องกันไม่ให้ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งหน้าที่ในการบริหารประเทศมีผลประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการทับซ้อนของผลประโยชน์ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ของสาธารณะ จะมีผลทำให้การบริหารประเทศชาติบิดเบือนไปในทิศทางที่ไม่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศก็ได้ ผมเรียนตรงนี้ก่อนเป็นกรอบเบื้องต้นว่านี่คือข้อกล่าวหาที่พวกเรากล่าวหาท่านรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสาทิตย์ครับ ที่คุณได้อภิปรายแล้ววางกรอบไว้ในลักษณะให้คำจำกัดความเรื่องทุจริตเชิงนโยบายก็ดี ผลประโยชน์ทับซ้อนก็ดี แล้วก็เอาคำบทนำของอาจารย์อัมมาร์ สยามวาลา มาอ้างอิง ก็เห็นด้วยทุกประการนะครับกับคำอ้างอิงของอาจารย์อัมมาร์ สยามวาลา นั่นเป็นเรื่องคำจำกัดความ แต่การที่เราดำเนินการเรื่องจะถอดถอนรัฐมนตรีหรือไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีนั้น เขาพูดไว้ชัดเจนนะครับว่าถ้าไม่ไว้วางใจทั่วไปก็ว่าไป แต่ถ้าไว้วางใจมีเรื่องเกี่ยวกับทุจริตเข้ามาเกี่ยวข้องผมเข้าใจว่าไม่ว่าจะเชิงอะไรนะครับ เชิงฝัน เชิงนึก เชิงนโยบาย แล้วจะเอามาเป็นเรื่องจะต้องเอามาอภิปรายนี่นะครับ ต้องส่งไปถอดถอนแล้วครับ ถ้าไปพูดว่าทุจริตโดยคิด โดยที่ยังไม่มีหลักฐานนี่นะคับ ผมคิดว่าน่าจะไม่ใช่ประเด็นที่เราพิจารณานะครับ นี่เป็นความเห็นของผมในกรอบ ต่างคนต่างก็มีกรอบด้วยกันนะครับ เพราะฉะนั้นเพื่อความเป็นธรรมผมอยากจะวางกรอบเหมือนกันว่า ถ้าจะพูดว่ารัฐมนตรีทุจริตหรือทำผิดกฎหมาย รัฐธรรมนูญเขียนชัด

ตามมาตรา ๓๐๔ แต่เราก็ต้องไปขอถอดถอน แต่ถ้าไม่ใช่เรื่องทุจริตแล้วเราไปกล่าวลอย ๆ แล้วเราไม่ถอดถอนไปกล่าวไม่ได้นะครับ ต้องเอาเรื่องที่ไม่ไว้วางใจอย่างที่พูดถึงรัฐมนตรีอดิศัยไปแล้วนี่นะครับ ผมว่าน่าจะเป็นแนวนั้นนะครับคุณสาทิตย์ เราจะได้เข้าใจกันเสียก่อนเชิญครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ผมขอบคุณท่านประธานที่กรุณาให้ความเห็น แต่ในส่วนของผมนั้นผมก็จะเริ่มอภิปรายต่อไปเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวหาของผมต่อรัฐมนตรีที่บอกว่าท่านบริหารราชการแผ่นดินมีลักษณะเป็นการสนับสนุนการดำเนินการในเรื่องที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน และท่านไม่ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน คำถามก็คือว่าพฤติกรรมแบบใดของรัฐมนตรีที่เข้าข่ายข้อกล่าวหาดังกล่าว มี ๒ ประการครับ ในประการแรกที่เป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาที่บอกว่าท่านรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดิน เป็นการสนับสนุนการดำเนินการในเรื่องที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ทางธุรกิจกับผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชนนั้นก็คือท่านรัฐมนตรีดำเนินการสนับสนุนให้มีการแก้ไขสัญญาสัมปทานในเรื่องของธุรกิจโทรคมนาคม โดยขาดความชอบธรรมโดยประการทั้งปวงในการดำเนินการ ----------

ผลจากการกระทำดังกล่าวทำให้รัฐ ประชาชนเสียหาย และบริษัทธุรกิจเอกชนได้ผลประโยชน์มหาศาล ผมจะไม่พูดถึงว่าความเสียหายต่อรัฐ ประชาชนและบริษัทธุรกิจเอกชนได้อะไรไปบ้างเพราะจะมีเพื่อนสมาชิกลงรายละเอียดในเรื่องนี้ แต่ที่ผมจะอภิปรายก็คือว่า ท่านรัฐมนตรีนั้นไม่มีความชอบธรรมไปในการดำเนินการสนับสนุนให้มีการแก้ไขสัญญาสัมปทานกรณีของธุรกิจโทรคมนาคม ผมอธิบายท่านประธานสั้น ๆ เท่านั้นเองเพื่อความเข้าใจว่า คำว่า สัญญาสัมปทานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโทรคมนาคมในที่นี้ อีกนัยหนึ่งอาจจะเรียกว่าเป็นสัญญาร่วมการงาน พูดง่าย ๆ อธิบายง่าย ๆ ก็คือรัฐบาลในอดีตเป็นเจ้าของคลื่นความถี่ ไม่ได้ทำเอง แต่ให้สัมปทานเอกชนไปทำโทรศัพท์บ้านก็ดี ไปทำโทรศัพท์มือถือก็ดี ให้เอกชนไปทำมาหากิน กำไรได้เท่าไร รายได้ได้เท่าไรก็ต้องแบ่งให้รัฐบาลในการพัฒนาประเทศ ง่าย ๆ เป็นอย่างนั้น แต่ทีนี้มันมีการพูดกันถึงเรื่องของการแก้ไขสัญญาขึ้นมาหลายครั้งในอดีต คนก็กังวลกันว่าถ้าเกิดมีการแก้ไขสัญญาไปแล้วนี่คนแก้ไขควรเป็นใคร และการแก้ไขนั้นควรเอื้อประโยชน์ให้ฝ่ายรัฐกับประชาชน กับฝ่ายของธุรกิจเอกชนเพื่อให้เขาอยู่ได้นั้นควรจะมีความสมดุลที่ตรงไหน ประเด็นนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่รัฐบาลนี้ถูกจับตามองตั้งแต่ต้นในการเข้าสู่การแข่งขันทางการเมืองและสามารถได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งเป็นรัฐบาล จัดตั้งรัฐบาลว่าจะมีเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนเข้ามาเกี่ยวข้องหรือไม่ เพราะต้องยอมรับความจริงว่าในรัฐบาลนั้นมีหลายคนเกี่ยวพันกับบริษัทโทรคมนาคมทั้งโดยตรงและโดยอ้อม หลายคนยังไปนั่งในเก้าอี้ของคณะรัฐมนตรี ซึ่งต้องทำหน้าที่ตัดสินเชิงนโยบายและมีความกังวลว่าอาจจะมีเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คนตั้งข้อสังเกตว่ารัฐบาลจะเข้ามาแก้ไขสัญญาสัมปทานหรือไม่ ในเบื้องต้นทีเดียวเรื่องนี้เงียบครับปี ๒๕๔๔ ทั้งปีกระทั่งถึงปลายปี ๒๕๔๔ ๑ ปีเต็ม รัฐบาลสร้างเรื่องสร้างราวให้คนตื่นเต้นตลอดเวลาจนคนทุกคนลืมเรื่องนี้ไปโดยสนิท เข้าใจว่ารัฐบาลเคารพเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ที่ประสงค์ให้มีหน่วยงานอิสระที่เรียกว่า กทช. ทำหน้าที่ ถ้าจะเป็นคนต้องเข้ามาแก้ไขสัญญาสัมปทานเพราะเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญบอกว่า ต่อไปนี้ไม่ให้ฝ่ายบริหารดูแลคลื่นความถี่อีกแล้ว ให้คลื่นความถี่เป็นของประชาชน ให้มีองค์กรของประชาชนเป็น

ผู้ดูแล แต่คิดผิดครับ ทั้ง ๆ ที่หลายคนกลับย้อนไปดูนโยบายของพรรคไทยรักไทยนี้ ซึ่งท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์เป็นสมาชิกอยู่และเป็นรัฐมนตรีในส่วนของพรรคไทยรักไทย ไม่มีการเขียนนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศในการหาเสียงเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๔๔ กระทั่งในเว็บไซต์ล่าสุดของพรรคไทยรักไทย ในนโยบายที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งผมได้เข้าไปดูแล้วนั้นไม่มีการเขียนเรื่องนี้เอาไว้แม้แต่อย่างใด ทุกคนคิดว่าไม่มีครับ แต่ที่ผมคิดว่าคิดผิดก็เพราะว่า เรื่องนี้มันเป็นวาระซ่อนเร้นมาตั้งแต่ต้น มีความประสงค์จะทำ แต่ปกปิดซ่อนเร้นเอาไว้จนถึงเวลาหนึ่งที่เหมาะสม ท่านประธานจำได้ครับ เรื่องมันเป็นที่สนใจกันอีกทีตอนที่มีการทำเวิร์กช็อป (Workshop) หรือประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องปฏิรูประบบราชการ พูดถึงการตั้งกระทรวงหลายกระทรวงครับพูดถึงจะมี ๑๙ กระทรวง ๒๐ กระทรวงขึ้นมา ข่าววันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๕ หนังสือพิมพ์หลายฉบับพร้อมใจกันเขียนข่าวว่า ในที่ประชุมมีการลงมติตั้งกระทรวงขึ้นมากระทรวงหนึ่ง ชื่อ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ท่ามกลางความแปลกใจของที่ประชุมว่าไม่มีเรื่องนี้มาแต่ต้น หนังสือพิมพ์ระบุอีกว่าเป็นการทุบโต๊ะของผู้มีอำนาจ มีคนอยากตั้ง มีคนอยากได้ เราจะไม่พูดถึงคนนี้ ละไว้ในฐานเข้าใจว่าเป็นไอ้โม่ง ก็เกิดความกังขากันว่ากระทรวงนี้ตั้งขึ้นมาทำอะไร จะเหมือนกับที่คิดตั้งแต่ต้นไหมว่าคนมีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องธุรกิจโทรคมนาคมไปมีอำนาจในรัฐบาลตั้งกระทรวงนี้มาไปแก้ไขสัญญาสัมปทานเอื้อประโยชน์พวกเขาหรือไม่ แต่การปฏิรูประบบราชการต้องมีการเสนอกฎหมาย สุดท้ายกฎหมายปฏิรูประบบราชการ ๒ ฉบับเข้าสู่สภานี้ ผมสมัครเป็นกรรมาธิการวิสามัญตามไปดู ----------

อภิปรายซักถามตัวแทนรัฐบาลที่มาตอบในกรรมาธิการ ประทานโทษเอ่ยนาม ท่านรัฐมนตรี สุวิทย์ คุณกิตติ ผมถามว่า ตั้งกระทรวงไอซีที หรือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือที่จะเรียกต่อไปว่า กระทรวงไอซีที นี่ขึ้นมาวัตถุประสงค์เพื่ออะไร ท่านตอบชัดครับ ว่าเพื่อมาพัฒนาระบบสารสนเทศของประเทศ เดิมทีจะไม่มีกรมด้วยซ้ำไป ไม่มีกรมใดแม้แต่กรมเดียวมีเฉพาะกระทรวงแล้วก็สำนักงานปลัดกระทรวง จบ แล้วบอกว่าเป็นกระทรวงแบบใหม่ ต่อมาถูกนักวิชาการทักท้วงมากเข้า ไปถึงเอากรมอุตุนิยมวิทยามากับไปดึงเอาสำนักงานสถิติแห่งชาติมาปะเข้าไปให้พอดูได้ว่าเป็นกระทรวง แต่ผมตั้งข้อสังเกต นักวิชาการตั้งข้อสังเกตแล้วในขณะนั้นว่ากระทรวงนี้ตั้งขึ้นมามีวาระซ่อนเร้นแน่นอน มกราคม ๒๕๔๕ กฎหมายยังอยู่ในสภา คนดูกันไม่ทันครับ ๒ เดือนถัดมาคือเดือนมีนาคม ๒๕๔๕ กฎหมายปฏิรูประบบราชการอยู่ในสภา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารยังไม่เกิด มีประเด็นเล็ก ๆ ที่คนมองข้ามเกิดขึ้นในกระทรวงการคลังครับ แล้วเรื่องนี้จะเป็นประเด็นใหญ่ เป็นที่มาของเรื่องพระราชกำหนดแก้ไขพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตแล้วพ่วงเก็บภาษีสรรพสามิตธุรกิจโทรคมนาคม เป็นที่มาของการที่คนทั้งหลายบอกว่า ๑. มันทำไม่ได้ ขัดรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ ๒. การไปเขียนเป็นพระราชกำหนดเก็บภาษีสรรพสามิตโทรคมนาคมกำลังเป็นการแก้ไขสัญญาสัมปทานและจะเป็นการเอื้อให้บริษัทเก่ากีดกันไม่ให้รายใหม่เกิดขึ้น เป็นรายละเอียดจะมีคนพูดต่อคนไม่ทราบครับ ปรากฏว่าเรื่องนี้ในชั้นหลัง หลังจากออกมาเป็นพระราชกำหนดแล้ว หลายคนถามว่าเป็นการแปรสัญญาสัมปทานหรือแปรสัญญาสัมปทานหรือไม่ หลายคนยอมรับครับ มีคนเดียวบอกว่าไม่ใช่ คนนั้นคือท่านนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร แต่ข้อเท็จจริงมันถูกยืนยันด้วยเอกสารราชการครับ เป็นเอกสารที่ได้มาโดยถูกต้องจากการที่คณะกรรมาธิการคุ้มครองผู้บริโภค สภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญเจ้าหน้าที่จากกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลังและจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศมาสอบถามในกรรมาธิการ เดือนมีนาคม ๒๕๔๕ ๒ เดือนหลังจากมีเวิร์กช็อป ตั้งกระทรวงไอซีที เกิดอะไรขึ้นครับ ในคณะทำงานพิจารณาทรัพย์สิน หนี้สินและภาระผูกพันขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทย ด้านโทรคมนาคมที่จะโอนไปยังบริษัทที่จะจัดตั้งใหม่ ซึ่งเป็นกรรมการที่เขาตั้งขึ้นมาพิจารณาหนี้สิน ทรัพย์สินของ กสท. หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทยกับองค์การโทรศัพท์ เพราะจะมีการแปรรูปเป็นบริษัทจำกัดนี้

ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานย่อยขึ้นมาคณะหนึ่ง ก่อนหน้านี้ไม่มีครับ มาลงคำสั่งตั้งเอา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ชื่อ คณะทำงานย่อยเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ในการแปลงส่วนแบ่งรายได้จากสัญญาร่วมการงานหรือสัญญาสัมปทานที่คนเรียกนี่ ให้เป็นภาษีสรรพสามิต มันเริ่มจากตรงนี้ครับ ในนี้บอกว่าจะต้องมีการแปลงส่วนแบ่งรายได้ ไปเป็นภาษีสรรพสามิตเสีย ผมไม่ได้ติดตามหรือสนใจเลยว่าใครสั่งให้ตั้งคณะทำงานชุดนี้ เพราะพิสูจน์ยาก แต่ผมกำลังจะบอกว่า ถ้าท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ยึดหลักของเจตนารมณ์ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ จริง และประสงค์ให้การแปรสัญญาสัมปทานทั้งหลายเป็นไปโดย ไร้ข้อครหา ข้อเสนอนี้จะไม่ได้รับการตอบรับครับ เพราะจะมีคนวิพากษ์วิจารณ์มาก ว่าการไปเก็บภาษีสรรพสามิตธุรกิจโทรคมนาคมนั้นมีผลกระทบมหาศาลและจะเป็นการเอื้อ ให้ธุรกิจรายใหญ่กีดกันธุรกิจรายเล็กซึ่งจะมีคนอธิบายรายละเอียดต่อไป ----------

คณะทำงานชุดนี้เสนอให้แก้พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต แต่เขาเสนอให้รัฐบาลออกเป็นพระราชบัญญัติครับ เสนอให้ออกเป็นกฎหมาย พระราชบัญญัติผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปผ่านวุฒิสภา คณะทำงานชุดนี้ก็เสนอมา เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เริ่มต้นคณะทำงานศึกษากันไป กระทรวงไอซีที อยู่อีกฝากหนึ่งสุดท้ายมีการเสนอกฎหมายเข้าสภาและไปประกาศใช้เอาในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ หลังจากนั้นเรื่องนี้เกิดอะไรขึ้นครับ ท่านรัฐมนตรีเข้ามาเป็นรัฐมนตรีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ เริ่มต้นก็ประกาศนโยบายของท่านครับ ตอนนั้นเรื่องนี้ออกเป็นพระราชกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเก็บภาษีธุรกิจโทรคมนาคมยังไม่ได้อื้อฉาว แต่ท่านไปประกาศนโยบายเอาไว้แล้วอยู่ในเว็บไซต์ของกระทรวงไอซีทีด้วย ในนโยบายที่ท่านประกาศทั้ง ๖ เรื่องไม่มีการเขียนเรื่องแปรสัญญาสัมปทานคนเขาก็ไม่สงสัย แต่ท่านไปให้สัมภาษณ์ครับ ประกาศชัดเจนบอกว่าภารกิจเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการในส่วนของโทรคมนาคมของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ คือการกำหนดกรอบแนวทางการแปรสัญญาร่วมการงานกิจการโทรคมนาคมโดยเห็นว่าต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓ เดือน นี่เอาแล้วครับ ไม่มีเรื่องนี้เลยมาแต่ต้น ไปถามในชั้นของการเสนอกฎหมายปฏิรูประบบราชการกระทรวงไอซีทีบอก ไม่มี แต่พอตั้งเสร็จผ่านสภาหยิบเรื่องนี้เป็นเรื่องแรกเป็นภารกิจเร่งด่วนในเวลานั้น คณะทำงานชุดนี้เสนอเรื่องผ่านกระทรวงการคลังมายังกระทรวงไอซีทีแล้วครับ ปรากฏว่าพอมาถึงกระทรวงไอซีที ท่านรัฐมนตรีท่านนี้แทนที่จะระงับยับยั้งคิดถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ประสงค์จะไม่ให้มีเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น ท่านกลับไม่ดำเนินการครับ ไปสนับสนุนให้มีการแก้ไขแปรส่วนแบ่งสัญญาสัมปทานหรือที่คนเรียกว่าเป็นการแปรสัญญาสัมปทาน นอกจากไม่เสนอแก้เป็นพระราชบัญญัติอย่างที่คณะทำงานเสนอแล้วยังเสนอเป็นพระราชกำหนดอีกด้วย เสนอเป็นพระราชกำหนดจะเป็นความเห็นของใครก็แล้วแต่ แต่เรื่องนี้เด็ดขาดมากเพราะเวลาออกมาเป็นพระราชกำหนดสภาไปแก้ไขอะไรไม่ได้เลย รัฐบาลอยากได้อย่างไรก็เอาตามนั้น ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ หลังตั้งกระทรวงไอซีทีเพียง ๒ - ๓ เดือน งานแรกของกระทรวงนี้ของรัฐมนตรีท่านนี้คือเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการโทรคมนาคม แล้ว ครม. ก็มีมติเห็นชอบแนวทางดังกล่าว ประเด็นก็คือว่าท่านเสนอได้อย่างไรครับทั้งที่ตอนนั้นพอเป็นข่าวฉาวโฉ่นี่หลายฝ่ายเขาออกมาเคลื่อนไหวกัน ท่านรัฐมนตรีคงจำได้ครับ เอ็นจีโอ (NGO)

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ อัมพา ๘๘/๒

ส.ว. นักวิชาการ ๓๐๐ - ๔๐๐ คนลงชื่อกัน คณะกรรมการรณรงค์ปฏิรูปเรื่องสื่อมีการยื่นหนังสือโดยสมาพันธ์องค์กรคุ้มครองผู้บริโภค ยื่นหนังสือทั้ง ส.ว. มีการเคลื่อนไหวทั้งภายนอกสภา วุฒิสมาชิกและในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอง เสนอให้รัฐบาลทบทวน อดีต สสร. คนร่างรัฐธรรมนูญบอกด้วยซ้ำไปว่ารัฐบาลทำไม่ได้ มันขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ มันขัดเจตนารมณ์ที่สำคัญ มีคนตั้งข้อสังเกตไว้คมมากบอกว่าเสนอเรื่องนี้ได้อย่างไร เพราะใน ครม. มีทุนธุรกิจสื่อสารยักษ์ใหญ่นั่งเต็มไปหมดตั้งแต่หัวโต๊ะยันท้ายโต๊ะ คนเขาจะบอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องทับซ้อนผลประโยชน์แล้วที่สุดก็จะเป็นการละเลยประโยชน์ประชาชน เรื่องนี้เป็นข้อกล่าวหาครับ แต่รัฐบาลเดินหน้าบอกว่ามีอำนาจทำได้ มิใยที่ทางสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติออกมาบอกว่ารัฐบาลทำอย่างนี้จะเป็นการไฮแจค (Hijack) อำนาจประชาชน ดึงอำนาจจากกรรมการ กทช. ที่หวังเป็นหน่วยงานอิสระมาพิจารณาเรื่องนี้ไปเป็นอำนาจของรัฐบาลซึ่งถูกวิจารณ์ว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและมีความทับซ้อนในเชิงผลประโยชน์ ----------

- ๘๙/๑

ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ไม่ฟังครับ นอกจากไม่ฟังยังเสนอเรื่องไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ตีความกฎหมายเข้าข้างตัวท่านเองอีกด้วย เสริมให้ท่านมีอำนาจไปทำ แล้วก็ฝืนเสียงค้านของสังคม รวมถึงของสภาที่ปรึกษาการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้วย กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีหนังสือด่วนมาก ที่ ทก ๐๒๐๒/๑๑ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๖ ก่อนเสนอ พ.ร.ก. อีกนะครับ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วถามว่า กระทรวงไอซีทีโดยรัฐมนตรีกับนายกรัฐมนตรีจะมีอำนาจตามกฎหมายซึ่งถูกเขียนเอาไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๐ ว่า ให้มี กทช. แล้วพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๔๐ บอกว่าให้จัดตั้ง กทช. ให้เสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่กฎหมายฉบับนั้นบังคับใช้ ซึ่งบังคับใช้ในสมัยรัฐบาลที่แล้ว ใน ๑๒๐ วัน ถ้ายังไม่มี กทช. ให้ใครมีอำนาจตามกฎหมายทำไปก่อน แต่เจตนารมณ์คืออยากให้ กทช. เข้ามาทำ บังเอิญ กทช. มันตั้งไม่สำเร็จ ผมจะไม่พูดถึงครับว่า กทช. ที่มันตั้งไม่สำเร็จมันก็มีเรื่องซ่อนเร้น อย่างน้อยมาดองอยู่ที่ทำเนียบหลายเดือนครับ จะเจตนาอะไรหรือไม่ ไม่ทราบ แต่ กทช. ตั้งไม่เสร็จ รัฐมนตรีไอซีทีเข้ามา แทนที่มาทำเรื่องพัฒนาเรื่องสารสนเทศหยิบเรื่องนี้ขึ้นมาเลยครับ ส่งเรื่องให้กฤษฎีกาตีความเลยบอกผมมีอำนาจไหมที่จะทำเรื่องที่เขียนในมาตรา ๔๐ ที่ตามกฎหมายนั้น เพราะมีช่องว่างกฎหมายบอกว่า กทช. ตั้งไม่เสร็จให้นายกกับรัฐมนตรีคนอื่นทำการแทนต่อไปได้ ถ้าเคารพเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญฟังเสียงสังคมที่มีความหมายคือนักวิชาการด้านสื่อสารทั้งหลาย รวมทั้งฝ่ายกฎหมายมหาชนทักท้วงด้วย ท่านต้องหยุดครับ แต่นี่ไม่หยุดครับ ถ้าไม่หยุดมันต้องมีเหตุผลแน่ สุดท้ายสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความกลับมาครับบอกว่าดูทั้งหมดแล้วทำได้ ฝ่ายของคนที่เคลื่อนไหวก็บอกว่าตีความกลับมาอย่างนี้น่ะทำไม่ได้ รัฐมนตรีจะอ้างเสมอครับว่ารัฐบาลจะปล่อยให้มีสูญญากาศไม่ได้ เรื่องนี้มันจะมีสูญญากาศได้อย่างไรครับ ในเมื่อสัญญาร่วมการงานทั้งหลายระหว่างรัฐกับเอกชนยังมีผลบังคับใช้ต่อไป เร่ง กทช. ให้เกิดให้ กทช. มาทำปัญหาทุกอย่างไม่เกิด แล้วยิ่งถ้าเป็นคณะบริหารหรือเป็นรัฐมนตรีที่ไม่มีทุนสื่อสารอยู่ด้วยคนอาจจะไม่สงสัยครับ แต่นี่เต็มไปหมดครับ เรื่องนี้จึงต้องตามดูต่อไปว่าทำไมท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ซึ่งดูท่าทางเป็นคนที่ฟังเสียงทักท้วงของฝ่ายสังคมมาตลอด สนิทสนมกันเหลือเกินกับฝ่ายขององค์กรเอกชนจึงเงียบเป็นพิเศษในเรื่องนี้ แถมดึงดันทำต่อด้วย ตีความก็ทำเงียบ ๆ

จนเป็นข่าว เวลาใครเขาให้สัมภาษณ์มาสามารถสัมภาษณ์ตอบโต้กลับไปอย่างฉะฉานได้ ผมสงสัยมากครับ สังคมก็สงสัย ท่านดึงดันจะทำต่อไม่เป็นไร แต่ที่คนสงสัยกันมากก็คือว่าทำไมท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์จึงยืนยันที่จะทำต่อ ทั้ง ๆ ที่ฝ่ายในสังคมคัดค้านกันมากถึงขนาดยื่นหนังสือเป็นเรื่องเอิกเกริก นักวิชาการในประเทศนี้ ๓๐๐ - ๔๐๐ คน ออกมาเคลื่อนไหว ไม่ใช่เรื่องเล็กนะครับ แต่ท่านไม่ฟังครับ เขาบอกว่าเป็นเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนนะ ท่านก็ไม่ฟัง ที่ผมแปลกใจมากก็คือว่าเมื่อดูจากประวัติของท่านนายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี แล้ว ผมไปดูประวัติท่านในเว็บไซต์ (Web site) ของกระทรวงไอซีที ไม่มีส่วนใดเลยที่บอกว่าท่านชำนาญผ่านงานเรื่องของธุรกิจโทรคมนาคมมาก่อน ในนี้บอกแต่เพียงว่าปี ๒๕๒๑ จบวิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล ปี ๒๕๒๓ จบแพทยศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล ปี ๒๕๒๙ วุฒิบัตรสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แพทยสภา มีปี ๒๕๓๓ ครับ จบบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจากศศินทร์ที่จุฬา ----------

ผมก็ตามดูประวัติท่านต่อไปอีกครับ เพราะเวลาเขาแย้งเรื่องการออกพระราชกำหนด เรื่องแปรสัญญา ท่านตอบฉะฉานมาก เสมือนกับว่าชำนาญมาก ผมสงสัยว่า ท่านไปทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับโทรคมนาคมเป็นลูกจ้างเขาหรือเปล่า เพราะหลายคนในรัฐบาลนี้เป็น เสียดายครับหาไม่เจอ ไม่มีประวัติเป็นทางการระบุว่าท่านเคยไปทำงานเป็นลูกจ้างในบริษัทโทรคมนาคม แต่ประวัติท่านหายไปช่วงหนึ่ง ช่วงประมาณ ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ จะไปทำธุรกิจอะไรก็ไม่ทราบ สืบสาวต่อไปอีกว่าท่านรัฐมนตรีโดยส่วนตัวไปมีหุ้นมีอะไรในธุรกิจโทรคมนาคมหรือไม่ ในการชี้แจงบัญชีทรัพย์สินหนี้สินต่อ ป.ป.ช. ข้อมูลเมื่อ ๑ ธันวาคม ปี ๒๕๔๕ ระบุเพียงแต่ว่าท่านฐานะดีครับ มีทรัพย์สิน ๓๙ ล้านบาทเศษ หนี้สิน ๗ ล้าน ทรัพย์สินมากกว่าหนี้ ๓๒ ล้าน ภรรยาของท่านมีทรัพย์สิน ๑๓๙ ล้าน หนี้สิน ๗ ล้าน ทรัพย์สินมากกว่าหนี้ ๑๓๒ ล้าน ก็ยังไม่เจออยู่ดีว่าท่านไปเกี่ยวพันกับธุรกิจโทรคมนาคมอะไรเข้าไปบ้าง มาถึงบางอ้อเอาตอนนี้เองครับ เดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๔๖ หนังสือพิมพ์หลายฉบับโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจไปลงข่าวชัดเจนว่า ทราบแล้วต้นตอพระราชกำหนดโทรคมนาคมเป็นแนวคิดของเอกชน เขาพูดถึงว่าเบื้องหลังแนวคิดภาษีโทรคมนาคม ระบุชื่อ คุณบุญคลี ปลั่งศิริ ประธานกรรมการเครือชินคอร์ป ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัท เอไอเอส นำเสนองานวิจัยต่อวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรในช่วงปี ๒๕๔๕ ก่อนที่นายแพทย์สุรพงษ์จะประกาศใช้เป็นกรอบการแปรสัญญา ผมเรียนท่านประธานก่อนว่า ที่จะเอ่ยถึงท่านบุญคลีต่อไปนี้จะไม่เสียหายครับ งานวิจัยของท่านเป็นงานวิจัยตามการศึกษาของท่านมีสิทธิทำอย่างชอบธรรมเต็มที่ ท่านจะเสนอให้แปรสัญญาให้เก็บภาษีโทรคมนาคมท่านมีสิทธิ เพราะเอกชนย่อมประสงค์กำไรสูงสุด อันนี้เป็นวัตถุประสงค์ของธุรกิจโดยทั่วไปอยู่แล้ว แต่ผมสนใจรัฐมนตรีนี่สิครับ ไปจากประชาชน เอาอำนาจประชาชนไปทำงานจะปกป้องผลประโยชน์ประชาชนหรือเปล่า ผมดูต่อครับ ในนี้บอกว่าคุณบุญคลีทำงานวิจัยเรื่องแปรสัญญาร่วมการงานด้านกิจการโทรคมนาคม กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มสัญญาบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่และกลุ่มสัญญาบริการโทรศัพท์พื้นฐาน จุดหน้าสนใจคือเขาเสนอข้อเสนอแนะไว้ในตอนท้ายทั้งหมด ๘ ข้อ ๘ ข้อนี้ไปเขียนชัดบอกเหตุผลด้วยว่ารัฐบาลควรจะเก็บภาษีโทรคมนาคม ผมจะไม่ลงรายละเอียด

พอข่าวนี้ปรากฏผมสนใจว่าท่านรัฐมนตรีจะว่าอย่างไร เพราะถ้ามีคนไปกล่าวหาว่ารัฐมนตรีไปลอกงานวิจัยของธุรกิจเอกชนเข้ามา รัฐมนตรีเสียหายแน่ เพราะธุรกิจเอกชนประสงค์กำไรสูงสุด ปกป้องประโยชน์ธุรกิจเขา นั่นเป็นหลักธรรมดา แต่รัฐมนตรีเป็นคนของรัฐ เป็นคนซึ่งต้องปฏิญาณก่อนเข้ารับตำแหน่ง ว่าจะต้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชน และต้องเคารพเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เขียนอยู่ในรัฐธรรมนูญ ท่านปฏิญาณตัวแล้ว ผมสนใจว่าท่านว่าอย่างไรครับ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจฉบับดังกล่าว กล่าวว่าเขาไม่เคยเห็นผลงานวิจัยเรื่องการแปรสัญญาร่วมการงานด้านกิจการโทรคมนาคมของนายบุญคลี ปลั่งศิริ ประธานกรรมการบริหารบริษัทชินคอร์ปมาก่อน และยืนยันว่าไม่ได้ลอกเลียนแนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีตามข้อเสนอในงานวิจัยชิ้นดังกล่าวแต่อย่างไร มายอมรับเอาในภายหลังว่าแต่ถ้าเปรียบเทียบเนื้อหาแล้วมันมีความแตกต่างกัน ๒ ประเด็น ท่านก็ว่าไป คำตอบของท่านนี่แหละครับที่ผมสงสัยมาก เพราะถ้ายืนยันตามคำตอบท่านที่ให้สัมภาษณ์ รัฐมนตรีท่านนี้ยืนหยัดอยู่ฝ่ายของประชาชนจะไม่ไปตามหรือร้องเพลงเสียงคีย์ (Key) เดียวกันกับผู้ประกอบการ ซึ่งเขาหวังกำไรแน่นอนอยู่แล้ว ----------

แต่การณ์กลับไม่เป็นเช่นนั้นครับ ท่านรัฐมนตรีตอบสังคมว่าไม่เคยเห็นงานวิจัยชิ้นนี้ พิสูจน์ยากครับว่าท่านเคยเห็นหรือไม่ แต่ที่ผมจะพิสูจน์ต่อไปนี้มาจากความสงสัยของพวกเราคณะทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ เราตามไปดูคำให้สัมภาษณ์ของคุณหมอสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ทั้งหมดตั้งแต่ท่านเริ่มเป็นรัฐมนตรีกระทรวงนี้ตลอดมา ปรากฏว่าไม่ใช่อย่างที่ท่านให้สัมภาษณ์ ข้อเสนอของคุณบุญคลี ๘ ข้อ ท่านรัฐมนตรีคิดเหมือนกันเป๊ะเลย ๖ ข้อ แล้วมี ๒ ข้อไม่ตอบ บังเอิญ ๖ ข้อนั้นเป็นหลักการสำคัญเรื่องแปรสัญญาสัมปทานและเป็นหลักการสำคัญที่จะนำไปสู่การปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชนด้วย ผมยกตัวอย่าง ท่านประธานครับ งานวิจัยคุณบุญคลีข้อ ๑ บอกว่าต้องเก็บภาษีสรรพสามิต เพราะโครงสร้างภาษีสรรพสามิตมีลักษณะการเรียกเก็บจากราคาขายเช่นเดียวกับค่าส่วนแบ่งรายได้เหมือนภาษีสุราและภาษีบุหรี่ จึงสามารถกำหนดอัตราภาษีโทรคมนาคมในแต่ละประเภทของบริการได้ เวลาท่านรัฐมนตรีชี้แจง ไม่ทราบอ่านไหมอ่านจะลอกหรือเปล่าแต่เหมือนกันเลย ท่านรัฐมนตรีบอกว่า รูปแบบภาษีที่จะใช้เป็นแบบสรรพสามิตที่มีลักษณะคล้ายกับภาษีเรียกเก็บจากสุราหรือบุหรี่ ยกตัวอย่างก็ยังเหมือนกันด้วย ซึ่งจะนำมาใช้ในการกำหนดอัตราภาษีโทรคมนาคมแต่ละประเภทได้ กรอบแนวคิดเหมือนกัน ให้เข้าใจว่าอย่างไรครับ ข้อเดียวไม่พอมาข้อ ๒ อีก แนวคิดคุณบุญคลีบอกว่า ถ้าเก็บภาษีสรรพสามิตสามารถอธิบายได้ชัดเจนว่าภาครัฐก็ไม่เสียประโยชน์เนื่องจากส่วนแบ่งรายได้จะถูกโอนให้ไปเป็นภาษีสรรพสามิตให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ดูแล สำหรับทรัพย์สินตามสัญญาร่วมการงานเดิมให้มีสิทธิใช้ได้จนสิ้นสุดอายุสัญญา คุณหมอสุรพงษ์ก็ชี้แจงเหมือนกันว่า การเรียกเก็บลักษณะดังกล่าวรัฐไม่เสียผลประโยชน์เพราะส่วนแบ่งรายได้เดิมที่เอกชนจะต้องจ่ายให้กับหน่วยงานสังกัดกระทรวงไอซีทีจะจ่ายเป็นภาษีสรรพสามิตแทน เรื่องนี้ไม่ทำให้เอกชนเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบทุกอย่างยืนอยู่บนผลประโยชน์เพื่อผู้บริโภคอย่างแท้จริง ยืนยันว่าเอกชนรายใดก็ตามจะไม่ได้รับผลประโยชน์และต้องส่งรายได้ให้รัฐเท่าเดิม เหตุผลไปพ้องกันอีก กรอบวิธีคิดเหมือนกันใช้เหตุผลเหมือนกันจะให้เราเข้าใจว่าอย่างไรครับ ข้อ ๓ คุณบุญคลีเสนอบอกว่า วิธีการนี้จะทำให้ผู้ประกอบการทุกรายแข่งขันกันได้อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เสนอด้วยบอกว่า หน่วยงานรัฐวิสาหกิจเจ้าของสิทธิเดิมคือองค์การโทรศัพท์กับ กสท. แปรสภาพไปเป็นบริษัทเอกชน รัฐบาลอาจจะโอนภาระหนี้สินบางส่วนออกในช่วงเริ่มต้นของการแปรสภาพ เพื่อให้องค์การมี

ฐานะการเงินที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะหนี้สินที่รัฐมีภาระค้ำประกันจากนั้นทุกอย่างจะแข่งขันอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมภายใต้การกำกับของ กทช. รัฐมนตรีอธิบายเหมือนกันอีกเรื่องเดียวกันนี่บอกว่า สำหรับ ทศท. ที่แปรสภาพเป็นเอกชนซึ่งจะต้องสูญเสียรายได้จากส่วนแบ่งรายได้รัฐบาลอาจจะต้องดำเนินการจ่ายค่าชดเชยให้ เป็นกรอบแนวคิดเหมือนกัน ซึ่งการจ่ายอาจมีหลายแบบ เช่น รับโอนภาระหนี้สิน กสท. ก็เช่นเดียวกันเหมือนกันไป ๓ ข้อ ข้อที่ ๔ คุณบุญคลีเสนอบอกว่า ข้อนี้ที่หลายฝ่ายบอกว่าทำไมเหมือนกันมากเลย ฝ่ายเอกชนเขาเสนอบอกว่าให้เก็บภาษีสรรพสามิตรัฐบาลได้สตางค์ไปนี่จะได้เอาส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวส่วนหนึ่งมาจัดสรรเป็นงบให้ กทช. เอาไปพัฒนากิจการโทรคมนาคมในท้องที่ห่างไกล รัฐมนตรีก็พูดเหมือนกันเป๊ะเลยครับ บอกว่าผลประโยชน์ที่รัฐได้รับส่วนหนึ่งจะนำเงินภาษีดังกล่าวไปพัฒนาโครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐานให้ประชาชนในชนบทได้ใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์พื้นฐานทั่วทั้งประเทศ เสนอมา ๘ เหมือนกันไปแล้ว ๔ จะให้เขาคิดอย่างไรว่าต้นตอมาจากไหน แล้วต้นตอจะชอบธรรมหรือไม่ ผมว่าท่านรัฐมนตรีคิดได้ ข้อที่ ๕ ท่านเว้นไว้ไม่พูดครับ เพราะในนี้บอกว่าเก็บภาษีสรรพสามิตรัฐควรกำหนดเงื่อนไขว่าไปเลิกในปีไหน รัฐมนตรีไม่กล้าในเรื่องนี้ ข้อที่ ๖ เขาพูดถึงตัวเลขค่าส่วนแบ่งรายได้ รัฐมนตรีก็พูดคล้ายกัน ข้อที่ ๗ และไปข้อที่ ๘ รายละเอียดในทางปฏิบัติจะทำอย่างไร กำหนดอย่างไร ตรงนี้เปอร์เซ็นต์ทุกอย่างที่รัฐมนตรีอธิบายเหมือนกันกับที่ฝ่ายของเอกชนเขาเสนอ ผมจึงย้อนกลับมาคิดว่าท่านปฏิเสธไปได้อย่างไรว่าท่านไม่ได้ลอกเลียนแบบของงานวิจัยชิ้นนี้มาในเมื่อเหตุผลทั้งหลายเหมือนกัน

โดยสิ้นเชิง----------

ผมอภิปรายมาถึงตรงนี้ท่านประธานครับ เพื่อชี้ให้กับท่านประธานเห็นว่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นในพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของท่านรัฐมนตรีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คือรัฐมนตรีสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี นั้น เป็นการยืนยันวาระซ่อนเร้นของรัฐบาลแล้วท่านรัฐมนตรีรับภารกิจซ่อนเร้นเหล่านั้นมาเป็นผู้ทำ บริหารราชการแผ่นดินโดยสนับสนุนการกระทำการที่เป็นเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อนระหว่างธุรกิจเอกชนกับผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน กรอบเวลาทุกอย่างของการตั้งกระทรวง เวิร์กช็อป (Workshop) ปฏิรูประบบราชการ ตั้งคณะทำงานศึกษา เสนอพระราชกำหนดเก็บภาษีสรรพสามิต มีที่มาที่ไปและเกี่ยวโยงกัน วันนี้ท่านรัฐมนตรีจึงไม่ได้ยืนอยู่บนทาง ๒ แพร่งที่รัฐมนตรีทุกคนยืนอยู่ระหว่างฝ่ายหนึ่งคือผลประโยชน์ของนายทุนนักธุรกิจผู้มั่งคั่ง กับอีกฝ่ายหนึ่งคือผลประโยชน์ของประชาชนคนไทยผู้ยากจน แต่ท่านรัฐมนตรีเลือกทางแล้ว ท่านเลือกอยู่ฝ่ายเดียวกับธุรกิจเอกชนผู้มั่งคั่ง ด้วยพฤติกรรมอย่างนี้แหละครับ ผมจึงไม่สามารถที่จะไว้วางใจให้ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศอีกต่อไปได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านต่อไปนะครับ คุณกอร์ปศักดิ์ครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ เป็นอีกวันหนึ่งครับที่ไม่ค่อยสบายใจเลย เพราะว่าเวลาเรามาทำหน้าที่อภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีมันก็เป็นความลำบากใจเพราะว่าเราก็จะต้องตำหนิท่าน แต่ผมคิดว่าหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเราละเว้นไม่ทำก็คงจะทำไม่ได้ กระผมกล่าวหาท่านรัฐมนตรีครับ ท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีกระทรวงไอซีที ผมขออนุญาตท่านประธานใช้ชื่อสั้น ๆ ผมกล่าวหาท่านว่า ท่านทำงานในหน้าที่ของท่านไม่เคยได้คิดปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนเลย ที่ผมบอกว่าผมไม่ค่อยสบายใจ ก็เพราะว่าผมคิดว่าผมเป็นคนแรก ๆ ครับที่ได้มีโอกาสพบท่านหลังจากที่ท่านเข้ามารับตำแหน่งในกระทรวงนี้ ผมยังพูดกระเซ้ากับท่านนิดหนึ่งว่า เที่ยวหน้าอย่าให้มาเจอกันในสภาเลยนะ ท่านรัฐมนตรีก็คงจะจำได้ ที่ผมกล้าพูดอย่างนั้นในวันนั้นเพราะผมเห็นท่านเป็นแพทย์ครับ เป็นหมอ หมอนี่เขาเป็นคนประเภทหนึ่งซึ่งเห็นผลประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้งเป็นหลักเลยครับ ไม่ค่อยเลอะเทอะเท่าไร ผมก็ถือว่าผมเป็นวิศวกร วันนี้ก็จะเป็นวันแรกเหมือนกันที่ผมจะได้มีโอกาสอภิปรายงานที่เป็นอาชีพผมจริง ๆ ตั้งแต่ก่อนมาเป็นผู้แทนราษฎร เนื่องจากว่า

เรื่องของสัญญาสัมปทานนี่มันซับซ้อน เพราะฉะนั้นการอภิปรายของผมจะต้องขออนุญาตท่านประธานว่าจะใช้เวลาประมาณสัก ๑๕ นาที เล่าให้ฟังนิดหนึ่งว่าที่มาที่ไปนี่มันเป็นอย่างไร เพราะว่าพวกเราหลายคนนั่งอยู่ตรงนี้รู้เรื่องกันหมดครับ แต่พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านเขาไม่ค่อยจะเข้าใจ คำว่า กิจการโทรคมนาคม ฟังดูแล้วมันก็โก้ แต่จริง ๆ มันก็ไม่มีอะไรมากหรอกครับ ก็เรื่องของโทรศัพท์เท่านั้นเองครับ อาจจะมีเรื่องอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่บ้าง แต่วันนี้ผมขออนุญาตไม่พูดถึง โทรศัพท์นี่ครับเป็นเรื่องสำคัญ เกิดมาก็ได้เห็นมันแล้ว เพราะเป็นเรื่องเก่ามานาน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรของชาติ เพราะว่าเวลาเราจะวางระบบเครือข่ายของโทรศัพท์นี่ เราต้องอาศัยแผ่นดินของประเทศ ความหมายง่าย ๆ ก็คือว่า ใครจะมาประกอบกิจการโทรศัพท์ไม่ได้ ดังนั้นก็มีกฎหมายโดยเฉพาะครับ พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ ๒๔๗๗ ระบุไว้ชัดเจนว่าใครอย่ามายุ่งนะงานอย่างนี้ หลวงทำเอง ----------

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยครับท่านประธาน พอหลวงทำทุกคนก็ขนลุกขนพอง เพราะว่าสมัยก่อนถ้าเราจำกันได้กว่าจะขอโทรศัพท์เบอร์หนึ่งนี่มันยากแสนเข็ญ พอเรามีรัฐบาลประชาธิปไตยที่มีความรู้สึกว่าการพัฒนาประเทศมีความจำเป็นและเห็นคุณค่าของเอกชน ก็เลยบอกว่ารอเบอร์องค์การโทรศัพท์ไม่ไหวแน่ ให้เอกชนมาช่วยลงทุนดีกว่าเพราะรัฐไม่มีสตางค์ ตรงนั้นล่ะครับเป็นที่เกิดของสัมปทาน ท่านประธานครับ เขามีการแบ่งกัน แล้วเขาก็มีการรวมกันในเรื่องของเลขหมาย ทะเลาะกัน วิ่งเต้นกัน แต่ผลสุดท้ายออกมาว่าในกรุงเทพมหานครนี่เพิ่มอีกสัก ๒ ล้านเลขหมาย ต่างจังหวัดเพิ่มอีก ๑ ล้านเลขหมาย ใครบ้างสนใจเข้ามาประมูลครับ ประมูลและแข่งขันกันโดยตั้งเงื่อนไขไว้หลักอยู่อย่างเดียวก็คือว่าเวลารับเงินจากพี่น้องประชาชนแล้วแบ่งให้รัฐเท่าไร ผลปรากฏว่าบริษัทเทเลคอมเอเชียประมูลได้ครับ บอกเลยว่าทุกบาททุกสตางค์ที่รับเงินมาจะส่งให้รัฐ ๑๖ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ขยับขึ้นไปเรื่อย ๆ เฉพาะ ๒ ล้านเลขหมายในกรุงเทพมหานคร ในขณะที่ต่างจังหวัดขอเพิ่มอีก ๑ ล้านเลขหมายก็มีบริษัทใจกล้าประมูลว่า ฉันจะให้ถึง ๔๓ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปจากรายได้นะครับ รับมา ๑๐๐ บาท รัฐเอาไปเลย ๔๓ บาท ทุกคนบอกว่าทำไม่ได้หรอก อย่างนี้ประเภทเอาสัมปทานไปก่อนแล้วขอแก้ไขภายหลัง อันนี้ผมพูดถึงโทรศัพท์บ้าน สมัยก่อนยังไม่มีครับโทรศัพท์มือถือ ท่านประธานครับ รัฐเองก็เห็นว่าใครให้ประโยชน์รัฐสูงสุดรัฐก็ให้สัมปทานนั้นไปด้วยเหตุผลที่ฟังได้ครับ ในกรุงเทพมหานครถ้าหากว่าจะลงทุนก็ลงทุนเครือข่ายในกรุงเทพอย่างเดียว ลงทุนเครือข่ายในกรุงเทพใช้เงินเยอะครับ จะต้องขุดถนนหนทางไม่รู้จะขุดไปเจออะไรบ้าง เพราะฉะนั้นแบ่งกำไรให้มากไม่ได้หรอกลงทุนเยอะ ในขณะที่ต่างจังหวัดเขาบอกว่าลงทุนไม่มากครับ เวลาเสียงไปตามสาย ไปตามท่อเคเบิ้ล ไปตามท่อชนิดไหนก็แล้วแต่ระหว่างจังหวัดไม่ต้องลงทุนครับ อาศัยท่อขององค์การโทรศัพท์นั่นแหละ แต่ไปขุดไปเจาะเอาถนนเฉพาะในอำเภอใหญ่ ๆ ตามอำเภอเมืองและระหว่างอำเภอ เพราะฉะนั้นการลงทุนน้อยจึงแบ่งผลประโยชน์ให้รัฐอย่างเต็มที่ ทีนี้มันก็เกิดปัญหาครับ มันเกิดปัญหาที่ว่าในเมื่อกฎหมายบอกว่าทำไม่ได้เรื่องนี้เพราะเป็นเรื่องทรัพยากรของชาติ อยู่ดี ๆ จะปล่อยให้เอกชนมาขุดถนนหนทางทั่วประเทศทำไม่ได้เด็ดขาด เพราะฉะนั้นจึงมีการเลี่ยงกันในเรื่องของสัญญาสัมปทานบอกเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ขุดเสร็จ เจาะเสร็จ วางสายเสร็จทำงานใช้ได้ยกให้หลวงไปเลย ตรงนี้ครับเขาเรียกว่า การลงทุนในเครือข่ายแล้วก็ยกให้เป็นสมบัติของรัฐครับ สมบัติ

ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นคู่สัญญา บริษัทเทเลคอมเอเชีย ก็ดี บริษัท ทีที แอนด์ ที ก็ดี ก็เริ่ม ดำเนินการเป็นไปตามปกติ ตอนนั้นวิกฤติทางเศรษฐกิจก็ยังไม่เกิดขึ้นก็พอถูไถทำไปได้ แต่พอดีเทคโนโลยีสมัยใหม่มันก็ก้าวไปเรื่อย ๆ มันก็มีคำว่า โทรศัพท์มือถือขึ้นมา ผมพูดเมื่อสักครู่เรื่องโทรศัพท์บ้าน โทรจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่งต้องใช้สาย แต่โทรศัพท์มือถือใช้คลื่นความถี่ คลื่นความถี่เป็นสมบัติของชาติ เป็นทรัพยากรของชาติ อยู่ดี ๆ จะให้ใครเขาทำไม่ได้ แต่ว่าธุรกิจอย่างนี้มันค่อนข้างจะมีผลประโยชน์สูงแล้วก็ซับซ้อน และถ้าพูดจริง ๆ มันก็เน่าเฟะกันมาหลายรัฐบาลครับ จึงมีแนวความคิดกันของหน่วยงานของรัฐว่าเราควรจะทำเอง เริ่มต้นระบบเก่า ๆ ผมไม่เรียกโทรศัพท์มือถือหรอก ผมเรียกว่าโทรศัพท์กระเป๋าถือน่าจะได้ เพราะมันใหญ่ ท่านประธานจำได้ไหมครับ ไม่มีปัญญาถือไปไหน อย่างเก่งก็ติดไว้ที่รถยนต์ ----------

- ๙๔/๑

คลื่นความถี่องค์การโทรศัพท์ก็ไปขอมาจากกรมไปรษณีย์โทรเลข หน่วยงานขอคลื่นความถี่กันเองมันไม่ค่อยเป็นเรื่องฉาวโฉ่ครับ เพราะเวลาขอก็บอกว่าขอแล้วฉันจะเอามาใช้เอง การสื่อสารแห่งประเทศไทยก็ทำคล้าย ๆ กัน พวกคลื่นความถี่เหล่านี้ครับไปขอมาเก็บไว้แล้วบอกว่าจะใช้เองตอนเวลาขอ หลังจากนั้นอีกไม่นานครับจากโทรศัพท์กระเป๋าถือเป็นมือถือแบบตัวใหญ่ ๆ แต่ยังเป็นระบบเก่าอยู่ครับ ถึงตอนนั้นองค์การโทรศัพท์ก็ยังทำอยู่ไม่ได้คิดให้คนอื่น จนกระทั่งมีของดีออกมาเป็นโทรศัพท์เล็กลงมาหน่อย พอของดีออกมาหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานนี้ก็บอกชักจะไม่ค่อยอยากทำเสียแล้วครับเพราะว่าลงทุนสูง เพราะฉะนั้นในเรื่องของโทรศัพท์มือถือก็คงไม่ต่างกันเท่าไรกับโทรศัพท์บ้าน ต่างกันอยู่นิดหนึ่งครับว่าเข้าใจว่าไม่มีการประมูลครับ บริษัทแรกที่ได้ไปคือบริษัท เอไอเอส (AIS) ครับท่านประธาน แล้วก็ได้จากองค์การโทรศัพท์ลักษณะเดียวกันหมดครับ บริษัทอีกบริษัทหนึ่งเข้าใจว่าชื่อแทค (TAC) ครับ ได้จาก กสท. ลักษณะเหมือนกันทุกอย่างต้องลงทุนเหมือนกันทุกอย่างที่เรียกว่าเครือข่ายครับ แต่ไม่ใช่ไปวางท่อ วางสถานีทั่วประเทศ แล้วก็เข้ากรอบเดียวกันกับที่กฎหมายกำหนดคือทำเองไม่ได้ เพราะฉะนั้นเงินที่ลงทุนไปในเครือข่ายเหล่านี้ก็ต้องโอนให้เป็นของหน่วยงานคู่สัญญาคือองค์การโทรศัพท์และการสื่อสารแห่งประเทศไทย ลงทุนเยอะครับท่านประธาน ลงทุนทั้งหมดของเอไอเอสนี่ลงทุนเข้าไป ๑๑๖,๖๔๓ ล้านบาทครับ พวกที่ลงทุนน้อยที่สุดก็คือ ทีที แอนด์ ที ๕๕,๓๐๕ ล้านบาท ผมกราบเรียนท่านประธานมาถึงตรงนี้เพื่ออยากจะชี้ให้เห็นว่าสัญญาสัมปทานที่มีการพูดกันอยู่เสมอ ๆ ว่าไม่ค่อยเป็นธรรมนั้นตามข้อเท็จจริงแล้วมันอาจจะใช่ที่ว่าไม่เป็นธรรมแต่มันถูกต้องที่สุดเลยครับ ก็ไปประมูลมากันเองครับ ไม่ได้มีใครกำหนดเลยว่าใครจะต้องจ่ายเงินให้กับรัฐเท่าไร แต่ละคนเป็นคนไปเจรจากันมาทั้งสิ้น รวมถึงทรัพย์สินเงินทองที่ลงทุนไปก็ยกให้กับหลวงแล้วทั้งสิ้น วันนี้ก็เลยมีคำถามว่าที่มาคุยกันมาพูดกันถึงเรื่องการแปรสัญญาสัมปทานคืออะไรครับ ปัญหามันเกิดจาก ดับบลิวทีโอ (WTO) ครับท่านประธาน อีกไม่กี่ปีละครับ ๒๕๔๙ เราเป็นประเทศสมาชิก เขาบอกว่า

กิจการโทรคมนาคมมีผลประโยชน์เยอะเหลือเกิน เพราะฉะนั้นจำเป็นที่ประเทศสมาชิกจะต้องเปิดกิจการโทรคมนาคมแบบเสรี แล้วทุกคนเชื่อครับประเทศสมาชิกในกลุ่มดับบลิวทีโอ เชื่อว่าทุกอย่างที่ดับบลิวทีโอ วางไว้ผู้ได้รับประโยชน์สูงสุดคือประชาชน ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานอยู่แล้วว่าจะใช้เวลาเพียงสั้น ๆ อย่างนี้เฉพาะในเรื่องให้เห็นและเข้าใจที่มาของสัญญาสัมปทาน ความจริงสัญญาสัมปทานมีหลายสัญญาครับ แล้วก็สัญญาที่น่าจะแปรได้ก็มีหลายสัญญา ๑๐ กว่าสัญญา แต่วันนี้ผมจะขออนุญาตท่านประธานว่าจะยกเป็นตัวอย่างพูดกันเฉพาะเรื่องของโทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์บ้าน ๒ สัญญา โทรศัพท์มือถือ ๒ สัญญาครับ หัวใจของสัญญาเห็นได้ชัดเจนครับที่เคยประมูลกันไว้ว่าจะส่งให้รัฐเท่าไรก็เป็นอย่างนั้น หัวใจของสัญญาเห็นได้ชัดเจนครับเรื่องของเครือข่าย คู่สัญญาวันนี้ไม่ได้เป็นเจ้าของเครือข่ายแล้ว กสท. และองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นเจ้าของเครือข่าย แต่ในแง่ปฏิบัติแล้วเขาบอกว่าต้องเป็นคนดูแลครับ ต้องเป็นคนซ่อมครับ ต้องเป็นคนบริหารครับ ต้องเป็นคนดูในเรื่องการใช้งานทั้งหมดครับ พูดง่าย ๆ ว่ามีหน้าที่โอเปอเรท (Operate) มีหน้าที่ทำแต่ว่าไม่ใช่เจ้าของครับ สิ่งที่กระผมกล่าวหาท่านรัฐมนตรีนั้นมันเป็นเรื่องที่ถ้าจะชี้ให้เห็นชัดมันต้องใช้ตัวเลขมาพูดกัน ผมจะขออนุญาตท่านประธานว่าผมอาจจะต้องใช้เอกสารประกอบแล้วก็ต้องใช้ขาตั้งด้วยครับท่านประธานครับ

- ๙๕/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (บัญชีรายชื่อ) : ธุรกิจของเจ้าของสัญญาสัมปทาน ๔ รายครับท่านประธาน ผมเอาตัวเลขของปีที่แล้วมาพูดกัน ๒๕๔๕ ท่านประธานดูตัวเลขได้ว่าโทรศัพท์บ้านของบริษัทเทเลคอมเอเชียที่ว่าทีเอ (TA) มีรายได้ทั้งหมด ๒๒,๖๐๓ ล้านบาท รัฐวิสาหกิจที่เป็นคู่สัญญากับทีเอคือองค์การโทรศัพท์ซึ่งวันนี้เปลี่ยนชื่อไปแล้วว่า ทศท คอร์ปอเรชั่น ก็จะได้รับส่วนแบ่งประมาณร้อยละ ๑๖ ขึ้นไป บริษัท ทีที แอนด์ ที เห็นตัวเลขแล้วสงสารจังเลย ทั่วประเทศครับ ๗,๑๖๐ ล้านบาท แต่ต้องแบ่งรายได้ถึงร้อยละ ๔๓ ขึ้นไป เจ๊งลูกเดียวครับอยู่ไม่ได้ เป็นเรื่องเหตุผลทางธุรกิจว่าเวลาที่ประมูลนั้นไม่รู้หรอกครับว่ามือถือมันจะเกิดขึ้น แล้วก็ไม่รู้ว่ามือถือเขาจะคิดกัน ๓ บาทต่อนาทีทั่วประเทศไทยครับ เพราะฉะนั้นคู่สัญญาทีที แอนด์ ที ขององค์การโทรศัพท์ก็ถูกคู่สัญญาขององค์การโทรศัพท์อีกบริษัทหนึ่งจัดการเรียบร้อยครับ ตอนนี้เข้าใจว่าอยู่ศาลล้มละลาย ตัวเลขทั้งหมดไม่มีปัญญาส่งรัฐแม้แต่สลึงเดียวครับ แปรไหมครับสัญญาไปแปรทำไม เพราะว่าผิดสัญญาไม่เคยส่งเงินให้กับรัฐ ยกเลิกไปได้เลยครับบริษัทนี้ เรื่องของมือถือครับ ๒ บริษัท บริษัทเอไอเอส (AIS) ประมูลได้ ดูสิว่าส่งเงินให้องค์การโทรศัพท์หรือ ทศท คอร์ปอเรชั่นเท่าไร ท่านประธานดูรายได้อย่าเพิ่งตกใจนะครับท่านประธาน ๘๒,๕๑๑ ล้านบาท ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ ถ้าวันนี้ผมอภิปรายงบประมาณของแผ่นดินผมก็จะบอกว่านั่นคือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดินครับ ขนลุกขนพองนะครับท่านประธาน บริษัทเอกชนครับอยู่ในตลาดหลักทรัพย์มีรายได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศไทยครับ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้รัฐได้ประโยชน์ครับแบ่งให้รัฐตามสัญญา ๒๐ กว่าปี เดี๋ยวผมจะพูดเรื่องสัญญา สนุกมากเลยครับเรื่องสัญญาท่านประธาน แต่ว่าตอนนี้แบ่งให้ร้อยละ ๒๕ อีกบริษัทหนึ่งครับ ทีเอซี (TAC) เราเห็นเขาโฆษณาแข่งกันว่าดีแทค (DTAC) อันนี้ละครับ ตัวเลขรายได้ผมไม่ค่อยแน่ใจเท่าไร ประมาณการว่า ๒๕,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ ส่วนส่วนแบ่งให้กับรัฐนี่ก็อย่าไปบ่นโวยวายเลยครับว่าไม่เท่ากัน เพราะว่าไปประมูลมาครับ วิธีการประมูลก็ต่างกันเดี๋ยวจะเล่าให้ฟัง เพียงแต่ว่าส่งร้อยละ ๒๐ แต่ว่ามี ๒๐๐ บาทต่อเลขหมายต่อเครื่อง อันนี้คือ

สภาพรายได้ พระราชกำหนดที่ท่านรัฐมนตรีพยายามผลักดันให้รัฐมนตรีคลังเข้าไปรับผิดชอบออกมาเป็นพระราชกำหนดพูดถึงตัวเงินตัวพวกนี้ละครับ แล้วที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดถึงว่าเช็ค ๒ ใบก็คือเช็คที่จะมาแบ่งตัวเลขพวกนี้ละครับ แต่จริง ๆ แล้วมันมีมากกว่านั้น ข้อกล่าวหาของผมที่ผมบอกว่ารัฐมนตรีนี่ผมไว้ใจไม่ได้ ผมจะไม่เรียกท่านว่าเป็นหมอสุรพงษ์แล้ว ผมเรียกนายสุรพงษ์ เพราะหมอส่วนใหญ่ผมไว้ใจได้ ก็ผมเกิดมาจากท้องพ่อท้องแม่ก็เจอหมอคนแรกละครับ ที่ผมบอกผมไว้ใจไม่ได้จริง ๆ เลยนี่เพราะไม่คิดปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนเลยครับท่านประธาน การปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนมันมีหลายวิธีครับ วิธีหนึ่งก็คือเวลาตัวเองมาเป็นรัฐมนตรีแล้วก็ต้องเข้าไปดูว่ากิจการโทรคมนาคมมันมีความเป็นธรรมตรงไหนบ้างหรือไม่ ----------

- ๙๖/๑

ผมอยากจะชี้ให้เห็นครับว่าตัวเลขปัจจุบันสภาพธุรกิจมันเป็นอย่างไร วันนี้ผมขออนุญาตท่านประธานครับ เอาตัวเลขมาพูดกันเพราะไม่อยากพูดลอย ๆ แล้วตัวเลขตรงนี้จะเป็นประโยชน์มากกับพี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้าน ผมเอาผู้ประกอบการทั้งหมดเข้ามาเลยครับ และผมไม่อยากจะดูเรื่องโทรศัพท์บ้านแล้วครับ เพราะว่าเห็นตัวเลขแล้วมันเศร้าใจ บริษัทหนึ่งก็เจ๊งไปแล้ว อีกบริษัทหนึ่งก็แบ่งให้ก็ไม่รู้ตัวเองจะอยู่รอดหรือเปล่า ผมเอาเฉพาะเรื่องของโทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์เคลื่อนที่นี่ครับ ผมเริ่มต้นก่อนที่หน่วยงานของรัฐ การสื่อสารแห่งประเทศไทย เวลานี้มีผู้ใช้บริการ ๑๕,๐๐๐ คน ส่วนแบ่งการตลาด ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ครับ ของพวกเราครับการสื่อสาร ทศท คอร์ปอเรชั่นก็ของพวกเราครับ เวลานี้มีผู้ใช้บริการ ๑๑,๓๗๓ ท่าน ส่วนแบ่งการตลาด ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ครับ ขยับมาหน่อยหนึ่ง ทีเอ ออเรนจ์ ครับ บริษัทที่เพิ่งเกิดมาไม่นาน โปรโมชั่นก็ใช้ได้พอสมควร ได้ผู้บริการเพิ่มขึ้นครับ ๑,๓๓๖,๒๐๐ ท่าน ส่วนแบ่งการตลาด ๗.๖ เปอร์เซ็นต์ครับท่านประธาน ไล่มาถึง แทค ครับ ขยับดีขึ้นมาหน่อย ๕,๔๕๔,๖๐๐ คนครับ ๓๑.๒ เปอร์เซ็นต์ และสุดท้ายพระเอกของเรา เอไอเอส ครับ ถ้าท่านประธานดู เดี๋ยวผมต้องอธิบายเพิ่ม ตรงนี้สนุกครับ เอไอเอส มีทั้ง ๙๐๐ และ ๑๘๐๐ เพราะเมื่อสักครู่ผมบอกท่านประธานว่าเขาประมูลนี่มันรายเดียวเรื่องเดียว คือเอไอเอส ๙๐๐ ทำไมกลายเป็นมี ๒ สัญญาขึ้นมา แต่ทั้งสองสัญญารวมกันแล้วครับ ๑๐,๖๕๙,๖๐๐ รายครับ ส่วนแบ่งการตลาดหรือครับ ๖๑ เปอร์เซ็นต์ ฟังดูเรื่องเปอร์เซ็นต์นี่นะครับท่านประธานครับ เราไม่รู้ ที่ผมหงุดหงิดหัวใจจริง ๆ แล้วก็ไว้ใจท่านรัฐมนตรีไม่ได้เลย เพราะว่าพี่น้องประชาชนคนไทย ๖๓ ล้าน ๔ แสนกว่าคนเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งประมาณ ๔๐ กว่าล้านคน ๑๗,๔๗๖,๗๗๓ คนครับที่ใช้โทรศัพท์มือถือ เขาเดือดร้อนครับ ๑๗ ล้านกว่าคน เดี๋ยวผมจะบอกท่านประธานว่าเขาเดือดร้อนอย่างไร แล้วผมจะบอกว่าท่านรัฐมนตรีทำไมทำอย่างที่ตัวเองกำลังทำอยู่ นึกไม่ถึงนะครับท่านประธาน ๑๗ ล้านกว่าคนครับใช้โทรศัพท์มือถือ แต่ถ้าหากท่านประธานซึ่งผมเชื่อว่าท่านประธานออกไปพบพี่น้องประชาชนอยู่แล้วก็คงจะรู้ว่าเวลานี้คุณพ่อคุณแม่ก็เดือดร้อนกันไปตาม ๆ กัน เพราะว่าลูกหลานนี่ก็ขอใช้โทรศัพท์มือถือ แต่ว่าการขอใช้โทรศัพท์มือถือนั้นเดี๋ยวนี้คุณพ่อคุณแม่ปฏิเสธไม่ได้เพราะว่าลูกหลานมาบอกว่าเดี๋ยวนี้เขามีระบบใหม่ เขาเรียกว่าจ่ายล่วงหน้า พรีเพด (Prepaid)

จ่ายทีหลังนี่มันเป็นระบบเก่า เป็นระบบที่สัมปทานเก่าพูดกันไว้ ระบบเก่ามันมีข้อเสียเหมือนกัน เห็นว่าเงินได้เยอะ ๆ นี่มีเบี้ยวเหมือนกันครับ หนี้เสียเป็นร้อยล้าน เป็นพันล้านนะครับ แต่ของพรีเพด เวลานี้พี่น้องประชาชนคนไทย ท่านประธานเชื่อผมไหมครับ ๘,๑๓๖,๒๐๐ รายครับใช้ของบริษัทเดียวครับ วัน ทู คอล ผมพูดมาถึงตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า มันไม่มีอะไรผิดตรงไหน แต่ผมได้พูดกับท่านประธานไว้แล้วว่ากิจการโทรคมนาคมนี่ถูกรัฐบาลหลายรัฐบาลปู้ยี่ปู้ยำมาโดยตลอด สัญญาสัมปทานที่เขาประมูลกันวันแรก สัญญาของเอไอเอส แก้ ๗ ครั้ง ทุกครั้งที่แก้ก็มักจะมีเหตุผลต่างกันไป ยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่ามีอยู่ช่วงหนึ่งครับมีการแก้เพื่อยืดสัญญา แต่ไม่ใช่ของเอไอเอส ยืดได้หมดทุกคนครับ ด้วยเหตุผลอย่างเดียวครับ จะได้ไม่ต้องผูกขาด ฟังดูแล้วลื่นหูเพราะคิดว่าคงจะมีการแข่งขันกันเยอะ จากวันนั้นถึงวันนี้ไม่มีอะไรเลยครับ ----------

แล้ววันที่เขาแก้กันสนุกมากเลยครับวันที่ครับท่านประธาน ๒๐ กันยายน ๒๕๓๙ พอวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ก็ยุบสภาครับ เขามักจะทำกันช่วงตรงนั้นนะครับ ช่วงระหว่างรักษาการบ้าง จะตั้งรัฐมนตรีบ้าง เลือกตั้งบ้าง ปี ๒๕๓๙ เป็นปีสนุกที่สุดเรื่องนี้ครับ ผมพูดให้ท่านประธานฟังเมื่อสักครู่หนึ่งถึงเรื่องบริษัท เอไอเอส ว่าทำไมอยู่ดี ๆ มี ๑๘๐๐ เข้ามาด้วย ไม่ใช่มี ๙๐๐ อย่างเดียว ความจริงเขาไม่มีคลื่นความถี่ แต่มีอยู่บริษัทหนึ่งซึ่งไปประมูลมาได้แล้วไปได้คลื่นความถี่มาเยอะไม่ได้ใช้ครับเลยเซ็งลี้ต่อ แต่ กสท. ต้องอนุมัติ แล้ว กสท. ก็น่ารักครับอนุมัติครับ วันที่เท่าไรครับท่านประธาน วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เลือกตั้งเสร็จวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ครับ เขาเอาช่วงตรงนั้นครับตอนกำลังจะตั้งรัฐบาลอนุมัติเลย อนุมัติแล้วปรากฏว่าบริษัทที่ได้คลื่นความถี่นั้นแล้วไปเซ้งให้บริษัทอื่นรับเงิน ๖,๙๙๐ ล้านบาท ตัวเลขแต่ละตัวเลขที่ผมพูดถึงนั้นมันสูงและมันมหาศาล นี่ครับเขาปู้ยี่ปู้ยำกันมาตลอด ท่านประธานเป็นประธานในเรื่องการร่างรัฐธรรมนูญ ผู้ที่ร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานทราบดีตอนนั้นรู้ถึงปัญหานี้อย่างดี แล้วก็เห็นว่ามันไม่ไหวแล้ว เรื่องคลื่นความถี่นี่ที่อื่นเขาใช้ประมูลกันของเรานี่แอบให้หน่วยรัฐวิสาหกิจแล้วรัฐวิสาหกิจก็ไปปล่อยอย่างนี้ รัฐธรรมนูญถึงเขียนครับ มาตรา ๔๐ กำหนดไว้ชัดเจนแล้วรัฐธรรมนูญบอกไม่ไว้ใจใครทั้งนั้น กทช. ทำได้ ขออย่างเดียวให้รีบตั้งให้เร็ว รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลมา ๓ ปี ปีนี้ปีที่ ๓ แล้ว กทช. ก็ยังไม่เห็นโผล่หน้ามาจากไหนเท่านั้นไม่พอที่หงุดหงิดหัวใจก็คือรัฐมนตรีมาตอบในสภาและตอบในวุฒิสภาว่าช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อช่วงผ่องถ่ายนี่ผมอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ ผมจะต้องทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพราะไม่รู้ กทช. จะเกิดขึ้นเมื่อไร ตรงนี้ครับที่ผมไม่ไว้วางใจท่าน ที่ผมไม่ไว้วางใจก็เพราะว่ามีการแก้สัญญากัน ผมพูดว่ามีการแก้สัญญามาแล้ว ๗ ครั้ง รัฐบาลชุดนี้แก้สัญญาของเอไอเอส ๒ ครั้ง ความจริงท่านรัฐมนตรีท่านทราบดี ทำไมท่านไม่บอกพวกเรา ท่านอย่ายิ้มนะครับเรื่องใหญ่ ทำไมท่านไม่บอกพวกเราว่าท่านแก้อะไรไปบ้าง หรือท่านไม่บอกว่าคนอื่นเขาแก้แล้วท่านมาเห็นแล้วมันไม่เป็นธรรม สงสาร ๘ ล้านกว่าคน ทำไมไม่พูดครับ ผมถามวันนี้ว่าทำไมท่านไม่พูดเพราะว่า ๘ ล้านคนไม่ใช่น้อย ๆ นะครับ ๘,๑๓๖,๒๐๐ ราย จ่ายเงินค่าวัน-ทู-คอล ถามปัญญาชนทั่วไปว่ากอร์ปศักดิ์มาบ่นอะไร เพราะเขาได้เงินมาเท่าไร เขาก็แบ่งให้รัฐ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ผมบอก

มันไม่ใช่ เขาแก้สัญญากันครับท่านประธานครับ เขาแก้สัญญากันเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ หลังจากรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลเพียงไม่กี่เดือนเองครับ ตั้งบอร์ดเดือนมีนาคม พฤษภาคม เอาเรื่องนี้เข้าไปแล้วแก้ลดราคาที่จะต้องส่งให้แก่รัฐจาก ๒๕ เปอร์เซ็นต์เป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ครับ อะไรกันครับ ผมไม่ค่อยสบายใจครับ เพราะว่าอภิปรายไม่ไว้วางใจนี่มีแต่ พูดกันตรง ๆ ก็ต้องมาตำหนิกันมาว่ากัน แต่ผมอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ เพราะผมคำนวณดูแล้วครับท่านประธาน รายได้ของวัน-ทู-คอล ๘,๑๓๖,๒๐๐ รายนั้น รายได้ประมาณการประมาณ ๓๓๕ บาท ต่อรายต่อเดือนคูณมาแล้วเป็นรายได้ทั้งสิ้น ๓๒,๗๖๗ ล้านบาทครับ ๓๒,๗๖๗ ล้านบาท ทำให้ตัวเลขที่ผมแสดงให้เห็นเมื่อสักครู่ว่าบริษัทอะไรหนอกำไรเยอะแยะ มันกำไรตรงนี้ครับ มันเคยได้เพียง ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท เข้ามาถึงขนาดนี้ ผมก็ไม่ได้ว่ามีกำไรมาก แต่ทำไมต้องไปแก้สัญญาให้ส่งรัฐน้อยลงไปด้วยครับ อย่ามาอ้างว่าไม่ได้ ๕๐๐ บาท แล้วทำไมไม่บอกล่ะว่าเงินค่าบัตรวัน-ทู-คอล บางรายเขาซื้อไปแล้วเขาก็ไม่ได้ใช้ ไม่มีค่าใช้จ่ายเลย กำไรเหนาะ ๆ อย่างนั้นไปแก้ได้อย่างไร แล้วทำไมรัฐมนตรีของผมไปนั่งทำงานตรงนั้น ไม่บอกพวกเราครับ ทำไมไม่ทำตัวเหมือนท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านมาเห็นเรื่องของคลองด่าน ท่านรื้อหมดครับ ปราบคอรัปชั่น ----------

อย่างนี้ทำไมไม่ทำ เท่านั้นยังไม่พอครับ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เอาอีกครับ ตอนนี้ท่านนั่งอยู่แล้วนะครับ แก้สัญญาอีกครับ เจ้าเก่าครับ เอไอเอส อีกเหมือนเดิมครับ เรื่องอะไรครับท่านประธานผมจะต้องขออนุญาตท่านประธานอธิบายให้ฟังนิดหนึ่งในเรื่องของเครือข่าย วันนี้ผมอภิปรายให้ท่านประธานฟัง ท่านประธานก็อาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจ ก็บอกว่า กอร์ปศักดิ์เดี๋ยวเย็นนี้ไปทานข้าวกันแล้วช่วยอธิบายให้ฟังให้มันชัดหน่อย ผมบอกได้ครับท่านประธานไม่มีปัญหา ตกลงกันเรียบร้อยท่านประธานก็หยิบมือถือโทรศัพท์บอกคนที่บ้าน บอกวันนี้ฉันจะไม่ทานข้าวเย็น ผมเชื่อว่าท่านประธานใช้เอไอเอสอยู่ ที่บ้านใช้ขององค์การโทรศัพท์ ท่านประธานจ่าย ๓ บาทต่อนาทีให้ เอไอเอส องค์การโทรศัพท์ไม่ได้อะไรเลยทั้ง ๆ ที่เบอร์ของท่านประธานนั้นมันวิ่งในอากาศแต่มันต้องไปมุดในสถานีใดสถานีหนึ่งเพื่อวิ่งตามสายไปถึงบ้านแฟนท่านประธาน อันนี้ละครับเขาเรียกว่าการใช้ระหว่างเครือข่าย ผมเองก็ต้องทำต้องรีบโทรบอกลูก แต่ผมไม่ได้ใช้ของ เอไอเอส กลัวถูกดักฟังท่านประธาน ผมใช้ ๑๘๐๐ ก็ไม่ได้ ผมใช้ของดีแทค ซึ่งเป็นคู่สัญญาของ กสท.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกอร์ปศักดิ์ ไหน ๆ พูดเรื่องอะไรแล้วกลัวถูกดักฟังตรงนั้นถอนได้ไหมครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (บัญชีรายชื่อ) : ผมกำลังอธิบายให้ท่านประธานฟัง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวเขาเข้าใจผิดคิดว่ามีการดักฟังกันนะครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (บัญชีรายชื่อ) : ขออภัยครับ สร้างบรรยากาศนิดหน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถอนได้ไหมครับเพราะเป็นการกล่าวหาใส่ร้ายนะดักฟังผิดอาญา

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (บัญชีรายชื่อ) : ครับ ขออภัยท่านประธานครับ พอดีผมก็ไม่ได้ใช้นะครับ ก็เอาเป็นว่าผมโทรกลับไปที่บ้านบอกว่าผมจะไม่ไปทานข้าวกัน ผมใช้เบอร์ของดีแทคเป็นคู่สัญญาของ กสท. ผมจ่ายเงินให้ดีแทค ๓ บาทต่อนาที ดีแทค

ไปใช้เครือข่ายของไม่ใช่ กสท. เพราะ กสท. ไม่มีเครือข่ายโทรศัพท์บ้าน อาจจะวิ่งผ่านของทีเอด้วยซ้ำหรือขององค์การโทรศัพท์ก็แล้วแต่ต้องจ่ายเงินให้ครับ ๒๐๐ บาทต่อเดือนต่อเครื่องเขาคิดเหมาจ่ายครับ ความคิดอย่างนี้มันล้าหลัง เดี๋ยวผมจะเล่าให้ฟังว่ามันมีความคิดทันสมัยขึ้นมากว่านั้นที่ท่านรัฐมนตรีเคยพูด อินเตอร์-คอนเนคชั่น ชาร์จ (Inter-Connection charge) คือคิดกันระหว่างเครือข่าย วันนี้ผมยังไม่ว่าท่านรัฐมนตรีเรื่องนี้เพราะท่านยังไม่ทำ ผมยังไม่รู้ว่าท่านจะทำอย่างไรในเรื่องนี้ แต่การแก้สัญญาแล้วมีผลบังคับใช้ในขณะที่ท่านรัฐมนตรีอยู่แล้วไม่พูดอะไรเลย ตรงนี้ผมยอมไม่ได้ เพราะปรากฏว่ามีการแก้ไขครั้งสุดท้าย ๒ กรณีครับท่านประธาน กรณีที่ ๑ บอกไว้เลยว่าถ้าหากว่าผู้ใช้โทรศัพท์ถือเวิลด์โฟน ๑๘๐๐ อยู่ อันนี้เป็นบริษัทใหม่ที่ไปแอบซื้อคลื่นความถี่ที่ผมเล่าให้ฟังเมื่อสักครู่ว่าต้องเสียเงินไป ๖,๙๙๐ ล้านบาท อันนั้นละครับตอนนี้ เอไอเอส เป็นเจ้าของแล้วครับ ถืออยู่ ๙๘ เปอร์เซ็นต์กว่า ถ้าหากว่าผู้ใช้ใช้คลื่นความถี่ ๑๘๐๐ เวิลด์โฟนนี่นะครับจ่าย ๓ บาทต่อนาทีแล้วมาใช้เครือข่ายของ เอไอเอส ซึ่งเป็นบริษัทแม่ตัวเองต้องจ่ายเงินครับ บอร์ดอนุมัติครับให้จ่ายได้ไม่เกิน ๓ บาทต่อนาทีเท่ากันเปี๊ยะเลยครับ แล้วบอร์ดก็บอกว่ารายได้ตรงนี้ ๓ บาทต่อนาทีของ เอไอเอส นั้นต้องให้ ทศท ร้อยละ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เวิลด์โฟน ๑๘๐๐ ถึงแม้จะเป็นของ เอไอเอส แต่เป็นคู่สัญญากับ กสท. วันนี้เรากำลังพูดถึง ทศท คอร์ปอเรชั่น ทศท คอร์ปอเรชั่น เขาแก้ไขสัญญา เขาบอกในกรณีที่ ๑ ถ้าหาก เอไอเอส เกิดไปได้เงินจากค่าใช้เครือข่ายห้ามเกิน ๓ บาทต่อนาทีส่งรายได้ให้ ทศท ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ถูกต้องที่สุดครับ ตรงนี้ทำดี เพราะถือเป็นรายได้ที่อาจจะไม่เกี่ยวโดยตรงเนื่องจากผู้ใช้ถือเวิลด์โฟน ๑๘๐๐ อยู่ พอโอนมาเป็นรายได้ของ เอไอเอส ก็ควรจะต้องจ่ายให้ ทศท ----------

แต่มาฉุกคิดถึงกรณีที่ ๒ ครับ กรณีที่ ๒ บอกว่าถ้าผมถือของ เอไอเอส ๙๐๐ อยู่ โทรไปหาเพื่อนผมที่ใช้โทรศัพท์ จีเอสเอ็ม ๑๘๐๐ อยู่ ผมจ่าย ๓ บาทต่อนาทีให้กับ เอไอเอส เดิม เอไอเอส ต้องจ่าย ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวมครับ อันนี้เป็นหัวใจของสัญญาสัมปทานรายได้รวม วันนี้แก้ไหม่ครับ แก้ไหม่ว่าเมื่อองค์การโทรศัพท์อนุมัติให้มีการคิดกันระหว่างเครือข่ายนี้ได้แล้ว อันนี้เป็นการอนุมัติรายแรกเลยนะครับ รายอื่นยังไม่ได้อนุมัติ คิดเท่าไรเอาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ออกมาแล้วเขามีสัญญากัน ๒ บาท ๑๐ สตางค์ต่อนาทีครับ ที่เขาแก้วันนี้ก็หมายความว่า ๓ บาทต่อนาทีที่ผมจ่ายให้ เอไอเอส ทศท จะได้รับ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ไม่ใช่ของ ๓ บาทแล้วเป็น ๓ บาท ลบด้วย ๒ บาท ๑๐ สตางค์ เหลือเพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของ ๙๐ สตางค์ครับ อะไรกันนักกันหนา เอาอำนาจอะไรไปแก้ไขสัญญาสัมปทานอย่างนั้น รอหน่อยสิเรื่องที่จะใช้ตรงนี้ทำไมรอไม่ได้หรือ ทำพร้อม ๆ กันหมด แล้วทำไมไม่เคยเล่าให้พวกผมฟังเลยครับ ทีนี้เวลาไปจ่ายให้อีกบริษัทหนึ่งนี่ถ้าเป็นบริษัทแทคผมก็คงจะไม่ว่ามันคนละบริษัทกันนะครับ แทคก็ไปเสียรายได้ให้ นี่บริษัทกันเองครับ กระเป๋าขวาจ่ายให้กระเป๋าซ้าย แล้วก็หลบไม่ต้องเสีย ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของค่าใช้จ่ายครับ ตรงนี้ที่ผมไว้วางใจท่านรัฐมนตรีไม่ได้ ตรงนี้ที่ผมเสียใจจริง ๆ ว่ามาทำงานให้กับพี่น้องประชาชนแล้วแล้วทำไมถึงไม่ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน การเปิดเสรีเป็นเรื่องจำเป็น การแข่งขันเพื่อให้ไม่มีใครครองตลาดเป็นเรื่องสำคัญที่สุด วันนี้อย่าไปคิดนะครับว่าท่านผู้ปกครองทั้งหลายที่อยู่ทางบ้านแล้วก็มีลูกหลานซื้อวัน-ทู-คอล ทุกวันนั้นเขาสบายใจ อย่าไปคิดนะครับ วันนี้ผมฟ้องท่านประธาน ฟ้องประชาชนเลยว่าบริษัทนี้เขากำไรปีนี้ ๑๙,๐๐๐ ล้านบาท ทำธุรกิจอะไรครับกำไร ๑๙,๐๐๐ ล้านบาท ถามหน่อยเถอะทำธุรกิจอะไรครับ เสียภาษีเบ็ดเสร็จแล้วเหลือ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ผมมองไม่ออกครับ ผมเคยพูดในสภาแห่งนี้ว่านโยบายรัฐบาลกลับไปพูดเรื่องเก่า พูดทีไรก็เจ็บใจทุกทีหมู่บ้านละ ๑ ล้าน แล้วพี่น้องของผมแต่ละหมู่บ้าน ๗๐,๐๐๐ หมู่บ้านก็เอาเงินไปซื้อมือถือนี่ครับ แล้วตัวเลขรายได้กำไรเฉพาะปีนั้นปีเดียวจาก ๑๐,๐๐๐ ล้าน เป็น ๑๗,๐๐๐ ล้านครับ เพราะเรื่องของการขายมือถือครับ ตัวเลขมันก็ฟ้องอยู่ชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือเวลาใครร่ำรวยถึงขนาดมีรายได้ธุรกิจตัวเองเกือบจะเท่ากับรายได้ค่าภาษีอากรของพี่น้องประชาชนคนไทยสัก

๑๐ – ๑๕ จังหวัดนี่ผมว่ามันอันตรายครับ ถ้าหากว่าเขาใช้เงินถูกต้องมันก็ดี แต่ถ้าหากว่าโกยผลกำไรแล้วยังมาแก้ไขสัญญาสัมปทานในลักษณะอย่างนี้ผมไม่เข้าใจครับ แล้วก็ไม่รู้ว่าจะมองคนคนนั้น ครอบครัวของคนคนนั้นอย่างไร ผมคิดว่าหน้าที่ของพวกเราที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้นะครับ จำเป็นที่จะต้องมาพูดเรื่องนี้เพื่อให้ผู้ใช้มือถือทั่วประเทศ ๑๗ ล้านกว่าคนได้รู้ว่า เงินจากหยาดเหงื่อของพวกเรานั้นกลายไปเป็นผลกำไรของบริษัทเป็นเงินอย่างน้อย ๆ บริษัทเดียวที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทปีนี้ ----------

- ๑๐๐/๑

แล้วถ้าท่านประธานเป็นนักลงทุน ท่านประธานก็จะรู้ว่าหลังจากพระราชกำหนดผ่านสภาแล้ว เก็บภาษีมากขึ้นแล้ว หุ้นเฉพาะในหุ้นบริษัทชินซึ่งเป็นเจ้าของ ขึ้นจาก ๑๐ บาท เป็น ๑๗ บาท ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้งหมดที่ผมกราบเรียนนี่ผมกราบเรียนด้วยความกังวล ตัดสินใจนานครับท่านประธานว่าจะมาพูดเรื่องนี้ดีหรือไม่ เพราะรู้ว่ามันก็คงจะไม่ค่อยได้ประโยชน์อะไรกับตัวเองเท่าไร แต่ว่าเมื่อรับอาสามาเป็นผู้แทนราษฎร ประโยชน์ของตัวเองก็ต้องเก็บไว้ก่อน จะเดือดร้อนก็ต้องเก็บไว้ก่อน เพราะว่าถ้าหากปล่อยไว้อย่างนี้ครับการเมืองที่พวกเรามองและหวังว่าสักหนึ่งมันจะดี มันจะเป็นระบบที่ถูกต้อง มันจะเป็นระบบไม่ใช่มีเรื่องของเงินมาพูดกัน การครอบครองอำนาจมันก็จะไม่เกิดขึ้น แต่ถ้าปล่อยไว้นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เขาบอกว่าปีนี้รายได้ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท เวลานี้ผมมั่นใจว่าประมาณ ๙๐,๐๐๐ กว่าครับ ปีนี้ ๒๕๔๖ แล้วมันก็ขึ้นไปเรื่อย ๆ ครับ ท่านรัฐมนตรีครับท่านรัฐมนตรีจะตอบผมอย่างไร ผมจะไม่โต้แย้ง ท่านรัฐมนตรีขออย่างเดียวว่าตอบให้มันตรงประเด็นหน่อย แล้วท่านรัฐมนตรีอย่ามาพูดในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับที่ผมถาม ท่านรัฐมนตรีต้องมีเหตุผลของท่าน ท่านอาจจะบอกว่าคนอื่นเขาทำไว้ ผมเข้าใจครับ แต่ว่าเป็นหน้าที่ของท่านที่ต้องเข้าไปแก้ไข ถ้าหากท่านบอกว่าท่านเห็นตัวเลขแล้วท่านตกใจ ผมก็ดีใจครับ แต่ถ้าบอกว่าท่านรู้แล้ว แล้วท่านก็บอกว่าไม่เป็นไรหรอก ปล่อยไปอย่างนี้เถอะ อันนี้ปีหน้าก็ต้องถอดถอนกันเลยนะครับ วันนี้ยังถอดถอนไม่ได้ครับ เพราะว่าแนวความคิดของท่านรัฐมนตรีที่เริ่มต้นโดยการกีดกันไม่ให้รายใหม่เข้ามา ฟังดูแล้วก็ขนหัวลุก ขนหัวพอง แต่เรื่องที่สำคัญกว่านั้นอันนี้ครับ ค่าใช้จ่ายระหว่างเครือข่าย ใครจะเป็นเจ้าของเครือข่ายครับ เงินลงทุนของคู่สัญญาสัมปทานหมดไปเป็นแสนล้าน เวลานี้รัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของอยู่ ได้ข่าวแว่ว ๆ ว่าก็จะเอาออกไป ไม่ให้รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นเจ้าของต่อไป จะทำอย่างไรก็แล้วแต่ ท่านไปไม่รอดหรอกครับ ด้วยเหตุผลที่ว่าดีที่สุดของท่านก็คือรีบผลักดันเสีย ให้รัฐบาลนี้ตั้ง กทช. โดยเร็ว แล้วก็เข้าไปแก้ไขสัญญาพวกนี้เสียใหม่ให้เป็นธรรม ผมว่าแค่นั้นครับพี่น้องประชาชน

ก็คงจะพอใจ แล้วผมก็คิดว่าคงไม่ต้องลดราคากันหรอกครับ เพราะว่าเราเป็นประเทศค้าเสรีนะครับ ใครอยากตักตวงเท่าไรก็ปล่อยให้ตักตวงไป แต่ว่าผู้แทนราษฎรอย่างพวกเราผมว่าเราช่วยกันครับ ช่วยกันผลักดันให้เกิดการแข่งขันกันอย่างจริงจัง เรามียักษ์ใหญ่อยู่ ๒ รายนะครับ การสื่อสารแห่งประเทศไทยและ ทศท คอร์ปอเรชั่น เวลานี้ก็กำลังจะถูกทำให้เดี้ยงไป เดี๋ยวผมก็มีเพื่อนผมจะมาพูดคุยกับท่านประธานในเรื่องนี้ครับ ชี้แจงให้เห็นว่าการแข่งขันมันคงจะไม่เกิดขึ้นครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณจุติครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก กระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีก่อนนะครับว่า วันนี้พวกกระผมทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ กระทำการตรวจสอบพฤติกรรม ผลงานของรัฐบาลและของรัฐมนตรี ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมนั้นไม่รู้จักท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์เป็นการส่วนตัวครับ แต่ได้ทราบกิตติศัพท์ในทางที่ดีนะครับ เขาบอกว่าท่านเป็นคุณหมอที่ค้าขายเก่งและมีหัวการค้าดี ซึ่งผมก็คิดว่าเป็นภาพที่ดีของท่าน ตอนที่รัฐบาลชุดนี้ได้ตั้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้น คนตั้งก็บอกว่าท่านเคยทำเรื่องสารสนเทศโครงการ ๓๐ บาทตายทุกโรคมาแล้ว ก็น่าที่จะมีประสบการณ์ที่ดีเมื่อมาที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้นก็น่าจะช่วยทำงานนี้ประสบผลสำเร็จ ท่านประธานครับ ผมได้ยินตรงนี้แล้วผมขนหัวลุก ถามว่าขนหัวลุกทำไม ผมไม่ได้กลัวว่าผมจะตายนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณจุติ ผมขอโทษนะที่ขัดจังหวะนิดเดียว ไม่อยากให้ใช้คำเสียดสี ๓๐ บาทตายทุกโรค ถอนคำพูด

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : จ่ายทุกโรคครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ขออภัยครับ ลิ้นอาจจะพันกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ครับ ถอนคำพูดก็แล้วกันนะครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ขออภัยครับ ลิ้นพันกัน ขอโทษ ขอถอนนะครับท่านประธานครับ ผมขนหัวลุก เพราะว่าผมได้ไปรู้ปัญหาของสารสนเทศของกระทรวงสาธารณสุข แต่วันนี้ไม่ใช่เวทีจะมาพูดเรื่องนั้น แต่ผมกำลังจะบอกบอกว่า ถ้าดูอดีตผลงาน

ในอดีตของท่านที่กระทรวงสาธารณสุข แล้วมาดูที่กระทรวงสารสนเทศ กระผมกราบเรียนท่านประธานได้เลยว่า ผมไม่มั่นใจครับ ถามว่าทำไมไม่มั่นใจ เพราะกระผมนั้นได้ทราบข้อมูลมาว่า บัตรทอง บัตร ๓๐ บาท ๓๐ บาทใช้ได้นะครับท่านประธานครับ บัตร ๓๐ บาทนั้นท่านแจกซ้ำกันเป็นล้านใบ ถ้าระบบอย่างนั้นยังยุ่งเหยิงกลียุคอย่างนี้แล้ว ผมก็มองว่าท่านจะเอาใครมาเป็นปลัดกระทรวงเมื่อท่านรับตำแหน่งเข้ามา ท่านประธานครับ ผมได้เห็นวันแรกด้วยความชื่นชมที่ท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ประกาศเลยว่า จะดำเนินนโยบายแปรสัญญาสัมปทานให้เสร็จภายใน ๓ เดือน นั่นคือวันแรกที่เข้าทำงาน ผมยังได้ฟังอีกว่าท่านก็ยังอุตส่าห์กำหนดคุณสมบัติของคนที่จะเป็นปลัดกระทรวงไว้ บอกว่าจะต้องเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถด้านการบริหาร แล้วก็จะต้องเป็นคนที่มีความคิดปฏิรูป แล้วสำคัญที่สุดต้องมีความรู้อย่างลึกซึ้งด้านกิจการโทรคมนาคม ผ่านไปแค่อาทิตย์เดียวครับ ท่านรัฐมนตรีไม่ต้องทำหน้านิ่วคิ้วขมวดว่าไม่ได้พูดนะครับ ทุกอย่างอยู่ในหนังสือพิมพ์ อยู่ในโทรทัศน์ที่ท่านออก ผ่านไปเพียงแค่อาทิตย์เดียวครับ ท่านก็ตั้งปลัดกระทรวงขึ้นมา ซึ่งก็เป็นคนเก่งครับ ท่านคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ แต่ท่านรัฐมนตรีให้เหตุผลว่าอย่างไรสั้น ๆ บอกว่า ตั้งเพราะว่าผู้นี้มีอาวุโสแค่นั้นเอง ใคร ๆ ก็รู้ว่าคุณหญิงทิพาวดีนั้นเก่งเรื่องงานบริหารงานบุคคล แต่ท่านไม่มีความรู้ ไม่มีประสบการณ์ด้านกิจการโทรคมนาคม หรือเทคโนโลยีสารสนเทศสื่อสารเลย ท่านก็หวังว่าสิ่งที่คุณหญิงทำมาตอนอยู่ ก.พ. ก็น่าที่จะเป็นประโยชน์ต่อกระทรวงไอซีที ผมไม่ว่าหรอกครับ แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า วันนี้กระผมขอทำหน้าที่อภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ที่ท่านได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ขาดความโปร่งใส ล้มเหลวไร้ประสิทธิภาพ มีการเลือกปฏิบัติ ละเว้นเป็นหลายมาตรฐาน ทั้งยังมีการสมคบใช้นโยบายเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีแยบยล หากดูผิวเผินเสมือนสนองประโยชน์ส่วนรวม แต่เบื้องลึกคือประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก ซึ่งเป็นการทุจริตรูปแบบใหม่ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนเช่นนี้ก็เพราะว่า นับแต่วันแรกที่เข้ามาบริหารกระทรวง จนบัดนี้ก็เกือบจะ ๙ เดือน กระผมได้เห็นความล้มเหลวของการบริหารภาครัฐ ----------

รัฐบาลชุดนี้กำลังจะประกาศในเดือนมิถุนายนนี้ว่าจะประกาศสงครามกับคอรัปชั่น แล้วท่านก็บอกว่าอาวุธที่สำคัญที่สุดของรัฐบาลที่มีในการปราบคอรัปชั่นก็คือ ระบบธรรมาภิบาล กู๊ด กัฟเวอร์แนนซ์ (Good Governance) พูดไทยคำ อังกฤษคำ ท่านนายกเป็นประธานจัดเวิร์กช็อป (workshop) ท่านรองนายกนั้นติดตามอย่างขะมักเขม้น ผมไปดู ๙ เดือน ๙ เดือนของกระทรวงใหม่สามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กรได้ใหม่ พอเริ่มต้นใหม่เลย ไปขอดูสิครับ มีไหม คำสั่งสักคำ สักแผ่นหนึ่ง เรื่องสร้างจากระบบธรรมาภิบาล ไม่มีครับ ที่ไม่มีเพราะว่าผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงท่านมาตอบแล้วว่าไม่มีคำสั่ง ไม่มีคำสั่งก็ไม่เป็นไร มีการประชุมชี้แจงนโยบายไหม เพราะเป็นกระทรวงใหม่ ทุกคนมาใหม่หมด ขอดูรายงานการประชุมว่าจะให้จัดตั้งระบบธรรมาภิบาลอย่างไร รายงานการประชุมก็ไม่มี เมื่อระบบธรรมาภิบาลนั้นมันไม่เกิดขึ้นหรือไม่มีประสิทธิภาพ การบูรณาโกงนั้นจะทำได้ง่ายดายที่สุด สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า เป็นที่ทราบกันดีนะครับว่ากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ

(นายมานิตย์ สังข์พุ่ม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผม มานิตย์ สังข์พุ่ม ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ จริง ๆ ด้วยมารยาทพวกผมพยายามทนฟัง แล้วก็ฟังด้วยความอดทนด้วย ก็ไม่เห็นดีอะไรขึ้นมา แต่ว่าคำพูด คำเจรจาความแต่ละครั้งออกมาค่อนข้างที่จะเสียดสีและผมเป็นห่วงเยาวชนที่ฟังอยู่ทางบ้าน ฟังแล้วมันไม่ค่อยรื่นหูเลย แม้แต่คำเมื่อกี้ ท่านประธานก็นั่งฟังอยู่ ผมคิดว่าวันนี้การอภิปรายมันน่าจะสร้างสรรค์ไปกว่านี้อีกหน่อย ผมอยากเรียนผ่านไปยังท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านจุติครับ ท่านสมาชิกท้วงก็ค่อนข้างจะมีเหตุผลนะครับ ผมขอความกรุณาเรื่องการใช้คำเสียดสี ท่านจุติก็เป็นคนหนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่าท่านเป็นผู้ที่อภิปรายมีเหตุมีผลดี หลีกเลี่ยงการใช้คำเสียดสีก็จะดีที่สุดครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ผมน้อมรับท่านประธานครับ ผมจะพยายามพูดไม่ให้แสลงหู แต่ถ้าเผื่อจะแสลงใจคงช่วยไม่ได้นะครับ เพราะว่าข้อเท็จจริงมันจะเป็นอย่างนั้น ท่านประธานครับ คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าเพื่อนสมาชิกของผม ๒ ท่าน

ก่อนหน้านี้ได้อภิปรายบอกถึงการตระเตรียมการ การวางแผนอย่างรัดกุมเพื่อให้มีการแปร
สัญญาสัมปทาน ซึ่งขณะนี้ยังไม่เกิด เตรียมการไว้แล้ว เพื่อนสมาชิกของผมอีกท่านหนึ่ง
ก็บอกไว้แล้วว่ามีการเปลี่ยนสัญญาสัมปทานด้วย ซึ่งเป็นสาระสำคัญ กระผมจะชี้ให้
ท่านประธานเห็นครับว่ารัฐบาลนี้มีความชำนาญอย่างไร ท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์มีความชำนาญ
อย่างไรในการเขียนกฎหมายเบี่ยงเบน หมกเม็ด เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง
มากกว่าที่จะสนใจปกป้องคุ้มครองผู้บริโภค คือประชาชน ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมสังเกตอย่างที่เพื่อนสมาชิกผมสังเกตก็คือว่า ข้อเสนอของผู้บริหาร
ภาคเอกชนบอกว่า ให้เสนอเป็นพระราชบัญญัติเข้าสภา แต่การณ์กลับปรากฏว่าเป็น
พระราชกำหนด ก็ไม่ว่ากัน ผ่านไปแล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน
ว่าเมื่อผ่านไปแล้ว ท่านประธานทราบไหมครับว่าสิ่งที่ข้ออ้างบังหน้าซึ่งมีอยู่ในคำวินิจฉัย
ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งกระผม พวกผมนั้นจะนำเสนอท่านประธานต่อไปก็คือว่า
ข้ออ้างว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ดูประหนึ่งว่ารัฐบาลนี้ไม่มีสตางค์แล้ว มีความจำเป็น
ที่จะต้องเก็บภาษีสรรพสามิตเข้าคลังเพื่อช่วยความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
ผมก็ไปดูครับท่านประธานครับว่าข้ออ้างอันนั้นเป็นจริงมากน้อยแค่ไหน ก็ปรากฏว่า
ตัวเลขของกระทรวงการคลังเอง ณ ไตรมาสแรกของปีงบประมาณ คือตุลาคม ถึง ธันวาคม
๒๕๔๕ ๑ ไตรมาสของปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เท่านั้นเอง ก็ปรากฏว่ารัฐบาลแถลง
อย่างแข็งขันและก็น่าเชื่อว่าเก็บภาษีได้สูงกว่าเป้าทั้ง ๓ กรม คือ กรมสรรพากรก็เก็บ
ได้เพิ่ม กรมสรรพากรนั้นเก็บเพิ่มสูงกว่าเป้า ๙,๘๗๔ ล้านบาท ----------

กรมสรรพสามิตเก็บสูงกว่าเป้า ๑๐,๕๐๐ ล้านบาท เพิ่มสูงกว่าเป้า ๒๑ เปอร์เซ็นต์ และกรมศุลกากรจัดเก็บเพิ่มน้อยหน่อยแต่ก็ยังเพิ่มสูงกว่าเป้าคือ ๗๓๖ ล้านบาท ก็พูดได้ว่า ใน ๑ ไตรมาสของปีงบประมาณนั้นรัฐบาลนี้ชุดนี้ไม่มีปัญหาเรื่องเงินจัดเก็บเลย เพราะสามารถเก็บเกินสูงกว่าเป้าถึง ๒๑,๑๑๗ ล้านบาท ฉะนั้นเหตุผลที่อ้างมาว่าจะมาขอเก็บภาษีสรรพสามิตพิเศษเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องไนท์คลับ ดิสโก้เธค ไม่ว่าจะเป็นสนามกอล์ฟ ไม่ว่าจะเป็นสนามแข่งม้า ไม่ว่าจะเป็นสถานอาบ อบ นวด และสุดท้ายคือโทรศัพท์เคลื่อนที่ ถามว่าเหตุผลที่มาอ้างตรงนั้นเพียงพอไหม ผมเรียนท่านประธานตรง ๆ ว่าเอาสีข้างเข้าถูมากกว่า เพราะว่าไปตามดูแล้วว่าตัวเลขที่กรมแต่ละกรมนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมสรรพสามิตบอกว่ามีความจำเป็นต้องจัดเก็บเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ ไนท์คลับ ดิสโก้เธค ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ จะสามารถจัดเก็บเพิ่มนะครับ ๑๓๓ ล้านบาทเท่านั้นเอง ในขณะที่มีเงินเก็บเพิ่มสูงถึง ๒๑,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ผมจะเรียนท่านประธานให้เห็นได้เลยว่ามันแทบไม่มีความหมายเลย แล้วก็สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปคือว่าการจัดเก็บนั้น ท่านประธานครับ ประกาศออกมาแล้ว ท่านประธานคงจะจำได้ว่าวันที่ ๒๑ มกราคม ประกาศพระราชกำหนด วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ นี้ ประกาศอัตราภาษีสรรพสามิต ตรงนี้ครับท่านประธานครับ ผมก็มีความสงสัยตั้งแต่ต้นว่าเอาภาษีอาบ อบ นวด ภาษีสรรพสามิตสนามกอล์ฟ ภาษีสรรพสามิตไนท์คลับ ดิสโก้เธคมาพราง จริง ๆ แล้วหัวใจของภาษีสรรพสามิตอันนี้คือเรื่องกิจการโทรคมนาคม และผมก็สงสัยในคำแก้ตัว ในคำชี้แจงเหลือเกินว่า ไม่เป็นไรกระเป๋าขวาเพิ่ม กระเป๋าซ้ายลดเท่ากัน ไม่มีใครเดือดร้อน ประชาชนไม่ต้องจ่ายเพิ่ม รัฐบาลก็ไม่ได้เพิ่ม เอกชนก็ไม่เสียเพิ่ม แล้วทำไปทำไม ผมก็ตามไปดูครับว่ามีอะไรลึกลับซับซ้อนบ้าง ก็ไปดูครับว่ารัฐบาลประกาศภาษีสรรพสามิตนั้นในเรื่องของกิจการเสี่ยงโชคคือสนามม้า กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สนามกอล์ฟ มีค่าสมาชิก ค่าใช้บริการ และมีกิจการโทรคมนาคม แล้วก็มีสถานที่อาบ อบ นวด เขาเรียกว่าอาบน้ำหรืออบตัวแล้วนวด ผมก็สงสัยครับท่านประธาน ถามกรมสรรพสามิต ทำไมอาบ อบ นวด มีความจำเป็นอย่างไรแยกเป็น ๒ ประเภท ผมไม่เข้าใจ อาบ อบ นวด คือ อาบ อบ นวด เขาบอกว่าแยกเป็น ๒ ประเภทครับ ถามว่าแยกเป็น ๒ ประเภทอย่างไร เขาบอก อาบ อบ นวด ประเภทหนึ่ง ที่มีตู้ มีอ่างอาบน้ำ

อยู่ในห้องพร้อมกับห้องนวด แล้วก็มีรูปหรือสื่อเพื่อให้ลูกค้านั้นได้ใช้บริการสามารถเลือกผู้ให้บริการได้ ประเภทนี้เขาบอกว่าเก็บภาษีสรรพสามิต แต่อีกประเภทหนึ่งที่ผมสงสัยที่เขาบอกว่าเขายกเว้นภาษีครับ เขาบอกว่าอันนี้เพื่อสุขภาพหรือเพื่อความงาม ผมก็ถามบอกว่าเพื่อสุขภาพหรือเพื่อความงามอย่างไร เขาบอกครับ อย่างผมนี่อ้วนเป็นหมูสามารถไปลดน้ำหนักได้ นวดได้ อาบน้ำได้ เพื่อสุขภาพไม่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ผมบอกเออ มันก็ดี ผมก็ตามไปดูครับท่านประธานว่าทำไมถึงได้ยกเว้นภาษีประเภทนี้ ผมไปดูก่อนครับ ผมเป็นคนที่ไม่ได้เที่ยวอาบ อบ นวด ท่านประธานครับ ผมไม่ทราบว่าอัตราเดี๋ยวนี้เขาเท่าไร ถามจากคนหนุ่ม ๆ ก็บอกว่า ๑,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท แล้วแต่สถานที่ ผมไปดูอาบ อบ นวด เพื่อสุขภาพ เพื่อเสริมความงาม เขายกเว้นอ้างวัด โรงเรียนด้วยนะครับ แต่ปรากฏว่าพวกที่เพื่อสุขภาพเพื่อเสริมความงามนั้นเก็บทีเท่าไรรู้ไหมครับ โฆษณาในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หน้า ๙ ๑๖,๐๐๐ บาทครับ สูตรหนึ่ง ๑๖,๐๐๐ บาทครับ และก็มี ๒๐,๐๐๐ กว่าบาทก็มี ผมก็ไปดูว่าทำไมจึงต้องยกเลิก ผมก็มาถึงบางอ้อเหมือนกับเพื่อน ๆ ผม เพราะว่าประกาศในมือผมประกาศกรมสรรพสามิตเรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีสรรพสามิตให้แก่สถานบริการประเภทอาบน้ำหรืออบตัวและนวด ในสถานบริการเสริมความงามหรือเพื่อสุขภาพ ----------

ท่านประธานครับ ผมต้องชมจริง ๆ ชมว่าคนเขียนกฎหมายนั้นมีความชำนาญ เขียนกฎหมายเพื่อเบี่ยงเบน หมกเม็ด เพื่อเอื้อประโยชน์ตัวเอง ผมไปเจออันหนึ่งครับ ท่านประธานน่าสนใจมาก สถานบริการแห่งหนึ่งผมไม่เอ่ยชื่อบริษัทนะครับ ท่านประธานจะได้ไม่ต้องเตือนผม

(นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณจุติครับมีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ผม พงษ์ศักดิ์ บุญศล ผู้แทนเมืองสกล พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมทนพฤติกรรม พฤติการณ์ของท่านผู้ทรงเกียรติซึ่งได้อภิปรายที่ผิดข้อบังคับมาโดยตลอดแต่ก็ตั้งใจฟัง ไม่อยากจะให้มีปัญหานะครับเพราะเหตุว่าเราเป็นผู้ใหญ่กันแล้ว แต่คงเป็นโดยสันดาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ตรงนี้คุณพงษ์ศักดิ์ผมขออนุญาตนะครับ คุณประท้วงว่าเขาทำผิดข้อบังคับไหนเดี๋ยวผมจะตัดสิน นี่คุณไปต่อว่าเขา ขอให้ถอนคำว่า มันเป็นสันดาน ออก

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : คงเป็นโดยนิสัยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ขอถอนคำพูดว่า เป็นสันดาน ออกก่อนนะ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ได้ครับ ใช้คำว่า คงเป็นนิสัยถาวรของเขา ที่ใช้คำพูดในลักษณะอย่างนี้ โดยเฉพาะประเด็นที่ผมรับไม่ได้และให้ประธานได้วินิจฉัย และให้เขาถอนคำพูด ๒ ครั้งในห้วงเวลาเดียวกันครับ เขาบอกว่ารัฐบาลนี้หรือรัฐมนตรีท่านนี้มีความถนัด มีความชำนิชำนาญในการออกกฎหมาย เขียนกฎหมายเบี่ยงเบน หมกเม็ด การออกกฎหมายแต่ละฉบับหรือแต่ละมาตรานั้นไม่ได้ออกเฉพาะของรัฐบาล เป็นการออกกฎหมายทั้งสภา เพราะฉะนั้นที่ท่านพูดอย่างนี้

(นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : เดี๋ยวครับคุณใจเย็น ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณสุพัฒน์รอสักครู่นะครับ เดี๋ยวให้ทางนี้ประท้วงให้เสร็จก่อน

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ผมประท้วงท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวก่อนสิครับ รอให้ทางนี้ประท้วงเสร็จแล้วค่อยประท้วงผมไม่ใช่พูดกันอย่างนี้

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับไม่ใช่เป็นการประท้วงครับ ถ้าประท้วงต้องบอกว่าทำผิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เขาบอกแล้วว่าเขาประท้วงว่าใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม เสียดสี ผมก็ให้เขาอธิบายเหตุผล เดี๋ยวเขาอธิบายเหตุผลแล้วผมจะวินิจฉัยให้ เชิญต่อครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ถ้าการประท้วงของผมไม่อยู่ในข้อบังคับผมยอมรับผิดครับ แต่นี่ชัดเจนครับ ข้อบังคับ ข้อ ๑๑ วรรคสอง ชัดเจนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : โอเคครับ เสร็จแล้วนะครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ให้ท่านประธานได้วินิจฉัยตรงนี้แล้วก็ให้ท่านผู้อภิปรายนั้นได้ถอนคำพูดในเรื่องของการบอกว่ารัฐบาลนี้หรือท่านรัฐมนตรีคนนี้มีความชำนาญในการออกกฎหมายที่หมกเม็ด เบี่ยงเบน ซึ่งเรารับไม่ได้ในยุคการปฏิรูปการเมืองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ขอบคุณครับ คุณพงษ์ศักดิ์นั่งได้แล้วครับ เดี๋ยวผมจะวินิจฉัยครับ คุณจุติครับ ตอนนี้เรากำลังอภิปรายรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ที่ท่านพงษ์ศักดิ์ได้ประท้วงว่ารัฐบาลนี้ นั่นหมายถึงคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ วันนี้ท่านกำลังอภิปรายรัฐมนตรีไอซีทีอยู่ เพราะฉะนั้นใช้คำว่ารัฐมนตรีท่านนี้ก็แล้วกัน อย่าไปบอกรัฐบาลนี้ ถอนคำว่า รัฐบาลนี้ออกไปก็แล้วกันครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมเป็นคนว่าง่ายกับท่านประธาน ท่านประธานเอาอย่างไรได้ทั้งนั้น แต่ว่าอยากจะให้ท่านประธานทราบว่า

เหตุผลที่ผมพูดไม่ได้พูดพล่อย ๆ ผมให้เหตุผลท่านประธานเพราะทุกอย่างพูดต้องมีเหตุมีผลครับ ที่ผมเรียนว่ารัฐมนตรีสุรพงษ์ท่านนี้ รัฐบาลชุดนี้ เพราะว่าเรื่องต้องเข้าคณะรัฐมนตรีต้องผ่านอนุมัติโดยคณะรัฐมนตรีเมื่อเป็นรัฐบาล รัฐมนตรีคนเดียวอนุมัติ ครม. ได้อย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ครับแล้วท้ายที่สุดก็ต้องมาที่สภาแห่งนี้ ที่เมื่อกี้สมาชิกเขาก็พูดถูกด้วย ฉะนั้นผมขอเป็นรัฐมนตรีท่านนี้นะครับ ขอบคุณครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : รัฐมนตรีท่านนี้มีความชำนาญ เขียนกฎหมายเบี่ยงเบน หมกเม็ด เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง และหมกเม็ดนี่ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ไม่ใช่เม็ดเดียว หลายเม็ด เพราะประเด็นที่ผมจะกราบเรียนถ้าเผื่อใจเย็น ๆ ดูนะครับ เม็ดแรกที่หมกไว้ก็คือว่าทะเบียนบริษัทครับ เลขที่ ๔๓๕/๓๗ เป็นบริษัทซึ่งจดทะเบียนขึ้นมา รายละเอียดวัตถุประสงค์นั้นมีทั้งหมด ๒๕ ข้อครับ ข้อที่ ๒๒ ประกอบกิจการสถานบริการอาบ อบ นวด แต่ข้อที่ ๒๔ ข้อที่ ๒๕ นั้นก็เกี่ยวกับค้ายา ยารักษาโรค เครื่องสำอาง เครื่องใช้เสริมความงามครับ ฉะนั้นตรงนี้ผมเรียนท่านประธานว่าตรงนี้ก็เข้าข่ายยกเว้นภาษี แต่สิ่งที่ผมติดใจว่า ที่เข้าข่ายยกเว้นภาษีเพราะอะไร เพราะบริษัทนี้กรรมการลงนามผู้ถือหุ้น ท่านรัฐมนตรีอาจจะคุ้นเคยนะครับ เพราะว่าชื่อบังเอิญไปเหมือนหรือเปล่าไม่รู้กับผู้ที่แสดงบัญชีทรัพย์สินร่วมกับท่านที่มีทรัพย์สิน ๑๓๙ ล้านบาท ชื่ออาจจะไปเหมือนหรือเปล่าไม่ทราบนะครับแต่ว่าอันนี้ชัดเจน คำถามผมมีอยู่ว่ารู้ทั้งรู้ว่าได้ประโยชน์แล้วปล่อยให้เขาแยก ๒ ประเภทได้อย่างไร ไม่กลัวคนเขาติฉินนินทาบ้างหรือไม่ใช่ไม่รวยนะครับ รวยอยู่แล้วและปล่อยให้เกิดขึ้นได้อย่างไร ท่านมีสติปัญญาเก่งกว่านี้เยอะไปหาที่อื่น แต่ว่าตรงนี้ครับผมเรียนท่านประธานว่า ๑๖,๐๐๐ บาท บอกว่ายกเว้นภาษี ต้องคนมีสตางค์นะครับท่านประธานถึงจะไปสถานที่แห่งนี้ได้ ----------

แล้วไม่ใช่บริษัทเดียวมีหลายบริษัทครับ เดี๋ยวจะไปหาว่าของท่านคนเดียว หลายบริษัทครับก็เข้าข่ายนี้ด้วย แต่ผมคงจะตั้งคำถามถามท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ครับ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาพระราชกำหนดภาษีสรรพสามิตด้วย เพราะว่าท่านอธิบดีกรมสรรพสามิตนั้นท่านได้ชี้แจงชัดเจนเหลือเกินว่าตอนที่ออกภาษีสรรพสามิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องกิจการโทรคมนาคม กรมสรรพสามิตไม่รู้เรื่องเลย กระทรวงของท่านคิดมาให้เสร็จแล้วมาให้ประกาศ ตรงนี้ผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่า ผมไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ครับ เพราะกฎหมายที่ออกมานั้นครอบครัวท่านได้ประโยชน์โดยตรง นี่คือหมกเม็ด เม็ดที่ ๑ หมกเม็ด เม็ดที่ ๒ ครับท่านประธานครับ ผมถึงได้บอกกับท่านประธานเสมอว่าท่านรัฐมนตรีท่านมีความชำนาญเขียนกฎหมายเบี่ยงเบน หมกเม็ด เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง มีอีกกิจการหนึ่งครับ คือ กิจการโทรคมนาคม ดูโดยผิวเผินก็บอกว่า เก็บภาษีโทรศัพท์พื้นฐาน เก็บภาษีโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพราะเขาบอกว่ามีผลกระทบกับประชาชนโดยตรง เพราะประชาชนนั้นเป็นคนใช้บริการ แต่ท่านประธานครับสิ่งที่เขาไม่ได้พูดแล้วได้รับการยกเว้นโดยไม่มีในประกาศเลยคืออะไรครับ ธุรกิจดาวเทียมครับ ธุรกิจดาวเทียมนั้น ท่านประธานก็ทราบครับ ประเทศไทยนั้นมีบริษัทเดียวเป็นผู้ประกอบการ ท่านประธานทราบไหมครับว่าถ้าเผื่อกระทรวงการคลัง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้นหน้ามืดขนาดว่าต้องเก็บภาษีอาบ อบ นวด ไนท์คลับ ๑๐๐ กว่าล้านบาทแล้ว ทำไมไม่ยอมเก็บภาษีสรรพสามิตของธุรกิจดาวเทียม ทั้ง ๆ ที่รายรับปีหนึ่ง ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าจะเก็บภาษีสรรพสามิตสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็คงจะได้ ๕๐๐ กว่าล้านบาท มากกว่าไนท์คลับ มากกว่าอาบ อบ นวด เสียอีก เขาถามว่าเว้นไว้ทำไมก็ตอบได้ครับ ก็บอกว่า กฎหมายมันเขียนไว้นี่ว่าถ้าเผื่อประชาชนไม่ได้ใช้โดยตรง ใช้โดยอ้อมก็ไม่เก็บ เพราะฉะนั้นเป็นข้ออ้างครับท่านประธานครับ เป็นเพียงข้ออ้างผมถึงได้บอก บอกว่าผมไว้วางใจไม่ได้หรอกครับ คนที่ชำนาญเขียนกฎหมายเบี่ยงเบน หมกเม็ดขนาดนี้ แค่นั้นยังไม่พอครับท่านประธานครับ วิธีการที่ท่านเลือกปฏิบัติแล้วครอบครัวท่านเองได้ประโยชน์พวกพ้องท่านได้ประโยชน์ เพื่อนสมาชิกของผมได้กล่าวตอนต้นแล้วว่าเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของประเทศที่มีตัวแทนของบริษัทกิจการโทรคมนาคมอยู่ ๔ ยักษ์ใหญ่

นั่งตั้งแต่หัวโต๊ะจนถึงปลายโต๊ะ ทำไมครับ ก็ง่ายหรอกครับ รวบอำนาจ เสนอเอง คิดเอง พิจารณาเอง อนุมัติเองแล้วก็รวยกันเอง ไม่เห็นจะยากตรงไหนเลย มันมันไหมครับประเทศไทย นี่หากินกันง่ายขนาดนี้ ตรงนี้ละครับที่ผมไว้วางใจไม่ได้ ถ้าเผื่ออย่างนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในกฎหมายข้างหน้าถ้าออกมา เสนอเขียนไปเลยครับท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ครับ เสนอไปเลยครับว่า ถ้ากิจการใดที่หัวหน้ารัฐบาล หรือที่นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี หรือภรรยา ญาติพี่น้องดำเนินกิจการอยู่ให้ยกเว้นภาษีให้หมด มันง่ายดีครับ

(นายมานิตย์ สังข์พุ่ม ได้ยืนและยกมือ)

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผม มานิตย์ สังข์พุ่ม ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) อาจารย์มานิต สังข์พุ่ม ประท้วงครับ ประท้วงว่ามีผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับ เชิญครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงผู้กำลังอภิปรายครับ ข้อ ๖๑ ครับ ที่กำลังเสียดสี ใส่ร้าย ซึ่งจริง ๆ แล้วถ้าท่านประธานได้วินิจฉัยการออกกฎหมาย ผมเป็นห่วงว่าชาวบ้านที่ฟังนี่ ออกโดยรัฐมนตรี จริง ๆ สภาแห่งนี้ล่ะครับออกกฎหมายกัน แล้วเรื่องอย่างนี้ถ้าได้ถ่ายเทป นี่อภิปรายกันมาหลายครั้งแล้ว มันไม่ใช่ออกโดยรัฐบาลครับ ออกโดยสภาแห่งนี้ โหวตกันที่นี่ อภิปรายกันที่นี่ นี่คือประเด็นที่ ๑ ที่ผมกลัวความสับสนจะเกิดขึ้น ความสับสนข้อที่เสียดสีในประเด็นเมื่อกี้นะครับ การออกกฎหมาย เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่นั้น เรามองที่ผลประโยชน์ของประชาชนเป็นเรื่องใหญ่ เราไม่ได้มองผลประโยชน์อยู่ที่หัวหน้ารัฐบาลหรือใครทั้งสิ้น ฉะนั้นที่ได้พูดถึงเรื่องของประวัติศาสตร์ หลายอย่างมันเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ในเมืองนี้ครับ รอใจเย็นนะครับปีกว่าเลือกตั้งกันใหม่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ไม่เอาแล้วครับ ไม่เอาครับคุณมานิตย์ คุณประท้วงแค่นี้ เดี๋ยวผมจะวินิจฉัย

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

(นายสถาพร มณีรัตน์ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวก่อนนะครับคุณสถาพรคุณนั่งลงก่อนนะครับ เดี๋ยวให้ผมวินิจฉัยประเด็นแรกก่อนนะครับ ที่ท่านมานิตย์ สังข์พุ่ม ได้ประท้วง ผมขอวินิจฉัยนะครับว่าในขณะนี้ผู้อภิปรายได้อภิปรายตรงกับญัตติที่เสนอ คือบอกว่าได้มีการเลือกปฏิบัติเพื่อครอบครัวแล้วก็เพื่อพวกพ้องในการที่จะให้ได้ประโยชน์ แล้วก็โยงใยไปถึงภาษีสรรพสามิตที่เราได้เคยพูดคุยกันไปแล้ว ได้เคยใช้เวลาในสภาแห่งนี้อภิปรายไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมยังถือว่าอยู่ในประเด็นนะครับ เชิญคุณสถาพรประท้วงต่อ เชิญครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สถาพร มณีรัตน์ ขอประท้วงผู้อภิปรายข้อ ๖๑ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่ ประเด็นที่กำลังพาดพิงมาถึงนายกรัฐมนตรี ครอบครัว ไม่ได้บรรจุไว้ในวาระครับ และสิ่งหนึ่งซึ่งผู้อภิปรายกำลังดูถูกสภาแห่งนี้ก็คือว่ามีการออกกฎหมายเอื้อครอบครัว เหตุการณ์เมื่อ ๒ - ๓ ปีที่แล้วมีการออกพระราชกำหนด ปรส. เอื้อใครครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : พอแล้วครับ คงไม่ต้องไปประเด็น ท่านประท้วงแค่ตรงนี้พอ เดี๋ยวผมวินิจฉัยครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (บัญชีรายชื่อ) : ขอให้ท่านประธานวินิจฉัย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ผมก็คงจะวินิจฉัยเหมือนกับที่เมื่อสักครู่นี้ผมวินิจฉัยไปแล้วว่ายังอยู่ในประเด็นที่ได้ยื่นญัตติไว้นะครับว่า เลือกปฏิบัติเพื่อครอบครัวแล้วก็เพื่อพวกพ้องได้ประโยชน์ ผู้อภิปรายยังไม่ได้อภิปรายถึงตัวท่านนายกรัฐมนตรีเลยแม้แต่นิดเดียว พูดถึงครอบครัวของท่านสุรพงษ์ซึ่งตรงนั้นเป็นความชอบธรรมที่จะอภิปรายได้ ประเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ก็จะชี้แจง เพราะฉะนั้นเชิญอภิปรายต่อครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบขอบพระคุณท่านประธานมากครับ ที่นี้ผมมาถึง ท่านประธานครับ

(นายมานิตย์ สังข์พุ่ม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผม มานิตย์ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณมานิตย์ครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ผมประท้วงประธานเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่ละครับ คำวินิจฉัยของประธานถือเป็นเด็ดขาด

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานฟังผมนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าหากว่าคิดว่าผมวินิจฉัยไม่ถูก ไปยื่นคำร้องมาใหม่ ถ้าอย่างนี้ผมควบคุมการประชุมสภาไม่ได้หรอกครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ผมเป็นห่วงว่าท่านประธานสับสนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณมานิตย์ครับ ผมขอความกรุณาเถอะครับ ให้เกียรติคนที่ทำหน้าที่ประธานที่พวกเราเลือกมาด้วยครับ ในข้อบังคับก็เขียนไว้ชัดเจน ถ้าผมจะต้องไปวินิจฉัยและให้ถูกใจสมาชิกทุกคนนี่ประชุมสภาไม่ได้นะครับ เราเอาข้อบังคับเป็นหลักก็แล้วกันนะครับ ผมไม่อนุญาตครับ เชิญคุณจุติอภิปรายต่อครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบขอบพระคุณท่านประธานมากครับ สิ่งที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานอีกก็คือว่า ท่านนายกรัฐมนตรีตอนที่พวกผมออกมาคัดค้านเรื่องพระราชกำหนด ท่านก็ได้กล่าวไว้ว่าอยากให้ฝ่ายค้านอธิบายต่อสังคมให้ชัดเจน คือการคอรัปชั่นนโยบายคืออะไร เพราะการคอรัปชั่นนั้นจะต้องมีคนเสียประโยชน์ แต่วันนี้ไม่มีใครเสียประโยชน์ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖ ท่านประธานครับ วันนี้ผมจะพิสูจน์ให้

ท่านประธานเห็นและประชาชนทั้งประเทศเห็นว่า การที่ออกนโยบายมาโดยรัฐมนตรีสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี นั้นซึ่งผมไม่ไว้วางใจนั้นได้สร้างความเสียหายให้กับประเทศ ได้สร้างความเสียหายให้กับทรัพย์สินของรัฐ ประเด็นก็คือว่ามีคนพยายามพูดครับว่า องค์การโทรศัพท์เป็นเสือนอนกิน เป็นคนกินหัวคิว คนที่พูดไม่ค่อยรู้เรื่องครับท่านประธานครับ ท่านประธานต้องไปดูครับ ๑๗ บริษัท ๒๔ สัญญา สัญญาร่วมงานกับบริษัทเอกชนครับท่านประธานครับ ท่านประธานไปดูเลย สัญญาของ ทศท คือเดี๋ยวนี้เป็นบริษัทมหาชนนะครับ โทรศัพท์แห่งประเทศไทยนั้นเขามีภาระค่าใช้จ่ายตามสัญญากับเอกชน เอกชนแบ่งส่วนแบ่งรายได้ให้เขาจริง แต่ไม่มีใครรู้เลยว่าที่ต้องลงทุนเป็นพันล้านนั้นองค์การโทรศัพท์เป็นคนลงทุน ไม่ใช่เอกชนลงทุนคนเดียว

- ๑๐๗/๑

วันนี้ผมบอกเลยจุดยืนผมนั้นยืนตรงข้ามกับท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์อย่างแน่นอน ผมยืนกับผลประโยชน์ของประเทศครับ ผมไม่ยืนอยู่กับนายทุนธุรกิจโทรคมนาคม อันนั้นชัดเจน แล้วก็จะสู้กันนี่แหละครับ สู้กันให้เห็นเลยว่านโยบายท่านที่ออกมาแล้วนั่งมาเพียง ๙ เดือนเสียหายกันไปเท่าไร รวยกันไปเท่าไร แล้วก็ใครได้กันบ้าง ท่านประธานครับมาดูกิจการสัญญาร่วมสัญญาองค์การโทรศัพท์กับบริษัทเทเลคอมเอเชีย เขาไม่เสียหายท่านประธานครับ

(นายธีระชัย แสนแก้ว ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณธีระชัยครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพผมใคร่ขอประท้วงท่านประธานครับ ประท้วงข้อ ๖๑ ก็คือท่านผู้อภิปราย อภิปรายไม่ตรงประเด็นครับท่านประธาน โดยการอภิปรายเขามีกรอบของการอภิปรายว่า เดี๋ยวนี้ผู้อภิปรายกล่าวหารัฐมนตรี คำว่ารวย ก็คือรัฐมนตรีและครอบครัวได้ประโยชน์คิดเองเอาเองเตะเองกินเองรวยกันนะครับ ขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยตรงนี้ด้วยนะครับ ไม่ตรงประเด็น เอาให้ตรงประเด็นหน่อยนะครับจะได้ไม่ประท้วงกันอย่าไปตีกรรเชียงเลี่ยงบาลีนะครับ เอากันตรง ๆ เลยว่ารัฐมนตรีสุรพงษ์เขาบกพร่องตรงไหน โดยเฉพาะนั่งฟังแล้วเขาบอกว่าบกพร่องตรงที่ว่าร่างกฎหมายเอง จริง ๆ แล้วการร่างกฎหมายหรือพระราชกำหนดก็ของสภาทั้งนั้น รัฐมนตรีคนเดียวออกกฎหมายไม่ได้หรอก สภายอมรับทุกอย่างยอมรับถึงประกาศออกมาเป็นพระราชกำหนด ทุกคนก็โต ๆ กันแล้วทั้งนั้น ก็รู้กันแล้วทั้งนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณธีระชัยครับ เป็นอันว่าประท้วงว่าผู้อภิปรายผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ อภิปรายไม่ตรงประเด็นนะครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ผมก็ยังคงยืนยันวินิจฉัยตามเดิมที่ผู้อภิปรายได้ตั้งหัวข้อว่าเลือกปฏิบัติเพื่อครอบครัว แล้วก็เพื่อพวกพ้องให้ได้ประโยชน์ ซึ่งตรงนี้เขากำลังชี้แจงให้ฟัง ส่วนเรื่องที่ว่ารัฐมนตรีไม่มีสิทธิออกกฎหมาย ผู้อภิปรายก็อภิปรายไป พวกเรารู้ พี่น้องประชาชนที่ติดตามรับฟังข่าวก็รู้นะครับ เพราะฉะนั้นเขาจะรู้ว่าผู้อภิปรายนั้นอภิปรายถูกหรือผิด แล้วประเดี๋ยวสักครู่หนึ่งท่านรัฐมนตรีก็คงจะลุกขึ้นมาชี้แจง ซึ่งตรงนี้เป็นสิทธิโดยชอบธรรมอยู่แล้วนะครับ เชิญอภิปรายต่อครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ สิ่งที่ผมกำลังจะกล่าวท่านประธานอย่างนี้ครับ

(นายอนุชา นาคาศัย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ขอโทษครับ คุณจุติมีผู้ประท้วงอีกนะ เชิญครับ คุณอนุชาครับ

นายอนุชา นาคาศัย (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม อนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย จังหวัดชัยนาท เมื่อสักครู่มีท่านผู้ประท้วงมาหลายรายหลายท่านซึ่งก็เป็นในทำนองนั้น แต่ผมอยากกราบเรียนชี้แจงท่านประธานเพิ่มเติมนะครับว่าจากที่ได้ฟังมา แม้กระทั่งท่านผู้อภิปรายมาก่อนหน้านี้และท่านที่กำลังอภิปรายนี้ได้อภิปรายที่ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ครั้งที่แล้วถ้าท่านประธานจำได้ท่านประธานเป็นคนตัดสินที่มีการอภิปรายกันครั้งที่แล้วว่าการอภิปรายในทำนองที่บอกว่ารัฐมนตรีก็ดีหรือผู้บริหารก็ดีเอื้อประโยชน์ให้พวกพ้องนั้น ถ้าเราดูตามกฎหมายรัฐธรรมนูญตั้งแต่ มาตรา ๑๘๕ มาตรา ๑๘๖ มาตรา ๓๐๔ นะครับ เรายังต้องไปดู พ.ร.บ. ของ ป.ป.ช. อีกนะครับ มาตรา ๔ คำว่า เอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง นั้นก็คือการทุจริตตามความหมายของ พ.ร.บ. ของ ป.ป.ช. ซึ่งไม่สามารถที่จะอภิปรายได้เลย ผิดรัฐธรรมนูญอย่างแน่นอน ซึ่งครั้งที่แล้วท่านประธานก็เคยตัดสินไปแล้วนะครับ ผมอยากเรียนชี้แจงให้ท่านประธานได้ทบทวนความจำอีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ผมทบทวนความจำแล้วครับ การอภิปรายว่า เอื้อผลประโยชน์ให้กับพวกพ้องนี้ผู้ที่เอื้อไม่ได้เป็นผู้ที่ทุจริตนะครับ เมื่อได้อภิปรายกันในประเด็นนี้เราก็เคยพูดคุยกันแล้วประเด็นที่ตั้งเข้ามาถ้าหากว่าผิดรัฐธรรมนูญ ท่านประธานคงไม่บรรจุญัตตินี้หรอกครับ เพราะฉะนั้นเรื่องว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้นผมขอยุตินะครับ การอภิปรายก็ใกล้จะจบแล้ว อดทนนิดหนึ่งนะครับ ผมจะพยายามทำหน้าที่ให้ดีที่สุด เชิญต่อครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่กระผมกำลังจะกราบเรียนให้สภาได้กรุณารับทราบก็คือว่า นโยบายการออกพระราชกำหนดภาษีสรรพสามิต ซึ่งเก็บภาษีกิจการโทรคมนาคมนั้นสร้างความเสียหายให้กับหน่วยงานของรัฐทรัพย์สินของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทมหาชน จำกัด โทรศัพท์แห่งประเทศไทย ถามว่าทำไม

ทุกคนแม้กระทั่งโฆษณาคอยมาพูดว่าองค์การโทรศัพท์นั้นเสือนอนกินคิดค่าต๋ง ผมไปดูในสัญญาร่วมสัญญาบริษัทเอกชนบริษัทหนึ่ง องค์การโทรศัพท์ต้องมีค่าใช้จ่ายในการวางโครงข่าย ๒,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ไม่เคยมีใครพูดตรงนี้เลย แล้วในสัญญายังบังคับอีก บังคับว่าถ้าเผื่อวันใดที่มีคนโทรเยอะชุมสายแน่นเรียกว่าแทรฟฟิค (Traffic) มาก ๆ องค์การโทรศัพท์นั้นต้องเปิดช่องสัญญาณเพิ่ม มีค่าใช้รับรองอีก ๙๐๐ ล้านบาท ----------

เมื่อท่านทำอย่างนี้แล้วถามว่าใครจะชดเชยค่าเสียหายให้กับองค์การโทรศัพท์ ทรัพย์สินนี้เป็นของประชาชน ๖๓ ล้านคน ไม่ใช่ของตระกูลใดตระกูลหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วไปดูอีกครับบริษัทที่มีเครือข่ายหรือว่าส่วนแบ่งการตลาดยักษ์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย องค์การโทรศัพท์ยังต้องใช้เงินองค์การโทรศัพท์วางโครงข่ายให้ ๔,๐๐๐ ล้านบาทครับท่านประธานครับ ได้เคยพูดกันตรงนี้บ้างไหม ไม่มีใครพูดเลยให้กับองค์การของรัฐ ไม่มีเลย แล้วก็มีบริษัทขนาดย่อมรองลงมาอีก องค์การโทรศัพท์ก็มีค่าใช้จ่ายในการวางโครงข่าย ๒,๕๐๐ ล้านบาท มีใครพูดถึงอันนี้บ้างไหม ไม่มี อะไรมันปิดหู ปิดตา ปิดปากกันไปหมดครับ นอกจากนั้นแล้วลองไปถามสิครับบริษัทเอกชนน่ะ พี่น้องเราอยู่บนดอย อยู่ทางไกล ๆ องค์การโทรศัพท์ต้องวางเครือข่ายวางสายไปเอกชนทำไหมถ้าเผื่อขาดทุน ไม่ทำ แต่องค์การโทรศัพท์ต้องทำเพราะเป็นของรัฐตรงนี้ทำไมไม่มีใครพูดให้องค์การโทรศัพท์บ้าง ไม่มีครับ สิ่งที่ผมได้ยินจากท่านรัฐมนตรีตั้งแต่วันแรกที่ท่านทำงาน ท่านบอกว่าอย่างไร ท่านต้องมาสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ประกอบการไม่เคยพูดถึงองค์การโทรศัพท์เลย แล้ววันนี้องค์การโทรศัพท์นั้นหนึ่งในนโยบายรัฐบาลครับจะเอาองค์การโทรศัพท์นั้นเป็นหุ้น ขณะนี้ทำไปแล้วขั้นหนึ่ง เป็นบริษัทมหาชน จะเอาหุ้นเข้าตลาด จะขายให้ประชาชนได้เข้ามาเป็นหุ้นส่วนขององค์การโทรศัพท์ ท่านรัฐมนตรีจำได้ไหมครับท่านให้สัมภาษณ์ว่าอย่างไร ๒๐ มกราคม ๒๕๔๖ ครับ รัฐมนตรีสุรพงษ์พูดเอง ยอมรับว่าภาษีสรรพสามิตนั้นกระทบรายได้ราคาหุ้นของ ทศท. ที่จะเข้าระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ท่านจำได้ไหมครับที่ท่านพูดวันนั้นน่ะ ผมมาเตือนสติท่านครับ อย่าได้ก้าวล่วงเกินแม้แต่ก้าวเดียว มันเป็นสมบัติของชาติ ของแผ่นดินครับ ผมก็เป็นคนมีเพื่อนมาก ผมไปดูครับองค์การโทรศัพท์นั้นเตรียมเข้าตลาดหลักทรัพย์จะเสนอขายหุ้น ๑,๒๕๐ ล้านหุ้น เยอะเอาการอยู่ท่านไปถามฝรั่งสิครับ ภาษีสรรพสามิตโทรคมนาคมที่เก็บจะมีใครมาซื้อหุ้นองค์การโทรศัพท์ไหม ไปถามสิครับ จ้างฝรั่ง จ้างคนไทยมาเป็นที่ปรึกษาทางการเงิน ๖ บริษัทนะครับ ทุกคนเขามีอยู่ในแผน ในสมุดเขาเปิดมาก็เห็นครับ แผน ๑ แผน ๒ ผมกราบเรียนท่านประธานให้ทราบไว้เลย แผน ๑ เขาบอกว่าถ้าองค์การโทรศัพท์นั้นยังอยู่อย่างนี้ รายได้ไม่ถูกแบ่งไปให้กับกระทรวงการคลัง องค์การโทรศัพท์นั้นมีทรัพย์สิน ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท มีรายได้ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เขาบอกว่าองค์การโทรศัพท์นั้นหุ้นราคาน่าจะอยู่ที่ ๒๕ บาทต่อหุ้น แล้วคนก็อยากจะซื้อ แต่หลังจากนโยบายของรัฐมนตรีสุรพงษ์ครับ ซึ่งท่านไม่เคยแคร์ไม่เคยรู้สึก

เจ็บปวดแทนองค์การโทรศัพท์ทรัพย์สินของแผ่นดินเลย ภาษีที่ออกมาทรัพย์สินขององค์การโทรศัพท์นั้น ๖๐,๐๐๐ ล้านบาทยังอยู่ แต่รายได้หายไป ท่านประธานทราบไหมครับเขาประเมินราคาหุ้นเหลือเท่าไร ๑๓ บาท ๑๔ สตางค์ครับ ๑๓ บาท ๑๔ สตางค์ ไปถามเลยบริษัทที่ปรึกษาทางการเงิน ๖ แห่งน่ะครับ แล้ววันนี้ท่านก็เอาคนที่ไม่รู้เรื่องกิจการโทรคมนาคมคือท่านปลัดไปนั่งเป็นประธานการสื่อสารแห่งประเทศไทย ไปนั่งเป็นประธานบริษัท ทศท.

- ๑๐๙/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณจุติครับ ผมขอโทษนะครับ การไปกล่าวหาข้าราชการประจำท่านปลัดว่าไม่มีความรู้เรื่องนี้แล้วไปนั่งเป็นประธานนี่ ผมขอให้ถอนคำพูดนะครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ครับ สิ่งที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานคือว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ขอให้ถอนคำพูดนะครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ครับ ขอถอนคำพูดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับจากราคาหุ้นที่ควรจะได้ ๒๕ บาทต่อหุ้น มันเหลือ ๑๓ บาท ๑๔ สตางค์ ท่านประธานคูณ ๑,๒๕๐ ล้านหุ้นเข้าไปครับ ผมขออนุญาตท่านประธานให้ดูชาร์ท (Chart) นิดหนึ่งครับ นี่ครับถามว่าใครเสียประโยชน์ ท่านนายกบอกว่าอยากให้ฝ่ายค้านอธิบายต่อสังคมให้ชัดเจนว่าการคอรัปชั่นนโยบายคืออะไร เพราะการคอรัปชั่นต้องมีคนเสียประโยชน์ แต่วันนี้ไม่มีใครเสียประโยชน์ ท่านประธานครับมันเป็นวิทยาศาสตร์ครับ เห็นชัดเลยว่า มูลค่าหุ้นที่ลดลงไป ๑๑ บาทนั้น ๑,๒๕๐ ล้านหุ้น คนไทยทั้งประเทศเป็นเจ้าของทรัพย์สินนี้สูญเสียมูลค่า ๑๓,๗๕๐ ล้านบาทครับ แค่นี้พอไหมครับท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ครับ พอไหมครับกับ ๙ เดือนบนเก้าอี้ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แค่นั้นยังไม่พอ คนไทยต้องรู้อีกว่าเมื่อองค์การโทรศัพท์เสียรายได้ไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว บริษัทเอกชนทั้งหลายได้ประโยชน์เขารวยกันไหม รวยครับท่านประธานครับ รวยอย่างไร ง่าย ๆ ท่านประธานครับ บริษัทยักษ์ใหญ่ทุกบริษัทเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ไม่มีความลับอะไรเลย ไปดูวันที่ที่หุ้นอยู่ในตลาด ก่อนที่จะมีนโยบายอันนี้ออกมา ก่อนจะประกาศพระราชกำหนดออกมาดูสิราคาหุ้นเท่าไร แล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้วที่พระราชกำหนดนั้นผ่านทั้ง ๒ สภา ดูสิครับว่าราคาหุ้นไปเท่าไร บริษัทที่มีส่วนแบ่งการตลาดสูงที่สุด ผมไม่เอ่ยชื่อ ท่านประธานครับ บริษัทที่มีส่วนแบ่งการตลาดสูงที่สุด ๖๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ราคาหุ้นขึ้นไปจาก ๓๔ บาท ๗๕ สตางค์ ขึ้นไปสูงถึง ๔๙ บาท ๕๐ สตางค์ ถามว่าผมเอาตัวเลขนี้มาจากไหน ผมไม่ได้โมเมครับ ผมไปดูว่าคนที่อยู่

ในตระกูลนี้ ตระกูลเจ้าของบริษัทนี้ นามสกุลนี้มีกี่หุ้น แล้วผมก็ยังยุติธรรมนะครับ ท่านประธานครับ ผมไม่นับยาม ไม่นับคนใช้ ไม่นับแม่บ้าน ไม่นับคนขับรถด้วย ผมนับเฉพาะในตระกูลนั้นนะครับ ราคามูลค่าหุ้นที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น แล้วเจ้าของหุ้นได้ประโยชน์ครับ ๘,๒๐๓ ล้านบาทครับ มันไหมครับนี่บริษัทลูก แล้วยังมีบริษัทแม่ถือหุ้นอีก บริษัทแม่ก็รวยตามไปด้วยอีก ๕,๘๐๐ ล้านบาทครับ บริษัทแม่นั้นหุ้นจาก ๑๑ บาท ๑๐ สตางค์ วันที่ก่อนออกพระราชกำหนด มาถึงอาทิตย์ที่แล้วที่ผ่านพระราชกำหนดทั้ง ๒ สภา ๑๖ บาท ๒๐ สตางค์ แค่นั้นยังไม่พอ ยังมียักษ์ใหญ่เจ้าอื่นซึ่งผมไม่เอ่ยนาม แต่มีจำนวนส่วนแบ่งการตลาดลดหลั่นกันลงมา หุ้นจาก ๑๑ บาท ๗๐ สตางค์ เป็น ๑๔ บาท ๖๐ สตางค์ครับ หุ้นจาก ๔ บาท ๔๒ สตางค์ เป็น ๕ บาท ๖๕ สตางค์ครับ แล้วก็หุ้นบริษัทที่ท่านรัฐมนตรีอาคมอภิปรายครับ ว่ามีอินไซด์เดอร์ (Insider) ปั่นหุ้นน่ะ ถูกปรับไป ๒๐๐ กว่าล้าน นั่นก็รวยไปอีก รวยไปเท่าไร ๑,๐๐๐ ล้านกับ ๒๔๐ ล้าน แทบไม่ต้องไปพึ่งโควตาข้าว อียู (EU) เลย แค่นี้ก็เหลือเละแล้ว นี่แหละครับใครได้ประโยชน์ครับ มันฟ้องมันอยู่ในทะเบียนของกระทรวงพาณิชย์ ราคาตลาดหลักทรัพย์ทุกคนเปิดเข้าไปดูเห็นหมดครับ ขาหนึ่งบอกว่าสตางค์กระเป๋าซ้ายลด กระเป๋าขวาเพิ่ม แต่ว่าเท่ากันไม่มีใครได้ใครเสีย พูดความจริงครึ่งเดียวครับ ความจริงก็คือว่าองค์การโทรศัพท์เสียประโยชน์ ๑๓,๗๕๐ ล้านบาท ส่วนอีกข้างหนึ่งคนที่ได้ประโยชน์คือยักษ์ใหญ่ธุรกิจโทรคมนาคม รวมกันแล้วรวยกันอื้อซ่า ๑๕,๗๒๒ ล้านบาทครับท่านประธานครับ ----------

- ๑๑๐/๑

แล้วตัวเลขใกล้เคียงนะครับ ทรัพย์สินของแผ่นดินของคนไทย ๖๓ ล้านคน สูญเสียไป ๑๓,๗๕๐ ล้าน ในขณะเดียวกันเอกชนที่สบายขึ้นจากราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้น เมื่อกี้ท่านเพื่อนสมาชิกอาวุโสของผมพูดไปแล้วว่ามีการแก้สัญญา กำไรเพิ่มขึ้นแน่นอน มีการขายเครื่องเพิ่มขึ้น นโยบายใครก็รู้ นโยบายออกมาอย่างไร หุ้นมันขึ้นครับ ผมไม่โทษเจ้าของเลยครับ ผมไม่โทษเลย ใครเป็นเจ้าของก็ต้องยิ้มครับ แต่ผมโทษคนออกนโยบาย ท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ออกนโยบายอันนี้ แล้วกรรมเป็นเครื่องชี้เจตนาครับ วันแรกที่นั่งในตำแหน่งนี้อ้าปากเปิดมาก็คือจะแปรสัญญาสัมปทานแล้ว แปรแล้วก็มาเปลี่ยนสัญญาอย่างที่ท่านกอร์ปศักดิ์พูด แล้วใครครับ องค์การโทรศัพท์ถูกปล้น ผมไม่ทราบว่าใครปล้น ผมบอกว่านโยบายมันปล้น ๑๓,๗๕๐ ล้านบาทครับ แปร เปลี่ยน ปล้น

(นายสถาพร มณีรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณจุติครับ มีผู้ประท้วงนะครับ เชิญท่านสถาพรผู้ประท้วงครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงข้อ ๖๑ คือใช้คำว่า ปล้น ครับ ผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ คำนี้เสียดสีครับ แล้วก็เพื่อนผมซึ่งเป็นผู้ดูแลองค์การโทรศัพท์คือกลุ่มสหภาพแรงงานเขาฟังอยู่ เขาค่อนข้างไม่สบายใจ แล้วเขาจ้องมอง วันนี้เขาดีใจครับ ที่เมื่อก่อนนั้นท่านเป็นรัฐบาลท่านไม่เคยพูดอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับคุณสถาพร คุณจุติครับ ผมขอความกรุณานะครับ ใช้คำว่า เสียดสี ปล้น เปลี่ยนใหม่ครับ เปลี่ยนเป็นใช้คำพูดใหม่นะครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : เป็นปลุกปล้ำหรือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ปลุกปล้ำความหมายมันไม่ได้

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก่อนผมสรุปนะครับ ที่ผมบอก ๆ ว่าคนไทย ๖๓ ล้านคนเป็นเจ้าขององค์การโทรศัพท์นั้นไม่ผิดใช่ไหมครับ แล้วดูเจ้าของครับ ท่านประธานครับ เจ้าขององค์การโทรศัพท์

คือคนไทยใช่ไหมครับ วันนี้ดูสิครับหนี้สินต่อครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงท่านใช่ไหมครับแม่นยำมาก หนี้สินต่อครัวเรือนของคนไทยเจ้าขององค์การโทรศัพท์เป็นอย่างไรครับในกรุงเทพหนี้สินต่อครัวเรือนเมื่อปี ๒๕๔๓ ๑๑๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๔๕ เจ้าขององค์การโทรศัพท์นี้ครับ มีหนี้เพิ่ม ๑๖๑,๙๘๐ บาท ๒ ปีเท่านั้นหนี้นี้เพิ่มขึ้น ๕๑,๕๖๙ บาทต่อครัวเรือนครับ อย่าเหยียบย่ำหัวใจคนไทยกันนักเลย แล้วถ้าดูทั้งประเทศ ปี ๒๕๔๓ คนไทยเจ้าขององค์การโทรศัพท์ทั้งหลายนี้มีหนี้อยู่ต่อครัวเรือน คือ ๖๕,๖๙๐ บาทต่อครัวเรือน ปี ๒๕๔๕ หนี้สินท่วมหัวเพิ่มไปอีก ๑๗,๖๒๔ บาท ปี ๒๕๔๕ มีหนี้สิน ๘๓,๓๑๔ บาทต่อครัวเรือน ท่านรัฐมนตรีครับมันมี ๓ ขา ขาหนึ่งคือเจ้าของธุรกิจโทรคมนาคม ณ เมื่อศุกร์ที่แล้วเขามีมูลค่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๑๕,๐๐๐ ล้าน อีกขาหนึ่งองค์การโทรศัพท์ที่ถูกแปรเปลี่ยนทำให้เสียหายไป ๑๓,๗๕๐ ล้านบาท แล้วคนไทย ๖๓ ล้านคนรับกรรมกับท่าน วันนี้ทรัพย์สินหนี้สินเขาก็เพิ่มขึ้นมา ผมถามว่าวันนี้ท่านยืนอยู่ตรงไหน กรุณาตอบด้วย และผมก็บอกกับท่านเลยว่า ๙ เดือนที่ผ่านมานั้นชัดเจนครับ ๑๕,๐๐๐ ล้านสำหรับธุรกิจโทรคมนาคม เขาได้ไป ๑๓,๗๕๐ ล้านบาทองค์การโทรศัพท์เสียหายไป ๕๑,๕๖๙ บาทต่อครัวเรือนคนไทยมีหนี้เพิ่ม ๙ เดือน กรรมเป็นเครื่องพิสูจน์เจตนาครับ ท่านยืนอยู่กับนายทุนของธุรกิจโทรคมนาคม เพราะฉะนั้นผมไม่สามารถให้ความไว้วางใจให้ท่านดำรงตำแหน่งต่อไปแม้แต่วันเดียวครับ ขอขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

- ๑๑๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ก่อนที่ท่านอภิสิทธิ์จะอภิปรายนะครับ ผมมีเรื่องอย่างนี้นะครับ เพราะว่าผมมานั่งทำหน้าที่ตรงนี้สักพักหนึ่ง ผมได้รับจดหมายจากประชาชนทางบ้าน ผมขออนุญาตทำความเข้าใจด้วยเลย เขียนมาบอกว่า จะมีประโยชน์มากถ้าหากว่าให้ ส.ส. ผู้อภิปรายอภิปรายจบก่อนที่จะลุกประท้วง เพราะจะทำให้จับประเด็นไม่ได้ และเสียเวลาเปล่า ผมทำความเข้าใจกับท่านผู้ฟังทางบ้านนะ ที่ไม่เข้าใจข้อบังคับการประชุม บนความเป็นจริงแล้วถ้าเราจะไปรอให้จบก็คงไม่ต้องประท้วงแล้วครับ เพราะในข้อบังคับนั้นเขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนว่าถ้าหากว่าผู้อภิปรายอภิปรายผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ หรือประเด็นอื่นสมาชิกในสภาสามารถที่จะลุกขึ้นประท้วงได้ ฉะนั้นตรงนี้ก็ต้องทำใจนิดนะครับ อาจจะเสียอรรถรสไปบ้าง ก็เพียงแต่บอกให้พวกเราได้รับรู้ว่าประชาชนเขาสนใจติดตามข้อมูลเรื่องการอภิปรายอยู่นะครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานครับนิดหนึ่งครับ ท่านประธานพูดเมื่อกี้นี้ผมต้องขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่ง ผม พินิจ จันทร์สมบูรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ในการอภิปรายฝ่ายค้านที่ควบคุมการทำงานของรัฐบาล บางครั้งก็มีข้อได้ข้อดี แต่สิ่งหนึ่งที่ผมทนฟัง ผมไม่ประท้วง แล้วก็ไม่พยายามที่จะพูดออกมา บางคำก็พูดแล้ว ข้อความนั้นเสียดสีก็ทนฟังครับ ด้วยความเคารพ เพราะท่านหัวหน้าพรรคบอก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เอาล่ะครับท่านพินิจครับ ผมได้ทำความเข้าใจแล้วไงครับ กับประชาชนและก็ตรงนี้พวกเราอยู่ในที่ประชุม พวกเรามีข้อบังคับ แล้วข้อบังคับอยู่ในใจพวกเราทุกคน เรารู้แล้วที่ผมหยิบประเด็นนี้ขึ้นมา ผมเพียงแต่จะทำความเข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้หรอกที่สมาชิกจะรอให้ท่านผู้อภิปรายอภิปรายจบแล้วก็ค่อยประท้วง มันทำไม่ได้ ก็ทำความเข้าใจตรงนี้ เอาล่ะครับตรงนี้เข้าใจแล้วจะได้ไม่เสียเวลาไงครับท่านพินิจ เพราะเราอยากจะให้เสร็จภายใน ๒ วัน ไม่ใช่หรือ ผมไม่อนุญาต เพราะนี่ไม่ใช่เรื่องหารือแล้ว เชิญท่านอภิสิทธิ์อภิปรายต่อครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้รับมอบหมายให้อภิปราย

ไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ในประเด็นที่ปรากฏอยู่ในญัตติที่พรรคฝ่ายค้านได้ยื่นต่อท่านประธาน ก็คือการสมคบใช้นโยบายเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีแยบยล หากดูผิวเผินเสมือนสนองประโยชน์ส่วนรวม แต่เบื้องลึกคือประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก ซึ่งเป็นการทุจริตรูปแบบใหม่หรือการทุจริตเชิงนโยบาย ท่านประธานครับ ความจริงที่เพื่อนสมาชิก ๓ ท่านได้อภิปรายมา ท่านประธานก็คงจะเห็นถึงการตัดสินใจในเชิงนโยบายที่ได้ส่งผลกระทบให้บุคคลบางกลุ่มได้ประโยชน์มหาศาล องค์กรของรัฐ ประชาชนเสียประโยชน์มหาศาล แต่ว่าจริง ๆ แล้ว การทุจริตเชิงนโยบายที่เราพูดถึง หรือการใช้นโยบายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโทรคมนาคมนั้น กระผมกราบเรียนว่าความเสียหายลึกไปกว่าที่เพื่อนสมาชิกทั้ง ๓ ท่านได้กราบเรียนท่านประธานอีก เพราะเรื่องของธุรกิจโทรคมนาคมนั้นเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผลประโยชน์ทางธุรกิจ และมีส่วนสำคัญในเรื่องของการเป็นภาคธุรกิจที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีท่านนี้เองก็พูดหลายครั้งว่าเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญต่อประเทศชาติอย่างไร และท่านก็มักจะย้ำเสมอทุกครั้งที่มาชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ว่าเป็นเรื่องซึ่งพูดกันสั้น ๆ ไม่ได้ เพราะมีหลายแง่หลายมุม มุมมองที่เพื่อนสมาชิก ๓ ท่านได้เสนอไปนั้น เป็นการมองภาพของทิศทางโทรคมนาคมเฉพาะจุดเฉพาะเรื่อง แต่ที่กระผมจะได้กราบเรียนท่านประธานต่อไปก็คือว่า ถ้าเราดูให้ลึกเรื่องนี้กำลังส่งผลกระทบต่อภาพรวมของเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศ ----------

กระผมกราบเรียนว่าเรื่องของโทรคมนาคมนั้นไม่ใช่เรื่องไกลตัว คำพูดเวลาเราพูดถึงธุรกิจโทรคมนาคมแล้วเราใช้ศัพท์แสงทางเทคนิค ประชาชนจำนวนมากเลยนึกว่าเป็นเรื่องไกลตัว และโดยเฉพาะถ้าเราพูดถึงเรื่องเทคนิคแล้ว บางคนก็ไปเข้าใจว่ามันเป็นเรื่องของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเฉพาะกลุ่มเท่านั้น แต่ที่จริงไม่ใช่ เพราะวันนี้โลกของเราทุกฝ่ายมองตรงกันว่าเป็นโลกของการสื่อสารและเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร กระผมต้องกราบเรียนว่ากลุ่มคนที่มองเห็นชัดเจนถึงความสำคัญของธุรกิจโทรคมนาคมและการสื่อสารนั้นน่าชื่นชมมากครับ คือผู้ร่างรัฐธรรมนูญของประเทศไทยฉบับปัจจุบัน เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมเป็นการเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่เราเคยใช้มาครับ มาตราที่เกี่ยวข้องมีหลายมาตราครับ กระผมเชื่อว่าท่านประธานในช่วงที่ผ่านมาได้ยินบ่อยครั้งเรื่องของมาตรา ๔๐ ซึ่งมีการพูดกันมาก กระผมไม่ใช้เวลามากเกินไปครับ แต่จะบอกว่ามาตรา ๔๐ มีด้วยกัน ๓ วรรคครับ วรรคแรกบอกว่า คลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคม หรือใช้ในกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์นั้นเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ นี่เป็นหลักการใหม่ หลักการสำคัญที่เปลี่ยนแปลงแนวความคิดเดิมครับว่า ทรัพยากรตัวนี้เปรียบเสมือนเป็นของรัฐที่ใช้เพื่อประโยชน์ในเรื่องของความมั่นคง ในวรรคที่สองได้พูดว่า เมื่อเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะแล้ว คนที่ควรจะมาจัดการในเรื่องของทรัพยากรตัวนี้จะต้องเป็นองค์กรที่เป็นอิสระครับ คำว่า อิสระ ตรงนี้เข้าใจได้ว่า อิสระจากฝ่ายการเมือง จากฝ่ายบริหาร และในวรรคท้ายครับ ซึ่งหลายฝ่ายไม่ได้พูดกันในช่วงที่ผ่านมา แต่จำเป็นจะต้องพูดกันในวันนี้ก็คือว่า เมื่อจะต้องมีการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพยากรตัวนี้จะต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่นในหลาย ๆ ด้านครับ รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ที่ต้องเน้นเรื่องของการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมนั้น เพราะจะเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้มีเฉพาะในมาตรา ๔๐ ครับ แต่มีในมาตรา ๕๐ ที่บอกว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม และยังมีมาตรา ๘๗ ครับ ที่พูดถึงการที่รัฐจะต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม นอกจากนั้นท่านประธานและท่านรัฐมนตรีท่านก็ทราบดีว่ายังมีบทบัญญัติเฉพาะในเรื่องของมาตรา ๗๘ ที่บอกว่า รัฐมีหน้าที่ในการสร้างโครงสร้าง

พื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ท่านประธานครับ ทำไมผู้ร่างรัฐธรรมนูญจึงต้องกำหนดกติกาไว้อย่างนี้

ส่วนแรกก็เป็นเพราะว่า ผมได้กราบเรียนแล้วว่าเขามองเห็นว่าปัจจุบันนั้นโลกของการสื่อสารมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของพี่น้องประชาชนเป็นอันมาก ผมเชื่อท่านประธานทราบดีครับ ตัวเลขที่เพื่อนสมาชิกแสดงเมื่อสักครู่ว่า ประชากรหลายสิบล้านคนต้องใช้อุปกรณ์ ต้องจ่ายเงินให้กับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและการโทรคมนาคม แต่ที่มันลึกไปกว่านั้นก็คือว่า เรื่องของการมีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้เพื่อการสื่อสารนั้น ผู้ร่างรัฐธรรมนูญเขาถือเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมประชาธิปไตย ----------

เพราะสังคมประชาธิปไตยนั้นจะต้องเป็นสังคมที่ผู้เป็นเจ้าของอำนาจคือประชาชนนั้น สามารถรับรู้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้อย่างเสรีสะดวกในราคาที่เป็นธรรม หากว่าสังคมใดหรือประชาชนในสังคมใดไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ยากที่ระบอบประชาธิปไตยนั้นจะมีความเฟื่องฟู จะประสบความสำเร็จ และท่านประธานครับเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่รัฐธรรมนูญจำเป็นต้องบัญญัติกติกาเรื่องของโทรคมนาคมไว้อย่างละเอียด เพราะเราต้องยอมรับความจริงว่าในอดีตเรื่องของกิจการโทรคมนาคม โดยเฉพาะกิจการโทรคมนาคมที่มีลักษณะผูกขาดโดยธรรมชาตินั้นเป็นสาเหตุสำคัญของความไม่โปร่งใสทางการเมือง จะมีใครกล้าลุกขึ้นมาปฏิเสธไหมล่ะครับว่าธุรกิจการสื่อสารโทรคมนาคมที่เติบโตอย่างรวดเร็วอย่างยิ่งในช่วงประมาณ ๑๐ ปีที่ผ่านมา เติบโตมาท่ามกลางข้อครหามากมายว่าใครได้รับสิทธิประโยชน์ให้มาทำธุรกิจนี้อย่างไร เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งอภิปรายถึงที่มาของสัมปทาน แม้กระทั่งกรณีของโทรศัพท์บ้านท่านประธานครับถ้าท่านประธานย้อนกลับไปนะครับเมื่อ ๑๒ ปีที่แล้ว แม้กระทั่งเรื่องของสัมปทานโทรศัพท์บ้าน เป็นหนึ่งในข้อหาที่เขาใช้ในการปฏิวัติรัฐประหารว่าไม่มีความโปร่งใส และผู้ร่างรัฐธรรมนูญก็ดี นักวิจัย นักวิชาการก็ดีก็ได้ศึกษามาโดยตลอดว่าการเมืองและระบอบประชาธิปไตยที่ถูกคุมคามโดยธุรกิจการเมืองนั้นส่วนหนึ่งได้รับการหล่อเลี้ยงมาจากเงินที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโทรคมนาคม วันนี้มันจึงต้องมีการกำหนดกติกากันใหม่ว่าธุรกิจโทรคมนาคมนั้นมันจะต้องมีการจัดการอีกแบบหนึ่ง ที่กระผมไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีท่านนี้ก็เพราะว่าพฤติกรรมและการแสดงความคิดของท่านตลอดระยะเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งนั้นชัดเจนว่าสวนทางกับแนวคิดและวิสัยทัศน์ทั้งหมดที่กระผมได้กราบเรียนมา มองเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องแบบเก่า ๆ ครับ เป็นเรื่องของธุรกิจที่จะต้องเจรจาต่อรองแก้ไขกันไปมองเฉพาะประโยชน์ธุรกิจเฉพาะหน้า และอาศัยช่องว่างที่องค์กรอิสระตามมาตรา ๔๐ ไม่เกิดขึ้น พยายามที่จะดึง ไม่อยากใช้คำว่าปล้นอำนาจมาจากองค์กรอิสระให้กลับมาอยู่ในมือของนักการเมือง ท่านประธานครับ ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงการใช้อำนาจแนวคิดของท่านหลายครั้ง รวมทั้งในช่วง ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา แล้วท่านก็บอกว่าวันนี้ท่านไม่หนักใจ

เพราะว่าเคยชี้แจงมาแล้ว ๒ ครั้ง วันนี้ก็จะชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง กระผมกราบเรียนท่านประธาน ว่ากรุณาชี้แจงให้เหตุผลที่มันเป็นความจริงเถอะครับ เพราะที่ผ่านมาท่านอ้างอย่างเดียวว่า ช่องว่างสุญญากาศในการจัดการเรื่องทั้งหมดนี้มันเกิดขึ้นไม่ได้ คนเป็นรัฐบาลกระทรวงใหม่ ที่เกิดขึ้นนี้ต้องมารักษาการ เมื่อเช้าที่มีการถกกันเรื่องนิยามของการทุจริตเชิงนโยบายนี่ เราพูดกันชัดเจนครับว่า ถ้าตีความตามตัวอักษรบทบัญญัติของกฎหมายนี่การกระทำ ในลักษณะนี้มันไม่ผิดครับ ----------

แต่ว่าการทุจริตเชิงนโยบายนี่มันอาจจะไม่ละเมิดบทบัญญัติของกฎหมาย แต่มันละเมิดเจตนารมณ์ของกฎหมาย และการที่ท่านพูดถึงการมีอำนาจเฉพาะการช่วงเปลี่ยนผ่านนี่ละครับ ผมก็ต้องเปรียบเทียบว่าเพราะท่านเองชอบเปรียบเทียบว่าเหมือนกับเวลาที่เรามีรัฐบาลรักษาการ ผมบอกว่ารัฐบาลรักษาการต้องบริหารราชการแผ่นดิน ใช่ แต่รัฐบาลรักษาการนั้นไม่พึงที่จะริเริ่มนโยบายใหม่ และไม่พึงที่จะริเริ่มอะไรที่จะผูกมัดคนที่จะมาใช้อำนาจที่แท้จริงต่อไป พฤติกรรมที่ผมจะได้กราบเรียนท่านประธานต่อไปนี้จะเป็นตัวบ่งบอกครับว่า พฤติกรรมของท่านรัฐมนตรีที่ผ่านมาคือท่านไปทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ และไม่ทำในสิ่งที่ควรทำ ท่านประธานครับ ธุรกิจโทรคมนาคมนั้นใหญ่โตขนาดไหน ตัวเลขพวกผมได้แสดงไปหมดแล้วครับ แต่ว่าสิ่งที่สำคัญก็คือว่าการเติบโตของธุรกิจโทรคมนาคมนั้นอยู่ในโครงสร้างตลาดที่มีการผูกขาดสูงมาก เพราะฉะนั้นถ้าเราดูเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้น เราจะต้องช่วยกันปฏิรูปธุรกิจนี้ให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ถามว่าการแข่งขันที่เสรีและเป็นธรรมนั้นจะเป็นประโยชน์หรือไม่อย่างไร ผมพูดในเชิงเศรษฐกิจก่อนครับ มีงานวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยซึ่งผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีท่านก็ทราบ ได้วิจัยออกมาว่าถ้าเราสามารถปฏิรูประบบโทรคมนาคมให้การแข่งขันเป็นธรรมได้ ท่านประธานเชื่อไหมครับว่ารายได้ประชาชาติจะเพิ่มขึ้นเท่าไร ๒๐,๐๐๐ ล้านครับ มีการแจกแจงหมดครับว่าภาคธุรกิจต่าง ๆ จะได้รับอานิสงส์จากการแข่งขันที่เสรีและเป็นธรรมเท่าไร แจกแจงมาเลยครับ เช่น ก่อสร้าง ๑,๗๐๐ กว่าล้านบาท ภัตตาคาร ๑,๖๐๐ กว่าล้านบาท ค้าส่ง ค้าปลีก ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท อย่างนี้เป็นต้น ไม่ใช่ผลประโยชน์เล็กน้อยหรอกครับ ผลประโยชน์ของประชาชนและผลประโยชน์ในแง่ของประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ แต่ปัญหาก็คือว่าขณะนี้เราไม่มีการแข่งขันที่เสรี ถามว่าเราเดือดร้อนอย่างไร ผมจะยกตัวอย่างกรณีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เราเรียกกันว่าโทรศัพท์มือถือ งานวิจัยซึ่งรัฐบาลก็เป็นผู้สนับสนุนเองนี่ละครับพูดชัดครับว่า ภายใต้โครงสร้างอย่างนี้และถ้าเราเอื้อให้มีการผูกขาดการแข่งขันจากนี้ไปสภาพการณ์ก็จะไม่เปลี่ยนแปลงจากนี้ ท่านประธานทราบใช่ไหมครับว่าคนไทยขณะนี้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ต้องจ่ายแพงเมื่อเปรียบเทียบกับ

ประเทศในภูมิภาคนั้นมากถึงร้อยละ ๒๖ ถ้าเทียบกับประเทศที่มีประสิทธิภาพที่สุดในภูมิภาคนี้ คนไทยต้องจ่ายแพงกว่าถึงร้อยละ ๔๕.๑ หมายความว่าในประเทศที่เขามีประสิทธิภาพที่สุด ถ้าเขามีค่าใช้จ่ายเรื่องนี้ ๑๐๐ บาท ของเรา ๑๔๕ บาท นี่คือภาระที่คนไทย ๑๗ ล้านคนแบกรับอยู่จากปัญหาของการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ถามว่าความไม่เป็นธรรมนี่มันเกิดขึ้นจากอะไร แน่นอนครับ ผมคิดว่าเราไปโทษใครคนใดคนหนึ่งยาก แต่ว่าสิ่งที่ชัดเจนก็คือว่าภายใต้ระบบที่มีการให้สัมปทานที่ผ่านมานี่เราได้สร้างความไม่สมดุลในตลาดและความลักลั่นในกติกาการแข่งขันมากมาย ฉะนั้นธุรกิจในหลายส่วนที่เกี่ยวข้องกับโทรคมนาคมนั้นเห็นได้ชัดว่ามีการผูกขาด ท่านประธานจำที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านพูดเมื่อเช้าได้ไหมครับ ระบบเศรษฐกิจเสรีที่ดีเราต้องช่วยกันดูแลให้เกิดความเป็นธรรมระหว่างทุนใหญ่กับทุนเล็ก ----------

- ๑๑๕/๑

เรามีเครื่องมือคือกฎหมายเรื่องของการแข่งขันทางการค้าซึ่งพูดถึงส่วนแบ่งตลาด ท่านประธานครับ ในกรณีของโทรศัพท์เคลื่อนที่ เมื่อสักครู่ท่านเห็นตัวเลขรายละเอียดไปแล้ว บริษัทที่ใหญ่ที่สุดคือบริษัทเอไอเอสนั้นมีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ ๖๐ ที่จริงก็ไม่ถือว่าผูกขาดมากที่สุดในบรรดากิจการโทรคมนาคมต่าง ๆ ครับ ที่ผูกขาดมากที่สุดนั้นก็คือสื่อสารผ่านดาวเทียมเพราะบริษัทชินแซทเทิลไลท์มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๑๐๐ ครับ นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นปัญหาที่ทำให้เราต้องขบคิดกันมาตลอดว่า ทำอย่างไรเราถึงจะส่งเสริมให้เกิดการแข่งขัน ผมทราบดีเลยว่าตรงนี้แหละจะเป็นข้ออ้างที่ท่านรัฐมนตรีจะมาตอบว่าทำไมถึงพูดถึงเรื่องของการแปรสัญญาสัมปทาน แต่กระผมกราบเรียนนะครับว่า จริง ๆ แล้วปัญหาตรงนี้ถ้าดูจากอำนาจหน้าที่ของกระทรวงในปัจจุบันกับระยะเวลาที่เปลี่ยนผ่านนี่ยังไม่จำเป็นต้องไปถึงตรงนั้นหรอกครับ และเดี๋ยวพอไปถึงตรงนั้นผมจะกราบเรียนว่าแนวคิดของท่านมันก็ผิดเพี้ยนไปอย่างไร แต่ว่าท่านประธานครับ การที่จะกำกับดูแลแก้ไขปัญหาการผูกขาดที่สร้างภาระให้กับประชาชนและทำให้บริษัทหลายบริษัทนั้นมีผลตอบแทนการลงทุนสูงมาก ผิดเพี้ยนไปจากธุรกิจอื่น ๆ นั้นนี่ ท่านประธานจำได้ไหมครับเมื่อเช้านี้เราพูดถึงคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กฎหมายกิจการโทรคมนาคมต้องการให้ กทช. มาแสดงบทบาทนี้ โดยทำร่วมกับกลไกที่มีอยู่ในกฎหมายการแข่งขันทางการค้าครับ แปลกไหมครับท่านประธานครับ เวลาท่านรัฐมนตรีท่านมาตอบไปชี้แจงที่ไหนอย่างไรว่าท่านจำเป็นต้องใช้อำนาจในช่วงเปลี่ยนผ่านแทน กทช. นี่ท่านกลับไม่พูดถึงตรงนี้เลย เป็นเครื่องมือเป็นกลไกที่จะดูแลเรื่องนี้ตามอำนาจหน้าที่กติกาซึ่งมีปัญหาอยู่ในปัจจุบันโดยไม่ละเมิดเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและไม่ละเมิดอำนาจขององค์กรอิสระในอนาคต ท่านไม่ทำครับ เมื่อปี ๒๕๔๓ ที่รัฐบาลที่แล้วเริ่มต้นพยายามจะวางเกณฑ์สิ่งที่เราเรียกว่าอำนาจเหนือตลาด ๑ ใน ๓ นี่ครับ แล้วต่อมาก็ถูกยกเลิกไป จริงอยู่ตอนนั้นรายละเอียดอาจจะยังไม่ได้เจาะจงมาที่ธุรกิจภาคนี้ เพราะตอนนั้นกระบวนการของการสรรหา กทช. เริ่มต้นแล้วก็ดูจะดำเนินการไปได้ตามปกติครับ แต่หลังจากนั้นมา ๒ ปีกว่านี่ครับ รวมทั้ง ๙ เดือนที่ท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์อยู่ในตำแหน่งของท่าน และรัฐมนตรีอดิศัยนั่งอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ตลอดระยะเวลาของรัฐบาลชุดนี้ไม่มีการดำเนินการครับ ปี ๒๕๔๔ ไม่มีการประชุม ปี ๒๕๔๕ เพิ่งจะกำหนดสินค้าเพียง ๒ ตัว คณะกรรมาธิการของสภาเช่น คณะกรรมาธิการ

การคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมาธิการหลายคณะเสนอมาตลอดว่ามีปัญหาเยอะมากเรื่องของการเอาเปรียบผู้บริโภค เรื่องของการแข่งขันทางการค้า แต่กลับไม่มีความพยายาม ไม่เคยมีคำพูดของท่านรัฐมนตรีท่านนี้เลยนะครับ ที่บอกว่าจะให้กระทรวงพาณิชย์ใช้กลไกนี้ในระหว่างที่ กทช. ยังไม่เกิดขึ้นนี่มาแก้ปัญหานี้ครับ นโยบายทุกนโยบายที่พูดพูดอย่างเดียวว่าต้องให้ความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการเรื่องของสัญญา ถ้าจะเปิดเสรี ไม่เคยพูดถึงความเป็นธรรมที่ผู้ประกอบการรายย่อยหรือประชาชนหรือผู้บริโภคพึงจะได้รับครับ ผมถามท่านว่าท่านจะไปคิดเกณฑ์อำนาจเหนือตลาดที่พิสดารเท่าไรก็ตามนะครับ ผมไม่เชื่อหรอกครับว่าท่านไปคิดเกณฑ์มาแล้วนี่บริษัทที่มีสัดส่วนในตลาดร้อยละ ๑๐๐ หรือร้อยละ ๖๐ นี่จะพ้นเกณฑ์นั้นไปได้หรอกครับ ชัดเจนที่สุดคือการมีอำนาจเหนือตลาดตรงนี้ ถามว่าการมีอำนาจเหนือตลาดนี่ผิดไหม ไม่ผิดครับ ยังไม่ผิด แต่ถ้าเพียงท่านประกาศตรงนี้ละครับ ท่านก็จะเปิดโอกาสให้รัฐเข้าไปกำกับดูแลควบคุมพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะของการค้าที่ไม่เป็นธรรม ---------

ถามว่าที่ผ่านมามีพฤติกรรมซึ่งอาจจะเข้าข่ายไหม ผมก็ต้องตอบว่ามีครับ ผมไม่กล้าฟันธงหรอกว่าเข้าข่าย เพราะว่าอำนาจในการวินิจฉัยนี้ต้องมีการศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม และท่านประธานจำได้ไหมครับ ยุคหนึ่งสมัยหนึ่งก็มีการล็อกอีมี่ ยุคหนึ่งสมัยหนึ่งก็มีการล็อกซิมการ์ด ซึ่งหมายความว่าโทรศัพท์ที่จะซื้อนี่ไม่สามารถไปซื้อกันเหมือนกับในหลายประเทศครับ คือซื้อมาแล้วใช้กับเครือข่ายโครงข่ายของใครก็ได้ ทำให้เกิดการผูกขาดโดยปริยาย และทำให้บริษัทมีกำไรจากการขายตัวโทรศัพท์มือถือแพงกว่าหลายต่อหลายประเทศเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันมานาน ถ้าพูดถึงพฤติกรรมในลักษณะที่มีการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ลองมาดูในกติกา ซึ่งเมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปบ้างแล้วสิครับ ทำไมบางบริษัทใช้โครงข่ายของรัฐวิสาหกิจ ของรัฐได้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเรื่องของการเข้าไปใช้โครงข่ายนั้น แต่ทำไมบางบริษัทต้องจ่าย ๒๐๐ บาทต่อเลขหมายต่อเดือน อย่างนี้เป็นต้น และยังมีพฤติกรรมซึ่งอาจจะเข้าข่ายอีกหลายเรื่องครับ เช่น เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกบอกว่าบริษัทที่ใหญ่ที่สุดเดี๋ยวนี้ไม่ได้มีบริษัทเดียวมี ๒ บริษัท แล้วสามารถที่จะมาใช้วิธีการโรมมิ่งหรือเกาะสัญญาหรือใช้เครือข่ายของกันและกันได้ ท่านประธานทราบใช่ไหมครับว่าบริษัทที่ใหญ่ที่สุดนี่แหละก็เคยปฏิเสธไม่ให้บริษัทที่เป็นคู่แข่งน้องใหม่ซึ่งเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ใช้วิธีการเดียวกันกับเขา ท่านประธานทราบใช่ไหมครับว่าบางบริษัทมีวิธีการออกโปรโมชั่นที่บอกว่าถ้าโทรในเครือข่ายเดียวกันนี่เสียน้อยกว่าถ้าโทรข้ามเครือข่าย ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงยิ่งทำให้บริษัทซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดสามารถที่จะเติบโตได้มากขึ้น เขาทำได้ครับ เขาทำได้เพราะรัฐเป็นผู้ละเลย เดิมทีเราขยับออกกฎหมายใหม่ปฏิรูปตามแนวทางของรัฐธรรมนูญนี่ครับ ออกกฎหมายตามมาตรา ๔๐ ผลักดันกฎหมายกิจการโทรคมนาคมต้องการให้ กทช. เกิดขึ้นมาสะสางเรื่องเหล่านี้ เมื่อ กทช. ไม่เกิด ผมไม่เคยได้ยินท่านรัฐมนตรีประกาศเลยว่าจะมาทำเรื่องอย่างนี้ให้ชัดเจน นี่เห็นได้ชัดว่าท่านปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นซึ่งมีผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนโดยตรง และขณะเดียวกันครับ สิ่งที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่าได้มีการแก้สัญญาสัมปทานในรัฐบาลนี้ถึง ๒ ครั้ง ก็ล้วนแล้วแต่เป็นการลดการแบ่งรายได้เข้ารัฐหรือรัฐวิสาหกิจทั้งสิ้น ท่านรัฐมนตรีไม่สนใจเรื่องนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีไปสนใจว่าจะแก้ จะแปรสัญญาอย่างไรโดยอ้างเรื่องการเปิดเสรี ไม่ได้คิดถึงว่าจะเปิดเสรีอย่างไรให้เกิดประโยชน์กับประชาชน แต่อ้างการเปิดเสรีมาทำให้การแข่งขันนี่มันไม่เสรี ท่านทำอย่างไรครับ การแปร

สัญญาสัมปทานนี่มันเคยมีการพูดกันมาว่ามันจะต้องแปรเพราะอะไรอย่างไร ในอดีตนั้น คนที่ทำการวิจัยให้รัฐบาลคือสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาของประเทศไทยที่รู้จักกันในนาม ทีดีอาร์ไอ (TDRI) ----------

- ๑๑๗/๑

ทีดีอาร์ไอเสนอวิธีการแปรสัญญาหรือแก้สัญญาที่สอดคล้องกับเรื่องของการเปิดเสรีไว้ง่าย ๆ ครับว่า เวลาเปิดเสรีเฉพาะส่วนของผู้ที่ได้รับสัมปทานไปแล้วแค่ปรับรูปแบบความสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับการแข่งขัน แต่ไม่ใช่เรื่องที่จะไปเอื้อประโยชน์ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นหรือลดลง ผมกราบเรียนตรง ๆ เลยครับว่าเพราะเขายืนยันจุดยืนนี้แข็งขันมาตลอดและวิจัยเรื่องเหล่านี้มาอย่างต่อเนื่อง ที่ผมเข้าใจว่าทำให้ท่านนายกไม่พอใจสถาบันแห่งนี้อย่างมาก ที่จริงในอดีตไม่เคยมีการไปตำหนิสถาบันวิจัยอย่างนี้หรอกครับ แต่ว่าเขายืนยันจุดยืนจุดนี้เพราะต้องอธิบายครับว่าการจะเปิดเสรีโทรคมนาคมให้เป็นประโยชน์นั้นคือการทำให้ผู้แข่งขันรายใหม่เข้ามา เข้ามาและแข่งขันได้บนพื้นฐานที่เท่าเทียม ส่วนรายเก่าเขายังต้องรับภาระบางสิ่งบางอย่าง เพราะเขาต้องแลกกับสิทธิประโยชน์ที่เขาได้รับไปแล้วครับ สัญญาสัมปทานท่านประธานจะสังเกตนะครับว่าปีแรก ๆ เขาจะให้แบ่งรายได้เข้ารัฐน้อย แต่ช่วงหลังต้องจ่ายให้มาก เพราะมันเป็นการแลกเปลี่ยนกันครับว่าลงทุนสร้างโครงข่ายเครือข่ายส่วนหนึ่งไปแล้ว สร้างตลาดมีลูกค้าแล้วในช่วงหลังนะครับคือช่วงที่เก็บเกี่ยวตักตวงผลประโยชน์มากที่สุด ต้องแบ่งให้รัฐมากหน่อย เพราะคุณได้รับสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ ในการใช้ทรัพย์สินของรัฐไปมาก แต่รายใหม่เขาไม่มีนะครับเรื่องนี้ เขาจะไม่ได้สิทธิประโยชน์เหล่านี้เลยรายที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นที่ทีดีอาร์ไอเขาเสนอให้แปรสัญญาโดยไม่ต้องมีการไปชดเชยไปอะไรทั้งสิ้นนั้นเป็นหลักการที่ถูกต้อง แต่ว่าการแก้สัญญามันไปบังคับแก้ไม่ได้มันต้องอยู่บนพื้นฐานความสมัครใจ ผมก็ยอมรับว่าการแปรสัญญาตามแนวของทีดีอาร์ไอเอกชนเขาก็มีสิทธิที่จะไม่ยอมรับและไม่ยอมแก้ แต่ท่านประธานครับ ไปดูเถอะครับว่าจริง ๆ ทีดีอาร์ไอได้จัดลำดับเอาไว้ด้วยครับว่าสัญญาบางสัญญาถ้าแก้ก็จะช่วยการเปิดเสรี บางสัญญาเขาบอกว่าถึงไม่แก้ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเปิดเสรีต่อไป และกรณีของโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือนั้นเป็น ๑ ในกลุ่มที่ทีดีอาร์ไอบอกว่าเฉพาะผู้ประกอบการที่ประกอบการอยู่ในปัจจุบันไม่ต้องแก้สัญญาก็ได้ครับ เดินหน้าเปิดเสรีได้ไม่มีอะไรขัดและผมกราบเรียนท่านประธานด้วยว่าหลายคนพูดถึงองค์การการค้าโลก ผมก็กราบเรียนว่าที่ทำอยู่ทั้งหมดขณะนี้จะไม่มีอะไรขัดกับเงื่อนไขดับเบิ้ลยูทีโอองค์การการค้าโลกเลยที่เราไปผูกมัดไว้อีก ๓ ปี โทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรศัพท์มือถือไม่กระทบเลย ไม่แปรก็ได้ขอให้การแข่งขันปัจจุบันเป็นธรรมและส่งเสริมรายใหม่เข้ามา แต่การแปรสัญญาการแก้สัญญา

ที่รัฐบาลนี้เริ่มเข้ามาทำมันเปลี่ยนความคิดไปครับ คือรับมุมมองของผู้ประกอบการเอกชนเข้ามาเต็ม ๆ ครับ ที่จริงความพยายามครั้งแรกให้ความเป็นธรรมกับรัฐมนตรีท่านนี้เกิดขึ้นก่อนท่านครับ ท่านประธานอาจจะจำได้ว่าเมื่อประมาณปีกว่าครับ ก็มีข้อเสนอว่าอย่าแปรสัญญาตามแนวทางที่ดีอาร์ไอเลย มีสถาบันทรัพย์สินทางปัญญาของจุฬาเสนอมาบอกว่าแปรแบบใหม่ง่ายกว่า คือเสนอว่าบริษัทต่าง ๆ เลิกจ่ายส่วนแบ่งรายได้ให้กับรัฐเลยหลังจากเปิดเสรี คนคัดค้านเยอะมากครับ เพราะเห็นได้ชัดว่ากรอบสัญญาแบบนี้เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มทุนซึ่งเข้ามาผูกขาดและบังเอิญกลุ่มทุนนั้นก็เป็นคนที่มีอำนาจในบ้านในเมืองในปัจจุบัน มันง่ายเกินไป มันโจ่งแจ้งเกินไปครับ ในที่สุดรัฐบาลก็ถอยเรื่องนี้ครับ แต่ก็อุตส่าห์นะครับ พอถอยเรื่องนี้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมก็บอกว่าถ้าไม่อยากจะให้บริษัทจ่ายให้องค์การโทรศัพท์ไม่อยากจะจ่ายให้การสื่อสารซึ่งเป็นองค์กรของรัฐละก็ เอาไปจ่ายให้กระทรวงการคลังก็ได้ยังดูเป็นธรรมมากขึ้น ก็ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีท่านนี้ก็เอาคำพูดสั้น ๆ ตรงนี้แหละครับมาใช้อ้างนำมาสู่เรื่องของการเสนอว่าวิธีการแก้สัญญาคือการทำเป็นภาษีสรรพสามิตคนละเรื่องนะครับ ที่จริงถ้าหากจะมีการเปลี่ยนแปลงแยกเซ็ค ๒ ใบอย่างที่พูดกันนี่ครับ วิธีที่ถูกต้องก็คือว่าท่านแก้สัญญาครับว่าไม่ให้องค์การโทรศัพท์ก็ได้ แต่ว่าจ่ายให้กระทรวงการคลังแทน จบครับ

- ๑๑๘/๑

(นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับ ขอโทษครับ เชิญครับผู้ประท้วง

นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผม นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคไทยรักไทย นะครับ ผมขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายอยู่นะครับว่า อภิปรายซ้ำกับคนที่อภิปรายเมื่อก่อนแล้วก็ใช้เวลาวนเวียนในการอภิปรายอยู่นานแล้วครับ ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ผมวินิจฉัยนะครับ ท่านประธานสภา ท่านอุทัยได้จดประเด็นตั้งแต่คุณสาทิตย์จนกระทั่งมาถึงสุดท้ายที่ผมมาแทนคือคุณจุติ แล้วก็มาถึงท่านอภิสิทธิ์นี่ไม่ได้ซ้ำประเด็นกันเลย ผมจึงปล่อยให้อภิปรายอย่างนี้ ถ้าซ้ำประเด็นแล้วผมจะเตือนครับ เชิญอภิปรายต่อครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กรอบการแปรสัญญาที่ไปพูดถึงภาษีสรรพสามิต มีเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไปแล้วพูดว่ามันไปคล้องจองกับงานวิจัยที่มาจากประธานกรรมการบริหารของบริษัทเอกชน อันนี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญละครับ ผมกราบเรียนว่าที่ทำอย่างนี้ในที่สุดก็มีการเสนอว่าจะต้องทำเป็นกฎหมายเข้าสภา ใช้เหตุผลรองรับที่เป็นมุมมองของเอกชนทั้งสิ้น ในเรื่องของการที่จะเปลี่ยนแปลงว่าต่อไปนี้ให้เก็บภาษีสรรพสามิต แต่ที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านยังไม่ได้อธิบายต่อก็คือว่าเรื่องนี้จะมีผลอย่างไร แต่ก่อนจะไปถึงตรงนั้น ท่านประธานครับ ที่ผมกราบเรียนว่าท่านรัฐมนตรีไปทำในสิ่งที่ไม่น่าทำ ผมคิดว่าเรื่องนี้นอกจากท่านไม่ควรทำแล้ว ท่านทำโดยกล้าฝ่าฝืนหลักหลายอย่างเหลือเกิน ที่จริงเมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกหลายท่านประท้วงผู้อภิปรายก่อนผม บอกกฎหมายที่ออกมาเป็นงานของสภาไม่ใช่นะครับ เฉพาะฉบับที่เราพูดถึงอยู่นี้สภาไม่มีโอกาสแก้ไขครับ เพราะท่านเลือกไปออกเป็นพระราชกำหนด ถ้าท่านออกเป็นพระราชบัญญัติพวกเราได้พิจารณา ๓ วาระ พวกกระผมไม่มีสิทธิพูดเลยครับ แต่ที่กล่าวหาก็คือว่าเรื่องนี้ไปทำเป็นพระราชกำหนด พวกกระผมเข้าชื่อกันเสนอครับ เสนอว่ากระบวนการที่ตรามาเป็นพระราชกำหนดนี่มันขัดต่อรัฐธรรมนูญ วันนี้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยออกมาแล้วว่าไม่ขัด แต่ว่าคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่บอกว่าไม่ขัดท่านประธานครับ มันอยู่บนตรรกเหตุผลที่ท่านให้ไว้ในคำวินิจฉัยกลางนะครับ ผมไม่พูดถึง

เสียงข้างน้อย เพราะเสียงข้างน้อยเห็นตรงกับที่สมาชิกได้ยื่นเสนอไป แต่เสียงข้างมากที่บอกว่าไม่ขัดนี่ให้เหตุผลว่า รัฐบาลจะได้ใช้ดุลยพินิจว่าอะไรคือความจำเป็นในแง่ของความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเหตุผลเดียวที่รัฐบาลอ้างในการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่ว่า คำชี้แจงของรัฐบาลก็คือไปบอกว่ารัฐอยากจะมีรายได้เพิ่มขึ้นเร็วเข้าสู่งบประมาณสมดุลเร็วขึ้น แต่ว่าเงินที่ได้จากกิจการโทรคมนาคมมันไม่ได้เพิ่มขึ้นนะครับท่านประธาน เพราะรัฐบาลบอกเองว่าเงินที่เก็บจากโทรคมนาคมทั้งหมดเอาไปหักลดออกจากค่าสัมปทานได้ ค่าสัมปทานจ่ายค่าองค์กรของรัฐแล้วดูประวัติย้อนหลังไปเถอะครับ เงินเหล่านี้เข้ามาสู่ระบบงบประมาณในที่สุดทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมถึงเคยพูดครับว่าที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าไม่ขัดในการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ เพราะท่านให้เกียรติรัฐบาลในการใช้ดุลยพินิจว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจคืออะไร และรัฐบาลสรุปได้ว่าบอกว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทยวันนี้แขวนอยู่กับการเก็บภาษีสรรพสามิตจากอาบ อบ นวด ไนท์คลับ ดิสโกเธค และสนามกอล์ฟ ซึ่งสวนทางโดยสิ้นเชิงกับสิ่งที่รัฐบาลพูดกับประชาชนว่า เศรษฐกิจและรายได้จากภาษีอากรนั้นเพิ่มขึ้นอย่างไร วันที่วุฒิสภาพิจารณาเรื่องนี้ผมยังชอบใจคำพูดของท่าน ส.ว. ท่านหนึ่ง ท่านบอกว่าที่สุดรัฐบาลจะทำเรื่องนี้ต้องไปอาศัยชายคาของอาบ อบ นวด กับสถานเสี่ยงโชค ซึ่งวันที่ ส.ว. ท่านพูดนั้นไม่มี ส.ว. ท่านใดประท้วง

(นายอดิศร เพียงเกษ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับ คุณอดิศรประท้วงครับ เชิญครับท่านอดิศรครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ ผมจะไม่ใช่การประท้วง แต่ว่าฟังผู้อภิปรายแล้วเดี๋ยวนี้คล้าย ๆ จะวิจารณ์พระราชกำหนด ซึ่งสภาแห่งนี้ได้อนุมัติและวุฒิสภาอนุมัติไปแล้ว เมื่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมผูกพันทุกองค์กร ท่านเชื่อมั่นระบบรัฐสภา ผมว่าอย่านำเรื่องนี้มาอภิปรายเลยครับ มันเป็นไปตามขั้นตอนรัฐธรรมนูญครับ เห็นใจครับ ในสมัยท่านเป็นรัฐบาลก็ออกตั้ง ๙๐ ฉบับแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญอภิปรายต่อครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานจะเห็นว่าผมไม่ได้ไปวิจารณ์ศาลรัฐธรรมนูญครับ ผมวิจารณ์คนที่ไปชี้แจงศาลรัฐธรรมนูญก็คือคนของท่านครับ เพราะศาลก็เชื่อจากข้อมูลนั้นและผมดูจากคำวินิจฉัยของศาล

(นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับ ขอโทษนะครับ มีคุณจิรพันธ์ลุกขึ้นประท้วงอีก เชิญครับ

นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นะครับท่านอภิปรายใช้คำพูดว่ารัฐบาลชุดนี้อาศัยซายคาอาบอบนวด สถานอาบอบนวดนะครับ ผมคิดว่าเป็นคำพูดที่ไม่เหมาะสมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญนั่งได้ครับ ท่านคงจะไม่ได้ฟังประเด็นที่กล่าวนำ ท่านบอกว่าอยากจะอาศัยคำที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้พูดคำลักษณะเช่นนี้ เป็นการเล่ามาให้ฟังนะครับ ท่านไม่ได้กล่าวคำนั้นครับ เชิญครับ

(นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวก่อนนะครับ ยังมีผู้ประท้วงอีกครับ เชิญครับ คุณสุภรณ์ครับ เชิญครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธาน ท่านประธานครับ ที่ท่าน ส.ส. จิรพันธ์ ได้ประท้วงนั้นถูกต้องแล้วครับ ท่านบอกมาสิครับว่าท่านผู้อภิปรายนั้น ส.ว. ท่านใดเป็นคนกล่าวอย่างนี้ ชื่อนายอะไร ไม่ใช่ไปอ้างว่า ส.ว. ท่านหนึ่ง ๆ ผมว่าอย่าไปอ้างถึง ส.ว. เลย ท่านอาจจะเป็นคนสร้างเรื่องแต่งเรื่องขึ้นพูดกันไปเองก็เป็นไปได้ ดังนั้นท่านประธานต้องวินิจฉัยครับว่าใครเป็นคนพูด ถ้าท่านมาเอ่ยถึงชื่อ ส.ว. ได้เดี๋ยวเราสอบถามจาก ส.ว. ท่านนั้นได้ แต่ถ้าเกิด ส.ว. ท่านนั้นไม่ได้พูด ท่านต้องรับผิดชอบคำพูดของท่านและท่านต้องถอนคำพูดครับ

(นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านพินิจประท้วงอะไรเชิญครับ

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พินิจ จันทร์สมบูรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ท่านประธาน ผมประท้วงที่ว่าผู้อภิปรายกำลังเสียดสี แต่ด้วยความเคารพที่ประชาชนได้เขียนจดหมายมาว่าขอให้ผู้อภิปราย อภิปรายเสร็จแล้ว ผมจึงประท้วง แล้วตอนนั้นถึงประท้วงตามคำสั่งท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านสุภรณ์ครับ เราก็อยู่กันในสภานี้เราคงจะเห็นว่าบางครั้งการลุกขึ้นอภิปรายก็จากหนังสือพิมพ์ จากแหล่งข่าวจากอะไรนี่ซึ่งในข้อบังคับเขาก็ไม่อนุญาตที่จะให้เอ่ยชื่อบุคคลอื่นอยู่แล้ว แล้วตรงนี้ก็ไม่ทำให้เสียหายครับ เขาเพียงแต่บอกว่า ส.ว. ได้พูดตรงประเด็นนี้ขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าคงไม่ผิดข้อบังคับนะครับ คุณสุภรณ์ครับ ผมวินิจฉัยแล้วพอแล้วครับ เชิญต่อครับคุณอภิสิทธิ์ ใกล้จบแล้วนะครับคุณสุภรณ์ เพราะเดี๋ยวเรายังมีรัฐมนตรีที่จะถูกอภิปรายเราอยากจะให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้คือเสร็จ ๒ วัน ถ้าประท้วงกันไม่เสร็จนะครับ แล้วผมก็วินิจฉัยแล้ว ผมไม่อนุญาตครับ ผมขอความกรุณาเถอะครับคุณสุภรณ์ครับ เชิญครับคุณอภิสิทธิ์

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ ชนิกา ๑๑๙/๓

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ นอกจากคำชี้แจงเรื่องความมั่นคงทางเศรษฐกิจแล้ว คำชี้แจงของรัฐบาลต่อศาลรัฐธรรมนูญเขียนต่อไปด้วยว่าร่างพระราชกำหนดที่ออกมาไม่มีข้อความใดโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายที่แสดงว่าจะนำไปสู่การแปรสัญญาสัมปทาน กล้าหาญมากนะครับชี้แจงอย่างนี้ หรือมิฉะนั้นก็ต้องเป็นความกล้าหาญของท่านรัฐมนตรีท่านนี้ละครับที่หลังจากพระราชกำหนดออกนี่เสนอคณะรัฐมนตรีให้มีมติเกี่ยวกับแนวทางของการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตครับ เพราะว่าแนวทางที่ท่านไปเสนอนั้นท่านไปเสนอว่าภาษีสรรพสามิตที่ผู้ประกอบการเอกชนจะต้องเสียนี่สามารถมาหักออกจากรายได้ที่ต้องนำส่งรัฐวิสาหกิจ ที่ผมบอกว่ากล้าก็คือว่า ไปยืนยันกับศาลว่าไม่มีการแปรสัญญา คือไม่มีการแก้สัญญานะครับ ผมถามว่าถ้าไม่แก้สัญญานี่ท่านปฏิบัติได้ไหมครับ ท่านเอาอำนาจอะไรไม่ให้กระทรวงการคลังเก็บภาษีสรรพสามิตเช่นเดียวกับภาษีสรรพสามิตกรณีอื่น ๆ และท่านเอาอำนาจอะไรไปบังคับองค์การโทรศัพท์และการสื่อสารไม่ให้เก็บค่าสัมปทานตามสัญญาครับ มติคณะรัฐมนตรีที่ออกมาตามคำเสนอของรัฐมนตรีท่านนี้จะปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อมีการไปแก้สัญญาสัมปทานเท่านั้นครับ ผมเรียนท่านประธานเรื่องนี้เพื่อที่จะชี้ให้เห็นอีกเช่นกันละครับว่าสัญญาที่แก้ไป ๒ ครั้งในรัฐบาลนี้ เอกชนได้ประโยชน์ รัฐเสียประโยชน์ ท่านไม่คิดจะแก้ ----------

- ๑๒๐/๑

แต่อาศัยมติคณะรัฐมนตรีไปบีบให้มีการแก้สัญญาเพื่อช่วยเอกชนเพิ่มขึ้นอีก ทำทำไมครับ ท่านประธานครับ เมื่อพระราชกำหนดฉบับนี้ตราเป็นพระราชกำหนด ผมได้เคยกราบเรียนท่านประธานอยู่เหมือนกันครับ มันเลยสร้างประเด็นปัญหาขึ้นมาอีกว่า หลักของเรื่องนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ คือไม่ใช่ว่าการตราเป็นพระราชกำหนดขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่อันนั้นศาลวินิจฉัยแล้วครับ แต่ตัวภาษีสรรพสามิตขัดกับหลักของรัฐธรรมนูญหรือไม่ นี่ก็เป็นการกล้าทำ หรือกล้าฝืนหลักอีกเรื่องหนึ่ง ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าเรื่องนี้นักวิชาการเคยเข้าชื่อกันเป็นหลายร้อยคน และสมาชิกวุฒิสภาขณะนี้เข้าชื่อยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความนั้นมีจำนวนเกินครึ่งหนึ่งของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด เกินครึ่งครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็ไม่ใช่ประเด็นเหลวไหลครับ ผมก็เคยกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมมีความรู้สึกว่ามันขัดกับเจตนารมณ์มาตรา ๔๐ เพราะอะไรที่เป็นทรัพยากรสาธารณะ รัฐธรรมนูญบอกส่งเสริมให้ประชาชนใช้นั้นก็ไม่พึงไปเก็บภาษีสรรพสามิต เดิมทีท่านรัฐมนตรีก็ไปอ้างชี้แจงว่าเดี๋ยวนี้ภาษีสรรพสามิตเขามีปรัชญาใหม่ ตอนหลังก็เข้าใจว่าคงจะยอมรับล่ะครับว่าไม่ใช่ปรัชญาใหม่นะครับ กรณีที่มีน่ะเป็นข้อยกเว้น ข้อยกเว้นซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นใหม่ เพราะบางกรณีเกิดขึ้นมาเป็นร้อยปีแล้ว

ประการที่ ๒ ก็คือว่า พอท่านรัฐมนตรีอธิบายว่าเอาพระราชกำหนดนี้มาให้บริษัทที่ได้รับสัมปทานจ่ายให้กระทรวงการคลังส่วนหนึ่ง และตอนหลังอธิบายชัดเจนด้วยนะครับว่าเป็นลักษณะของค่าธรรมเนียมหรือค่ากำกับดูแล นี่ก็ชัดเลยครับว่ารัฐบาลกำลังดึงอำนาจของ กทช. ส่วนหนึ่งให้มาอยู่ที่ฝ่ายบริหาร เพราะภาษีสรรพสามิตนั้นตามกฎหมายที่ท่านออกไป ท่านเก็บได้ตั้งแต่ร้อยละ ๐ ถึงร้อยละ ๕๐ เปลี่ยนแปลงขึ้นลงได้ในอนาคตครับ ซึ่งจะไปกระทบกับวิธีการที่ กทช. จะต้องมาทำงานในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้บริการรายใหม่ เพราะท่านไปกำหนดเสียแล้วว่าระดับของค่าธรรมเนียม ค่ากำกับมันเป็นอย่างนี้ก็ไปกระทบกับดุลยพินิจของ กทช. ในการเก็บค่าธรรมเนียมรายใหม่ นี่ก็กระทบหลักในเรื่องของอำนาจการบริหาร

ประการที่ ๓ ซึ่งเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกันก็คือว่า กทช. นั้นตามกฎหมายองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ จะเก็บเงินจากผู้ประกอบการต่าง ๆ มาดูแลเรื่องของการขยายเครือข่าย ท่านรัฐมนตรีซึ่งไม่รู้ว่าใช้ตำราเดียวกัน หรือใช้ตำราของวิทยานิพนธ์ วปอ.

ก็บอกเงินนี้จะเก็บมาเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ก็จะไปซ้อนกับเรื่องของกองทุน ของ พ.ร.บ. จัดสรรคลื่นความถี่ และต้องเรียนท่านประธานนะครับ ไม่ตรงกับท่านนายกเมื่อวานครับ ที่บอกว่าจะเอาเงินนี้ไปใช้หนี้กองทุนฟื้นฟู คำชี้แจงทั้งหลายที่กล้าฝืนหลักของกฎหมายทั้งหมด นี่มันเป็นตัวบ่งบอกว่าที่จริงไม่ใช่ ที่จริงทั้งหมดไม่ใช่ เพราะทั้งหมดที่ทำนี่ครับท่านประธานครับ มันไม่ใช่ไม่แก้ไขปัญหาการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในปัจจุบันเท่านั้น มันกำลังจะทำให้การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมนี้ดำรงต่อไปในอนาคต ถามว่าทำไม ประการแรก ภาษีนั้นจัดเก็บกับทุกราย เพราะฉะนั้นใครที่จะมาประกอบการแข่งขันกับผู้ประกอบการในปัจจุบันต้องจ่ายภาษีตัวนี้ด้วย

- ๑๒๑/๑

ท่านก็บอกว่าก็จ่ายเท่ากันแปลว่าเป็นธรรม ไม่ใช่ครับ เพราะที่ผมกราบเรียนท่านประธานแล้ว ภาษีที่ผู้ประกอบการปัจจุบันเขาจ่ายอยู่ มันเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงแลกเปลี่ยนกับสิทธิประโยชน์ที่เขาได้รับมาแล้ว แต่รายใหม่ไม่เคยได้รับสิทธิตัวนี้ และถ้าเดินหน้าตามมติ ครม. ที่ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ได้เสนอไป รายเก่าเอาภาษีนี้ไปหักจากค่าสัมปทานได้ รายใหม่ไปหักจากไหนครับ นอกจากผลประกอบการของตัวเอง

ประการที่ ๒ เรื่องค่าธรรมเนียมก็จะเป็นภาระของรายใหม่ที่จะต้องจ่ายให้ กทช. อยู่แล้ว ยังต้องมาเสียภาษีสรรพสามิตให้กับกระทรวงการคลังอีก ในขณะที่ กทช. ไม่สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ประกอบการปัจจุบันซึ่งได้รับการคุ้มครองโดยบทเฉพาะกาล นี่ก็เป็นการทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาสู่ตลาดด้วยความยากลำบากท่านประธานครับ วันก่อนพอมีสมาชิกในสภาอภิปรายเรื่องนี้ รัฐมนตรีในรัฐบาลนี้ก็บอกอย่าไปห่วงเลยรายใหม่ มีแต่ต่างชาติเท่านั้น ผมก็ไม่ทราบครับว่าจริง ๆ รายใหม่จะเป็นคนไทยหรือต่างชาติ ผมรู้แต่ว่ารัฐบาลนี้ออกกฎหมายเองว่าใครจะมาประกอบกิจการนี้ต่างชาติถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ แล้วก็รายปัจจุบันที่ท่านบอกคนไทย ๆ ก็มีต่างชาติถือหุ้น และผมก็ไม่ทราบว่าหมายความว่าท่านกำลังจะเตรียมแปรรูปรัฐวิสาหกิจ คือขาย ทศท. และ กสท. ให้ต่างชาติหรือเปล่า เพราะ ๒ บริษัทนี้ก็เป็นบริษัทซึ่งสามารถมาเป็นคู่แข่งได้ในอนาคต แต่วันนี้ท่านก็ปัดแข้งปัดขาเขาเรียบร้อยแล้ว อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปว่ามูลค่าบริษัทเขา มูลค่าหุ้นเขาลดลงไปถึง ๑๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมกราบเรียนว่าถ้าผมจะพูดอย่างนี้แล้วท่านรัฐมนตรีบอกว่ามันเป็นเรื่องกล่าวหากันลอย ๆ เป็นเรื่องของอนาคต ผมก็บอกว่ามันก็มีหลักทางเศรษฐศาสตร์ที่พิจารณาได้เหมือนกัน หลักเศรษฐศาสตร์ที่ว่าก็คือว่าเราลองเชื่อนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้ไหมครับ เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปว่า มูลค่าหุ้นเพิ่มขึ้นมา ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท เอาล่ะ นั่นเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ที่ผมกล้าบอกว่าหลักเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญที่ใช้วิเคราะห์ในตลาดหลักทรัพย์ก็คือว่า เวลามีข่าวคราวที่เปลี่ยนแปลง แนวโน้มของการประกอบกิจการของบริษัทใดก็ตาม ราคาหุ้นจะตอบรับทันที ผมกราบเรียนว่าวันที่รัฐบาลมีมติเรื่องนี้นะครับ วันเดียว หุ้นของบริษัทที่มีส่วนแบ่งการตลาดสูงที่สุดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๕ ไม่ใช่เรื่องง่ายนะครับที่หุ้นตัวหนึ่งจะเพิ่มขึ้นวันเดียวร้อยละ ๓.๕ แต่เกิดขึ้นแล้ว เพราะมองเห็นเลยครับว่าธุรกิจในอนาคต

สดใสแน่นอน ภายใต้กติกาที่ไม่เป็นธรรมในปัจจุบันและจะยิ่งไม่เป็นธรรมมากยิ่งขึ้นในอนาคต กำไรที่เพิ่มขึ้นแน่นอนก็มาจากการแบกภาระ จากการที่เราไม่มีการแข่งขันเสรีในอนาคตซึ่งประชาชนจะต้องเป็นคนแบก ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าที่ผมไม่ไว้วางใจท่านเพราะว่าสิ่งที่ท่านกำลังจะคิด กำลังจะทำต่อไป ล้วนแล้วแต่ไปในทิศทางนี้ทั้งสิ้น ที่ท่านไปหารือกฤษฎีกาว่าระหว่างที่ไม่มี กทช. รัฐบาล กระทรวงของท่านจะทำอะไรได้บ้าง วันก่อนท่านมาพูดเหมือนกับเสียใจนะครับว่าทำได้ไม่ครบทุกเรื่องหรอก เพราะว่ากฤษฎีกาตีความมาเรียบร้อยว่าทำไม่ได้ในบางเรื่อง ท่านประธานครับ ที่ทำไม่ได้สมใจท่านที่สุดเลยครับ คือการออกใบอนุญาตใหม่กับการจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ เพราะเป็นการเพิ่มการแข่งขัน แต่จากนี้ไปที่ท่านเคยให้สัมภาษณ์ ที่ท่านได้พูดว่าท่านกำลังจะไปดูเรื่องอื่นเพิ่มเติม เรื่องการจ่ายค่าเชื่อมต่อโครงข่ายนั้น งานวิจัยต่าง ๆ ก็บ่งบอกครับว่าคนที่เหมาะสมที่จะทำงานนี้ควรจะเป็น กทช. และถ้ารีบทำแบบผิดขั้นผิดตอนจะยิ่งสร้างความได้เปรียบให้แก่ผู้ประกอบการในปัจจุบัน โดยเฉพาะผู้ประกอบการในเรื่องของโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือ ----------

ท่านประธานครับสิ่งนี้ละครับคือปัญหาที่เกิดขึ้น การทุจริตเชิงนโยบายที่เราพูดกันที่มันบอกว่าอันตรายนี่มันไม่ได้หยุดเพียงเท่านี้นะครับ เมื่อสักครู่คุณจุติใช้คำพูดซึ่งอาจจะไปบาดใจเหมือนกับว่าการทำนโยบายนี่ ทำเองและก็เอื้อประโยชน์ให้พวกพ้องตัวเอง แต่วันนี้สิ่งที่น่ากลัวมากกว่าผมต้องย้อนกลับไปตอนต้นที่ผมได้กราบเรียนอภิปรายก็คือว่า ที่รัฐธรรมนูญเขาต้องการให้เกิดการแข่งขันเสรีและเป็นธรรม เพราะเขาไม่ต้องการให้การเมืองถูกครอบงำครับ วันนี้รัฐบาลประกาศนโยบายปราบปรามผู้มีอิทธิพล ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นนโยบายที่ดีมาก และจำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย และผมยอมรับว่าในอดีตครับ ในอดีตมันมีงานวิจัยของอาจารย์หลายสถาบันครับที่เขาบอกว่าธุรกิจนอกกฎหมายที่เป็นผู้มีอิทธิพลมีส่วนหล่อเลี้ยงระบบการเมืองและความไม่ถูกต้องทางการเมือง จะเป็นบ่อนการพนัน จะเป็นหวย จะเป็นอะไรก็แล้วแต่ ถ้าจะจัดระเบียบ ถ้าจะปราบปรามผมสนับสนุนครับ แต่ท่านประธานครับอย่าสร้างผู้มีอิทธิพลที่จะมาครอบงำการเมืองกลุ่มใหม่ขึ้นมา เอาเงินมาสร้างอำนาจ เอาอำนาจมาสร้างเงินเพื่อกลับไปสร้างอำนาจต่อ ผมถึงกราบเรียนว่าการดำเนินการของท่านซึ่งไม่มีความคิดที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่จะสร้างการแข่งขันโดยเสรี มันไม่ใช่ปัญหาเรื่องของประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจหรือผลประโยชน์ทางธุรกิจเท่านั้นครับ มันจะส่งผลกระทบต่อการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยต่อไปด้วย ผมไว้วางใจท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ต่อไปไม่ได้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญครับ

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงค้างไว้ท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผม ส.ส. พินิจ จันทร์สมบูรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ด้วยความเคารพท่านประธาน ซึ่งได้บอกว่าประชาชนขอให้ผู้อภิปรายนั้นได้อภิปรายเสร็จแล้วค่อยประท้วง ผมนำเรียนท่านประธานในประเด็นแรกที่ต้องขออภิปราย คือขอประท้วงในข้อ ๖๑ เรื่องว่าเสียดสี ที่ผมทนฟังมา ด้วยความเคารพ ท่านประธานสภาที่เคารพ

ในความจำเป็นอย่างยิ่งยวดในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญได้ตัดสินอะไรหรือว่าชี้แจงไปแล้ว ทุกหน่วยงานอิสระนั้นต้องยอมรับ แม้สภาแห่งนี้จะร่างกฎหมายไป สภาแห่งนี้ก็ดำเนินวิธีการเพื่อประโยชน์ของประชาชนทั้งสิ้น ใครก็ตามที่เป็นประชาชนคนไทยก็คือประโยชน์ที่ต้องได้รับจากสภาแห่งนี้ในเรื่องที่ ๑ ในประเด็นแรก ในเรื่องที่เสียดสีและก็ใส่ร้ายนั้น ขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า อ้ายคำว่า ผูกขาด หรือว่ากองทุน หรือว่านายทุนผูกขาดอำนาจรัฐ ผมกราบเรียนว่า ผมดีใจครับ ถ้าคนไทยนั้นร่ำรวย ร่ำรวยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และสิ่งที่สำคัญก็คือว่าจังหวะโชคของธรรมชาติเอื้อหนุนให้คนไทยนั้นร่ำรวยขึ้นมา แล้วฝีมือและความสามารถในการบริหารยุคโลกาภิวัตน์ที่จะบริหารโทรศัพท์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เดี๋ยวผมจะให้ท่านพินิจประท้วงให้เสร็จก่อน กำลังจะเตือนครับว่าไม่ใช่เป็นการอภิปราย เป็นการประท้วง กำลังจะเตือนอยู่แล้วครับ ท่านเห็นผมตะกี้กำลังจะเตือนอยู่แล้วครับท่านพินิจครับ ผมพอจะวินิจฉัยได้แล้วครับ เพราะว่าท่านประท้วงผมในฐานะประธานควบคุมที่ประชุมว่าข้อ ๖๑ ว่าห้ามไม่ให้มีการอภิปรายในลักษณะเสียดสีนะครับ เพราะฉะนั้นผมเองก็คงจะควบคุมการประชุมจะไม่ให้เกิดการเสียดสีเกิดขึ้นครับ พอจะวินิจฉัยได้แล้วครับไม่อย่างนั้นจะเป็นการอภิปรายไปครับ

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ต้องให้ผมพูดเพราะว่าผมขออนุญาตท่านประธานแล้วว่าคำว่า ใส่ร้ายหรือเสียดสี มันแก้ไม่ทันฉับพลันครับที่ต้องพูดอย่างนี้ผมอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพว่า คนที่ลงทุนเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองแล้วเขาเสียสละและทำงาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านพินิจครับ เชิญท่านนั่งลงก่อนครับ คือพอจะวินิจฉัยได้ว่าการพูดจาเสียดสีใส่ร้าย ผู้ที่ทำหน้าที่ประธานก็คงจะควบคุม ถ้าตอนใดที่ละเลยไป ที่ฟังไม่ทันไป ท่านจะประท้วงขณะนั้น ผมเองในขณะที่ทำหน้าที่ประธานก็ยินดีให้ท่านประท้วง เพราะฉะนั้นการประท้วงก็คงจะบอกประธานว่าผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ที่ใส่ร้ายเสียดสีตรงไหนแล้วก็จะวินิจฉัย ถ้าหากว่าเป็นการใส่ร้ายเสียดสีตามที่ท่านประท้วงก็จะให้ถอนและให้เปลี่ยนคำพูด เพราะฉะนั้นคงจะต้องวินิจฉัยเป็นกรณีไปครับ ท่านสนั่นครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอประท้วงท่านประธานนะครับ ที่ท่านประธานไม่ได้ควบคุมการประชุมอย่างจริงจังให้เป็นไปตามข้อบังคับ ปล่อยให้เพื่อนสมาชิกใช้สิทธิประท้วงแต่ขึ้นมาอภิปรายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่อภิปรายของฝ่ายค้าน ซึ่งเป็นการอภิปรายอยู่ในประเด็นที่เป็นประเด็นสำคัญของญัตติ และก็เป็นไปตามข้อบังคับทุกประการ และท่านประธานปล่อยให้ท่านสมาชิกได้ลุกขึ้นมาใช้สิทธิประท้วงแต่เป็นการอภิปราย ถึงแม้ว่าท่านประธานได้ตักเตือนไปแล้วก็ตาม แต่ผมไม่อยากจะให้ท่านประธานเปิดโอกาสให้สมาชิกฝ่ายรัฐบาลใช้สิทธิประท้วงในลักษณะนี้เพื่อที่จะมาทำลายเวลาของสภา ซึ่งเป็นเวลาที่พวกเราพยายามใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการตรวจสอบควบคุมการทำงานของรัฐบาล ให้เป็นมิติใหม่ในการทำงานของรัฐสภา เหมือนที่ทั้งฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลได้พูดต่อสาธารณชน อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : พอสมควรแล้วครับ ท่านวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานพยายามดูข้อบังคับ ข้อ ๑๕๗ นะครับ ถ้าเพื่อนสมาชิกที่พยายามลุกขึ้นประท้วงและชี้แจงแทนรัฐบาลไม่มีสิทธิทำครับ การชี้แจงในที่ประชุมนี้ผู้มีสิทธิชี้แจงได้มี ๒ ท่านเท่านั้นครับ ก็คือนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีครับ

ส่วนเพื่อนสมาชิกข้างล่างจะชี้แจงข้ออภิปรายไม่ไว้วางใจนี่ไม่ได้ครับ ท่านต้องคุมตรงนี้ให้แม่นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ยังมีอีก ๑ ท่านครับ เชิญครับ กำนันครับ

นายทองดี มนิสสาร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทองดี มนิสสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ขอประท้วงท่านประธานและผู้อภิปรายว่าการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๑๖๕ และมาตรา ๑๖๖ ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคลนะครับ คำสองคำก็รัฐบาล คำสองคำก็ทุจริตเชิงนโยบาย คอรัปชั่น ตรงนี้ไม่ได้ยื่นญัตติไว้จะอภิปรายรวมไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็อยู่ในข้อบังคับด้วย อย่าว่าแต่ฝ่ายรัฐบาลตุกติกเวลานะครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณครับ ผมขอวินิจฉัยนิดหนึ่งครับ ท่านสนั่นกับท่านวิทยาประท้วงประธานผู้ทำหน้าที่ควบคุมการประชุมว่าได้ปล่อยปละละเลยให้ท่านพินิจใช้สิทธิตรงนี้ในการประท้วงและอภิปราย ซึ่งก่อนที่ท่านจะประท้วงผมนี่ท่านต้องให้โอกาสผมนิดหนึ่งว่าเพราะท่านก็สังเกตเห็นแล้วว่าผมจะเริ่มควบคุม จะเริ่มเตือนแล้ว คืออย่างไรก็ตามต้องฟังต้องให้โอกาสผู้ประท้วงได้อธิบายนิดหนึ่ง แต่พออธิบายในลักษณะเป็นเชิงอภิปรายผมก็จะทักท้วง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมไม่ได้ทำอะไรผิดหรอกครับ ก็ยังควบคุม ทำหน้าที่ควบคุมการประชุมอยู่ เพราะฉะนั้นผมขอวินิจฉัยว่าผมไม่ได้ทำอะไรผิด ยังควบคุมการประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๘ จบแล้วครับท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ด้วยความเคารพครับ เมื่อกี้นี้ท่านประธานได้ฟังไหมครับว่าประชาชนเขียนจดหมายมา ผมนี่จะประท้วงอยู่ แต่ท่านประธานสมศักดิ์ก็บอกว่าประชาชนขอให้ท่านผู้อภิปราย อภิปรายจบก่อน ผมก็จึงประท้วง มิฉะนั้นผมไม่ประท้วงครับ ไม่อย่างนั้นผมก็ประท้วงระหว่างนั้นเลยสิครับ เพราะเหตุผลว่าเพื่อประโยชน์ของชาติเช่นเดียวกัน ที่ผมบอกไม่อยากให้บุคคลภายนอกเสียหายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านพินิจครับ คือการประท้วงก็คงจะต้องบอกข้อบังคับ ข้อ ๖๑ เสร็จแล้วเสียดสีใส่ร้ายตรงไหน ตรงนั้นก็ต้องปล่อยให้เป็นหน้าที่ของประธานเป็นผู้วินิจฉัย แต่ลักษณะเป็นการอภิปรายก็คงอนุญาตไม่ได้ครับ ขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีตอบชี้แจงครับ

-๑๒๔/๑

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ ชัญญาภัค ๑๒๔/๑

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต้องกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความสนใจในเรื่องกิจการของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และได้กรุณาติดตามเรื่องราวต่าง ๆ ในการที่ดำเนินงานช่วง ๗ - ๘ เดือนที่ผ่านมานะครับ ผมเองคิดว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นกระบวนการที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นกระบวนการที่ควรส่งเสริมเพื่อให้มีการตรวจสอบภารกิจ หน้าที่ วิสัยทัศน์ของผู้ที่ทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผมคิดว่าเมื่อมีภารกิจที่ศักดิ์สิทธิ์ กระบวนการต่าง ๆ ก็ควรจะมีเกียรติและศักดิ์สิทธิ์ตามภารกิจไปด้วย ผมเองเข้าใจครับว่าหลาย ๆ ท่านเองก็พยายามจะใช้ถ้อยคำที่อาจจะดูรุนแรงไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา แต่ผมเองก็อยากจะได้ค่อย ๆ อธิบาย และค่อย ๆ ชี้แจงเรื่องราวเกี่ยวกับด้านกิจการโทรคมนาคมซึ่งเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนอย่างมาก และพี่น้องประชาชนเองก็น่าจะได้รับโอกาสในแง่ของการได้ทำความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ ผมเองคิดว่ามีประเด็นที่ได้มีการพูดคุยซักถามมากมายหลายประเด็น บางประเด็นก็จะเป็นประเด็นปลีกย่อย แต่บางประเด็นก็จะเป็นประเด็นใหญ่ ผมคิดว่าประเด็นที่มีการพูดถึงกันในผู้อภิปรายหลาย ๆ ท่านในประเด็นที่เป็นหลักการมีอยู่ ๓ ประเด็นใหญ่ ๆ นะครับ

ประเด็นแรกก็คือ ประเด็นว่าภารกิจของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในช่วงที่ผ่านมาได้เอื้อประโยชน์ให้กับเอกชนบางกลุ่ม

ในประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ภารกิจในช่วงที่ผ่านมาได้ละเมิดล่วงลุอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ก็คือ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และ

ในประเด็นที่ ๓ ก็คือว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่มีความจริงใจในการที่จะทำให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและเสรี มีการกีดกันรายใหม่ที่จะเข้าสู่ตลาดนะครับ

ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้คงเป็นประเด็นในเชิงหลักการซึ่งคงจะต้องค่อย ๆ อธิบายทำความเข้าใจเพื่อที่จะให้ทุก ๆ ท่านได้มีโอกาสที่จะได้ติดตามนะครับ ผมเองคงอยากจะเริ่มต้นจากคำถามที่ว่า ทุกวันนี้กิจการทางด้านโทรคมนาคมเราพึงพอใจแล้วหรือยัง เราคิดว่าโทรศัพท์

ทั้งโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย ได้รับบริการที่เป็นที่พึงพอใจจนกระทั่งรู้สึกว่าไม่จำเป็นจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรแล้วหรือยัง จากประสบการณ์ที่ผมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนพูดคุยกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แม้แต่ในที่ประชุมของคณะกรรมาธิการทางด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม ที่มีท่านนิรันดร์ นาเมืองรักษ์ ขออภัยที่ต้องเอ่ยนาม เป็นประธานคณะกรรมาธิการ ก็ได้รับในแง่ของข้อร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนผ่านทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า ทุกวันนี้ปัญหาเรื่องการติดต่อสื่อสารทางด้านโทรศัพท์ โดยเฉพาะโทรศัพท์สาธารณะในหมู่บ้าน ซึ่งพี่น้องประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นที่ห่างไกลได้ใช้ในแง่ของการติดต่อสื่อสารเป็นหลักยังมีปัญหาอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาว่าขาดแคลนไม่เพียงพอบ้าง ในแง่ของการกระจายโทรศัพท์สาธารณะที่ไม่เหมาะสมบ้าง อย่างยกตัวอย่างเช่น บางหมู่บ้านมีไม่กี่สิบหลังคาเรือนกลับมีโทรศัพท์สาธารณะถึง ๔ เครื่อง แต่ที่บางหมู่บ้านซึ่งมีมากกว่า ๑๐๐ หลังคาเรือนอาจจะมีเพียงแต่ ๒ เครื่อง นอกจากนั้น โทรศัพท์สาธารณะในปัจจุบันซึ่งเป็นระบบหยอดเหรียญก็มีปัญหาว่าบางครั้งเหรียญเต็มแล้วไม่สามารถที่จะโทรศัพท์ออกได้ ก็เป็นเหตุที่ทำให้โทรศัพท์เครื่องนั้นไม่สามารถจะใช้งานได้ ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นก็เกิดขึ้นจากการที่ไม่สามารถที่จะไปเก็บเหรียญกันตามหมู่บ้านได้อย่างบ่อย ๆ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ผมเข้าใจในเรื่องของพนักงานของ ทศท คอร์ปอเรชั่น ซึ่งมีความยากลำบากเพราะบางหมู่บ้านต้องเรียนจริง ๆ ครับว่า เดินทางไป ๑ วันเต็มๆ เพื่อที่จะไปเก็บเหรียญ เพราะฉะนั้นจะไปเก็บกันบ่อย ๆ ก็คงลำบากเหมือนกัน โทรศัพท์บางเครื่องในหมู่บ้านเมื่อมีการเสียแล้ว มีการแจ้งซ่อม บางครั้งก็ไม่ได้มาซ่อม หรือบางครั้งยกไปซ่อมแล้วก็ไม่สามารถจะไปเก็บได้ เพราะว่าอาจจะซ่อมเสร็จแล้วแล้วก็อาจจะไม่ได้ไปติดตั้งหรือบางทีก็ไม่ได้ซ่อม ทิ้งกันไว้ที่มีการร้องเรียนเช่นนี้มีจำนวนมากมาย ผมเองตอนทำโครงการพัฒนาเด็กไทยด้วย ไอซีที เพื่อที่จะให้โรงเรียนของเราทุก ๆ แห่งได้มีโอกาสใช้เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตกัน ได้มีโอกาสที่จะให้ใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนรู้ผ่านระบบทางไกล ได้ฟังเรื่องจากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านสิริกร มณีรินทร์ ----------

ท่านเล่าให้ฟังว่ามีอยู่โรงเรียนหนึ่งตั้งอยู่บนเกาะ ปรากฏว่าคุณครูมีฉันทะมากในแง่ของการที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตให้กับนักเรียน แต่สายโทรศัพท์ก็ไม่มี คอมพิวเตอร์ก็ไม่มี คุณครูต้องพานักเรียนนั่งเรือข้ามทะเล ข้ามเกาะมาถึงตัวผืนแผ่นดินเพื่อที่จะไปขอเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตจากโรงเรียนซึ่งอยู่ในแผ่นดิน นี่ก็เป็นตัวอย่างให้เห็นว่าทุกวันนี้ในเรื่องเกี่ยวกับโทรศัพท์โทรคมนาคมเรายังมีปัญหาอยู่มาก ผมได้รับรายงานจาก ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ว่ามีพี่น้องประชาชนรอคิวเพื่อที่จะยื่นขอติดตั้งโทรศัพท์ถึงประมาณ ๗ แสนกว่าราย เพราะฉะนั้นคงเห็นได้ว่าเรามีปัญหาจริง ๆ ในด้านกิจการโทรคมนาคม มันคงมีอะไรผิดพลาดจริง ๆ ในช่วงที่ผ่านมาที่ถึงแม้เรามีความพยายามในการปฏิรูประบบกิจการโทรคมนาคมมาตลอด แต่ว่าเราไม่สามารถทำได้สำเร็จ ปัญหานั้นคืออะไรครับ ปัญหานั้นคงเป็นปัญหาที่ผมคงจะต้องค่อย ๆ ได้ลำดับความต่อไป ดังนั้นเมื่อผมได้รับมอบหมายหน้าที่นี้ ผมเองก็เคยเรียนถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเหมือนกันว่า ทำไมท่านถึงดำริว่าผมสามารถจะมาทำหน้าที่นี้ได้ ท่านก็เล่าให้ฟังว่าอาจจะเป็นเพราะอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้อภิปรายไป ผมมีความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับระบบฐานข้อมูลของประเทศ ผมมีความสนใจว่าฐานข้อมูลที่มีอยู่ของเราในปัจจุบันนี้มีปัญหาอย่างมากจากโครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค และผมก็อยากจะเรียนยืนยันว่าทุกวันนี้ไม่ว่าจะทำโพลล์ (Poll) กี่ครั้ง สำนักงานสถิติแห่งชาติก็เคยสำรวจความเห็นของประชาชน โครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค เป็นโครงการที่ประชาชนมีความสุข ได้รับประโยชน์ และถือว่าเป็นโครงการที่สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการต่อไป แต่แน่นอนครับ โครงการใหม่เรื่องใหญ่ ๆ เรื่องยาก ๆ โดยเฉพาะเรื่องที่ต้องอิงฐานข้อมูลของประเทศทั้งระบบเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องค่อย ๆ พัฒนาและทำให้เกิดความชัดเจนของข้อมูลมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างที่ผมพบเห็นก็คือไม่ว่าจะเป็นฐานข้อมูลของตัวบุคคล ฐานข้อมูลของงบประมาณ ฐานข้อมูลของระบบการรักษาพยาบาลเป็นเรื่องใหญ่มาก ดังนั้นการพัฒนาระบบสารสนเทศ การพัฒนาเรื่องระบบฐานข้อมูลประชาชนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ผมเข้าใจว่าถ้าท่านได้ติดตามข่าวคราวของผมจริง ๆ นะครับ อย่างที่ท่านได้เรียนว่า

ได้ติดตามข่าวคราวมาเป็นระยะ ๆ นั้น ถ้าท่านได้มีโอกาสติดตามข่าวคราวตั้งแต่สมัยครั้งที่ผมยังอยู่ในกระทรวงสาธารณสุข ท่านคงจะได้เห็นว่าผมเป็นคนแรก ๆ ที่พูดถึงเรื่องระบบสมาร์ท การ์ด (Smart card) บัตรประชาชนอิเล็กทรอนิกส์ บัตรประชาชนอัจฉริยะที่จะสามารถทำให้เรา รัฐบาลสามารถให้บริการกับประชาชนอย่างดีที่สุด สามารถที่จะเก็บข้อมูลของประชาชนเพื่อที่จะนำไปสู่ในแง่ของการวางแผนการให้บริการกับประชาชน การที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ดังนั้นเมื่อผมมีความสนใจเช่นนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีก็คิดว่าน่าจะเข้ามาช่วยดูแลในเรื่องการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนาระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ตอนที่ผมได้รับงานจากท่านนายกรัฐมนตรี สิ่งหนึ่งที่ท่านได้พูดไว้ชัดเจนว่านโยบายของท่าน ท่านอยากให้กระทรวงนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นกระทรวงที่นำเอาเทคโนโลยีใหม่ที่ทันสมัยมาทำให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติ ประชาชนให้สูงสุด กิจการโทรคมนาคม ท่านนายกรัฐมนตรีพูดชัดเจนครับ ไม่ต้องสนใจอะไรทั้งสิ้น ขอให้ไปสร้างกติกาการแข่งขันที่เป็นธรรม ขอให้คิดถึงประโยชน์ของประเทศชาติ ขอให้คิดถึงประโยชน์ของประชาชน ขอให้คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ไม่ต้องสนใจอะไรอีกทั้งสิ้น ----------

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ อัมพา ๑๒๖/๑

นี่คือสิ่งที่เป็นคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งได้ให้นโยบายกับผมในการที่เข้ามาทำหน้าที่ในกระทรวงนี้ แล้วหลังจากนั้นท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้พูดในประเด็นเรื่องกิจการโทรคมนาคมกับผมอีกเลย จนกระทั่งผมได้ดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ แล้วก็เมื่อได้บรรลุในขั้นตอนที่คิดว่าเป็นข้อสรุปแล้วจึงได้เรียนท่าน ก่อนอื่นผมคงจะเรียนว่าทำไมผมถึงคิดว่าทางด้านกิจการโทรคมนาคมเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติอย่างแท้จริง ผมยังจำได้ในวันหนึ่งวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ หลังจากการที่มีการปฏิรูประบบราชการไม่ถึงเดือนนะครับวันนั้นมีการจัดการประชุม ท่านปลัดกระทรวง ท่านอธิบดี และหัวหน้าส่วนราชการที่ตึกสันติไมตรี ซึ่งขณะนั้นยังไม่ปิดซ่อม ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงเรื่องเกี่ยวกับระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ แล้วบอกว่าเราจะต้องให้รัฐบาลเป็นรัฐบาลที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง วันนั้นหลังจากประชุมเสร็จท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหนังสือให้ผมเล่มหนึ่งนะครับเป็นหนังสือที่ว่าอีกัฟ (E - Gove) เป็นหนังสือที่พูดถึงเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศต่าง ๆ ผมได้มีโอกาสอ่านหนังสือเล่มนี้หลังจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบให้นะครับโดยที่ท่านได้เขียนไว้ว่า หนังสือเล่มนี้ให้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารคนแรกของไทยไว้ประกอบการทำงานในภารกิจเรื่องการทำ อี - กัฟเวิร์นเม้นท์ (E – Government) หนังสือเล่มนี้มีเรื่องราวของประเทศหนึ่งซึ่งผมอ่านแล้วต้องเรียนว่าเป็นเรื่องที่ทำให้ผมเกิดความมุมานะว่าทำอย่างไรจะทำให้กิจการโทรคมนาคมของประเทศเราได้มีบทบาทในแง่ของการเป็นจักรกลในการพัฒนาประเทศชาติให้เร็วที่สุด ประเทศนั้นเป็นประเทศในย่านทะเลบอลติก เพิ่งแยกตัวเป็นอิสระ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ ณ วันที่มีการแยกตัวเป็นอิสระ ปรากฏว่าในหน่วยราชการมีเพียงแค่เมนเฟรมและมินิคอมพิวเตอร์เก่า ๆ ในกระทรวงการต่างประเทศของประเทศนี้มีโทรศัพท์เคลื่อนที่เพียง ๒ เครื่อง ประชาชนในประเทศนี้ไม่มีคอมพิวเตอร์ไว้ใช้เป็นของตัวเองแม้แต่สักเครื่องเดียว นั่นคือสภาพการณ์เมื่อปี ๒๕๓๔ แต่ปรากฏว่าเมื่อเวลาผ่านไปเพียง ๙ ปีเท่านั้นครับ เพียง ๙ ปีเท่านั้น ประเทศนี้กลายเป็นประเทศที่มีการเชื่อมต่อบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุดเป็นอันดับ ๒๐ อันดับแรกของโลก ประเทศนี้ในโรงเรียนทุกแห่งมีอินเทอร์เน็ต การติดต่อกับธนาคารผ่านอินเทอร์เน็ตทำธุรกรรมประเภทต่าง ๆ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วประชาชนสามารถที่จะมีการติดต่อผ่านอินเทอร์เน็ตถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของประชาชนทั้งประเทศ รายได้ประชากรต่อหัวในปี ๒๕๓๔ มีรายได้ต่อหัวของประชากร

เพียงแค่ประมาณ ๒๕,๐๐๐ บาท แต่ในปี ๒๕๔๓ เพียง ๙ ปีเท่านั้น รายได้ต่อหัวของประชากรของประเทศนี้เพิ่มขึ้นเป็น ๒๑๐,๐๐๐ กว่าบาท เกือบ ๑๐ เท่าตัวภายในระยะเวลาเพียง ๙ ปีอะไรคือเคล็ดลับของประเทศนี้ครับ ประเทศนี้ให้ความสำคัญทางด้านการพัฒนากิจการโทรคมนาคมอย่างมาก ประเทศนี้เปิดให้บริษัทในฟินแลนด์ ในสวีเดนเข้าไปวางโครงข่ายทางด้านกิจการโทรคมนาคมของประเทศใหม่ทั้งระบบ แล้วจนปัจจุบันนี้ก็สามารถจะกล่าวได้ว่าประเทศนี้มีระบบโทรคมนาคมที่ทันสมัยที่สุด ที่ราคาถูกที่สุดแห่งหนึ่งในยุโรป ยูเอ็นดีพี (UNDP) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของสหประชาชาติกล่าวว่า ประเทศนี้เป็นตัวอย่างแห่งความสำเร็จและจากประเทศที่เป็นผู้คอยแต่รับความช่วยเหลือจากคนอื่นกลายเป็นประเทศที่ให้ความช่วยเหลือกับคนอื่น ผมถึงประเทศนี้มานานนะครับ เป็นประเทศที่เราบางท่านอาจจะไม่คุ้นชื่อนักนะครับ ชื่อประเทศเอสโตเนีย ที่ผมเล่ามาทั้งหมดเพื่อที่จะเรียนให้ฟังว่าจากที่ได้อ่านในหนังสือที่เป็นการเล่าประสบการณ์ทางด้านระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เราได้พบว่ากิจการโทรคมนาคมเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าเปรียบเทียบกับประเทศเอสโตเนียเมื่อปีประมาณ ๒๕๓๔ ถ้าเรามองย้อนกลับไปคอมพิวเตอร์แพร่หลายมากครับในประเทศไทย โทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่เริ่มเกิดขึ้นแล้ว ที่บอกว่าในกระทรวงการต่างประเทศของเอสโตเนียมีโทรศัพท์เคลื่อนที่เพียง ๒ เครื่อง ผมเชื่อว่าในยุคนั้นปี ๒๕๓๔ เรามีโทรศัพท์เคลื่อนที่กันแพร่หลายพอสมควร ไม่อย่างนั้นม็อบมือถือคงไม่เกิดขึ้นนะครับ ----------

แต่ว่า ๙ ปีผ่านไป จนถึงปัจจุบันนี้ก็อาจจะกล่าวว่า ๑๒ ปีผ่านไป เราในแง่ของการก้าวหน้าในด้านกิจการโทรคมนาคม อินเทอร์เน็ต เรื่องการเรียนรู้ เรื่องระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เราแพ้เขาแล้วครับ เพราะฉะนั้นภารกิจของผมที่ผมคิดว่าเราจะต้องเร่งทำมีหลายเรื่องครับ ที่ท่านกล่าวว่าผมคิดแต่เรื่องว่าจะแปรสัญญาโทรคมนาคม แล้วมองว่าเป็นเรื่องด่วน ผมต้องขออนุญาตที่จะเรียนว่าถ้าท่านได้ติดตามข่าวคราวเกี่ยวกับการทำงานของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างใกล้ชิดอย่างแท้จริง และถ้าจะได้กล่าวถึงสิ่งที่เราได้ทำมาตลอดช่วง ๗ - ๘ เดือนที่ผ่านมาครบถ้วนทั้งหมด ท่านจะได้เห็นว่าจริง ๆ แล้วกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ทำหลายเรื่องมาก ตั้งแต่เรื่องที่ได้ร่วมมือกับกรมบัญชีกลางของกระทรวงการคลังสร้างระบบการจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ป้องกันไม่ให้มีการฮั้ว ส่งเสริมให้มีการประมูลแข่งขันกันผ่านบนอินเทอร์เน็ต จนกระทั่งอาจจะกล่าวได้ว่าในช่วงที่ผ่านมาการจัดซื้อของภาครัฐที่ใช้ระบบที่เรียกว่า อี-โปรเคียวเม้นท์ (E – Procurement) สามารถจะทำให้ภาครัฐประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อลงไป ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ยกตัวอย่างเช่น บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่ผมกำกับดูแลนี่ครับ ได้มีการจัดเรื่องเกี่ยวกับประมูลการเช่าเครื่องถ่ายเอกสาร ซึ่งมีมูลค่าประมาณ ๖๐ กว่าล้านบาท ประมูลไปประมูลมามีการตัดราคาแข่งกันอย่างโปร่งใส ปรากฏว่าราคาสุดท้ายที่สามารถที่จะประมูลได้ประมาณ ๔๙ ล้านบาท ลดไปตั้งเกือบ ๒๐ ล้านบาท นี่คือตัวอย่างครับที่เราได้เริ่มทำแล้ว แล้วคณะรัฐมนตรีเพิ่งได้มีมติเมื่อวันอังคารที่ผ่านมานี้เองว่าให้มีการจัดประมูล อี-โปรเคียวเม้นท์ จัดซื้อจัดจ้างระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้มากยิ่งขึ้นอีก ต่อไปให้ขยายไปนอกเหนือจากพวกอุปกรณ์สำนักงาน ให้ไปถึงเรื่องการก่อสร้างซึ่งมีข่าวคราวว่ามีการฮั้ว มีการหิ้ว มีอะไรต่าง ๆ กันมากมายนั้นให้เพิ่มขึ้นไปอีก และนี่คือตัวอย่างครับ ไม่จำเป็นที่จะต้องไปมีคำสั่ง มีประกาศเฉพาะของกระทรวงบอกว่าจะส่งเสริมเรื่องธรรมาภิบาล ประกาศเสร็จแต่ไม่ได้ทำ ทุกอย่างพิสูจน์ด้วยการกระทำครับ ไม่ใช่พิสูจน์ด้วยประกาศเพียงแผ่นเดียว ดังนั้นเราไม่จำเป็นจะต้องออกประกาศเพราะว่าเราได้ทำในสิ่งที่สมควรจะทำ และจะทำมากขึ้นกว่าที่ได้มีการจัดประมูล จัดซื้อจัดจ้าง ทำขึ้นไปอีกครับ เรื่องอื่น ๆ อีกมากมายที่ได้ทำ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการต่อเชื่อมอินเทอร์เน็ตให้กับโรงเรียนระดับมัธยมในกรมสามัญศึกษาทุกแห่ง ซึ่งตอนนี้ครบหมดแล้ว สามารถจะบอกได้ว่าโรงเรียนมัธยมของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ณ วันนี้มีอินเทอร์เน็ตครบทุกแห่ง เรารับบริจาค

เครื่องมือสองคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะกระจายไปถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา ขณะนี้เริ่มกระจายไปแล้ว ครับ เราตั้งเป้าว่าภายในสิ้นปี ๒๕๔๗ โรงเรียนทุกแห่งในประเทศนี้ ๔๐,๐๐๐ กว่าแห่งจะต้องมี อินเทอร์เน็ตครบทั้งหมด เราได้ตั้งเป้าว่าเราจะตั้งสถาบันพัฒนาความรู้แห่งชาติเพื่อพัฒนา เครือข่ายห้องสมุด ทำห้องสมุดที่เหมาะสำหรับการเรียนรู้ของเยาวชนไปให้กว้างขวางมากที่สุด เราได้ตั้งเป้าว่าเราจะทำให้เครือข่ายของระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เกิดขึ้นให้เร็วที่สุด เมื่อสักครู่นี้ผมพูดถึงเรื่องบัตรประจำตัวสมาร์ทการ์ด เราจะให้มีบัตรประจำตัวสมาร์ทการ์ดที่ออกไปสู่ประชาชนให้ได้ใช้ประโยชน์ภายในสิ้นปีนี้ ภายในสิ้นปีนี้เราจะได้เห็นภาพว่าประชาชนสามารถจะติดต่อรัฐบาลแม้แต่ตอนเวลาเที่ยงคืน ทำเรื่องที่เราสามารถจะทำได้ไม่ยากนัก เช่น การเลือกประกันสุขภาพกับโรงพยาบาลแห่งใด ----------

การเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนที่อยู่ หรือแม้แต่การแจ้งเกิด การแจ้งตายอย่างนี้เป็นต้น นี้เป็นเรื่องใหม่และเป็นเรื่องที่อาจจะไม่ใช่เรื่องหวือหวานัก ไม่ใช่เรื่องที่หลาย ๆ คน ในสังคมจะสนใจนัก เพราะฉะนั้นข่าวคราวต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะไม่ออกไปมากเท่าไร เพราะฉะนั้นท่านอาจจะคิดว่ากระทรวงแห่งนี้เกิดขึ้นมาก็เพียงแค่เพื่อแปรสัญญา โทรคมนาคม ซึ่งไม่ใช่ครับ กระทรวงแห่งนี้เรามองภาพรวมทั้งระบบว่าเราจะนำเอา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาทำให้เกิดการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างไรบ้าง ถ้าหากจะลงลึกไปในสิ่งที่ท่านผู้อภิปรายได้พูดไว้ในช่วงที่ผ่านมาหลายชั่วโมงนั้น ผมคิดว่าเรื่องกิจการทางด้านโทรคมนาคมบางครั้งอาจจะไกลจากชีวิตความเป็นอยู่ ของพี่น้องประชาชน ถ้าพูดในแง่ของเรื่องศัพท์แสงทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ หรือทาง ด้านการเงินนะครับ ผมขออนุญาตพยายามจะอธิบายอย่างง่าย ๆ ผมเป็นเด็กต่าง จังหวัด บ้านผมอยู่ใกล้ตลาดสด ผมจะพยายามยกตัวอย่างตลาดสดสักแห่งหนึ่งนะครับ สมมุติว่าเทศบาลสร้างตลาดสดขึ้นมาแห่งหนึ่ง เมื่อสร้างตลาดเสร็จ เทศบาลแห่งนั้นก็ มอบหมายให้ผู้จัดการทำหน้าที่บริหารตลาด ทำเป็นร้านขายของเพื่อให้ประชาชน ซึ่งอาศัยอยู่ในเทศบาล ในพื้นที่อาณาบริเวณของเทศบาลได้มาหาซื้อจับจ่ายใช้สอย สินค้าจากตลาดแห่งนั้น ปรากฏว่าผู้จัดการก็ได้บริหารขายสินค้าต่าง ๆ มาช่วงหนึ่ง ต่อมาก็พบว่าชาวบ้านได้ร้องเรียนว่าตลาดสดแห่งนี้มีของขายน้อยเกินไป สต็อก (Stock) สินค้าหมดอยู่บ่อย ๆ ทางผู้บริหารของเทศบาล อาจจะเป็นท่านนายกเทศมนตรีหรือ เทศมนตรีอะไรก็ตามก็เล็งเห็นว่า ทำอย่างไรที่จะตอบสนองความต้องการของพี่น้อง ประชาชน ก็เลยตัดล็อค (Lock) พื้นที่ในตลาดแห่งนั้นให้พ่อค้าอื่นได้เข้ามาขายด้วย โดยที่เมื่อพ่อค้าขายได้เท่าไร ขอเรียกเก็บค่าเช่าเป็นเปอร์เซ็นต์ของยอดขาย เรียกว่าขายได้ ๑๐๐ ถ้าตกลงกัน ๑๖ เปอร์เซ็นต์ก็ขอคิดค่าเช่า ๑๖ บาท อย่างนี้เป็นต้น โดยที่ร้านค้า ของเทศบาลเองซึ่งอยู่ในตลาดนั้นก็ยังขายอยู่ด้วย แต่ว่าก็มีล็อคของพ่อค้าที่เราแบ่งกัน เป็นล็อค ๆ ให้เข้ามาช่วยขายกัน เมื่อผู้จัดการร้านได้รับค่าเช่าซึ่งจากพ่อค้ารายอื่นจ่าย เป็นเปอร์เซ็นต์ของยอดขายได้มาเท่าไรก็รวมกับกำไรของร้านค้าเทศบาลนี่มาเป็นเงินนำส่ง ให้กับเทศบาล ปรากฏว่าต่อมาเทศบาลมีนโยบายว่า อยากจะให้ร้านค้าเทศบาลทำงาน เป็นมืออาชีพมากขึ้น แล้วก็มีนโยบายที่จะให้คนอื่นมาถือหุ้นในร้านค้าของเทศบาลด้วย

แล้วก็ประกอบกับเห็นว่าตลาดของเทศบาลที่อยู่ใกล้เคียงทำไมมันรุ่งเรืองมากยิ่งขึ้น มีสินค้าขายเยอะแยะ ผู้คนไปจับจ่ายมากขึ้น เพราะฉะนั้นก็เลยได้มีนโยบายว่า ไหน ๆ ร้านค้าของเทศบาลจะให้คนอื่นมาถือหุ้นแล้ว ก็แทนที่จะให้ผู้จัดการร้านค้าเก็บค่าเช่าต่อไป ก็ให้เก็บค่าเช่าแล้วส่งมาที่ฝ่ายการเงินของเทศบาลโดยตรง ส่วนร้านค้าของเทศบาลก็แยกไปขายได้กำไรก็ส่งเข้าเทศบาล นี่คือตัวอย่างที่ผมพยายามจะทำให้มันง่าย ๆ เพื่อที่จะชี้แจงประเด็นที่ผมกำลังจะชี้แจงต่อไปนะครับ ผมต้องขออนุญาตท่านประธานที่จะได้ใช้ขาตั้งเพื่อที่จะได้ชี้แจงในรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญครับ

- ๑๒๙/๑

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : นี่คือแผนภูมิง่าย ๆ ที่พูดถึงเรื่องการเปิดเสรีกิจการโทรคมนาคม ถ้าหากท่านพยายามคิดตามล้อไปที่ผมพูดถึงเรื่องตลาดของเทศบาลก็จะใกล้เคียงกันนะครับ เริ่มต้นเลย เรามีพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เรามีพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๙๗ เรามีพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๑๙ ซึ่งได้ให้อำนาจในแง่ของการผูกขาดกิจการโทรคมนาคมโดยหน่วยงานของรัฐ ซึ่งทั้งองค์การโทรศัพท์และการสื่อสารแห่งประเทศไทยก็ได้ทำหน้าที่นี้มาตลอดนะครับ จนกระทั่งพอถึงขั้นต่อมามีปัญหาว่า อย่างที่ผมเรียนไปแล้วโทรศัพท์ขาดแคลน ผมเองตอนที่เมื่อย้ายเข้ามาอยู่กรุงเทพใหม่ ๆ ต้องใช้เวลา ๓ ปีกว่าจะได้โทรศัพท์เครื่องแรกในชีวิตนะครับ ก็มีการเปิดให้มีการทำสัญญาร่วมการงานกัน โดยที่มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนทำสัญญาร่วมการงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พุทธศักราช ๒๕๓๕ เปิดให้เอกชนมาทำสัญญาร่วมการงาน ซึ่งใน ทศท. คอร์ปอเรชั่นก็ทำสัญญากับเอไอเอส (AIS) ทีเอ (TA) และทีทีแอนด์ที (TT&T) ส่วนทางด้านการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้ทำสัญญากับแทค (TAC) หรือปัจจุบันนี้ก็คือดีแทค (DTAC) ทำสัญญากับทีเอ ออร์เรนจ์ (TA Orange) ดีพีซี (DPC) อย่างนี้เป็นต้นนะครับ เมื่อให้เอกชนมาทำสัญญาร่วมการงานกันอยู่พักหนึ่ง เรามีแนวคิดว่าน่าจะต้องมีการเปิดการแข่งขันเสรีภายในประเทศให้มากขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔ ได้มีการเปิดให้มีการแข่งขันเสรีในประเทศ มีการจัดทำเป็นแผนแม่บทพัฒนากิจการโทรคมนาคม มีการเสนอให้มีการแปลงสภาพ ทศท. กับ กสท. มีการเสนอให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งก็เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ขั้นต่อไปที่เราจะต้องเปิดให้มีการแข่งขันเต็มรูปแบบตามข้อผูกพันกับองค์การการค้าโลกตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๙ เพราะฉะนั้นทุกอย่างมีขั้นตอนมาเป็นลำดับนะครับ อย่างที่ผมเรียนไปแล้วนะครับว่ากรณีที่ไม่มีภาษีสรรพสามิต ทุกวันนี้ขอยกตัวอย่าง บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ทุกวันนี้ ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้รับส่วนแบ่งรายได้จากคู่สัญญาภาคเอกชนตามแต่สัญญา บางสัญญา ๑๖ เปอร์เซ็นต์ บางสัญญา ๒๕ บางสัญญา ๔๓ ทศท. เองก็มีรายได้

จากการดำเนินการของตัวเองแล้วก็ส่งภาษีเงินได้และเงินปันผลให้กับรัฐบาล แต่ด้วยเหตุที่ผมได้เรียนเมื่อสักครู่นี้ว่าจะมีการแปลงสภาพ ทศท. กสท. แล้วก็จะมีการเข้าไปสู่การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ เพราะฉะนั้นก็จะมีผู้ถือหุ้นจำนวนหนึ่งซึ่งไม่ใช่รัฐที่จะเข้ามาเป็นผู้ที่ร่วมในแง่ของการลงทุนในบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ถ้าหากไม่มีการกันส่วนแบ่งรายได้ซึ่งเป็นส่วนแบ่งที่เกิดขึ้นจากการที่ภาครัฐให้ ทศท. ทำหน้าที่ในแง่เหมือนกับการเป็นผู้ดูแลตลาดเป็นผู้เก็บค่าเช่า เหมือนกับค่าเช่าที่เรียกเก็บจากร้านค้านั้นก็จะตกไปเป็นกำไรของร้านค้าโดยตรง ไม่ได้มีกำไรที่จะแบ่งมาให้กับเทศบาลโดยตรง ส่วนแบ่งรายได้นี้ก็จะตกไปอยู่ในมือของผู้ถือหุ้นรายอื่น ของเอกชนรายอื่นซึ่งได้ร่วมถือหุ้นเมื่อมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ฉะนั้นปัญหาที่จะตามมาก็คือว่า กำไรซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ ทศท. ทำหน้าที่เป็นคนเก็บค่าเช่าแทนที่จะเป็นคนทำการค้าขายในร้านค้าตัวเอง จะไม่ตกอยู่กับเทศบาล จะไม่ตกอยู่กับรัฐ แต่ส่วนหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นผู้ถือหุ้นประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นผู้ถือหุ้นรายย่อย อาจจะเป็นผู้ถือหุ้นจากต่างชาติก็จะได้รับเงินส่วนนั้นไป ----------

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมได้มองเห็นและถือว่าเป็นภารกิจที่จะต้องทำให้ส่วนแบ่งรายได้ซึ่งเกิดขึ้นจากการทำหน้าที่เป็นคนกำกับดูแล เป็นคนดูแลตลาดสด เป็นคนเก็บค่าเช่านี่ส่งเข้ารัฐโดยตรง ก็จะนำมาสู่แผนภูมิที่ ๒ ในแผนภูมิที่ ๒ จะเห็นว่าส่วนแบ่งรายได้มีการแยกออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งอย่างที่ท่านสมาชิกที่อภิปรายไป ท่านได้บอกว่า ทศท คอร์ปอเรชั่นได้ลงทุนทำโครงข่าย แล้วก็ให้บริษัทเอกชนมาใช้โครงข่ายได้ฟรี อันนั้นเป็นเรื่องจริงครับ อันนี้ถึงเป็นเหตุที่บอกว่าส่วนแบ่งรายได้นี่เราจะไม่สามารถยกมาทั้งก้อน เราจะยกมาเพียงแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้นที่จะส่งตรงมาให้กับรัฐบาลในรูปของภาษีสรรพสามิต ส่วนที่เหลือที่เป็นส่วนแบ่งรายได้ซึ่งเกิดขึ้นจากการลงทุนโครงข่ายของ ทศท คอร์ปอเรชั่น กับรายได้จากการดำเนินงานก็ถือว่าเป็นกำไร ซึ่งในอนาคตเมื่อมีเงินปันผลก็จะปันผลให้กับรัฐบาลและปันผลให้กับผู้ถือหุ้นรายอื่นแล้วก็จะมีภาษีเงินได้ซึ่ง ทศท. จะต้องจ่ายให้รัฐบาลด้วย ที่ผมเรียนมาตรงนี้ก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วเรื่องส่วนแบ่งรายได้มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากการที่รัฐบาลไม่อยากให้ส่วนแบ่งรายได้ส่วนหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นจากการเป็นผู้กำกับดูแลของ ทศท คอร์ปอเรชั่น คนที่เป็นคนเก็บค่าเช่าให้กับรัฐบาลจะต้องตกไปอยู่ในมือของผู้ถือหุ้นรายอื่น ๆ ซึ่งรัฐบาลจะนำ ทศท. เข้าไปสู่ในตลาดหลักทรัพย์ จึงได้แยกออกมาเป็นเงินที่จะต้องส่งเข้ากระทรวงการคลังโดยตรง ที่ท่านถามก็คือว่าแล้วทำไมถึงไปทำในรูปภาษีสรรพสามิต แล้วทำไมถึงไปคล้ายกับข้อเสนอของประธานกรรมการบริหารของบริษัทโทรศัพท์เคลื่อนที่เอกชน ผมเข้าใจว่าท่านไม่ได้อภิปรายไม่ไว้วางใจกระทรวงการคลัง ประเด็นเรื่องการออกพระราชกำหนดภาษีสรรพสามิตเป็นประเด็นที่กระทรวงการคลังได้รับเรื่องจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารว่าอยากจะให้มีการแบ่งส่วนแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งซึ่งจะต้องตกเข้ารัฐโดยตรง เพราะถือว่าเป็นส่วนแบ่งรายได้ที่เกิดขึ้นเหมือนกับค่าเช่าตลาดไปสู่ภาครัฐ กระทรวงการคลังได้ไปพิจารณาแล้วอย่างที่ท่านสมาชิกผู้อภิปรายบางท่านบอกว่าเคยมีการตั้งคณะทำงานของกระทรวงการคลังตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่จะมีวิทยานิพนธ์ของคุณบุญคลี นั่นหมายความว่าแนวคิดเรื่องภาษีสรรพสามิตไม่ได้เพิ่งเกิดหลังจากมีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเกิดขึ้น แนวคิดนี้เกิดขึ้นในกระทรวงการคลังตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๔๕ แล้วเมื่อกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเห็นว่ารายได้ที่ต้องเป็นส่วนแบ่งส่วนหนึ่งจะต้องแบ่งให้กระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังก็บอกว่าขอรับมาในรูปของภาษีสรรพสามิต แล้วก็ออกมาในรูปของ

พระราชกำหนด ดังนั้นประเด็นเรื่องพระราชกำหนด เมื่อท่านไม่ได้อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็อาจจะกล่าวได้ว่าท่านไม่ได้มองประเด็นเรื่องการออกพระราชกำหนดเป็นประเด็นที่อาจจะบ่งบอกถึงความบกพร่องในหน้าที่ หรือการทำหน้าที่ที่ไม่เหมาะสมของรัฐมนตรีที่กำกับดูแล ประเด็นของวิทยานิพนธ์ของคุณบุญคลีที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายว่าเหมือนกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในเกือบทุกประเด็น แต่ท่านลืมพูดประเด็นที่สำคัญ ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก ก็คือในวิทยานิพนธ์นั้นได้บอกไว้ชัดเจนครับว่า เงินส่วนแบ่งรายได้ส่วนใหญ่จะต้องโอนมาเป็นรูปภาษีสรรพสามิต แต่ในส่วนของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ปรากฏเป็นความจริงอยู่ในปัจจุบันนี้ก็คือว่า ส่วนแบ่งรายได้จากโทรศัพท์พื้นฐานเพียงแค่ ๒ เปอร์เซ็นต์ จากส่วนแบ่งรายได้รวม ๑๖ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๔๓ เปอร์เซ็นต์แล้วแต่กรณี หรือส่วนแบ่งรายได้ของกรณีโทรศัพท์เคลื่อนที่ก็เพียงแค่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์จากส่วนแบ่งรายได้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์หรือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ประเด็นนี้ก็แตกต่างจากในวิทยานิพนธ์แล้วนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ในวิทยานิพนธ์ไม่ได้พูดถึงเช่นเดียวกัน แต่เป็นประเด็นที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเล็งเห็นว่าเป็นเรื่องที่เราจะได้มีการคำนึงถึงเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมรายใหม่ นั่นก็คือเราเสนอว่าน่าจะต้องมีการให้ระยะเวลาลดหย่อนภาษีสรรพสามิตให้กับรายใหม่ ถ้าตามศัพท์ก็คือเรียกว่า เกรซ พีเรียด (Grace period) เพื่อให้รายใหม่สามารถที่จะแข่งขันได้กับรายเก่า แต่ประเด็นนี้ไม่ถูกพูดถึงกันเลย เวลาบอกว่าเราออกเรื่องนี้มาเพื่อกีดกันรายใหม่ แต่ปรากฏว่าไม่มีการพูดถึงเลยว่า เรามีข้อเสนอนี้เช่นเดียวกันว่าในอนาคตรายใหม่เมื่อจะเข้าสู่ตลาดภาษีสรรพสามิตสมควรที่จะต้องมีการยกเว้นไว้ช่วงหนึ่ง จนกว่ารายใหม่จะสามารถเข้มแข็งพอที่จะแข่งกับรายเก่าได้ และถ้าพูดให้ถึงที่สุดแล้ว จริง ๆ เรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมรายใหม่มีหลายวิธีการครับ ไม่ได้หมายความว่าพอออกภาษีสรรพสามิตแล้วรายใหม่จนปัญญาไม่สามารถที่จะเข้ามาแข่งขันกันได้เลย ไม่เช่นนั้นในหลายประเทศที่มีการเก็บภาษีสรรพสามิตรายใหม่ก็คงเกิดขึ้นไม่ได้ ผมได้ลองรวบรวมมาครับว่า มีมาตรการอะไรบ้างที่ในหลาย ๆ ประเทศ องค์กรที่คล้าย ๆ กับ กทช. เขาได้มีมาตรการออกมาเพื่อส่งเสริมรายใหม่ ตัวอย่างเช่น ในญี่ปุ่น ญี่ปุ่นออกเป็นมาตรการครับว่า ให้รายใหม่สามารถจะลดราคาได้ต่ำกว่ารายเก่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ รายเก่าไม่ให้ลดราคา รายใหม่ให้ลดราคาต่ำกว่ารายเก่าได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค ในฮ่องกง ในสิงคโปร์ถ้าหากรายเก่าจะมาปรับราคาจะต้องมาขออนุญาตจากหน่วยงานที่คล้าย ๆ กทช. ทุกครั้ง แต่สำหรับรายใหม่สามารถทำได้เลยครับ ในประเทศบราซิล รายเก่าจะต้องรับผิดชอบในการขยายเครือข่ายไปในท้องถิ่นทุรกันดาร ท้องถิ่นที่รู้ว่าถ้าขยายเครือข่ายไปแล้วนี่ทำรายได้ไม่ได้มากนัก กำไรไม่ได้มากนัก รายเก่าต้องทำ แต่รายใหม่ไม่ต้องทำ หรืออย่างในบางประเทศก็กำหนดว่าให้ค่าเชื่อมต่อโครงข่ายของรายใหม่ต่ำกว่ารายเดิม ถ้าเชื่อมต่อโครงข่าย ผมขออนุญาตพูดสักเล็กน้อยเพราะว่าอาจจะเป็นถ้อยคำเชิงเทคนิคนะครับ ซึ่งก็มีหลายท่านได้ยกตัวอย่างไปแล้ว เช่นว่า เมื่อมีโครงข่ายของตัวเองน้อย ถ้าจะให้ลูกค้าของตนโทรศัพท์ไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ได้ก็ต้องไปขอใช้โครงข่ายของบริษัทที่เขามีโครงข่ายเยอะ บริษัทที่มีโครงข่ายเยอะอาจจะเรียกเก็บค่าเชื่อมต่อโครงข่ายตามจำนวนที่กำหนด แต่ กทช. หรือหน่วยงานทำนองนี้สามารถจะระบุได้ว่าให้รายใหม่เสียค่าเชื่อมต่อโครงข่ายถูกกว่ารายเก่า

เป็นมาตรการอีกมากมายที่สามารถที่จะบอกว่า เราจะส่งเสริมให้รายใหม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างไร ผมคิดว่ารายใหม่ที่จะเข้ามาเท่าที่ผมได้พูดคุยกับผู้ลงทุนต่างชาติ คุยกับหลาย ๆ ฝ่าย ไม่มีใครถามเลยครับว่า มีภาษีสรรพสามิตแล้วเขาจะไม่ลงทุน มีแต่ถามว่าเมื่อไร กทช. จะเกิดขึ้นเขาจะได้เตรียมมาขอใบอนุญาต เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่องภาษีสรรพสามิตไม่ใช่เป็นประเด็นที่นักลงทุนสนใจว่า ถ้าหากมีภาษีสรรพสามิตแล้วเขาจะไม่มาลงทุนเพื่อพัฒนาระบบของเขา กิจการโทรคมนาคมของเขา และถ้าพูดในแง่เชิงว่ารัฐบาลชุดนี้เอื้อประโยชน์เอกชน เฉพาะเอกชนที่เป็นพรรคพวกของผู้นำรัฐบาลหรือของคณะรัฐมนตรีที่ร่วมรัฐบาล รายใหม่เรายังไม่รู้เลยว่าจะมาเมื่อไร จะมีกี่ราย แต่รายเก่าเห็นชัด ๆ ว่าเป็นคู่แข่ง และถ้าเราตั้งใจที่เอื้อประโยชน์เฉพาะเอกชนที่เป็นพรรคพวกของรัฐบาล สิ่งที่ไม่ควรทำเลยก็คือ ไม่ควรที่จะไปสร้างกติกาการแข่งขันที่เป็นธรรมสำหรับรายเก่าที่มีอยู่ทั้งหมด ----------

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ บังอร ๑๓๒/๑

เมื่อสักครู่นี้หลายท่านพูดว่าผมกำลังทำเรื่องอินเตอร์ - คอนเนคชั่น ชาร์จ เรื่องค่าเชื่อมต่อโครงข่ายซึ่งเป็นความจริงครับ ผมได้ให้กรมไปรษณีย์โทรเลขศึกษาเรื่องนี้มา ๓ เดือนเศษแล้ว เพื่อที่จะกำหนดว่าต่อไปนี้ถ้ามีการเชื่อมต่อโครงข่าย ๑. จะต้องไม่มีรายใดห้ามรายอื่นมาเชื่อมต่อโครงข่ายของตนเอง ๒. ค่าเชื่อมต่อโครงข่ายจะต้องเป็นมาตรฐาน ไม่ใช่ว่าพอเป็นรายนี้มาขอเชื่อมต่อก็เป็นราคาหนึ่ง อีกรายหนึ่งมาขอเชื่อมต่อก็เป็นอีกราคาหนึ่ง ถ้าหากรัฐบาลชุดนี้ตั้งใจว่าเราจะเอื้อประโยชน์เอกชนเฉพาะรายที่เกี่ยวข้องกับพรรคพวกของรัฐบาล เราจะไม่ไปยุ่งหรอกครับ ~~กิตติกา~~ การแข่งขันที่เป็นอยู่ในปัจจุบันซึ่งยอมรับว่ามันมีปัญหาอยู่จริง และก็เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากในช่วงที่ผ่านมา อย่างที่หลายท่านยกตัวอย่างเรื่องค่าเชื่อมต่อโครงข่ายของบริษัทโทรศัพท์เคลื่อนที่ในสังกัดของการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่ต้องเสีย ๒๐๐ บาทต่อเลขหมาย ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นจริงครับ แล้วก็เป็นปัจจัยที่ทำให้การแข่งขันนั้นไม่มีความเป็นธรรม นี่คือสิ่งที่เรากำลังจะทำ เรากำลังจะพัฒนาเรื่องเกี่ยวกับการคิดค่าเชื่อมต่อโครงข่ายให้มันเป็นธรรม แต่ก็ต้องเรียนตรง ๆ ผมเองก็กังวลครับว่าจะถูกในแง่ของการมองอย่างอคติอีกว่าคิดค่าเชื่อมต่อโครงข่ายนั้นเพื่อเอื้อประโยชน์กับเอกชนบางกลุ่มอีก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ขณะนี้กำลังทำอยู่ก็คือว่าพยายามให้มีการศึกษาข้อมูลให้มากที่สุด เพราะที่ผ่านมาไม่เคยมีใครในวงการนี้ได้มีการศึกษาอย่างจริงจัง ไม่เคยมีการเก็บรวบรวมตัวเลขอย่างเป็นระบบ แล้วก็บอกว่าค่าเชื่อมต่อโครงข่ายควรจะเป็นเท่าไร ขณะนี้การเก็บตัวเลขคืบหน้าไปมากพอสมควร ผมคิดเช่นนี้ครับว่าถ้า กทช. เกิดได้เร็วสิ่งที่เราจะทำก็คือนำข้อมูลทั้งหมดที่เราศึกษามาตลอด ๓ เดือนอาจจะต่อไปถึงข้างหน้าอีก ๔ - ๕ เดือน ส่งมอบให้กับ กทช. แทนที่ กทช. จะต้องมานั่งเริ่มต้นใหม่จากศูนย์สามารถจะเริ่มต้นจากข้อมูลทั้งหมดที่เราได้ทำการบ้านมาแล้วส่งมอบให้กับ กทช. เราก็จะสามารถพัฒนากิจการโทรคมนาคมได้อย่างต่อเนื่องโดยที่ไม่สะดุด หรืออย่างถ้าหากคิดว่าจะเอื้อประโยชน์ให้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ สิ่งที่ผมไม่ควรทำเลยก็คือการลดค่าโทรศัพท์ทางไกลในประเทศ เพราะค่าโทรศัพท์ทางไกลในประเทศปัจจุบันนี้มีตั้งแต่ ๓ บาท จนถึง ๑๘ บาท ในขณะที่ค่าโทรศัพท์ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อนาทีถ้าเป็นแบบโปรโมชั่น (Promotion) ก็คือ

๓ บาททั่วไทย แล้วก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้โทรศัพท์พื้นฐานเป็นภาระของพี่น้องประชาชนอย่างมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากเราจะบอกว่าเอื้อประโยชน์ให้โทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่ควรจะไปคิดเรื่องการลดค่าโทรศัพท์ทางไกลของโทรศัพท์พื้นฐานเลยเพราะว่าจะทำให้เกิดการแข่งขันมากขึ้น นี่คือตัวอย่างครับที่ผมเรียนว่ามีหลาย ๆ เรื่องที่เรากำลังทำและเราไม่ได้สนใจครับว่าสิ่งที่ทำนั้นไปกระทบใคร อย่างไร เป็นไปตามนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้ให้กระผมไว้ก็คือว่าสร้างกติกาการเงินที่เป็นธรรม ไม่ต้องสนใจอะไรทั้งสิ้น นี่คือภารกิจที่ผมได้รับมอบมาจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

ประเด็นเรื่องละเมิดอำนาจของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผมเข้าใจว่าเราพูดกันมาหลายครั้งแล้วนะครับ ผมก็คงขออนุญาตจะพูดอีกสักครั้งหนึ่งเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องนี้นะครับ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเกิดขึ้นภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๔๐ วรรคสอง ที่บอกว่าให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ นั่นหมายความว่าภายใต้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคสอง ต้องไปออกกฎหมายเรื่องเกี่ยวกับองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรนี้ ซึ่งก็ได้มีพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓ ก็ได้ระบุไว้ชัดเจนนะครับว่าให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แล้วก็ได้ระบุไว้เช่นเดียวกันครับว่าให้มีการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติภายใน ๑๒๐ วันหลังจากการประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาโดยวันที่นับนั้นให้นับจากวันที่มีการเปิดการประชุมสภา

ซึ่งผมลองนับดูนะครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถ้าหากเราทำโดยเคร่งครัดภายใน ๑๒๐ วันตามที่ว่า กทช. ควรจะต้องเกิดขึ้นไม่ช้ากว่าเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ ก่อนที่รัฐบาลชุดนี้จะเข้ามารับหน้าที่หลังการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๔ นั่นหมายความว่าการจัดตั้ง กทช. เกิดขึ้นไม่ทัน ๑๒๐ วันตามที่มีการระบุไว้ในบทบัญญัติของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ปัญหาว่าถ้าหากไม่มีองค์กรที่เรียกว่า กทช. เกิดขึ้นแล้วจะทำอย่างไร ผู้ที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ต้องเรียนว่าผมชื่นชมในความรอบคอบ ได้มีบทเฉพาะกาลในมาตรา ๘๐ โดยที่ระบุไว้ว่า ในวาระเริ่มแรกที่การคัดเลือกและแต่งตั้ง กทช. หรือ กสช. แล้วแต่กรณียังไม่แล้วเสร็จ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ การจัดสรรคลื่นความถี่ การอนุญาต และการกำกับดูแลหรือควบคุมการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม กฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ จนถึงวันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๗ วันพ้นกำหนดตามมาตรา ๗๗ ก็คือ ๓๐ วันหลังจากที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กทช. ดังนั้นในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการ กทช. ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีและผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัตินี้ต่อไป ยกเว้นอยู่ ๓ เรื่อง แต่ในระหว่างนั้นจะพิจารณาจัดสรรคลื่นความถี่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการหรืออนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติมไม่ได้ คนที่ร่างกฎหมายคงต้องคิดอย่างรอบคอบแล้วว่าในระหว่างที่ยังไม่มี กทช. จะทำอย่างไร แล้วที่ท่านบอกว่าตอนนี้เหมือนกับรัฐบาลกำลังไปล่วงละเมิดอำนาจของ กทช. ผมเรียนว่าอำนาจหลาย ๆ อย่างของ กทช. ขณะนี้หน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจก็ทำหน้าที่อยู่แล้วครับ อย่างเช่น เรื่องเกี่ยวกับการกำหนดเพดานราคา

ราคาโทรศัพท์ทางไกล ๑๘ บาท ก็กำหนดขึ้นโดย ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ถ้าหากบอกว่านี่คืออำนาจของ กทช. แต่ขณะนี้ ทศท คอร์ปอเรชั่น กำลังทำหน้าที่แทน กทช. อยู่นะครับ ถ้าหากบอกว่าเรื่องการกำหนดเลขหมายโทรคมนาคม เช่นว่าจะให้บริษัทนี้ได้กี่เลขหมาย บริษัทนั้นได้กี่เลขหมาย คนกำหนดก็คือ ทศท คอร์ปอเรชั่น แล้วก็เป็นอำนาจหน้าที่ของ กทช. ด้วย แต่นี่ทุกวันนี้ก็ยังทำกันอยู่ นั่นหมายความว่ากฎหมายได้ให้อำนาจไว้ชัดเจนว่าในระหว่างที่ยังไม่มี กทช. ใครที่มีหน้าที่ทำหน้าที่ต่อไป ดังนั้นนี่เป็นเรื่องที่ผมเรียนว่าเมื่อเราเห็นว่าถ้าหาก ทศท คอร์ปอเรชั่น กำลังจะเข้าตลาดหลักทรัพย์ แน่นอนส่วนแบ่งรายได้ที่เกิดขึ้นจากการที่รัฐให้ ทศท คอร์ปอเรชั่น การสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม ควรจะต้องเข้ามาสู่รัฐโดยตรง แล้วก็นั่นเป็นเรื่องที่ทางกระทรวงการคลังขอรับมาในรูปภาษีสรรพสามิตครับ

เรื่องที่ผมคงจะได้ชี้แจงต่อไปก็จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับคำว่า แปรสัญญา คำว่า แปรสัญญา นี่เป็นความหมายที่กว้างมากแล้วก็อาจจะคิดว่าถ้าแก้สัญญาก็คือการแปรสัญญา คำว่า แปรสัญญา นี่เกิดขึ้นตั้งแต่สมัยที่เริ่มมีแนวคิดว่าจะต้องมีการสร้างกติกาการแข่งขันให้เกิดความเป็นธรรมมีเสรี แปรสัญญาก็คือทำให้ภาระพันธะต่าง ๆ ที่บริษัทร่วมการงานที่เป็นภาคเอกชนกับรัฐวิสาหกิจได้มีการดูในรูปของการที่ทำให้สัญญาต่าง ๆ ที่เป็นข้อจำกัดในการแข่งขันให้มันหมดไป นั่นคือคำว่า แปรสัญญา แต่แก้สัญญานี่ไม่ได้มีความหมายกินความไปถึงตรงที่ว่าไปสร้างกติกาการแข่งขันที่เป็นธรรม ฉะนั้นผมคงต้องเรียนความชัดเจนว่าสิ่งที่ทำวันนี้การแยกส่วนแบ่งรายได้ออกเป็น ๒ ส่วน ยังไม่สามารถหรอกครับที่จะไปสร้างกติกาการแข่งขันที่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นได้ ----------

เป็นเพียงแค่มาตรการของรัฐที่ต้องการแยกส่วนแบ่งรายได้ส่วนที่เป็นของรัฐที่เกิดจากการกำกับดูแลมาถึงรัฐโดยตรงเท่านั้นครับ ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมพยายามที่จะได้ชี้แจงทำเรื่องที่คิดว่าค่อนข้างยากมาก ค่อนข้างซับซ้อนมาก และพยายามยกตัวอย่างที่มันอาจจะใกล้เคียงกับความรับรู้ของคนทั่วไป ก็เพื่อที่จะได้บอกว่าสิ่งที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ทำมาโดยตลอดช่วงที่ผ่านมาเราเล็งเห็นว่าบางเรื่องที่เราศึกษาได้ เราพร้อมที่จะศึกษาเพื่อที่จะส่งมอบให้กับ กทช. ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต บางเรื่องที่เป็นประเด็นที่เราคิดว่าน่าจะต้องทำให้เกิดความชัดเจนเพื่อให้ ทศท.-คอร์ปอเรชั่น ถ้าจะไปซื้อขายหุ้นในตลาด นักลงทุนต้องถามครับว่ารายได้ ทศท. มาจากไหนบ้าง แล้วถ้าหากรายได้ ทศท. ไม่มีความชัดเจน การตีมูลค่าหุ้นที่บอกว่า ๑๓ บาทบ้าง ๒๐ กว่าบาทบ้างไม่เกิดขึ้นหรอกครับ ฉะนั้นวันนี้ถ้าไปถามว่ามีใครประเมินมูลค่าหุ้นของ ทศท. ได้หรือยัง ผมต้องเรียนครับว่าจากที่ได้มีการพูดคุยกับที่ปรึกษาทางการเงิน ๖ บริษัทอย่างที่ท่านได้กล่าวไว้ ยังไม่มีใครประเมินมูลค่าหุ้นได้ เพราะฉะนั้นที่กล่าวว่ามีการประเมินมูลค่าหุ้นเท่านั้นเท่านี้ก็ยังเป็นเพียงแค่ข้อมูลที่ยังไม่น่าจะมีความชัดเจนนะครับ สิ่งหนึ่งที่มีการพูดกันมากก็คือว่าเมื่อนายกรัฐมนตรีท่านนี้เคยอยู่ในธุรกิจโทรคมนาคม เพราะฉะนั้นเมื่อมาทำหน้าที่เป็นผู้บริหารสูงสุดของประเทศก็คงจะคำนึงถึงเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจโทรคมนาคม ผมคิดว่าเรามีพุทธพจน์ที่เคยได้ฟังได้ยินกันมาบ่อย ๆ นะครับว่า พึงเสียสละทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะ พึงเสียสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต พึงเสียสละชีวิตเพื่อรักษาธรรม นายกรัฐมนตรีท่านนี้ทำเรื่องที่ไม่เคยมีใครกล้าทำจริงจังมาก่อนหลายเรื่อง การปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังก็เป็นผลที่ทำให้มีการคุกคามเอาชีวิตแล้วถ้าหากหลังจากมีการคุกคามเอาชีวิตท่านท้อถอยไม่กล้าทำเรื่องอื่นต่อก็อาจจะเป็นเรื่องที่เราเข้าใจได้ แต่ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคมที่ผ่านมา ท่านได้ประกาศสงครามกับเจ้าพ่อผู้มีอิทธิพล ซึ่งแน่นอนก็ต้องเสี่ยงกับการคุกคามเอาชีวิตอีก ผมถามครับ คนที่เป็นผู้ชายคนหนึ่งซึ่งถ้าพูดโดยฐานะก็สามารถที่จะไม่ต้องทำอะไรไปตลอดชาตินี้ มีเงินพอให้ลูกหลานที่จะมีชีวิตอย่างมีความสุขไปตลอด ทำไมครับที่จะต้องมานั่งเสี่ยงชีวิตของตัวเองเพื่อทำเรื่องที่ไม่มีใครกล้าทำมาก่อน ทำไมผู้ชายคนหนึ่งซึ่งอยู่สบาย ๆ ก็ได้ มานั่งหลังคดหลังแข็งทำงานหามรุ่งหามค่ำทำเรื่องที่เป็นเรื่องใหม่ เป็นเรื่องที่จะพลิกฟื้นประเทศชาติ ผู้ชายอย่างนี้หรือครับที่บอกว่า

ไม่กลัวต่อการคุกคามเอาชีวิตและบอกว่า จะหวังเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อที่จะเพิ่มผลประโยชน์ของตัวเองอย่างที่มีมากอยู่แล้ว จริงครับที่คนอาจจะบอกว่าไม่แน่เสมอไปว่าคนรวยจะไม่โกง แต่สำหรับคนรวยที่ถึงขนาดยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อทำสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่ดีงาม ผมเชื่อมั่นครับว่าคนรวยคนนั้นไม่โกง และผมเองต้องเรียนว่าผมภูมิใจ ผมรู้สึกเชื่อมั่นและผมพร้อมที่จะทำงานหนักเพราะคิดว่ามีผู้นำซึ่งมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนรวม มุ่งแต่ประโยชน์ของประเทศชาติ ไม่เคยพูดถึงเรื่องประโยชน์ส่วนตน ท่านอาจจะมีสิทธิที่จะบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะเป็นผู้ที่ใจร้อน มีความเชื่อมั่นในตนเอง แต่ผมเรียนได้เลยครับ ผมไม่คิดว่าท่านควรจะพูดได้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านนี้คิดถึงประโยชน์ส่วนตนครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

- ๑๓๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : อภิปรายรัฐมนตรีท่านต่อไปได้แล้วนะครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขออนุญาตใช้เวลาเพียงสั้น ๆ เท่านั้นนะครับเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน เพราะว่าบางทีเวลาท่านรัฐมนตรีท่านชี้แจงนี่ประเดี๋ยวผู้ฟังจะเข้าใจผิดว่าผู้อภิปรายได้อภิปรายว่าอย่างไรนะครับ

ประการแรกท่านพูดถึงว่าการแปรสัญญาจะไปตีความกว้างไปจนถึงการแก้สัญญาแล้วก็หมายรวมถึงกรณีของภาษีสรรพสามิตคงไม่ได้ ผมกราบเรียนว่าผมยึดถือตามคำพูดของท่านเองนะครับ เมื่อมกราคมที่บอกว่านี่คือแนวทางการแปรสัญญาโดยการใช้วิธีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต และกระผมก็ยืนยันว่าแนวทางนี้จะปฏิบัติได้นี่ต้องมีการไปแก้สัญญาในลักษณะที่เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ

ประการที่ ๒ กระผมก็ได้กราบเรียนท่านประธานว่า อำนาจที่รัฐบาลพึงใช้แทน กทช. นี่ทำได้ตามบทเฉพาะกาล แต่ความเหมาะสมนั้นก็คือว่าทำเฉพาะในสิ่งที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ไม่พึงทำอะไรซึ่งจะไปผูกมัดการใช้อำนาจขององค์กรอิสระในอนาคต กรุณาแยกแยะสิ่งเหล่านี้นะครับ

ประการที่ ๓ หลายสิ่งที่ท่านพูดว่ากำลังจะทำ ๆ หลายครั้งก็เกิดขึ้นหลังจากที่มีคำทักท้วง อย่างเช่น กรณีการจะไปยกเว้นภาษีสรรพสามิตให้รายใหม่ ซึ่งกระผมก็ไม่ทราบ กระผมก็ไม่ทราบว่าในทางปฏิบัติท่านจะเขียนกฎหมายอย่างไรว่าจะเว้นให้บางบริษัท แต่ว่ายังจะเก็บบางบริษัทอยู่ ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมากนะครับ

แล้วสุดท้ายครับท่านประธานครับ กรุณาอย่าเอาคำอธิบายที่บอกว่า ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงเป็นภาษีสรรพสามิตแล้วนี่จะเกิดปัญหาว่าเมื่อ ทศท. เข้าสู่ตลาด แล้วเงินส่วนแบ่งรายได้จะตกไปอยู่ในมือของเอกชน โดยหลักเศรษฐศาสตร์ครับ ถ้าท่านไม่เปลี่ยนนี่ราคาหุ้นของ ทศท. ก็จะไม่ตกครับ กระทรวงการคลังก็จะได้รายได้นั้นในวันที่ขายหุ้นให้กับเอกชนในราคาที่สูงกว่า แล้วการประเมินไม่เลื่อนลอยครับ เป็นการประเมินโดยหนึ่งในที่ปรึกษาการเงินของ ทศท. เอง เป็นข้อมูลที่พวกกระผมได้นำเสนอไป

แล้วประการที่ ๒ ก็คือว่าถ้ากลัวจะตกไปอยู่ในมือของผู้ถือหุ้น กระผมก็กราบเรียนว่าแก้สัญญาให้ส่งเข้ากระทรวงการคลัง ท่านอย่าโยนเรื่องนี้ไปกระทรวงการคลังครับว่า ท่านเพียงเสนอว่าให้กระทรวงการคลังพิจารณาเองว่าจะเป็นอะไร เพราะท่านต้องเล็งเห็นอยู่แล้วว่าการเก็บภาษีใหม่ขึ้นมาในกิจการโทรคมนาคมนั้นส่งผลต่ออนาคตแน่นอน ในขณะที่การแก้สัญญาเพียงแค่เป็นการเปลี่ยนแปลงคู่สัญญานั้นไม่กระทบการแข่งขันในอนาคตครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านสนั่นจะอภิปรายท่านรัฐมนตรีท่านต่อไปใช่ไหมครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ท่านประธานครับ ผม สนั่น สุธากุล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : คือถ้าเป็นของท่านรัฐมนตรีนี้คงจะพอสมควรแล้วครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ไม่ใช่ครับ เป็นประเด็นที่จบต่อเนื่องจากท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ไปแล้วครับ เป็นประเด็นหารือก่อนที่จะเริ่มรัฐมนตรีคนใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตใช้เวลาช่วงนี้สั้น ๆ ครับ หารือท่านประธานนิดเดียวครับ เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการควบคุมการประชุมของท่านประธานครับ คือนอกจากการอภิปรายของผู้อภิปรายที่เป็นสมาชิกฝ่ายค้านเกี่ยวกับประเด็นที่มีการยื่นญัตติไว้แล้ว ท่านประธานก็ได้กรุณาควบคุมทั้งการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลอย่างเต็มที่ ซึ่งตรงนี้ผมก็ขอชื่นชมครับ แต่มีประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการประชุมในสภาแห่งนี้ที่ท่านประธานอาจจะไม่ได้ติดตามอย่างต่อเนื่อง ผมขออนุญาตที่จะสะท้อนข้อมูลให้ท่านประธานได้รับทราบนิดหนึ่งครับ ----------

นั่นก็คือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการหารือของสมาชิกในช่วงเริ่มต้นอภิปรายนะครับว่า ในการประชุมพิจารณาญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นเป็นโอกาสที่เราจะสร้างความรู้ ในเรื่องประชาธิปไตยให้กับประชาชน ส่งเสริมให้การมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจนั้นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีการเสนอให้มีการ ถ่ายทอดทั้งช่อง ๑๑ ช่อง ๙ และรัฐบาลเองก็ยืนยันว่ามีความพร้อมที่จะถ่ายทอดได้เฉพาะ ช่อง ๑๑ เท่านั้น ซึ่งสมาชิกฝ่ายค้านก็ได้ตั้งข้อสังเกตว่าการที่ทำเช่นนั้นเป็นการทำลาย ประเพณีที่เราเคยทำกันมาโดยตลอด คือมีการถ่ายทอดทั้งช่อง ๙ ช่อง ๑๑ แต่อย่างไรก็ตาม ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าวันนี้พวกเรามีความชื่นชมมากที่ท่านนายกรัฐมนตรี ผู้นำรัฐบาลได้กรุณาลุกขึ้นให้คำมั่นสัญญาต่อสภาแห่งนี้ว่าในช่วงที่ช่อง ๑๑ ไม่สามารถ ถ่ายทอดได้ท่านจะสั่งการให้ช่อง ๙ ถ่ายทอดทันที ซึ่งผมคิดว่าเป็นคำมั่นสัญญาที่ดูเหมือน จะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ในฐานะที่ท่านประธานควบคุมการประชุม ผมอยากจะให้ท่านประธาน ควบคุมไม่ใช่เฉพาะในที่ประชุมนี้ แต่ควบคุมที่เกี่ยวเนื่องไปจากที่ประชุมนี้ด้วยก็คือว่า คำมั่นสัญญาดังกล่าวของท่านนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมแห่งนี้นั้นถือว่าเป็นคำมั่นสัญญา ของท่านผู้นำในที่ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ แต่ผมได้ติดตามตรวจสอบว่ามีการปฏิบัติตามคำมั่น สัญญานั้นหรือเปล่า ปรากฏว่าในช่วงที่ผ่านมาในช่วงที่มีการงดการถ่ายทอดของช่อง ๑๑ นั้น ทางบ้านโทรมาแจ้งผมครับว่า ช่อง ๑๑ ก็ไม่ถ่ายทอด ช่อง ๙ ก็ไม่ถ่ายทอด เพราะฉะนั้น คำมั่นสัญญาของท่านท่านยังไม่ปฏิบัติตามที่ได้สัญญาไว้ต่อสภาอันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยก็จริงแต่เป็นเรื่องยิ่งใหญ่ถ้าเราถือว่าคำพูด ของผู้นำนั้นเป็นคำพูดที่เชื่อถือได้ เป็นคำพูดต่อสภา สัญญาต่อตัวแทนของประชาชน ผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบเท่านั้นแหละครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผม นายสมศักดิ์ เทพสุทิน ตอนที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติสักครู่นี้ได้พูดถึง การถ่ายทอดช่อง ๙ และช่อง ๑๑ ผมวิ่งมา สืบเนื่องจากว่าท่านสมาชิกเข้าใจว่ามีการงดการ ถ่ายทอดในช่วงประมาณ ๑๐ นาที ในช่วง ๒ ทุ่มนะครับ ในข้อเท็จจริงแล้วทุกช่องจะต้อง

งดการถ่ายทอดเนื่องจากว่าเป็นข่าวในพระราชสำนักประมาณ ๑๐ นาที เพราะฉะนั้น ขออนุญาตได้เรียนให้ทราบนะครับว่า ทุกช่องต้องหยุดถ่ายทอดประมาณ ๑๐ นาที ข่าวพระราชสำนักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปราย ท่านรัฐมนตรีท่านต่อไปเลยครับ ท่านวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ นิดเดียวครับท่านประธาน ผมเข้าใจว่าเราเข้าใจตรงกันตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับปากกับพวกผมในสภาแล้วก็ประชาชนทั้งประเทศครับ ท่านบอกชัดครับว่าช่วงที่ตัดไปข่าวในพระราชสำนักหรือช่อง ๑๑ ถ่ายทอดไม่ได้ท่านจะสั่งให้ช่อง ๙ ดำเนินการ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าท่านรัฐมนตรีที่ชี้แจงเมื่อสักครู่นะครับท่านรับผิดชอบช่อง ๙ ก็สั่งไว้ด้วยครับว่าคราวหลังนายกรับปากแล้วต้องทำตามครับไม่ใช่อ้างเหตุผลอย่างอื่นครับ

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ขอประทานโทษครับท่านประธานสภาที่เคารพ คือเป็นระยะเวลาเดียวกันครับทุกช่องจะต้องถ่ายทอดข่าวในพระราชสำนักเป็นระเบียบที่จะต้องปฏิบัติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงษ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านประธานครับ วันนี้เมื่อท่านนายกได้แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้วในเรื่องที่จะให้ช่อง ๙ ถ่ายทอดในช่วงที่ช่อง ๑๑ ไม่สามารถถ่ายทอดได้นั้นนะครับ ได้มีการสั่งการให้ช่อง ๙ ดำเนินการ โดยช่อง ๙ ได้นำรถโอบี (OB) มาจอดอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ แล้วก็ในส่วนที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ชี้แจงไปนั้น ในช่วงที่มีการถ่ายทอดข่าวในพระราชสำนักทุกช่องต้องถ่ายพร้อม ๆ กัน แต่ว่าในช่วงนั้นช่อง ๙ เองก็ไม่สามารถที่จะถ่ายทอดสดแทนช่อง ๑๑ ได้ อย่างไรก็ตามครับได้ให้มีการบันทึกเทปไว้ ช่อง ๙ ให้มีการบันทึกเทปช่วงที่ช่อง ๑๑ ไม่ได้ถ่ายทอดไว้ แล้วก็ได้เตรียมการที่จะให้มีการถ่ายทอดในช่วงที่ขาดไปครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : จบแล้วนะครับ ปรึกษาหารือเรื่องนี้ตั้งแต่เช้าแล้วนะครับ แล้วก็คงจะชี้แจงได้เข้าใจพอสมควรแล้วครับ เชิญท่านครับ อภิปรายท่านรัฐมนตรีท่านต่อไปเลยนะครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายปองพล อดิเรกสาร ก่อนอื่นผมต้องกราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมเคารพโดยส่วนตัวกับท่านรัฐมนตรีท่านนี้ แต่ว่าเรื่องการปฏิรูปการศึกษานั้นผมถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งต่ออนาคตของประเทศชาติบ้านเมือง ผมจึงอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมมีประเด็นที่จะอภิปรายเพื่อจะเป็นเหตุผลในการที่จะลงมติไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรี ๔ ประเด็นเท่านั้นเองครับ ประเด็นแรก คือผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านรัฐมนตรีได้ เนื่องจากว่าการปฏิรูปการศึกษานั้นล่าช้า ล้มเหลว ประการที่ ๒ ผลกระทบที่เกิดจากการปฏิรูปที่ล่าช้า ล้มเหลวนั้น ทำให้เกิดผลเสียหายกับพี่น้องประชาชน เพื่อนข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ประเด็นที่ ๓ ท่านละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ ปล่อยปละละเลยให้มีการทุจริต และที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ประการที่ ๔ ท่านขาดจริยธรรมในการบริหารในฐานะที่เป็นเจ้ากระทรวงในยุคที่จะต้องเป็นผู้นำของการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้นำที่ไปสู่การปฏิรูปทางการศึกษาซึ่งเป็นความหวังของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศนะครับ และผมคิดว่าเป็นความหวังของชาติไทยของเราด้วย ที่เราอยากเห็นกระบวนการปฏิรูปนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง แต่ก่อนที่ผมจะลงไปถึงแต่ละประเด็นผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ในช่วงที่ฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นผมก็รู้สึกเห็นใจท่านรัฐมนตรีครับ เพราะท่านก็พยายามที่จะชี้แจงต่อประเด็นต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือแม้แต่สื่อทางหนังสือพิมพ์ ท่านอุตสาห์เขียนลงชื่อด้วยตัวของท่านเองว่า การปฏิรูปการศึกษาต้องปฏิรูปอะไรบ้าง และที่สำคัญไปกว่านั้นจากการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจทำให้ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องมาตอบคำถามเกี่ยวกับการปฏิรูปทางการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ท่านออกไปจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่ครั้งนี้เป็นคำตอบคำถามที่แตกต่างไปจากเดิมครับ ท่านตอบคำถามว่าท่านไม่ใช่เทวดา

ไม่สามารถที่จะทำเรื่องการปฏิรูปการศึกษาได้ทัน ที่ผมจะต้องกราบเรียนประเด็นนี้เป็นการเบื้องต้นก่อนก็เพราะว่า เนื่องจากว่าผมก็ไม่ได้คาดหมายว่าวันนี้ผมอภิปรายว่าท่านรัฐมนตรียังไม่สามารถที่จะดำเนินการปฏิรูปให้แล้วเสร็จจนถึงเป้าหมายสุดท้ายนะครับ ----------

- ๑๓๘/๑

แต่หมายถึงว่ากระบวนการในการปฏิรูปในช่วงตั้งแต่รัฐบาลนี้เข้ามามีความล่าช้า เพราะฉะนั้นประเด็นที่ผมอภิปรายประเด็นแรกก็คือ ประเด็นในเรื่องของการปฏิรูปล่าช้าล้มเหลวนั้น ก็ต้องยอมรับความเป็นจริงครับ ว่าเป็นประเด็นที่ต่อเนื่อง เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านนี้ ท่านเพิ่งไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ปี ๒๕๔๕ ที่ผ่านมา ก็ประมาณ ๘ เดือนนะครับ ที่ผมคิดว่าเป็นความล้มเหลวและล่าช้าต่อเนื่อง แต่ว่าท่านก็ปฏิเสธไม่ได้ครับ เพราะผมอยากจะกราบเรียนว่า นอกจากว่ารัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายไว้ต่อสภาชัดเจนครับ ว่าจะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ว่าในช่วงที่ผ่านมานั้น ผมคิดว่ากระทรวงศึกษาธิการกระทรวงเดียวที่มีการเปลี่ยนรัฐมนตรีไปถึง ๔ ท่านครับ ท่านแรกนั้นก็เป็นที่ยอมรับกันในวงการศึกษาทั่วไปครับ ว่าท่านมีความเข้าใจในการปฏิรูป และมีส่วนสำคัญในการนำเสนอนโยบายในเรื่องการปฏิรูปของรัฐบาลนี้ แต่ท่านที่ ๒ คือ ท่านนายกรัฐมนตรีที่เข้ามารับผิดชอบในกระทรวงนี้ ตอนเข้ามาช่วงแรกก็เป็นที่เกรียวกราว และเป็นที่ขานรับ และเป็นที่คาดหวังของพี่น้องประชาชนครับ เพราะท่านบอกว่าท่านจะเป็นผู้นำในการปฏิรูปการศึกษา แต่ระยะเวลาเปลี่ยนผ่านเพียง ๔ เดือน ก็ทำให้เพื่อนครูทั่วประเทศหัวเราะพร้อมกัน เพราะท่านเป็นคนตั้งคำถามว่าปฏิรูปการศึกษาแล้วนักเรียนจะได้อะไร ซึ่งไม่น่าจะเป็นคำถามของบุคคลที่จะเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นการเข้ามาดำรงในช่วงนั้น จึงเป็นการเข้ามาดำรงในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในยุคปฏิรูปที่สูญเปล่าอย่างยิ่ง และเป็นจุดหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดความล่าช้า และอาจจะมองไปได้ว่าการดำเนินการดังกล่าวนั้น อาจจะไม่มีความจริงใจในนโยบายในการปฏิรูป รัฐมนตรีท่านที่ผ่านมาครับท่านประธานครับ ท่านประธานก็ต้องยอมรับความเป็นจริงครับว่า เป็นรัฐมนตรีที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาดูแลกระทรวงศึกษาธิการ แล้วต้องถูกยื่นถอดถอนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครับ แล้วปรากฏผลว่ามีมูล ท่านจะต้องไปชี้แจง ในขณะนี้ผลของการลงมติในการยื่นถอดถอนว่าท่านถ่วงดึงในการปฏิรูป ท่านไม่ทำให้การปฏิรูปเป็นไปตามกฎหมาย

มีมูลครับ แต่ผลจะออกมาเช่นไรครับ ผมก็ต้องเคารพในมติของ ป.ป.ช. ซึ่งต้องยอมรับความเป็นจริงอีกเช่นกันครับ ถ้าเปรียบเทียบกันกับท่านรัฐมนตรีที่มารับตำแหน่งเป็นคนสุดท้ายคือ ท่านปองพล อดิเรกสาร นั้น คนที่กระทำผิดกฎหมาย หรือกำลังถูกพิจารณาว่ากระทำผิดกฎหมายในการถ่วงดึงนั้น ย่อมได้รับการปฏิเสธ ได้รับการตำหนิว่าทำให้การปฏิรูปล่าช้า แต่อย่างไรก็ตามครับ ในช่วง ๘ เดือน ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านนี้ครับ ถ้าหากว่ามองดูอย่างใกล้ชิดและมีการติดตามก็จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในท้ายที่สุดท่านก็ไม่ได้สร้างภาวะความเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ในท้ายที่สุดการปฏิรูปทางการศึกษาที่เป็นองค์รวมที่ท่านเองใช้คำพูดว่า ปัญจปฏิรูป นั้นเป็นเพียงวรรณกรรม ทำไมผมถึงพูดคำนี้ครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีคงจะเห็นหนังสือนี้ครับ เพราะท่านแต่งเอง มีรูปท่านอยู่ข้างหน้า ๕ เดือนแรกที่วังจันทร์เกษม ผมชื่นชมครับ รูปแบบดีมาก อีกฉบับหนึ่งครับ ปัญจปฏิรูปการศึกษาแนวทางสู่การปฏิบัติ ก็ต้องชื่นชมเช่นเดียวกัน แต่เมื่อลงไปตามในรายละเอียดก็พบความจริงว่าไม่ได้เป็นตัวเร่งที่จะทำให้เกิดความรวดเร็ว เร่งรัดหรือมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ท่านต้องยอมรับความเป็นจริงว่า ๒ เล่มนี้ และคำว่า ปัญจปฏิรูป ที่เกิดจากท่านนั้นมันก็มาจากหนังสือหลาย ๆ เล่มที่สำนักงานปฏิรูปทางการศึกษาได้รวบรวมขึ้นมา และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรี สำนักงานปฏิรูปทางการศึกษาก็จำเป็นที่จะต้องส่งรายละเอียดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติส่งไปให้ท่านครับ ท่านก็ยอมรับความเป็นจริงครับ ท่านได้กล่าวไว้ว่าผมใช้แนวทางหนังสือเล่มนี้ของ สปศ. ทำขึ้นมา สปศ. ดึงสาระสำคัญต่าง ๆ ออกมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและเอามาใส่ไว้ในนี้ ซึ่งเล่มนี้ผมอ่านหลายรอบก็ดำเนินการตามนี้ ท่านที่สงสัยว่าต่อไปเราจะเดินรูปแบบไหน นี่คือคู่มือนายปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๕ เพราะฉะนั้นปัญจปฏิรูปจึงเป็นเรื่องที่ผมชมเชย ชมเชยว่าเป็นวรรณกรรมที่เป็นความชำนาญเฉพาะตัวของท่าน คล้าย ๆ กับวรรณกรรมของพรอดิเรก แต่จริง ๆ แล้วผมคิดว่าเราอยากเห็นการปฏิรูปทางการศึกษานั้นไปสู่การปฏิบัติที่แท้จริงมากกว่าครับ นั่นก็คือว่าเราไม่อยากเห็นรัฐมนตรีที่เป็นคนที่ ๔ ของกระทรวงนี้ต้องย้อนรอยกลับไปโดยการอธิบายว่าเพื่อต้องการที่จะทำความเข้าใจ หรือท่านใช้คำพูดที่น่ารับฟังเป็นอย่างยิ่งครับ ท่านบอกว่าผมจะรวมพลังด้านการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ถูกต้องครับ นี่เป็นผู้นำของการเปลี่ยนแปลงครับ แต่ถ้าหากท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาดูหนังสือเกือบทุกเล่มของสำนักงานการปฏิรูปทางการศึกษานั้น ผมคิดว่าบทสุดท้ายของเกือบทุกเล่มนะครับท่านประธาน ก็จะมีบทสรุปสุดท้ายไว้ชัดเจนครับว่าเงื่อนไขในการสำเร็จของการปฏิรูปนั้นมีอะไรบ้าง ท่านประธานที่เคารพเงื่อนไขของความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษานั้นทางสำนักงานปฏิรูปได้เขียนไว้เกือบทุกเล่มครับ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับหลังสุดที่ทำเสนอท่านนะครับ ที่ท่านได้ให้แนวทางไว้ด้วย

ประการแรก คือการตัดสินใจทางการเมือง นี่คือเงื่อนไขความสำเร็จของการปฏิรูปทางการศึกษา คือการตัดสินใจทางการเมือง ผู้นำทางการเมืองต้องกล้านำ กล้าปฏิรูปการศึกษา กล้าคิดแหวกออกไปจากวิธีคิดเดิม และให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจัง

ประการที่ ๒ เงื่อนไขในความสำเร็จคือต้องผลักดันกฎหมาย มีร่างพระราชบัญญัติ ๒๓ ฉบับ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่สำคัญจำนวนมากที่ต้องเร่งพิจารณา

ประการที่๓ ต้องเตรียมความพร้อมทันที และ

ประการที่ ๔ ผู้บริหารทุกระดับต้องสนับสนุนแนวทางปฏิรูปทางการศึกษา

ผมเห็นใจท่านจริง ๆ ครับ เริ่มต้นจากข้อที่ ๑ ก็เรียกว่าเป็นเรื่องที่คนที่ติดตามการปฏิรูปเป็นห่วง และก็คิดว่าผมจำเป็นต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพราะข้อที่ ๑ นั้นคือการตัดสินใจทางการเมือง ท่านประธานครับ ในกระทรวงศึกษาธิการนั้นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เขาบอกว่าท่านรัฐมนตรีว่าการนั้นทำบทบาทหน้าที่เป็นรัฐมนตรีช่วย แต่ว่ารัฐมนตรีช่วยทำบทบาทหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการ ก็อาจจะเป็นเพราะความเป็นสุภาพบุรุษนะครับ

- ๑๔๐/๑

แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้าจะต้องนำในการปฏิรูปทางการศึกษาอย่างแท้จริงแล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีช่วยจะต้องมีแนวทางที่จะต้องนำในการปฏิรูปที่ชัดเจน แต่ในช่วง ๘ เดือนที่ผ่านมานั้น ไม่ปรากฏความชัดเจนในการนำในการปฏิรูปครับ ไม่ปรากฏความชัดเจนในหลายเรื่อง แม้แต่เรื่องที่มีความขัดแย้ง แม้แต่เรื่องที่มีความจำเป็นที่จะต้องของบประมาณรายจ่ายประจำปีให้เกิดผลอย่างชัดเจน แม้แต่เรื่องที่จะต้องตัดสินใจร่วมกับสภาแห่งนี้

ยิ่งประการที่ ๒ การประกันกฎหมาย ๘ เดือนของรัฐมนตรี ผมไม่เห็นท่านได้แสดงความคิดเห็นในการที่จะมาประสานกับวิป (Whip) ของรัฐบาลหรือว่าแสดงความคิดเห็นในส่วนใดที่ท่านประสงค์จะผลักดันกฎหมายที่เป็นเรื่องของความสำเร็จนี้ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ท่านประธานครับ ถ้ามาดูการรายงานของกองกฎหมายของสภาการศึกษา ท่านก็เห็นได้อย่างชัดเจนครับว่ากฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปทางการศึกษานั้น เรียกได้ว่ายังไม่มีผลในการบังคับใช้เลย ที่มีผลบังคับใช้ไปแล้วก็พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็ทำต่อเนื่องมาแล้วครับ ท่านก็เพียงแต่มาแก้ไขปรับปรุงฉบับที่ ๒ แยกแห่งอาชีวะออกไปเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปของระบบราชการ ซึ่งก็มีปัญหามาถึงจนทุกวันนี้ เพราะการต่อสู้ในเชิงการปฏิรูปทางการศึกษาที่ต้องการให้การศึกษานั้นมีเอกภาพและหลากหลาย ที่ต้องการให้ทุกส่วนที่จัดการศึกษานั้นมาอยู่กระทรวงเดียวกันก็ล้มเหลวไปโดยสิ้นเชิง นอกจากนั้นกฎหมายอื่นก็อยู่ในกลุ่มรอประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น พระราชบัญญัติระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการ พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา อยู่ระหว่างการร่วมพิจารณา คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรรมาธิการวิสามัญวุฒิสภา เช่น ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษาเอกชน นอกจากนั้นก็อยู่ในระหว่างการพิจารณาทั้งหมดเลยครับ ถ้าอย่างนี้ผมก็เป็นห่วงสิครับ ท่านบอกว่าการปฏิรูปทางการศึกษาใครว่าล่าช้า จะมามองแต่เพียงโครงสร้างหรือกฎหมายอย่างเดียวไม่ได้ ต้องทำไปด้วยกัน ถูกต้องครับ แต่ว่ากฎหมายนั้นเป็นส่วนสำคัญในการที่จะผลักดันให้มีการนำไปสู่การปรับโครงสร้าง นำไปสู่การจัดการเกี่ยวกับเพื่อนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นหัวใจสำคัญที่สุดในการปฏิรูปทางการศึกษา มีส่วนสำคัญที่สุดในการที่จะต้องไปจัดการ ในการจัดการศึกษาทุกระดับ

ไม่ว่าจะเป็นระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่วันนี้กฎหมายทั้งหมดเหล่านี้ยังไม่มีผลบังคับใช้เลย ๘ เดือนของท่านจึงเป็น ๘ เดือนของความไม่มีภาวะในการนำในการปฏิรูป ผมเรียนเป็นเบื้องต้นแล้วนะครับว่าถ้าหากมาดูในส่วนที่ท่านได้ไปกำหนดเป็นปัญจปฏิรูปแล้ว ก็ต้องยอมรับในระดับหนึ่งว่าท่านมีความเข้าใจในการที่จะนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติ แต่ข้อจำกัดของท่านในการที่จะนำนโยบายดังกล่าวนี้ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูประบบการศึกษาที่ท่านพูดถึง การปฏิรูปการเรียนรู้ การปฏิรูประบบบริหารการจัดการการปฏิรูประบบบริหารและการจัดการศึกษา การปฏิรูปครู อาจารย์ ตลอดถึงการปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ทั้งหมดนี้ผมอยากจะให้รัฐมนตรีได้ลงไปดูในเชิงปฏิบัติจริง ๆ ครับ ว่าไม่มีเชิงปฏิบัติเลย นอกจากนั้นในส่วนภาคปฏิบัติจริง ๆ นั้นมันมีความสับสนเพราะมีความไม่ชัดเจนในนโยบาย ไม่มีความชัดเจนว่าท่านสามารถที่จะนำในการที่จะผลักดันนโยบายในการปฏิรูปนี้ไปสู่คณะรัฐมนตรีหรือไปสู่ตัวนายกรัฐมนตรีได้มากน้อยเพียงใด ท่านจะไม่ให้พวกผมหรือเพื่อนข้าราชการครูหรือผู้ปกครองเป็นห่วงได้อย่างไรครับ เพียงแต่เรื่องก่อนที่จะเปิดภาคเรียนนี้ก็มีประเด็นที่สั่นไหวตำแหน่งรัฐมนตรีของท่านมากพอสมควร จนท่านต้องออกมาร้อง ออกมาทำความเข้าใจกับ ส.ส. ในพรรคของท่านเอง น่าเห็นใจ ผมเลยบอกว่าถ้าเป็นอย่างนี้ก็จะมีปัญหามากครับ ผมเรียนกับท่านประธานครับว่าผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านได้ด้วยเหตุผลที่ว่าท่านไม่สามารถที่จะดำเนินการในการที่จะผลักดันกฎหมายสำคัญ ----------

และวันนี้ผมจะต้องพูดเรื่องนี้เพราะว่าเพื่อนข้าราชการครูทั่วประเทศเขาเรียนว่าสับสน สับสนเพราะผู้นำในการปฏิรูปทางการศึกษาในระดับกระทรวงนั้นหลายครั้งพูดไม่ตรงกัน เมื่อหลายครั้งพูดไม่ตรงกันก็ทำให้เกิดปัญหาว่าเราจะดำเนินการในการปฏิรูปอย่างไร และหลายครั้งที่เป็นนโยบายใหม่นั้นขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญครับท่านประธานที่เคารพครับการปฏิรูปการศึกษาล้มเหลว

ที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นต่อไปนอกจากการผลักดันกฎหมายแล้วก็คือในเรื่องของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาครับ มีนักวิชาการหลายท่านได้พูดถึงว่าครูนั้นจะเป็นหัวใจของความสำเร็จในการปฏิรูปทางการศึกษา ถ้าเราไม่สามารถที่จะปฏิรูปครูได้ก็อย่าหวังเลยจะปฏิรูปการศึกษาได้สำเร็จครับ ผมอยากจะกราบเรียนครับว่าหลังจากมีประเด็นอภิปรายท่านก็ไปเสนอเป็นมติคณะรัฐมนตรีในการที่จะของบประมาณ ในการที่จะพัฒนาครูก็เป็นเรื่องที่เป็นแผนที่ได้มีการเตรียมการไว้ตามลำดับครับ แต่ผมไม่มั่นใจครับว่ายอดงบประมาณจะได้ตามนั้นหรือเปล่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากที่ผมต้องไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านนี้ก็คือว่า ในช่วง ๓ - ๔ เดือนที่ผ่านมานั้นกฎหมายฉบับนี้มีปัญหามากเพราะไม่มีความชัดเจนว่ากระทรวงศึกษาธิการนั้นจะเอาเช่นไรโดยเฉพาะในกรณีในเรื่องของบัญชีเงินเดือนแนบท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ท่านต้องการที่จะให้ครูมีขวัญกำลังใจ ท่านบอกว่าครูจะต้องเข้าไปสู่ระบบที่เป็นวิชาชีพชั้นสูง ต่อไปนี้ครูจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ แต่เพียงความชัดเจนว่าเราจะมีบัญชีเงินเดือนแนบท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้หรือไม่ ผมไม่เคยได้ยินเสียงจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านนี้เลยครับท่านประธานครับ และจากกรณีประเด็นดังกล่าวนี้จึงทำให้เกิดปัญหา ในชั้นการพิจารณาของกรรมาธิการพวกกระผมได้ไปร่วมเป็นกรรมาธิการด้วยครับ ขอประทานโทษ

ที่เอ่ยนามศาสตราจารย์ ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอ้าน ได้นำเสนอบัญชีเงินเดือนแนบท้าย เข้าไปพิจารณา ตั้งคณะอนุกรรมาธิการขึ้นมาพิจารณา ทุกฝ่ายเห็นชอบด้วยครับ แต่พอเสนอเข้ามาสู่สภาแห่งนี้วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ปรากฏว่าเขาบอกว่ากระทรวงไม่เห็นด้วย ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าน่าจะขึ้นเงินเดือนพร้อมกัน ผมแปลกใจมากเลย ผมคาดหวังว่าท่านรัฐมนตรีท่านนี้มานั่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ น่าจะไม่มีปัญหาตรงนี้ เพราะถ้าไปดูทบทวนในอดีตที่ผ่านมาก็คือว่าตอนที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าไปสู่คณะกรรมการกลั่นกรอง ชุดที่ ๔ ที่ท่านเป็นประธานในฐานะรองนายกรัฐมนตรี ก็ได้มีข่าวออกมาว่าท่านไม่เห็นด้วยกับรัฐมนตรีว่าการในยุคนั้น และท่านนายกรัฐมนตรีเองก็บอกว่าเห็นชอบที่จะให้มีบัญชีเงินเดือนแนบท้าย เมื่อเป็นเช่นนี้คณะกรรมาธิการชุดใหญ่ก็บอกว่าเพื่อต้องการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมาตรา ๕๕ ที่ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนครูโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นน่าจะมีบัญชีเงินเดือนแนบท้ายในท้ายที่สุดครับวันนั้นสภาแห่งนี้ก็ตัดบัญชีเงินเดือนข้าราชการครูออกไป และไม่มีเสียงในการชี้นำจากกระทรวงศึกษาธิการที่จะเป็นผู้นำในการปฏิรูปครูออกมายืนยันในเรื่องนี้ว่ามีความจำเป็นหรือไม่มีความจำเป็น มิหนำซ้ำกลับโยนเรื่องนี้กลับไปที่รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งก็มีปัญหาอยู่ปัจจุบันนี้ครับว่าทำไมท่านจึงไม่ปกป้องบัญชีเงินเดือนของเพื่อนข้าราชการครูครับ แน่นอนที่สุดครับเมื่อเป็นร่างของคณะกรรมาธิการ เป็นร่างของพวกกระผมผมไม่ติดใจครับ พวกผมใจกว้าง รัฐบาลอาจจะไม่เห็นด้วยเพราะอาจจะคิดว่าพรรคฝ่ายค้านจะได้ชื่อเสียง แต่เมื่อส่งกลับไปที่วุฒิสภาครับ สมาชิกวุฒิสภาเห็นว่าควรที่จะมีบัญชีเงินเดือนแนบท้ายเข้ามา ---------

แต่ว่าพอกลับมายืนยันที่สภาแห่งนี้นะครับ สภาแห่งนี้กลับไม่ยืนยัน ในท้ายที่สุดก็ต้องตั้งกรรมาธิการร่วม กฎหมายฉบับนี้จึงค้างอยู่ที่สภา แล้วท่านยังบอกว่าจะปฏิรูปครูจะเป็นผู้นำพลังในด้านการศึกษาได้อย่างไรครับ เพียงแต่มีเงินที่จะเพิ่มให้กับเพื่อนครูในการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพียง ๙๐๐ ล้านบาท เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้บอกว่าบางทีใช้เงินไปติดไมโครชิพที่จะฝังหูสุนัขมากกว่าอีก ได้มีการอภิปรายในสภาแห่งนี้ และผมคนหนึ่งได้ประท้วงรัฐบาลครับโดยการเผาบัญชีเงินเดือนที่ถูกฉีกทิ้งไป เพราะผมคิดว่ากระทรวงศึกษาธิการโดยท่านรัฐมนตรีไม่เป็นผู้นำในการปฏิรูปครู ผมไม่สามารถไว้วางใจได้ครับ สิ่งที่เป็นรูปธรรมชัดเจนเช่นนี้ สิ่งที่เป็นขวัญกำลังใจของเพื่อนข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาเช่นนี้ ท่านไม่สามารถที่จะเป็นผู้นำยืนหยัดในความชัดเจนว่าจะให้ดำเนินการเช่นไร และในท้ายที่สุดตั้งกรรมาธิการร่วมท่านก็ให้รัฐมนตรีช่วยมาอีกครับ ซึ่งก็น่าเป็นห่วงมากครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ประการต่อไปครับการปฏิรูปทางการศึกษาล้มเหลวคือการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเด็นนี้ชัดเจนครับท่านประธานว่านอกจากว่าจะทำให้การปฏิรูปการศึกษาล่าช้า ล้มเหลว สับสนแล้ว ยังเกิดผลกระทบต่อพี่น้องประชาชน เกิดผลกระทบต่อโรงเรียน สถานศึกษา เกิดผลกระทบต่อนักเรียน เพราะโดยเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ นั้นได้บัญญัติไว้ชัดเจนครับว่ารัฐจะต้องจัดการศึกษา ๑๒ ปีโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทั่วถึงและมีคุณภาพ และจะต้องดำเนินการในการเตรียมการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงจะต้องดำเนินการตามกฎหมายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ในการที่จะรองรับในช่วงเปลี่ยนผ่านก่อนที่จะมีคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่วันนี้ช่วงเปิดเทอมขึ้นมาผลเป็นอย่างไรครับก็ทราบกันชัดเจนแล้วครับว่ามีปัญหาและมีผลกระทบที่จะตามมา เดี๋ยวผมจะเรียนกับท่านประธานในโอกาสต่อไป แต่ประเด็นของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นผมคิดว่าท่านไม่ได้เอาใจใส่เท่าที่ควรครับและไม่ได้รวมพลัง และในท้ายที่สุดก็คือว่ามีปัญหาค่อนข้างมากในขณะนี้ที่เกิดจากแนวคิดของท่านอีกหลายเรื่อง นอกจากนั้นการปฏิรูปทางการศึกษาล้มเหลวนั้นก็มีผลโดยตรงครับต่อการจัดการศึกษาภาคบังคับที่กฎหมายได้มีผลในการประกาศใช้ไปแล้ว แต่ ฯพณฯ รัฐมนตรีท่านนี้ไม่ได้มีความชัดเจนที่จะสั่งการ

ให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไปดำเนินการในการรองรับในการจัดการศึกษาภาคบังคับเช่นไร ไม่มีความชัดเจนในการที่จะจัดเงินอุดหนุนให้กับนักเรียนที่อยู่ในการศึกษาภาคบังคับเป็นพิเศษเช่นไร และการจัดเงินอุดหนุนดังกล่าวนั้นก็ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของสภาการศึกษา ซึ่งคิดเห็นว่าควรที่จะดูแลการศึกษาภาคบังคับ ไม่ใช่เฉพาะที่จะบังคับประชาชนอย่างเดียวเท่านั้นเอง แต่เราจะต้องมีส่วนสำคัญในการนำนโยบายจากรัฐเพื่อสนองตอบต่อการศึกษาภาคบังคับดังกล่าว ที่สำคัญไปกว่านั้นเกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็คือในเรื่องของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน วันนี้กระทรวงศึกษาธิการโดยการนำของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายปองพล อดิเรกสารนั้น ได้สร้างความสับสนให้เกิดขึ้นอย่างมากมาย ถึงแม้ท่านจะไปชี้แจงในช่วงหลังว่าท่านจะมีการปรับจัดการการศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรจุดหมาย ที่เรียกว่านักเรียนเรียนอะไร ครูควรสอนอะไร เพื่ออะไร ----------

- ๑๔๓/๑

การจัดหลักสูตรได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะต้องมีหลักสูตรแกนในระดับประเทศและหลักสูตรระดับสถานศึกษา ท่านมีความชัดเจนว่าการจัดหลักสูตรนั้นจะต้องดำเนินการในระดับช่วงชั้น ช่วงชั้นที่ ๑ ป. ๑ - ป. ๓ ช่วงชั้นที่ ๒ ป. ๔ - ป. ๖ ช่วงชั้นที่ ๓ มัธยมปีที่ ๑ - ๓ ช่วงชั้นที่ ๔ ชั้นมัธยมปีที่ ๔ - ๖ และแบ่งสาระการเรียนรู้เป็น ๘ สาระการเรียนรู้ที่เป็นองค์ความรู้ที่จะต้องส่งเสริมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่สิ่งเหล่านี้เมื่อนำไปสู่ภาคปฏิบัติครับ ให้โรงเรียนได้มีการเตรียมการ ได้มีการกำหนดในเรื่องหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ปรากฏว่ากระทรวงได้มีการสั่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจนเป็นที่โจษขานกันโดยทั่วไปว่าครูเขาได้มีการเตรียมการในระดับหนึ่งที่จะดำเนินการในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะนำไปสู่การดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาอีกแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานในเรื่องของการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับ ประเด็นต่อไปครับ คือในเรื่องของเงินอุดหนุนครับท่านประธานครับ ผมเรียนกับท่านประธานว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่กระทบกับประชาชน กระทบกับผู้ปกครอง กระทบกับนักเรียน เพราะผมเป็นกรรมาธิการงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วยครับ น่าเห็นใจมากเลย ท่านชูการปฏิรูปการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ ท่านแถลงนโยบายนี้ต่อสภา แต่ในท้ายที่สุดเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ท่านต้องใช้วิธีการแปรญัตติไม่ได้มีการตั้งงบประมาณเอาไว้แล้วแปรญัตติแล้วปีนี้ได้ไม่เพียงพอตามที่กำหนดเอาไว้ครับ ในท้ายที่สุดท่านก็จะพูดแบบมติ ครม. ที่ได้กราบเรียนที่ท่านเขียนไว้ในหนังสือการจัดปฏิรูปครับ แต่ประเด็นนั้นไม่สำคัญครับ ประเด็นสำคัญก็คือว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยรัฐต้องจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้น ปรากฏว่าไม่สามารถดำเนินการได้ตามนั้นครับ มิหนำซ้ำท่านไปลดเงินอุดหนุนที่คำนวณเอาไว้โดยสภาการศึกษาก็ดี หรือแม้แต่หลังสุดคำนวณเอาไว้โดยกระทรวงก็ดีครับ ไปลดลงมาครับ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งครับ ผมอยากเรียนกับท่านประธานครับเพื่อให้ได้เห็นตัวเลขอย่างชัดเจนครับว่าในการจัดการเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับเงินอุดหนุนนั้นจริง ๆ แล้วถ้าเรามาดูอัตราที่สภาการศึกษากำหนดนั้น ระดับประถมศึกษานั้นต้อง ๙,๐๐๐ บาทครับ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑๐,๐๐๐ บาท มัธยมศึกษาตอนปลาย ๑๐,๙๐๐ บาท ระดับอาชีวะ ระดับ ปวช.

๑๓,๐๗๐ – ๑๖,๖๘๐ บาท แต่ภายใต้การบริหารกระทรวงของท่านรัฐมนตรี นายปองพล อดิเรกสาร นั้น ปรากฏว่าท่านไปปรับลดลงและทำให้งบประมาณในการจัดสรรปี ๒๕๔๖ นี้ ก็ขาดไปสำหรับที่จะต้องดำเนินการตามรายละเอียดนี้

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์ครับ ขออภัยนิดเดียวนะครับ ขัดจังหวะนิดเดียว ขออภัยด้วย คือเนื่องจากว่าผมพิจารณาแล้วว่าคืนนี้นะครับสำหรับการอภิปรายรัฐมนตรีกระทรวงศึกษานี่น่าจะเป็นท่านสุดท้ายสำหรับคืนนี้ จบตอนไหนผมก็จะปิดการประชุมตอนนั้น ฉะนั้นรัฐมนตรีอีก ๒ ท่านและเจ้าหน้าที่ที่รอชี้แจงนี่ผมคิดว่าน่าจะกลับไปพักผ่อนเอาแรงไว้พรุ่งนี้ได้นะครับ ตามสบายเลยนะครับ เชิญครับ คุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมก็ผ่านประเด็นในเรื่องของการปฏิรูปการศึกษาล้มเหลวเพื่อต้องการที่จะให้เป็นไปตามที่ท่านประธานประสงค์นะครับ ก็คือว่าจะให้การอภิปรายในคืนนี้จบที่กระทรวงศึกษาธิการครับ

ประเด็นที่ ๒ คือผลกระทบที่เกิดจากการปฏิรูปการศึกษาที่ล้มเหลวครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็เพราะการปฏิรูปการศึกษาที่ล้มเหลวล่าช้านะครับจึงมีปัญหาที่ผมเรียกว่าเป็นปัญหาที่ทำให้พี่น้องประชาชนนั้นเกิดความเสียหายมาก เพราะท่านไม่สามารถที่จะจัดเงินอุดหนุนรายหัวให้กับนักเรียนได้อย่างเพียงพอในความจำเป็นเบื้องต้น จึงนำไปสู่ในการเปิดช่องทางให้โรงเรียนเรียกเงินกินเปล่าและนับว่าเป็นปีที่รุนแรงที่สุดครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมาดูผลวิจัยของจุฬาก็พบอย่างชัดเจนครับและเป็นข่าวคราวไปแล้วว่าผู้ปกครองถูกเรียกเงินบริจาคแพงกว่าวงเงินที่รัฐสนับสนุนรายหัวและยังยืมมือสมาคมผู้ปกครองรีดเหยื่อ เผยแป๊ะเจี๊ยะแพงที่สุดคือ ป. ๑ ม ๑. ท่านรัฐมนตรีครับ ป. ๑ คือการศึกษาภาคบังคับครับ ม.๑ คือการศึกษาขั้นพื้นฐานที่รัฐจะต้องจัดการศึกษาให้ฟรีไม่คิดค่าใช้จ่ายทั่วถึงและมีคุณภาพ แต่ผลการวิจัยพบว่าชั้นเรียนที่นักเรียนจะต้องเข้าเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ นั้นถูกเรียกเก็บค่าแป๊ะเจี๊ยะมากที่สุดครับ แล้วก็มีแนวโน้มว่าปีหน้าจะรีดแพงกว่าเดิม

ท่านประธานครับ มีรายละเอียดเยอะครับ ถ้าผมจะยกตัวอย่างก็คงใช้เวลา แลกเป็นเก้าอี้นั่งก็มีครับ ออกรายการไอทีวีเลยครับ ต้องจ่ายค่าแป๊ะเจี๊ยะภายใต้รัฐบาลคิดใหม่ ทำใหม่ เรียกว่าแป๊ะเจี๊ยะแบบใหม่ขึ้นมาอีกครับ น่าเห็นใจผู้ปกครองมากครับ นี่คือความล้มเหลวของการปฏิรูปทางการศึกษา จากการวิจัยของศูนย์วิจัยของธนาคารกสิกรไทยบอกว่า ผู้ปกครองต้องรับภาระในช่วงเปิดเทอมปี ๒๕๔๖ นี้เงินสะพัดถึง ๔๓,๐๐๐ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายปกติผมไม่ต้องพูดถึงครับ แต่เขาบอกว่ามีค่าใช้จ่ายในยุคที่นายปองพล อดิเรกสาร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้นมีค่าใช้จ่ายสมทบแป๊ะเจี๊ยะหรือเงินกินเปล่ารูปแบบใหม่ครับ เรียกเก็บค่าเรียนคอมพิวเตอร์ ค่าไฟฟ้า ค่าห้องปรับอากาศ ชุดเชียร์ลีดเดอร์ ค่าเรียนภาษาครับ ถ้าอย่างนี้ท่านจะเป็นผู้นำในการปฏิรูปการศึกษาได้อย่างไรครับ ท่านจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้เช่นไรครับ แม้แต่ใน ส.ส. พรรคไทยรักไทยเองครับก็ได้ออกมาประกาศว่า ปีนี้มีการเรียกเงินกินเปล่าที่ผู้ปกครองจะต้องรับภาระอย่างมาก จากการศึกษาเบื้องต้นมีถึง ๓๓ จังหวัด แต่ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากรูปแบบใหม่แล้วยังมีรูปแบบใบเสร็จนะครับท่านประธาน ให้ใบเสร็จเลยโรงเรียนดังเป็นข่าวโดยทั่วไป ผมก็ไม่เห็นรัฐมนตรีท่านนี้ได้ดำเนินการอย่างไรครับ นอกจากนั้นแบบไม่มีใบเสร็จอีกครับท่านประธานครับ ให้สร้างรั้วโรงเรียน ให้สร้างห้องสมุดไม่มีใบเสร็จ ช่วยบริจาคกัน อ้ายนี่เป็นแป๊ะเจี๊ยะในรูปแบบใหม่ และผมก็ติดตามดูครับว่าท่านรัฐมนตรีว่าการได้ดำเนินการอย่างไรครับ ท่านไม่ออกมาพูดเลยเรื่องดำเนินการอย่างไร เพียงแต่ท่านยืนยันว่าในเรื่องนี้ไม่น่าจะถึงขั้นที่จะโดนไล่ออกแค่เหตุฝากเด็กไม่ได้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียใจเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐมนตรีว่าการที่อยู่ในช่วงของการปฏิรูปทางการศึกษานั้นทำให้เกิดความล้มเหลวในส่วนนี้ ทั้งที่กฎหมายรัฐธรรมนูญก็เขียนไว้ชัดเจน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็กำหนดไว้ชัดเจนว่าไม่คิดค่าใช้จ่าย ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้ามาดูเช่นนี้ก็จะพบต่อครับว่า จริง ๆ แล้วนี่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งครับ ว่าพอเกิดปัญหาค่าแป๊ะเจี๊ยะแล้วก็ได้มีการเสวนากันชุดหนึ่งครับ เป็นการเสวนาของผู้ปกครอง ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่จะต้องเรียนกับท่านประธานนะครับ เขาบอกว่าให้รัฐทบทวนอัตราเงินอุดหนุนรายหัวให้ชัดเจนและพอเพียงยิ่งขึ้น นี่ละครับท่านรัฐมนตรีท่านได้ศึกษาไหมครับ นี่คือคำตอบที่ชัดเจนครับว่าเป็นความล้มเหลวของท่าน

ให้กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ชัดเจนถึงรายจ่ายที่ไม่พึงเก็บจากผู้ปกครอง เช่น ค่าคอมพิวเตอร์ ค่าประกันอุบัติเหตุ เยอะครับ ประกันอุบัติเหตุนี่ครับ ให้โรงเรียนปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ให้กระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงให้โรงเรียนต่าง ๆ ออกใบเสร็จรับเงินบริจาคเงินค่าใช้จ่าย นอกจากท่านไม่ทำตามข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้แล้วครับเหมือนกับเป็นการซ้ำเติมเลยครับ ท่านไปเปิดช่องว่างโดยไม่ได้มีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนในเรื่องของการระดมทุนทางการศึกษาว่าให้โรงเรียนสามารถที่จะเก็บเงินหรือว่าสามารถที่จะระดมทุนได้ในท้ายที่สุดนั่นคือที่มาของแป๊ะเจี๊ยะ ไม่แปลกครับ ๔๓,๐๐๐ ล้านบาทที่ศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้กำหนดเอาไว้ ไม่แปลกเลยครับท่านประธานครับ ที่โรงรับจำนำในกรุงเทพมหานครบอกว่าเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงการคลังนั้นไม่เพียงพอที่จะบริการให้กับผู้ปกครองในช่วงเปิดเทอมครับ ----------

- ๑๔๕/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ความล้มเหลวประการต่อมาครับผมคิดว่าวันนี้ยังไม่เกิดผลที่ชัดเจน แต่ว่าเป็นนโยบายของท่านผมต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจครับ ท่านล้มเหลวในการปฏิรูป ล้มเหลวในการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ล้มเหลวในการจัดการศึกษาภาคบังคับ ล้มเหลวในการที่จะปฏิรูปครู แล้วท่านจะไปปฏิรูปการเรียนรู้ ท่านจะไประดมทรัพยากร ท่านจะไปกระจายอำนาจได้อย่างไรครับ มิหนำซ้ำวันนี้ผลกระทบที่เกิดมาที่จะต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ชัดเจนก็คือว่าท่านบอกว่าจะต้องดำเนินการในเรื่องโรงเรียนในฝันเพื่อนำร่องเป็นโรงเรียน ๑ อำเภอ ๑ โรงเรียน ขัดกฎหมายรัฐธรรมนูญชัดเจนเลยครับ ท่านกำลังจะจัดการศึกษาแบบระบบทุนนิยม เอื้อประโยชน์ให้กับคนมีเงิน ให้ประโยชน์กับคนที่มีฐานะอีกแล้ว และในท้ายที่สุดที่เราต้องการให้โรงเรียนมีความเสมอภาคกัน รัฐต้องไปสนับสนุนจัดหางบประมาณเข้าไปดำเนินการหรือใช้วิธีการพันธบัตรหรืออย่างไรก็แล้วแต่ ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แต่ปรากฏว่าโรงเรียน ๑ อำเภอ ๑ โรงเรียนในฝันนั้นไปส่งเสริมให้เกิดโรงเรียนหลัก โรงเรียนเก่ง โรงเรียนที่ผู้ปกครองอยากจะนำนักเรียนเข้าและนั่นคือที่มาของเงินกินเปล่า และนั่นคือที่มาของปัญหาในการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา และนั่นคือที่มาที่จะทำให้ลูกคนยากคนจนนั้นได้มีโอกาสเท่าเทียมกัน ท่านรัฐมนตรียังพูดด้วยความภาคภูมิใจครับ ว่าท่านจะให้โรงเรียนหลัก ๆ นั้นกระจายออกไปตามสาขาต่าง ๆ เพื่อที่จะเริ่มในการที่จะยกระดับคุณภาพอย่างนี้เป็นความคิดเก่าครับ ผมคิดว่ากระทรวงศึกษาธิการได้คิดเรื่องนี้มาตั้งหลายปีแล้ว ให้มีเตรียมอุดม ๑ เตรียมอุดม ๒ เตรียมอุดม ๓ ให้มีสวนกุหลาบ ๆ สวนกุหลาบ เยอะแยะครับ และวันนี้จะย้อนกลับไปอีกครับที่จะไม่ให้เสมอภาคเท่าเทียมกันและมีคุณภาพอีกแล้ว ผมคิดว่านี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นที่ตามมาคือโรงเรียนในฝันของท่าน นอกจากผิดหลักรัฐธรรมนูญแล้ว ท่านประธานครับผมขออภิปรายไม่ไว้วางใจท่านว่าท่านกำลังที่จะทำให้เกิดโรงเรียนฝันร้ายทั่วประเทศครับ เพราะโรงเรียนที่เหลือนอกจากโรงเรียน ๑ อำเภอ ๑ โรงเรียนของท่านแล้วลูกคนยากคนจนในโรงเรียนที่ห่างไกลเขาจะได้ประโยชน์อย่างไรจากโครงการนี้ของท่านและโครงการนี้คือโครงการที่เป็นตัวชี้วัดอย่างชัดเจนว่าเกิดจากการปฏิรูปการศึกษาที่ล้มเหลวครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อไปเป็นเรื่องที่ ๓ ครับท่านได้ละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ จริง ๆ ก็น่าเห็นใจท่านนะครับ เพราะว่าท่านมีผลงานที่ชัดเจนผมเพิ่งดูในรายการ ๕ เดือนของท่านนะครับ ท่านไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนสถานที่ต่าง ๆ มากทีเดียวครับ

และท่านก็อาจจะต้องใช้เวลา แต่ผมคิดว่าในยุคปฏิรูปสิ่งเหล่านี้ไม่น่าจะมีอยู่นะครับ มีเรื่องที่ส่งเข้ามาที่กรรมาธิการการศึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นคือเรื่องที่มีการกล่าวหาว่าในการจัดตั้งงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ของกรมอาชีวศึกษาที่จัดซื้อครุภัณฑ์ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ให้แก่วิทยาลัยต่าง ๆ คือวิทยาลัยการอาชีพ ๑๔๙ แห่ง วิทยาลัยเทคนิค ๓๘ แห่ง รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๒๖๐ ล้านบาท มีการยื่นเรื่องดังกล่าวร้องเรียนมาที่กรรมาธิการการศึกษาแล้วก็ทราบว่ามีการยื่นเรื่องดังกล่าวนั้นร้องเรียนไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการด้วย มีการกล่าวหากันว่าได้มีการดำเนินการในการล็อกสเปกมีการยัดไส้เขียนคำสั่งแต่งตั้งเพื่อที่จะเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทใหญ่ที่เข้าร่วมดำเนินการประมูล และท้ายสุดมีหนังสือให้มีการยกเลิกสัญญาและพิจารณาผลการประกวดราคาใหม่ ทั้งหมดนี้ท่านประธานครับผมไม่ได้กล่าวหาท่านรัฐมนตรีทุจริตครับ ผมเชื่อครับว่าท่านไม่ทุจริต แต่ท่านปล่อยปละละเลยให้เกิดการทุจริตในส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการในยุคปฏิรูป ----------

ผมคงไม่มีเวลาที่จะเรียนรายละเอียดครับ ผมจะมอบเอกสารนี้ให้กับท่านประธาน เพราะถ้าผมรู้ว่าท่านได้ผลประโยชน์ พรรคพวกท่านได้ผลประโยชน์ ผมถอดถอนท่านไปแล้วครับ แต่วันนี้ท่านไม่ได้ผลประโยชน์ แต่ท่านปล่อยปละละเลย ผมก็แปลกใจครับว่าทำไมเรื่องมาถึงตรงนี้นานแล้ว ผมติดตามข่าวว่าได้มีการตั้งกรรมการสอบสวนหรือเปล่า ได้มีการดำเนินการที่จะให้ถูกต้องเป็นการสั่งการจากกระทรวงที่เข้าไปดูแลตรวจสอบหรือเปล่า ปรากฏว่าไม่มีครับ ผมก็เพิ่งมาดูครับคำสั่งของอธิบดีกรมอาชีวศึกษาที่สั่งไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ในเรื่องของการจัดตั้งกรรมการก็ดีอะไรก็ดี ท่านชื่อ พยุงศักดิ์ จันทรสุรินทร์ ครับท่านประธาน ก็อาจจะเป็นญาติกับ ส.ส. พรรคไทยรักไทยครับ ท่านรัฐมนตรีก็เลยยังไม่ดำเนินการในเรื่องนี้

ผมขออนุญาตยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธานครับที่จะกราบเรียนกับท่านประธานว่าท่านปล่อยปละละเลยในการดำเนินการเกี่ยวกับการที่จะทำให้เกิดความโปร่งใสในยุคปฏิรูปทางการศึกษา ท่านประธานที่เคารพครับ จริง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องไม่ใหญ่โตมากนักครับ แต่ผมคิดว่าปล่อยปละละเลย โดยเฉพาะกับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับท่านนั้นเป็นความเสียหายได้ครับ และผมรอจนมาถึงวันนี้ก็ยังไม่มีการที่ได้สั่งการหรือได้ปรับปรุง แต่ความเสียหายเกิดขึ้นแล้วครับ นั่นก็คือกรณีในเรื่องของหนังสือวันเด็กครับ หายากมากหนังสือวันเด็กนี้ครับ หน้าปกก็สวยครับท่านประธาน โลกกว้างทางปัญญา หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๖ ครับ ก็เป็นเรื่องที่ทราบกันโดยทั่วไปครับว่าตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๓๒ นั้น เราจะต้องจัดงานวันเด็กแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการนั้นจะต้องดำเนินการในการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติครับ เปิดไปดูในนี้ก็ปกติเหมือนทุกปีครับ มีพระราชดำรัส มีพระวรธรรมคติสมเด็จพระสังฆราช มีคำขวัญของท่านนายกรัฐมนตรี มีคำขวัญของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ของท่านปลัดก็รวมตามลำดับนี้ครับ แต่ที่มันมีข่าวคราวขึ้นมาน่าแปลกใจมากก็คือว่าหนังสือพิมพ์มติชนวันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๖ ในขณะนั้นบอกว่า สูญฟรี ๖ ล้าน ศธ. เก็บหนังสือวันเด็ก ๖ แสนเล่ม ท่านประธานที่เคารพครับ ตอนที่มีข่าวฮือฮานั้นได้มีผู้ใหญ่ของกระทรวงครับบอกว่าสั่งระงับแจกหนังสือโลกกว้างทางปัญญา โดยอ้างว่าไวยากรณ์ สำนวน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษผิดเพียบ เงิน ๖ ล้านบาท สูญเปล่า ท่านประธานที่เคารพครับ เงิน ๖ ล้านไม่มากครับ และผมเพิ่งมาทราบตอนหลังว่าไม่ได้สูญหรอกครับ คนที่ไม่ติดตามจริง ๆ เข้าใจว่าสูญ เข้าใจว่าไม่รู้ใคร

รับผิดชอบต้องจ่ายเอง ไม่หรอกครับ ท่านมีหนังสือไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้องตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๕ ส่งหนังสือโลกกว้างทางปัญญาวันเด็กไป วันที่ ๑๑ ตุลาคม ปี ๒๕๔๕ ให้ตอบยืนยันกลับมา วันที่ ๒๔ ธันวาคม ท่านก็หนังสือไปครับ ----------

- ๑๔๗/๑

วันที่ ๑๔ วันที่ ๑๑ มีข่าวขึ้นมา ท่านรัฐมนตรีช่วยให้สัมภาษณ์ว่าจะสั่งระงับในการเก็บหนังสือดังกล่าวนี้ เพราะมีข้อผิดพลาดในเรื่องของภาษาไทย ไวยากรณ์ จุดผิดพลาดที่ตนอ่านพบมีหลายจุด ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ว่าที่มีข้อกล่าวหาที่สำคัญก็คือว่า หนังสือวันเด็กปีนี้ครับ มันพิเศษ พิเศษก็เพราะว่ามีบทความบทหนึ่งที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิชาการว่า เป็นการสร้างนิสัยที่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อไม่จำเป็นให้กับเด็ก สาเหตุนี้กระมังครับที่เป็นข่าวมาจนถึงปัจจุบันนี้ มีบทความว่า หนูอยากได้มือถือเอ๊ะ น่าสนใจครับ ทำไมต้องสั่งเก็บครับ จริง ๆ ก็ไม่เก็บหรอกครับ ออกไปแล้วเป็นผลแล้ว เด็กได้อ่านแล้วนิสัยฟุ่มเฟือยเกิดขึ้นแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ทำไมหนังสือวันเด็กปีนี้ช่างทันสมัยจริง ๆ ครับ มีเจตนาที่เป็นบทความที่ส่งเสริมให้มีการสนับสนุนในการซื้อมือถือ นอกจากเขียนบทความด้วยลายมือของเด็กแล้วมีรูปโทรศัพท์ด้วยครับ ไม่ทราบเป็นของบริษัทอะไรครับ ท่านประธานที่เคารพครับ พิมพ์สั่งเพิ่มออกมาปรากฏว่ามีการสั่งระงับ ไม่ให้มีการส่งไปให้โรงเรียน ตามจริงในนี้มีบทความที่ดีเยอะครับ ก็เหมือนบทความทั่ว ๆ ไปครับของนักเรียนดีเด่น ของเยาวชนดีเด่น ผมก็เสียดายครับ ผมก็ติดตามว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านได้ดูแลเรื่องนี้หรือไม่ครับ ก็ปรากฏว่าเหตุผลสำคัญในท้ายที่สุดที่ไปทราบมาจากคณะกรรมการในการจัดทำหนังสือก็บอกว่าโดยเหตุผลที่มีบทความบทหนึ่งของนักเรียนคนหนึ่งที่เขียนว่า หนูอยากได้มือถือนั้นไม่เหมาะสม จึงให้เก็บ ผมไม่โทษนักเรียนคนนี้ครับ แต่ผมแปลกใจว่าบทความของนักเรียนคนนี้ทำไมสามารถลงได้อย่างยาวถึง ๓ หน้า ต่างกับบทความของนักเรียนคนอื่น ๆ ครึ่งหน้าเท่านั้นเอง ผมเพิ่งมาดูครับท่านประธานชื่อเด็กหญิงอะไร ผมขออนุญาตไม่เอ่ยนาม เพราะนั่นเป็นสิทธิและจริง ๆ ได้ข่าวว่าไม่ได้ขออนุญาตเด็กผู้หญิงคนนี้ด้วยครับ แต่นามสกุล คลังแสง ครับเป็นลูกสาวของโฆษกกระทรวงศึกษาธิการ ท่านประธานที่เคารพครับจึงไม่แปลกใจว่าทำไมถึงไม่มีการตั้งกรรมการสอบสวนว่าทำให้เกิดปัญหากับหนังสือเล่มนี้จนต้องสั่งเก็บ แล้วผมอยากเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าใครรับผิดชอบครับ หรือถ้าพอเกี่ยวข้องกับ ส.ส. พรรคไทยรักไทยแล้ว ท่านรัฐมนตรีไม่กล้าดำเนินการ แล้วท่านจะกล้านำในการปฏิรูปได้อย่างไรครับ ผมจึงไม่สามารถไว้วางใจท่านได้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากเรียนกับท่านประธานจริง ๆ ก็มีเรื่องร้องเรียนเข้ามาเยอะละครับ แต่ว่าจะเอาตาม

เรื่องร้องเรียนไม่ได้เพราะกระทรวงศึกษาธิการนั้นเป็นกระทรวงใหญ่ แต่ก็มีอีกเรื่องหนึ่งครับที่คิดว่าไม่ไว้วางใจ ท่านรัฐมนตรีครับ ในฐานะท่านเป็นประธานองค์การค้าคุรุสภาครับ ท่านเคยได้รับหนังสือจากสหภาพองค์การค้าคุรุสภาไหมครับ สหภาพแรงงานเจ้าหน้าที่องค์การค้าคุรุสภา ลงที่ สรจค. ๐๐๑๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เรื่องรายงานสถานการณ์องค์การค้าของคุรุสภาในรอบ ๖ เดือน เรียน ฯพณฯ ปองพล อดิเรกสาร ประธานอำนวยการคุรุสภา ก็มีรายละเอียดในนี้ครับถ้าจะเรียนชี้แจงก็จะใช้เวลา ----------

- ๑๔๘/๑

แต่โดยสรุปก็คือว่าไม่มีประสิทธิภาพ การบริหารงานมีปัญหา การดำเนินการในการที่จะปรับปรุงองค์การค้าให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาวิชาชีพครูที่จะต้องดำเนินการให้องค์การค้านั้นได้มีการดำเนินการที่จะเป็นคู่แข่งขันอย่างเสรีกับภาคเอกชนในการระดมทุนในการที่จะจัดสื่ออุปกรณ์ทางการศึกษานั้น ปรากฏความล้มเหลวเกิดขึ้นครับ ท่านรัฐมนตรีคงจำได้ จริง ๆ แล้วท่านรัฐมนตรีเองเป็นคนมีหนังสือในเรื่องของการที่จะส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการที่จะพัฒนาสื่อหนังสือเรียนอย่างเสรี ท่านประธานคงจำได้ครับ ท่านประธานที่เคารพ แต่ว่าปรากฏพอเอาจริงมีหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติสั่งการให้โรงเรียนนั้นซื้อเฉพาะหนังสือขององค์การค้าคุรุสภา และนอกจากนั้นก็ยังมีคำร้องเรียนของกระทรวงศึกษาธิการละเมิดกฎหมายที่ร้องเรียนไปยัง ปปช. ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีทราบเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดครับ และผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีก็ไม่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ แต่ท่านปล่อยปละละเลยแทนที่ในยุคปฏิรูปนี้ท่านจะให้องค์การค้านั้นเป็นองค์การที่จะต้องมีการปรับแปรเพื่อจะพัฒนาองค์การค้านั้นให้เป็นองค์กรที่จะดำเนินการในเรื่องของการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เป็นองค์กรที่จะระดมทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น และเป็นองค์กรที่จะเป็นตัวสร้างเงื่อนไขทางสัญญาให้เกิดขึ้นครับ

ท่านประธานที่เคารพ เรื่องสุดท้าย จริง ๆ ไม่อยากจะอภิปรายเลยเรื่องสุดท้าย แต่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายปองพล อดิเรกสาร นั้นท่านเป็นรัฐมนตรีที่อยู่ในความคาดหวังในยุคปฏิรูป ท่านเป็นรัฐมนตรีที่เป็นผู้นำครูที่อยู่ในยุคของการปฏิรูปครับ แต่กลับมีเรื่องกล่าวหาท่านว่าท่านใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนที่ไม่สนองตัณหาของผู้มีอำนาจ และย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นพวกพ้องสนองตัณหาข้ามหัวผู้อื่นไป ท่านประธานที่เคารพ มีหนังสือลงลายมือชื่อเรียบร้อยครับ เดี๋ยวผมจะส่งไปยังท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีครับ เขากล่าวหาว่าท่านผู้อำนวยการโรงเรียนสระบุรีวิทยาคมไม่สนองตอบต่อหนังสือของครอบครัวของท่านรัฐมนตรีที่ต้องการที่จะให้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนจากโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม ให้มีวงเล็บว่า อดิเรกสารอุปถัมภ์ และโรงเรียนอนุบาลสระบุรี อดิเรกสารอุปถัมภ์ ท่านเลยย้ายเขาไปครับ จาก ผอ. ดีเด่น ผอ. ที่มีประสบการณ์อายุราชการ ผ่านโรงเรียนต่าง ๆ มาจำนวนมากมายครับ ไปอยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี ไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนปราจีนบุรีตามคำสั่งของกรมสามัญศึกษา ที่ ๕๘๓/๒๕๔๖ ไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม

จังหวัดสระบุรีไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนปราจีนกัลยาณี และที่สำคัญก็คือว่าได้มีการแต่งตั้งนายวัฒนพงศ์ เสมา ผู้อำนวยการโรงเรียนมวกเหล็กวิทยา จังหวัดสระบุรี เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม โดยเขากล่าวหาว่าความจริงผู้อำนวยการคนนี้เพิ่งเป็นอาจารย์ใหญ่มา ๓ ปีที่แล้วนะครับ ได้เลื่อนจากโรงเรียนมวกเหล็กวิทยาไปเป็น ผอ. โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม ผอ. คนนี้เก่งมากครับ ผมก็ยินดีด้วยที่ได้ไปเป็น แต่เขาบอกว่าท่าน ผอ. คนนี้มีผลงานดีเด่นครับ มีผลงานดีเด่นครับ ท่านประธานครับ ผลงานดีเด่นอะไรครับ ปรากฏว่ามีผลงานดีเด่นขอตั้งชื่ออาคารเรียนโรงเรียนมวกเหล็กวิทยา เป็น อาคารอดิเรกสาร นี่ครับภาพถ่าย ที่ผมต้องไปถ่ายภาพนี้มาก็เพราะว่าท่านรัฐมนตรีท่านให้สัมภาษณ์ท่านบอกว่า ถ้าหากมีการเสนอเรื่องนี้เข้ามาท่านก็จะไม่อนุมัติ ก็ไม่ใช่อำนาจท่านนะครับ ----------

- ๑๔๙/๑

นี่ครับท่านรัฐมนตรีครับ ติดป้ายเรียบร้อยแล้วครับ อาคารอดิเรกสาร ตรงนี้ผมไม่ว่าท่านนะครับ ผมไม่กล่าวหาท่าน แต่ผมกล่าวหาว่าการที่ท่านย้ายหรือมีส่วนในการย้าย ผอ.ดังกล่าวนี้ ไปตามหนังสือร้องเรียนนี้ ถ้าเป็นจริงว่าท่านได้ใช้อำนาจเพื่อโยกย้ายข้าราชการที่ไม่ชอบธรรม ผมคิดว่าขาดจริยธรรมมากครับ ตามจริงหนังสือร้องเรียนดังกล่าวนี้เขายังเพิ่มไปมากกว่านี้ครับว่า ผอ.ที่ข้ามหัวคนอื่นนั้นสนิทกับลูกชายของท่านครับ ชื่อ ร้อยตรี ปรพล อดิเรกสาร ที่ท่านเตรียมจะให้ไปลงสมัครผู้แทนสระบุรี สิ่งเหล่านี้ถ้าเกิดขึ้นกับรัฐมนตรีว่าการในยุคปฏิรูปทางการศึกษาที่เป็นความคาดหวังของพี่น้องประชาชน ผมคิดว่าผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านได้ครับ ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ครับท่านประธานครับ ผมอยากเห็นการปฏิรูปทางการศึกษานั้นได้เดินหน้าเป็นไปตามกฎหมาย และผมเชื่อว่าการปฏิรูปการศึกษาจะสำเร็จที่เป็นจุดหมายสูงสุดนั้นต้องใช้เวลา ๕ - ๑๐ ปี แต่การดำเนินการเพื่อที่จะให้เป็นไปตามกระบวนการทั้งหมดนั้นจะต้องเป็นการดำเนินการที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขความสำเร็จที่ผมได้กราบเรียนไปเบื้องต้นแล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผมไม่สามารถไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายปองพล อดิเรกสาร ได้ครับ ขอบคุณครับ

(นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนประท้วง เชิญนะครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี พรรคไทยรักไทย นะครับ ขอประท้วงท่านประธานครับ เมื่อกี้ไม่วินิจฉัยตามข้อ ๑๓ นะครับ ข้อ ๖๑ วรรคสอง ก็ได้ ผู้อภิปรายผู้ทรงเกียรติ ได้บอกใส่ร้ายป้ายสีท่านรัฐมนตรีว่าการโยกย้ายนี่สนองตัณหาผู้อื่นนี่ คำว่าสนองตัณหานี่น่าเกลียดครับ ลูกหลานฟังอยู่ทางบ้านน้อยใจนะครับท่านประธาน ฉะนั้นท่านประธาน ช่วยบอกเพื่อนสมาชิกถอนคำพูดเสีย เพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง ผิดจริยธรรมนะครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คืออย่างนี้ วินิจฉัยนะครับ คือ ถ้าไม่ใช่ตัณหา นี่ก็ไม่น่าจะเป็นเหตุไม่ไว้วางใจ บังเอิญว่าตัณหาเป็นเรื่องไม่ดี ท่านก็ยกตัวอย่างให้เห็นว่าอย่างนี้เป็นเรื่องไม่ดี เลยไม่ไว้วางใจ ผมก็เลยฟังไป ก็ถ้าเป็นตัณหาจริงก็ไม่ควรจะไว้วางใจ นี่เป็นเหตุผลในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมวินิจฉัยนะครับ ก็คิดว่าไม่ใช่เรื่องไม่เสียหาย เป็นเรื่องเสียหาย เสียหายถึงขนาดจะไม่ไว้วางใจถ้าเป็นเรื่องจริงใช่ไหมครับ ตามความเห็นของผู้อภิปราย ผมคิดว่าเหตุผลตรงนี้เป็นเหตุผลที่อภิปรายได้ คุณสุทิน คลังแสง ครับ พาดพิงครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพกระผม สุทิน คลังแสง บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทยจากมหาสารคาม ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิง ซึ่งท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายพาดพิงไปตอนหนึ่งว่า ได้มีบทความในหนังสือวันเด็ก แล้วเด็กคนนั้นมีนามสกุลเดียวกับผม ก็อนุญาตเรียนว่าเป็นบุตรสาวครับ แล้วเรื่องนี้ก็ได้มีการชี้แจงผ่านสื่อในระหว่างซึ่งเป็นข่าวคราวนั้นก็คิดว่าชัดเจนแล้ว และเรียนที่มานิดหนึ่งว่าเรื่องหนังสือฉบับนี้นั้นทั้งเด็กเอง ทั้งผมเอง ไม่ได้ทราบเรื่องว่าจะได้มีการลงพิมพ์ ซึ่งพอเห็นพิมพ์แล้วก็ตกใจ แล้วก็ได้พยายามถาม หลังจากพิมพ์แล้วถามคณะกรรมการ คณะกรรมการก็เห็นบอกว่ามีแง่มุมซึ่งน่าสนใจ เห็นว่าเด็กได้คิดโดยอิสระ แล้วกล้าคิดกล้านำเสนอเป็นระบบ แล้วก็น่าจะเป็นการสร้างสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เด็กเกิดการคิด ๒ มุม ๒ ด้าน แล้วถ้าครูฉลาดได้นำเอาบทความนี้ไปใช้สอนในเด็กก็จะชี้ให้เด็กได้เห็นว่าควรไม่ควรที่จะมีมือถือ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นยุคของการปฏิรูปการศึกษาที่ผู้ใหญ่ใจกว้าง แล้วก็เปิดโอกาสให้เด็กน่าจะสอดคล้องกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ดียิ่ง แต่อย่างไรก็ตามครับ ก็ไม่ใช่เจตนาของผม แล้วท่านรัฐมนตรีเองทั้ง ๒ ท่านก็ไม่ทราบมาก่อนเหมือนกัน แต่ก็เรียนว่าเดิมทีนั้นนักวิชาการหลายคนซึ่งอาจจะคิดยังไม่ครบถ้วนกระบวนความก็ออกมาต่อต้านเรื่องนี้ แต่ท้ายที่สุดสถานการณ์ในคราวนั้นก็เรียนว่า ทุกฝ่ายได้เห็นใจเด็ก เห็นใจผู้จัดพิมพ์ แต่วันนี้ก็ไม่ทราบว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยที่หยิบมาพูดจะกระทบกับเด็ก ซึ่งตัวเด็กคนนั้นเองผมไม่วิตกนะครับ เพราะว่าผมเองก็พยายามเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเด็กคนนั้น แต่ว่าเด็กทั่วไปซึ่งอยู่ในสังคมไทยวันนี้นี่จะกระทบกับระบบคิดระบบความกล้าหาญที่เด็กจะนำเสนอ -------

เพราะฉะนั้นคนที่นำเสนอเรื่องนี้จะต้องคิดเองว่า ตัวเองได้นำการปฏิรูปการศึกษาในเชิงปฏิรูปการเรียนรู้หรือเปล่า แต่อย่างไรก็ถามครับ ถ้าหากว่ามันเป็นความกระทบกับฝ่ายใดก็แล้วแต่ครับ ในฐานะซึ่งเป็นพ่อของเด็กก็จะขอกราบอภัย แต่เรียนว่าไม่ใช่เจตนาของผู้เกี่ยวข้องนะครับ ขออนุญาตกราบเรียนครับ

(นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านต่อไปที่จะอภิปรายรัฐมนตรีครับ คุณชิงชัยบ้างครับ เชิญเลยครับ ท่านพินิจประท้วงครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ผมก็พยายามจะฟังแล้วก็สงบสติอารมณ์ในการกล่าวหาของคุณชินวรณ์ บุณยเกียรติ ขอให้บันทึกเป็นหลักฐานในชีวิตว่านามสกุล จันทรสุรินทร์ นั้น ฟังดูแล้วเหมือนกับเป็นคนคดคนโกง ผมอยู่ตลอดระยะเวลา ๓๐ ปีที่นี่ ท่านประธานก็คงจะรู้จักผมดีว่าเราได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเช่นไร การที่พาดพิงถึงนามสกุลและก็กล่าวหาว่าเป็นสมาชิกพรรคไทยรักไทยด้วย จริงอยู่ดอกเตอร์พยุงศักดิ์ จันทรสุรินทร์ เป็นน้อง แล้วก็กล่าวหาบอกว่ามีการทุจริต แล้วก็บอกจะพูดเพียงแค่นี้เอาเอกสารให้ ความเป็นจริงท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเราจะกล่าวหาใครนี่เราจะต้องสำแดงทุกอย่างทุกประการโดยรายละเอียด ไม่ใช่เพื่อบอกว่านี่แหละทุจริต ผมไม่กล่าวหาใครทั้งนั้น ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ดำเนินการทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม ในการที่จะช่วยผู้รับเหมาหรือผู้ที่เข้าประกวดราคาไม่สามารถชนะราคาได้ ก็มีการร้องเรียน มีหลายเรื่องหลายประการที่ผมไม่อยากจะพูด ณ ที่นี้ท่านประธานครับ แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าในการที่เพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณชินวรณ์ บุณยเกียรติ ซึ่งผมรักและนับถือเขาเสมือนน้อง แต่ว่าท่านไม่ได้ติดตามและไม่ได้ดูแลเลยว่าสิ่งที่ท่านพูดไปนั้นมันจะถูกต้องหรือไม่อย่างไร เพียงแต่ได้เอกสารมาแล้วท่านก็สำแดงให้เห็นเท่านั้น แต่ก็บอกรายละเอียดเอาไปให้รัฐมนตรีว่ากันเอง เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าคนฟังแล้วเป็นอย่างไรบ้าง บอกว่ามันเป็นการทุจริต เป็นการคดโกง แต่ว่าผมไม่ได้เอาความผิด

ท่านรัฐมนตรีแต่ไม่ได้กำกับดูแล กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า ที่พูดเช่นนี้ ผมอยากจะให้บอกรายละเอียดเลยครับ บอกรายละเอียด ณ เวลานี้ ไม่เช่นนั้นท่านกล่าวเท็จและไม่เป็นจริง ไปนุ่งผ้าถุงเสียดีกว่า ถ้าคนเราพูดจริงต้องเอามาแถลงให้ชัดเจนว่า แน่นอนไหม ทุจริตจริงหรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าการพูดเช่นนี้มันตำหนิทั้งตระกูล ไม่ใช่ผมเป็นนักการเมืองคนเดียวครับ ลูกผมหลานผมเป็นทั้งนั้นหลายคน ทุกเจนเนอเรชั่น (Generation) พวกผมจะเป็นนักการเมือง เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าเรายังอยู่ตรงนี้ เราอยู่ในสภานี้ และทุกคนรู้จักผมดี ผมอยากจะกราบเรียนว่าอยากจะให้สำแดง ให้แสดงให้เห็นชัด ท่านต้องทำนะคืนนี้ว่าทุจริตตรงไหน แก้ตรงไหน เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้แสดงให้ได้ชัดเจน ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาแล้วครับคุณชินวรณ์ คือคุณไปพาดพิงถึงเขา และเขาก็ขึ้นมาชี้แจงก็จบแล้วนะครับ ส่วนถูกผิดนั้นก็ไม่ว่ากันทีหลังก็แล้วกัน คนที่ถูกพาดพิงอยู่ภายนอกเขาก็บอกแล้วถ้ามีการถ่ายทอดเขาก็มีสิทธิที่จะฟ้องได้นะครับ เพราะฉะนั้นก็รับผิดชอบไปแล้วที่พูด คุณพินิจเองเป็น ส.ส. แล้วก็ไปพูดพาดพิงถึงท่าน ท่านก็ชี้แจงก็จบกันไปนะครับ เชิญคุณชิงชัยต่อเลยครับ

(พลเรือโท โรช วิภัตภูมิประเทศ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ (ชลบุรี) : ผมอนุญาตครับ ผมขอประท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีประท้วงครับ ท่านพลเรือโท โรช

พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ (ชลบุรี) : ผมขอประท้วงในการที่ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้นะครับที่เพิ่งนั่งลงไป ซึ่งผมคิดว่าผมเองกับท่านก็ไม่มีอะไรกัน แต่ผมถูกกล่าวหาโดยที่ผมไม่ได้กระทำอะไรเลย ในการที่ท่านได้พูดบอกว่าแม้แต่ ส.ส. พรรคไทยรักไทยก็ยังพูดถึงว่าปีนี้แป๊ะเจี๊ยะแพงเหลือเกิน หรืออะไรทำนองนี้ ผมไม่ได้พูดนะครับ แต่ท่านกล่าวสาดอย่างนี้ไม่สมควรครับ ก็ขอเรียนให้ทราบด้วยครับว่าถ้าจะกล่าวสาดอย่างนี้ไม่ใช่ ส.ส. หรอกครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชิงชัยต่อเลยครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะได้ทำการอภิปรายในญัตติไม่ไว้วางใจในครั้งนี้ เฉพาะส่วนรัฐมนตรี ๑ ท่านเท่านั้นที่กระผมจะได้ทำการอภิปราย ก็ต้องขอกราบเรียนให้ทราบเป็นการล่วงหน้าว่าโดยส่วนตัวแล้วมีความเคารพนับถือกันอย่างยิ่ง แต่สิ่งที่จะต้องอภิปรายนั้นเป็นความจำเป็นต่อภาระหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะผู้แทนราษฎร ถ้ามีอันใดที่จะต้องพูดไปเพื่อให้เกิดประโยชน์แต่ทำให้เกิดเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะเรื่องของนโยบายซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของท่านโดยตรงก็ต้องให้ท่านได้เข้าใจว่าในความรู้สึกซึ่งเป็นส่วนตัวนั้นไม่ได้มีปัญหาอะไรกับท่านทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพครับ การปฏิรูปการศึกษาเป็นเรื่องที่ใหญ่โตมากครับ ไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ใช่เรื่องที่คิดว่าใครจะทำก็ได้ เพราะถ้าเราดูจากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของกระทรวงศึกษาธิการเราจะเห็นได้ว่ามันส่งผลอย่างยิ่งต่อสังคมชาติ เพราะการปฏิรูปการศึกษานั้นถือว่าเป็นหัวใจของการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหาสังคมชาติทั้งระบบ เราจะเห็นได้จากความมุ่งหมายและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติซึ่งกำเนิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญ ตรงนั้นชี้ไว้ชัดเจนว่าสิ่งที่จะปฏิรูปนั้นจะต้องทำอย่างไร จะปฏิบัติอย่างไร เป้าหมายคืออะไร เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องใหญ่โต

ที่ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ นั่นคือเรื่องที่เราจะต้องทำความเข้าใจกัน ไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนตัวของใครคนใดคนหนึ่งที่จะไปกล่าวหากัน ผมอยากกราบเรียนว่าผลจากปัญหาทางสังคมทั้งระบบที่ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างยิ่ง เป็นต้น ผมขออนุญาตท่านประธานยกตัวอย่างว่าการฆ่ากันตายไม่เว้นแต่ละวัน การขาดความรับผิดชอบต่อชีวิตไม่ว่าจะเป็นของตัวเอง ของผู้อื่นหรือความเสียหายต่อสังคมนั้นเป็นคำตอบที่ทำให้เราต้องมีการคิดเรื่องการปฏิรูปการศึกษา การศึกษานั้นจะไปรับใช้สังคมในการยกระดับความเป็นคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ในทุกด้านที่ถูกระบุไว้ในความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็นความจำเป็นและเป็นความสำคัญที่ผู้แทนราษฎรก็ดีสังคมก็ดีจะได้ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อเรื่องนี้เป็นกรณีพิเศษ ถามว่าทำไมการปฏิรูปการศึกษานั้นถึงได้ไปกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ตรงนี้สำคัญครับ เพราะกระบวนการที่จะทำให้เกิดการปฏิรูปนั้นไม่ใช่ใครคนใดคนหนึ่งหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งจะรับผิดชอบได้โดยตรงแบบง่าย ๆ ไม่ใช่ครับ เพราะฉะนั้นความมุ่งหวังของผู้คนในสังคมที่นำไปสู่การร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนขึ้นมานั้นจึงได้ใส่เรื่องนี้เข้าไปไว้เพื่อให้กฎหมายสำคัญสูงสุดของประเทศคือกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นเครื่องมือในการที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูปการศึกษาให้ไปสู่เป้าหมาย นั่นคือสิ่งที่เราปฏิเสธไม่ได้ว่ามันเกิดขึ้น ----------

ที่นี้เมื่อมันเกิดขึ้นในรัฐธรรมนูญแล้วรัฐธรรมนูญเองเป็นตัวกำหนดว่าจะต้องมีอะไรสืบเนื่องต่อไปคือต้องมีกฎหมาย เพราะฉะนั้นการปฏิรูปการศึกษานั้นจึงเป็นการปฏิรูปการศึกษาที่มีขอบเขตกว้างขวางและมีการกำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เพราะฉะนั้นโดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญซึ่งถูกระบุเอาไว้ภายใต้เงื่อนไขที่จะทำให้เกิดกระบวนการในการปฏิรูปเป็นกระบวนการใหญ่นั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และที่กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานต่อไปว่าแล้วมันเกี่ยวข้องอะไรกับการที่จะต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้งนี้ ปัญหาสำคัญมันอยู่ที่ว่าการกำหนดนโยบายของรัฐบาล และการปฏิบัติตามนโยบาย และการที่จะต้องใช้นโยบายนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและทำให้เกิดข้อจำกัด ที่ผมต้องเรียกว่าเป็นข้อจำกัดนั้นเพราะนโยบายของรัฐบาล ขอประทานอนุญาตท่านประธานที่จะต้องอ่านเพื่อให้เกิดความชัดเจนนโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อสภาตามรัฐธรรมนูญนั้น ในข้อที่ ๑๑ นโยบายด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม นั่นหมายถึงการกำหนดนโยบายเพื่อการเข้าบริหารราชการแผ่นดินด้านการศึกษา ข้อ ๑๑.๑ บรรทัดแรกเท่านั้นละครับที่กำหนดนโยบายเอาไว้จะทำให้เกิดข้อผูกมัดที่ผมจะกราบเรียนต่อไปว่าไม่ใช่เรื่องที่เราจะไปคิดเล่น ๆ ได้นะครับ เพราะตัวนโยบายไปกำหนดไว้ว่า รัฐบาลจะปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ นี่คือการกำหนดนโยบายของรัฐบาล และได้ไปกำหนดให้มันเป็นข้อผูกมัดกับรัฐธรรมนูญโดยตรง ส่วนต่อไปมีคำว่า เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ นั่นเป็นการขยายความที่จะปฏิบัตินโยบายให้บรรลุความสำเร็จเท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้นเราจึงจะเห็นได้ว่ากระบวนการปฏิรูปทางการศึกษานั้นได้ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๘๑ ท่านประธานที่เคารพ โดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้กำหนดหลักการใหญ่ ๆ เอาไว้ ๔ ประการ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นจะให้มีกฎหมายการศึกษา การให้รัฐรับผิดชอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีฟรี การพัฒนาวิชาชีพครูและการศึกษาตามอัธยาศัย นั่นคือเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ รัฐบาลเองได้ไปกำหนดนโยบายไปผูกมัดกับรัฐธรรมนูญเอาไว้โดยไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ ตรงนี้เอง เมื่อเราได้กำหนดนโยบายที่เป็นข้อผูกมัดกับรัฐธรรมนูญมันจึงส่งผลทำให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายนั้นด้วยความยากลำบาก นั่นก็คือกระบวนการปฏิรูปการศึกษานั้นรัฐธรรมนูญ

รู้ว่ามันไม่ใช่เรื่องง่ายและไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย จึงได้เตรียมการไว้ถึง ๕ ปีบอกว่าก่อนที่จะไปสู่กระบวนการปฏิบัติ รัฐธรรมนูญกำหนดว่า ๕ ปีนั้นต้องมีการเตรียมการไว้อย่างครบถ้วนว่าจะต้องดำเนินการอะไรบ้าง สิ่งที่เป็นผลจากรัฐธรรมนูญก็คือเครื่องมือที่จะใช้ในการปฏิรูปการศึกษานั้นเบื้องต้นที่สุดก็คือกฎหมายทั้งหลายนั่นเอง ไม่ว่าจะเป็นกฎกระทรวงเป็นกฎหมายหรือเป็นกฤษฎีกา อะไรก็แล้วแต่ที่เป็นเครื่องมือได้กำหนดว่าต้องเตรียมการไว้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึงอยากกราบเรียนว่าการอภิปรายเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่ยุ่งยากมากเพราะมันจะไปเกี่ยวข้องกับคำว่า รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราเองจะต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ก็คือเมื่อกำหนดนโยบายไปผูกพันกับรัฐธรรมนูญเอาไว้ตั้งแต่เบื้องต้น ----------

- ๑๕๓/๑

เพราะฉะนั้นก้าวต่อไปมันจึงจำเป็นจะต้องพูดถึงเรื่องขอถอดถอน ถ้าเขียนอย่างนี้แล้ว ตามญัตติที่ขออภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นคือการไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาและประชาชน นี่คือเงื่อนไขในการขออภิปรายไม่ไว้วางใจส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้น การไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาและประชาชนนั้นมันเป็นการแถลงที่ผูกมัดกับรัฐธรรมนูญไว้โดยตรง เพราะฉะนั้นจึงเป็นความยุ่งยาก แล้วการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่จะพูดถึงเรื่องนโยบายนั้นจึงไม่อาจที่จะหลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงรัฐธรรมนูญโดยสภาพ เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนเป็นเบื้องต้นเอาไว้ว่าในกรณีที่จะต้องมีการอ้างถึงรัฐธรรมนูญบ้างนั้นก็คงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากกราบเรียนว่า คำว่า ไม่สามารถที่จะให้ความไว้วางใจต่อรัฐมนตรีที่กำกับดูแลคือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ถ้าบอกว่า ด้วยเหตุแห่งการใช้นโยบายหรือไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามนโยบายได้นั้น ผมต้องขออภัยว่าถ้าพูดถึงเรื่องนี้แล้วเป็นเรื่องที่ยุ่งยากใจแล้วก็มีปัญหาในทางปฏิบัติมาก มันจึงส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ว่ากระทรวงศึกษาธิการภายใต้การประกาศนโยบายแล้วมีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีท่านแรก จำเป็นต้องเท้าความถึงเพราะมันเป็นกระบวนการปฏิรูป ซึ่งมันเป็นเรื่องที่มีความสลับซับซ้อนในทางปฏิบัติพอสมควร เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีท่านแรกได้อาศัยอำนาจตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ได้ประกาศเจตนารมณ์และดำเนินการเจตนารมณ์ในการที่จะปฏิรูปการศึกษา มันก็เหมือนกับว่าเรากำลังนำสรรพกำลังทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปลงสำเภาหรือเรือใหญ่คือเรือการศึกษา ที่จะต้องพาลูกเรือและผู้โดยสารซึ่งเป็นเด็ก ๆ ประมาณเกือบ ๑๔ ล้านคนหรืออาจจะเกินกว่านั้น ลูกเรือประมาณ ๖ แสนกว่าคนคือครูบาอาจารย์จะต้องเดินทางไปสู่เป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จแก่สังคม ตัวรัฐธรรมนูญเป็นตัวกำหนดให้ดำเนินการอย่างนั้น ในขณะที่สำเภาใหญ่แล่นออกไปกลางมหาสมุทร ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านดูนโยบายให้ชัดเจนเลยว่านโยบายที่กำหนดเอาไว้นั้นเป็นนโยบายข้อ ๑๑ นั้นนโยบายเรื่องการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เห็นไหมครับ

นั่นหมายความว่ากระทรวงศึกษาธิการที่เกิดขึ้นมาภายใต้รัฐธรรมนูญนั้นได้ระบุเอาไว้เลย คือกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นโยบายรัฐบาลก็ต้องอนุวัตตามนั้นคือจะต้องปฏิรูปการศึกษาภายใต้เงื่อนไขอันนี้ ในขณะที่เรือแล่นไปถึงกลางมหาสมุทร นโยบายอีกด้านหนึ่งคือการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาล จะเห็นว่านโยบายนั้นเกิดความขัดแย้งกัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงองค์กรบริหารประเทศคือองค์กรรัฐ จากกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เพิ่มจำนวนขึ้นอีกมากมาย มันเหมือนหนึ่งว่ากระบวนการปฏิรูปการศึกษาตามรัฐธรรมนูญซึ่งนโยบายกำหนดไว้ว่าจะต้องเป็นไปตามนั้น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาด้วย ซึ่งมีผลพวงจากพระราชบัญญัติการศึกษาไปอีกมากมาย แล้วที่สุดแล้วแม้กระทั่งการกำหนดนโยบายซึ่งเขียนเอาไว้ ขออนุญาตใช้เอกสารนิดหนึ่งนะครับ ท้ายพระราชบัญญัติที่เป็นนโยบายของรัฐบาล ภาคผนวก ก ว่า ร่างกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีถือว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เห็นไหมครับ ร่างกฎหมายที่รัฐบาลถือว่ามีความจำเป็น มีอยู่ทั้งหมด ๑๔ ฉบับ ๑๑ - ๑๔ เป็นร่างที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่บรรจุเอาไว้ในภาคผนวก ก ซึ่งเป็นเรื่องที่รัฐบาลถือว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะฉะนั้นกระบวนการปฏิรูปการศึกษาจึงถูกบังคับเอาไว้อย่างนี้ว่าต้องดำเนินการไปตามนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ๕ ปีที่ต้องมีการเตรียมการและเมื่อถึงกำหนด กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเองได้กำหนดเอาไว้ว่าต้องเกิดอะไรขึ้นบ้าง กฎหมาย ๒๓ ฉบับต้องเสร็จเมื่อไร เขากำหนดเอาไว้หมด ต้องดำเนินการอย่างไร เพราะฉะนั้นกระบวนการที่จะต้องตรวจสอบกันเมื่อมาถึงจุดหนึ่งทำไมถึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากครับ ผมไม่ได้คิดว่าใครผิดใครถูกหรอกครับ แต่การกำหนดนโยบายอย่างนี้มันนำไปสู่การล้มเหลวในการปฏิบัติโดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นอยากกราบเรียนว่าเมื่อถึงเวลาหนึ่งเกิดนิมิตหมายที่ดีที่สุดที่คนไทยก็ต่างให้ความคาดหวังไว้สูงสุดว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลง

นั่นก็คือเมื่อมีการปรับคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีท่านที่ ๑ ได้ลาออกไป ครับรัฐมนตรีที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์การศึกษาไทยก็คือท่านนายกรัฐมนตรีเองได้มาควบตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการด้วยอีกตำแหน่งหนึ่ง ตรงนั้นเองเป็นเรื่องที่ทำให้คนในแวดวงการศึกษานั้นมีความคาดหวังไว้สูงและมีความตื่นเต้นกันมากว่าคนที่มีอำนาจสูงสุดก็คือท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาแล้วลงมา ----------

- ๑๕๔/๑

แล้วท่านก็ได้พูดต่อสาธารณชนว่าท่านจะเป็นผู้นำในการปฏิรูปการศึกษา นั่นคือเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องที่ไม่เคยมีปรากฏการณ์อย่างนี้มาก่อนในประวัติศาสตร์ของการศึกษาไทย ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ก็เป็นเรื่องที่น่าตกใจอีกเหมือนกันว่าท่านบริหารราชการแผ่นดินในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาได้ในระดับหนึ่งเป็นเวลาประมาณสักเกือบปีหนึ่งก็อาจจะเท่า ๆ กับเวลาที่ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ได้เข้ามาบริหาร ก็ต้องมีการปรับกันอีก ทำไมมันถึงเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นขึ้น ผมตั้งข้อสังเกตว่าเพราะการกำหนดนโยบายนั้นไปผูกมัดไว้กับกฎหมายหลักซึ่งเป็นแม่บทในการปฏิรูป แต่ในขณะเดียวกันผู้บริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการนั้นเข้าใจเนื้อหาของกระบวนการปฏิรูปนั้นไม่ถูกต้อง จึงมีความขัดเคืองต่อกันตลอดเวลา เช่น การปฏิรูปโดยหลักการของกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าอย่างนี้ แต่ในขณะเดียวกันกระบวนการในการปฏิรูปภายใต้การนำของรัฐมนตรีไม่เป็นไปตามนั้น แล้วไม่ค่อยสอดคล้องกัน เมื่อมันไม่สอดคล้องกันมันก็เกิดกระบวนการล่าช้า กระบวนการล่าช้าอันนี้เองทำให้เกิดปัญหามากครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นว่าสิ่งนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผลต่อวันนี้ว่าวันนี้สังคมคาดหวังกับรัฐมนตรีท่านนี้อย่างไร นั่นขนาดนายกรัฐมนตรีนะครับยังต้องลาออกไปแล้วก็ปรับมาเป็นอีกท่านหนึ่ง ตรงนี้เองเป็นเรื่องที่สับสนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชิงชัยครับ มีคนยกมือประท้วงครับ คือท่านจะประท้วงก็ยืนขึ้นยกมือเลยนะครับ ยกเฉย ๆ ผมนึกว่าขออนุญาตพูดครับ ผมก็ดูอยู่นานคุณจะพูดได้อย่างไร เชิญเลยครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตประท้วงครับ ผม พงษ์ศักดิ์ บุญศล ผู้แทนเมืองสกลนคร พรรคไทยรักไทย ด้วยความเคารพท่านผู้ทรงเกียรตินะครับซึ่งกำลังอภิปรายอยู่นะครับ ผมชื่นชมในลีลาโวหารของท่านนะครับ แต่ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับผมอยากให้ท่านซึ่งเป็นผู้ใหญ่ได้รักษากฎเกณฑ์ในการประชุมด้วย ท่านได้กระทำ ได้บังอาจฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อ ๖๑ มายาวนาน ร่วม ๑๐ นาทีครับที่ผมได้ฟังอยู่ด้วยความชื่นชม และไม่อยากแลเห็นผู้ใหญ่ท่านนี้ร่ายรำใช้ลีลาโวหารประดิษฐ์ตกแต่งคำพูดนะครับ ซึ่งเป็นการผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ วรรคหนึ่ง ชัดเจนครับ ไม่อยู่ในประเด็นนะครับ เป็นการพูดฟุ้มเฟือย วนเวียน ประเด็นให้ตรง ๆ นะครับ มีธงว่าท่านไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีปองพล

ตรงไหนอย่างไร นั่นคือสิ่งที่ผมอยากฟัง นั่นคือสิ่งที่พี่น้องประชาชนกำลังติดตามครับ ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ประท้วงนะครับ คุณชิงชัยผมขอวินิจฉัยนะครับ ตอนต้นนี่นะครับก็น่าเห็นใจผู้อภิปรายนะครับว่าเขาจะต้องเกริ่นนำสักนิดหนึ่งว่านโยบายไปผูกพันรัฐธรรมนูญ แล้วก็เป็นเรื่องใหญ่เป็นเรื่องปฏิรูปการศึกษา แต่หลัง ๆ มาก็วน ๆ กลับมาที่เดิมอีกนะครับ ก็จริงอย่างผู้ประท้วงนะครับ คุณชิงชัยครับ ผมให้ข้อสังเกตนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (บัญชีรายชื่อ) : ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ มันจำเป็นต้องพูดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญและการกำหนดนโยบายของรัฐบาล ต้องให้โอกาสคนที่จะต้องชี้แจงว่าท่านรัฐมนตรีจะรับผิดชอบงานด้านนี้ต่อไปได้หรือไม่ให้ได้เห็นครับ ไม่เช่นนั้นแล้วกฎหมายที่เกี่ยวข้องมากมายเหลือเกินถ้าท่านไม่สนใจแล้วไม่เข้าใจ ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าแม้แต่คนที่เป็นรัฐมนตรีเองว่า ถ้าขาดความเข้าใจอย่างต่อเนื่องและครบถ้วนกระบวนการปฏิรูปจะทำให้เกิดปัญหาแล้วก็เกิดมาแล้วด้วย ถามอย่างนี้ครับว่าในขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งเป็นรองนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการภายใต้รัฐมนตรีอีกท่านหนึ่งอย่างไร นี่เรื่องสำคัญ ความเห็นของท่านนั้นได้ให้สัมภาษณ์เอาไว้กับนิตยสารหรือหนังสือ เอาว่าหนังสือเล่มหนึ่งถ้าไม่เอาเรื่องนี้มายกเป็นหลักฐานแล้วนี่ เราก็ไม่รู้จะไปคาดเดาความเห็นของท่านได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตท่านประธานได้อ่านคำให้สัมภาษณ์ซึ่งท่านรัฐมนตรีเองเป็นคนให้สัมภาษณ์เอาไว้ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่รู้เลยว่าเราจะดำเนินการการปฏิรูปและการแสดงความเห็นต่อภาระหน้าที่ของท่านอย่างไร ขออนุญาตท่านประธานนะครับ ----------

หนังสือที่ว่านี้เป็นหนังสือมิตรครู แล้วเขียนว่า มิตรครูยุคปฏิรูป ข้างหน้านี้เป็นรูปท่านนายกรัฐมนตรีครับ เป็นรูปโรงเรียนของท่านครับ โรงเรียนบ้านสันกำแพงสวยงามครับ มีครูคนนี้ชื่อครูศรีมูล คันทา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รายละเอียดมากไปแล้วครับ เอาว่าเขาพูดว่าอย่างไรในหนังสือครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (บัญชีรายชื่อ) : ก็ชี้ให้เห็นว่านี่คือหนังสือที่ทำเนื้อหาเกี่ยวกับความเห็นของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในนี้เขาโควท (Quote) เอาคำพูดที่มีปัญหาที่สุดของท่านรัฐมนตรีว่า นี่อย่างไรกระทรวงศึกษาธิการก็จะทำอะไรอีกทาง ผมว่ากระทรวงศึกษาธิการควรยุติบทบาทเล่นการเมืองได้แล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าความเห็นอย่างนี้ของท่านรัฐมนตรีในขณะที่เป็นรองนายกรัฐมนตรีนั้นได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงครับ นั่นหมายความว่ารัฐมนตรีที่กำกับดูแลกระทรวงศึกษาธิการอยู่ในขณะนั้น ๆ ได้ปฏิบัติการในการบริหารไปในเชิงการเมือง มีการต่อสู้ทางความคิด มีการพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการที่จะปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปการศึกษา ตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญทำให้เกิดความล่าช้า ๕ ปีที่เตรียมการเอาไว้คณะกรรมการปฏิรูปได้ทำกฎหมายใส่จานเอาไว้ให้ท่านแล้วว่าท่านจะดำเนินการอย่างไร ๒๓ ฉบับ เมื่อวันที่เท่าไร นี่คือประเด็นที่มันเป็นเรื่องที่จะต้องสืบเนื่องมาจนปัจจุบันนี้ว่าจะต้องทำอย่างไรต่อไป เพราะฉะนั้นการปฏิรูปการศึกษามันเป็นเรื่องใหญ่โตครับ ถามว่าคนที่จะแบกภาระอันนี้ได้นั้นต้องมีศักยภาพขนาดไหน มันถึงต้องเปลี่ยนรัฐมนตรีมาถึง ๔ ท่าน มาถึงท่านที่ ๔ ขณะนี้ แล้วท่านที่ ๔ คือท่านที่คนคาดหวังว่าต้องดำเนินการ กระบวนการที่ล่าช้านั้นให้บรรลุความสำเร็จให้ได้ แต่มันไม่ได้เป็นไปอย่างนั้นครับ นี่คือข้อความที่เป็นเครื่องยืนยันว่าท่านมีความเห็นอย่างไรครับ เขาสอบถามท่านว่ารัฐบาลยืนยันว่าจะทำตามกระบวนการของกฎหมายทุกขั้นตอนถูกต้องหรือไม่ ท่านตอบว่าก็ตามขั้นตอนทุกคนก็จี้อยู่ผมจะไม่ทำก็ได้ คือผมบอกแล้วอย่างไรเขาให้เวลา ๓ ปี ก่อนนั้นเขาไม่ได้ทำ พอมาขั้นนี้ ๒๐ สิงหาคมผมก็จะแก้ด้วยวิธีผมมี นี่คือความเห็นของท่าน ก็ยังถามต่อไปอีกเกี่ยวกับเรื่อง ๒๐ สิงหาคมนี่คือต้อง ๒๓ ฉบับเสร็จถูกต้องไหมครับ ท่านบอกว่าใช่มีผลใช้บังคับทั้งหมด มีผลใช้บังคับหมดก็เขาให้เวลา ๓ ปีก็ไม่ได้ทำอะไรกัน ๓ ปีมันก็เพิ่งได้เพิ่ม

ตรงกรรมาธิการ นี่คือข้อความที่ท่านได้แสดงความเห็น เขาถามว่าแล้ว ๒๓ ฉบับนั้นท่านมั่นใจขนาดไหนว่าจะต้อง ๒๓ ฉบับ ท่านตอบว่าผมก็ไม่มั่นใจ คือผ่านนี่มันก็ต้องผ่าน เดี๋ยว คำว่า ผ่าน มันก็ต้องมีขั้นตอนหลักการหรือว่าวาระหนึ่ง เขาถามว่าแล้วทำไมต้อง ๒๐ สิงหาคม ท่านก็ตอบว่าก็กฎหมายเขาเขียนไว้อย่างนั้น ๓ ปีนี่อย่างไรพระราชบัญญัติ ๒๕๔๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ความเห็นที่ท่านมีต่อการปฏิรูป ต่อรัฐธรรมนูญ ต่อนโยบาย ที่ได้กำหนดเอาไว้ก่อนที่จะเข้ารับหน้าที่ของรัฐบาล เพราะฉะนั้นมาถึงวันนี้แล้วนโยบาย อีกข้อหนึ่งคือการปฏิรูประบบราชการนั้นก็ไปทำให้กระบวนการปฏิรูปการศึกษานั้นมันหยุดชะงักไปหมด มันก็เหมือนเรือสำเภาใหญ่ที่ไปอยู่กลางทะเล พอไปถึงนั้นกฎหมายที่เกี่ยวเนื่องกับการที่จะต้องเป็นเครื่องมือในการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบนั้นเสร็จไม่ทันครับ เมื่อเสร็จไม่ทันอะไรเกิดขึ้นมันก็เหมือนเรือใหญ่มันไปหยุดอยู่กลางทะเล แล้วพอมีกระบวนการปฏิรูปที่จะต้องทำให้สำเร็จต่อเกิดมีการปฏิรูประบบราชการ เห็นไหมครับมันก็ทำให้กระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมันหายไป ก็เหมือนกับผู้โดยสารทั้งหลายต้องลงเรือเล็กเรือน้อยแยกกันไป เพราะฉะนั้นความหวังที่จะพูดถึงเรื่องการปฏิรูปการศึกษา ๒ ปีมันจึงไม่คืบหน้า ท่านประธานที่เคารพครับเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วถามว่าเราจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ศักยภาพของท่าน ด้วยส่วนตัวแล้วผมคิดว่าทุกคนมีความรู้ความสามารถ แต่ถ้าจะบอกว่าด้วยบารมีและด้วยศักยภาพที่มีอยู่ในตัวท่านตอบปัญหาขนาดใหญ่อันนี้ แม้กระทั่งท่านนายกรัฐมนตรีต้องถอยไปก้าวหนึ่งเพื่อที่จะให้คนอื่นเขามาทำมาหน้าที่แทน แล้วคนที่เขามาทำหน้าที่ก็มีปัญหายังต้องถูกตรวจสอบอยู่ ก็มีมูลด้วยในการขอถอดถอนยังต้องส่งเอกสารหรือส่งข้อชี้แจงเพิ่มเติมอยู่ ตรงนั้นก็คือปัญหา เพราะฉะนั้นความคาดหวังต่อตัวท่านจึงสูง ผมได้รับการหารือและการเข้ามาพูดคุยจากครูบาอาจารย์ในฐานะที่ผมเป็นครูมาเก่า ผมมีชีวิตมาจากครูประชาบาลครับ การศึกษาประชาบาลเมื่อก่อนนั้นเป็นการศึกษาที่ประชาชนเป็นผู้ให้การดูแลอุปถัมภ์ค้ำจุน นั่นคือการศึกษาประชาบาล ----------

วันนี้รัฐเข้ามารับผิดชอบทั้งระบบ เพราะฉะนั้นการที่เราจะปฏิรูปการศึกษาจึงจำเป็นต้องอาศัยโลกทัศน์ที่กว้างไกล ความเข้าใจที่ถ่องแท้ และการทุ่มเทการเสียสละอย่างใหญ่หลวงของผู้ที่จะเข้ามาทำหน้าที่อันนี้ เพราะฉะนั้นกระบวนการที่จะทำให้เกิดความสำเร็จอย่างต่อเนื่องจึงเป็นเรื่องที่กระผมเองต้องกราบเรียนว่า ผมเองต้องขอประทานอภัยครับว่าผมไม่เชื่อมั่นว่าท่านจะทำได้ต่อไป เพราะ ๗ เดือนของท่านไม่ใช่เวลา ๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงครับ ๗ เดือนประมาณนั้น ๗ เดือนเศษ ๆ ถึง ๘ เดือน กฎหมายทั้งหลายที่ท่านเคยบอกว่าใช่ มันต้องเสร็จ มันต้องมีทั้ง ๒๐ กว่าฉบับ มันยังไม่มีสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นครับ และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือนอกจากการปฏิรูปไม่ก้าวหน้าแล้ว กระบวนการยังทำให้เกิดความล้าหลังมากมายก่ายกอง เช่น การงบประมาณ ผมเป็นห่วงในเรื่องที่ว่าเมื่อเราคิดว่าเราจะปฏิรูปการศึกษา ซึ่งต้องใช้ทั้งคน ใช้เครื่องไม้เครื่องมือมากมาย และใช้ทั้งงบประมาณ แต่เท่าที่ดูเราเห็นว่างบประมาณของกระทรวงศึกษานั้นลดลง ลดลงเราจะคิดการใหญ่เพื่อเอาการแก้ไขปัญหาเรื่องการปฏิรูปการศึกษานั้นไปใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคม ท่านดูความมุ่งหมายให้ดีนะครับ ผมขออนุญาตอ่านครับท่านประธานครับ ความมุ่งหมายในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕ ความมุ่งหมายที่สำคัญและเป็นหลักการเขาเขียนเอาไว้เลยครับว่า ขออนุญาตท่านประธานอ่านครับ หมวด ๑ บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เห็นไหมครับว่าหลักการ ความมุ่งหมาย ที่เขียนเอาไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของสังคมไทย เพราะฉะนั้นการปฏิรูปการศึกษาจึงเป็นหัวใจและเป็นพื้นฐานรองรับการปฏิรูปทั้งระบบ

๑. การปฏิรูปเร่งด่วนที่สุดที่ค่อนข้างจะชัดเจนในรัฐธรรมนูญคือ การปฏิรูปทางการเมือง นั่นคือการปฏิรูปที่ถือว่าเป็นเรื่องที่เร่งด่วนเพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์และเที่ยงธรรมในกระบวนการทางการเมือง

๒. การปฏิรูประบบราชการซึ่งเป็นระยะกลาง

ทั้ง ๒ ส่วนนี้มีผลต่อระบบสังคมไทยทั้งระบบ ซึ่งส่งให้เกิดความล้มเหลวเหมือนอย่างที่เราเห็นกันอยู่ขณะนี้ คำตอบว่าคนเข่นฆ่าราวีกันอย่างไม่เคยมีมาในประวัติศาสตร์ชาติไทย ไม่มีเคยมีมาหรอกครับในรัฐบาลเลือกตั้ง ที่มีคนฆ่ากันตายมากมายจะเรียกว่าฆ่าตัดตอน หรือจะเรียกว่าอะไรก็แล้วแต่ เป็นพัน ๆ คนต่อเดือนที่ผ่านมา แล้ววันนี้ก็ยังไม่ยุติ เพราะฉะนั้นผลพวงอันนี้เองส่งให้มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ถามว่าการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จอันนั้นได้พิสูจน์แล้วว่า ๒ ปีเศษที่ผ่านมานี้ไม่ใช่ความล้มเหลวของบุคคลใดบุคคลหนึ่งนะครับ ผมไม่อยากโทษท่านรัฐมนตรีแล้ว มันจะมองให้เห็นถึงความล้มเหลวของรัฐบาลในกระบวนการด้านการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบว่ามันล้มเหลว ๒ ปีเศษนี้เรายังไม่เห็นความก้าวหน้า วันนี้ถ้าท่านลงไปสำรวจอย่าไปกดดันครูบาอาจารย์นะครับ ไปฟังเขาดี ๆ ว่าเขามีความเห็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ลำบากนะครับ มีการทุจริตคอรัปชั่นกันมากมายก่ายกอง นั่นเพราะกระบวนการจัดการศึกษาการปฏิรูปการศึกษาไม่ประสบความสำเร็จนั่นเอง ถามว่ากระทรวงศึกษาธิการนั้นใหญ่โตขนาดไหนครับ โครงสร้างของกระทรวงละเอียดยิบเลยครับ คือการกำหนดความรับผิดชอบของหน่วยงานในกระทรวงนี่ รับผิดชอบไปแทบจะทุกอนูของสังคมไทย แต่ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ความรับผิดชอบอันนั้นขณะนี้กำลังถูกละเลย เพราะกระบวนการทางกฎหมายปฏิรูปนั้นไม่สามารถที่จะไปรองรับการเปลี่ยนแปลงอันนั้นได้ ----------

พระราชบัญญัติหลายพระราชบัญญัติต้องออกไปพร้อม ๆ กัน ออกอันหนึ่งอันใด
ก่อนหลังก็น่าจะไม่ได้ เหมือนในอดีตเราจะต้องออกพระราชบัญญัติถึง ๘ ฉบับ พร้อมกัน
เพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติเกิดขึ้นต้องมีออกกฎหมายรองรับ วันนี้เราไม่มีบัญชีเงินเดือน
แนบท้ายพระราชบัญญัตินั้น นั่นละคือปัญหาครับ นี่คือกระบวนการทางกฎหมาย
ซึ่งเป็นเครื่องมือในการปฏิรูป เมื่อกระทำการไม่สำเร็จแล้วจะทำให้กระบวนอย่างอื่น
มันหยุดชะงักไปหมด ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านรัฐมนตรีต้องกำกับเรื่องนี้
แล้วต้องดำเนินการอย่างรวดเร็วชักช้าไม่ได้ จริง ๆ แล้ว ถ้ามันเข้าเงื่อนไขแล้ว
ต้องออกเป็นพระราชกำหนดด้วยซ้ำไป เพราะไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้
แต่ไม่เข้าเงื่อนไขนั้นเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพได้เลยว่า
กระบวนการอย่างนี้ยังไม่ก้าวหน้า และยังไม่คืบหน้า จึงทำให้เกิดความล่าช้า
อย่างมากมายก่ายกอง ผมเองมีความกังวลอยู่ตลอดเวลาว่า อย่างนี้มันเกิดปรากฏการณ์
แปลก ๆ ขึ้น ในสังคมผู้แทนราษฎรเรา ท่านทราบไหมครับว่า เด็กไม่มีที่เรียนทั้ง ๆ ที่รัฐบาลเอง
ต้องรับผิดชอบ ท่านอาจจะแก้ปัญหาผ่านไปได้ในระดับหนึ่ง แต่เด็กเข้า ม. ๑ ไม่ได้
๕,๐๐๐ กว่าคนครับในกรุงเทพ ทั่วประเทศหลายหมื่นคน ๖๐,๐๐๐ คน ๗๐,๐๐๐ คน
มันเป็นผลทำให้ผู้แทนมาเดือดร้อนทีหลัง เดือดร้อนอย่างไรครับ ก็ปรากฏชาวบ้าน
เขามีผู้แทนนั่นละครับเป็นที่พึ่ง เพราะฉะนั้นผู้แทนต้องอยู่ในสภาวะต้องจำยอมแล้วครับ
ลูกเข้าโรงเรียนไม่ได้ก็วิ่งไปหาผู้แทนกัน ก็เกิดการที่ต้องไปร้องต่อรัฐมนตรีว่าจะ
เอาอย่างไรกัน ฝากเด็กก็ไม่ได้ ไม่ได้เอาคนไปเป็นโจรเอาไปเรียนหนังสือ หาที่ให้เรียน
ก็ยังจะลำบาก มีเรื่องที่เป็นที่รู้กันในวงสังคมทั้งกว้างทั้งแคบว่าจะต้องมีการจับจ่ายใช้สอย
มากมายเพื่อให้ลูกได้เข้าโรงเรียน อย่างนี้แล้วรัฐบาลนิ่งอยู่ไม่ได้ ก็เห็นเงียบกัน
ก็เห็นไม่มีทำอะไรกัน เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าความรับผิดชอบอันนี้ต่อการที่จะต้อง
ปฏิบัติตามนโยบายจึงเป็นเรื่องใหญ่โตมาก และที่แน่ ๆ ก็คือจวบจนถึงวันนี้ความคาดหวัง
ที่เรามองว่ากระทรวงศึกษาธิการจะนำกระบวนการปฏิรูปไปสู่ความสำเร็จนั้น
ท่านก็อธิบายยาก เพราะฉะนั้นผู้แทนราษฎร ซึ่งมีความจำเป็นต้องไปรับผิดชอบเรื่องนี้

เพราะเราต้องรับผิดชอบต่อประชาชน รัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อสภา การแถลงนโยบายแถลงต่อสภาต้องรับผิดชอบ แล้วพวกผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร ครูบาอาจารย์ทั่วประเทศมีอยู่ ๕ แสนคน ๖ แสนคน เขาไม่รู้ว่าปลายทางเขาคืออะไร เงินเดือนก็ไม่รู้ว่าที่กำหนดตำแหน่งเอาไว้ใหม่แล้วถ้าประกาศพระราชบัญญัติเงินเดือนออกไปแล้วยังจะให้เขารับในฐานะอะไร เพราะทุกอย่างมันเปลี่ยนไป สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ท่านเองจะต้องแสดงความรับผิดชอบ กราบเรียนว่าไม่คิดแล้วก็ไม่อยากจะมาอภิปราย กระทรวงศึกษาธิการ เพราะเป็นเรื่องที่ต้องให้ความเชื่อถือและให้โอกาสกัน การให้โอกาสในการแก้ไขแล้วการเปลี่ยนแปลงเพื่อการปฏิรูปไปสู่ความสำเร็จนั้น มันให้กันมาถึง ๒ ปีเศษ ๆ นอกจากจากการหยุดนิ่งอยู่ในหลายเรื่อง การหยุดนิ่งนี่เท่ากับการเสียหาย มันต้องก้าวไป และในขณะเดียวกันก็มีเรื่องไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้นมากมาย เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากกราบเรียนว่าการกำกับดูแลกระทรวงศึกษาธิการในสายตาของประชาชนนั้นคิดว่าหลายคนอาจจะมองเป็นเรื่องเล็ก แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวันนี้เขาเป็นห่วงครับ เพราะฉะนั้นจะบอกว่าท่านต้องออกไปนะ ผมไม่ไว้วางใจด้วยเหตุผลประการใดทั้งปวงนี้ การศึกษานั่นละครับเป็นตัวทำให้เกิดความสัมฤทธิ์ในตัวบุคคลอย่างไร ความสำเร็จของการจัดการศึกษานั้นต้องทำให้ ๑. ให้คนมีความรับผิดชอบใน ๓ ส่วนที่เป็นเรื่องสำคัญที่สุดคือ ๑. ต้องรับผิดชอบต่อตัวเอง ----------

๒. รับผิดชอบต่อผู้อื่น และ ๓. ต้องรับผิดชอบต่อสังคม นั่นคือพื้นฐานที่เป็นความต้องการและความคาดหวังของการที่เราจะมีการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ เพราะฉะนั้นในส่วนความรับผิดชอบของท่านที่เป็นนักการเมืองต่อนโยบายที่ท่านได้กำหนดเอาไว้โดยรัฐบาล ความรับผิดชอบอันนี้จึงเป็นความรับผิดชอบที่จะต้องมีต่อตัวท่านเอง ว่า ๗ เดือนของท่านจากการแสดงความเห็นในฐานะรองนายกรัฐมนตรีต่อวิธีการบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการในฐานะที่มีรัฐมนตรีท่านหนึ่งเข้ามารับผิดชอบนั้นท่านได้แสดงออกอย่างชัดเจนผ่านสื่อซึ่งมีการบันทึกคำสัมภาษณ์ของท่านเอาไว้อย่างถูกต้อง ตรงนั้นสะท้อนให้เห็นเลยว่า ๑. ท่านเห็นด้วยกับการปฏิรูป แต่ท่านไม่มั่นใจว่าจะทำได้หรือไม่ ผมกราบเรียนเลยครับว่าเมื่อท่านเห็นด้วยที่จะต้องปฏิบัติ ซึ่งไม่เห็นด้วยไม่ได้ เพราะถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วนโยบายของรัฐบาลก็ไปกำหนดผูกมัดเอาไว้โดยตรง ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ แต่ท่านในขณะนั้นไม่สามารถที่จะตกลงปลงใจว่าจะทำให้สำเร็จได้ ท่านจึงบอกว่าต้องปฏิบัติตามกระบวนการปฏิรูปการศึกษาตามรัฐธรรมนูญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แต่ท่านก็ไม่มั่นใจ เพราะฉะนั้นมาถึงวันนี้ความไม่มั่นใจที่ท่านได้แสดงออกท่านกล้าระบุชัดเจนเลยว่ากระทรวงศึกษาธิการควรยุติบทบาทเล่นการเมืองได้แล้ว นั่นหมายความว่าตลอดระยะเวลาที่เข้ามาบริหารงานกระทรวง ท่านในฐานะรองนายกรัฐมนตรีได้มองออกว่ามันเป็นเกมการเมืองกันในการบริหารกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าวันนั้นมันเป็นเกมจริงอย่างที่ท่านว่าแล้วมันยุติลงไปแล้ว มาถึงวันนี้อยู่ในมือที่ท่านจะต้องรับผิดชอบตามนโยบายที่กำหนดเอาไว้ ท่านต้องหยุดการเมืองในกระทรวงศึกษาธิการให้ได้ กระทรวงศึกษาธิการดูแล้วน่าจะไม่มีอะไรมีปัญหาในเรื่องผลประโยชน์ แต่วันนี้ชัดเจนครับ เมื่อกี้คุณชินวรณ์ได้พูดถึงเรื่องผลประโยชน์ ผมได้รับเอกสารเมื่อกี้ มีคนส่งเข้ามา ขออนุญาตครับท่าน เขาบอกว่าเรื่องหลักสูตรนั้นมีการประกาศใช้หลักสูตรปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จัดกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็น ๘ กลุ่ม มีการให้เสรีแก่สำนักพิมพ์การผลิตหนังสือเรียนหลักสูตรใหม่ ก็มีบริษัทต่าง ๆ ส่งเข้าขออนุญาตจัดพิมพ์ ๑๔ บริษัท ขณะนี้กรมวิชาการอนุมัติแล้ว แต่กระทรวงศึกษาธิการยังไม่อนุมัติให้ใช้ในโรงเรียน ว่าอย่างนั้น แต่มีการลักไก่ให้บางสำนักพิมพ์นำไปใช้ก่อนบริษัทอื่น ๆ และก็บอกว่ามีการฟ้องร้องกันไปยังศาลปกครอง เท็จจริงประการใดไม่ปรากฏ ผมไม่ทราบ แต่ถ้ากระทรวงยังไม่อนุมัติให้ใช้ในโรงเรียน แต่มีผู้นำไปขายก่อนถึงเกิดมีการฟ้องร้องกันอย่างนี้ ผมคิดว่า

สิ่งเหล่านี้จะปล่อยให้ข้ามเลยไปไม่ได้หรอกครับ ถ้าบอกไม่มีการฟ้องร้อง ท่านตรวจสอบที่ศาลปกครองว่ามีจริงหรือไม่ ถ้าเป็นจริงอย่างนั้นมันเกิดอะไรขึ้น เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนว่าไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เลยที่เราจะมาพูดถึงเรื่องการปฏิรูปการศึกษา เพราะฉะนั้นผมมีความเชื่อนะครับ ท่านประธานครับ ผมมีความเชื่อว่าหลังอภิปรายนี้ผมว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในกระทรวง และถ้าจะเปลี่ยนแปลงกันจริง ๆ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า คนที่จะเข้ามานำการปฏิรูปจริง ๆ ต้องคิดกลับไปใหม่แล้ว ต้องคิดกลับไปถึงคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรีที่บอกว่าผมจะมานำการปฏิรูป ต้องจำเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ต้องให้เวลาอีก ๒ ปี ยังไม่ถึง ๒ ปีด้วยซ้ำไป จะสำเร็จหรือไม่ หรือเราจะคอยการปรับ ครม. เพื่อแก้เพื่อยืดระยะเวลา หรือซื้อเวลาไปเพื่อให้มันครบวาระเท่านั้นหรือ เรื่องของชาติบ้านเมืองจะเอามาเสี่ยงอย่างนี้ไม่ได้ครับ เพราะการปฏิรูปการศึกษานั้นเป็นเป้าหมายใหญ่ที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมชาติให้ไปอยู่สังคมที่มีความไพบูลย์ในความเป็นมนุษย์ นี่คือกำหนดเอาไว้ในบททั่วไปเป็นความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ความสำคัญอยู่ที่ตรงนั้น เพราะฉะนั้นท่านจะอยู่หรือท่านจะไปไม่สำคัญหรอกครับ สำคัญที่ว่าเราไม่เชื่อมั่นแล้วขณะนี้ว่าภายใต้ศักยภาพและการทำงานของท่านที่ผ่านมา ๗ - ๘ เดือนนี้ว่าท่านจะนำพาการปฏิรูปการศึกษาไปสู่เป้าหมายได้หรือไม่ และถ้าผมคาดไม่ผิดผมเชื่อว่าระดับผู้นำสูงสุดในรัฐบาลจะต้องคาดการณ์ใหม่ว่าที่เหลืออีก ๒ ปีนี้เราจะจัดการอย่างไรเพื่อให้การปฏิรูปการศึกษานั้นเป็นเงื่อนไขสำคัญที่สุดที่จะทำให้โอกาสในการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงสังคมชาติบรรลุความสำเร็จ เพราะฉะนั้นผมเรียกร้องว่าถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงกระทรวงศึกษาธิการอีกครั้งหนึ่ง ผมว่าคนที่จะรับผิดชอบต้องมีศักยภาพสูงสุดจริง ๆ ครับ อยากเรียกร้องกลับไปที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีต้องกลับมารับผิดชอบกระทรวงนี้อีกครั้งหนึ่ง ----------

ถ้าตัวนายกรัฐมนตรีซึ่งเคยเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยังไม่สามารถนำพากระบวนการปฏิรูปไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จได้ ผมคิดว่าที่ทำไปอย่างอื่นทั้งหมดไม่สำเร็จหรอกครับ เป็นเรื่องปลายเหตุทั้งนั้นที่แก้กัน ต้นเหตุที่แท้จริงในการปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนาชาติ นั่นคือการปฏิรูปการศึกษา เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลหลายประการที่กระผมกราบเรียนมานี้ จึงอยากกราบเรียนว่ากระผมไม่เชื่อมั่นในศักยภาพและความสามารถของท่านรัฐมนตรีซึ่งผมเคารพเป็นการส่วนตัว และที่สำคัญก็คือความคาดหวังของเพื่อนครูไม่ว่าจะเรื่องตำแหน่ง เงินเดือน หลาย ๆ เรื่องที่จะเปลี่ยนไปสู่การปฏิรูปโดยหลักการของกฎหมายนั้น เขาไม่เชื่อมั่นแล้วครับ ถ้าครูขาดความเชื่อมั่นต่อผู้นำ คือท่านรัฐมนตรีผู้นำทางการบริหาร และถ้าสังคมขาดความเชื่อมั่นต่อครูซึ่งกำลังมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหนี้สิน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของเขาเอง ถ้าทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปและขาดความเชื่อมั่นต่อขบวนการปฏิรูป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกฎหมาย เรื่องบุคคล เรื่องวิธีการปฏิบัติแล้ว ผมเชื่อว่าท่านเองก็ต้องทบทวนภาระหน้าที่ของท่านด้วย ในฐานะที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงหลักของประเทศ จริง ๆ แล้วการปฏิรูปทั้งขบวนการปฏิรูปนั้นกระทรวงศึกษาธิการเองต้องเป็นองค์กรนำในการปฏิรูป แต่ในทางกลับกัน ในทางตรงข้ามปรากฏว่ากระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นกระทรวงนำกลับล้าหลังในการปฏิรูปที่สุด เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้กระผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ผมไม่อาจที่จะให้ความไว้วางใจ ทั้ง ๆ ที่ผมมีความเคารพและมีความเชื่อถือในความซื่อสัตย์สุจริตของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงได้เสนอความเห็นและคำอภิปรายซึ่งเป็นเรื่องหลัก ๆ ไม่ได้มีเรื่องที่จะไปทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อบุคคล แต่เป็นเรื่องของการปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนดไว้ และวิธีการที่จะใช้นโยบายไปแก้ไขปัญหา ซึ่งจนวันนี้และถึงเวลานี้เราก็ยังไม่เห็นความสำเร็จหรือลู่ทางที่จะทำให้เกิดความสำเร็จต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบาย จึงต้องกราบเรียนเพื่อให้ท่านประธานได้รับทราบและเพื่อนสมาชิกได้เห็นความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ ขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะขอทำหน้าที่เป็นคนสุดท้ายของฝ่ายค้านในวันนี้อภิปรายท่านรัฐมนตรีปองพล อดิเรกสาร ในเนื้อหาสาระของญัตติที่ได้กล่าวเอาไว้ครับว่า นโยบายประกาศสงครามกับคอรัปชั่นนั้นมีการเลือกปฏิบัติละเว้นเป็นหลายมาตรฐาน ----------

กระผมกราบเรียนว่าประเด็นที่กระผมจะอภิปรายนั้น ผมถือเป็นเรื่องสำคัญเพราะว่า นโยบายในการประกาศสงครามกับคอรัปชั่นนั้น ผมถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูงสุดเรื่องหนึ่งของรัฐบาลนี้ และเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ และประเด็นของการใช้อำนาจหน้าที่ของท่านรัฐมนตรีปองพลในรัฐบาลนี้ ซึ่งกระผมจะได้หยิบมาอภิปรายนั้น ทำให้ผมไม่สามารถไว้วางใจท่านให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ เพราะกระทรวงนี้มีภารกิจสำคัญในการปฏิรูประบบการศึกษา ซึ่งเป็นการปฏิรูประบบราชการไปในตัว ถ้าหากสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีได้ดำเนินการมาซึ่งผมจะได้อภิปรายต่อไปนี้ เป็นแนวทางในการบริหารราชการแผ่นดินของท่านจะเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยที่การปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูประบบราชการจะประสบความสำเร็จ และจะมีการปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล ท่านประธานครับ เหตุการณ์ที่กระผมจะนำมาอภิปรายนั้น มันเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๔๔ ในรัฐบาลนี้ครับ รัฐบาลในขณะนั้นได้ตั้ง นายวีรพล ดวงสูงเนิน ให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ กระผมจำได้ ว่าการแต่งตั้งครั้งนั้นเป็นการไปแทนอดีตอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ที่ต้องขอประทานโทษเอ่ยนามท่านก็คือ ท่านอธิบดีปิยสวัสดิ์ อมรนันต์ ซึ่งเป็นข้าราชการซึ่งได้รับความยอมรับในเรื่องของความรู้ความสามารถ โดยรัฐบาลอ้างในขณะนั้นว่า จะให้ท่านอธิบดีปิยสวัสดิ์นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งที่ สพช. หรือสำนักงานนโยบายพลังงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นความเชี่ยวชาญของท่าน แต่กระผมก็ไม่แน่ใจหรอกครับว่ามันเป็นเหตุผลที่แท้จริง เพราะว่าในที่สุดหลังจากนั้นอีกไม่นานก็มีการโยกย้ายท่านอีกครั้งหนึ่งจนกระทั่งนำไปสู่การลาออกจากราชการ แต่ว่าหลังจากที่รัฐบาลได้ตั้งนายวีรพลเป็นอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์แล้วนี่ ห่างกันเพียง ๒ สัปดาห์ครับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลกรณีของท่านอดีตอธิบดีท่านนี้ ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนประธานว่า ที่กระผมจำเป็นต้องพาดพิงถึงท่านและบุคคลอื่นซึ่งเป็นบุคคลภายนอกนั้น กระผมไม่มีเจตนาที่จะต้องให้ท่านเหล่านั้นเสียหาย ไม่มีเจตนาที่จะไปยืนยันข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใด แต่ว่าต้องการจะชี้ให้เห็นถึงการใช้ดุลยพินิจและการบริหารราชการแผ่นดินของท่านรัฐมนตรีปองพลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านั้น จะให้ความเป็นธรรมอย่างถึงที่สุดกับบุคคลภายนอกที่กระผมจำเป็นต้องอ้างอิงหรือพาดพิงถึง

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

สติมา ๑๖๐/๒

ท่านประธานครับ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิด นายวีรพล ดวงสูงเนิน นั้น สืบเนื่องมาจาก การที่มีข้อกล่าวหาว่า นายวีระพลและพวกได้ไปแก้ไขเอกสารที่เป็นการรายงานการพิจารณา ผลการประกวดการเช่าคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ ซึ่งทำให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ในขณะนั้นนี่ เข้าใจผิดว่ามีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายงาน เป็นผลให้มีการอนุมัติให้เช่า คอมพิวเตอร์ทั้ง ๆ ที่มีการร้องเรียนและจริง ๆ แล้วคณะกรรมการที่รายงานผลการประกวด ราคานั้นต้องการที่จะให้มีการยกเลิกการประกวดราคา โดย ป.ป.ช. นั้นได้เห็นว่าการกระทำ ครั้งนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงครับ และให้มีการดำเนินการทั้ง ๒ ทาง คือ ๑. ทางวินัย และ ๒. ทางอาญา โดยในทางอาญานั้นก็ต้องดำเนินการไปตามช่องทาง ของกระบวนการยุติธรรม ก็คือส่งไปให้ทางอัยการ ขณะที่ทางวินัยนั้น ทาง อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรีครับ ก็ต้องรับเรื่องนี้ไป มติของ ป.ป.ช. ครั้งนั้นเป็นมติเอกฉันท์ เป็นมติเอกฉันท์ที่พูดถึงความผิดวินัยรายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐาน ประพฤติชั่วร้ายแรง ซึ่งเมื่อ อ.ก.พ. สำนักนายกได้นำมติไปพิจารณาตามขั้นตอนนั้น ในที่สุดก็ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๗๓/๒๕๔๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ---------

- ๑๖๑/๑

ท่านประธานครับ ที่มีการดำเนินการโดย อ.ก.พ. สำนักนายกครั้งนี้ก็เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ป.ป.ช. พูดให้เต็มก็คือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผมต้องเท้าความให้ท่านประธานเห็นว่าเรื่องนี้มีความสำคัญต่อนโยบายการปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่น เพราะว่าที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีองค์กรนี้ขึ้นมาคือ ป.ป.ช. ต้องการเปลี่ยนสถานภาพขององค์กรที่ทำหน้าที่ในการปราบปรามการทุจริตซึ่งเคยต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายบริหารก็คือ ป.ป.ป. มาเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญครับ และเมื่อเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแล้วสิ่งหนึ่งซึ่งมีการพูดกันมากก็คือว่า ในอดีตที่ ป.ป.ป. ถูกมองว่าเป็นเสือกระดาษก็เพราะเมื่อใดก็ตามที่มีการชี้มูลความผิดยังจะต้องเข้าไปสู่กระบวนการการสอบทางวินัยของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระเบียบบริหารราชการพลเรือน หลายครั้งพบว่าพอไปสอบแล้วสอบอีกก็ทำให้ไม่สามารถเอาผิดหรือลงโทษผู้ที่กระทำความผิดได้ ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีท่านก็ทราบเจตนารมณ์นี้ดีครับ เพราะว่าท่านก็เป็นผู้หนึ่งซึ่งอยู่ในสภาแห่งนี้ในวันที่เราผ่านกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมา และเราพูดถึงเจตนารมณ์วันนั้นชัดเจนเพราะว่ากระผมเองเป็นคนหนึ่งซึ่งมีบทบาทนำเสนอกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และพูดเจตนารมณ์ชัดจนนำไปสู่การแปรญัตติ จนนำไปสู่การเป็นบทบัญญัติของกฎหมายครับ ที่บอกว่า ต่อไปนี้เมื่อ ป.ป.ช. วินิจฉัยแล้วมันต้องเด็ดขาดครับ ดังนั้นในมาตรา ๙๒ ของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปราบปรามการทุจริตจึงได้บัญญัติเอาไว้ครับท่านประธาน ว่าในกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการ

สอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้กล่าวหานั้น ๆ แล้วแต่กรณี

(นายสุทิน คลังแสง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับ ขอโทษด้วยครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับคุณสุทิน

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุทิน คลังแสง พรรคไทยรักไทย ความจริงแล้วไม่อยากประท้วงนะครับเพราะคิดว่าตั้งความหวังไว้ว่าการอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติน่าจะเป็นประโยชน์ แต่เนื่องจากว่าใช้เวลามานานพอสมควรแล้วยังไม่เข้าประเด็นยังอยู่ที่คราวที่ท่านเป็นรองนายก ซึ่งยังไม่ตรงกับข้อหาที่กล่าวไว้ในญัตติ เพราะฉะนั้นจึงให้ท่านประธานได้กรุณาแนะนำและตักเตือนท่านผู้อภิปรายได้เข้าสู่ประเด็น ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ของการรับฟังของพี่น้องประชาชนครับ ขอบคุณอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านผู้อภิปรายก็ได้ขออนุญาตที่ประชุมก่อนแล้วว่า ขออนุญาตที่จะเท้าความไปสักนิดหนึ่ง เพื่อที่จะโยงมาเกี่ยวกับเรื่องนโยบายประกาศสงครามคอรัปชั่นว่ามีการเลือกปฏิบัติ ละเว้นปฏิบัติเป็นหลายมาตรฐาน นิดเดียวนะครับเป็นผู้อภิปรายท่านสุดท้ายแล้ว เชิญต่อครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ บทบัญญัติที่ว่านี้ก็ทำให้ อ.ก.พ. สำนักนายกก็ต้องยึดถือ เมื่อยึดถือก็คือว่าต้องพิจารณาโทษตามฐานความผิดที่เป็นความผิดวินัยร้ายแรงว่าจะไล่ออกหรือจะปลดออก และกระผมเข้าใจว่ามีมติคณะรัฐมนตรีครับว่า ถ้าเป็นเรื่องของการทุจริตต่อหน้าที่แล้วให้พิจารณาลงโทษโดยการไล่ออกครับนายวีรพล ดวงสูงเนิน นั้นก็มีสิทธิตามระเบียบบริหารราชการพลเรือนนี่ล่ะครับในการที่จะอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกของ อ.ก.พ. สำนักนายกครับ แล้วก็ได้ดำเนินการอุทธรณ์จริง ๆ เรื่องก็เข้าไปสู่การพิจารณาของ อ.ก.พ. อุทธรณ์ครับ เมื่อเรื่องเข้าไปสู่การพิจารณาของ อ.ก.พ. อุทธรณ์นั้น มีการหยิบยกประเด็นข้อกฎหมายที่กระผมกราบเรียนท่านประธานมาประกอบการพิจารณา เพราะมีการพูดกันว่าถ้าสิทธิในการอุทธรณ์นี่สามารถทำให้ อ.ก.พ. อุทธรณ์ สามารถพิจารณาข้อเท็จจริงได้ใหม่หมด และเปลี่ยนฐานความผิดตามที่ ป.ป.ช. วินิจฉัยแล้ว นั่นหมายความว่าสถานะของ ป.ป.ช. แทบไม่แตกต่างอะไรจาก ป.ป.ป. เลย เป็นเพียงอนุกรรมการหรือกรรมการสอบสวนทางวินัยของฝ่ายบริหารเท่านั้น ซึ่งไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ อ.ก.พ. อุทธรณ์มีปัญหาข้อกฎหมายข้อนี้ กระผมทราบว่าก็ได้มีการหารือ อ.ก.พ. กฎหมาย ซึ่งขณะนั้นท่านรองนายก วิษณุ เข้าใจว่าขณะนั้นยังเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็นประธาน ท่านก็ตัดสินใจส่งเรื่องนี้ไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัย ซึ่งก็เข้าไปสู่คณะของท่านอาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ ก็มีการตีความมาว่า นายวีรพลนั้นสามารถที่จะอุทธรณ์ได้ทั้งหมดครับในเรื่องข้อเท็จจริง ผมกราบเรียนสิ่งเหล่านี้เพื่อให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ในที่สุด อ.ก.พ. อุทธรณ์ก็ได้ตัดสินเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ ว่า กรณีของนายวีรพลนั้นแม้ว่าจะมีการแก้ไขเอกสารจริง แต่ว่าเห็นว่ามีเจตนาที่จะเร่งรัดรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ก็เปลี่ยนแปลงครับยกเลิกคำสั่งลงโทษฐานผิดวินัยร้ายแรง บอกว่าเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงแล้วให้ทำทัณฑ์บนครับ ทีนี้ตามขั้นตอนของกฎหมายเมื่อ อ.ก.พ. อุทธรณ์เขาวินิจฉัยอย่างนั้น เขาต้องส่งเรื่องมาให้ท่านนายกพิจารณาสั่งการ ส่งมาถึงท่านนายกวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๕ ครับ ผมกราบเรียนว่าท่านนายกได้มอบอำนาจให้ท่านรองนายกปองพลเป็นผู้พิจารณาสั่งการในเรื่องนี้ครับ แล้วเรื่องนี้มันมีประเด็นที่กระผมกราบเรียนก่อนหน้านี้ด้วยว่านอกจากข้อกฎหมายซึ่งเป็นที่ถกเถียงแล้วนี่ ในส่วนของคดีอาญาก็มีการดำเนินการไปเช่นเดียวกัน ก่อนเรื่องมาถึงท่านรองนายกปองพลครับก็ปรากฏเป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่า สำนักงานอัยการ

ฝ่ายคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้แจ้งว่าเจ้าของสำนวนคดีของนายวีรพล ดวงสูงเนิน นั้นได้มีการสั่งฟ้องครับ และตามขั้นตอนของกฎหมายก็จะต้องส่งเรื่องนี้ไปให้ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป แต่ว่าที่ใช้เวลามากบอกว่าเนื่องจากว่าตอน ป.ป.ช. ตั้งเรื่องมานั้น ข้อหายังไม่ครอบคลุมเพราะมีเรื่องของการปลอมแปลงเอกสารราชการด้วย โดยสรุปก็คือว่า วันที่เรื่องนี้มาถึงท่านรองนายกปองพลซึ่งปฏิบัติราชการแทนท่านนายก ท่านก็ต้องตัดสินว่า จะเห็นชอบกับ อ.ก.พ. อุทธรณ์หรือไม่ โดยประเด็นซึ่งเป็นข้อโต้แย้งอย่างมาก

(ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับ ขอโทษนะครับ ผู้มีประท้วงครับ เชิญครับท่านพงศ์พันธ์

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตที่จะประท้วงผู้กำลังอภิปราย ข้อบังคับ ข้อ ๖๑ นะครับ ผมทนฟัง ตั้งใจฟังว่าท่านผู้อภิปรายนั้นพยายามที่จะเท้าความ แต่เนื่องจากว่าการเท้าความนั้นยาวจนกระทั่งไม่เกี่ยวข้องกับท่านผู้ที่กำลังถูกอภิปราย อยากให้ท่านประธานได้พิจารณาวินิจฉัยว่าเรื่องที่เท้าความนี้มีความยาวเกินไปหรือไม่นะครับ เพื่อให้ความเหมาะสมแล้วก็เสียเวลาที่ประชุมแห่งนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์ครับ ได้มีสมาชิกขึ้นประท้วง ๒ ท่านแล้ว ผมก็ผ่อนปรนสรุปเข้าเรื่องเลยนะครับ เท้าความมา ๑๐ กว่านาทีแล้ว เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ผมพูดอยู่นี้นั้นเกิดขึ้นในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๕ และเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของท่านรัฐมนตรีปองพลเพียงท่านเดียว และวันนี้ท่านรัฐมนตรีปองพลก็ยังดำรงตำแหน่งอยู่ในรัฐบาลนี้ ผมถามว่าถ้าท่านประธานจะวินิจฉัยว่าสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถหยิบยกขึ้นมาประกอบการอภิปรายไม่ไว้วางใจได้ แล้วสภาจะตรวจสอบโดยมาตรการนี้ได้เมื่อไร อย่างไร ไม่ใช่เรื่องที่เท้าความไปก่อนรัฐบาลชุดนี้ ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวนะครับ เป็นการใช้อำนาจการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมนตรีท่านนี้เป็นการเฉพาะในนโยบายสำคัญของรัฐบาล ซึ่งเห็นได้ชัดว่ามีผลต่อเนื่องมาถึงการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใหม่ ถ้าท่านประธานเห็นว่าเรื่องนี้ไม่สำคัญก็ไม่เป็นไรครับก็ต้องวินิจฉัยอย่างนั้น แต่ว่าผมกราบเรียนว่าผมเชื่อว่าเรื่องนี้มีความสำคัญและเรื่องนี้ก็อยู่ในความสนใจของแวดวงของนักกฎหมายจำนวนมากครับ และก็จะเป็นโอกาสดีของท่านรัฐมนตรีที่จะได้ชี้แจงด้วย ท่านประธานครับ เรื่องมาถึงท่านนี่เห็นได้ชัดเจนว่ามีปัญหาทั้งข้อกฎหมายว่ากำลังจะไปก้าวล่วงของอำนาจของ ป.ป.ช. หรือไม่

มีประเด็นว่าในการดำเนินการทางอาญานั้นก็ได้มีการสั่งฟ้อง แต่อย่างที่กระผมกราบเรียนครับว่าเหตุผลของ อ.ก.พ. อุทธรณ์ก็มีที่เขาได้ให้ไว้กระผมไม่ปฏิเสธ และกระผมก็ไม่ไปกล่าวหาว่านายวีรพลนั้นจะปฏิบัติผิดหรือไม่ผิดอย่างไร แต่ประเด็นของกระผมมีอยู่ว่าในฐานะที่ท่านสั่งการแทนนายกรัฐมนตรีและมีปัจจัยอย่างนี้ขึ้นมา ท่านจะตัดสินใจอย่างไร เพราะตามกฎหมายของระเบียบบริหารราชการพลเรือนนี่นะครับ เวลาที่มีการลงโทษไล่ออก ปลดออกนี่ครับ เมื่อการพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้วนี่นะครับ ต้องเสนอท่านนายกเพื่อสั่งการนะครับ ถ้าท่านนายกที่สั่งการยืนยันตาม อ.ก.พ. อุทธรณ์เรื่องก็จบทันทีครับ แต่ถ้าท่านไม่สั่งการตาม อ.ก.พ. อุทธรณ์ คือท่านบอกว่าที่อุทธรณ์มานี่ยังใช้ไม่ได้ ที่ อ.ก.พ. อุทธรณ์ส่งมานี่ยังใช้ไม่ได้ ต้องทบทวนอีก ท่านมีสิทธิใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีในการส่งกลับไปให้ ก.พ. ทบทวน และถ้า ก.พ. ทบทวนแล้วเห็นตามท่านนายกก็จบ แต่ถ้า ก.พ. เห็นต่างจากท่านนายกต้องเสนอคณะรัฐมนตรี ประเด็นของกระผมก็คือว่าวันนั้นนะครับ ในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๕ ท่านรัฐมนตรีปองพลจะตัดสินใจอย่างไรท่ามกลางการท้วงติงในเชิงข้อกฎหมายมากมายและมีผลกระทบในเชิงรัฐธรรมนูญ ในที่สุดคำตอบที่ได้ท่านประธานครับ ก็คือว่าท่านรัฐมนตรีปองพลเห็นชอบตามที่ อ.ก.พ. อุทธรณ์เสนอ จึงถือว่าเรื่องจบครับ ก็คือต้องถือว่านายวีรพลนั้นไม่ได้กระทำผิดวินัยร้ายแรง จะมีการทำทัณฑ์บนเท่านั้นเอง

(นายนิสิต สินธุไพร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับท่านนิสิต

นายนิสิต สินธุไพร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมนิสิต สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด กระผมขอประท้วงผู้อภิปรายซึ่งไม่อยู่ในประเด็นที่ยื่นญัตติอภิปรายท่านรัฐมนตรีปองพล อดิเรกสาร และก็ผมเพิ่งรู้เองว่าการอภิปรายกระทรวงศึกษาธิการไม่มีข้อมูลมวยเล็ก มวยใหญ่ตายหมดเลยครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์สรุปมาเข้าประเด็นเลยนะครับ เพราะตอนนี้ก็คงจะถึงประเด็นแล้วล่ะว่าท่านได้ตัดสินไปแล้วว่าเป็นอย่างไรคงจะเข้าประเด็นแล้ว เชิญเลยนะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : อย่างที่กระผมกราบเรียนครับว่าเมื่อท่านวินิจฉัยสั่งการอย่างนั้นเรื่องก็เป็นอันยุติ แต่ว่าที่มันไม่ยุตินี่ครับเพราะว่า ป.ป.ช. เขาเห็นว่าที่ท่านไปสั่งการอย่างนั้นมันเป็นการละเมิดอำนาจของเขาตามรัฐธรรมนูญ เขาจึงได้ส่งเรื่องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความครับว่าการกระทำของ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. หรือการสั่งการของท่านรัฐมนตรีนั้นชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ บังเอิญมติของศาลรัฐธรรมนูญที่ออกมามันเกิดขึ้นหลังจากที่ท่านมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้วครับ คือมตินั้นเกิดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ปีนี้ แล้วมตินั้น ๘ ต่อ ๕ บอกว่าการใช้อำนาจของท่านและของ ก.พ. นั้นไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กระผมให้ความเป็นธรรมกับท่านครับ ผมเชื่อว่าท่านก็คงลุกขึ้นมาชี้แจงได้ว่ามันมีข้อโต้แย้งทางกฎหมายจริง ๆ ที่ผมแปลกใจก็คือว่าการสั่งการเรื่องนี้ไม่มีใครไปสัมภาษณ์ถามความเห็นท่านจริง ๆ ว่าที่ท่านตัดสินใจอย่างนั้นท่านตัดสินใจบนพื้นฐานอะไร แต่คนที่มาอธิบายมีอยู่ ๒ ท่านคือท่านนายกรัฐมนตรี กับท่านรองวิษณุ ซึ่งบอกว่ากระบวนการทั้งหมดที่ตัดสินใจอย่างนี้เพราะกฎหมาย ๒ ฉบับขัดแย้งกัน ซึ่งต่อมาข้ออ้างนี้ศาลรัฐธรรมนูญก็วินิจฉัยว่าไม่ใช่ กลับบอกว่าที่ท่านรัฐมนตรีปองพลต้องตัดสินใจไปอย่างนั้น เพราะกระบวนการการพิจารณาของ อ.ก.พ. อุทธรณ์ก็เป็นองค์กรของรัฐซึ่งไม่มีฝ่ายการเมือง หากท่านจะไปตัดสินใจอย่างอื่นก็เหมือนกับว่าท่านเข้าไปล้วงลูกปฏิเสธกลไกของระบบราชการที่จะดูแลให้ความเป็นธรรมกับข้าราชการ

(นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับมีผู้ประท้วงครับ เชิญครับท่านผู้ประท้วง

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับกระผม ประเสริฐ จันทรรวงทอง ส.ส. นครราชสีมา พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตประท้วงผู้กำลังอภิปรายในข้อ ๑๑ ครับ เนื่องจากว่าท่านไม่เข้าประเด็นสักทีผมนั่งฟังมาด้วยความตั้งใจใช้เวลา

ประมาณ ๒๐ นาทีแล้วนะครับ อยากจะให้ท่านได้สรุปแล้วเข้าสู่ประเด็นในการอภิปรายอยากขอความกรุณาท่านช่วยผ่านไปเร็ว ๆ หน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์ครับพยายามใช้เวลาหน่อยนะครับเข้ามาสู่ประเด็น ตอนนี้มาถึงรัฐมนตรีแล้วเชิญต่อเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมไม่แน่ใจว่าเพื่อนสมาชิกท่านเข้าใจประเด็นที่กำลังมีการนำเสนอหรือไม่ ฝ่ายค้านบอกว่าเราไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีในเรื่องของการปฏิบัติราชการ บริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายการประกาศสงครามกับคอรัปชั่น เพราะเราเห็นว่ามีการละเว้นมีการเลือกปฏิบัติมีหลายมาตรฐานครับ ผมกราบเรียนว่าเรื่องนี้เอาล่ะข้อแก้ตัวที่บอกว่าไม่ล้วงลูก มีข้อโต้แย้งทางกฎหมายผมก็คิดว่ายังอาจจะพอแก้ตัวได้ครับ จนกระทั่งผมมาพบความเป็นจริงอีกกรณีหนึ่งครับ คือกรณีของนายนิพัทธ พุกกะณะสุต กรณีของนายนิพัทธ พุกกะณะสุต นั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณอภิสิทธิ์ครับผมขอโทษครับ เข้าสู่ประเด็นตอนที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีปองพลมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเลยนะครับ เพราะว่าหลายคนเริ่มบ่นกันแล้วนะครับด้วยความเกรงใจนะครับเข้าเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ถ้ามีกรณีเดียวมันจะหลายมาตรฐานได้อย่างไรครับ กรณีที่ ๒ นี้คือกรณีของนายนิพัทธ พุกกะณะสุต นั้น ป.ป.ป. ได้ชี้มูลว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงเช่นเดียวกัน ก็คือมีข้อกล่าวหาซึ่งผมไม่ลงรายละเอียดนะครับไม่เสียเวลามากว่าในการดำเนินการโครงการในสมัยที่ท่านดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมธนารักษ์ ท่านไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการร่วมใช้งานกิจการของรัฐ ปี ๒๕๓๕ มีการไปแก้สัญญาโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากอัยการและมีข้อกล่าวหาว่า

(นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์มีผู้ประท้วงอีกแล้วนะครับ เชิญครับท่านผู้ประท้วงครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ นครราชสีมา พรรคไทยรักไทย กระผมฟังการอภิปรายท่านสุดท้ายของพรรคประชาธิปัตย์ร่วม ๓๐ นาทีครับ พยายามตั้งใจครับ เมื่อสักครู่พี่น้องจากพื้นที่ก็โทรมาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านปองพลบกพร่องบริหารไร้ประสิทธิภาพตรงไหนบ้าง เพื่อน ส.ส. หลายท่านทักท้วง ท่านประธานกรุณาวินิจฉัยชัดเจน ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๖๑ บอกว่าต้องอยู่ในประเด็น ไม่เยิ่นเย้อ ไม่ฟุ้มเฟือย ท่านประธานก็ทราบ วันนี้ ๓๐ นาทีครับ ขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยครับว่าญัตตินี้เป็นญัตติยื่นเพื่อไม่ไว้วางใจท่านปองพล อดิเรกสาร ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับ มันชัดเจน ผมว่าวันนี้ท่านประธานต้องเด็ดขาดครับ ผมอยากฟังครับ ฟันธงเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าในญัตตินี้ผมไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีปองพลให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพราะการบริหารราชการแผ่นดินของท่านเป็นการชี้ให้เห็นว่าในการดำเนินนโยบายประกาศสงครามกับคอรัปชั่นของรัฐบาลมีการใช้หลายมาตรฐานเป็นการเลือกปฏิบัติละเว้นทั้งหมดอยู่ในญัตติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เข้าใจครับ ทีนี้ในญัตติที่เขียนว่าอภิปรายท่านรัฐมนตรีปองพลในขณะที่ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมก็เข้าใจนะครับที่คุณอภิสิทธิ์จะต้องพยายามโยงไปในอดีตก่อนว่าเมื่อตอนที่ท่านเป็นรองนายกท่านปฏิบัติอย่างไร และพอมาถึงวันนี้หลังจากที่ศาลรัฐธรรมนูญก็ดี หรือที่กำลังจะพูดถึงคุณนิพัทธก็ดี ท่านทำอย่างไร ตรงนี้ผมขอให้สรุปประเด็นเข้ามาตรงนี้ได้แล้วนะครับ มาถึงตัวในขณะที่ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการได้แล้ว เพราะไม่เช่นนั้นสมาชิกก็จะทักท้วงกัน แล้วนี่ก็ใช้เวลาเกือบ ๓๐ นาทีแล้ว

ได้แล้ว เพราะไม่เช่นนั้นสมาชิกก็จะทักท้วงกัน แล้วนี่ก็ใช้เวลาเกือบ ๓๐ นาทีแล้ว ผมขอความกรุณานะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่าถ้าท่านประธานจะวินิจฉัย กระผมก็จะไม่ดึงดันนะครับ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานตั้งข้อสังเกตว่าถ้าหากว่าเราวินิจฉัยตามแนวทางนี้ต่อไป กระบวนการการอภิปรายไม่ไว้วางใจจะเป็นกระบวนการซึ่งถูกบั่นทอนโดยกระบวนการของการปรับคณะรัฐมนตรีระหว่างปี เพราะเท่ากับว่ารัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินถ้าหากว่าทำอะไรไว้แล้วมีปัญหาก็ปรับเปลี่ยนไปนั่งเก้าอี้ตัวอื่นครับ บริหารราชการแผ่นดินต่อ แล้วเราก็อ้างว่าสภาไม่สามารถตรวจสอบได้เพราะเปลี่ยนแปลงตำแหน่งแล้ว กระผมจะไม่มีสิทธิอภิปรายท่านรัฐมนตรีปองพลเลยถ้าวันนี้ท่านไม่นั่งเป็นรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินและนโยบายที่กระผมอภิปราย เหตุการณ์ที่กระผมอภิปรายอยู่นั้นก็ไม่ใช่นโยบายเฉพาะกระทรวง เป็นนโยบายใหญ่ที่ต้องปฏิบัติในทุกกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งกระทรวงศึกษาธิการด้วย กระผมไม่ลงรายละเอียดข้อเท็จจริงและกระผมไม่ต้องการให้คนภายนอกเสียหายครับ แต่ว่ากรณีที่เกิดขึ้นนี่ใหญ่พอที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ารัฐบาลชุดนี้กระทำผิด แต่ผมยกประโยชน์ให้ว่าผมไม่คิดว่าท่านจงใจฝ่าฝืนถึงไม่ได้มีการยื่นถอดถอน แต่ถ้าเรื่องนี้เพื่อนสมาชิกเห็นว่าไม่สำคัญครับ รัฐบาลจะบริหารประเทศอย่างไรก็ได้ ผิดพลาด ขัดรัฐธรรมนูญ ก็เพียงปรับคณะรัฐมนตรีย้ายเก้าอี้ไปจะได้อภิปรายไม่ได้ สภาตรวจสอบไม่ได้ ท่านประธานก็วินิจฉัยมาครับ กระผมก็จะหยุด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ผมขอวินิจฉัยว่าให้คุณอภิสิทธิ์ได้อภิปรายท่านรัฐมนตรีปองพลในขณะที่ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการตามญัตติที่ได้เสนอ แล้วก็ได้ให้เวลาคุณอภิสิทธิ์ได้โยงใยเท้าไปถึงสิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติในขณะเป็นรองนายกรัฐมนตรี ถ้าหากว่าจะนำมาปะติดปะต่อกับในขณะเป็นรัฐมนตรี ผมคิดว่าความชัดเจนเกิดขึ้นแล้วนะครับ ต่อได้เลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ผมจะสรุปให้สั้นที่สุดนะครับว่ากรณีของนายนิพัท เมื่อ ป.ป.ป. ชี้มูลว่ามีความผิด เรื่องก็ส่งมาที่กระทรวงการคลังในขณะนั้น อ.ก.พ. กระทรวงการคลังก็มีมติไล่ออกจากราชการครับ หลังจากไล่ออกจากราชการนายนิพัทก็ได้

อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. อุทธรณ์ครับ ท่านประธานจะเห็นว่าเส้นทางมันจะเหมือนกับกรณีของนายวีรพล ความแตกต่างมีอยู่ว่าหลังจากที่ อ.ก.พ. อุทธรณ์เขาวินิจฉัยแล้ว เขายืนความเห็นเดิมครับว่าให้ไล่ออก เรื่องนี้ส่งมาที่ท่านนายกรัฐมนตรีเช่นเดียวกันครับ ท่านนายกก็มอบท่านรองปองพลเช่นเดียวกันในการสั่งการ สั่งเดือนไหนครับ สั่งเดือนสิงหาคม ๒๕๔๕ เหมือนกันครับ

- ๑๖๖/๑

ท่านประธานจำได้ไหมครับ ผมยกประโยชน์ให้ท่านรัฐมนตรีปองพลว่า ตอนที่สั่งเรื่องคุณวีรพล แม้มีปัญหาข้อกฎหมายมากมายถึงขั้นคนทักท้วงว่าอาจจะขัดกับรัฐธรรมนูญ แต่ว่าท่านนายกบอกว่า อย่าไปล้วงลูก แต่ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าระยะเวลาในเดือนเดียวกันนั้นเอง กรณีของนายนิพัทธ ซึ่งรัฐมนตรีหลายท่านให้สัมภาษณ์ว่ามาช่วยงานรัฐบาลอยู่ พอ อ.ก.พ. เขายืนคำสั่งปั๊บ ท่านรัฐมนตรีปองพลท่านสั่งการว่าขอให้ ก.พ. ทบทวน

(นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์ครับ ท่านยุทธศิลป์ได้ยกมือขึ้นประท้วงนะครับ ขอเชิญท่านยุทธศิลป์นะครับ ประท้วง

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพกระผม นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ระบบบัญชีรายชื่อนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณสุภรณ์นั่งลงก่อนนะครับ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (บัญชีรายชื่อ) : ผมขอประท้วงตามข้อ ๖๑ นะครับ เนื่องจากว่าท่านผู้อภิปรายอยู่ขณะนี้ได้อภิปรายออกนอกกรอบนอกรูป ผมเรียกว่าเบลอ (Blur) เลยครับ ขอกล่าวว่าอย่างนั้นเพราะว่าขณะนี้ท่านรัฐมนตรีปองพล อดิเรกสารเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อันนี้ไปกันใหญ่เลย ลากกันไปใหญ่เลยโดย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เอาล่ะครับคุณยุทธศิลป์ครับ เดี๋ยวผมจะวินิจฉัยเชิญครับ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (บัญชีรายชื่อ) : ขอให้เข้าสู่ประเด็นโดยรวดเร็วเลยครับ เพราะกราบเรียนท่านประธานขอให้ท่านเข้าสู่ประเด็นตั้งนานแล้วนะครับ ขอบคุณครับ

(นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เพราะผมก็พยายาม ท่านยุทธศิลป์นั่งลงครับ คุณสุภรณ์ถ้าประท้วงประเด็นเดียวกัน ผมกำลังจะหารือกับคุณอภิสิทธิ์แล้วให้เข้าประเด็นแล้วนะครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ผม สุภรณ์ อัตถาวงศ์ พรรคไทยรักไทย จังหวัดนครราชสีมา จริง ๆ แล้วผมนั่งฟังตั้งนาน ผมไม่อยากประท้วงเลยครับท่านประธานครับ แต่ด้วยความเคารพต่อท่านประธาน และด้วยความเคารพต่อท่านผู้กำลังอภิปราย เพราะถ้าผมลุกขึ้นมาประท้วงเมื่อไร เดี๋ยวท่านผู้อภิปรายจะหาว่าผมอาฆาตแค้นส่วนตัว เพราะขณะนี้ท่านก็ฟ้องร้องผมอยู่ ผมไม่อยากให้มีประเด็นนั้นเกิดขึ้นมา แต่สิ่งที่ผมประท้วงขึ้นมานี่ท่านประธานให้โอกาสท่านผู้อภิปรายมาเกือบครึ่งชั่วโมงแล้ว แล้วท่านก็วินิจฉัยหลายรอบแล้ว แต่ท่านอภิปรายยังดื้อดึงแล้วก็ไม่ยอมที่จะเชื่อฟังท่านประธาน ผมเห็นว่าวันนี้ท่านกำลังแสดงวิสัยทัศน์โอ้อวดพี่น้องประชาชน ผมไม่อยากให้ท่านใช้พฤติกรรมประเภท

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณสุภรณ์ครับ ผมขอความกรุณา ประเดี๋ยวเรื่องมันจะรุนแรงกว่านี้แค่ประท้วงเท่านี้ผมก็เข้าใจแล้วครับ นี่ ๒๓ นาฬิกา ๓๐ นาที ใกล้จบแล้วนะครับเดี๋ยวผมวินิจฉัย คุณสมบูรณ์ เชิญครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพกระผม สมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมพยายามฟังการอภิปรายของท่านอภิสิทธิ์ ซึ่งขณะนี้กำลังอภิปรายอยู่ในประเด็นตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ประเด็นก็คืออยู่ในญัตติว่ารัฐมนตรีทั้ง ๕ ท่าน ขณะนี้บริหารราชการบกพร่อง เลือกปฏิบัติ เพราะฉะนั้นขณะนี้อยู่ในประเด็น แต่ผมไม่เข้าใจว่าขณะนี้มีการประท้วงกันแบบเหมือนจะเอาคะแนน ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์ครับ ผมขอความกรุณานะครับ เพราะว่าท่านได้ใช้เวลาตรงนี้มาพอสมควรแล้ว ถึงตรงนี้อย่างที่ผมได้กราบเรียนสรุปเมื่อสักครู่แล้วว่า มันได้เห็น

ความชัดเจนแล้วว่ามาตรฐานที่ใช้มันต่างกันอย่างไร ก็เชิญว่าต่อในช่วงที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาเลยนะครับ สมาชิกจะได้ไม่ต้องลุกขึ้นประท้วง แล้วก็จะได้ใช้เวลาไม่ดึก เพราะพรุ่งนี้เราจะต้องประชุมเช้า ขอความกรุณาครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมได้เว้นรายละเอียดทั้งหมดที่เกี่ยวกับกรณีเหล่านี้นะครับ ผมสรุปให้สั้นที่สุดแล้วว่า ท่านรัฐมนตรีปองพล ท่านตัดสินใจไม่เหมือนกับกรณีของนายวีรพล โดยบันทึกที่เสนออ้างเดียวว่า มันมีความเห็นของอัยการที่สั่งไม่ฟ้องนายนิพัทธ ซึ่งกระผมก็กราบเรียนนะครับ ย้อนกลับไปนิดเดียวว่ากรณีของนายวีรพลนั้นอัยการสั่งฟ้อง -------

คือถ้าเปรียบเทียบ ๒ กรณีนี้แล้วจะเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นว่ามี ๒ มาตรฐานอย่างไร ถามว่าเรื่องนี้มาเกี่ยวกับการบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการหรือไม่ เกี่ยวแน่นอนครับ เพราะการปฏิรูประบบการศึกษานั้นในตัวของมันคือการปฏิรูประบบราชการ เป้าหมายสำคัญประการหนึ่งก็คือระบบธรรมาภิบาลจะต้องถูกนำมาใช้ในกระทรวงศึกษาธิการหลังการปฏิรูป ธรรมาภิบาลก็ย่อมหมายถึงการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่นโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติครับ ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของท่านรัฐมนตรีนั้นท้าทายหลักสำคัญในการแก้ปัญหาคอรัปชั่นของรัฐบาลดังนี้ครับ ๑. ท้าทายอำนาจขององค์กรอิสระ เพราะกรณีที่มี ป.ป.ช. วินิจฉัยนั้นกล้าที่จะออกนอกกรอบของกฎหมาย ป.ป.ช. ตามที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัย ๒. เกิดความสับสนขึ้นว่าเวลาเกิดการทุจริตคอรัปชั่นขึ้นนั้นหรือไม่อย่างไรนั้นแล้วมีการสอบสวน ไปคิดว่ามาตรฐานการดำเนินการทางวินัยทางราชการต้องเหมือนกับมาตรฐานของการดำเนินคดีอาญา ซึ่งจะผิดหลัก ผิดหลักที่มีมติคณะรัฐมนตรีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ผิดหลักแนวการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยครับ ซึ่งบอกว่าไม่จำเป็นต้องยึดถือเรื่องของอาญาเพราะมาตรฐานต่างกัน ในคดีอาญานั้นต้องพิสูจน์โดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้กระทำความผิดนั้นได้กระทำความผิดจริง เช่น ถ้าถูกกล่าวหาว่าได้รับสินบนมาเพื่อแลกเปลี่ยนกับการอนุมัติอนุญาตก็ต้องปราศจากข้อสงสัย ถ้ามีข้อสงสัยต้องยกประโยชน์ให้จำเลยครับ แต่ว่าในกรณีของการดำเนินการทางวินัย สมมุติเจ้าตัวเขาอธิบายไม่ได้เลยว่าเงินที่ได้รับมาที่เข้าบัญชีสลับซับซ้อนและการให้การก็ไม่ตรงกันว่าได้มาอย่างไร ทางผู้ดำเนินการทางวินัยเขาก็ย่อมเชื่อได้ว่าข้ออ้างฟังไม่ขึ้น และสามารถที่จะดำเนินการไล่ออกทั้ง ๆ ที่ไม่ผิดเรื่องของอาญา ผมไม่ลงรายละเอียด แต่ผมชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าในระบบของการศึกษาหลังการปฏิรูป ถ้าเราหวังธรรมาภิบาลเราคงปล่อยให้มี ๒ มาตรฐานไม่ได้ ผมกราบเรียนว่าเมื่อท่านไม่ให้ผมพูดรายละเอียด ผมก็คิดว่าท่านรัฐมนตรีก็คงไม่สามารถชี้แจงในรายละเอียดได้เหมือนกัน มิฉะนั้นผมก็สงวนสิทธิที่จะเอาข้อเท็จจริงมาหักล้าง แต่ขอให้ท่านพูดในหลักการว่าการวินิจฉัยสั่งการของท่านใน ๒ กรณีนี้ทำไมจึงแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง กระผมกราบเรียนว่าเนื่องจากเพื่อนสมาชิกก็ดี ท่านประธานก็ดี กำลังตีความว่าประเด็นอย่างนี้ตรวจสอบผ่านกระบวนการอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ได้ ผมคิดว่าต่อไปจะมีปัญหาเรื่องการปรับ ครม. หนีความรับผิดชอบ และกระผมกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้าย

ว่าผมเช่นเดียวกับอีก ๒ ท่านที่ลุกขึ้นมาอภิปรายท่านรัฐมนตรีปองพลครับ ผมเคารพท่านและผมเชื่อว่าการสั่งการ ๒ ครั้งนี้ผิดวิสัยของท่าน ที่ผิดวิสัยเพราะมีคนที่ใหญ่กว่าท่านทำเรื่องนี้และท่านไม่มีทางหลีกเลี่ยง และนี่ก็คือปัญหาว่าผมไว้วางใจท่านไม่ได้เพราะว่าจะปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จต้องมีความกล้าหาญ เผชิญกับแรงต่อต้าน แม้แรงต่อต้านนั้นมาจากผู้ที่เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของท่านครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านรัฐมนตรี

(นายธีระชัย แสนแก้ว ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ประท้วงอะไรครับ ท่านธีระชัยครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ผมขอประท้วงโดยที่ผู้ที่อภิปรายได้จบสิ้นลงแล้วด้วยความที่ว่ามีมารยาทพอสำหรับตัวกระผมนะครับ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าท่านผู้ที่อภิปรายนั้นผมไม่เคยได้ยินได้ฟังท่านอภิสิทธิ์พูดแล้วทำให้ผมงงเหมือนครั้งนี้ครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่าอภิปรายท่านรัฐมนตรีปองพล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ท่านธีระชัยครับ ผมไม่ได้ว่าท่าน ไม่ได้ขัดจังหวะท่านครับ เพียงแต่อยากทราบว่าที่ท่านประท้วงนี้ประท้วงใคร ประท้วงผู้อภิปราย

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ประท้วงผู้อภิปรายไม่อยู่ในประเด็นข้อบังคับข้อ ๖๑ เลย เหตุผลก็ด้วยเหตุว่าผมฟังแล้วแทบจะไม่มีข้อมูลอะไรเลย หรือว่าการอภิปรายกระทรวงศึกษาครั้งนี้นั้นเพราะมีหัวหน้าพรรคที่ชื่อบัญญัติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : โอเคครับ ไม่มีอะไรครับ เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายปองพล อดิเรกสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมต้องขออนุญาตท่านประธานที่จะใช้เวลาชี้แจงประเด็นที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านทั้ง ๓ ท่าน ได้อภิปรายผม แต่ที่จริงแล้วผู้ที่ผมเต็มใจที่จะตอบมาก เพราะมีประเด็นที่ชัดเจนที่ถามผมคือ ขออนุญาตเอ่ยนาม คือท่านชินวรณ์ เพราะท่านสรุปประเด็นการอภิปรายเกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการได้ชัดเจน สำหรับท่านชิงชัยนั้นผมนั่งฟังอยู่ตั้งนาน ผมจดได้ ๓ บรรทัดเท่านั้น เพราะว่าท่านอภิปรายในส่วนรวม ผมก็พยายามฟังท่านอยู่ สำหรับกรณีของท่านอภิสิทธิ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านอาจเจตนาทำให้ผมขึ้นมาพูดตอนเที่ยงคืนครึ่งเพื่อง่วง เพราะว่าประเด็นที่ท่านพูดนั้นเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นตอนผมเป็นรองนายกรัฐมนตรี และผมต้องขออภัยท่านประธานด้วยที่ว่า กระผมไม่ได้เตรียมเอกสารมาจะชี้แจงในรายละเอียด เพราะว่าผมเตรียมมาชี้แจงในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และผมเองก็ได้พยายามทำการบ้าน ก็นึกว่าท่านอภิสิทธิ์จะอภิปรายผมเกี่ยวกับนโยบายเรื่องการศึกษาต่าง ๆ ผมก็เตรียมเอกสารมามากมาย ผมอยากเรียนท่านประธานว่า ในประเด็นเรื่องการปฏิรูปการศึกษาล่าช้านั้น ท่านประธานเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมา ท่านก็คงทราบว่าในการทำงานของกระทรวงศึกษาธิการนั้นเรามีภาระหน้าที่มากมาย มีกิจกรรมตลอดทุกวัน และมีข่าวก็ปรากฏอยู่ในหน้าของการศึกษา แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่ว่าหน้าการศึกษาของหนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับนี่อยู่ในหน้าหลัง ๆ หน้า ๑๕ บ้าง หน้า ๒๐ กว่าบ้าง บางทีหน้า ๓๐ บ้าง เพราะฉะนั้นผู้ที่ไม่ได้สนใจหรือไม่ได้อยู่ในวงการการศึกษาจะไม่ได้ไปอ่านหน้าศึกษา ก็จะอ่านหน้าการเมือง หน้าเศรษฐกิจ แล้วก็ไปหน้าที่ตัวเองสนใจ หน้าบันเทิง หน้ากีฬา ผมก็ยอมรับว่าตอนที่ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นผมก็อ่านหน้าเกษตร ไม่ได้อ่านหน้าการศึกษา แต่พอมาตอนนี้เป็นรัฐมนตรีศึกษาผมก็อ่านหน้าศึกษาก็ติดตาม ก็จะเห็นว่าในหน้าศึกษานั้นได้มีรายงานข่าวเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาทุกวัน ทุกวันเลยครับ บางฉบับมี ๒ หน้าด้วยซ้ำไป ก็ลงข่าวเกี่ยวกับการทำงานของผมก็ดี ของท่านรัฐมนตรีช่วย ของท่านปลัด ของผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการปฏิรูปการศึกษา แม้กระทั่งการออกรายการโทรทัศน์ทางผมก็ไปออกรายการโทรทัศน์บ่อย ขอยกตัวอย่าง ไม่ว่าจะเป็นรายการกรองสถานการณ์

เช้าวันนี้ ออกบ่อยครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยก็ไปออก ก็ชี้แจงเรื่องประเด็นของการปฏิรูปการศึกษาทั้งสิ้น ทำมาตลอดว่าเราทำอะไรบ้าง ในเรื่องการปฏิรูปการศึกษานั้นผมถือว่า พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นแม่บทของการปฏิรูปการศึกษา เมื่อผมมาทำงานที่กระทรวงศึกษาธิการ ผมก็ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ขออนุญาตท่านประธานเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคนแรกตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วท่านเองก็ได้เริ่มทำการปฏิรูปการศึกษามาตลอด และเมื่อรัฐบาลนี้เข้ามาก็ทำการต่อเนื่อง เราทำการต่อเนื่องกันมาตลอดนะครับ รัฐมนตรีทุกท่านจนมาถึงผม และการที่ผมสามารถดำเนินการต่อไปได้ก็เป็นเพราะว่าท่านรัฐมนตรีเหล่านั้น รวมทั้งท่านประธานด้วยได้วางพื้นฐานต่าง ๆ เอาไว้ แต่อยากจะเรียนว่าในการทำงานทางการเมืองและกฎหมายนั้นบางทีเราบังคับไม่ได้ท่านประธาน บางทีมันไม่ได้อย่างใจเรา เพราะว่ามันมีกระบวนการ มีขั้นมีตอนของมัน แต่สิ่งสำคัญก็คือว่าเรื่องการปฏิรูปการศึกษานั้นมันไม่ใช่มีเฉพาะเรื่องกฎหมายเท่านั้น กระผมอยากจะเรียนว่านี่แม่บทของการปฏิรูปการศึกษา แต่เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีทั้งหมด ๗๘ มาตรา และเป็นเรื่องใหม่แทบทั้งสิ้น การที่จะอ่านทั้งหมดนี่นะเข้าใจลำบาก เพราะฉะนั้นทางสำนักงานปฏิรูปการศึกษาก็ได้ทำหนังสือออกมาเล่มหนึ่ง ซึ่งขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านชินวรณ์ก็ได้หยิบขึ้นมาแสดงให้ดู ผมเองก็อ่านหนังสือเล่มนั้นก็เข้าใจชัดเจน แต่เมื่อผมมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมทำต่ออีกขั้นหนึ่ง เพราะว่าเวลาเราพูดเรื่องการปฏิรูปการศึกษานี่มันกว้างครับ มันกว้าง ----------

ผมก็เลยกำหนดเป็นนโยบายปัญจปฏิรูปการศึกษาขึ้นเพื่อให้มันง่ายต่อการชี้แจง เพราะเข้าใจว่าการปฏิรูปการศึกษานั้นมันมีเรื่องอะไรบ้าง มันก็มีทั้งหมด ๕ เรื่อง ปัญจก็คือ ๕ ก็มีการปฏิรูประบบการศึกษา การปฏิรูปการเรียนรู้ การปฏิรูประบบบริหารการจัดการศึกษา การปฏิรูปครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และการปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาก็มีอยู่ ๕ เรื่องเท่านั้น ท่านประธานครับ ผมเองก็ได้เอาทั้ง ๕ เรื่องเขียนเป็นผังมโนทัศเป็นแผ่นนี้ขึ้นมา ในแผ่นเดียวอธิบายการปฏิรูปการศึกษาทั้งหมดมันอยู่ในแผ่นนี้ แล้วก็ง่ายต่อการติดตามด้วย แต่ละเรื่องทำอะไรไปถึงไหน ผมก็ถืออันนี้เป็นการดำเนินการ นอกจาก พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ แล้ว ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติก็ได้ดำเนินการร่างแผนการศึกษาแห่งชาติตามกฎหมายฉบับนี้ครับ แผนการศึกษาแห่งชาติปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๕๙ นี่คือแผนการปฏิรูปการศึกษาในทางปฏิบัติ มีระยะเวลา ๑๕ ปีครับ เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ซึ่งเราก็เพิ่งเริ่มเมื่อปีที่แล้ว เพราะเริ่มยังไม่ได้เต็มที่ เพราะว่ากฎหมายบางฉบับยังไม่ผ่านสภา ยังไม่มีผลใช้บังคับ ฉะนั้นถึงกราบเรียนท่านประธานว่าผมเองก็ได้ถูกถามเรื่อยว่า การปฏิรูปการศึกษาทำไมล่าช้า แต่อยากจะเรียนว่าจากแผนการศึกษาแห่งชาตินี้ มีระยะเวลา ๑๕ ปีที่เราจะดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนไป ผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่าน ส.ส. ชินวรณ์ที่ท่านบอกว่า ผมนั้นขาดการตัดสินใจทางการเมือง แล้วท่านรัฐมนตรีช่วยทำหน้าที่เหมือนเป็นรัฐมนตรีว่าการ ผมเหมือนเป็นรัฐมนตรีช่วย ผมอยากจะเรียนท่านอย่างนี้ว่า กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันนั้น ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการ ผมมีรัฐมนตรีช่วยว่าการเพียงคนเดียว ในอดีตนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะมีรัฐมนตรีช่วย ๒ คน บางช่วงก็ ๓ คน แล้วก็ยังมีรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยต่างหาก แต่ขณะนี้ผมรักษาการรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยอีกตำแหน่งหนึ่ง ผมเท่ากับควบ ๒ กระทรวง เมื่อเป็นเช่นนี้ผมจำเป็นจะต้องจัดการบริหารกระทรวงศึกษาธิการ โดยมอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยเหมือนกับตัวผมเลย เพราะผมมีรัฐมนตรีช่วยเพียงคนเดียว เพราะว่าในหลายกรณีเมื่อผมติดภารกิจ ไม่ว่ารัฐมนตรีช่วยก็ทำหน้าที่ได้ ถ้ารัฐมนตรีช่วยไม่อยู่ติดภารกิจผมก็ทำหน้าที่ได้ เพราะอยู่ด้วยกันเพียง ๒ คนเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมก็มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วย ช่วยดูแลในเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วผมไปเน้นหนักในเรื่องปฐมวัย เรื่องอาชีวะ เรื่องอุดมศึกษาก็แบ่งงานกันก็ช่วยกันทำ ผมเรียนแล้วว่าผมมีรัฐมนตรีช่วยเพียงคนเดียว นี่คือการบริหารงาน

ในกระทรวงศึกษาธิการในขณะนี้ เมื่อผมมารับตำแหน่งในวันแรกที่กระทรวงศึกษาธิการ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผมก็ประกาศในวันนั้นว่าผมจะเริ่มปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ เรื่องการปฏิรูปการศึกษา แล้ว ๕ วันหลังจากนั้นวันที่ ๑๒ ตุลาคม ผมประกาศนโยบายปัญจปฏิรูปการศึกษา แต่ก่อนถึงวันที่ ๑๒ ตุลาคม วันที่ ๑๑ ตุลาคม ผมลงนามประกาศเรื่องค่าใช้จ่ายรายหัวครบ ๕ ปีตามรัฐธรรมนูญก็ดำเนินการไป แล้วในวันที่ ๗ ผมรับงานในตอนเช้า ตอนบ่ายผมประชุมคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติก็ตัดสินในเรื่องจำนวนเขตพื้นที่การศึกษาเป็น ๑๗๕ เขต ซึ่งมีประกาศใช้ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ ก็จะเห็นว่าเมื่อผมเข้าไปรับตำแหน่งนี้เริ่มดำเนินการทันที ไม่มีล่าช้า ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ขออนุญาตในการชี้แจงของผมนั้น ผมอยากจะชี้แจงในกรอบของปัญจปฏิรูปการศึกษาไล่ไปแต่ละด้าน ปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านถามอยู่ในทุกด้านหมด ในเรื่องการปฏิรูประบบการศึกษานั้นเราก็ทราบว่าเราแบ่งเป็น ๓ ระบบ ในระบบ นอกระบบ ตามอัธยาศัย

- ๑๗๐/๑

ในระบบนั้นเดิมมีขั้นพื้นฐานกับอุดมศึกษา เมื่อรัฐบาลปัจจุบันนี้เข้ามา เราเห็นความสำคัญของอาชีวศึกษา ก็เพราะว่าจากความเป็นจริงนั้นนักเรียนที่จบมัธยมปลายประมาณร้อยละ ๓๐ ครับที่ไปเรียนต่อมหาวิทยาลัย ต่ออุดมศึกษา ที่เหลือนั้นเขาต้องเข้าสู่อาชีวศึกษาหรือวิชาชีพคือนักเรียนส่วนใหญ่ ดังนั้นรัฐบาลถึงได้แก้ไข พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ ให้มีคณะกรรมการอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อจะได้ดูแลในส่วนนี้ให้ชัดเจน แล้วก็เน้นในเรื่องวิชาชีพ สำหรับการศึกษานอกระบบนั้นก็คือการศึกษานอกโรงเรียน ผมอยากเรียนท่านประธานว่าขบวนการลูกเสือเนตรนารีถือว่าเป็นการศึกษานอกระบบหรือนอกโรงเรียน และท่านประธานก็ทราบว่าเมื่อปลายเดือนธันวาคมจนถึงต้นเดือนมกราคม ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดงานลูกเสือโลก ผมเป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการจัดงานนี้มีเวลา ๒ เดือนครึ่งก็ทำเรื่องนี้อย่างเต็มที่ อันนั้นก็ถือว่าทำงานในหน้าที่นะครับ ซึ่งก็ถือว่าเป็นผลงานส่วนหนึ่งก็ย่อมได้

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งรัฐบาลนี้ได้ทำมาก็เป็นผลงานสืบเนื่องมาจาก ขออนุญาตเอ่ยนามที่ท่านรัฐมนตรีสุวัจน์ ลิปตพัลลภ อดีตรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ท่านได้ทำไว้ก็คือเรื่องการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญา นั่นก็ทำในรัฐบาลชุดนี้ เพราะที่ผ่านมาในอดีตนั้นเรามีการเทียบโอนเฉพาะในระบบ แต่ว่าการเทียบโอนระดับปริญญาสำหรับการศึกษานอกระบบกับตามอัธยาศัยนั้นไม่เคยมี รัฐบาลนี้มาทำโดยกำหนดหลักเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดหลักเกณฑ์ออกมาให้มีการเทียบโอนระดับปริญญาตรีก็ทำต่อเนื่องมา ในการปฏิรูปด้านที่ ๒ คือการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งผมถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ และไม่จำเป็นจะต้องรอกฎหมาย ๒๑ ฉบับที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไป ในเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้นั้นผมถือว่าเป็นหัวใจก็คือว่าจะให้เด็กเรียนอะไร ใครสอน สอนอย่างไร ทุกระดับจะต้องดำเนินการเช่นนี้ และมากไปกว่านั้นท่านประธานครับ เราพูดกันถึงเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี แต่สำหรับผมนั้นผมได้กำหนดนโยบายออกมาว่าผมอยากจะเห็นการเตรียมความพร้อมใน ๒๐ ปีแรกของชีวิตของเด็กไทย ตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึงอายุ ๒๐ ปีเมื่อบรรลุนิติภาวะมีความเป็นผู้ใหญ่ ผมต้องการจะเห็นการเตรียมความพร้อมเช่นนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นหลักสูตรต้องเชื่อมโยง หลักสูตรต้องเชื่อมโยงกัน ไม่ว่าจะเป็นระดับขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ซึ่งในเรื่องนี้ขออนุญาตเอ่ยนามท่านชินวรณ์ก็ได้กล่าวถึงเรื่อง

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ บังอร ๑๗๐/๒

หลักสูตรขั้นพื้นฐานในเรื่องการทำหลักสูตร กระผมอยากจะเรียนว่ากระทรวงศึกษาธิการนั้น ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้อย่างเคร่งครัด มาตรา๒๗ วรรคหนึ่งกำหนดไว้ว่าให้กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ทำหลักสูตรแกนกลาง แล้ววรรคสองก็บอกว่าให้สถานศึกษาเป็นผู้ทำหลักสูตรเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่นต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการก็นำมาตรา ๒๗ มากำหนดหลักสูตร ประกอบกับมาตรา ๒๓ ซึ่งบอกว่าจะให้เด็กเรียนอะไรก็กำหนดหลักสูตรขั้นพื้นฐานมามี ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ แล้วก็บอกไปตามสถานศึกษาบอกว่าส่งเสริม ถ้าใครอยากจะทำหลักสูตรก็ส่งเสริมให้ทำ แต่ขณะเดียวกันที่จำเป็นต้องมีหลักสูตรแกนกลางก็เพราะว่ามีโรงเรียนจำนวนมากซึ่งมีครูอยู่ ๒ - ๓ คน ไม่มีเวลาที่จะมานั่งทำหลักสูตรด้วยตนเอง แล้วก็ขาดหลักฐานเอกสาร อุปกรณ์สื่อต่าง ๆ ที่จะทำหลักสูตรก็ใช้หลักสูตรแกนกลางนี้ได้ แต่สำหรับหลักสูตรท้องถิ่นนั้นสถานศึกษาจะต้องทำ เพราะว่าท่านรู้ดีในเรื่องท้องถิ่น ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ศาสนา ศิลปะต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นก็ต้องทำนั่นก็ในเรื่องของหลักสูตร แต่ผมอยากจะเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า ในเรื่องของหลักสูตรนั้นผมดำเนินการตามมาตรา ๒๓ ของกฎหมายฉบับนี้ โดยผมใช้ (๕) เป็นตัวนำ (๕) บอกว่าให้สอดเรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข นั่นคือสิ่งที่ตั้งใจจะทำ เพราะเด็กของเราทุกคนเมื่อจบการศึกษามาแล้วต้องมีอาชีพ ต้องมีวิชาชีพ ต้องมีงานทำ ผมเอาอาชีพเป็นตัวตั้ง และสิ่งเสริมการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถม มัธยมขึ้นไปจนถึงอาชีวศึกษาจนถึงอุดมศึกษา เน้นเรื่องอาชีพเป็นหลัก ----------

- ๑๗๑/๑

ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าเรื่องหลักสูตรของขั้นพื้นฐานนั้นก็ได้รัฐมนตรีก่อนที่ผมจะมา คือท่านรัฐมนตรีสุวิทย์ ท่านได้เป็นผู้ลงนามประกาศใช้หลักสูตรเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ท่านก็เริ่มดำเนินการในเรื่องนี้มา ผมก็มาทำต่อ โดยมาปรับให้เข้ากับในสิ่งที่ผมเห็นว่าเหมาะสม นอกจากนั้นท่านประธานครับ ตามกฎหมายฉบับนี้ก็บอกว่าจะต้องจัดหลักสูตรให้ตรงกับผู้เรียนตามความเหมาะสมความถนัด ผมมาทำอีกขั้นหนึ่ง ผมแบ่งโรงเรียนออกเป็น ๗ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งก็คือโรงเรียนเด็กความสามารถพิเศษ ซึ่งเรามีอยู่ประมาณ ๖๐ โรง มีเด็กทั้งหมดประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน กลุ่มที่ ๒ ก็คือเครือข่ายของโรงเรียนต้นแบบ ซึ่งเดี๋ยวผมจะพูดในรายละเอียดเมื่อเกี่ยวกับเรื่องการฝากเด็ก เรื่องแป๊ะเจี๊ยะ กลุ่มที่ ๓ คือ โรงเรียนแนวใหม่ ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนในฝันก็ดี โรงเรียนในกำกับ โรงเรียนวิถีพุทธ โรงเรียน ๒ ภาษา โรงเรียนไอซีที (ICT) ทำไมต้องมีโรงเรียนแนวใหม่ ก็เพราะว่ารัฐต้องการสนองตอบความต้องการของประชาชนของนักเรียนเพราะว่ามีหลากหลาย กลุ่มที่ ๔ ก็คือ กลุ่มที่ผมใช้คำว่า ต้องเร่งรัดพัฒนา คือกลุ่มที่มีมาตรฐานคุณภาพต่ำจำเป็นต้องดูแลเป็นพิเศษ กลุ่มที่ ๕ ก็คือนอกเหนือจาก ๔ กลุ่มที่ผมได้เรียนท่านประธานไป กลุ่มที่ ๖ ก็คือ การศึกษาของคนพิการหรือผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย รัฐบาลนี้ให้ความสนใจเรื่องการศึกษาของคนพิการมาก ได้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาของคนพิการ โดยท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ทุนประเดิมมา ๑๐๐ ล้านบาทที่จะทำในเรื่องนี้ กลุ่มที่ ๗ ก็คือ กลุ่มสำหรับเด็กด้อยโอกาสที่มีความต้องการพิเศษ ทำไมต้องแบ่งเป็น ๗ กลุ่ม ที่ต้องแบ่งเป็น ๗ กลุ่ม เพราะว่าการบริหารจัดการสถานศึกษาของทั้ง ๗ กลุ่มก็ดี การจัดครู การอำนวยสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ คงจะไม่เหมือนกันทั้ง ๗ กลุ่ม และทำให้ง่ายต่อการติดตามการประเมินผลด้วย นี่คือสิ่งที่ได้ดำเนินการไปขั้นหนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเมื่อสักครู่ผมบอกว่าผมนำอาชีพเป็นตัวตั้ง ก็อยากจะเรียนท่านประธานว่าอาชีพอะไร ผมเน้นเรื่องปัจจัย ๔ ของการดำรงชีพ คือ อาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นจุดแข็งของประเทศไทยและมีศักยภาพครบ ทีนี้เราจะต้องฝึกเด็กของเราตั้งแต่ระดับประถม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสาระวิชาการงานการอาชีพและเทคโนโลยี ผมได้ริเริ่มให้กรมอาชีวศึกษาดำเนินการจัดวิชาในเรื่องวิชาเทคโนโลยีการข้าว วิชาเทคโนโลยีการ

มันสำปะหลัง วิชาเทคโนโลยีการยางพารา ทั้ง ๓ กลุ่มนี้ประชุมไปเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ประชุมเทคโนโลยีการประมงทะเล ต่อไปจะประชุมเรื่องการอัญมณี การผลไม้ การสมุนไพรต่าง ๆ เพราะนี่คืออาชีพที่เราต้องการจะถ่ายทอดไปถึงเด็ก นอกจากกำหนดให้ชัดเจนในเรื่องประเภทของโรงเรียนก็ดี ในเรื่องอาชีพก็ดี ผมทำต่อไปอีกขั้นหนึ่ง ใน ๗ เดือนที่ผมอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการ ผมได้มีโอกาสไปตรวจราชการประมาณ ๓๐ จังหวัด ส่วนใหญ่โดยการเชื้อเชิญของบรรดาเพื่อนสมาชิกของสภาแห่งนี้ แม้กระทั่งสมาชิกของพรรคฝ่ายค้านพรรคประชาธิปัตย์ผมก็ไปให้ ท่านเชิญผม ๆ ก็ไปเยี่ยมจังหวัดของท่านแล้วก็ไปช่วยดูสถานศึกษาให้ แต่สิ่งที่ผมได้จากการไปตรวจราชการนั้นก็คือว่าแต่ละจังหวัดนั้นมีความแตกต่างกัน ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์การศึกษาของแต่ละจังหวัดให้สอดคล้องกับจุดแข็ง จุดด้อย อาชีพหลักของจังหวัดต่าง ๆ ยกตัวอย่างอย่างยโสธรที่ผมไปเยี่ยม ยโสธรนั้นมีข้าวหอมมะลิอันดับ ๑ มีมันสำปะหลัง ผมก็บอกที่นั่นบอกว่าจะต้องพัฒนาในเรื่องวิชาเทคโนโลยีการข้าว เทคโนโลยีการมันสำปะหลัง แล้วที่นั่นมีวิทยาลัยเทคนิคซึ่งเข้มแข็ง มีวิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยเกษตรเทคโนโลยี ผมก็ส่งเสริมบอกน่าจะสนับสนุนให้เป็นสถาบันเทคโนโลยียโสธรขึ้นมา เพื่อจะสอนตั้งแต่ ปวช. ปวส. และขึ้นไปถึงปริญญาตรีเพื่อเน้นความเป็นช่างเทคนิค ----------

สมุทรสาครเป็นแหล่งเรื่องประมง ผมก็สั่งการให้วิทยาลัยเทคนิคที่สมุทรสาครนั้นเน้นในเรื่องการประมงเป็นหลัก วิชาเรื่องช่างยนต์ เครื่องยนต์ก็ต้องเน้นเรื่องเครื่องยนต์สำหรับเรือเป็นต้น นอกจากนั้นอย่างจังหวัดภูเก็ต ก็เป็นจังหวัดที่พิเศษ เป็นจังหวัดท่องเที่ยวมีโรงแรมทั้งหมด ๕๔๘ แห่ง มีห้องทั้งหมด ๒๙,๐๐๐ ห้อง ฉะนั้นสิ่งที่เราต้องจัดการศึกษาของจังหวัดภูเก็ตก็ต้องเน้นเรื่องท่องเที่ยวเป็นหลัก เรื่องการสอนภาษาอังกฤษให้คนที่นั่นรู้จักภาษาอังกฤษนั่นเป็นอันดับหนึ่งเหมือนกัน การผลิตเทคนิเชียน (Technician) ช่างต่าง ๆ นี่นะครับซึ่งจะไปประจำตามโรงแรมตั้ง ๕๔๘ โรงแรมเป็นเรื่องจำเป็นครับ แม้กระทั่งจังหวัดศรีสะเกษซึ่งเป็นจังหวัดที่เมื่อตอนผมเป็นรัฐมนตรีเกษตรผมไปหลายครั้งครับ เพราะมีศักยภาพที่จะผลิตในเรื่องผลไม้ มีข้าวหอมมะลิเป็นหลัก ขณะนี้ปลูกยางพาราก็สามารถใช้วิชาเทคโนโลยีการยางพาราไปพัฒนาอาชีพได้ แล้วเรื่องผลไม้ก็เป็นหลักทั้งผักผลไม้ นี่ผมยกตัวอย่างบางจังหวัดให้ท่านประธานได้เห็นว่า นี่คือสิ่งที่ต้องทำต่อไปคือกำหนดยุทธศาสตร์การศึกษาของแต่ละจังหวัดนั่นคือสิ่งที่จะให้เด็กเราเรียนอะไร ในเรื่องของใครสอน ขณะนี้ผมกำลังเร่งผลิตครูในแต่ละสาขาวิชา ท่านสมาชิกเป็นห่วงเรื่องครู เดี๋ยวผมจะพูดเรื่องครูในรายละเอียดเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปครู เพราะมีหลายประเด็นซึ่งรัฐบาลนี้ทำให้คุณครูมากมายมากกว่าที่ท่านคิด ผมตั้งใจที่จะผลิตครูให้มีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา ขณะนี้ผมได้มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วยท่านไปดำเนินการ เน้นเรื่องการผลิตครูในเรื่อง ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ของขั้นพื้นฐาน เน้นผลิตครูนั้นก่อน และขณะเดียวกันผมทำต่อไปอีกขั้นหนึ่ง ผมขอความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งรัฐและเอกชน ได้มีการฝึกอบรมครูและนักเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ทางทะเล เราได้มีการรวบรวมคณะครูและอาจารย์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์ทางทะเลแล้วก็ไปอบรมที่เกาะสีชัง ๑๘ โรงเรียนมัธยมที่อยู่ภาคตะวันออกก็ได้ผลมาก เขาสอนเด็กและครูด้วยให้รู้ในเรื่องฟิสิกส์ทางทะเล เคมีทางทะเล วิทยาศาสตร์ทางทะเลต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องวิทยาศาสตร์ ผมได้ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยทั้งรัฐและเอกชน เพื่อจะขอให้ท่านเหล่านั้นมาช่วยเป็นพี่เลี้ยงแบ่งกลุ่มกันที่จะดูแลโรงเรียน ๗ ประเภทที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไป อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดำเนินการขออนุญาตท่านประธานครับ ผมขอยกตัวอย่างอีกคณะเดียวนะครับ ผมได้รับโครงการจากมหาวิทยาลัยมหิดล คณะเภสัชศาสตร์ เขาเสนอมาเขาอยากจะทำโครงการผลิตครูด้าน

พฤกษศาสตร์พื้นบ้านให้กระทรวงศึกษาธิการร่วมมือ เขาจะผลิตครู ๕๐ คนใช้เวลา ๑๒ วัน เรื่องสมุนไพรทั้งหมด อีกหลักสูตรหนึ่งฝึก ๕๐ คน ๑๒ วันเหมือนกันครับ เรื่องการแปรรูปสมุนไพรให้เป็นอาหาร เป็นยารักษาโรค เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรม ผมเห็นโครงการนั้นผมพอใจมาก ผมก็บอกทางคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลไป บอกท่านช่วยรวบรวมให้ผมได้ไหม คณะเภสัชศาสตร์จาก ๑๑ มหาวิทยาลัย ผมจะจัดทำหลักสูตรนี้ทั้งประเทศ เพราะว่าเรามีเด็กที่อยู่ต่างจังหวัด อยู่ตามป่าตามเขาอีกมากซึ่งอาจจะถูกทอดทิ้ง เพราะว่าเด็กเหล่านั้นผมไปประสบมาด้วยตนเองหลายจังหวัดครับ เมื่อจบมัธยมปลายนี่เขาไม่สามารถจะเรียนต่อได้ ไม่มีการต่อยอดให้เขาครับ ก็หมายความว่า ๑๘ ปีที่เราลงทุนไปนั้นสูญเปล่าครับ แต่ถ้าเผื่อเราอบรมทางด้านสมุนไพรก็คือพืชท้องถิ่น ----------

- ๑๗๓/๑

ผมได้ขอให้ทางคณะเภสัชศาสตร์ของมหิดลจัดทำหลักสูตรให้ผมว่าสำหรับ ป. ๑ ถึง ป. ๓ นี่ควรจะเรียนรู้สมุนไพรแค่ไหน ป. ๔ ถึง ป. ๖ ม. ๑ ถึง ม.๓ ม. ๔ ถึง ม. ๖ ควรจะเรียนรู้แค่ไหน แล้วเมื่อเด็กของเราจากประถมขึ้นมานี่เรียนรู้เรื่องสมุนไพรและพืชท้องถิ่นแล้ว เมื่อเขาเรียนมัธยม ๖ เขาสามารถตัดสินใจว่าเขาจะเรียนต่อด้านไหน เขามีทางเลือกหลายทางครับ เขาจะไปด้านเกษตรกรรมก็ได้ ไปด้านวนศาสตร์ก็ได้ ไปเภสัชก็ได้ สิ่งแวดล้อมก็ได้ เรียนเพื่อจะเตรียมเป็นแพทย์ต่อไปก็ได้ นี่คือสิ่งที่กำลังทำ และทั้งหมดนี่ทำตามกฎหมายฉบับนี้ทั้งสิ้นนะครับท่านประธาน

ท่านประธานครับ เรื่องต่อมาคือเรื่องสอนอย่างไร มาตรา ๒๔ เขียนไว้ชัดเจน ผมก็ทำตามมาตรา ๒๔ นี้ เน้นเรื่องการสอน เรื่องการฝึกทักษะ ฝึกปฏิบัติ ฝึกเด็กให้หัดแก้ปัญหา เผชิญกับสิ่งที่ท้าทายต่าง ๆ แล้วจะต้องปฏิบัติตามคำขวัญของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านบอกอยากจะเห็นเด็กเรียนให้สนุก เล่นให้ได้ความรู้ นี่คือสิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการกำลังทำอยู่ เด็กจะได้ไม่เบื่อ ขณะนี้กำลังจะเปลี่ยนวิธีทั้งการสอนและการทดสอบการประเมินผลด้วย การประเมินผลผู้เรียนก็ตามมาตรา ๒๖ ในกฎหมายฉบับนี้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมไล่ตามกฎหมายฉบับนี้หมดครับ ไม่ว่าจะเป็นของขั้นพื้นฐาน อาชีวะ อุดมศึกษาจะต้องเปลี่ยนวิธีทดสอบด้วย เน้นเรื่องการปฏิบัติ ออกมาทำงานวิจัยมากกว่ามานั่งจำแล้วก็สอบข้อสอบในห้องเรียน เด็กจะต้องออกไปข้างนอก และที่ผมทำต่อไปก็คือผมกำลังร่างข้อตกลงที่จริงร่างเสร็จแล้ว กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อจะให้สถานศึกษาทุกระดับช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม โบราณสถาน สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อันนี้เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ไปในตัว ที่จะให้เด็กของเราเข้าไปในสถานที่เหล่านั้นนะครับ

และสิ่งที่สำคัญอีกอันหนึ่งท่านประธาน ผมได้สั่งการให้กรมอาชีวศึกษาร่วมกับกรมสามัญศึกษานำเด็กที่อยู่มัธยมต้นและมัธยมปลายไปชมสถานประกอบการ เพราะว่าจากการที่ผมไปประชุมเรื่องข้าว เรื่องมันสำปะหลัง ยางพารา ผู้ประกอบการฝ่ายเอกชนบอกผมว่าเขาขาดแคลนบุคลากร เขาขาดแคลนบุคลากรไม่ว่าจะเป็นด้านข้าวก็ดี ด้านมันสำปะหลังก็ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมปลายน้ำ เพราะเด็กของเรานี่พอไปเห็น

นาข้าว เห็นไร่มัน ก็นึกว่าอาชีพมีแค่นั้น แต่ความจริงมันมีสถานประกอบการทางด้านปลายน้ำนี้อีกมากต้องใช้ผู้ที่มีความชำนาญ ผมก็ให้ดำเนินการในส่วนนี้

อยากจะเรียนท่านประธานว่านั่นเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้นะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ ผมอยากจะข้ามไปถึงเรื่องการปฏิรูประบบบริหารและการจัดการศึกษาเป็นด้านที่ ๓ ด้านนี้ท่านสมาชิกได้อภิปรายกันมากเพราะเกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย ท่านก็บอกว่ากฎหมายล่าช้า กระผมอยากจะเรียนว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาทั้ง ๒๑ ฉบับนั้นผ่านจากกระทรวงศึกษาธิการไปแล้วตั้งนาน ๗ ฉบับอยู่ในรัฐสภา ๗ ฉบับนั่นคณะรัฐมนตรีกำลังพิจารณา อีก ๗ ฉบับคณะกรรมการกฤษฎีกากำลังพิจารณาทบทวนอยู่ เพราะฉะนั้นทุกอย่างมันเป็นไปตามขั้นตอนของมัน ซึ่งผมก็หวังว่าไม่นานนี้นะครับ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ เพราะตอนนี้ก็อยู่ในระหว่างดำเนินการโปรดเกล้าฯ ขึ้นไปเช่นเดียวกับ พ.ร.บ. สภาครู ----------

สำหรับ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษานั้น ซึ่งท่านสมาชิกได้พูดถึงเรื่องบัญชีเงินเดือนแนบท้าย กระผมอยากจะกราบเรียนว่า รัฐบาลนั้นปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะว่า พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินี่นะครับกำหนดว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าสวัสดิการครู นั่นคือสิ่งที่รัฐบาลต้องการจะทำ แต่เมื่อมันมีประเด็นในกรณีที่วุฒิสภาได้มีบัญชีแนบท้ายมา รัฐบาลก็นำเรื่องนี้มาพิจารณา แต่เนื่องจากเรื่องการพิจารณาเรื่องบัญชีเงินเดือน ค่าตอบแทน มันเกี่ยวข้องกับหลายกระทรวง หลายสำนักงานด้วยกัน ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กรุณามอบให้ท่านรองนายกจาตุรนต์ ฉายแสง ท่านเป็นประธานคณะทำงาน เพราะเกี่ยวข้องกับหลายกระทรวง กระทรวงการคลังก็ต้องมา ก.พ. ก็ต้องมา มาร่วมด้วยก็หารือร่วมกัน ขณะนี้ก็ได้ข้อยุติแล้ว ซึ่งข้อยุตินี้นะครับเราก็ได้ทำทั้งบัญชีเงินเดือนเรียบร้อยแล้ว เงินวิทยฐานะของครู ของผู้บริหารทำเรียบร้อย ค่าตอบแทนคือค่าสอนก็ทำเรียบร้อย ก็เตรียมที่จะนำเสนอคณะกรรมาธิการร่วมต่อไป เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้รัฐบาลดำเนินการอยู่แล้วนะครับ นอกจากนั้นนะครับในฐานะที่ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมเป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการเตรียมความพร้อมเข้าสู่โครงสร้างใหม่ หน้าที่ของเรา เราร่างกฎกระทรวง ๑๐ ฉบับ ซึ่งได้ผ่านคณะกลั่นกรอง ๔ ซึ่งท่านรองนายกจาตุรนต์เป็นประธานไปแล้ว นี่ก็มีการเตรียมความพร้อมตลอดนะไม่ใช่ว่าไม่ได้เตรียม เพราะว่าเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับเมื่อไร กระทรวงศึกษาธิการก็สามารถดำเนินการตามโครงสร้างใหม่ได้ทันที มาถึงเรื่องการปฏิรูปครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งท่านสมาชิกขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านชิงชัยก็ดี ท่านชินวรณ์ก็ดีท่านสนใจในเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกันครับ กระทรวงศึกษาธิการก็สนใจ เพราะเราถือว่าครูนั้นคือกำลังหลักในเรื่องการที่จะพัฒนาหรืออบรมสอนลูกหลานของเรา ในเรื่องการปฏิรูปครูนั้น รัฐบาลได้ทำในหลายเรื่องเรื่องแรกก็คือว่าเรามีครูซึ่งไม่มีวุฒิปริญญาตรีอยู่ประมาณ ๓๔,๐๐๐ คน เมื่อ พ.ร.บ. สภาครูมีผลใช้บังคับ ครูจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ต้องมีวุฒิปริญญาตรี แต่ยังมีครูอีก ๓๔,๐๐๐ คน ไม่มีวุฒิปริญญาตรี ผมได้มอบให้สถาบันราชภัฏดำเนินการอบรมคุณครูเหล่านั้น ปี ๒๕๔๖ อบรม ๑๒,๐๐๐ คน แล้วที่เหลือในปีต่อไป เมื่ออบรมแล้วก็เทียบโอนให้คุณครูเหล่านั้นได้รับวุฒิปริญญาตรี เขาจะได้ไปประกอบวิชาชีพ นอกจากนั้นได้มีการพัฒนาอบรมผู้บริหารการศึกษาซึ่งไม่มีวุฒิปริญญาตรีอีก ๓,๐๐๐ คน เพื่อท่านเหล่านั้นจะได้มี

ใบประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นก็จะมีการพัฒนาครูประจำการให้มีทักษะ ให้มีความชำนาญในเรื่องการสอนและเรื่องแตกกลุ่มสาระการเรียนรู้ นอกจากนั้น ท่านประธานครับ ทางกระทรวงศึกษาธิการโดยสถาบันราชภัฏได้มีหลักสูตรที่จะผลิตครูรุ่นใหม่ โดยมีทั้งหมด ๑๖๐ หน่วยกิต ใช้เวลา ๕ ปี คือเรียน ๔ ปี แล้วก็อบรม ๑ ปี แล้วข้อตกลงนี้ก็ได้รับความเห็นชอบจากสภาคณบดี คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแล้วก็ราชภัฏทั้งหมดประชุมร่วมกันก็มีความเห็นร่วมกัน ก็ได้เสนอไปที่คณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นที่น่ายินดีนะครับ คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบไปแล้วเมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมาว่าจะให้มีการผลิตครูรุ่นใหม่ปีละ ๒,๕๐๐ คน ๓ ปี ก็ ๗,๕๐๐ คน เมื่ออบรมเสร็จแล้วระหว่างเรียนนะครับรัฐบาลให้ทุนการศึกษาอีกด้วยนะครับ ปีละ ๘๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี แล้วรับประกันว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วเราจะบรรจุมีอัตราบรรจุให้เป็นครู แต่ก็มีเงื่อนไขว่าจะต้องสอนในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะเวลา ๑ เท่าของระยะเวลาที่ได้รับทุน อันนี้ก็เป็นสิ่งที่รัฐบาลดำเนินการไป นอกจากนั้นนะครับในเรื่องการพัฒนาสถาบันผลิตครู ขณะนี้ก็ได้มีการจัดหาแล้วก็พัฒนาคณาจารย์ทางด้านครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ท่านนายกได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้มาก เมื่อเดือนที่แล้วท่านประชุมกับท่านรองนายกจาตุรนต์ ผมท่านรัฐมนตรีช่วยและผู้ที่เกี่ยวข้องหลายคน ----------

ทบวงมหาวิทยาลัยเรียนท่านนายกบอกว่า เราขาดแคลนอาจารย์ที่จบปริญญาโท ปริญญาเอก เนื่องจากเรามีงบประมาณจำกัด ท่านนายกบอกว่าท่านจะจัดหาเงินนอกงบประมาณให้ ๑,๐๐๐ ล้านบาททุกปีเป็นเวลา ๔ ปีก่อน ที่จะส่งคัดเลือกอาจารย์มหาวิทยาลัยไปเรียนต่อปริญญาโท ปริญญาเอก แต่ต้องเป็นสาขาที่ประเทศต้องการ นี่คือสิ่งที่ดำเนินการ นอกจากนั้น รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรอง คณะที่ ๔ อยู่ นอกจากนั้นยังได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้เสนอ ครม. ไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา ท่านประธาน คณะรัฐมนตรียังได้อนุมัติอีกโครงการหนึ่ง เป็นโครงการพัฒนาบุคลากรของสถาบันราชภัฏ ตั้งงบประมาณไว้ ๑,๑๖๕ ล้านบาท ที่จะพัฒนาบุคลากรของราชภัฏเพื่อเตรียมที่จะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะกำหนดให้มีเรื่องผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องผลิตบุคลากรเหล่านี้มาเพื่อทำงานให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ก็ดำเนินการไปแล้ว โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแล้ว เรื่องบัญชีเงินเดือนผมได้พูดไปแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานว่าในเรื่องของการปฏิรูปครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษานั้นรัฐบาลได้ทำกันเต็มที่ มาถึงด้านที่ ๕ การปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา เรื่องค่าใช้จ่ายรายหัว ซึ่งท่านสมาชิกเป็นห่วงนั้นอยู่ในข้อนี้ครับ อยู่ในข้อนี้ ผมอยากจะเรียนว่ารัฐบาลนั้นเราได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ และตามมาตรา ๖๐ ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ผมเองเป็นผู้ลงนามประกาศค่าใช้จ่ายรายหัววันที่ ๑๑ ตุลาคม เป็นวันสุดท้ายใน ๕ ปีตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้ประกาศใช้ ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณไว้ ๒๖,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ที่จะให้มีการศึกษาอย่างน้อย ๑๒ ปี คือ ป. ๑ - ม. ๖ ๒๖,๐๐๐ ล้านบาทนี่ครอบคลุม ๒ เทอม เทอม ๒ ของปี ๒๕๔๕ แล้วก็เทอม ๑ ของปี ๒๕๔๖ ขณะนี้เราเพิ่งผ่านพ้นมาได้ ๑ เทอมครับ ผมยอมรับการทำงานเริ่มต้นนี่มีปัญหา ผมได้รับการร้องเรียนจากผู้ปกครองต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายไม่พอ ผู้บริหารสถานศึกษาก็ยังไม่เข้าใจ ก็เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องชี้แจง แต่ก็ต้องยอมรับว่าเงินที่จัดสรรไปนั้นสถานศึกษาก็ดี ผู้ปกครองก็ดี เขาบ่นบอกไม่พอ แต่ขณะเดียวกันในกฎหมายฉบับนี้นะครับ มาตรา ๕๘ ก็เปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถที่จะรับบริจาคจากเอกชน ครอบครัว ท้องถิ่นต่าง ๆ แล้วก็บอกว่าให้ชุมชน

ให้ชุมชน องค์กรเอกชน ครอบครัวต่าง ๆ มีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าค่าใช้จ่ายรายหัวที่ทำออกมานั้นเราเน้นเรื่องค่าใช้จ่ายพื้นฐาน ค่าใช้จ่ายพื้นฐานประกอบด้วยค่าเล่าเรียน อุปกรณ์การเรียนส่วนรวม อันนั้นถือว่าเป็นส่วนที่รัฐจะต้องออกให้ แต่อย่างไรก็ตามมีเรื่องค่าธรรมเนียม มีค่าใช้จ่ายพิเศษซึ่งหมายถึงค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้ผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาสมีทั้งค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าพาหนะ ค่าเครื่องแบบต่าง ๆ รัฐบาลออกให้หมดในส่วนนี้ นอกจากนั้นก็ยังมีค่าธรรมเนียมหมายความว่าค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นอกเหนือค่าใช้จ่ายพื้นฐานซึ่งรัฐบาลรับผิดชอบออกไป ซึ่งโรงเรียนสามารถรับบริจาคได้ แต่ขณะเดียวกันท่านประธานครับกระทรวงศึกษาธิการก็เป็นห่วงนะครับ เพราะว่าปัญหาพวกนี้มีมาตลอด ----------

ก็เลยได้ออกหลักเกณฑ์แนวทางการรับบริจาคเงิน บอกว่าเงินที่จะรับบริจาคต้องนำไปใช้เพื่อการศึกษาของสถานศึกษาเท่านั้น แล้วต้องออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้บริจาคไว้เป็นหลักฐาน หลักเกณฑ์ที่ ๒ ต้องไม่เป็นการรับเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิทธิในการเข้าเรียนของนักเรียน ข้อที่ ๓ เงินที่รับบริจาคต้องไม่ใช่เงินบำรุงการศึกษา หรือเงินเพื่อการซื้ออุปกรณ์การศึกษา เพราะเป็นรายการที่รัฐจัดเงินอุดหนุนให้ไปแล้ว นอกจากนั้นการขอรับบริจาคเงินเพื่อการศึกษา ต้องจัดทำเป็นโครงการและโครงการนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาก่อน ผมขออนุญาตท่านประธานเน้นคณะกรรมการสถานศึกษานะครับ ไม่ใช่สมาคมผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาเป็นตามกฎหมายนะครับ นอกจากนั้นการดำเนินการขอรับบริจาคต้องไม่เป็นการบังคับ แล้วจะต้องมีมาตรการในการช่วยเหลือ หรือยกเว้นสำหรับนักเรียนยากจนด้วย ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันนี้ โรงเรียนไม่สามารถรับบริจาคโดยตรง เพราะไม่ได้เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นการที่สภาได้เห็นชอบให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล ผมต้องขออนุญาตเอ่ยนามอาจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน ซึ่งท่านเป็นผู้ผลักดันในเรื่องนี้มากทำไม่สำเร็จ เพราะว่าการที่สถานศึกษาและโรงเรียนเป็นนิติบุคคลนั้นสามารถรับบริจาคได้ และกรรมการสถานศึกษานั้นจะต้องมีความเข้มแข็ง เพราะขณะนี้ตามกฎหมายฉบับนี้นั้นเราจะมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง คือกระทรวงศึกษาธิการลงไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาซึ่งจะมี ๑๗๕ เขต ลงไปสู่สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นต่อไปในอนาคตสถานศึกษาสามารถจะบริหารงาน บริหารงบประมาณ บริหารบุคลากรแล้วดูทางด้านวิชาการได้ด้วยตนเอง ก็เป็นเรื่องที่ดี สำหรับในเรื่องปัญหาเรื่องแป๊ะเจี๊ยะนั้นซึ่งมันโยงกับเรื่องนี้ ก็เพราะว่าเรามีความเหลื่อมล้ำในเรื่องการศึกษา สถานศึกษาสูงมาก ท่านประธานเคยเป็นรัฐมนตรีมาท่านก็ทราบดี ท่านก็พยายามแก้ปัญหานี้ โรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพกับต่างจังหวัดก็แตกต่างกันมาก มาตรฐานก็ต่างกัน ท่านจะเอามาตรฐานของโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนที่มีชื่อในกรุงเทพไปเปรียบเทียบกับโรงเรียนตามชายแดน ตามเขตแดนก็เทียบกันลำบาก นี่คือสิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการปัจจุบันกำลังดำเนินการที่จะลดความเหลื่อมล้ำในส่วนนี้ และจะแก้ปัญหาที่ว่าผู้ปกครอง

ต้องการจะให้ลูกหลานตนเองนั้นเข้าเรียนโรงเรียนที่มีชื่อ โรงเรียนที่ดี ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อผมเข้ามารับงาน ผมก็ทราบว่าเหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้น ผมได้สั่งการให้กรมสามัญศึกษาทำโครงการที่เรียกว่าโครงการเครือข่ายโรงเรียนต้นแบบ กรมสามัญศึกษาไปทำแผนมาให้ผม เขาคัดเลือกโรงเรียนต้นแบบ ๔๘๔ โรงเรียน แล้วก็โรงเรียนเครือข่ายอีก ๑,๕๕๓ โรงเรียน แต่ในปี ๒๕๔๖ จะใช้โรงเรียนต้นแบบทำก่อน ๑๙๖ แห่ง แล้วก็โรงเรียนเครือข่าย ๒๔๐ แห่ง หลักการก็คือว่าต้องการให้โรงเรียนต้นแบบกระจายมาตรฐานคุณภาพไปสู่โรงเรียนเครือข่าย ไม่ใช่ใช้ชื่ออย่างเดียวนะครับ มาตรฐานคุณภาพต้องเหมือนกัน เพราะฉะนั้นโรงเรียนต้นแบบกับโรงเรียนเครือข่ายจะต้องไปคุยกัน แล้ววันศุกร์ที่ ๓๐ ผมนัดเชิญผู้อำนวยการโรงเรียนเครือข่ายกับโรงเรียนต้นแบบมาหารือกันว่าเราจะดำเนินการอย่างไรเพื่อจะลดความเหลื่อมล้ำ ควบคู่ไปกับเรื่องนี้ ซึ่งผมเชื่อว่าในปีการศึกษาปีหน้า ปัญหาแป๊ะเจี๊ยะก็ดี ปัญหาที่เด็กแย่งกันเข้าโรงเรียนที่มีชื่อจะลดน้อยลงไปมาก เพราะว่าอีกสิ่งหนึ่งที่ผมสั่งให้กรมสามัญศึกษาทำก็คือการจัดทัวร์สถานศึกษา กราบเรียนท่านประธานว่าเฉพาะกรุงเทพมหานครเมื่อ ๒ ปีที่แล้วมีโรงเรียนที่มีที่ว่าง ๗๐ โรงเรียน ปีที่แล้วมี ๕๐ โรงเรียนที่มีที่ว่าง เพราะไม่มีเด็กอยากจะไปเรียน เพราะแย่งกันเข้าโรงเรียนที่มีชื่อหมด แต่ปีนี้เหลือ ๒๘ โรงเรียน และ ๒ สัปดาห์ก่อนโรงเรียนเปิดเทอมเหลือ ๑๑ โรงเรียน กรมสามัญศึกษาก็ดำเนินการพาผู้ปกครองนักเรียนไปเยี่ยมไปดูโรงเรียน ๑๑ โรงเรียน ปรากฏว่าผู้ปกครองพอใจ เพราะบางโรงเรียนที่ไม่มีใครอยากเรียน เพราะชื่อไม่เพราะบ้าง ไม่เหมาะสมบ้าง ก็เลยไม่ไปเรียน ----------

แต่เมื่อผู้ปกครองไปเห็นแล้วนะครับเขาพอใจ ก็ให้ลูกหลานไปเรียน เพราะฉะนั้นระหว่างใน ๑ ปีนี่นะครับผมก็จะให้กรมสามัญศึกษาพาผู้ปกครองไปชมโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อจะได้รู้ว่าในปีต่อไปนั้น เทอมต่อไปนั้นลูกหลานตนเองอยากจะไปเข้าโรงเรียนไหนบ้าง ซึ่งผมเชื่อว่าวิธีการต่าง ๆ ที่ทำนะครับเราทำเพื่อเตรียมไว้สำหรับในอนาคต ผมต้องขออนุญาตท่านประธานที่ใช้เวลา เพราะว่าท่านสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านชินวรณ์กล่าวหาผมไว้หลายข้อ แล้วก็เป็นเรื่องที่ตรงประเด็น และเป็นสิ่งที่ผมจะต้องชี้แจง

เรื่องละเลยปฏิบัติหน้าที่ ท่านได้พูดถึงงบกรมอาชีวศึกษา ผมอยากจะเรียนว่าการจัดหาอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ของกรมอาชีวะนั้นเขาทำถูกต้องตามขั้นตอน มีการดำเนินตามขั้นตอน ตามระเบียบทุกอย่าง จริงอยู่ถ้ามีคนร้องเข้ามา มี ๑๐ บริษัทที่ดำเนินการอยู่ เขาร้องเข้ามา ผมก็ให้อธิบดีกรมอาชีวะชี้แจง ท่านก็ชี้แจงมา แล้วก็มีเหตุมีผล ก็ดำเนินการกันต่อไป

ในเรื่องหนังสือวันเด็ก ความจริงหนังสือเล่มนี้พิมพ์เสร็จก่อนที่ผมจะเข้ามารับตำแหน่ง แต่เมื่อเข้ามาแล้วผมกับท่านรัฐมนตรีช่วยเอาหนังสือเล่มนี้มาอ่าน ก็พบว่ามีความผิดมากมาย ก็บอกให้ไปแก้ไข

ประเด็นที่ท่านพูดถึงเรื่ององค์การค้าคุรุสภา ผมอยากจะเรียนว่ารายได้หลักขององค์การค้าคุรุสภาก็คือจะต้องผลิตหนังสือเรียนที่จะขายตามโรงเรียน แล้วหนังสือที่องค์การค้าคุรุสภาผลิตไปนั้นก็เป็นหนังสือแบบเก่า หนังสือตามหลักสูตรเก่า หลักสูตรใหม่นี้ก็กระจายไปที่อื่นด้วย ผมเองก็ได้รับคำร้องจากชมรมผลิตสื่อมาถึงผม ท่านประธานครับ บอกว่าองค์การค้าหรือรัฐบาลไม่ควรจะไปดำเนินการ ปรากฏว่าที่เราดำเนินการเราซื้อหนังสือแจกเด็กครับ แจกฟรีนะครับ ไม่ได้ขาย ในส่วนที่ขององค์การค้า ของกรมวิชาการที่ทำไป ผมอยากจะเรียนท่านประธานนะครับ ชมรมผลิตสื่อที่ร้องเรียนมาถึงผม ทำหนังสือมาถึงผม ท่านเชื่อไหมครับว่าเขาสะกดคำว่า รัฐมนตรี ผิด รัฐ ไม่ใช่ รัฐ นะครับ เขาสะกด รัต แล้วท่านประธานคิดว่าจะให้ผมยอมให้คนที่สะกดผิดผลิตตำราออกมาสอนเด็กของเราหรือครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องชี้แจงไป ผมบอกขนาดหนังสือที่ทำถึงผมยังสะกด รัฐมนตรี ผิดเลย

ในเรื่องที่ท่านชินวรณ์ได้กล่าวหาผมเรื่องขาดจริยธรรมในการบริหารกระทรวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใช้อำนาจย้าย ผอ. โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม โดยข้อหาว่าไม่ยอมเปลี่ยนชื่อ บางฉบับก็บอกว่าเปลี่ยนชื่อไปแล้ว ความจริงไม่ได้มีการเปลี่ยนชื่อ ผมขออนุญาตกราบเรียน

สผ ๒๘/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ นัยนา ๑๗๗/๒

ท่านประธานถึงที่มาของเรื่องนี้ เมื่อปี ๒๔๙๘ นะครับ คุณพ่อของผม พลตำรวจเอก ประมาณ อดิเรกสาร ท่านเคยเป็นศิษย์เก่า ตอนนั้นเป็นโรงเรียนชาย ท่านบริจาคซื้อที่ดินทั้งหมด ๔๓ ไร่ เมื่อถนนแบ่งกลาง บังเอิญถนนนั้นชื่อถนนประชาธิปัตย์ด้วยนะครับ ผมไม่ทราบว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไร แต่ชื่อถนนนั้นชื่อถนนประชาธิปัตย์ แบ่งที่ได้เป็น ๒ แปลง แปลงหนึ่ง ๑๘ ไร่ก็เป็นของสระบุรีวิทยาคม อีกแปลงหนึ่งก็เป็นโรงเรียนอนุบาลสระบุรี ก็เป็นอย่างนี้มาตลอด ท่านประมาณเองท่านดำรงตำแหน่งในรัฐบาลหลายรัฐบาล ท่านไม่เคยใช้อำนาจที่จะไปบังคับข่มขี่ทางโรงเรียนให้เปลี่ยนชื่อ แต่พอมาในปี ๒๕๔๓ ท่านพ้นจากการเมืองไป ผมเองก็พ้นจากตำแหน่ง ไม่มีตำแหน่งทางการเมือง ท่านประมาณก็คิดเพราะว่ามีคนมาเสนอ มาให้ความคิดบอกว่านี่บริจาคที่ให้ทำไมไม่ขอให้โรงเรียนนี้เติมชื่อให้ เพราะว่ามีโรงเรียน ๘ แห่งในจังหวัดสระบุรีนะครับที่มีชื่อคนอื่น ชื่อผู้ที่บริจาคที่ให้ อุปการะให้ ท่านประมาณก็หารือกับทางโรงเรียนว่าจะทำกันอย่างไร บังเอิญ ท่านประธานครับ ปี ๒๕๔๔ ผมมาเป็นรัฐบาล มาเป็นรองนายก ท่านประมาณก็กลัวเสื่อมเสียอีกหาว่าใช้ตำแหน่ง ก็คุยกับทางสมาคมผู้ปกครองทางโรงเรียน ในที่สุดก็ตกลงกันว่าไม่ต้องใช้ชื่อต่อท้ายหรอก ให้ทำแผ่นหินอ่อนเชิดชูเกียรติพลตำรวจเอก ประมาณ บริจาคที่ให้ ติดอยู่ที่หน้าโรงเรียน แล้วนี่ก็ทำเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๔ และนอกจากนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนสระบุรีวิทยาคมยังมีหนังสือนะครับมาถึงกรมสามัญศึกษา ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๕ ----------

บอกว่าได้ดำเนินการทำแผ่นเชิดชูเกียรติแล้ว และก็ป้ายเชิดชูเกียรติได้ก่อสร้างเสร็จแล้ว โดย พลตำรวจเอก ประมาณ อดิเรกสาร มาเป็นประธานในพิธีเปิดแพรคลุมป้าย ในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ และเรื่องนี้จบครับท่านประธาน และผมก็ไม่ได้ดำเนินการอะไรอีก ไม่ได้ติดใจเลยเพราะทุกอย่างจบแล้ว โรงเรียนสระบุรีวิทยาคมก็ยังใช้ชื่อสระบุรีวิทยาคมอยู่ ไม่ได้มีการเปลี่ยนชื่อเลย ส่วนอาคารอดิเรกสารของโรงเรียนมวกเหล็กวิทยาที่ท่านชินวรณ์ได้กรุณาไปถ่ายภาพมานั้น ก็เป็นความประสงค์ของคณะกรรมการสถานศึกษาที่นั่น เขาเป็นคนดำเนินการให้ เพราะว่าท่านประมาณก็ดี ทางผมก็ดี น้อง ๆ ผมก็ดี เราช่วยอุปการะโรงเรียนนั้นอยู่ในหลายเรื่อง อันนี้เป็นเรื่องปกติของ ส.ส. ในแต่ละจังหวัดเขาทำกันอยู่แล้ว ก็เลยจะกราบเรียนท่านประธานให้ทราบว่าผมนั้นยึดในเรื่องจรรยาบรรณและคุณธรรมในการบริหารงานที่กระทรวงศึกษาธิการ ผมจะกราบเรียนท่านประธานว่าในการบริหารงานที่กระทรวงศึกษาธิการนั้น ผมเป็นคนที่ทำงานโดยเน้นเรื่องสร้างบรรยากาศของการทำงานที่ดี ให้ผู้ทำงานร่วมกันไม่เครียดและสามารถที่จะบริหารงานได้อย่างดี ผมจะกราบเรียนท่านประธานว่าการบริหารของประเทศไทยมีอยู่ ๔ ระบบ ราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และก็การเมือง ผมโชคดีที่ได้มาอยู่ในทั้ง ๔ ระบบ ทำให้ผมได้เข้าใจปัญหาของแต่ละเรื่องและวิธีจะแก้ปัญหา และผมถือคติในการปกครองท่านประธาน เวลาดีก็ใช้ เวลาไข้ก็ต้องรักษา นี่คือสิ่งที่ตั้งใจจะปฏิบัติ และถ้าไปถามเพื่อนร่วมงานผมที่กระทรวงศึกษาธิการ เราทำงานกันเป็นทีม ตั้งแต่ผม ท่านรัฐมนตรีช่วย ท่านปลัดกระทรวง อธิบดีทุกคนทำงานกันเป็นทีม เวลาผมไปตรวจราชการต่างจังหวัด อยากกราบเรียนท่านประธานว่า ผม ทุกคนจะนั่งรถบัสคันเดียวกันของสถาบันราชภัฏที่ใกล้เคียงที่สุด ไม่ต้องรถตามกันเป็นขบวน แล้วเมื่อทุกคนอยู่ในรถคันเดียวกัน ตั้งแต่ผม ท่านปลัด ท่านอธิบดี รองปลัด เราจะไปเห็นปัญหาพร้อมกัน แล้วเมื่อเราถึงจังหวัดใด ถ้าผมต้องไปเยี่ยมโรงเรียนประถม อธิบดีกรมสามัญก็จะไปเยี่ยมโรงเรียนมัธยม อธิบดีอาชีวะก็จะไปเยี่ยมอาชีวะของท่าน ราชภัฏก็ไปราชภัฏ ถ้ามี ก็ทำให้เราสามารถตัดสินใจได้เร็วขึ้น นี่คือการบริหารของผมที่กระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าปัญหาต่าง ๆ ที่สมาชิกฝ่ายค้านได้พูดมานั้น เป็นปัญหาที่พวกเราก็มองเห็น แต่เป็นปัญหาที่สะสมหมักหมมกันมานาน และเป็นปัญหาที่กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันกำลังดำเนินการ

แก้ไข และผมก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฝ่ายค้านที่ได้กรุณาชี้ประเด็นปัญหาต่าง ๆ และหลายท่านก็ได้ร่วมมือกับผมมา บางท่านก็อยู่ในคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ท่านอาจารย์วิจิตรก็ทำงานร่วมกันมาในหลายเรื่องด้วยกัน ผมก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฝ่ายค้านที่ได้กรุณายื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจผมในวันนี้ เพราะทำให้ผมได้มีโอกาสมาชี้แจงต่อสภาและต่อพี่น้องประชาชนด้วย ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ให้เวลาผม ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ พรุ่งนี้ผมขอนัดประชุมตอน ๐๙.๓๐ นาฬิกา วันนี้ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกคนที่อยู่ร่วมประชุมกันจนเที่ยงคืนครึ่งนะครับ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๐๐.๓๐ นาฬิกา

ประชุมครั้งที่ ๓๘๗

ตรวจวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๓๘๙ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๖

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๒๐	๙	เป็นอย่ายิ่ง	เป็นอย่างยิ่ง
๒๕	๑๔	ยกเครื่องเสียงใหม่	ยกเครื่องเสียใหม่
๗๖	๑๓	อื่นก่อน	ก่อนอื่น
๗๙	๒๕	อย่างเป็นทำ	อย่างเป็นธรรม
๑๑๔	๒๕	สิ้นเพเลย	ทั้งเพเลย
๑๓๐	๒๐	โปรดเกล้า ฯ	โปรดเกล้า
๑๓๓	๔	โปรดเกล้า ฯ	โปรดเกล้า
๑๓๔	๓	โปรดเกล้า ฯ	โปรดเกล้า
๑๖๔	๑๔	ออออกจาก	ออกจาก
๑๗๕	๙	อตก. หรือ อคส. ของท่าน อตก. หรือ อคส.	อ.ต.ก. หรือ อคส. ของท่าน อ.ต.ก. หรือ อคส.
๑๘๕	๑๖	(บุรีรัมย์)	(ขอนแก่น)
๑๘๕	๑๙	(บุรีรัมย์)	(ขอนแก่น)
๒๐๕	๑๑	แล้วมันมี่	แล้วมันมี
๒๙๓	๔	ค่าเชื่อต่อโครงข่าย	ค่าเชื่อมต่อโครงข่าย
๒๙๓	๗	กิตกา	กติกา
๓๑๓	๔	งประมาณรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย
๓๑๓	๑๕	ประชนชน	ประชาชน
๓๒๑	๑	รายละเอียดคับ	รายละเอียดครับ
๓๓๕	๑๓	โปรดเกล้า ฯ	โปรดเกล้า
๓๗๙	๑๐	โปรดเกล้า ฯ	โปรดเกล้า

คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมาธิการ		ลายมือชื่อ
1.	นายมงคล กิมสูนจันทร์	ประธานคณะกรรมาธิการ	
2.	นายนิยม วรปัญญา	รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
3.	นายถวิล ฤกษ์หร่าย	รองประธานฯ คนที่สอง	
4.	นายประทวน เขียวฤทธิ์	รองประธานฯ คนที่สาม	
5.	นายเวียง วรเชษฐ์	รองประธานฯ คนที่สี่	
6.	นายฉลาด ขามช่วง	รองประธานฯ คนที่ห้า	
7.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ	
8.	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	โฆษกคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง	
9.	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	โฆษกคณะกรรมาธิการ คนที่สอง	
10.	นายแสวง ฤกษ์จรัล	โฆษกคณะกรรมาธิการ คนที่สาม	
11.	นายนริศ ขำนุรักษ์	กรรมาธิการ	
12.	นายภูมิ สาระผล	กรรมาธิการ	
13.	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	กรรมาธิการ	
14.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	กรรมาธิการ	
15.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	เลขานุการคณะฯ	
16.	น.ท.รวยลาภ เอี่ยมทอง	ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
17.	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ 11 **เดือน** พฤศจิกายน **พ.ศ.** ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม สมัย ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๕/(สมัยสามัญทั่วไป)

วันที่ พฤหัสบดีที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

หน้าว่าง